

Den Europæiske Unions Tidende

C 212 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

53. årgang

5. august 2010

Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2009-2010

Mødeperioden fra den 5. til 7. maj 2009

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 263 E af 5.11.2009.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag, den 5. maj 2009

2010/C 212 E/01

Særberetningen fra Den Europæiske Ombudsmand vedrørende klage 185/2005/ELB

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2009 om særberetningen fra Den Europæiske Ombudsmand til Europa-Parlamentet efter forslag til henstilling til Kommissionen i klage 185/2005/ELB (2009/2016(INI)) 1

Onsdag, den 6. maj 2009

2010/C 212 E/02

Ændring af den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning for så vidt angår den flerårige finansielle ramme (2007-2013) (KOM(2009)0171 – C6-0508/2008 – 2008/2332(ACI)) 3

BILAG 4

2010/C 212 E/03

Energimærkning af fjernsyn

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om udkast til Kommissionens direktiv om gennemførelsesforanstaltninger til og ændring af Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af fjernsyn 6

2010/C 212 E/04

Årlig handlingsplan for 2009 for ikke-statslige aktørers og lokale myndigheders rolle i forbindelse med udvikling (Del II: målrettede projekter)

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om udkast til Kommissionens afgørelse om den årlige handlingsplan 2009 for ikke-statslige aktørers og lokale myndigheders rolle i forbindelse med udvikling (Del II: Målrettede projekter) 8

DA

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 212 E/05	Den nye sociale dagsorden Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om den nye sociale dagsorden (2008/2330(INI))	11
2010/C 212 E/06	Aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet (2008/2335(INI))	23
Torsdag, den 7. maj 2009		
2010/C 212 E/07	Ligestillingsaspektet i EU's eksterne forbindelser Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om ligestillingsaspektet i EU's eksterne forbindelser og fredsofbygning/nationsopbygning (2008/2198(INI))	32
2010/C 212 E/08	Parlamentets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om Parlamentets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten (2008/2063(INI))	37
2010/C 212 E/09	De finansielle aspekter ved Lissabontraktaten Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om de finansielle aspekter ved Lissabontraktaten (2008/2054(INI))	46
2010/C 212 E/10	Situationen i Republikken Moldova Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om situationen i Republikken Moldova	54
2010/C 212 E/11	Årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2008 Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2008 og EU's menneskerettighedspolitik (2008/2336(INI))	60
2010/C 212 E/12	Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union (2008/2073(INI))	82
2010/C 212 E/13	Udvikling af forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter under Lissabontraktaten Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om udviklingen af forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter under Lissabontraktaten (2008/2120(INI))	94
2010/C 212 E/14	Gennemførelsen af borgerinitiativet Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 med anmodning til Kommissionen om at fremsætte et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemførelsen af borgerinitiativet (2008/2169(INI))	99
	BILAG	103
2010/C 212 E/15	Udkast til Kommissionens forordning (REACH) for så vidt angår bilag XVII Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om udkast til Kommissionens forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), for så vidt angår bilag XVII	106
2010/C 212 E/16	Iran: Sagen om Roxana Saberi Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om Iran: Sagen om Roxana Saberi	109

Tirsdag, den 5. maj 2009

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Særberetningen fra Den Europæiske Ombudsmand vedrørende klage 185/2005/ELB

P6_TA(2009)0340

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2009 om særberetningen fra Den Europæiske Ombudsmand til Europa-Parlamentet efter forslag til henstilling til Kommissionen i klage 185/2005/ELB (2009/2016(INI))

(2010/C 212 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til særberetningen fra Den Europæiske Ombudsmand til Europa-Parlamentet,
- der henviser til EF-traktatens artikel 195, stk. 1, andet afsnit,
- der henviser til Europa-Parlamentets afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom af 9. marts 1994 vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 7,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 21,
- der henviser til Den Europæiske Kodeks for God Forvaltningsskik, særlig artikel 5, stk. 3,
- der henviser til forretningsordenens artikel 195, stk. 2, første punktum,
- der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender (A6-0201/2009),

⁽¹⁾ EFT L 113 af 4.5.1994, s. 15.

Tirsdag, den 5. maj 2009

- A. der henviser til, at Domstolens princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder som fastlagt i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder udgør et generelt fællesskabsretligt princip,
 - B. der henviser til, at en forskel i behandling på grund af alder er ensbetydende med diskrimination af disse årsager, medmindre forskelsbehandlingen er objektivt begrundet og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige,
 - C. der henviser til, at Kommissionen ifølge ombudsmanden har undladt i tilstrækkelig grad at begrunde sin behandling af freelance-hjælpeansatte tolke (ACI) over 65 år og fortsat anvender sin gældende politik om ansættelse af ACI,
 - D. der henviser til, at ombudsmanden mener, at dette udgør en fejl eller forsømmelse,
 - E. der henviser til, at Parlamentets ansvar som Unionens eneste valgte organ er at sikre og beskytte den europæiske ombudsmands uafhængighed i forbindelse med udførelsen af hans opgaver og overvåge gennemførelsen af hans henstillinger,
1. tilslutter sig den europæiske ombudsmands kritiske bemærkninger og hans henstilling vedrørende Kommissionens politik vedrørende ansættelse af ACI over 65 år;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sin nuværende politik med anvendelse af et reelt forbud mod ansættelse af ACI'er over 65 år; mener imidlertid ikke, at der bør gives erstatning i betragtning af sagens omstændigheder;
 3. bemærker, at Parlamentet efter et lignende udkast til henstilling fra ombudsmanden øjeblikkelig handlede og ændrede sin praksis med hensyn til ansættelse af ACI'er over 65 år og fortolkede de gældende regler på en sådan måde, at de ikke fører til diskrimination;
 4. mener, at ændring af de gældende bestemmelser og fjernelse af forskelsbehandling på grund af alder fra ansættelsesproceduren ikke forpligter en europæisk institution til at ansætte ACI'er over 65 år, men ville, hvis en sådan ændring blev gennemført, bringe Kommissionens bestemmelser på linje med et fællesskabsretligt princip; mener på grund af knapheden på tolke i bestemte officielle sprog, at det herudover ville forbedre institutionens mulighed for at sikre den bedst mulige service, hvilket er blevet bevist i Parlamentet;
 5. opfordrer Kommissionen til at arbejde sammen med Parlamentet om en revidering af bestemmelserne vedrørende ansættelse af ACI'er og andet personale med henblik på at sikre, at enhver form for forskelsbehandling undgås;
 6. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet og Den Europæiske Ombudsmand.
-

Onsdag, den 6. maj 2009

Ændring af den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006

P6_TA(2009)0354

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning for så vidt angår den flerårige finansielle ramme (2007-2013) (KOM(2009)0171 – C6-0508/2008 – 2008/2332(ACI))

(2010/C 212 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens ændrede forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0171),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 21, 22 og 23,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2009 om midtvejsrevisionen af den finansielle ramme for 2007-2013 ⁽²⁾ og af 10. marts 2009 om retningslinjerne for 2010-budgetproceduren ⁽³⁾,
- der henviser til resultaterne af trilogmødet den 2. april 2009,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A6-0278/2009),

1. godkender resultaterne af trilogmødet den 2. april 2009;
2. understreger, at den aftale, der blev indgået ved revisionen af den flerårige finansielle ramme, er resultatet af et vellykket interinstitutionelt samarbejde om at overvinde den finansielle og økonomiske krise, som medlemsstaterne oplever, gennem fremme af solidaritet på området for energiresourcer og fremme af bredbånd i landdistrikter samt støtten til landbrugssektoren;
3. minder om, at Parlamentet i sin dobbelte rolle som lovgivnings- og budgetmyndighed har beskyttet sine eksisterende prioriteter, som det gjorde det under budgetproceduren i 2008, da man nåede frem til en aftale om finansieringen af Galileo;
4. er enig i det politiske kompromis, der indebærer en udligningsmekanisme planlagt for budgetproceduren i 2010 samt - men kun hvis det er nødvendigt - for budgetproceduren i 2011; minder om, at udligningsmekanismen, som det fastslås i den fælles erklæring vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen under trilogden den 2. april 2009, ikke får nogen indvirkning på finansieringsrammerne for programmer, der er vedtaget ved den fælles beslutningsprocedure, og den årlige budgetprocedure og vil blive finansieret ved anvendelse af alle de budgetmidler, der er til rådighed i budgetlovgivningen;
5. gentager, at underskud og overskydende beløb stadig er uafklarede ud fra resultaterne af forhandlingerne om IIA af 17. maj 2006, og at disse underskud skal tages op i midtvejsrevisionen 2008-2009, som der er taget højde for i Erklæring 3 i IIA af 17. maj 2006, samt som led i de årlige budgetprocedurer, om muligt gennem mere fleksibilitet og under alle omstændigheder ved brug af alle de midler, der er fastlagt i IIA af 17. maj 2006; minder om, at Kommissionen - som fastslået af Parlamentet i dets ensidige erklæring under trilogden den 2. april 2009 - under midtvejsrevisionsprocessen bør tage principperne fastlagt i Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 med i overvejelserne;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0174.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0095 og 0096.

Onsdag, den 6. maj 2009

6. er betænkelig med hensyn til den regelmæssige brug af margenerne for udgiftsområde 2 til at finansiere andre udgiftsområder, da dette kan true landbrugssektorens interesser i tilfælde af uventede fald i markedspriserne;
7. beklager, at aftalen med Rådet først blev indgået to måneder inden udgangen af Parlamentets valgperiode, hvilket gav mindre spillerum for forhandlinger, og beklager, at dette har sat institutionerne under pres, selvom der hersker den sædvanlige atmosfære af loyalt samarbejde;
8. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
9. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

af 6. maj 2009

ændring af den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning for så vidt angår den flerårige finansielle ramme (2007-2013)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 21, punkt 22, stk. 1 og 2, og punkt 23

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) På trilogmødet den 2. april 2009 nåede Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til enighed om finansiering, inden for rammerne af den europæiske økonomiske genopretningsplan til modernisering af infrastrukturer og fremme af energisolidaritet, af projekter vedrørende energi og udvikling af bredbåndnettet samt styrkelse af foranstaltninger i forbindelse med de »nye udfordringer«, der blev defineret i forbindelse med evalueringen af midtvejsreformen i 2003 af den fælles landbrugspolitik (»sundhedstjekket«). Finansieringen kræver, at der som første skridt foretages en revision af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013 i henhold til punkt 21, 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale, således at loftet for 2009 for forpligtelsesbevillinger under underudgiftsområde 1a forhøjes med 2 000 mio. EUR i løbende priser.
- (2) Forhøjelsen af loftet for underudgiftsområde 1a vil blive udlignet fuldt ud ved nedsættelse af loftet for forpligtelsesbevillinger under udgiftsområde 2 for 2009 med 2 000 mio. EUR.
- (3) For at opretholde et rimeligt forhold mellem forpligtelser og betalinger bør der foretages en tilpasning af de årlige lofter for betalingsbevillinger. Tilpasningen vil være neutral.
- (4) Bilag I til den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning bør derfor ændres i overensstemmelse hermed ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Til det formål omregnes de tal, der er resultatet af ovennævnte aftale, til 2004-priser.

Onsdag, den 6. maj 2009

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Bilag I til den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk udvikling erstattes af bilaget til denne afgørelse.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. maj 2009

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

**FINANCIAL FRAMEWORK 2007-2013 REVISED FOR EUROPEAN ECONOMIC RECOVERY PLAN
(CONSTANT 2004 PRICES)**

(EUR million - constant 2004 prices)

COMMITMENT APPROPRIATIONS	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Total 2007-2013
1. Sustainable growth	50 865	53 262	55 883	54 860	55 400	56 866	58 256	385 392
1a Competitiveness for growth and employment	8 404	9 595	12 021	11 000	11 306	12 122	12 914	77 362
1b Cohesion for growth and employment	42 461	43 667	43 862	43 860	44 094	44 744	45 342	308 030
2. Preservation and Management of Natural Resources	51 962	54 685	52 205	53 379	52 528	51 901	51 284	367 944
of which: market-related expenditure and direct payments	43 120	42 697	42 279	41 864	41 453	41 047	40 645	293 105
3. Citizenship, freedom, security and justice	1 199	1 258	1 380	1 503	1 645	1 797	1 988	10 770
3a Freedom, Security and Justice	600	690	790	910	1 050	1 200	1 390	6 630
3b Citizenship	599	568	590	593	595	597	598	4 140
4. EU as a global player	6 199	6 469	6 739	7 009	7 339	7 679	8 029	49 463
5. Administration ⁽¹⁾	6 633	6 818	6 973	7 111	7 255	7 400	7 610	49 800
6. Compensation	419	191	190					800
TOTAL COMMITMENT APPROPRIATIONS	117 277	122 683	123 370	123 862	124 167	125 643	127 167	864 169
as a percentage of GNI	1,08 %	1,09 %	1,07 %	1,05 %	1,03 %	1,02 %	1,01 %	1,048 %
TOTAL PAYMENT APPROPRIATIONS	115 142	119 805	110 439	119 126	116 552	120 145	119 391	820 600
as a percentage of GNI	1,06 %	1,06 %	0,96 %	1,01 %	0,97 %	0,98 %	0,95 %	1,00 %
Margin available	0,18 %	0,18 %	0,28 %	0,23 %	0,27 %	0,26 %	0,29 %	0,24 %
Own Resources Ceiling as a percentage of GNI	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %

⁽¹⁾ The expenditure on pensions included under the ceiling for this heading is calculated net of the staff contributions to the relevant scheme, within the limit of EUR 500 000 000 at 2004 prices for the period 2007-2013.

Onsdag, den 6. maj 2009

Energimærkning af fjernsyn

P6_TA(2009)0357

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om udkast til Kommissionens direktiv om gennemførelsesforanstaltninger til og ændring af Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af fjernsyn

(2010/C 212 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets direktiv 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger ⁽¹⁾, særlig artikel 9 og 12,
- der henviser til udkast til Kommissionens direktiv .../.../EF om gennemførelsesforanstaltninger til og ændring af Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af fjernsyn,
- der henviser til udtalelse af 30. marts 2009 fra det udvalg, der henvises til i artikel 10 i direktiv 92/75/EØF,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2006 »Handlingsplan for energieffektivitet: udnyttelse af potentialet« (KOM(2006)0545),
- der henviser til Kommissionens forslag af 13. november 2008 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (KOM(2008)0778),
- der henviser til sin holdning af 5. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdning) ⁽²⁾,
- der henviser til artikel 5a, stk. 3, litra b, i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 81, stk. 2 og stk. 4, litra b,
- A. der henviser til, at hovedformålet med direktiv 92/75/EØF (»rammedirektivet«) ifølge dets artikel 1 er at gøre det muligt at harmonisere de nationale foranstaltninger vedrørende offentliggørelse, navnlig i form af mærkning og varedklARATION, af oplysninger om forbrug af energi og andre væsentlige ressourcer samt supplerende oplysninger for så vidt angår visse typer af husholdningsapparater, således at forbrugere får mulighed for at vælge mere energieffektive apparater,
- B. der henviser til, at rammedirektivet endvidere fastslår, at forelæggelsen af præcise, relevante og sammenlignelige oplysninger om husholdningsapparaters specifikke energiforbrug vil kunne påvirke forbrugernes valg til fordel for apparater med lavt energiforbrug,
- C. der henviser til, at det i Kommissionens konsekvensanalyse, der ledsager forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (SEK(2008)2862), understreges, at den oprindelige og vellykkede A-G-mærkning er blevet anvendt som model i forskellige lande rundt om i verden, bl.a. i Brasilien, Kina, Argentina, Chile, Iran, Israel og Sydafrika,

⁽¹⁾ EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0345.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Onsdag, den 6. maj 2009

- D. der henviser til, at fjernsyn er meget energikrævende apparater, og at der derfor ligger et betydeligt energibesparende potentiale i at tilføje denne kategori til mærkningsordningen i henhold til artikel 1, stk. 2, i rammedirektivet,
- E. der henviser til, at energimærkningen af fjernsyn så vidt muligt skal være overensstemmende med eksisterende energimærkningsordninger for andre husholdningsapparater,
- F. der henviser til, at den eksisterende mærkningsklassificering, som angivet i den ovennævnte meddelelse fra Kommissionen, på grundlag af undersøgelser af miljøvenligt design vil blive forbedret og reskaleret hvert femte år, eller når nye teknologiske fremskridt berettiger til det, og A-mærkestatus vil blive forbeholdt de 10–20 % af udstyret, der ligger i top,
- G. der henviser til, at det er af afgørende betydning for en vellykket gennemførelse af energimærkningsordningen, at der indføres foranstaltninger, der sikrer forbrugerne klare, detaljerede, sammenlignelige og let forståelige oplysninger om husholdningsapparaters energieffektivitet,
- H. der henviser til, at fabrikanternes indtægter ville stige, hvis forbrugerne købte flere energieffektive apparater i stedet for mindre energieffektive apparater,
- I. der henviser til, at udkastet til Kommissionens direktiv navnlig med hensyn til energimærkets udformning og energiøkonomiklasser introducerer endnu en ændring, idet det tilføjer nye A-klasser (f.eks. A-20 %, A-40 %, A-60 %), der risikerer at forvirre forbrugeren yderligere, hæmme deres forståelse af energimærkningsordningen og svække deres evne til at vælge de apparater, der er mest energieffektive,
- J. der henviser til, at mærket blot med få tekniske justeringer kunne blive meget tydeligere og lettere forståelig for forbrugerne,
- K. der henviser til, at det er påvist, at forbrugerne finder A-G-skalaen klar, og Kommissionen har ikke gennemført nogen analyser, der viser, om en mærkning med A-20 %, A-40 %, A-60 % ved siden af tomme, lavere klasser, vil være en hjælp eller vildledende for forbrugerne,
- L. der henviser til, at en reskalering af eksisterende produkter i en lukket A-G-skala navnlig vil forebygge forekomsten af tomme, lavere klasser, der risikerer at vildlede forbrugerne,
- M. der henviser til, at indførelsen af disse nye effektivitetsklasser på eksisterende A-G-mærker, herunder i forbindelse med andre produkter, risikerer at skabe yderligere usikkerhed om, hvorvidt et »A«-mærket produkt er energieffektivt eller ej,
- N. der henviser til, at en sådan foranstaltning ikke fremmer formålet med basisretsakten, nemlig at levere præcise, relevante og sammenlignelige oplysninger til forbrugerne,
- O. der henviser til, at Kommissionen har fremsat sit forslag til en omarbejdning af rammedirektivet, der kunne betyde yderligere ændringer, der ville have en indvirkning på de foreslåede gennemførelsesforanstaltninger,
1. modsætter sig vedtagelsen af udkast til Kommissionens direktiv om gennemførelsesforanstaltninger til og ændring af direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af fjernsyn;
 2. finder, at udkastet til Kommissionens direktiv ikke er foreneligt med formålet med basisretsakten;
 3. opfordrer Kommissionen til at trække udkastet til direktiv tilbage og til hurtigst muligt og ikke senere end 30. september 2009 at forelægge et nyt, der baseres på en lukket A-G-skala, for det udvalg, der er nævnt i artikel 10 i direktiv 92/75/EØF;

Onsdag, den 6. maj 2009

4. finder, at mærkets udformning er et afgørende element i energimærkningsdirektivet, som bør medtages som en del af den revision og omarbejdning, der pågår under den fælles beslutningsprocedure;
5. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Årlig handlingsplan for 2009 for ikke-statslige aktørers og lokale myndigheders rolle i forbindelse med udvikling (Del II: målrettede projekter)

P6_TA(2009)0358

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om udkast til Kommissionens afgørelse om den årlige handlingsplan 2009 for ikke-statslige aktørers og lokale myndigheders rolle i forbindelse med udvikling (Del II: Målrettede projekter)

(2010/C 212 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde ⁽¹⁾, særlig artikel 14, stk. 1, litra b),
- der henviser til udkast til Kommissionens afgørelse om den årlige handlingsplan 2009 for ikke-statslige aktørers og lokale myndigheders rolle i forbindelse med udvikling (Del II: Målrettede projekter) (CMTD(2009)0387 - D004766/01),
- der henviser til den udtalelse, som det udvalg, der er nævnt i artikel 35, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1905/2006 (DCI-forvaltningsudvalget), afgav den 15. april 2009,
- der henviser til »General Evaluation of Actions to Raise Public Awareness of Development Issues in Europe / Development Education« (EC Reference No. 2007/ 146962. Final Report),
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2008 om EU's politik for udviklingssamarbejde - en udfordring for de nye medlemsstater ⁽²⁾,
- der henviser til artikel 8 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 81,
- A. der henviser til, at DCI-forvaltningsudvalget den 15. april 2009 ved skriftlig procedure stemte for udkast til det årlige handlingsprogram 2009 for ikke-statslige aktører og lokale myndigheder i udviklingsprocessen (Del II: Målrettede projekter) (CMTD(2009)0387 - D004766/01),

⁽¹⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0097.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Onsdag, den 6. maj 2009

- B. der henviser til, at Parlamentet i henhold til artikel 7, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF og artikel 1 i aftalen af 3. juni 2008 mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF har modtaget det udkast til gennemførelsesforanstaltninger, der blev forelagt for DCI-forvaltningsudvalget, og afstemningsresultatet,
- C. der henviser til, at det i artikel 14, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1905/2006 hedder, at et af formålene med det tematiske program for ikke-statslige aktører og lokale myndigheder i udviklingsprocessen er at »øge de europæiske borgeres bevidsthed om udviklingsspørgsmål og mobilisere aktiv offentlig støtte i Fællesskabet og i de tiltrædende lande til fattigdomsreduktion og strategier for bæredygtig udvikling i partnerlandene»,
- D. der henviser til, at 11 medlemsstater i en fælles erklæring, »Joint Statement of Member States on DCI Non-State Actors and Local Authorities«, fremsendt til Kommissionen den 19. marts 2009, gav udtryk for deres bekymring over, at Kommissionen har til hensigt at indstille den direkte finansiering (proceduren med »målrettede projekter») af TRIALOG- og DEEEP-projekterne ⁽¹⁾, som har været i gang siden henholdsvis 1998 og 2003, og i stedet pålægge dem at deltage i en »indkaldelse af forslag»,
- E. der henviser til, at fælleserklæringen fra de 11 medlemsstater, herunder 9 »nye» medlemsstater, henleder opmærksomheden på, at Kommissionens plan om at indstille den direkte støtte til TRIALOG og DEEEP kommer på et højt ubelejligt tidspunkt i betragtning af den aktuelle økonomiske situation i mange af de »nye» medlemsstater og de indvirkninger, som denne situation har på ngo'ernes mulighed for at fungere efter hensigten og bidrage til udviklingssamarbejdet, og udtrykker bekymring over, at der således kan opstå et finansieringstomrum, som vil skade disse projekter ved at forårsage tab af kvalificeret personale samt af knowhow og allerede etablerede netværk,
- F. der henviser til, at formanden for Udviklingsudvalget i en skrivelse af 19. marts 2009 gav udtryk for lignende bekymringer, og heri understregede, at udvalget hele tiden har prioriteret information og kapacitetsopbygning inden for udviklingssamarbejde i de nye medlemsstater og oplysning om udvikling til den europæiske offentlighed, og anmodede Kommissionen om at meddele Parlamentet, på grundlag af hvilke objektive og transparente kriterier den afgør, hvilke aktiviteter og projekter der er berettiget til direkte støtte, og endvidere anmodede om, at gennemførelsen af denne foreslåede foranstaltning udsættes i mindst ét år for at undgå, at der opstår finansieringstomrum, og at selve overlevelsen af disse meget nyttige projekter bringes i fare,
- G. der henviser til, at ovennævnte »General Evaluation of Actions to Raise Public Awareness of Development Issues in Europe / Development Education« konkluderer, at den strategiske anvendelse af målrettede projekter har været med til at nå målsætningerne med programmet for samfinansiering med europæiske udviklingsngo'er, og at DEEEP har været en vigtig samordningsmekanisme for øget dialog, fremme af udveksling af bedste praksis og etablering af netværker og partnerskaber på EU-plan og mellem nationale platforme og EU, og endvidere at TRIALOG i sit samarbejde med nye medlemsstater og tiltrædelsesstater har ydet et effektivt bidrag til at forbedre dialogen og opbygge kapacitet,
- H. der henviser til, at TRIALOG-programmet bidrager til at opfylde behovet, fremhævet i Parlamentets ovennævnte beslutning af 13. marts 2008 om EU's politik for udviklingssamarbejde - en udfordring for de nye medlemsstater, for en samlet kommunikations- og uddannelsesstrategi for at afhjælpe den manglende anerkendelse i offentligheden af de prioriterede mål for udviklingssamarbejdet i nogle af de nye medlemsstater, og at DEEEP-programmet imødekommer dets i samme beslutning fremsatte krav om øget udviklingsuddannelse og oplysning på uddannelsesområdet i Europa,
- I. der henviser til, at Kommissionen i ovennævnte årlige handlingsplan 2009 også foreslår tildeling af et direkte tilskud til et projekt med betegnelsen »Strengthening Cuban Managerial Capabilities«, som skal gennemføres af European Foundation of Management Development; der henviser til, der inden for rammerne af det tematiske program for ikke-statslige aktører og lokale myndigheder aldrig tidligere er sket anvendelse af proceduren med målrettede projekter i forbindelse med aktiviteter i partnerlande,

⁽¹⁾ DEEEP: »Development Education Exchange in Europe« - <http://www.deeep.org/>
TRIALOG: »Development NGOs in the enlarged EU« - <http://www.trialog.or.at/start.asp?ID=96>

Onsdag, den 6. maj 2009

J. der henviser til, at Kommissionen herefter udsendte en »Explanatory note for the DCI NSA-LA committee« ⁽¹⁾, hvori den præciserer, hvilke udvælgelseskriterier der gælder for målrettede aktioner, og forklarer, at disse kriterier er baseret på artikel 168 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen ⁽²⁾, og at tilskud navnlig kan ydes til organer med et de jure- eller et de facto-monopol og til aktioner med specifikke kendetegn, som kræver en særlig type organ som følge af dettes tekniske kompetence, høje specialiseringsgrad eller administrative beføjelse,

1. kan ikke tilslutte sig vedtagelsen af udkast til Kommissionens afgørelse om den årlige handlingsplan 2009 for ikke-statslige aktørers og lokale myndigheders rolle i forbindelse med udvikling (Del II: Målrettede projekter) (CMTD(2009)0387 - D004766/01) i dets foreliggende form;

2. anmoder Kommissionen om at skabe klarhed omkring de kriterier, der anvendes til bestemmelse af, hvorvidt der foreligger en situation kendetegnet ved et de jure- eller et de facto-monopol, eftersom de 11 medlemsstater i deres fælles erklæring nævner, at der set fra de »nye« medlemsstaters synspunkt stadig er tale om en situation kendetegnet ved et de facto-monopol for så vidt angår de Europa-dækkende aktiviteter, der gennemføres af TRIALOG og DEEEP;

3. kræver en åben, transparent og horisontal anvendelse af kriterierne for tildeling af direkte tilskud til målrettede projekter for at sikre lige vilkår for alle; insisterer derfor på, at der anvendes samme kriterier for TRIALOG, DEEEP og projektet »Strengthening Cuban Managerial Capabilities«;

4. kræver, at der ved hjælp af et strategisk, Europa-dækkende program sikres kontinuerlig støtte til de værdifulde aktiviteter, der består i fremme af udveksling af bedste praksis og etablering af netværker og partnerskaber på EU-plan og mellem nationale platforme og EU, og til at forbedre dialogen og opbygge kapacitet inden for rammerne af samarbejdet med »nye« medlemsstater og tiltrædelsesstater;

5. opfordrer Kommissionen til at indgå i en dialog med Parlamentet i forbindelse med dens kommende revurdering ⁽³⁾ af ordningen med indkaldelse af forslag til de tematiske programmer; finder det upassende at foregribe de eventuelle henstillinger om ændringer eller forbedringer af ordningen, der måtte følge af revurderingen; kræver derfor, at eksisterende ordninger for direkte finansierede aktioner lades uændrede i en periode på 12 måneder, og at eventuelle fremtidige ændringer kommer til at afspejle resultaterne af revurderingsprocessen og sikre forudsigelige og bæredygtige udviklingssamarbejdsaktiviteter på lang sigt;

6. opfordrer Kommissionen til at tilpasse sit udkast til afgørelse om den årlige handlingsplan 2009 for ikke-statslige aktørers og lokale myndigheders rolle i forbindelse med udvikling (Del II: Målrettede projekter) (CMTD(2009)0387 - D004766/01) og medtage EU-dækkende projekter vedrørende øget bevidsthed om udviklingsspørgsmål i det udvidede EU og vedrørende udveksling inden for udviklingsuddannelse i EU;

7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ AIDCO/F1/NC D(2009) af 6.4.2009 (D004766-01-EN-02).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1).

⁽³⁾ Palermo II-processen.

Onsdag, den 6. maj 2009

Den nye sociale dagsorden

P6_TA(2009)0370

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om den nye sociale dagsorden (2008/2330(INI))

(2010/C 212 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juli 2008 om den nye sociale dagsorden: Muligheder, adgang og solidaritet i det 21. århundredes Europa (KOM(2008)0412) (Meddelelse om den nye sociale dagsorden),
- der henviser til sin beslutning af 18. november 2008 med henstillinger til Kommissionen om anvendelse af princippet om lige løn for mænd og kvinder ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2008 om udfordringerne for kollektive aftaler i EU ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juli 2008 »Et fornyet tilsagn til et socialt og arbejdsmarkedspolitisk Europa: styrkelse af den åbne koordinationsmetode for social sikring og social integration« (KOM(2008)0418),
- der henviser til sin beslutning af 3. februar 2009 om ikke-forskelsbehandling på grundlag af køn og solidaritet mellem generationerne ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juli 2008 »Ikke-forskelsbehandling og lige muligheder for alle: et fornyet engagement« (KOM(2008)0420),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 »En europæisk økonomisk genopretningsplan« (KOM(2008)0800),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2008 »Bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv: større støtte med henblik på at forene arbejds-, privat- og familieliv« (KOM(2008)0635),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. oktober 2006 »De offentlige finansers langsigtede holdbarhed i EU« (KOM(2006)0574) og til Europa-Parlamentets beslutning af 20. november 2008 om fremtiden for de sociale sikringsordninger og pensioner: finansiering og tendens til individualisering ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. oktober 2007 »Modernisering af social beskyttelse for at opnå større social retfærdighed og økonomisk samhørighed: fremme af en aktiv integration af de mennesker, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet« (KOM(2007)0620) og til Europa-Parlamentets beslutning af 9. oktober 2008 om fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets henstilling 92/441/EØF af 24. juni 1992 om fælles kriterier i forbindelse med sikring af tilstrækkelige indtægter og ydelser fra socialbeskyttelsesordninger ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0544.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0513.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0039.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0556.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0467.

⁽⁶⁾ EFT L 245 af 26.8.1992, s. 46.

Onsdag, den 6. maj 2009

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. juni 2007 »Mod fælles principper for flexicurity: flere og bedre job ved hjælp af fleksibilitet og sikkerhed« (KOM(2007)0359) og til Europa-Parlamentets beslutning af 29. november 2007 om fælles principper for flexicurity ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. juni 2008 »Tænk småt først« - En "Small Business Act" for Europa (KOM(2008)0394),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. februar 2007 »Status over den sociale virkelighed ? Midtvejsrapport til Det Europæiske Råds forårsmøde i 2007« (KOM(2007)0063) og til Europa-Parlamentets beslutning af 15. november 2007 om status over den sociale virkelighed ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. maj 2006 »Fremme af anstændigt arbejde for alle ? EU's bidrag til gennemførelsen af dagsordenen for anstændigt arbejde i verden« (KOM(2006)0249) og til Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2007 om fremme af anstændigt arbejde til alle ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. oktober 2005 om kvinder og fattigdom ⁽⁴⁾ og definitionen af fattigdom deri,
- der henviser til sin holdning af 17. juni 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse (2010) ⁽⁵⁾,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig bestemmelserne om sociale rettigheder, samt til EF-traktatens artikel 136,
- der henviser til Kommissionens grønbog af 22. november 2006 »Modernisering af arbejdsretten med henblik på tackling af det 21. århundredes udfordringer« (KOM(2006)0708),
- der henviser til Kommissionens grønbog af 18. juli 2001 »Fremme af en europæisk ramme for virksomhedens sociale ansvar« (KOM(2001)0366), til Kommissionens meddelelse af 22. marts 2006 »Gennemførelse af partnerskabet for vækst og beskæftigelse: at gøre Europa til et ekspertisecenter for virksomhedernes sociale ansvar« (KOM(2006)0136) samt til Parlamentets beslutning af 13. marts 2007 om virksomhedernes sociale ansvar: et nyt partnerskab ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin erklæring af 22. april 2008 om bekæmpelse af gadehjemløshed ⁽⁷⁾,
- der henviser til FN's internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder fra 1966,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, Kultur- og Uddannelsesudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0241/2009),
- A. der henviser til, at den største negative konsekvens for EU af den nuværende finansielle og økonomiske krise vil være den voldsomme stigning i arbejdsløsheden, som vil berøre de mest sårbare sociale grupper mest; der henviser til, at højere arbejdsløshedsprocenter er forbundet med større fattigdom og ulighed på det sundhedsmæssige område samt udstødelse, kriminalitet, usikkerhed og manglende tillid,

⁽¹⁾ EUT C 297 E af 20.11.2008, s. 174.

⁽²⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 463.

⁽³⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 321.

⁽⁴⁾ EUT C 233 E af 28.9.2006, s. 130.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0286.

⁽⁶⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 45.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0163.

Onsdag, den 6. maj 2009

- B. der henviser til, at EU allerede før den aktuelle krise havde problemer i form af svag økonomisk vækst, en eksplosiv demografisk situation og vanskelighederne med at leve i en stadig mere globaliseret verdensøkonomi,
- C. der henviser til, at 15,2 % af unionsborgerne i alderen 18-24 år i 2007 forlod skolen tidligt,
- D. der henviser til, at beskæftigelse stadig ikke er en garanti for en vej ud af fattigdommen for mange mennesker i EU, hvor 8 % af arbejdstagerne i 2006 var truet af fattigdom,
- E. der henviser til, at 16 % af europæiske borgere i 2006 var truet af fattigdom; der henviser til, at børn, storfamilier, enlige forældre, arbejdsløse, handicappede, unge og ældre, etniske mindretal og migranter er særligt sårbare,
- F. der henviser til, at kvinder har en højere risiko for fattigdom end mænd på grund af faktorer såsom deres økonomiske afhængighed, lønforskellen mellem mænd og kvinder samt den omstændighed, at kvinder oftere arbejder i lavtlønnede job; der henviser til, at disse forhold øger risikoen for, at fattigdommen videregives til de næste generationer,
- G. der henviser til, at prisstigninger i de seneste år har haft en betydelig indvirkning på husholdningsbudgetter og har haft en uforholdsmæssig virkning på sårbare sociale grupper,
- H. der henviser til, at forskellige undersøgelser (f.eks. undersøgelsen Future of Work Research af Russell Sage Foundation) viser, at én ud af fire arbejdstagere i de mest udviklede økonomier snart kan være lavtlønnet og mere udsat for fattigdom; der henviser til, at lavtlønnede job synes at være meget ensartede, da de ofte kendetegnes ved atypiske ansættelsesforhold med ufaglærte arbejdstagere, deltidsansatte, kvinder, immigranter og unge arbejdstagere, som er mere udsatte; der henviser til, at der er en tendens til, at lavtlønnet arbejde går igen fra generation til generation, og der henviser til, at lavtlønnet arbejde begrænser adgangen til god uddannelse, god sundhedspleje og andre basale levevilkår,
- I. der henviser til, at det følger af EF-traktatens artikel 2, at ligestilling mellem mænd og kvinder hører til blandt EU's grundlæggende principper,
- J. der henviser til, at EU står over for en demografisk ændring, hvis vigtigste kendetegn er en stigning i forventet levetid og lav fertilitetskvotient, selv om nogle lande viser tegn på, at tendensen til lav fertilitet er ved at vende,
- K. der henviser til, at den demografiske ændring forventes at medføre en fordobling af ældrebyrden indtil 2050 med konsekvenser for bl.a. den fysiske og mentale sundhed i befolkningen,
- L. der henviser til Kommissionens demografirapport fra 2008 om opfyldelse af sociale behov i et aldrende samfund (SEK(2008)2911), som anerkender den centrale rolle, som uformelle plejere spiller i samfundet, og opfordrer Kommissionen til at overveje de vægtige sociale argumenter for inddragelse af plejere i formuleringen af politikken i fremtiden,
- M. der henviser til, at den finansielle krises indvirkning på realøkonomien endnu ikke kendes fuldt ud, men det vil være vanskeligt at nå målet om at skabe fem millioner arbejdspladser i EU mellem 2008 og 2009; der henviser til, at en økonomisk nedgang vil medføre større arbejdsløshed og helt sikkert vil medføre større fattigdom og vil medføre udfordringer for de europæiske sociale modeller,
- N. der henviser til, at den voksende finanskriser forårsager stigende arbejdsløshed og usikkerhed, hvor den sociale samhørighed på tværs af EU er under et betydeligt pres med sociale svagheder og spændinger i flere medlemsstater,

Onsdag, den 6. maj 2009

- O. der henviser til, at EU har forpligtet sig i forhold til målet om social og miljømæssig bæredygtig udvikling, og der henviser til, at de muligheder for jobskabelse, som kan opstå som følge af denne forpligtelse, bør udnyttes fuldt ud,
- P. der henviser til, at social dialog kan være vigtig for at håndtere den tillidskrise, som forværres af den økonomiske krise, da mange mennesker i vores samfund er bange for fremtiden; der henviser til, at de, som allerede er udelukket, og de, hvis situation forværres i den aktuelle krise, skal prioriteres lige højt,
- Q. der henviser til, at EU's mere interventionistiske institutionelle ordninger, som er kendetegnet ved en vis grad af omfordeling af indkomsten og ved at høre under »den europæiske socialmodel«, har en positiv indvirkning på kvaliteten af millioner af mænds og kvinders arbejdsliv i de mere ugunstigt stillede segmenter af vores arbejdsmarkeder,
- R. der henviser til, at respekten for de nationale retslige og konventionelle rammer, som er kendetegnet ved et samspil mellem arbejdsretten og kollektive aftaler, som regulerer disse modeller, er en forudsætning for harmoniserede værdier i de mange forskellige systemer,
- S. der henviser til, at reglerne og procedurerne, som er defineret af parterne i overenskomstforhandlinger, ikke længere finder anvendelse i forbindelse med atypiske ansættelsesforhold,
- T. der henviser til, at den fornyede sociale dagsorden bør baseres på princippet om, at en effektiv socialpolitik bidrager til økonomisk vækst og fremgang, og der henviser til, at dette ligeledes kan bidrage til at genoprette borgernes faldende støtte til EU,
- U. der henviser til, at det er beklageligt, at den fornyede sociale dagsorden ikke behandler spørgsmålet om retssikkerheden ved sociale ydelser af almen interesse,
- V. der henviser til, at der er givet udtryk for stor bekymring om den fornyede sociale dagsordens rolle og synlighed, herunder den manglende klarhed med hensyn til formålet, eller hvordan der vil blive fulgt op på den, samt den åbne koordinationsmetodes stadig mindre betydning på det sociale område,
- W. der henviser til, at de europæiske sociale modeller er fælles værdier i forskellige systemer og generelt hører under medlemsstaternes kompetencer; der henviser til, at målene for det sociale Europa, som følger af traktaten og chartret om grundlæggende rettigheder samt i Lissabontraktaten, skal fremhæves som det overordnede mål for EU, hvis borgernes forventninger skal imødekommes og deres bekymringer imødegås; der henviser til, at målet om udryddelse af fattigdom og social udstødelse og behovet for at styrke den sociale dimension i Lissabontraktaten er blevet gentaget på forskellige forårsmøder i Det Europæiske Råd; der henviser til, at den nationale social- og beskæftigelsespolitik's fiasko eller succes også har en indvirkning på andre medlemsstater, og at debatten om en reform af de europæiske sociale modeller derfor skal være central for denne interaktion mellem EU og medlemsstaterne,
- X. der henviser til, at Lissabonstrategien ikke var i stand til at reducere fattigdommen, som i øjeblikket rammer 78 000 000 mennesker i EU, og at uligheden er stigende, hvilket bør spille en central rolle; der henviser til, at EU skal gøre fremskridt med hensyn til at udvikle og gennemføre EU's og de nationale mål om fattigdomslempelse og social udstødelse samt på de nøgleområder, hvor der i øjeblikket findes indikatorer, hvis borgerne skal overbevises om, at EU først og fremmest er til for borgerne og først derefter for virksomheder og banker,
- Y. der henviser til, at ideen om »bestemmelser, der er afgørende for beskyttelsen af den politiske, sociale og økonomiske orden« i flere sager for EF-Domstolen er blevet anvendt uden at præcisere, hvem der i denne forbindelse kan beslutte, hvilke bestemmelser der er afgørende for beskyttelsen af de generelle bestemmelser om den offentlige orden i en medlemsstat,

Onsdag, den 6. maj 2009

- Z. der henviser til, at Domstolen har fastlagt, at det ikke er op til medlemsstaterne ensidigt at definere begrebet »offentlig orden« eller ensidigt at påtvinge leverandører af tjenester fra andre medlemsstater alle de obligatoriske bestemmelser i deres beskæftigelseslovgivning, og der henviser til, at det ikke er klart, hvem der har den kompetence, hvis det ikke er medlemsstaterne,
- AA. der henviser til, at der ikke er nogen klar skelnen mellem underentrepriseforhold, der udelukkende vedrører arbejdskraft, og tvivlsom handel på den ene side og levering af tjenester, der er baseret på lovlige kontrakter med reelle selvstændige, på den anden side; der henviser til, at der bør tages højde for forskellen mellem svigagtig praksis og reelle civile og kommercielle forretningsforbindelser,

Prioriterede initiativer

Europæiske sociale modeller

1. opfordrer i lyset af den økonomiske nedgang Rådet og Kommissionen til på ny at bekræfte betydningen af et stærkt socialt Europa og indføre bæredygtig, effektiv social- og beskæftigelsespolitik; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en ambitiøs socialpolitisk dagsorden for perioden 2010-2015;
2. opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå en sammenhængende politisk plan om anstændigt arbejde på linje med chartret om grundlæggende rettigheder;
3. understreger vigtigheden af at sætte jobskabelse og -fremme øverst på den sociale dagsorden i disse svære tider; mener, at større fleksibilitet på arbejdspladsen nu er vigtigere end nogensinde før;
4. opfordrer Kommissionen til at kombinere den nye sociale dagsorden med andre initiativer, som den europæiske ligestillingspakt, den europæiske ungdomspagt og Den Europæiske Alliance for Familier for at give ugunstigt stillede sociale grupper bedre adgang til sociale ydelser;
5. er bekymret over, at de foranstaltninger, der foreslås i Kommissionens meddelelse om den nye sociale dagsorden, ikke er sammenhængende nok til at få en indvirkning på den nuværende udbredte fattigdom og udstødelse i EU samt tage hånd om de aktuelle udfordringer for den sociale samhørighed;
6. beklager navnlig, at Kommissionens meddelelse om den nye sociale dagsorden ikke indeholder forslag om følgende spørgsmål, som er afgørende for at opnå en balance mellem økonomiske friheder og sociale rettigheder:
 - et direktiv om grundlæggende arbejdstagerrettigheder for alle arbejdstagere, uanset deres beskæftigelsesstatus, for at beskytte det stadigt stigende antal atypiske arbejdstagere
 - en revision af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽¹⁾, ledsaget af et kønsneutralt arbejdsvaluerings-system for at nedbringe kønsbestemte lønforskelle både internt i og mellem forskellige økonomiske sektorer, og
 - et direktiv om grænseoverskridende overenskomstforhandlinger for at tage højde for den grænseoverskridende dimension af virksomheders aktiviteter;
7. understreger behovet for yderligere at videreudvikle minimumsstandarderne for arbejdstagerrettigheder; er bevidst om, at hverken de økonomiske friheder eller konkurrencereglerne har forrang for de grundlæggende sociale rettigheder;
8. bemærker, at socialpolitik bør omfatte vigtige initiativer som en bedre balance mellem stærkere sociale rettigheder og markedsfriheder og bekæmpelse af forskelsbehandling og fremme af lighed, modernisering og reformering af de europæiske sociale modeller, samtidig med at deres værdier styrkes;

⁽¹⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

Onsdag, den 6. maj 2009

9. bemærker, at afgrænsningen af, hvad der udgør bestemmelser, som er afgørende for beskyttelsen af den politiske, sociale og økonomiske orden, i medlemsstaterne, er et politisk anliggende og derfor bør defineres i en demokratisk legitimeret proces; opfordrer derfor Kommissionen til at iværksætte en åben debat for at få afklaret, hvad der udgør sådanne generelle bestemmelser om den offentlige orden, og fremsætte forslag til lovgivning, hvor det er nødvendigt;

10. mener, at dette ikke er det rette tidspunkt til at reducere de sociale udgifter, men at struktureformerne i stedet bør styrkes; tilføjer, at Den Europæiske Union bør støtte infrastrukturen i medlemsstaternes sociale modeller, herunder sociale ydelser af almen interesse, ved at bekræfte betydningen af deres universelle adgang, kvalitet og bæredygtighed;

11. beklager, at Kommissionen, til trods for at finanskrisen har vist, at det er vigtigt at gøre en offentlig indsats for at bevare den økonomiske aktivitet og styrke den sociale samhørighed, ikke har sikret de offentlige serviceydelsers fremtid og deres afgørende rolle i EU ved at fremsætte et forslag til rammedirektiv om serviceydelser af almen interesse;

12. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag om garanti af retssikkerheden for sociale ydelser af almen interesse;

13. understreger behovet for at finde metoder til at modernisere og reformere de nationale sikringsordninger for at udrydde fattigdom med et langsigtet perspektiv, navnlig vedrørende tilstrækkelig mindsteløn, pensioner og sundhedstjenester; understreger, at der er mulighed for at styrke den finansielle bæredygtighed i mindstelønnen og pensionssystemerne samt kvaliteten og effektiviteten af sundhedsydelser ved at forbedre deres organisation og adgang samt øge partnerskabet mellem den offentlige og den private sektor og overholde subsidiaritetsprincippet samt støtte øgede bestræbelser på at etablere systemer for progressiv skat, som kan reducere ulighederne;

14. bemærker, at visse medlemsstater har indført begrebet mindsteløn; mener, at andre medlemsstater kunne have gavn af at undersøge disse landes erfaringer; opfordrer medlemsstaterne til at skabe forudsætninger for social og økonomisk deltagelse for alle, navnlig ved at sikre retlige rammer som mindsteløn og andre lovpligtige og generelt bindende ordninger eller ved kollektive overenskomster i overensstemmelse med nationale traditioner, der sikrer, at fuldtidsarbejdstagere kan tjene til en anstændig tilværelse ved deres løn;

15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre alle borgere adgang til grundlæggende banktjenester;

16. fastholder, at sport og kulturelle aktiviteter er vigtige instrumenter i forbindelse med social integration og hjælp til at støtte personlig udvikling, fremme samfundets bedste og pleje talenter;

17. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de miljø- og sundhedsmæssige problemstillinger hurtigt indarbejdes i alle EU's politikker, således at der i overensstemmelse med EF-traktatens bestemmelser fortsat sikres et højt niveau af beskyttelse på sundheds- og miljøområdet;

18. deler Kommissionens målsætning om at udvide den sociale dagsorden til at omfatte nye områder, men beklager, at miljøet alt for ofte kun medtænkes i forbindelse med klimaændringerne; glæder sig over Kommissionens fornyede erklæringer om en bæredygtig økonomi med lave CO₂-emissioner, men beklager, at Kommissionens forslag ikke indeholder nogen konkrete foranstaltninger med henblik på at tage højde for de sociale og sundhedsmæssige konsekvenser af miljø- og klimakrisen;

19. understreger, at ekstrem fattigdom og den deraf følgende sociale udstødelse ikke længere alene kan forstås ud fra tal og anskues ud fra et økonomisk synspunkt, men at det også er nødvendigt at forstå dette fænomen i forhold til menneskerettigheder og borgerrettigheder; erkender, at princippet om frie kapital- og varebevægelser ikke i sig selv gør det muligt at udrydde fattigdom og især vedvarende fattigdom, og at ekstrem fattigdom berøver dem, der rammes heraf, en række muligheder, og hindrer dem i at tage del i samfundslivet navnlig ved at gøre dem ligegyldige over for deres omgivelser;

Onsdag, den 6. maj 2009

Social- og beskæftigelsespolitik

20. glæder sig over forslagene i Kommissionens pakke for en bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv, som blev lanceret i slutningen af 2008; tilskynder Kommissionen til at rette henstillinger til de medlemsstater, der klart sakker bagud i forhold til de mål, der blev fastsat på Det Europæiske Råds møde i Barcelona i 2002 med hensyn til at tilbyde børnepasning inden 2010; opfordrer Kommissionen til yderligere at tilskynde arbejdsgiverne til at være åbne omkring fleksible arbejdstider, optimere brug af og viden om it og nye former for arbejdsorganisation, hvilket vil fremme fleksible arbejdstider og deres forenelighed med åbningstider, offentlige åbningstider og skoletid;

21. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag om bedre forening af arbejds-, familie- og privatliv og optimere brug af og viden om it og nye former for arbejdsorganisation, idet der tages højde for børns behov og velvære, samtidig med at mere effektiv sikkerhed i beskæftigelsen fremmes, hvilket vil styrke forældrenes og plejernes ret til fleksible arbejdstider, som modsvarer deres behov og tager særligt hensyn til personer i lavtlønnede og usikre job eller lavkvalitetsjob;

22. beklager svaghederne i EU's og medlemsstaternes politikker i forhold til den voksende fattigdom, herunder især blandt børn;

23. opfordrer medlemsstaterne til at indføre en garanteret mindstelønsordning med henblik på social integration i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

24. foreslår, at de nye demografiske udfordringer tackles ved at hjælpe kvinder, som lever i fattigdom med ulige og utilstrækkelig adgang til fødevarer, bolig, uddannelse og løn, og som har vanskeligheder med at forene arbejde, familie og privatliv;

25. opfordrer til mere effektiv forebyggelse og bekæmpelse af, at unge forlader skolen for tidligt under mottoet om, at »skolen betaler sig«; opfordrer til et effektivt organiseret uddannelsessystem og undervisningsplaner, som er tilpasset morgendagens arbejdsmarked, og som tager hensyn til samfundets behov og den teknologiske udvikling; kræver yderligere fremme af og støtte til de såkaldte »Second Chance Schools«-programmer samt til uformel og ikke-formel læring, som har vist sig at skabe større deltagelse af unge og voksne end de traditionelle skolemiljøer, for at sænke frafaldsprocenten i EU; kræver i den forbindelse den længe ventede udryddelse af alle ulige muligheder i EU's uddannelsessystemer, navnlig afskaffelse af dårlig og opdelt uddannelse, som har uoprettelige konsekvenser for de marginaliserede grupper, navnlig romaerne;

26. fastholder, at der er behov for mere effektive initiativer for livslang læring og erhvervsuddannelse med det formål at udruste borgerne bedre, navnlig de mindre kvalificerede, til at komme (tilbage) på arbejdsmarkedet uden problemer eller forskelsbehandling og bidrage til social innovation; foreslår at fremme iværksætterfærdigheder, navnlig hos kvinder og unge, it- og kommunikationskompetencer, finansiell forståelse og sprogfærdigheder;

27. fremhæver behovet for at forbedre uddannelse i EU ved at fremskynde processen med at gøre medlemsstaternes uddannelsessystemer kompatible og sammenlignelige med henblik på at lette den gensidige anerkendelse af faglige kvalifikationer og standarder;

28. mener, at aktiv social integrationspolitik skal gøre en markant indsats for at få udryddet fattigdom og social udstødelse, både for folk i lønnede stillinger (»de fattige arbejdstagere«) og andre;

29. fremhæver nødvendigheden af at fremme samarbejdet mellem universiteter og erhvervslivet, da det er vigtigt at sikre, at disse partnere samarbejder, og at de støtter hinanden til gavn for deres egne organisationer, personalet og de studerende; mener, at der bør bygges bro mellem universiteternes læseplaner og erhvervslivet, og at virksomheder bør have mulighed for bl.a. at supplere studieprogrammer, tilbyde praktikophold, afholde åbent hus-arrangementer for de studerende osv.;

Onsdag, den 6. maj 2009

30. henleder opmærksomheden på behovet for en mere afbalanceret strategi mellem fleksibilitet, sikkerhed og behovet for at sikre rimelige lønninger rettet mod integration af unge og ældre, langtidsløse og dårligt stillede befolkningsgrupper på arbejdsmarkedet; foreslår, at medlemsstaterne tager Parlamentets beslutning af 29. november 2007 om fælles principper for flexicurity i betragtning, når de gennemfører nationale flexicurity-strategier;

31. mener, at det i en tid med finansiel og økonomisk krise, som ofte forårsager arbejdsløshed og omstruktureringer, er af største vigtighed, at arbejdstagerne deltager i beslutningsprocessen i virksomhederne, hvor det påvirker deres job og levebrød; glæder sig over den nylige revision ⁽¹⁾ af Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne ⁽²⁾; gentager sin opfordring til en yderligere styrkelse af driften af europæiske samarbejdsudvalg, som fastlagt i sin beslutning af 4. september 2001 om anvendelse af direktiv 94/45/EF ⁽³⁾;

32. understreger, at social- og beskæftigelsespolitik hurtigt bør aktiveres som reaktion på den aktuelle økonomiske krise og bør give jobmuligheder og uddannelsesmuligheder samt mindske indkomsttab; mener, at disse politikker aktivt bør motivere folk til at se efter jobmuligheder eller starte deres egen iværksætteraktivitet; mener, at medlemsstaterne i den forbindelse bør overveje overkommelige finansieringskanaler, såsom kreditgarantier, lavere rente eller ydelse af et engangsbeløb til arbejdsløshedsunderstøttelse, og samtidig mindske indtægtstab og sørge for uddannelsesmuligheder, som vil hjælpe arbejdsløse med at finde nye job; minder om Kommissionens helhedsstrategi for aktiv integration, som omfatter sikring af en passende indkomst, adgang til rummelige arbejdsmarkeder og sociale tjenester af høj kvalitet;

33. opfordrer Kommissionen til at tage initiativer, som vil skabe en klar sondring mellem arbejdsgivere, reelle selvstændige og små iværksættere på den ene side og arbejdstagere på den anden side;

34. fremhæver det vigtige behov for at støtte spædbørnsmødre ved hjælp af familieydelser og oprettelse af en passende ordning for deres tilbagevenden til arbejdsmarkedet, idet der rettes særlig opmærksomhed mod enlige mødre på grund af denne gruppes sårbarhed;

35. påpeger, at den sociale økonomi, som en anden form for iværksætteri, spiller en vigtig rolle i at bidrage til en bæredygtig europæisk økonomi ved at kombinere rentabilitet med solidaritet; tilføjer, at socialøkonomiske virksomheder kræver sikre retlige rammer; fremhæver det meget vigtige bidrag af frivilligt arbejde på det sociale område, især i kampen mod fattigdom og social udstødelse og i støtten til de mere udsatte grupper i samfundet;

36. fremhæver, at det ikke er alle mennesker, der kan arbejde, ligesom der i øjeblikket ikke er job til alle, og bekræfter betydningen af at gennemføre henstilling 92/441/EØF, som blev godkendt af Det Europæiske Råd på dets møde den 11. og 12. december 2008, om »tilstrækkelige indtægter og ydelser til at leve en menneskeverdigt tilværelse«, gennem udvidelse af minimumindkomstordninger til at omfatte alle medlemsstater og hæve niveauet for at sikre adgang og tilstrækkelighed;

37. mener, at udviklingen af mikrokredit kan spille en vigtig rolle i forbindelse med at støtte (på langt sigt) arbejdsløse i at blive selvstændige; påpeger, at mikrokreditter allerede har hjulpet i mange sådanne situationer med reintegration i arbejdslivet, og at dette er i tråd med Lissabonstrategien; opfordrer Kommissionen til at forbedre genereringen af og adgangen til oplysninger om mulighederne for at opnå mikrokreditter og til aktivt at henvende sig til de grupper i samfundet, der kan få størst udbytte af og har mest brug for mikrokreditter;

38. opfordrer til at fremme en stærkere forbindelse mellem gennemførelsen af flexicurity og en bedre social dialog og respektere national skik og brug;

⁽¹⁾ Direktiv 2009/38/EF (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 254 af 30.9.1994, s. 64.

⁽³⁾ EFT C 72 E af 21.3.2002, s. 68.

Onsdag, den 6. maj 2009

39. fastholder, at de bureaukratiske hindringer for små og mellemstore virksomheder skal fjernes; kræver yderligere gennemførelse af principperne i Kommissionens meddelelse om en EU-lov om små virksomheder;

40. anerkender fuldt ud, at medlemsstaterne har kompetence med hensyn til lønpolitikken, men foreslår, at arbejdsmarkedets parter på nationalt plan drøfter nye metoder for lønpolitik, som kunne vende det aktuelle nedadgående procentvise forhold mellem løn og overskud og omfatte større finansiel deltagelse fra medarbejdernes side i virksomhedernes overskud gennem anvendelse af ordninger, der mindsker virkningen af inflation; mener, at sådanne ordninger kan gøre det muligt at kanalisere medarbejdernes ekstra indtjening til særlige kapitalfonde oprettet af virksomheder; opfordrer til en debat om metoder til at tilskynde virksomheder til at anvende sådanne metoder og opfordrer endvidere til en debat om rammelovgivning, som regulerer medarbejdernes adgang til disse fonde gradvist over tid; minder arbejdsmarkedets parter om vigtigheden af et fornyet tilsagn til lønninger, der garanterer et anstændigt liv, hvor mindstelønnen ligger væsentligt over det tilstrækkelige indkomstniveau for at give folk mulighed for at komme ud af fattigdommen og nyde godt af at arbejde;

41. fastholder, at fremme af ikkeforskelsbehandling og lige muligheder både afhænger af et fornuftigt retsgrundlag og en række politiske værktøjer, samt at ikkeforskelsbehandling og lige muligheder skal integreres i alle aspekter af den fornyede sociale dagsorden;

42. anmoder Kommissionen om at undersøge indvirkningen af den fri bevægelighed for viden på kort og mellemlang sigt med henblik på at bruge resultaterne som et solidt grundlag for foranstaltninger til at afhjælpe de negative effekter;

Indvandring

43. gør opmærksom på de negative konsekvenser (mulig hjerneflugt), som indvandring kan have i udviklingsprocessen i oprindelseslandene, herunder for familiestrukturer, sundhed, uddannelse og forskning; minder på den anden side om den økonomiske krises virkninger med hensyn til ubalancer på arbejdsmarkedet i værtslandene;

44. fremhæver vigtigheden af etisk rekruttering fra tredjelande, navnlig med hensyn til sundhedspersonale, og opfordrer de medlemsstater, som ikke allerede har gjort det, til at udarbejde en adfærdskodeks for international rekruttering;

45. understreger, at de langsigtede virkninger af indvandring på de demografiske ændringer er uvisse, eftersom dette afhænger af udsvingene i migrationsstrømmene, familiesammenføring og fertilitetskvotienter;

46. mener, at indvandring, når det anvendes lovligt, kan bidrage til en bæredygtig udvikling af sociale sikringsordninger og ligeledes garantere deres egne pensions- og socialrettigheder;

47. understreger, at en vellykket indvandringspolitik baseret på menneskerettighederne bør fremme en sammenhængende og effektiv strategi for integrationen af migranter på baggrund af lige muligheder samt garanti for deres grundlæggende rettigheder og sikring af en balance mellem rettigheder og forpligtelser;

48. glæder sig over Kommissionens forslag om at indføre sanktioner over for arbejdsgivere, som ansætter tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold; understreger vigtigheden af at bekæmpe udnyttelsen af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, samtidig med at rettighederne for personer i sårbare positioner respekteres; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at fremme mulighederne for lovlig beskæftigelse for tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold;

49. glæder sig over forslaget til direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser (KOM(2008)0414); henleder imidlertid opmærksomheden på, at direktivet ikke må skabe større forskelsbehandling af unionsborgere på grund af deres økonomiske status;

50. mener, at styrkelse af gennemførelsen og håndhævelsen af den eksisterende arbejdsmarkedetsret under national lovgivning, fællesskabslovgivning og Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konventioner skal prioriteres højt i EU's institutioner og medlemsstater;

Onsdag, den 6. maj 2009

51. understreger behovet for at styrke lovgivningen om bekæmpelse af forskelsbehandling yderligere i hele EU; opfordrer Kommissionen til at stimulere udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne med hensyn til fremme af vellykket integration af migranter yderligere; bemærker, at de mest sårbare i samfundet, som ofte tæller migranter, påvirkes i uforholdsmæssig stor grad, navnlig i hårde økonomiske tider;

EU på eksternt plan

52. mener, at EU inden for sine eksterne forbindelser kan spille en mere proaktiv rolle ved at fremme centrale sociale og miljømæssige standarder; er overbevist om, at der skal gøres yderligere bestræbelser i forbindelse med mekanismer for forebyggelse, overvågning og sanktionering af overtrædelser;

53. mener, at EU kunne gøre mere for at påvirke den internationale dagsorden vedrørende den reelle arbejdsdagsorden og aktivt fremme overholdelsen af ILO's konventioner, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og at dette kan bidrage til at opnå verdensfred og desuden beskytte EU's interesser og værdier;

54. fremhæver, at udviklingen af Fællesskabets retslige ramme, enten gennem primær eller sekundær lovgivning, på ingen måde må stride mod de internationale forpligtelser inden for rammerne af ILO-konventionerne;

55. bemærker, at EU bør sigte mod en globaliseringsproces, som er mere socialt inddragende og økonomisk og miljømæssigt bæredygtig; bemærker, at den måde, hvorpå selskaber udøver virksomhed ikke kun har en stor økonomisk indvirkning, men også store sociale følger inden for EU samt i tredjelande, navnlig udviklingslandene; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til aktivt at fremme konceptet virksomhedernes sociale ansvar, enten gennem fremme af blød lovgivning eller lovgivningsmæssige forslag, hvor det er relevant;

Strukturfondene

56. foreslår en styrkelse af strukturfondenes muligheder gennem forenkling, fleksibilitet og forbedring af procedurer, og den sociale integrationsdimension, med det mål at hjælpe medlemsstaterne til at optimere resultatet af social- og beskæftigelsespolitik; opfordrer medlemsstaterne og regionerne til fuldt ud at inddrage arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med artikel 16 i forordningen om generelle bestemmelser for strukturfondene⁽¹⁾; anbefaler kraftigt, at Den Europæiske Socialfond (ESF) bliver tilgængelig for arbejdsmarkedets parter med henblik på at opbygge kapacitet;

57. understreger, at den fornyede sociale dagsorden skal indeholde en klar forpligtelse for EU's strukturfonde og Samhørighedsfonden til at bidrage til opfyldelsen af målene for den sociale dagsorden; anmoder derfor medlemsstaterne om at bruge ESF og alle andre strukturfonde til at forbedre ikke kun beskæftigelsesniveauet, men også den sociale infrastruktur;

58. anerkender, at strukturfondene stort set stadig er det primære finansieringsinstrument til opfyldelse af de sociale mål; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at fremme synergier med andre programmer og støtte sammenhængen på tværs af de flerårige rammeprogrammer som f.eks. Daphne, Progress, folkesundhedsprogrammet og »Europa for borgerne«-programmet;

59. efterlyser særlig opmærksomhed på de regioner, som er mest påvirkede af globaliseringen, samt regioner i de nye medlemsstater, som gennemgår social konvergens;

60. understreger, at Progress-programmet kan bidrage til en bedre vurdering af moderniseringen af de europæiske sociale modeller gennem evalueringen af pilotprojekter;

61. mener, at der som følge af den frie bevægelighed for personer i det indre marked i nogle dele af EU og især i de større byer er ved at opstå nye problemer i forbindelse med ydelse af social beskyttelse i nødstilfælde til personer, som ikke er i stand til at forsørge sig selv, hvilket lægger yderligere pres på (velgørende) private og offentlige tjenester, som yder nødhjælp til f.eks. hjemløse eller marginaliserede befolkningsgrupper i samfundet;

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25).

Onsdag, den 6. maj 2009

Instrumentale initiativer*Social og civil dialog*

62. understreger, at fleksibilitet og accept af ændringer fra borgernes side kan øges gennem mere gensidig tillid, hvilket kan forbedres gennem en mere effektiv og gennemsigtig social dialog samt sikring af mere effektivt deltagelsesdemokrati i forbindelse med udformning og gennemførelse af politikken;

63. mener, at det er særligt vigtigt, at den sociale dialog befordrer politikker om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og generelt fremmer forbedringer i livskvaliteten på arbejdspladsen; opfordrer Kommissionen til at indlede en debat om, hvordan arbejdstagere, som ikke har fuldtidsarbejde (vikarer, deltidsansatte, ansatte med tidsbegrænsede kontrakter), kan inddrages i den sociale dialog;

64. opfordrer i lyset af det ringe kendskab til og den ringe offentliggørelse af resultatet af forhandlingerne mellem de europæiske arbejdsmarkedsparter til, at opmærksomheden om resultaterne af den sociale dialog fremmes for at forbedre virkningen deraf og fremme dens udvikling;

65. mener, at samarbejdskulturen, som har erstattet den konfliktbaserede kultur på arbejdsmarkedet, fortsat bør støttes gennem fremme af den sociale dialog;

66. mener, at civilsamfundsorganisationer og mennesker, der er udsat for fattigdom og social udstødelse, skal inddrages meget mere direkte i drøftelser om den økonomiske og sociale model på lige fod;

67. bemærker, at arbejdsmarkedets parter bør bestræbe sig på at arbejde med flerårige planer med specifikke kalendere og tidsfrister med henblik på en langsigtet bæredygtig strategi;

68. opfordrer til en bred drøftelse mellem europæiske interessenter, nationale offentlige myndigheder, arbejdsgivere og medarbejdere og civilsamfundets organisationer om den sociale dagsorden for perioden efter 2010;

69. bemærker, at medlemsstaterne bør støtte nye målbare, bindende og kvantitative sociale mål og indikatorer for Lissabonstrategien efter 2010, herunder tilsagn om at arbejde hen imod at udrydde fattigdom og social udstødelse samt udvikle en ny pagt for sociale fremskridt, som opstiller mål og strukturer for en ny social bæredygtig og globalt retfærdig Europæisk Union, som tager udgangspunkt i og styrker den åbne koordinationsmetode på det sociale område som et centralt element;

70. bemærker, at virksomheder spiller en vigtig rolle, ikke kun økonomisk, men også socialt i EU; henleder derfor opmærksomheden på fremme af virksomhedernes sociale ansvar og behovet for at gøre hurtige fremskridt hvad angår arbejde af høj kvalitet, herunder lønninger, der garanterer et anstændigt liv, for at understøtte den sociale model og forhindre social dumping;

71. støtter en effektiv dialog mellem Parlamentet og civilsamfundets organisationer; finder, at en sådan dialog også er nødvendig i medlemsstaterne på centralt, regionalt og lokalt plan;

72. bemærker, at et europæisk år for volontører ville give EU-institutionerne en ideel mulighed for at skabe forbindelse til civilsamfundet, opfordrer Kommissionen til at danne grundlag for, at 2011 kan erklæres for det europæiske år for volontører ved at fremsætte et passende lovgivningsmæssigt forslag herom snarest muligt;

73. mener, at civilsamfundets organisationer bør inddrages fra starten af beslutningsprocessen, og at oplysningerne bør være offentligt tilgængelige, at feedback bør være gensidig, og at deltagerne bør gøres opmærksomme på mulighederne for ændringer;

74. fremhæver vigtigheden og værdien af høringsprocessen som et effektivt redskab til at sikre borgerne større indflydelse ved at sætte dem i stand til at yde et direkte bidrag til den politiske proces på EU-plan, opfordrer Kommissionen til at træffe yderligere foranstaltninger for at skabe bevidsthed om fremtidige EU-høringer gennem medierne og andre relevante fora på nationalt, regionalt og lokalt plan;

Onsdag, den 6. maj 2009

75. mener, at det er presserende for de europæiske institutioner, de nationale arbejdsmarkedsparter og civilsamfundets organisationer at vedtage en »socialpakt«, som omfatter sociale initiativer med realistiske, bindende mål og indikatorer;

76. bemærker, at medborgerskab begynder i barndommen, og kræver fremme af og støtte til strukturer og initiativer for deltagelse på lokalt, regionalt og nationalt plan for børn og unge;

EU-lovgivning

77. understreger behovet for at gøre fremskridt og afslutte forordningen vedrørende samordningen af sociale sikringsordninger og direktivet om overførsel af pensionsrettigheder og forslaget til direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering;

78. opfordrer til at forbedre lovgivningsprocessen på EU-plan ved at tydeliggøre, hvorfor initiativer på EU-plan er nødvendige, og sikre kvaliteten af indholdet og levere en stærk og uafhængig konsekvensvurdering, der dækker de sociale, miljømæssige og økonomiske virkninger; kræver navnlig en effektiv gennemførelse af den interinstitutionelle om bedre lovgivning fra 2003 ⁽¹⁾;

79. understreger, at et effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og en effektiv overvågning af gennemførelsen af EU-lovgivningen bør prioriteres;

80. mener, at bedre EU-lovgivning aktivt bør søge at inddrage civilsamfundets organisationer og omfatte borgerens bekymringer og dermed bringe dem tættere på EU;

Den åbne koordinationsmetode

81. mener, at der bør være en bedre forbindelse på EU-plan mellem økonomi-, miljø- og socialpolitik, med bekræftelse af den oprindelige Lissabonstrategis mål og behovet for at sikre, at økonomi- og beskæftigelsespolitikker bidrager aktivt til udryddelse af fattigdom og social udstødelse;

82. fremhæver behovet for vedtagelse af et retligt bindende charter om grundlæggende sociale rettigheder;

83. bemærker, at det i Lissabontraktaten fastlægges, at der bør tages højde for meget relevante aspekter af socialpolitikken, når EU's politikker defineres og gennemføres;

84. mener, at Lissabonstrategien efter 2010 bør omfatte en styrket åben koordinationsmetode, og opfordrer Kommissionen til yderligere at tilskynde medlemsstaterne til at definere nationale kvantificerede mål for nedbringelse af fattigdom og styrkelse af social integration, navnlig støttet af nye målbare og kvantitative indikatorer;

85. opfordrer Rådet og Kommissionen til at åbne for muligheden for en reel inddragelse af Parlamentet i Lissabonstrategien efter 2010;

*

* *

86. pålægger sin formand til at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

Onsdag, den 6. maj 2009

Aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet

P6_TA(2009)0371

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet (2008/2335(INI))

(2010/C 212 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2008 vedrørende Kommissionens henstilling om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet (KOM(2008)0639),
- under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 99, 137 og 141,
- der henviser til Kommissionens henstilling 2008/867/EF af 3. oktober 2008 om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets henstilling 92/441/EØF af 24. juni 1992 om fælles kriterier i forbindelse med sikring af tilstrækkelige indtægter og ydelser fra socialbeskyttelsesordninger ⁽²⁾,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 11.-12. december 2008,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. februar 2009 med titlen »forslag til fælles rapport om social sikring og social integration 2009« (KOM(2009)0058) og Kommissionens arbejdsdokument af 24. februar 2009 med titlen »Fælles rapport om social sikring og social integration 2008: Landeprofiler« (SEK(2009)0255),
- der henviser til sin beslutning af 30. november 2006 om handicappedes situation i det udvidede EU - handlingsplan 2006-2007 ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. september 2006 om forbedring af befolkningens mentale sundhed. På vej mod en strategi for mental sundhed i Den Europæiske Union ⁽⁴⁾,
- der henviser til fremskridt inden for lige muligheder og ikke-forskelsbehandling i EU vedrørende gennemførelse i national ret af direktiv 2000/43/EF og 2000/78/EF,
- der henviser til FN's konvention om flygtninges retsstilling,
- der henviser til Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel,
- der henviser til FN's konvention om handicappedes rettigheder,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 307 af 18.11.2008, s. 11.⁽²⁾ EFT L 245 af 26.8.1992, s. 46.⁽³⁾ EUT C 316 E af 22.12.2006, s. 370.⁽⁴⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 148.⁽⁵⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

Onsdag, den 6. maj 2009

- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Barcelona den 15.-16. marts 2002,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. oktober 2007 med titlen »modernisering af social beskyttelse for at opnå større social retfærdighed og økonomisk samhørighed: fremme af en aktiv integration af de mennesker, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet« (KOM(2007)0620), og til Europa-Parlamentets beslutning af 9. oktober 2008 om fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU ⁽¹⁾,
- der henviser til de europæiske arbejdsmarkedsparters anbefalinger i rapporten af 18. oktober 2007 med titlen »Vigtige udfordringer, som Europas arbejdsmarkeder står over for: En fælles analyse af europæiske arbejdsmarkedsparter«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. februar 2007 med titlen »Status over den sociale virkelighed - midtvejsrapport til Det Europæiske Råds forårsmøde i 2007« (KOM(2007)0063) og til Parlamentets beslutning af 15. november 2007 herom ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juli 2008 med titlen »Den nye sociale dagsorden: Muligheder, adgang og solidaritet i det 21. århundredes Europa« (KOM(2008)0412) og til Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 herom ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. oktober 2006 med titlen »De offentlige financers langsigtede holdbarhed i EU« (KOM(2006)0574) og til Europa-Parlamentets beslutning af 20. november 2008 om fremtiden for de sociale sikringsordninger og pensioner: finansiering og tendens til individualisering ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin erklæring af 22. april 2008 om bekæmpelse af gadehjemløshed ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om fremme af anstændigt arbejde for alle ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1098/2008/EF af 22. oktober 2008 om det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse (2010) ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. februar 2009 om socialøkonomi ⁽⁸⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/962/EF af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring ⁽⁹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1720/2006/EF af 15. november 2006 om et handlingsprogram for livslang læring ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2008 om voksenuddannelse: Det er aldrig for sent at lære ⁽¹¹⁾,
- der henviser til protokollen til Lissabontraktaten om tjenesteydelser af almen interesse ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0467.

⁽²⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 463.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0370.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0556.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0163.

⁽⁶⁾ EFT C 102 E af 24.4.2008, s. 321.

⁽⁷⁾ EUT L 298 af 7.11.2008, s. 20.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0062.

⁽⁹⁾ EFT L 394 af 30.12.2006, s. 10.

⁽¹⁰⁾ EFT L 327 af 24.11. 2006, s. 45.

⁽¹¹⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 46.

⁽¹²⁾ EUT C 306 af 17.12.2007, s. 158.

Onsdag, den 6. maj 2009

- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A6-0263/2009),
- A. der henviser til, at aktiv integration ikke må erstatte social integration, da udsatte grupper, som ikke er i stand til at deltage på arbejdsmarkedet, har ret til et værdigt liv og dermed en minimumsindkomst, og at der skal være adgang til lettilgængelige og prismæssigt overkommelige sociale serviceydelser af høj kvalitet, uanset om personen er i stand til at deltage på arbejdsmarkedet eller ej,
- B. der henviser til, at aktiv integration ikke kun handler om den enkeltes kapacitet, men også om den måde, hvorpå samfundet er organiseret, og der derfor henviser til, at der også er behov for at sætte ind over for de strukturelle årsager til udstødelse, herunder diskrimination og utilstrækkelige serviceydelser,
- C. der henviser til, at det, der ligner udelukkelse fra arbejdsmarkedet, kan skyldes mangel på passende anstændige beskæftigelsesmuligheder snarere end en manglende indsats fra den enkeltes side,
- D. der henviser til, at integration på arbejdsmarkedet ikke må være en betingelse for retten til en minimumsindkomst og adgang til sociale serviceydelser af høj kvalitet, der henviser til, at en minimumsindkomst og adgang til sociale serviceydelser af høj kvalitet er nødvendige forudsætninger for integration på arbejdsmarkedet,
- E. der henviser til, at de mennesker, hvis tilknytning til arbejdsmarkedet er svagest, ofte er mennesker med mangeartede og komplekse behov, vanskeligheder eller problemer som f.eks. langsigtet afhængighed af lave eller utilstrækkelige indkomster, langtidsarbejdsløshed, lavt uddannelsesniveau og analfabetisme, opvækst i en sårbar familie, handicap, dårligt helbred, det at bo i et område med mange ugunstige forhold, dårlige boligforhold og hjemløshed samt racisme og forskelsbehandling, og at strategier for integration derfor nødvendigvis må afspejle diversiteten blandt de udstødte,
- F. der henviser til, at social udstødelse og udstødelse fra arbejdsmarkedet har en alvorlig virkning på de berørte personers mentale sundhed, og der henviser til, at langtidsarbejdsløse har en større risiko for at blive ramt af en depression og andre mentale sundhedsproblemer,
- G. der henviser til, at de mennesker, hvis tilknytning til arbejdsmarkedet er svagest, har et stort behov for erhvervsuddannelse, enten fordi deres skolegang var utilstrækkelig, eller fordi de ikke længere er i stand til at udnytte deres uddannelse effektivt, fordi de har været længe væk fra arbejdsmarkedet,
- H. der henviser til, at de mest udsatte ofte stilles over for betingelser i forbindelse med aktiveringspolitikker, og endvidere til, at dette skal overvåges, og at det er nødvendigt at undgå eventuelle negative indvirkninger på udsatte grupper,
- I. der henviser til, at foranstaltninger med henblik på aktiv integration også skal være i overensstemmelse med udviklingen af EU-målsætninger og nationale målsætninger vedrørende bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse,
- J. der henviser til, at de fleste familieforsørgere er kvinder, og til at de fleste eneforsørgere er kvinder, og de fleste plejere er kvinder; der derfor henviser til, at aktive integrationspolitikker således kræver en altomfattende række af foranstaltninger for at give de kvinder, hvis tilknytning til arbejdsmarkedet er svagest, mulighed for i praksis at få gavn af strategierne for aktiv integration; der henviser til, at arbejdsmarkeds-situationen for kvinder direkte er knyttet til aldersrelateret fattigdom, som primært rammer kvinder,
- K. der henviser til, at der i tider med økonomisk afmatning og stigende arbejdsløshed er stor risiko for mange nye arbejdsløse oven i dem, der allerede er ramt af fattigdom og udstødelse fra arbejdsmarkedet, navnlig i de mest sårbare sociale grupper som kvinder, ældre og handicappede; der henviser til, at det er af afgørende betydning, at social integration og dertil hørende arbejdsmarkedspolitik gennemføres som en integreret og sammenhængende strategi under den europæiske økonomiske genopretningsplan, der henviser til, at en del af de offentlige midler anvendes til at opretholde og forbedre investeringer i social-, sundheds- og uddannelsessystemerne og andre væsentlige sociale serviceydelser og tjenesteydelser af almen interesse,

Onsdag, den 6. maj 2009

- L. der henviser til, at tesen om, at den bedste vej ud af udstødelse er at have et arbejde, kun gælder fuldt ud, hvis dette arbejde er et bæredygtigt arbejde af høj kvalitet med en passende aflønning; der henviser til, at princippet om lige løn for lige arbejde fortsat kun er gennemført i utilstrækkelig grad,
- M. der henviser til, at familieplejere leverer væsentlige plejetjenesteydelser, uddannelse og støtte uden for beskæftigelsessystemet, uden indkomst eller sociale rettigheder og uden ret til at genindtræde på arbejdsmarkedet og til at opnå anerkendelse af færdigheder erhvervet eller udviklet i perioder med ydelse af familiepleje,
1. glæder sig over, at Kommissionen baserer sin henstilling 2008/867/EF på Rådets henstilling 92/441/EØF, der anerkender den enkeltes grundlæggende ret til indtægter og ydelser, der er tilstrækkelige til at leve en menneskeværdig tilværelse, og udstikker fælles principper for den praktiske indrømmelse af denne ret; tilslutter sig de fælles principper og praktiske retningslinjer, der fremlægges i henstilling 2008/867/EF om den aktive integrationsstrategi baseret på tre søjler, nemlig tilstrækkelig indkomststøtte, rummelige arbejdsmarkeder og adgang til kvalitetstjenester, og påpeger navnlig, at enhver strategi for aktiv integration skal bygge på principperne om den enkeltes rettigheder, respekten for den menneskelige værdighed og ligebehandling, lige muligheder og ligestilling mellem kønnene, på fremme af arbejdsmarkedsintegration kombineret med fuld deltagelse i samfundet samt på gennemførelse af principperne om kvalitet, tilstrækkelighed og tilgængelighed inden for alle tre søjler;
2. er enig med Rådet i, at gennemførelsen af henstilling 92/441/EØF skal forbedres, for så vidt angår minimumsindkomster og sociale ydelser, at bistandshjælp bør give en tilstrækkelig minimumsindkomst til et værdigt liv, mindst på et niveau, der ligger over »fattigdomsgrænsen«, og tilstrækkeligt til at løfte folk ud af fattigdom, og at udnyttelsen af ydelserne bør forbedres;
3. glæder sig over De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 17. juli 2008 i sag C-303/06 om plejere, der bliver udsat for tilknytningsbegrundet forskelsbehandling; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at sikre, at plejere beskyttes mod en sådan forskelsbehandling i forbindelse med, at de får adgang til arbejdsmarkedet, og til at opfordre medlemsstaterne til at træffe de nødvendige skridt til at sikre, at domstolens dom efterleves;
4. opfordrer medlemsstaterne til at yde en passende indkomststøtte med henblik på at bekæmpe fattigdom og social udstødelse; påpeger på baggrund af Rådets henstilling 92/441/EØF og henstilling 2008/867/EF nødvendigheden af et tilstrækkeligt niveau for minimumsindkomsten, som skal være passende, gennemskuelig, tilgængelig for alle og bæredygtig over tid;
5. anser det for væsentligt, at Kommissionen og medlemsstaterne effektivt gennemfører direktiv 2000/78/EF, som fastlægger en retlig ramme for ligebehandling med hensyn til beskæftigelse for at bekæmpe forskelsbehandling i forbindelse med beskæftigelse og erhverv på grundlag af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering;
6. understreger sin anmodning til Rådet om at aftale et EU-mål for ordninger vedrørende minimumsindkomst og ordninger vedrørende bidragspligtige erstatningsindkomster om at yde indkomststøtte på mindst 60 % af den justerede nationale middelindkomst og endvidere at aftale en tidsplan for at nå dette mål i alle medlemsstater;
7. anerkender, at samspillet mellem bistandshjælp og deltagelse på arbejdsmarkedet er komplekst, navnlig når det arbejde, der tilbydes, måske er af kortere varighed, sæsonbetonet, usikkert eller på deltid, og når berettigelsesbetingelser og sociale sikringssystemer eller marginale skattesatser måske har en hæmmende virkning på udøvelse af lønnet beskæftigelse, og det sociale sikringssystem er for usmidigt til at reagere; opfordrer derfor indtrængende til, at der udvikles systemer, som støtter de enkelte i en overgangsfase frem for at straffe dem eller fjerne støtten for hurtigt, når en person får arbejde;
8. påpeger vigtigheden af, at der stilles sociale ydelser til rådighed for sårbare personer, der kan arbejde; påpeger dog, at sådanne ydelser i medfør af subsidiaritetsprincippet er et anliggende for medlemsstaterne;

Onsdag, den 6. maj 2009

9. påpeger, at modtagerne af tilstrækkelig indkomststøtte og deres familiemedlemmer vil have mulighed for at undgå risikoen for fattigdom og for at blive aktive borgere, som bidrager til sociale og økonomiske liv samt til solidaritet mellem generationerne;
10. foreslår, at medlemsstaterne aktivt overvejer en politik om mindsteløn for at tage hånd om det stigende antal »arbejdende fattige« og gøre arbejde til en reel mulighed for dem, der er længst væk fra arbejdsmarkedet;
11. mener, at aktiv integration kræver mindske af ulighederne mellem regioner og områder i Fællesskabet gennem fremskyndet genrejsning af de områder, der er påvirket af den økonomiske krise, og udvikling af landdistrikter;
12. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at bekæmpe sort arbejde, som udelukker de berørte personer fra visse sociale faciliteter og ydelser;
13. kræver, at politikker for aktiv integration
- er i overensstemmelse med en livscyklustilgang til uddannelses-, livslang lærings-, social- og beskæftigelsespolitikker
 - er skræddersyede, målrettede og behovsrelaterede
 - er baseret på en integreret tilgang og inddrager målgruppen og
 - respekterer forudsætninger, som er afgørende for muligheden for deltagelse, uden at skabe betingelser, der bringer en minimumsindkomst i fare;
14. anmoder Kommissionen om at overveje »whole-cost accounting« (helhedsorienteret regnskabsføring) inden for aktiv og social integration, da erfaringen har vist, at tidlige investeringer og forebyggende foranstaltninger kan reducere de samlede udgifter for samfundet på lang sigt; glæder sig over, at det i Kommissionens henstilling 2008/867/EF i overensstemmelse hermed foreslås at øge investeringerne i social integration;
15. mener, at medlemsstaterne bør betale målrettede yderligere ydelser til dårligt stillede grupper (såsom handicappede eller kronisk syge, eneforsørgere eller husstande med mange børn), som dækker ekstra omkostninger i forbindelse med bl.a. personlig støtte, brug af specifikke faciliteter samt lægebehandling og social pleje, idet der bl.a. etableres overkommelige prisniveauer for medicin til ugunstigt stillede sociale grupper; understreger behovet for at sikre anstændige invalide- og alderspensionsniveauer;
16. er – navnlig i lyset af folks ofte komplekse behov – enig i, at det er nødvendigt at planlægge og gennemføre skræddersyede foranstaltninger til aktiv integration, som kombinerer minimumsindkomst, arbejdsmarkedsintegration og sociale ydelser, samt at der skal sættes fokus på tidlig identifikation og forebyggende indsats, og at en målrettet indsats til fordel for de mest sårbare bør prioriteres;
17. mener, at der skal tages højde for målgruppens synspunkter, når sådanne foranstaltninger planlægges og gennemføres; opfordrer medlemsstaterne til at støtte styrkelse af sociale ikke-statslige organisationers indflydelse for at lette deres deltagelse i formuleringen og gennemførelsen af integrationspolitikker;
18. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle en mere konstruktiv tilgang til narkotikapolitik med fokus på forebyggelse, uddannelse og behandling af narkomani frem for straffesanktioner;
19. opfordrer til, at man holder op med at stigmatisere psykisk syge og personer med indlæringsvanskeligheder, og at man fremmer mental sundhed og velvære, forebygger mentale forstyrrelser samt øger midlerne til behandling og pleje;

Onsdag, den 6. maj 2009

20. mener, at det, eftersom de problemstillinger, der forbindes med udstødelse, ofte er til stede fra den tidlige barndom, er af afgørende betydning, at de børn og unge, der er mest i farezonen, opdages tidligt, og længe inden de dropper ud af uddannelsessystemet; bemærker, at unge mennesker, som udstødes af skolesystemet, har forhøjet risiko for at blive involveret i asocial og kriminel adfærd, hvilket yderligere vanskeliggør udfordringerne i forbindelse med at komme ind på arbejdsmarkedet på et senere tidspunkt; mener, at en bred dialog med de berørte samt støtte til en forebyggende indsats og sociale serviceydelser med henblik på at forbedre mulighederne for udsatte børn og unge voksne er af afgørende betydning for integrationspolitikernes succes; understreger også betydningen af udstødesproblemer for ældre, som mister deres job og ikke kan komme ind på arbejdsmarkedet igen;

21. mener, at de behov, som unge mennesker, der søger arbejde for første gang, har, bør overvejes nøje, og at der på nationalt plan bør vedtages politikker og træffes foranstaltninger, som kan fremme overgangen fra uddannelse til arbejdsmarkedet; mener endvidere, at struktureret dialog med ungdomsorganisationer til stadighed bør knyttes sammen med EU-institutionernes og medlemsstaternes arbejde;

22. opfordrer medlemsstaterne til, for at forhindre at plejere ender i fattigdom, at gøre mere for at identificere og tage fat på de problemer, som plejere møder, især retten til frit at vælge, hvorvidt og i hvilken ustrækning de ønsker at varetage en plejefunktion, muligheden for at kombinere plejefunktioner med lønnet arbejde og beskæftigelse samt adgang til sociale sikringsordninger og pensioner;

23. glæder sig over anerkendelsen af, at der er behov for adgang til prismæssigt overkommelige sociale serviceydelser af høj kvalitet som en grundlæggende rettighed og et væsentligt element i den europæiske sociale model samt støtte til at fastholde folk på arbejdsmarkedet og til principperne i Kommissionens henstilling 2008/867/EF; mener, at sådanne sociale serviceydelser omfatter stabile, prismæssigt overkommelige boligforhold, adgang til offentlig transport, grundlæggende erhvervsuddannelse og sundhedspleje samt adgang til prismæssigt overkommelig energi og andre netværkstjenester; bemærker, at der skal gøres fremskridt med hensyn til at garantere forsyningspligtigheder i forbindelse med tjenesteydelse af almen interesse; mener, at det for at garantere disse forsyningspligtigheder er nødvendigt, at der udvikles en handlingsplan til etablering af et EU-rammedirektiv vedrørende tjenesteydelse af almen interesse; bemærker, at der fortsat ikke gøres tilstrækkelige fremskridt med hensyn til at nå Barcelonamålene om prismæssigt overkommelige børnepasningsordninger af høj kvalitet, som bør forbedres og udvides til at omfatte alle børn på grundskoleniveau; bemærker endvidere, at pasnings- og plejebestanden for andre pårørende heller ikke i tilstrækkelig grad er opfyldt og bør underkastes en lignende proces;

24. mener, at bekæmpelse af forskelsbehandling, som folk oplever i forbindelse med adgang til varer, tjenesteydelser og faciliteter, er central for opnåelse af integration, og glæder sig derfor over forslaget om et omfattende direktiv til bekæmpelse af forskelsbehandling på andre områder end beskæftigelse på grundlag af alder, handicap, seksuel orientering og religion eller tro;

25. opfordrer medlemsstaterne til at overveje sociale standardtakster for sårbare grupper, f.eks. inden for energi og offentlig transport, og desuden faciliteter til opnåelse af mikrokreditter for at fremme aktiv integration samt gratis sundhedspleje og uddannelse til folk med vanskeligheder af materiel art;

26. opfordrer medlemsstaterne til at øge låneforeningers profil, således at der kan tilbydes et sikkert og reguleret miljø, hvor privatpersoner kan spare op og låne penge, og således at man kan undgå det stadigt stigende problem med personlig gæld; opfordrer medlemsstaterne til at sikre retten til at åbne en bankkonto med rimelige rentesatser, da det at råde over en konto er et vigtigt middel til både at deltage i de økonomiske aktiviteter og have et socialt liv;

27. opfordrer medlemsstaterne til at yde den ekstra støtte til handicappede, som er nødvendig, for at de kan få adgang til arbejdsmarkedet, og mens de er i arbejde; opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til at undertegne og ratificere både FN's konvention om rettigheder for personer med handicap og dens valgfrie protokol; bemærker, at medlemsstaterne bør opstille hensigtsmæssige procedurer og strukturer til effektiv gennemførelse af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap inden for deres territorium;

28. mener, at unge står over for særlige hindringer for aktiv integration, herunder uberettiget aldersrelateret forskelsbehandling og vanskeligheder i forbindelse med adgang til prismæssigt overkommelige erhvervsuddannelsesordninger;

29. glæder sig over afinstitutionaliseringen af handicappede, men bemærker, at dette kræver tilstrækkeligt mange samfundsbaseerede serviceydelser, der fremmer en selvstændig tilværelse, retten til individuelt tilpasset bistand, retten til økonomisk uafhængighed og fuld deltagelse i samfundet i medlemsstaterne;

Onsdag, den 6. maj 2009

30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at stille tilstrækkelige midler til rådighed for at lette adgangen til programmer for livslang læring som et middel til at begrænse udelukkelsen af bl.a. ældre fra beskæftigelse og fremme deres fortsatte deltagelse i det sociale, kulturelle og civile liv;
31. mener, at der bør gøres mere for at bekæmpe vold i hjemmet og misbrug af børn og ældre;
32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at den eksisterende fællesskabslovgivning om ligestilling mellem kønnene, ligebehandling generelt og ikke-diskrimination gennemføres fuldt ud, korrekt og effektivt, opfordrer til, at den udvides og håndhæves for at fjerne strukturelle hindringer for beskæftigelsen og erhvervsuddannelser;
33. mener, at kvalitetsuddannelse er en væsentlig forudsætning for en vellykket fremtidig beskæftigelse og integration; opfordrer medlemsstaterne til at udvide lovgivningen om offentlig uddannelse med henblik på at fjerne alle hindringer for uddannelse, hvorved der sikres integreret uddannelse og adgang for alle; mener, at alle, der har været udelukket fra arbejdsmarkedet længe, skal have større ret til finansiering af livslang læring, navnlig for så vidt angår »kernekompetencer«;
34. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende princippet om integration af ligestillingsaspektet i hele den aktive integrationsstrategi;
35. mener, at den tilbudte efteruddannelse skal tage højde for de pågældende personers behov og være tilpasset dem; opfordrer til målrettede frem for standardiserede efteruddannelses- og integrationsforanstaltninger, idet sidstnævnte ofte overser de specielle behov, som handicappede, folk med omsorgsforpligtelser eller folk med helbredsproblemer har; gør opmærksom på bedste praksis fra Den Europæiske Socialfond (ESF) og Equal-programmet i form af målrettede, behovsrelaterede tilgange til efteruddannelse for dem, der har den svageste tilknytning til arbejdsmarkedet – tilgange, der også anerkender ikke-dokumenterede færdigheder og færdigheder erhvervet gennem ikke-formel uddannelse;
36. anbefaler at forbedre kvaliteten af uddannelse og bringe uddannelsessystemer i overensstemmelse med arbejdsmarkedet og kriterier for social deltagelse samt at mindske uligheder i adgangen til alle former for uddannelse og i kvaliteten af den tilbudte uddannelse;
37. mener, at efteruddannelsen også skal sikre, at de enkelte kender deres rettigheder og forpligtelser på arbejdsmarkedet, herunder grundig indføring i sundhed og sikkerhed og deres ret til at være medlem af en fagforening samt deres informations- og høringsrettigheder og ret til livslang læring og uddannelse;
38. bemærker, at der er en risiko for, at mere kreative tilgange til at forberede dem, der er længst væk fra arbejdsmarkedet, til på en senere adgang til det, kan blive fratrækket økonomiske midler til fordel for mere snævre tilgange baseret på let kvantificerbare resultater; opfordrer derfor Kommissionen til at øge støtten til »bottom-up-tilgange« under strukturfondene og navnlig under ESF og udviklingen af indikatorer, der måler de fremskridt, der er gjort med hensyn til social og aktiv integration, således at der sættes på innovative græsrodsinitiativer til at fremme aktiv integration som en del af målsætningerne om social integration, der blev fremhævet i de strukturfonde, der var øremærket til Lissabon-strategien, de foreslåede midler til social innovation og gennem andre midler;
39. bemærker, at det som følge af demografiske ændringer anslås, at forholdet mellem aktive og inaktive mennesker i 2030 vil være 2:1; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle aktive integrationspolitikker for at sikre, at plejere, hvoraf mange vil være nødt til at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet på grund af plejeforpligtelser, ikke berøres negativt på lang sigt;
40. påpeger nødvendigheden af at skabe et rummeligt arbejdsmarked som kernen i en hvilken som helst integrationsstrategi – et arbejdsmarked med anstændige arbejdsbetingelser og jobmangfoldighed for alle arbejdstagere, idet der tages hensyn til deres forskellige arbejdspladsbehov, individuelle arbejdstagerkrav, arbejdsmønstre og arbejdstidsmodeller, forskellige kompetenceniveauer, og forskellige behov, for så vidt angår balancen mellem familieliv, privatliv og arbejdsliv; bemærker, at beskæftigelse af høj kvalitet er væsentlig for at fremme jobbevarelse;

Onsdag, den 6. maj 2009

41. opfordrer medlemsstaterne til at fremme et konkurrencedygtigt arbejdsmarked, der begunstiger udvikling af offentlige og private sociale beskyttelsessystemer til en rimelig pris, som sætter de pågældende, herunder medlemmer af etniske minoriteter, i stand til at kunne vælge at mindske risiciene for udstødelse fra arbejdsmarkedet;

42. opfordrer medlemsstaterne til at anvende redskaber og instrumenter, der kan motivere alle aktører til at skabe rummelige arbejdsmarkeder og øge deltagelsen af dem, der er længst væk fra arbejdsmarkedene; gør opmærksom på instrumenter i forbindelse med lokal social dialog, økonomiske incitamenter, skattefordele og udvikling af den sociale økonomi; glæder sig over Kommissionens anbefaling om at give støtte til den sociale økonomi som en vigtig kilde til et første job for handicappede;

43. påpeger, at lokale og regionale myndigheders rolle i fremme af aktiv integration er tredobbelt: som arbejdsgivere, drivkræfter for økonomisk udvikling og beskæftigelse og som udbydere af offentlige tjenester, herunder tjenester til de mest sårbare grupper; opfordrer medlemsstaterne til at oprette netværk på regionalt og lokalt plan til at rådgive og oplyse om, hvor man kan få hjælp til at få adgang til arbejdsmarkedet samt specifikke sociale tjenester (dvs. ordninger for sociale ydelser, sundhedsmæssige tjenester, mentale sundhedstjenester og sociale plejetjenester samt erhvervsuddannelse) i overensstemmelse med deres særlige situation;

44. er overbevist om, at der bør gøres mere for at håndtere de hindringer for integration, som asylsøgere står over for; opfordrer medlemsstaterne til at arbejde på at fjerne asylsøgere af afhængighed af støtte ved at give dem lov til at arbejde og overveje at etablere flere lovlige indvandringsruter;

45. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre asylpolitikker baseret på menneskerettighederne i overensstemmelse med flygtningekonventionen og anden relevant menneskerettighedslovgivning;

46. gør opmærksom på, at menneskehandel medfører umådelige lidelser og social udstødelse, og opfordrer medlemsstaterne til at gøre mere for at håndhæve lovgivningen til bekæmpelse af menneskehandel og lovgivningen mod forskelsbehandling, reintegrere ofre for menneskehandel i samfundet, og især undertegne, ratificere og gennemføre konventionen om bekæmpelse af menneskehandel;

47. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage afstand fra den misvisende sammenblanding af økonomisk migration med asylsøgning og af økonomisk migration og asylsøgning med ulovlig indvandring;

48. mener, at fængsling af folk uden ordentlig rehabilitering og uddannelse skaber hindringer for integration og ofte kun fører til yderligere social udstødelse, arbejdsløshed og kriminalitet;

49. er af den faste overbevisning, at bibeholdelse af en obligatorisk pensionsalder fungerer som en hindring for aktiv integration og unødvendigt tvinger mange, som måske ønsker at vælge at fortsætte med at arbejde, ud af arbejdsmarkedet;

50. opfordrer Kommissionen til at foretage en stram koordinering af den politiske proces i forbindelse med aktiv integration, navnlig vedrørende sociale serviceydelser af høj kvalitet, med den igangværende udarbejdelse af en frivillig ramme for de sociale serviceydelser af almen interesse og til straks at undersøge alle muligheder for afklaring af den juridiske sammenhæng for sociale ydelser af almen interesse, og give dem en juridisk ramme, der kan tjene som referencegrundlag, navnlig ved at vedtage retsakter, herunder et rammedirektiv;

51. henviser til sin nylige anmodning til Kommissionen og Rådet om at fastsætte mål for reduktion af fattigdom (fattigdom generelt, børnefattigdom, fattigdom blandt beskæftigede og langtidsfattigdom), om et minimumsniveau for indkomst tilvejebragt via pensioner og om adgang til sundhedspleje og om kvaliteten heraf (reduktion af spædbarnsdødelighed, forbedring af sundheden og forøgelse af den forventede levetid osv.); gentager sine anmodninger om fastsættelse af et EU-mål for mindske af børnefattigdom med 50 % inden 2012 og afskaffelse af hjemløshed for både børn, unge og voksne inden 2015;

Onsdag, den 6. maj 2009

52. opfordrer til, at der udarbejdes en konkret køreplan for gennemførelsen af aktiv integration, som tager udgangspunkt i civilsamfundets og andre aktørers deltagelse, herunder mennesker, der lever i fattigdom; mener, at denne køreplan bør fastsætte såvel tidsplaner som realistiske kvalitative og kvantitative mål baseret på specifikke indikatorer og en detaljeret dialog mellem de interesserede parter; mener endvidere, at køreplanen bør an vise, hvordan aktiv integration skal gennemføres og overvåges ved hjælp af den åbne koordinationsmetode for social beskyttelse og social integration, specielt på lokalt, regionalt og nationalt niveau; glæder sig derfor over Kommissionens initiativ til at inddrage lokale myndigheder i overvågning af gennemførelsen af aktive integrationsstrategier ved finansiering af et netværk bestående af lokale myndigheders overvågningscentre for aktiv integration gennem Progress-programmet; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at give disse overvågningscentre en stærk rolle i den fremtidige politiske proces og integrere aktive integrationsprogrammer gennem de nationale reformprogrammer i den reviderede Lissabon-strategi og navnlig den europæiske beskæftigelsesstrategi;

53. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag, den 7. maj 2009

Ligestillingsaspektet i EU's eksterne forbindelser

P6_TA(2009)0372

Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om ligestillingsaspektet i EU's eksterne forbindelser og fredsofbygning/nationsopbygning (2008/2198(INI))

(2010/C 212 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til principperne i EF-traktatens artikel 2, 3, stk. 2, 13, 137, stk. 1, litra i), og 141,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der bekendtgjordes den 7. december 2000,
- der henviser til Lissabon-traktaten, der undertegnedes den 13. december 2007 i Lissabon,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention af 18. december 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder,
- der henviser til den fjerde verdenskonference om kvinder i Beijing i september 1995, til erklæringen og handlingsplatformen fra Beijing og til de efterfølgende slutdokumenter, der vedtoges på FN's særlige samlinger Beijing +5 og Beijing +10 vedrørende yderligere tiltag og initiativer til gennemførelse af Beijing-erklæringen og handlingsplatformen, som vedtoges henholdsvis den 9. juni 2000 og den 11. marts 2005,
- der henviser til EU's handlingsagenda for 2015-målene, der vedtoges af Rådet den 18. juni 2008,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) S/RES/1325 (2000), der vedtoges den 31. oktober 2000 og til FN's Sikkerhedsråds resolution S/RES/1820 (2008), der vedtoges den 19. juni 2008, om kvinder, fred og sikkerhed,
- der henviser til konklusionerne fra Rådets samling (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 23.-24. maj 2005 om europæisk sikkerhed,
- der henviser til Rådets dokument af 8. december 2008 om gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 som konsolideret ved FN's Sikkerhedsråds resolution 1820 som et led i ESFP,
- der henviser til konklusionerne fra Rådets samling (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 13. november 2006 om fremme af ligestilling og integrering af ligestillingsaspektet i krisestyring,
- der henviser til konklusionerne fra Rådets samling (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 8. december 2008 om bekæmpelse af vold mod kvinder, især inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), og af alle former for diskrimination mod dem,
- der henviser til »Comprehensive approach to the EU implementation of The United Nations Security Council Resolution 1325 and 1820 on women, peace and security« (den omfattende strategi vedrørende EU's gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 og 1820 om kvinder, fred og sikkerhed) der blev godkendt af Rådets samling (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 8. december 2008,
- der henviser til det løbende arbejde på et arbejdsdokument fra Kommissionens personale med titlen »Towards an EU Action Plan on Gender Equality and Women's Empowerment in EU External Action« (EU-handlingsplan om ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvinders rolle i EU's eksterne aktioner),

Torsdag, den 7. maj 2009

- der henviser til udviklingen af den europæiske naboskabspolitik (ENP) siden 2004, og især Kommissionens fremskridtsrapporter om dens gennemførelse, og til handlingsplanerne, det vedtoges i fællesskab med Armenien, Aserbajdsjan, Egypten, Georgien, Israel, Jordan, Libanon, Moldova, Marokko, Den Palæstinensiske Myndighed, Tunesien og Ukraine,
 - der henviser til udvidelsesprocessen og Kommissionens fremskridtsrapporter,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om kvinder i international politik og deres position i udviklingssamarbejdet og deres rolle inden for sikkerhed og fred, især fra den 1. juni 2006 ⁽¹⁾, den 16. november 2006 ⁽²⁾ og den 13. marts 2008 ⁽³⁾,
 - der henviser til sine beslutninger om ENP og om EU's udvidelsesstrategi og om EU's nabolande og -regioner,
 - der henviser til sine beslutninger om eksterne bistandsinstrumenter,
 - der henviser til sin beslutning af 18. december 2008 om udviklingsperspektiver for freds- og nationsopbygning efter konflikter ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0225/2009),
- A. der henviser til, at gennemførelsen af kvinders menneskerettigheder og styrkelsen af kvinders rolle og deltagelse ikke kun er vigtig, når den manglende ligestilling mellem mænd og kvinder skal tages op, og når der skal indføres et virkeligt kønsaspekt i EU's eksterne forbindelser, men også er væsentlig for en vellykket gennemførelse af EU's eksterne politikker, herunder inden for områderne bistand, udvikling, udvidelse, naboskabspolitik, konfliktløsning, sikkerhed og fredsopbygning og international handel,
- B. der henviser til, selv om medlemsstaterne er parter i alle store internationale rammeaftaler for ligestilling mellem mænd og kvinder og om kvinders rettigheder, og selv om der findes en række politiske dokumenter på EU-plan herom, at den praktiske forpligtelse til at fremme ligestillingsaspektet og styrkelsen af kvinders rolle i eksterne politikker fortsat er vag, og at de eksisterende politiske dokumenter kun gennemføres i beskedent omfang, samt at de budgetmidler, der er øremærket specielt til ligestillings-spørgsmål, er utilstrækkelige,
- C. der henviser til, at der i EU's vigtigste institutioner - dvs. Parlamentet, Rådet og Kommissionen - på trods af betydelige forbedringer ved fremme af ligestillingsaspektet i løbet af de seneste år, ikke er ansat tilstrækkeligt personale, der især skal tage sig af gennemførelsen af de erklærede kønsspecifikke mål inden for eksternt politik og udvidelse, og at hovedparten af det nuværende personale, der er ansvarligt for ligestillingsanliggender, må kombinere denne aktivitet med mindst en anden og nu og da to andre rækker opgaver,
- D. der henviser til, at EU har behov for en holistisk og konsekvent strategi i forbindelse med ligestillingsaspektet,

Generelle bemærkninger

1. erkender, at EU's institutioner har tillagt ligestillingsaspektet og styrkelsen af kvinders rolle tiltagende betydning, men understreger, at der fortsat er meget at tage fat på, hvis de politiske tilsagn skal omsættes i praksis, og understreger betydningen af tilstrækkelige midler og et personale, der er ansvarligt for gennemførelsen af ligestillingsmålsætningerne;
2. henviser til, at ligestillingsaspektet ikke blot kræver politiske erklæringer på højt plan, men også politisk vilje hos EU og medlemsstaternes regeringer, prioritering af målsætninger og overvågning af de fremskridt, der gøres;

⁽¹⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 287.

⁽²⁾ EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 347.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0103.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0639.

Torsdag, den 7. maj 2009

3. glæder sig over vedtagelsen af den ovennævnte omfattende strategi vedrørende EU's gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 (2000) og 1820 (2008) om kvinder, fred og sikkerhed samt Rådets (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) vedtagelse den 8. december 2008 af retningslinjer om vold mod kvinder og piger og bekæmpelse af alle former for diskrimination mod dem; opfordrer de medlemsstater, som endnu ikke har vedtaget deres nationale handlingsplaner for FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om hurtigst muligt at efterkomme Sikkerhedsrådets anmodning om, at staterne gør dette; opfordrer Kommissionen til at stille faglig bistand og støtte til rådighed for de tredjelande, der er rede til at udvikle nationale strategier med henblik på gennemførelsen af ovennævnte resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd;

4. glæder sig over, at den reviderede tekst vedrørende den europæiske sikkerhedsstrategi indeholder en henvisning til FN's Sikkerhedsråds ovennævnte resolutioner S/RES/1325 (2000) og S/RES/1820 (2008) såvel som resolution S/RES/1612 (2005);

5. opfordrer Kommissionen til at sætte yderligere gang i sit arbejde og inden juli 2009 og i nært samarbejde med medlemsstaterne og Rådets sekretariat at fremsætte forslag til en EU-handlingsplan for ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvindernes rolle i EU's eksterne aktioner, der skal finde anvendelse i de 27 medlemsstater og i forhandlinger med tredjelande, sammen med en række effektive kontrolinstrumenter;

6. opfordrer Rådet og Kommissionen til systematisk at medtage ligestillingsaspektet og styrkelsen af kvinders rolle i EU's politiske dialog og i politiske drøftelser med partnerlande;

7. anmoder Parlamentets delegationer om at tage fat på spørgsmål, der er relevante for ligestilling og styrkelsen af kvinders rolle i samfundet, i dets forbindelser med tredjelandenes parlamenter; understreger betydningen af, at der stilles støtte og bistand til rådighed for tredjelandes nationale parlamenter med henblik på at øge deres muligheder for at indføre ligestillingsperspektivet i deres lovgivningsarbejde;

8. understreger betydningen af civilsamfundsorganisationer i styrkelsen af kvinders rolle i samfundet; opfordrer Kommissionen til at stille tilstrækkelig finansiel støtte til rådighed for disse og fremme kvinders deltagelse i ikke-statslige organisationer, i de politiske dialogprocesser med partnerlande såvel som i fredsforhandlinger rundt om i verden;

9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe større sammenhæng i deres politiske strategier vedrørende ligestilling og styrkelse af kvinders rolle i samfundet; anmoder om, at de eksisterende forskellige politiske rammer på dette område sammenholdes i en EU-konsensus om ligestilling, der omfatter både interne og eksterne politikker;

10. tilskynder til regelmæssig afholdelse af konferencer til drøftelse af spørgsmål i forbindelse med lige muligheder for kvinder og mænd med deltagelse af delegationer fra de nationale parlamenter, der består af både kvinder og mænd, sammen med fastlæggelsen af fælles strategier til gennemførelse af projekter vedrørende dette emne;

11. anmoder Kommissionen om at tage fat på og foretage en mere konsekvent og systematisk prioritering af den manglende ligestilling i forbindelse med planlægning og gennemførelse af eksterne bistandsinstrumenter, især hvad angår bistand til en reform af sikkerhedssektoren; kræver, at der medtages ligestillingsspecifikke mål, aktiviteter og midler i landestrategidokumenter, og at der foretages en bedre integrering af ligestillingsaspektet via disse strategidokumenter; understreger behovet for en holistisk strategi i forbindelse med anvendelsen af eksterne bistandsinstrumenter, herunder Instrumentet til Førtiltrædelsesbistand, Det Europæiske Nabo- og Partnerskabsinstrument, Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder, stabilitetsinstrumentet og tematiske programmer, såsom »Investing in People«, for på optimal vis at nå målene for ligestilling og styrkelsen af kvinders rolle;

Torsdag, den 7. maj 2009

12. mener, at de midler, som afsættes til sundhedssektoren og dermed til pigers og kvinders sundhed, er utilstrækkelige i betragtning af EU's bevillinger til udviklingspolitikken; understreger behovet for at øremærke yderligere finansielle ressourcer under de eksterne bistandsinstrumenter til sundhedsprogrammer for kvinder; påpeger, at bevillinger til sundhedssektoren i Afrika syd for Sahara ifølge Den Europæiske Revisionsrets særberetning om Fællesskabets udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara, der blev offentliggjort i januar 2009, ikke er steget siden 2000 som en andel af Fællesskabets samlede bistand på sundhedsområdet samtidig med, at 2007-resultattavlen for årtusindeudviklingsmålene viser, at der stadig er en meget høj mødredødelighed i Afrika syd for Sahara;

13. påpeger, at en effektiv integrering af ligestillingsaspektet kræver, at samarbejdet mellem donorer og aktører styrkes, at der etableres kontrolmekanismer, og at de nationale regeringer påtager sig et øget ansvar i forbindelse med udviklingsprocessen; fremhæver i denne forbindelse merværdien ved EF/FN-partnerskabet om ligestilling mellem mænd og kvinder i forbindelse med udvikling og fred og ved ligestillingsorienterede budgetinitiativer; glæder sig over oprettelsen af en taskforce for kvinder, fred og sikkerhed som et led i ovennævnte omfattende strategi for EU's gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner S/RES/1325 (2000) og S/RES/1820 (2008);

14. gentager, at det er nødvendigt, at der lægges vægt ikke kun på kvinder men også på kønsspecifikke forbindelser mellem mænd og kvinder, som skaber og viderefører manglende ligestilling mellem kønnene; mener, at projekter som en følge heraf bør tage højde for både mænd og kvinder;

15. understreger, at EU bør lægge særlig vægt på behovene hos de mest sårbare og socialt udelukkede kvinder, især handicappede, flygtninge og kvinder fra mindretalsgrupper;

16. opfordrer Kommissionen til at fremme udviklingsprocedurer, benchmarks og indikatorer for at sikre, at den opfylder sine forpligtelser med hensyn til ligestilling mellem mænd og kvinder i dens eksterne politik;

17. mener, at Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder, der blev etableret i 2006, bør påbegynde sit arbejde hurtigst muligt, og at dets mandat bør udvides til at omfatte eksterne politikker;

18. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre »opfordringen til handling for at bekæmpe seksuelle overgreb under og efter konflikter«, der blev udfærdiget i Bruxelles (Brussels Call to Action to Address Sexual Violence in Conflict and Beyond);

19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at forhindre og bekæmpe menneskehandel;

20. understreger, at voldtægt og seksuel vold anvendes som krigsvåben; understreger, at disse overgreb bør straffes som krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden; opfordrer til etablering af flere støtteprogrammer for ofre for disse forbrydelser;

21. understreger behovet for, at der drages fordel af EU's partnerskab med FN, herunder udnyttelse af sidstnævntes globale ekspertise ved fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvinders rolle med henblik på at øge effektiviteten og følgerne af EU's politikker og bistand og at sikre konsekvens i den eksterne støtte til partnerlande, således at de kan opfylde deres relevante forpligtelser;

Ligestillingsaspektet i EU's beslutningsprocedurer

22. mener, at der på indeværende tidspunkt ikke er tilstrækkeligt personale i Rådet og Kommissionen til at tage sig af ligestillingsspørgsmål; opfordrer disse institutioner til at afsætte mere personale til strukturer, der styrer EU's eksterne aktioner og har et særligt ansvar for ligestillingsaspektet og styrkelsen af kvinders rolle;

23. bemærker den fortsatte mangel på kvinder i ledende stillinger i Rådet og Kommissionen og opfordrer især til en større indsats for yderligere at øge antallet af kvinder blandt lederne af EU's delegationer og EU's særlige repræsentanter; understreger, at der bør være en bedre balance mellem mænd og kvinder i den fremtidige tjeneste for EU's optræden udadtil, især hvad angår ledende stillinger, og at den bør omfatte mere personale, der er ansvarligt for ligestillingsanliggender;

Torsdag, den 7. maj 2009

24. opfordrer medlemsstaterne til at inddrage flere kvinder i ESFP-missioner og -operationer og anmoder om øget deltagelse af kvinder på alle niveauer og på alle planlægnings- og gennemførelsesstadier; understreger behovet for at inddrage kønsspecifik ekspertise lige fra starten af planlægningen af en mission eller operation såvel som betydningen af en systematisk og omfattende kønsspecifik uddannelse forud for udsendelsen af personale på missioner og i operationer;

25. bemærker, at der udfoldes store anstrengelser for at integrere en ligestillingsorienteret strategi i ESFP's kultur, herunder ved at udvikle den kvantitative dimension af ligestillingsaspektet i ESFP (f.eks. gennem spørgeskemaer, udarbejdelse af tjeklister, optælling af antallet af mænd og kvinder i ESFP-operationer osv.); understreger imidlertid behovet for at udvikle den kvalitative, konceptmæssige ramme, der er nødvendig for at forstå den socioøkonomiske sammenhæng, hvori ESFP-missionerne indsættes (dvs. konfliktområder) og ligestillingsorienterede aspekter ved gennemførelsen af operationer/programmer;

26. glæder sig over udnævnelsen af en ligestillingsrådgiver ved næsten alle ESFP-missioner i overensstemmelse med Rådets ovennævnte konklusioner fra november 2006; understreger ikke desto mindre, at manglen på en konkret ligestillingspolitik i EU - navnlig manglende bevidsthed om ligestilling og mangel på og/eller uvilje mod at tage hensyn til dens betydning - og manglende budgetposter til ligestillingsaktiviteter ved finansieringen af ESFP-missioner kan undergrave sådanne ligestillingsrådgiveres arbejde;

27. henstiller, at der tages initiativer til at stille kønsspecifik uddannelse til rådighed for personale til ESFP-missioner og i de tilsvarende hovedkvarterer, og at Kommissionen gør en betydelig indsats for at uddanne sit personale især i delegationerne; gentager, at der bør gennemføres en hensigtsmæssig uddannelse af alt personale på alle planlægnings-, programmerings- og gennemførelsesstadier i forbindelse med EU's eksterne politikker; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre, at den obligatoriske uddannelse tilbydes alt personale på missioner og i delegationer, herunder ledelsen, og at der gives dem vejledning i ligestillingsanliggender og styrkelse af kvinders rolle;

28. er overbevist om, at man ved planlægningen af ESFP-missioner bør tage højde for inddragelsen af lokale kvindeorganisationer i fredsprocessen for at drage fordel af det særlige bidrag, disse kan yde, og for at erkende de særlige måder, hvorpå kvinder berøres af konflikter;

29. understreger, at kvoter i øjeblikket er et nødvendigt middel til at sikre ligestilling mellem mænd og kvinder under freds- og sikkerhedsmissioner og i beslutningsprocesserne i nationale og internationale genopbygningsprocesser og til at sikre kvinders politiske tilstedeværelse ved forhandlingsbordet;

30. understreger betydningen af budgettering, der inddrager ligestillingsaspektet; påpeger, at ligestilling mellem mænd og kvinder bør udvikles som et tematisk spørgsmål inden for større eksterne bistands-instrumenter, at der bør øremærkes særlige bevillinger til ligestillingsspørgsmål, og at der bør fastlægges benchmarks for at fastslå, i hvilken udstrækning de midler, der stilles til rådighed, udnyttes effektivt;

*

* *

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

Torsdag, den 7. maj 2009

Parlamentets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten

P6_TA(2009)0373

Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om Parlamentets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten (2008/2063(INI))

(2010/C 212 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som blev undertegnet den 13. december 2007,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab som ændret ved den europæiske fælles akt og Maastricht-, Amsterdam- og Nicetraktaterne,
- der henviser til chartret om grundlæggende rettigheder af 12. december 2007,
- der henviser til Laekenerklæringen af 15. december 2001 om Den Europæiske Unions fremtid,
- der henviser til traktaten om en forfatning for Europa, som blev undertegnet i Rom den 29. oktober 2004,
- der henviser til sin beslutning af 7. juni 2007 om køreplanen for Unionens forfatningsproces ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. juli 2007 om indkaldelse af regeringskonferencen: Europa-Parlamentets udtalelse (EU-traktatens artikel 48) ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. februar 2008 om Lissabontraktaten ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel, Budgetkontroludvalget, Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerbeskyttelse, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Fiskeriudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Retsudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling samt Udvalget for Andragender (A6-0145/2009),

Nye politikker

Nye mål og horisontale bestemmelser

1. glæder sig over, at Lissabontraktaten giver chartret om grundlæggende rettigheder bindende karakter, og at de rettigheder, frihedsrettigheder og principper, der er fastlagt heri for alle EU-borgere og -indbyggere, anerkendes; understreger Parlamentets forpligtelse til at sikre chartrets fulde overholdelse;

⁽¹⁾ EUT C 125 E af 22.5.2008, s. 215.

⁽²⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 347.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0055.

Torsdag, den 7. maj 2009

2. glæder sig over styrkelsen af repræsentativt demokrati og deltagelsesdemokrati gennem indførelsen af bl.a. det såkaldte borgerinitiativ (artikel 11 i EU-traktaten som indeholdt i Lissabontraktaten (TEU)), der gør det muligt for mindst en million borgere fra et betydeligt antal medlemsstater at opfordre Kommissionen til at forelægge et forslag til retsakt;
3. glæder sig over, at miljøbeskyttelse har fået en fremtrædende stilling inden for alle EU-politikker, og at der i artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) eksplicit henvises til bekæmpelse af klimaændringer på internationalt plan; fremhæver, at Parlamentet fortsat bør tilskynde Den Europæiske Union til at spille en ledende rolle inden for alle politikker vedrørende bekæmpelse af klimaændringer og global opvarmning;
4. glæder sig over, at TEUF knytter etableringen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed til respekten for de grundlæggende rettigheder og de forskellige retssystemer i Den Europæiske Union og dets medlemsstater (artikel 67 i TEUF);
5. noterer sig navnlig målsætningen om indførelse af »en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, hvor der tilstræbes fuld beskæftigelse og sociale fremskridt, og et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten« (artikel 3, stk. 3, i TEU), hvorved fuldførelsen af det indre marked knyttes til andre mål;
6. bemærker med tilfredshed, at ligestilling mellem kvinder og mænd er blevet indskrevet blandt Unionens værdier (artikel 2 i TEU) og mål (artikel 3, stk. 3, i TEU);
7. glæder sig over, at artikel 208, stk. 1, i TEUF fastsætter, at »Unionens og medlemsstaternes politik med hensyn til udviklingssamarbejde supplerer og styrker hinanden«, medens det i den i øjeblikket gældende artikel 177, stk. 1, i EF-traktaten hedder, at »Fællesskabets politik med hensyn til udviklingssamarbejde [...] er et supplement til medlemsstaternes politik«; fremhæver Parlamentets øgede ansvar som følge af Unionens større initiativrolle med hensyn til politikfastsættelse, hvilket bør føre til et bedre donorsamarbejde, en bedre arbejdsfordeling og en større bistanseffektivitet med henblik på »at nedbringe og på sigt udrydde fattigdommen« som led i årtusindudviklingsmålene;
8. mener, at medtagelsen af territorial samhørighed som et af Unionens mål (artikel 3 i TEU) supplerer målene om økonomisk og social samhørighed, og at indførelsen af retsgrundlag på disse områder vil styrke Parlamentets beføjelse til at vurdere de vigtigste unionspolitikkers territoriale indvirkning; glæder sig over, at fjernområders særlige status bekræftes i artikel 349 og 355 i TEUF;
9. glæder sig over indførelsen af horisontale bestemmelser til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse, et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed, bekæmpelse af forskelsbehandling samt miljøbeskyttelse, der vil fungere som generelle principper for udformningen af EU's politik (artikel 9, 10 og 11 i TEUF);
10. glæder sig endvidere over styrkelsen af forbrugerbeskyttelsen, idet forbrugerbeskyttelseshensyn inddrages ved udformningen og gennemførelsen af andre af Unionens politikker, og denne tværgående opgave i medfør af artikel 12 i TEUF har fået en langt mere fremtrædende plads;
11. glæder sig over den udtrykkelige solidaritetsbestemmelse i artikel 122 i TEUF, i medfør af hvilken Rådet kan vedtage passende foranstaltninger, hvis der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter, især på energiområdet;
12. glæder sig over, at artikel 214 i TEUF anerkender humanitær bistand som et fuldgældigt politikområde for Unionen; mener, at femte del, afsnit III, kapitel 1 (Udviklingssamarbejde) og kapitel 3 (Humanitær bistand) i TEUF sikrer et klart retsgrundlag for udviklingsbistand og humanitær bistand, hvorpå den almindelige lovgivningsprocedure finder anvendelse;

Torsdag, den 7. maj 2009

13. glæder sig endvidere over styrkelsen af Den Europæiske Unions beføjelser inden for civilbeskyttelse med hensyn til levering af ad hoc-assistance og nødhjælp i tredjelande (artikel 214 i TEUF);

Nye retsgrundlag

14. understreger, at den udvidelse af EU's eksterne aktioner, herunder indførelsen af nye retsgrundlag og instrumenter med berøring til udenrigspolitik (optræden udadtil og den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)/den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP), som Lissabontraktaten indebærer, skaber behov for en ny interinstitutionel balance, som kan garantere en tilstrækkelig demokratisk kontrol fra Europa-Parlamentets side;

15. glæder sig over, at energispørgsmål nu bliver samlet i et særskilt afsnit XXI i TEUF's tredje del, og at foranstaltningerne på dette område dermed vil have et retsgrundlag (artikel 194 i TEUF); understreger imidlertid, at selv om den almindelige lovgivningsprocedure normalt vil finde anvendelse, vil beslutninger om valg mellem forskellige energikilder fortsat henhøre under medlemsstaternes kompetence, og skatte- og afgiftstiltag på dette område vil udelukkende kræve høring af Europa-Parlamentet;

16. noterer sig med glæde Unionens fælles værdier for så vidt angår tjenesteydelser af almen interesse og hilser med tilfredshed indførelsen af et retsgrundlag, der gør det muligt efter den almindelige lovgivningsprocedure at fastsætte principper og betingelser, i henhold til hvilke tjenesteydelser af almen økonomisk interesse kan leveres (artikel 14 i TEUF og protokol nr. 26 om tjenesteydelser af almen interesse);

17. mener, at de ændringer, som Lissabontraktaten indfører med hensyn til den fælles handelspolitik (artikel 206 og 207 i TEUF), generelt bidrager til at styrke denne politiks demokratiske legitimitet og effektivitet, særlig gennem indførelse af den almindelige lovgivningsprocedure og kravet om Europa-Parlamentets godkendelse af alle aftaler; konstaterer, at Unionen har enekompetence med hensyn til alle spørgsmål, der henhører under den fælles handelspolitik, hvilket betyder, at der ikke længere vil blive indgået blandede handelsaftaler af både EU og medlemsstaterne;

18. udtrykker tilfredshed med indførelsen af en bestemmelse om den europæiske rumpolitik (artikel 189 i TEUF) og glæder sig over muligheden for, at Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure kan vedtage de nødvendige foranstaltninger til udformning af et europæisk rumprogram; mener dog, at udtrykket »uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser«, som er anvendt i den pågældende artikel, kan skabe visse hindringer for gennemførelsen af en fælles europæisk rumpolitik;

19. påpeger, at Lissabontraktaten indeholder et nyt retsgrundlag for fælles beslutningstagning i forbindelse med intellektuelle ejendomsrettigheder (artikel 118 i TEUF);

20. glæder sig over udvidelsen af EU's aktionsmuligheder på ungdomsområdet, som skal fremme de unges deltagelse i det demokratiske liv i Europa (artikel 165 i TEUF);

21. glæder sig over det nye retsgrundlag i artikel 298 i TEUF, som fastsætter, at »Under udførelsen af deres opgaver støtter Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer sig på en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning«, og dermed udgør grundlaget for at vedtage en forordning om Unionens forvaltningsprocedure;

22. glæder sig over styrkelsen af retsgrundlaget for vedtagelse af EU-foranstaltninger på området forebyggelse og bekæmpelse af svig, der skader Unionens finansielle interesser (artikel 325 i TEUF); påpeger, at Lissabontraktaten udelader betingelsen i EF-traktatens nuværende artikel 280 om, at sådanne foranstaltninger ikke »berører [...] anvendelsen af medlemsstaternes strafferet eller retsplejeregler«;

23. påpeger, at traktatens nye bestemmelser om retligt samarbejde om civilretlige spørgsmål og i straffesager indeholder et retsgrundlag for vedtagelse af foranstaltninger til støtte for uddannelse af dommere samt andet personale i retsvæsenet (artikel 81 og 82 i TEUF);

Torsdag, den 7. maj 2009

24. understreger, at Lissabontraktaten også giver mulighed for at oprette en europæisk anklagemyndighed til bekæmpelse af overtrædelser, der skader Unionens finansielle interesser (artikel 86 i TEUF);

25. glæder sig over, at Lissabontraktaten indfører bindende bestemmelser om beskyttelse af børns rettigheder i EU's interne og eksterne mål (artikel 3, stk. 3, afsnit 2, og stk. 5 i TEU);

26. glæder sig over indføjelsen af turisme som et nyt afsnit i Lissabontraktaten (artikel 195 i TEUF), hvori det fastsættes, at Unionen skal supplere medlemsstaternes indsats i turistsektoren; glæder sig desuden over bestemmelsen om, at den almindelige lovgivningsprocedure finder anvendelse i forbindelse med vedtagelsen af de lovforslag, som falder ind under dette afsnit;

27. glæder sig over, at Lissabontraktaten indbefatter sport blandt de områder, for hvilke der er fastlagt et retsgrundlag (artikel 165 i TEUF); understreger navnlig, at EU endelig kan gøre en indsats for at udvikle sporten og dens europæiske dimension og kan tage behørigt hensyn til sportens specifikke natur ved gennemførelsen af andre europæiske politikker;

Parlamentets nye beføjelser

Nye beføjelser i medfør af den fælles beslutningsprocedure

28. glæder sig over, at Lissabontraktaten vil styrke EU's demokratiske legitimitet betydeligt ved at udvide Parlamentets beføjelser i medfør af den fælles beslutningsprocedure;

29. glæder sig over, at området med frihed, sikkerhed og retfærdighed er fuldt indarbejdet i TEUF (artikel 67-89), hvormed den tredje søjle formelt er afskaffet; glæder sig desuden over, at de fleste afgørelser på områderne civilret, asyl, indvandring og visumpolitik samt retligt samarbejde og politisamarbejde i straffesager vil blive truffet efter den almindelige lovgivningsprocedure;

30. mener, at indførelsen af den almindelige lovgivningsprocedure i forbindelse med den fælles landbrugspolitik i øget omfang vil stille EU til ansvar over for borgerne, eftersom Europa-Parlamentet bliver medlovgiver på lige fod med Rådet; understreger, at den fælles beslutningsprocedure vil finde anvendelse på al lovgivning på landbrugsområdet, jf. artikel 43, stk. 2, i TEUF, og at dette især vil være tilfældet med de fire vigtigste horisontale tekster på landbrugsområdet (den generelle fælles markedsordning, forordningen om direkte betalinger, forordningen om udvikling af landdistrikterne og finansiering af den fælles landbrugspolitik); understreger endvidere, at lovgivning om kvalitet, økologisk landbrug og salgsfremmende foranstaltninger også vil være omfattet af artikel 43, stk. 2, i TEUF;

31. understreger, at Rådets eventuelle beføjelse til at vedtage foranstaltninger, jf. artikel 43, stk. 3, i TEUF, er underordnet en forudgående vedtagelse efter den almindelige lovgivningsprocedure af en retsakt, jf. artikel 43, stk. 2, i TEUF, som fastsætter betingelser og begrænsninger for de beføjelser, der tillægges Rådet; mener, at artikel 43, stk. 3, i TEUF ikke skaber et retsgrundlag eller en selvstændig beføjelse, som kan muliggøre vedtagelse eller ændring af nogen af Rådets gældende retsakter inden for den fælles landbrugspolitik; opfordrer Rådet til at undlade at vedtage nogen af de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 43, stk. 3, i TEUF, uden forudgående høring af Parlamentet;

32. konstaterer, at Lissabontraktaten indfører grundlæggende ændringer i beslutningstagningen, for så vidt angår den fælles fiskeripolitik, og at den også vil øge den demokratiske kontrol; hilser med tilfredshed den omstændighed, at Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure vil vedtage de bestemmelser, der er nødvendige for at nå målene for den fælles fiskeripolitik (artikel 43, stk. 2, i TEUF); mener i denne forbindelse, at alle anliggender, der formelt har været medtaget i den årlige forordning, bortset fra fastsættelse af fangstmuligheder og fordeling af kvoter, som f.eks. tekniske foranstaltninger, fiskeriindsats eller inkorporering af aftaler vedtaget i de regionale fiskeriorganisationer, skal være underlagt den almindelige lovgivningsprocedure, da de har deres eget retsgrundlag;

Torsdag, den 7. maj 2009

33. glæder sig over, at den almindelige lovgivningsprocedure skal anvendes for vedtagelse af de nærmere bestemmelser vedrørende den multilaterale overvågningsprocedure (artikel 121, stk. 6, i TEUF), hvilket burde styrke den økonomiske samordning;

34. mener, at Den Europæiske Centralbank nu i højere grad er ansvarlig for at gøre rede for sine pengepolitiske beslutninger på grund af anerkendelsen af ECB som EU-institution; glæder sig over, at visse bestemmelser i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og ECB kan ændres efter høring af Parlamentet, jf. artikel 40.2 i statuten for ESCB og ECB; bekræfter, at dette ikke krænker ECB's uafhængighed, hvad angår valutapolitikken, eller den prioritering, der er fastlagt i traktaten;

35. betragter artikel 182 i TEUF som en forbedring, eftersom den almindelige lovgivningsprocedure vil finde anvendelse på det flerårige rammeprogram og gennemførelsen af det deri omhandlede europæiske forskningsrum; bemærker imidlertid, at de særprogrammer, der er nævnt i den pågældende artikel, vil blive vedtaget efter en særlig lovgivningsprocedure, som blot indebærer høring af Europa-Parlamentet (artikel 182, stk. 4, i TEUF);

36. glæder sig over, at Lissabontraktaten, hvad angår gennemførelsen af strukturfondene, ligestiller Europa-Parlamentet med Rådet ved at erstatte den nuværende procedure med samstemmende udtalelse med den almindelige lovgivningsprocedure; mener, at dette vil få særlig betydning for strukturfondene i perioden efter 2013, eftersom det forbedrer gennemsigtigheden og sikrer, at disse fonde i højere grad stilles til ansvar over for borgerne;

37. tager til efterretning, at lovgivning, der forbyder forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering, skal træffes efter en særlig lovgivningsprocedure og vil kræve Parlamentets samtykke (artikel 19 i TEUF);

38. glæder sig over, at foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel, især handel med kvinder og børn, og af seksuel udnyttelse, vil være omfattet af den almindelige lovgivningsprocedure (artikel 79, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, i TEUF);

39. glæder sig over, at beslutningstagning med kvalificeret flertal udvides til også at omfatte uddannelsesområdet, herunder sport (artikel 165, stk. 4, i TEUF);

40. glæder sig over, at vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber fremover vil være undergivet den fælles beslutningsprocedure (artikel 336 i TEUF), da Parlamentet dermed vil kunne deltage på lige fod med Rådet i tilpasningen af disse bestemmelser;

Nye budgetbeføjelser

41. bemærker, at Lissabontraktaten indfører omfattende ændringer, for så vidt angår Unionens finanser, særlig med hensyn til de interinstitutionelle forbindelser og beslutningsprocedurerne;

42. påpeger, at Rådet og Parlamentet inden for rammerne af Unionens egne indtægter skal enes om programmeringen af udgifterne, der bliver juridisk bindende (artikel 312 i TEUF); glæder sig over, at budgettet som helhed skal vedtages af Parlamentet og Rådet i fællesskab i overensstemmelse med den flerårige finansielle ramme; glæder sig over, at sondringen mellem obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter er afskaffet (artikel 314 i TEUF); glæder sig over, at finansforordningen vil blive vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure (artikel 322 i TEUF);

Torsdag, den 7. maj 2009

43. henviser til sin beslutning af 7. maj 2009 om de finansielle aspekter ved Lissabontraktaten ⁽¹⁾;

Ny samtykkeprocedure

44. glæder sig over, at den forenkledte revisionsprocedure for indførelse af afstemninger med kvalificeret flertal og af den almindelige lovgivningsprocedure på et givet område under afsnit V i TEU eller i TEUF kræver Parlamentets samtykke;

45. tager indførelsen af en »udtrædelsesbestemmelse« for medlemsstaterne til efterretning (artikel 50 i TEU); fremhæver, at en aftale, som fastlægger reglerne for en medlemsstats udtræden af Unionen, kun kan indgås med Parlamentets godkendelse;

46. glæder sig over, at Unionens undertegnelse af en række internationale aftaler vil kræve Parlamentets samtykke; understreger, at det har til hensigt at anmode Rådet om, når det er hensigtsmæssigt, ikke at indlede forhandlinger om internationale aftaler, før Parlamentet har tilkendegivet sin holdning, og om at give Parlamentet mulighed for på grundlag af en betænkning fra det ansvarlige udvalg på ethvert stade under forhandlingerne at vedtage henstillinger, som skal tages i betragtning inden afslutningen af forhandlingerne;

47. opfordrer til, at enhver fremtidig »blandet« aftale, der kombinerer FUSP-elementer med ikke-FUSP-elementer, normalt skal behandles ud fra et enkelt retsgrundlag, som skal være dét, der er direkte relateret til aftalens hovedemne; bemærker, at Parlamentet vil få ret til at blive hørt, undtagen hvor aftalen udelukkende er relateret til FUSP;

Nye kontrolbeføjelser

48. er tilfreds med, at Kommissionens formand vil blive valgt af Parlamentet på forslag af Det Europæiske Råd under hensyntagen til valget til Parlamentet; henviser til sin beslutning af 7. maj 2009 om Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union ⁽²⁾;

49. er tilfreds med, at Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- anliggender og sikkerhedspolitik sammen med de øvrige medlemmer af Kommissionen samlet skal godkendes ved en afstemning i Europa-Parlamentet, der også kan foreslå et mistillidsvotum, og derfor vil være ansvarlig over for Parlamentet;

50. glæder sig over den nye procedure for udnævnelse af dommere og generaladvokater ved Domstolen og Retten i artikel 255 i TEUF, hvorefter et udvalg bestående af syv eksperter, heraf én foreslået af Europa-Parlamentet, skal afgive udtalelse om kandidaternes kvalifikationer til at udføre embedet, inden de nationale regeringer træffer deres afgørelse;

51. understreger nødvendigheden af gennemsigtighed og demokratisk kontrol i forbindelse med indførelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil i overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, i TEU og erindrer om sin ret til at blive hørt om denne tjenestes oprettelse; er af den opfattelse, at denne fælles udenrigs-tjeneste rent administrativt bør tilknyttes Kommissionen;

52. forventer større klarhed med hensyn til kriterierne for og udpegelsen og evalueringen af EU's særlige repræsentanter, herunder definitionen af og formålet med deres opgaver, deres mandats varighed samt koordination og komplementaritet i forhold til EU's fremtidige delegationer;

53. understreger behovet for gennemsigtighed og demokratisk kontrol i forbindelse med Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) og dets aktiviteter, navnlig ved at sikre en regelmæssig informationsudveksling mellem EDA's direktør og Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0374.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0387.

Torsdag, den 7. maj 2009

54. glæder sig over den nye høringsfunktion, det vil få i henhold til artikel 40.2 i statutten for ESCB og ECB, hvad angår ændring af ECB-Styrelsesrådets sammensætning;

55. er tilfreds med, at agenturer, særlig Europol og Eurojust, vil blive underlagt øget parlamentarisk kontrol (artikel 85 og 88 i TEUF); mener derfor, at den fortsatte anvendelse af høringsproceduren på oprettelsen af fællesforetagender inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (artikel 187 og 188 i TEUF) ikke er i overensstemmelse med ånden i Unionens retsakter om oprettelse af agenturer;

Nye rettigheder med hensyn til at blive underrettet

56. opfordrer formanden for Det Europæiske Råd til at holde Parlamentet fuldt underrettet om forberedelserne til Det Europæiske Råds møder og rapportere om møderesultater, om muligt efter højst to arbejdsdage (eventuelt på et særligt møde i Parlamentet);

57. opfordrer formanden for det roterende rådsformandskab til at underrette Parlamentet om formandskabsprogrammerne og de opnåede resultater;

58. opfordrer indtrængende den fremtidige næstformand i Kommissionen/ højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik i EU til i samarbejde med Parlamentet at fastlægge, hvorledes Parlamentet hensigtsmæssigt kan holdes fuldt orienteret og høres om EU's eksterne aktioner under behørig inddragelse af alle parlamentariske udvalg med sagsområder henhørende under den høje repræsentant;

59. understreger, at Kommissionen, for så vidt angår forhandlinger om og indgåelse af internationale aftaler, vil være retligt forpligtet til at underrette Parlamentet om udviklingen i forhandlingerne på lige fod med det særlige udvalg, Rådet har udpeget, jf. artikel 218 i TEUF; kræver at blive underrettet i samme omfang og på samme tidspunkt som Rådets kompetente udvalg, jf. nævnte artikel;

Nye initiativrettigheder

60. glæder sig over sin nye rolle som initiativtager til at ændre traktaterne; agter at gøre brug af denne ret og fremkomme med nye ideer om Europas fremtid, når nye udfordringer nødvendiggør dette;

61. glæder sig over at ville få initiativret, hvad angår forslag om sin egen sammensætning, under overholdelse af de principper, der er fastsat i traktaterne (artikel 14 i TEU);

62. konstaterer, at der med Lissabontraktaten indføres en særlig lovgivningsprocedure for vedtagelse af de nærmere vilkår for midlertidige undersøgelsesudvalgs arbejde og beføjelser (artikel 226 i TEUF);

Nye procedurer

Nationale parlamenters kontrol

63. glæder sig over, at de nationale parlamenter har fået nye rettigheder til forudgående kontrol med overholdelse af nærhedsprincippet i al EU-lovgivning; mener, at styrkelsen af de nationale parlamenters kontrol med EU's politikker også vil skabe større offentlig bevidsthed om Unionens aktiviteter;

64. understreger, at de nationale parlamenters nye rettigheder skal respekteres fuldt ud lige fra Lissabontraktatens ikrafttrædelse;

Torsdag, den 7. maj 2009

65. glæder sig over lokale og regionale myndigheders medvirken til at sikre respekt for nærhedsprincippet; konstaterer, at Regionsudvalget får ret til at anlægge sag ved Domstolen, når det mener, at nærhedsprincippet er blevet overtrådt (artikel 8, stk. 2, i protokol nr. 2);

Delegerede retsakter

66. værdsætter forbedringerne som følge af de nye bestemmelser om retsakter og normhierarkiet, navnlig indførelsen af delegerede retsakter (artikel 290 i TEUF), hvorved det bliver muligt at delegere Kommissionen beføjelse til at vedtage almengyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter eller ændre ikke-væsentlige bestemmelser i en lovgivningsmæssig retsakt; påpeger, at Parlamentet og Rådet i den lovgivningsmæssige retsakt klart skal afgrænse enhver sådan delegations formål, indhold, omfang og varighed;

67. glæder sig navnlig over bestemmelsen i artikel 290, stk. 2, i TEUF, ifølge hvilken Parlamentet (og Rådet) har ret til såvel at tilbagekalde delegationen af beføjelser som at gøre indsigelse mod individuelle delegerede retsakter;

68. konstaterer, at Lissabontraktaten, og gennem denne TEUF, ikke giver noget retsgrundlag for en rammeforanstaltning for delegerede retsakter; foreslår dog, at institutionerne kan vedtage en standardformulering for sådanne delegationer, som Kommissionen selv regelmæssigt kan indsætte i forslaget til retsakt; understreger, at lovgiverens frihed dermed ville bevares;

69. opfordrer Kommissionen til at oplyse, hvordan den agter at fortolke erklæring nr. 39 knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, om bistand fra eksperter på området finansielle tjenesteydelser, og hvordan den agter at anvende denne fortolkning, ud over bestemmelserne om delegerede retsakter i TEUF;

Gennemførelsesretsakter

70. konstaterer, at EF-traktatens nuværende artikel 202 om gennemførelsesbeføjelser ophæves ved Lissabontraktaten, samtidig med at der i artikel 291 i TEUF indføres en ny procedure (gennemførelsesretsakter), hvorefter det bliver muligt at tildele Kommissionen gennemførelsesbeføjelser i tilfælde, hvor »ensartede betingelser for gennemførelse af Unionens juridisk bindende retsakter« er nødvendige;

71. konstaterer, at Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 291, stk. 3, i TEUF på forhånd vedtager forordninger vedrørende mekanismer for medlemsstaternes kontrol med Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser;

72. konstaterer, at Lissabontraktaten ikke længere indeholder noget grundlag for den nuværende komitologiprocedure, og at ikke-færdigbehandlede lovgivningsforslag, som ikke vedtages før traktatens ikrafttrædelse, skal ændres, således at de opfylder kravene i artikel 290 og 291 i TEUF;

73. er af den opfattelse, at der med Rådet kan findes en midlertidig forhandlingsløsning for den indledende periode, således at der ikke opstår hindringer på grund af et eventuelt lovgivningstomrum, og den nye forordning kan vedtages af lovgiveren efter behørig behandling af Kommissionens forslag;

Prioriteter i overgangsperioden

74. opfordrer Kommissionen til at forelægge medlovgiverne alle ikke-færdigbehandlede forslag, der behøver nyt retsgrundlag og ændring af lovgivningsproceduren;

Torsdag, den 7. maj 2009

75. understreger, at det agter at beslutte, hvorledes det stiller sig til udtalelser, der allerede er vedtaget efter høringsproceduren om spørgsmål, der er ændret til behandling efter den almindelige lovgivningsprocedure, og hvorvidt dette indebærer bekræftelse af dets eksisterende holdning eller vedtagelse af en ny; understreger, at det først kan stemme om at bekræfte udtalelser som Parlamentets holdning ved førstebehandling, efter at Lissabontraktaten er trådt i kraft;

76. insisterer på, at der indgås en interinstitutionel aftale om indtil Lissabontraktatens ikrafttrædelse at standse vedtagelsen af ikke-færdigbehandlede lovgivningsforslag under den tredje søjle med en dimension vedrørende grundlæggende rettigheder, således at fuld domstolskontrol vil være mulig for sådanne sagers vedkommende, mens foranstaltninger uden eller med kun begrænset indvirkning på de grundlæggende rettigheder også kan vedtages inden dens ikrafttræden;

Forslag

77. opfordrer de øvrige institutioner til at indlede forhandlinger om en interinstitutionel aftale omfattende

a) de hovedmål, Den Europæiske Union skal opfylde efter 2009, dvs. i form af en rammeaftale mellem de tre politiske institutioner om et arbejdsprogram for Parlamentets og Kommissionens mandatperiode, der begynder i 2009,

b) de gennemførelsesforanstaltninger, der skal træffes for at gøre den nye traktat til en succes for institutionerne og for de europæiske borgere;

78. anmoder om, at den interinstitutionelle aftale mellem Parlamentet og Rådet ajourføres med en definition af deres samarbejde på det udenrigspolitiske område, herunder spørgsmålet om udveksling af fortrolig information, på grundlag af artikel 14 og 36 i TEU og artikel 295 i TEUF;

79. opfordrer Rådet og Kommissionen til at overveje at forhandle med Parlamentet om en ny interinstitutionel aftale indeholdende en konkret definition af Parlamentets inddragelse i alle de faser, der ligger forud for indgåelsen af en international aftale;

80. kræver som en følge af de nye bestemmelser om den flerårige finansielle ramme (artikel 312 i TEUF) og om finansforordningen (artikel 322 i TEUF), at den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning revideres;

81. finder, at der bør tages de fornødne skridt til at skabe en europæisk informations- og kommunikationspolitik, og betragter de tre institutioners fælles politiske erklæring om kommunikation som et første nyttigt skridt mod opnåelse af dette mål;

82. opfordrer Kommissionen til hurtigt at tage initiativ til gennemførelse af »borgerinitiativet« og i den forbindelse fastlægge klare, enkle og brugervenlige betingelser for udøvelsen af denne borgerrettighed; henviser til sin beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemførelsen af borgerinitiativet ⁽¹⁾, jf. EU-traktatens artikel 11, stk. 4;

83. opfordrer Kommissionen til at vedtage forordninger om gennemførelse af artikel 298 i TEUF om effektiv forvaltning, hvilket vil opfylde Parlamentets og Den Europæiske Ombudsmands mangeårige krav om indførelse af et fælles sæt administrative bestemmelser for EU-forvaltningen;

84. konstaterer, at Lissabontraktaten åbner mulighed for at medtage Den Europæiske Udviklingsfond i EU's budget, hvilket vil styrke den demokratiske legitimitet af en betydningsfuld del af EU's udviklingspolitik; opfordrer Rådet og Kommissionen til i den forbindelse at tage de nødvendige skridt, hvad angår EU's budget, ved midtvejsrevisionen i 2008-2009;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0389.

Torsdag, den 7. maj 2009

85. anbefaler en meget snarlig genovervejelse og styrkelse af EU's status i internationale organisationer, så snart Lissabontraktaten er trådt i kraft og Unionen har afløst De Europæiske Fællesskaber;

86. opfordrer Rådet og Kommissionen til sammen med Parlamentet at fastlægge en strategi for at sikre sammenhæng mellem den vedtagne lovgivning og chartret om grundlæggende rettigheder samt traktaternes regler for politikker vedrørende f.eks. bekæmpelse af forskelsbehandling, beskyttelse af asylansøgere, forbedring af gennemsigtigheden, databeskyttelse, mindretals rettigheder samt ofres og mistænkte rettigheder;

87. opfordrer Rådet og Kommissionen til at bidrage til at forbedre forbindelserne mellem europæiske og nationale myndigheder, særlig inden for lovgivning og retsvæsen;

88. opfordrer Rådet og Kommissionen til at sørge for, at der indføres en effektiv fælles energipolitik, som på hensigtsmæssig vis samordner EU-medlemsstaternes energimarkeder og udviklingen af disse markeder under hensyntagen til eksterne aspekter, først og fremmest energiforsyningskilder og -ruter;

89. opfordrer Rådet til i samarbejde med Europa-Parlamentet at overveje anvendelsen af bestemmelserne i artikel 127, stk. 6, i TEUF, som gør det muligt for Rådet at overdrage ECB specifikke opgaver »i forbindelse med tilsyn med kreditinstitutter og andre finansielle institutioner bortset fra forsikringsselskaber«;

90. giver tilsagn om at tilpasse sin interne organisation med sigte på at optimere og rationalisere udøvelsen af sine nye beføjelser i henhold til traktaten;

*

* *

91. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes parlamenter.

De finansielle aspekter ved Lissabontraktaten

P6_TA(2009)0374

Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om de finansielle aspekter ved Lissabontraktaten (2008/2054(INI))

(2010/C 212 E/09)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab undertegnet den 13. december 2007 («Lissabontraktaten»),

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som ændret ved Den Europæiske Fællesakt og ved Maastricht-, Amsterdam- og Nicetraktaten,

— der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvaret af økonomisk forvaltning ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Torsdag, den 7. maj 2009

- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2003 om reform af budgetproceduren: mulige løsninger i forbindelse med en revision af traktaterne ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 29. marts 2007 om Den Europæiske Unions egne indtægter i fremtiden ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 8. juni 2005 om politikudfordringer og budgetmidler i det udvidede EU for 2007-2013 ⁽³⁾,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 11.-12. december 2008 om fremgangsmåden i tilknytning til genoptagelse af arbejdet med Lissabontraktaten,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelser fra Udenrigsudvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A6-0183/2009),
- A. der henviser til, at der med Lissabontraktaten indføres omfattende ændringer med hensyn til EU's finanser, navnlig hvad angår de interinstitutionelle forbindelser og beslutningsprocedurerne,
- B. der henviser til, at der med traktaten etableres et præcist hierarki mellem de grundlæggende retsakter vedrørende EU's finanser og budget, og den tager således sigte på at skabe den nødvendige klarhed i beslutningstagningssystemet,
- C. der henviser til, at den flerårige finansielle ramme, som er den flerårige programmering af de udgifter, der omsætter EU's politiske prioriteter til finansielle ressourcer, og i hvilken loftet for EU's udgifter fastsættes for en bestemt periode, i Lissabontraktaten bliver en juridisk bindende retsakt baseret på et nyt retsgrundlag for vedtagelse af den forordning, som indeholder denne ramme,
- D. der henviser til, at den manglende samtidighed mellem på den ene side de finansielle rammer og på den anden side Parlamentets og Kommissionens beføjelser hidtil har medført, at Parlamentet delvis er blevet frataget sine beføjelser på budgetområdet, da det ofte er forbundet med en finansiell ramme, der blev forhandlet og vedtaget under den foregående valgperiode,
- E. der henviser til, at hvis tidsplanen ikke ændres, vil der under visse af Parlamentets valgperioder ikke kunne træffes budgetmæssige beslutninger, som forpligter det, da den finansielle ramme, forgængerne har vedtaget, omfatter hele mandatets varighed,
- F. der henviser til, at de nuværende beskedne margener, der er til rådighed under hvert udgiftsområde, samt den reducerede tildeling af fleksibilitetsmekanismer gør det vanskeligt for EU at reagere hensigtsmæssigt på uforudsete politiske aspekter, og det risikerer at udvande substansen i den årlige budgetprocedure,
- G. der henviser til, at det i forbindelse med Lissabontraktatens ikrafttræden er nødvendigt, at de institutioner, der har ansvaret for EU's finansielle og budgetmæssige beslutninger, bliver enige om en optimal overgang til de nye retsakter og beslutningsprocedurer,
- H. der henviser til, at EU-budgettet for at sikre en gnidningsfri funktion af Den Økonomiske og Monetære Union skal afspejles i koordineringen af medlemsstaternes budgetstrategier,

⁽¹⁾ EFT C 61 E af 10.3.2004, s. 143.

⁽²⁾ EUT C 27 E af 31.1.2008, s. 214.

⁽³⁾ EUT C 124 E af 25.5.2006, s. 373.

Torsdag, den 7. maj 2009

- I. der henviser til, at Det Europæiske Råd den 11.-12. december 2008 på ny bekræftede, at Lissabontraktaten er nødvendig for at sikre, at det udvidede EU kan fungere mere demokratisk og mere effektivt, herunder i internationale anliggender, og som henviser til, at det fastlagde en fremgangsmåde og retsgarantier som reaktion på de irske vælgeres bekymringer med henblik på at gøre det muligt, at traktaten træder i kraft inden udgangen af 2009, samtidig med at traktaternes målsætninger respekteres,

Samlet vurdering

1. glæder sig over fremskridtene i Lissabontraktaten med hensyn til demokratisk kontrol med og gennemsigtighed i EU's finanser; understreger, at det er nødvendigt at forbedre og tilpasse mekanismerne for interinstitutionelt samråd og fremgangsmåder for det interne samarbejde, for at Parlamentet fuldt ud kan udnytte sine nye beføjelser;

Egne indtægter

2. beklager, hvad angår EU's egne indtægter, at medlemsstaterne ikke har benyttet sig af lejligheden til at indføre en ordning for egentlige egne indtægter for Unionen, som er mere retfærdig, mere gennemsigtig, lettere forståelig for borgerne og underlagt en mere demokratisk beslutningsprocedure;
3. beklager særlig, at der ikke er gjort mere for at inddrage Parlamentet i fastlæggelsen af grænserne for egne indtægter, og hvilken type egne indtægter EU råder over; minder om, at adskillelsen af beslutningen om indtægter og beslutningen om udgifter fastholdes;
4. glæder sig til gengæld over indsatsen for at indføre en mulighed for at vedtage foranstaltninger til gennemførelse af beslutningen om egne indtægter på grundlag af en særlig lovgivningsprocedure, i hvilken Rådet først træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter Parlamentets godkendelse;
5. opfordrer Rådet til at anvende denne bestemmelse mest muligt med henblik på at gøre beslutningsproceduren mere fleksibel;

Den flerårige finansielle ramme

6. glæder sig over formaliseringen i Lissabontraktaten af den flerårige finansielle ramme, som bliver en juridisk bindende retsakt; minder om, at den flerårige finansielle ramme fastsætter EU's udgifter og loftet for dem i en bestemt periode, hvilket bidrager til at styrke budgetdisciplinen;
7. glæder sig over, at den forordning, der fastsætter den flerårige finansielle ramme, skal vedtages i fællesskab af Parlamentet og Rådet ved hjælp af en særlig procedure;
8. beklager imidlertid, at man i Lissabontraktaten har bibeholdt kravet om, at Rådet skal vedtage den flerårige finansielle ramme enstemmigt, hvilket gør det meget vanskelig at træffe beslutninger, og hvilket tilskynder til forhandling i henhold til »den laveste fællesnævner«; opfordrer derfor Rådet til snarest muligt at anvende den klausul, der ved en enstemmig beslutning gør det muligt at gå over til kvalificeret flertal i forbindelse med vedtagelsen af den flerårige finansielle ramme;
9. beklager ligeledes, at Parlamentet i henhold til den nye procedure kun har godkendelsesret og ikke en egentlig fælles beslutningstagningsbeføjelse; påpeger imidlertid, at det i Lissabontraktaten fastsættes, at institutionerne fra procedurens påbegyndelse skal gøre alt for at sikre et vellykket resultat; opfordrer derfor Rådet til at stille sig til rådighed lige fra procedurens påbegyndelse for at skabe en struktureret politisk dialog med Parlamentet med henblik på at tage fuldt ud hensyn til dettes prioriteter;

Torsdag, den 7. maj 2009

10. påpeger, at det i Lissabontraktaten anføres, at den flerårige finansielle ramme ikke kun vedrører »omfanget« af »de årlige lofter for bevillinger til forpligtelser for hver enkelt udgiftskategori og det årlige loft for bevillinger til betalinger«, men også »alle andre bestemmelser, der kan medvirke til en problemfri afvikling af den årlige budgetprocedure«⁽¹⁾;

Den flerårige finansielle rammes varighed

11. glæder sig over, at Lissabontraktaten muliggør en finansiell programmering på fem år, således at den, hvis de nødvendige tilpasninger gennemføres, så vidt muligt falder sammen med Parlamentets valgperiode og Kommissionens mandat, hvilket er demokratisk logisk; understreger, at der kan være behov for særlige ordninger for at tage hensyn til bestemte politikkers behov for længere finansielle perioder;

12. støtter derfor overgangen til en flerårig finansiell ramme på fem år, men erkender, at fuldstændig overensstemmelse mellem Europa-Parlamentets valgperiode og Kommissionens mandat kan være vanskelig at opnå, idet det er af den opfattelse, at en forhandlingsfrist på mindst ét år kan være nødvendig, således at der i hver af Parlamentets valgperioder og under hvert af Kommissionens mandater kan træffes grundlæggende politiske og finansielle beslutninger i deres perioders varighed;

13. betragter integrationen af den flerårige finansielle ramme i en samlet strategisk interinstitutionel programmering som meget positiv - hvilket i øvrigt styrkes i Lissabontraktaten - som foreslået i betænkningen fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om den institutionelle balance⁽²⁾;

14. støtter forslaget i denne betænkning, i henhold til hvilket det nye kommissærkollegium under fremlæggelsen af sit program for valgperioden skal stille forslag til de retningslinjer for den finansielle ramme, som det anser for nødvendige for at gennemføre de politiske prioriteter i dets valgperiode, og disse prioriteter udvikles derefter, når institutionerne indbyrdes er blevet enige om programmet for valgperioden, på grundlag af dets forslag i den flerårige finansielle ramme;

15. er endvidere af den opfattelse, at kandidaten til posten som formand for Kommissionen under forhandlingerne på plenarmødet og høringer af Parlamentets udvalg allerede bør være i stand til at skitsere de forventede finansielle konsekvenser af politiske mål, som den nye Kommission agter at forfølge;

16. understreger, at overgangen til et system med finansiell programmering på fem år som nævnt ovenfor muligvis vil kræve, at den nuværende flerårige finansielle ramme forlænges til og med 2016 og tilpasses, for at den kommende flerårige finansielle ramme kan træde i kraft i begyndelsen af 2017⁽³⁾; henstiller, at forhandlingerne om den næste flerårige finansielle ramme under alle omstændigheder afsluttes ved udgangen af første kvartal i 2016, således at budgetproceduren kan gennemføres inden for den ramme, der vil være indført i 2017;

17. betoner, at forhandlingerne skal finde sted på en sådan måde, at institutionerne kan planlægge indførelsen af en ny flerårig finansiell ramme allerede i 2016;

18. mener, at det bør overvejes at forlænge og tilpasse den nuværende flerårige finansielle ramme i forbindelse med den næste midtvejsevaluering i 2010;

⁽¹⁾ Artikel 312, stk. 3, i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁽²⁾ Betænkningen 18. marts 2009 om Lissabontraktatens indvirkning på den institutionelle ligevægt i EU (A6-0142/2009).

⁽³⁾ I henhold til den model, der beskrives i tabellen i betænkningen fra Budgetkontroludvalget af 26. februar 2009 om midtvejsrevision af den finansielle ramme for 2007-2013 (A6-0110/2009):

År	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Budg. forsl.	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Valgperiode	2004 / 2009					2009 / 2014					2014 / 2019	
Flerårige finansielle ramme	Revision 2007 / 2013					2013 / 2016					2017 / 2021	

Torsdag, den 7. maj 2009

Fleksibilitet

19. understreger, at den flerårige finansielle rammes juridisk bindende karakter mere end nogensinde nødvendiggør, at der indføres en øget fleksibilitet, som gør det muligt for EU at reagere på uforudsete udfordringer på en tilstrækkelig smidig og effektiv måde både i og uden for Unionen;

20. gør opmærksom på, at det i Lissabontraktaten fastsættes, at lofterne og andre bestemmelser fra det sidste år i den gældende flerårige finansielle ramme kan forlænges, hvis den nye flerårige finansielle ramme ikke har kunnet vedtages inden udløbet af den foregående ramme; er af den opfattelse, at dette er et yderligere argument for en øget fleksibilitet;

21. understreger i den forbindelse betydningen af at styrke fleksibilitetsmekanismerne både inden for og mellem hvert udgiftsområde og gennem særlige fleksibilitetsfonde, som kan mobiliseres uden for margener;

22. understreger, at Budgetudvalget bør udtale sig om disse spørgsmål ved vedtagelsen af dets betænkning om midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;

Overgangen fra den interinstitutionelle aftale til den flerårige finansielle ramme

23. understreger, at det er nødvendigt i god tid, inden Lissabontraktaten træder i kraft, at nå til enighed mellem institutionerne om, hvorledes man skal gå fra den nuværende interinstitutionelle aftale til en flerårig finansiell ramme, der er indeholdt i en retsakt som fastsat i Lissabontraktaten; minder om, at de nationale parlamenter skal have en periode på otte uger til at behandle forslag til retsakter;

24. mener, at man bør indgå en aftale om fordelingen af de nuværende bestemmelser i den interinstitutionelle aftale med en glidende overgang til den flerårige finansielle ramme, om de bestemmelser, som skal være indeholdt i den kommende finansforordning, og om de bestemmelser, der i givet fald taler for en bibeholdelse af en interinstitutionel aftale - eventuelt suppleret med nye bestemmelser - om budget-samarbejdet; påpeger, at fordelingen af bestemmelserne i den nuværende interinstitutionelle aftale skal ske under hensyntagen til betingelserne i Lissabontraktaten;

Den årlige budgetprocedure

25. glæder sig over afskaffelsen af sondringen mellem de obligatoriske udgifter (OU) og de ikke-obligatoriske udgifter (IOU), der har som konsekvens, at Parlamentet er beføjet til at træffe afgørelse på lige fod med Rådet om alle Unionens udgifter;

26. understreger, at afskaffelsen af sondringen mellem OU og IOU ikke er i strid med EU's forpligtelse til at opfylde sine finansielle forpligtelser; glæder sig over, at det i Lissabontraktaten anerkendes, at Parlamentet, Rådet og Kommissionen skal sørge for, »at der er tilstrækkelige finansielle midler til rådighed til, at Unionen kan opfylde sine juridiske forpligtelser over for tredjemand«⁽¹⁾;

27. påpeger, at ændringerne i den årlige procedure bør have til formål at forenkle denne ved at indføre én enkelt behandling for hver institution og ved at træffe en række foranstaltninger, der skal gøre det lettere at opnå enighed mellem budgetmyndighedens to parter; understreger, at disse ændringer bør gøre det muligt at begrænse bureaukratiet;

Kommissionens rolle

28. understreger styrkelsen af Kommissionens rolle, som får initiativret på budgetområdet og kan ændre sit budgetforslag, indtil Forligsudvalget indkaldes;

⁽¹⁾ Artikel 323 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde.

Torsdag, den 7. maj 2009

29. glæder sig over, at traktaten ligeledes anerkender, at Kommissionen skal træffe alle de nødvendige initiativer til at tilnærme Parlamentets og Rådets holdninger under Forligsudvalgets arbejde, og opfordrer det således til fuldt ud at påtage sig sin rolle som mægler mellem Parlamentet og Rådet med henblik på at opnå enighed;

En helt ny tilgang

30. påpeger, at den nye procedure betyder, at hver institution kun skal behandle budgetforslaget én gang; understreger, at den nye procedure og denne ene behandling i realiteten ikke længere gør det muligt for institutionerne at ændre deres holdning under andenbehandlingen, hvilket var tilfældet tidligere; er overbevist om, at denne procedure medfører, at Parlamentet finjusterer sine politiske prioriteringer på et tidligere tidspunkt og tilpasser sin operationelle strategi og tilrettelæggelse, der gør det muligt at nå alle de fastsatte mål, tilsvarende;

31. påpeger, at denne behandling skal stadfæste Parlamentets politiske prioriteter, men at den også skal gøre det muligt for dette at blive enig med Rådet efter Forligsudvalgets intervention (eller at gøre det muligt at vedtage sine ændringsforslag igen med et bredere flertal, hvis teksten fra Forligsudvalget godkendes af Parlamentet og forkastes af Rådet);

32. påpeger betydningen af at bibeholde en pragmatisk tidsplan i lighed med den nuværende og opfordre til at fremskynde iværksættelsen af samrådsmekanismerne til et tidligere tidspunkt; minder om, at det er vigtigt at indføre uformelle mekanismer for dialog mellem institutionerne for at gøre det lettere at nå til enighed inden procedurens iværksættelse og derefter under hele proceduren;

33. er af den opfattelse, at Lissabontraktaten vil styrke Parlamentets beføjelser, forudsat at dette indfører metoder til effektivt at forvalte stramningen af mødekalenderen og det øgede behov for fremskyndelse i medfør af den nye procedure;

34. er af den opfattelse, at Parlamentets beslutning før det første samrådsmøde i fremtiden vil få større betydning, da den vil gøre det muligt for Parlamentet officielt at fastlægge sine budgetprioriteter for det kommende regnskabsår uden at være afhængigt af taktiske overvejelser, der er betinget af Rådets holdning til budgetforslaget; mener, at de andre institutioner med den nævnte beslutning kan få et tydeligt indblik i Parlamentets prioriteringer forud for de interinstitutionelle forhandlinger; tilføjer, at det også vil give Parlamentet mulighed for at opstille nogle indledende retningslinjer vedrørende pilotprojekter og forberedende foranstaltninger;

35. påpeger, at disse prioriteringer også vil være til stor nytte for Parlamentet som retningslinjer for dets behandling af budgetforslaget, og som mandat forud for dets delegation under forhandlinger i Forligsudvalget;

36. påpeger betydningen af, at der afholdes en trilog i juli hvert år, for at den enkelte institution kan få et klart fingerpeg om de andre parter's prioriteter, og for at give Parlamentet mulighed for at gøre de andre institutioner bekendt med indholdet af beslutningen fra juli om budgetforslaget;

37. understreger den politiske nytte af - med overholdelse af den enkeltes kompetencer - at indlede en indgående dialog med de nationale parlamenters tilsvarende udvalg om budgetforslaget og Parlamentets prioriteter for den årlige budgetprocedure;

Forligsudvalget

38. understreger den betydning, Forligsudvalget vil få fremover som en instans, der løser politiske uoverensstemmelser mellem budgetmyndighedens to parter; minder om, at Forligsudvalget inden 21 dage skal nå til enighed om en kompromistekst, som træder i kraft, hvis den ikke forkastes af budgetmyndigheden; er af den opfattelse, at Forligsudvalget skal sikres en politisk sammensætning på højeste niveau;

Torsdag, den 7. maj 2009

39. glæder sig over, at Lissabontraktaten tildeler Parlamentet en afgørende rolle ved procedurens afslutning: understreger derfor, at:

— Forligsudvalgets tekst (»fælles forslag«) ikke betragtes som vedtaget, hvis Parlamentet forkaster det (med flertallet af medlemmernes stemmer),

— hvis Rådet forkaster det fælles forslag, men Parlamentet godkender det, træder det enten i kraft i den foreliggende form, eller Parlamentet kan indføre de ændringsforslag, det vedtog under behandlingen af budgetforslaget, med kvalificeret flertal (flertallet af medlemmernes stemmer plus tre femtedele af de afgivne stemmer);

40. understreger, at Budgetudvalgets formand bør føre forsædet i Parlamentets delegation i Forligsudvalget, ligesom det om nødvendigt og med forbehold for de politiske gruppers politiske udvælgelse af parlamentsmedlemmer, foruden medlemmerne af dette udvalg også bør omfatte medlemmer af Parlamentets fagudvalg, såfremt der forhandles om et specifikt emne, der henhører under deres beføjelser;

41. opfordrer Rådet til snarest at opnå enighed med Parlamentet om, hvordan Forligsudvalget skal arbejde;

42. mener, at Forligsudvalget skal kunne mødes mindst to gange på det højeste politiske niveau, hvis det er nødvendigt for at nå til enighed, idet der forud for dets møder som normalt skal afholdes en forberedende politisk trilog; minder om, at det er nødvendigt, at Rådets repræsentanter på disse møder har et politisk forhandlingsmandat;

43. foreslår, at dette arbejde forberedes af en forberedende teknisk interinstitutionel gruppe bestående af ordføreren og repræsentanter for de politiske grupper for Parlamentet og den permanente repræsentant for det land, der varetager formandskabet, idet man lader muligheden for, at de to andre formandskaber i trojkaen kan deltage, stå åben;

44. minder også om, at institutionerne skal nå til enighed om sammensætningen af dette udvalgs sekretariat, som sandsynligvis skal bestå af tjenestemænd fra budgetmyndighedens to parter og bistås af Kommissionen;

Landbrugsspørgsmål

45. påpeger, at med reglen om, at Kommissionen ikke kan ændre sit forslag, efter at Forligsudvalget er blevet indkaldt, finder den traditionelle efterårsændringsskrivelse, der skal tage højde for ajourføring af budgetprognoser for landbrugspolitikken og deres budgetmæssige virkninger, ikke længere anvendelse; er af den opfattelse, at den mest hensigtsmæssige procedure i dette tilfælde vil være, at Kommissionen om nødvendigt fremlægger et forslag til ændringsbudget (et »landbrugsmæssigt ændringsbudget«), når alle de landbrugsmæssige oplysninger er endeligt fastlagt;

Forbindelser med den lovgivende myndighed

46. understreger, at den samtidige udvidelse af Parlamentets budgetbeføjelse til at omfatte alle EU's udgifter og indførelsen af den fælles beslutningstagning på næsten alle lovgivningsområder kræver, at der tages mere hensyn til budgetdimensionen i lovgivningsarbejdet; mener, at der er behov for at styrke samarbejdet mellem Budgetudvalget og sektorudvalgene med henblik på at tage større hensyn til Parlamentets finansielle lovgivningsarbejde, særlig hvad angår dets virkning på den flerårige finansielle ramme og det årlige budget; foreslår i den forbindelse, at de lovgivningsmæssige forligsudvalg på områder med finansiell virkning skal omfatte et medlem af Budgetudvalget; henviser med henblik herpå til arbejdet i arbejdsgruppen om reform af Parlamentet ikke mindst vedrørende de særlige former for samarbejde mellem parlamentsudvalgene, som er nævnt i den tredje interimrapport;

Torsdag, den 7. maj 2009

47. minder desuden om, at forpligtelsen til at sørge for, at budgetdisciplinen bliver overholdt, med Lissabontraktaten udvides til at omfatte alle EU-institutionerne; minder om, at Parlamentets forretningsorden allerede indeholder en særlig procedure, der skal sikre, at dette princip overholdes; mener, at denne procedure skal gøres mere operationel og effektiv;

Finansforordning

48. glæder sig over, at finansforordningen fremover bliver en forordning, der vedtages i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (fælles beslutningstagning) af Parlamentet og Rådet efter udtalelse fra Revisionsretten;

49. understreger, at Lissabontraktaten indeholder de vigtigste bestemmelser, der skal anvendes ved sontringen mellem de bestemmelser i den nuværende interinstitutionelle aftale, som bør indgå i den kommende interinstitutionelle aftale, og de bestemmelser, der bør indgå i den flerårige finansielle ramme;

50. påpeger imidlertid, at finansforordningen bør omfatte alle de nødvendige bestemmelser til fastlæggelse af proceduren i henhold til traktatens bestemmelser ⁽¹⁾; mener, at dette bør omfatte Forligsudvalgets funktion, udløsningsmekanismen og selvfølgelig ajourføring af de bestemmelser i finansforordningen, som berøres direkte af ændringerne af Lissabontraktaten (f.eks. afskaffelsen af forskellen mellem obligatoriske udgifter og ikke-obligatoriske udgifter og en ny fælles beslutningsprocedure for overførsler);

51. mener, at det er afgørende, at institutionerne når til politisk enighed om disse spørgsmål i rette tid, således at de nødvendige ændringer af finansforordningen hurtigt kan gennemføres i henhold til den nye procedure, og der om nødvendigt kan indgås foreløbige aftaler, som sikrer en gnidningsløs videreførelse af budgetproceduren, efter at Lissabontraktaten er trådt i kraft;

52. opfordrer Kommissionen til i god tid at fremsætte et forslag, som kan sætte Parlamentet og Rådet i stand til at nå til enighed om anvendelsen af denne sontring i artikel 49 i den nuværende interinstitutionelle aftale;

53. mener, at denne tilpasning af finansforordningen under alle omstændigheder skal holdes adskilt fra den treårige revision af denne i 2010;

Virkningen på budgettet af institutionelle ændringer og EU's nye kompetencer

54. påpeger, at Lissabontraktatens ikrafttrædelse også får virkninger for EU's budget, hvad angår de nyskabelser, den indfører på det institutionelle niveau, særlig ophøjelsen af Det Europæiske Råd til en institution og oprettelsen af et fast formandskab samt af stillingen som højtstående repræsentant og den tjeneste for EU's optræden udadtil, som skal bistå denne;

55. bekræfter allerede nu, at det agter at udøve sine budgetbeføjelser til fulde, hvad angår disse institutionelle nyskabelser; understreger betydningen af i rette tid at nå til politisk enighed med Rådet om finansieringen af Rådet og særlig af dets faste formandskab samt af den kommende tjeneste for EU's optræden udadtil; understreger, at finansieringen af denne tjeneste skal forblive under budgetmyndighedens fulde kontrol;

56. bemærker, at Lissabontraktaten med hensyn til FUSP og den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik indebærer, at der indføres nye procedurer for en hurtig adgang til EU's budget og for at oprette en startfond bestående af bidrag fra medlemsstaterne; understreger imidlertid, at alle EU's eksterne aktioner normalt bør finansieres over fællesskabsbevillinger og kun undtagelsesvis - i nødstilfælde - med bidrag uden for EU's budget;

⁽¹⁾ I henhold til artikel 322, stk. 1, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal den omfatte »finansielle regler, der navnlig fastsætter de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet«.

Torsdag, den 7. maj 2009

57. konstaterer, at Lissabontraktaten også får finansielle virkninger, der for øvrigt er begrænsede, som følge af de nye særlige beføjelser, der er tillagt EU; er indstillet på til sin tid at undersøge de konkrete følger af udøvelsen af disse nye beføjelser; er af den opfattelse, at iværksættelsen af dem som helhed ikke vil ske umiddelbart efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse, men efterhånden som de tilhørende lovgivningsmæssige forslag udarbejdes; mener imidlertid, at finansieringen af dem ikke skal ske på bekostning af finansieringen af EU's nuværende aktiviteter;

Koordinering med nationale budgetter

58. opfordrer de nationale parlamenter til hvert år at deltage i en offentlig debat om budgetpolitiske retningslinjer på nationalt plan og fællesskabsplan forud for behandlingen af de respektive budgetforslag for fra starten at skabe rammer for fælles overvejelser omkring koordineringen af medlemsstaternes nationale politikker, samtidig med at der også tages hensyn til Fællesskabets bidrag;

59. bemærker, at beslutningen om bogføring af udgifter fra EU's budget til Unionens vigtigste mål med fordel kunne baseres på de enkelte medlemsstaters årlige offentliggørelse af de bevillinger i deres nationale, og hvor det er relevant, regionale budgetter, som bidrager til realiseringen af disse mål;

*

* *

60. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes parlamenter.

Situationen i Republikken Moldova

P6_TA(2009)0384

Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om situationen i Republikken Moldova

(2010/C 212 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Republikken Moldova, især beslutningen af 24. februar 2005 om parlamentsvalget i Moldova ⁽¹⁾ samt beslutningerne om den europæiske naboskabspolitik (ENP) og det regionale samarbejde i Sortehavsområdet,
- der henviser til sluterklæringen og henstillingerne fra mødet i Det Parlamentariske Samarbejdsudvalg EU/Republikken Moldova den 22.-23. oktober 2008,
- der henviser til Kommissionens strategidokument fra 2004, herunder landerapporten om Republikken Moldova,
- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Republikken Moldova og EU, der blev undertegnet den 28. november 1994 og trådte i kraft den 1. juli 1998,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. december 2008 om Østpartnerskabet (KOM(2008)0823),

⁽¹⁾ EUT C 304 E af 1.12.2005, s. 398.

Torsdag, den 7. maj 2009

- der henviser til den hjælp, som Den Europæiske Union ydede til Republikken Moldova inden for rammerne af europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI), herunder til projektet »Valgbistand til Republikken Moldova«, i form af finansiel bistand til understøttelse af frie og retfærdige valg i Republikken Moldova,
 - der henviser til EU's og Republikken Moldovas ENP-handlingsplan vedtaget på det syvende møde i Samarbejdsrådet EU/Moldova den 22. februar 2005 samt de årlige fremskridtsrapporter for Republikken Moldova,
 - der henviser til den aftale mellem EU og Republikken Moldova om visumlempelse, der blev undertegnet i 2007,
 - der henviser til erklæringen om de foreløbige resultater og konklusioner fra den internationale valg-observationsmission (IEOM) til parlamentsvalget i Republikken Moldova den 5. april 2009 og til rapporten fra Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder under Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE/ ODIHR) for perioden den 6.-17. april 2009,
 - der henviser til fælleserklæringen fra den franske, den tjekiske og den svenske udenrigsminister om situationen i republikken Moldova den 9. april 2009,
 - der henviser til EU-formandskabets erklæringer om situationen i Republikken Moldova af 7. og 8. april 2009,
 - der henviser til konklusionerne fra mødet i Rådet (Almindelige Anliggender og Eksterne Forbindelser) den 27.-28. april 2009 samt drøftelserne med EU-formandskabet om dette emne, som fandt sted i Europa-Parlamentets Udenrigsudvalg den 28. april 2009,
 - der henviser til erklæringerne af 7. og 11. april 2009 fra Javier Solana, EU's højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, om situationen i Republikken Moldova,
 - der henviser til erklæringerne af 6., 7. og 11. april 2009 fra Benita Ferrero-Waldner, kommissær for eksterne forbindelser, om situationen i Republikken Moldova,
 - der henviser til erklæring af 12. april 2009 fra FN's »Country Team« i Republikken Moldova,
 - der henviser til Europarådets resolution nr. 1280 af 24. april 2002,
 - der henviser til Amnesty Internationals memorandum af 17. april 2009 om situationen i Republikken Moldova i forbindelse med og efter begivenhederne den 7. april 2009,
 - der henviser til rapporten fra Parlamentets ad hoc-delegation til Republikken Moldova, der besøgte landet den 26.-29. april 2009,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,
- A. der henviser til, at den europæiske naboskabspolitik og programmet for Østpartnerskabet, som snart skal vil blive iværksat, anerkender Moldovas europæiske ambitioner og betydningen af Moldova som et land med rodfæstede historiske, kulturelle og økonomiske forbindelser med EU's medlemsstater,
- B. der henviser til, at EU-Moldova-handlingsplanen har til formål at tilskynde til politiske og institutionelle reformer i Republikken Moldova, herunder på områderne demokrati og menneskerettigheder, retsstatsprincipperne, retsvæsenets uafhængighed og mediefriheden, samt gode naboskabsforbindelser,

Torsdag, den 7. maj 2009

- C. der henviser til, at et af de mål, der er fastsat for juni 2009, er at indlede forhandlinger om den nye aftale mellem Republikken Moldova og EU på mødet i Samarbejdsrådet EU-Moldova,
- D. der henviser til, at Republikken Moldova er medlem af Europarådet og OSCE og således har forpligtet sig til reelt at fremme demokratiet og respekten for menneskerettighederne, herunder på området for forebyggelse og bekæmpelse af tortur, mishandling og anden umenneskelig og nedværdigende behandling,
- E. der henviser til, at der blev afholdt parlamentsvalg i Republikken Moldova den 5. april 2009 under overvågning af en international valgobservationsmission, der var sammensat af repræsentanter fra OSCE/ODIHR, Europa-Parlamentet, OSCE's Parlamentariske Forsamling og Europarådets Parlamentariske Forsamling,
- F. der henviser til, at der i perioden op til valget blev udtrykt alvorlig bekymring over regeringens kontrol med de offentlige medier, trusler mod og forfølgelse af oppositionsledere og private medier og misbrug af administrative ressourcer til fordel for regeringspartiet,
- G. der henviser til, at mellem 500 000 og 1 million moldovere lever i udlandet, og til, at adskillige appeller underskrevet af et stort antal ngo'er og sammenslutninger fra den moldoviske diaspora, herunder én i februar 2009 rettet til Republikken Moldovas præsident, formanden for Republikken Moldovas parlament og Republikken Moldovas premierminister vedrørende foranstaltninger, der fratager moldovere bosat i udlandet deres stemmeret, og at disse appeller inden valget den 5. april 2009 blev sendt til de moldoviske myndigheder, som ignorerede dem; der henviser til, at antallet af moldoviske vælgere, der er bosat uden for Republikken Moldova, er meget begrænset (22 000),
- H. der henviser til, at de facto-myndighederne i udbryderregionen Transnistrien forhindrede et stort antal moldoviske statsborgere i at deltage i valget,
- I. der henviser til, at IEOM i sine foreløbige resultater konkluderede, at valget havde opfyldt mange internationale normer og forpligtelser, men at det var nødvendigt med yderligere forbedringer for at sikre en valgproces, der var fri for unødigt administrativ indblanding, samt for at øge offentlighedens tillid,
- J. der henviser til, at oppositionspartierne og sammenslutningen »Koalitionen 2009« har klaget over omfattende uregelmæssigheder under valget den 5. april 2009 i forbindelse med udarbejdelsen af valg-lister og supplerende lister og i forbindelse med optælling og opstilling af afstemningsresultater,
- K. der henviser til, at valgets endelige resultat blev offentliggjort af den centrale valgkommission den 21. april 2009 efter en omtælling, og at det blev stadfæstet af forfatningsdomstolen den 22. april 2009,
- L. der henviser til, at de begivenheder, der fulgte på valget, har været præget af voldshandlinger og en massiv intimiderings- og voldskampagne ført af den moldoviske regering, og at der således er sået tvivl om de moldoviske myndigheders engagement til fordel for de demokratiske værdier og menneskerettighederne og om, hvorvidt der i offentligheden næres tillid til disse myndigheder,
- M. der henviser til, at de fredelige demonstrationer er udsprunget af tvivl om retfærdigheden af valget og mistillid til de offentlige institutioner, herunder de institutioner, der administrerede forløbet af valg-proceduren; der henviser til, at myndighederne udnyttede beklagelige voldshandlinger og udslag af vandalisme til at intimidere civilsamfundet, idet de reagerede på en voldelig og uforholdsmæssig måde, samt til yderligere at indskrænke de moldoviske borgere i forvejen skrøbelige grundlæggende rettigheder og friheder,
- N. der henviser til, at man generelt regner med, at mindst 310 mennesker er blevet arresteret og tilbageholdt og at adskillige af de arresterede personer stadig sidder i fængsel; der henviser til og at de tilbageholdte personer på politistationer blev udsat for systematisk mishandling i en sådan grad, at det kan betragtes som tortur,

Torsdag, den 7. maj 2009

- O. der henviser til, at mishandling og ubegrundede arrestationer af civile foretaget af uidentificerede politistyrker tilsyneladende ikke havde til formål at få situationen under kontrol, men snarere indebar overlagte forsøg på undertrykkelse,
- P. der henviser til, at de alvorlige krænkelser af menneskerettighederne begået af de moldoviske myndigheder, den uberettigede forfølgelse af repræsentanter for civilsamfundet og demonstranter samt eksempler på manglende respekt for retsstatsprincipperne og de relevante europæiske konventioner, som Republikken Moldova har undertegnet, stadig finder sted i dette land,
- Q. der henviser til, at den moldoviske regering beskyldte Rumænien for indblanding i demonstrationerne efter valget og udviste den rumænske ambassadør, der henviser til, at den moldoviske regering også indførte visumkrav for statsborgere fra denne EU-medlemsstat,
- R. der henviser til, at det bør understreges, at der ikke har vist sig at være nogen alvorlige tegn eller beviser på, at en EU-medlemsstat kunne beskyldes for at være ansvarlig for de voldelige begivenheder i de seneste uger,
- S. der henviser til, at et reelt og afbalanceret partnerskab kun kan udvikles på grundlag af fælles værdier, navnlig med hensyn til demokrati, retsstatsprincippet og overholdelse af menneskerettighederne og de borgerlige frihedsrettigheder,
- T. der henviser til, at EU via sit program for Østpartnerskabet søger at opnå øget stabilitet, bedre regeringsførelse og økonomisk udvikling i Republikken Moldova og i andre lande ved dets østlige grænser,
1. understreger betydningen af tættere forbindelser mellem EU og Republikken Moldova og bekræfter behovet for at samarbejde med henblik på at bidrage til øget stabilitet, sikkerhed og velstand på det europæiske kontinent og forebygge, at der opstår nye skillelinjer;
 2. bekræfter sin vilje til at fortsætte en meningsfuld og målrettet dialog med Republikken Moldova, men finder det yderst vigtigt, at der indføres strenge bestemmelser, hvad angår retsstatsprincipperne og respekten for menneskerettighederne; understreger samtidig, at yderligere styrkelse af forbindelserne, blandt andet gennem indgåelse af en ny udvidet aftale, skal gøres afhængig af de moldoviske myndigheders reelle og udtrykkelige engagement til fordel for demokratiet og menneskerettighederne;
 3. understreger, at fuld overholdelse af internationale demokratiske normer inden, under og efter valgprocessen er af største betydning for den fortsatte udvikling af forbindelserne mellem Republikken Moldova og EU;
 4. fordømmer på det kraftigste den massive kampagne med forfølgelse, grove krænkelser af menneskerettighederne og andre ulovlige handlinger, som den moldoviske regering har gennemført i tiden efter parlamentsvalget;
 5. opfordrer indtrængende de moldoviske myndigheder til omgående at sætte en stopper for alle illegale arrestationer og gennemføre regeringsaktioner i overensstemmelse med landets internationale løfter og forpligtelser med hensyn til demokrati, retsstatsprincipperne og menneskerettighederne;
 6. er især bekymret over de illegale og vilkårlige arrestationer samt de udbredte krænkelser af de arresterede personers menneskerettigheder, især retten til livet, retten til ikke at blive udsat for fysisk mishandling, tortur eller umenneskelig og nedværdigende behandling eller afstraffelse, retten til frihed og sikkerhed, retten til retfærdig rettergang og retten til forsamlingsfrihed, foreningsfrihed og ytringsfrihed, samt det faktum, at disse krænkelser stadig foregår;

Torsdag, den 7. maj 2009

7. understreger, at der må skabes en national dialog med deltagelse af regeringen og oppositionspartierne, som må gøre en betydelig indsats for grundlæggende at forbedre de demokratiske procedurer og den måde, hvorpå de demokratiske institutioner fungerer i Republikken Moldova, og det første emne for denne dialog bør være de mangler, der er nævnt i undersøgelsesresultaterne fra IEOM;
8. understreger dog, at de indre spændinger i Republikken Moldova er meget stærke, og anser det derfor for tvingende nødvendigt at oprette en international uafhængig undersøgelseskommision med deltagelse af EU, Europarådets Komité for Forebyggelse af Tortur og uafhængige eksperter med henblik på at sikre en upartisk og gennemsigtig undersøgelsesproces;
9. fastholder, at alle ansvarlige for de brutale voldshandlinger mod de tilbageholdte skal stilles for en domstol; fastholder desuden, at resultaterne af den uafhængige undersøgelseskommisions arbejde også bør føre til en reel reform af retssystemet og politistyrkerne i Republikken Moldova;
10. opfordrer til, at der foretages en særlig efterforskning i sagerne vedrørende de personer, der omkom under begivenhederne efter valget, samt vedrørende påstandene om voldtægt og mishandling i fængslet og de politisk motiverede arrestationer, såsom arrestationer af Anatol Mătăsarú og Gabriel Stati;
11. fordømmer den afskrækkelseskampagne, som de moldoviske myndigheder har indledt over for journalister, repræsentanter for civilsamfundet og oppositionspartierne, og som især indebærer arrestation og udvisning af journalister, afbrydelse af adgang til netsider og tv-stationer, udsendelse af propaganda på offentlige kanaler og nægtelse af adgang til de offentlige medier for repræsentanter for oppositionen; mener, at disse aktioner har til formål at isolere Republikken Moldova fra de nationale og internationale medier og offentlig kontrol; beklager og fordømmer, at denne censur videreføres i kraft af breve, som indenrigsministeren og justitsministeren har sendt til ngo'er, politiske partier og massemedier;
12. beklager kraftigt, at de moldoviske myndigheder har besluttet at udvise den rumænske ambassadør og indføre et visumkrav for statsborgere fra denne EU-medlemsstat; insisterer på, at diskrimination af EU-statsborgere på grund af deres nationale oprindelse ikke er acceptabel, og opfordrer de moldoviske myndigheder til at genindføre en visumfri ordning for rumænske statsborgere;
13. opfordrer samtidig indtrængende Rådet og Kommissionen til at foretage en revision af EU's visumordning for Republikken Moldova for, især økonomisk, at gøre det lettere for moldoviske statsborgere at få visum, og for at gøre det muligt at indføre bedre regulerede rejseordninger; håber imidlertid, at de moldoviske borgere ikke vil udnytte en bedre visum- og rejseordning til massivt at forlade deres land, men at de vil blive tilskyndet til at yde et aktivt bidrag til deres hjemlands fortsatte udvikling;
14. konstaterer, at påstande om, at et EU-land har været involveret i begivenhederne, synes uholdbare, og at disse påstande hverken blev drøftet eller gentaget under møderne i ad hoc-delegationen i Republikken Moldova;
15. kræver, at der omgående forelægges konkrete beviser, der underbygger enhver påstand fremsat af den moldoviske regering vedrørende demonstranternes påståede kriminelle handlinger og udenlandske regeringers indblanding;
16. tager de moldoviske myndigheders erklæringer til efterretning, ifølge hvilke der vil blive indledt en straffeprocess i forbindelse med det påståede »forsøg på at tilrane sig statsmagten den 7. april 2009« og kræver, at efterforskningen vil blive gennemført på gennemsigtig vis og kaste lys over alle de beskyldninger, som de moldoviske myndigheder har fremsat med hensyn til et eller flere tredjelandes deltagelse i disse begivenheder;
17. finder det uacceptabelt at betegne alle protester som kriminelle handlinger og hævde, at de indgår i en påstået »forfatningsstridig sammensværgelse«, og fordømmer samtidig alle til fælde af vold og vandalisme; mener, at de fredelige protester i høj grad var forårsaget af tvivl om retfærdigheden af valget, mistillid til de offentlige institutioner og utilfredshed med den sociale og økonomiske situation i Republikken Moldova;

Torsdag, den 7. maj 2009

18. mener, at en konstruktiv dialog med oppositionspartierne, civilsamfundet og repræsentanter for internationale organisationer er den eneste metode til at ændre den nuværende situation i Republikken Moldova;
19. understreger, at ethvert nyvalg vil kræver enighed mellem oppositionen og regeringen om konkrete forbedringer af valgprocessen;
20. understreger atter betydningen af retsvæsenets uafhængighed, og kræver, at der tages yderligere skridt til at sikre alle medier redaktionel frihed, herunder Radio TV-Moldova, samt at der afstås fra ethvert forsøg på at intimidere ProTV-kanalen og fra enhver trussel med hensyn til forlængelse af dens licens, samt kræver betragtelige forbedringer af Moldovas valglov som afgørende elementer i enhver fremtidig valgproces og konsolidering af demokratiet i Republikken Moldova;
21. beklager, at den moldoviske regering intet gjorde for at lette valgdeltagelsen for moldoviske statsborgere i udlandet i overensstemmelse med forslagene fra Europarådets Venedigkommission; opfordrer de moldoviske myndigheder til at vedtage de nødvendige foranstaltninger for at sikre valgdeltagelsen;
22. understreger, at der er betragtelige forskelle mellem OSCE/ODIHRs foreløbige rapport om afviklingen af valget og påstandene om omfattende uregelmæssigheder, som et betragteligt antal ikke-statslige moldoviske organisationer har fremført; understreger, at der ved en fremtidig nyvurdering af OSCE/ODIHRs valgovervågningsaktiviteter og EU's bidrag til IEOM må tages højde for sådanne forskelle;
23. mener, at EU for at bevare sin troværdighed over for Republikken Moldovas befolkning bør engagere sig i håndteringen af den nuværende situation på en proaktiv, gennemgribende og omfattende måde; henstiller indtrængende til Rådet at overveje mulighederne for at sende en retsstatsmission til Republikken Moldova for at bistå de retshåndhævende myndigheder i forbindelse med reformprocessen, især i forbindelse med politimæssige og retlige områder;
24. understreger, at Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne fuldt ud må gøre brug af det europæiske naboskabsprogram og navnlig det nye program for Østpartnerskabet for at opnå øget stabilitet, bedre regeringsførelse og en afbalanceret økonomisk udvikling i Republikken Moldova og i de andre lande ved Unionens østlige grænser;
25. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU-midlerne til Republikken Moldova på området menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder får større virkning, navnlig ved at gøre fuld brug af det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder og inden for rammerne af ENPI; opfordrer Kommissionen til at forelægge Europa-Parlamentet en detaljeret rapport om anvendelsen af alle EU-bevillinger til Republikken Moldova med særlig vægt på bevillinger til god regeringsførelse og demokratisk udvikling;
26. opfordrer Rådet og Kommissionen til at styrke missionen for EU's særlige repræsentant i Republikken Moldova, både med hensyn til omfang og ressourcer;
27. gentager sin støtte til Republikken Moldovas territoriale integritet og påpeger behovet for en mere solid rolle for EU i forsøget på at finde en løsning på spørgsmålet om Transnistrien;
28. understreger på ny, at EU må gøre alt, hvad der står i dets magt, for at give Republikken Moldovas befolkning en reel europæisk fremtid; opfordrer indtrængende alle politiske kræfter i Republikken Moldova og Moldovas partnere til ikke at misbruge den nuværende ustabile situation til at lede landet væk fra dets europæiske kurs;
29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Europarådets og OSCE's parlamentariske forsamlinger samt til Republikken Moldovas regering og parlament.
-

Torsdag, den 7. maj 2009

Årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2008

P6_TA(2009)0385

Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2008 og EU's menneskerettighedspolitik (2008/2336(INI))

(2010/C 212 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU's tiende årsberetning om menneskerettigheder 2008 (Rådets dokument 14146/1/2008),
- der henviser til artikel 3, 6, 11, 13 og 19 i traktaten om Den Europæiske Union og EF-traktatens artikel 177 og 300,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder og samtlige relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter ⁽¹⁾,
- der henviser til De Forenede Nationers pagt,
- der henviser til alle De Forenede Nationers menneskerettighedskonventioner og de valgfrie protokoller hertil,
- der henviser til de regionale menneskerettighedsinstrumenter, herunder især det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder, den dertil knyttede protokol om kvinders rettigheder i Afrika, den amerikanske menneskerettighedskonvention og det arabiske menneskerettighedscharter,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2009 om situationen i Gaza ⁽²⁾ og konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) af 27. januar 2009 om fredsprocessen i Mellemøsten,
- der henviser til ikrafttrædelsen af Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) den 1. juli 2002 og til sine beslutninger om ICC ⁽³⁾,
- der henviser til Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel og til EU's plan for bedste praksis fra 2005, standarder og procedurer i forbindelse med bekæmpelse og forebyggelse af menneskehandel ⁽⁴⁾,
- der henviser til protokol nr. 13 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (ECHR) vedrørende afskaffelse af dødsstraf også i krigstid,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (konventionen mod tortur),
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder,
- der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder og tillægsprotokollen hertil,

⁽¹⁾ For alle relevante basistekster, se skemaet i bilag III til Udenrigsudvalgets beslutning A6-0128/2007.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0025.

⁽³⁾ EFT C 379 af 7.12.1998, s. 265. EFT C 262 af 18.9.2001, s. 262. EFT C 293 E af 28.11.2002, s. 88. EUT C 271 E af 12.11.2003, s. 576. Vedtagne tekster af 22.5.2008, P6_TA(2008)0238. Vedtagne tekster af 21.10.2008, P6_TA(2008)0496.

⁽⁴⁾ EUT C 311 af 9.12.2005, s. 1.

Torsdag, den 7. maj 2009

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽¹⁾,
- der henviser til AVS-EU-partnerskabsaftalen og ændringen heraf ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan ⁽³⁾ (Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder),
- der henviser til sine tidligere beslutninger om menneskerettighederne i verden,
- der henviser til sine beslutninger om den femte og syvende session i FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC), vedtaget henholdsvis den 7. juni 2007 ⁽⁴⁾ og 21. februar 2008 ⁽⁵⁾, samt resultaterne af forhandlingerne om UNHRC,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler ⁽⁶⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 1. februar 2007 ⁽⁷⁾ og 26. april 2007 ⁽⁸⁾ om initiativet til et universelt moratorium for dødsstraf og FN's Generalforsamlings resolution 62/149 af 18. december 2007 om det verdensomspændende moratorium for brug af dødsstraf,
- der henviser til sin beslutning af 20. september 2001 om skamfering af kvinders kønsorganer ⁽⁹⁾, hvori det slås fast, at enhver skamfering af denne art, uanset omfanget, er en krænkelse af kvinden og et overgreb mod hendes grundlæggende rettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 6. september 2007 om dialoger om menneskerettigheder og samråd om menneskerettigheder med tredjelande ⁽¹⁰⁾, herunder kvinders rettigheder, som udtrykkeligt skal indgå i alle dialoger om menneskerettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 4. september 2008 om evaluering af EU-sanktioner som del af EU's aktioner og politikker på menneskerettighedsområdet ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2008 om en EU-strategi for børns rettigheder ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2006 om ytringsfrihed på internettet ⁽¹³⁾,
- der henviser til alle de beslutninger, som det har vedtaget om hastende sager om brud på menneskerettigheder, demokratiet og retsstatsprincippet,
- der henviser til det europæiske ngo-menneskerettighedsforum afholdt i Lissabon i december 2007,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, som blev undertegnet af Det Europæiske Fællesskab og flertallet af dets medlemsstater den 30. marts 2007, og som fastlægger en forpligtelse til at indarbejde handicappede personers interesser og hensyn i fremme af menneskerettigheder over for tredjelande,

⁽¹⁾ EUT C 303 af 14.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3, EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

⁽³⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 125 E af 22.5.2008, s. 220.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0065.

⁽⁶⁾ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 107.

⁽⁷⁾ EUT C 250 E af 25.10.2007, s. 91.

⁽⁸⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 775.

⁽⁹⁾ EFT C 77 E af 28.3.2002, s. 126.

⁽¹⁰⁾ EFT C 187 E af 24.7.2008, s. 214.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0405.

⁽¹²⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 24.

⁽¹³⁾ EUT C 303 E af 13.12.2006, s. 879.

Torsdag, den 7. maj 2009

- der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere og de aktiviteter, der udøves af FN's generalsekretærs særlige repræsentant for menneskerettighedsforkæmpere,
 - der henviser til den internationale konvention til beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding, vedtaget i december 2006,
 - der henviser til Den Europæiske Unions retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret ⁽¹⁾, om børn væbnede konflikter og om menneskerettighedsforkæmpere, samt om dødsstraf, tortur og andre former for brutal, umenneskelig eller nedværdigende behandling, menneskerettighedsdialoger med tredjelande og om fremme og beskyttelse af børns menneskerettigheder og om vold mod kvinder og bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling af kvinder,
 - der henviser til sin beslutning af 8. maj 2008 om EU-valgobservationsmissioner: mål, praksis og fremtidige udfordringer ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. januar 2009 om udvikling af FN's Menneskerettighedsråd, herunder EU's rolle ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45 og artikel 112, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A6-0264/2009),
- A. der henviser til, at menneskerettigheder og beskyttelse af sådanne rettigheder afhænger af anerkendelse af den mennesket iboende værdighed; der i denne henseende henviser til verdenserklæringens indledning: »anerkendelse af den mennesket iboende værdighed og af de lige og ufortæbelige rettigheder for alle medlemmer af den menneskelige familie er grundlaget for frihed, retfærdighed og fred i verden«,
- B. der henviser til, at retfærdighed, frihed, demokrati og retsstatsprincippet bygger på en reel anerkendelse af den mennesket iboende værdighed, og til, at en sådan anerkendelse er grundlaget for alle menneskerettigheder,
- C. der henviser til, at Den Europæiske Unions tiende årsberetning (2008) om menneskerettighederne, der er udarbejdet af Rådet og Kommissionen, indeholder en generel oversigt over EU-institutionernes menneskerettighedsaktiviteter i og uden for EU,
- D. der henviser til, at sigtet med denne beslutning er at undersøge, evaluere og, i særlige tilfælde, øve konstruktiv kritik af Kommissionens, Rådets og Parlamentets menneskerettighedsaktiviteter,
- E. der henviser til, at Den Europæiske Unions interne menneskerettighedsindsats har direkte indflydelse på dens troværdighed og evne til at gennemføre en effektiv menneskerettighedspolitik udadtil,
- F. der henviser til, at der skal gøres bestræbelser på i højere grad at rette opmærksomheden mod respekt for de grundlæggende menneskerettigheder, i forhandlinger og gennemførelse af bilaterale eller regionale handelsaftaler, også i de aftaler der indgås med vigtige handelspartnere,
- G. der henviser til, at det er nødvendigt at overholde menneskerettighedsklausulerne i de aftaler, EU og tredjelandspartnere har undertegnet,

⁽¹⁾ EUT C 327 af 23.12.2005, s. 4.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0194.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0021.

Torsdag, den 7. maj 2009

H. der henviser til, at politikker, der fremmer menneskerettighederne, fortsat er truede i adskillige regioner i verden, eftersom overtrædelser af menneskerettighederne uundgåeligt går hånd i hånd med bestræbelser fra dem, der foretager overtrædelserne, på at begrænse virkningerne af enhver politik, der fremmer menneskerettighederne, især i lande, hvor menneskerettighedsovertrædelserne er afgørende for at holde en ikke-demokratisk regering ved magten,

1. mener, at EU bør føre en sammenhængende og konsekvent politik for konsolidering og fremme af menneskerettighederne i verden, og understreger behovet for, at denne politik skal være mere effektiv;

2. gentager sin overbevisning om, at det, hvis det skal lykkes at opnå forbedringer med hensyn til fremme af menneskerettighederne, er nødvendigt at styrke EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), ligesom det er nødvendigt at sikre, at målsætningen om at fremme af menneskerettighederne som et mål for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som skitseret i artikel 11 i traktaten om Den Europæiske Union, overholdes til punkt og prikke i EU's dialoger og institutionelle forbindelser med alle lande i verden;

3. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gøre en større indsats for at forbedre Den Europæiske Unions evne til at reagere hurtigt på tredjelandes brud på menneskerettighederne; understreger den vigtige rolle, som EU spiller for menneskerettighederne i verden i dag, og de dertil hørende øgede forventninger; opfordrer til en fælles menneskerettighedslinje i EU, både i politikken udadtil og inden for EU's egne grænser;

4. opfordrer til, at der udvises den størst mulige årvågenhed, for så vidt angår overholdelse af menneskerettighedsklausulerne i de aftaler, som EU og dens tredjelandspartnere har undertegnet, og til, at sådanne klausuler systematisk skal indgå i fremtidige aftaler; påpeger, at menneskerettighedsklausulen som et afgørende element bør finde anvendelse på alle aftalens bestemmelser; gentager sin opfordring til, at denne klausul systematisk ledsages af en reel håndhævelsesmekanisme;

EU's årsberetning om menneskerettigheder 2008

5. understreger relevansen af Den Europæiske Unions årsberetning om menneskerettigheder ved analysen og evalueringen af EU's menneskerettighedspolitik og anerkender, at EU-institutionernes aktiviteter på menneskerettighedsområdet spiller en positiv rolle;

6. gentager sin anmodning om, at der stilles flere og bedre oplysninger til rådighed for evalueringen af den førte politik, og at der må stilles forslag om enkeltelementer og retningslinjer med henblik på at forbedre den generelle fremgangsmåde, minimere enhver uforenelighed og tilpasse de politiske prioriteter til de enkelte lande for at kunne vedtage en landestrategi for menneskerettigheder, eller som minimum, et menneskerettighedskapitel i landestrategidokumenterne; gentager sin efterlysning af en regelmæssig vurdering af brugen og resultaterne af Den Europæiske Unions politikker, instrumenter og initiativer vedrørende menneskerettigheder i tredjelande; opfordrer Rådet og Kommissionen til at udarbejde særlige målelige indekser for at fastslå effektiviteten af disse politikker;

7. bifalder Rådets og Kommissionens offentlige forelæggelse af 2008-beretningen på mødet i Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder den 4. november 2008, som faldt sammen med 60-årsdagen for verdenserklæringen om menneskerettigheder af 10. december 1948, og præsentationen på plenarmødet samme dag af tildelingen af den årlige Sakharov-pris for tankefrihed til Hu Jia fra Kina;

8. opfordrer på ny Rådet og Kommissionen til at identificere de »lande, der giver anledning til særlig bekymring«, hvor det er særligt vanskeligt at fremme menneskerettighederne, samt de lande, hvor menneskerettighederne krænkes, og med henblik herpå at udvikle kriterier, ved hjælp af hvilke lande kan evalueres på grundlag af deres resultater på menneskerettighedsområdet, idet der på denne måde kan opstilles specifikke politiske kriterier;

9. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gøre en større indsats for at formidle årsberetning om menneskerettighederne og sikre, at den når ud til så bredt et publikum som muligt; opfordrer ligeledes til offentlige oplysningskampagner med henblik på at styrke EU's profil på området;

Torsdag, den 7. maj 2009

10. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gennemføre regelmæssige undersøgelser af virkningerne og bevidstheden i samfundet om EU's aktiviteter på menneskerettighedsområdet;
11. mener, at det af beretningen fremgår, at EU, trods henvendelserne fra en række medlemsstater, ikke har foretaget en evaluering af medlemsstaternes praksis i forhold til de amerikanske myndigheders antiterrorpolitik under George Bushs tid som præsident;
12. opfordrer i overensstemmelse med den beslutning, der blev vedtaget med enstemmighed på den peruanske kongres i april 2008, Rådet til at overveje at medtage Movimiento Revolucionario Túpac Amaru (MRTA) på EU's liste over terrororganisationer;
13. understreger, at indvandringspolitikken i store dele af den offentlige opinion i verden er afgørende for EU's troværdighed i dens optræden udadtil på menneskerettighedsområdet;

Rådets og Kommissionens aktiviteter på menneskerettighedsområdet i internationale fora

14. mener, at EU gennem en kvantitativ og kvalitativ forbedring af Rådets menneskerettighedssekretariat yderligere vil kunne styrke sin profil med hensyn til at fremme og sikre overholdelsen af menneskerettighederne i sin politik udadtil; forventer, at en fremtidig udnævnelse af en højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som desuden vil være næstformand i Kommissionen, vil indebære en betydelig styrkelse af konsekvensen og effektiviteten i EU's indsats, såfremt Lissabontraktaten træder i kraft;
15. finder det, i betragtning af menneskerettighedsspørgsmåls betydning i konflikt- og postkonfliktsituationer, afgørende, at EU's særlige repræsentanter fremover får et mandat, der udtrykkeligt omhandler fremme og sikring af overholdelsen af menneskerettighederne;
16. gentager sin opfordring til Kommissionen om at tilskynde EU-medlemsstaterne og de tredjelande, som der forhandles med om kommende tiltrædelse eller om styrkelse af forbindelserne, til at undertegne og ratificere alle FN's og Europarådets vigtigste konventioner om menneskerettigheder og de dertil knyttede protokoller og til at samarbejde med internationale menneskerettighedsprocedurer og -mekanismer; opfordrer navnlig til, at der indgås en rammeaftale mellem EU og UNHCR med henblik på at fremme ratificeringen og gennemførelsen af FN's konventioner i samtlige medlemsstater;
17. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres ihærdige indsats for at fremme en universel ratifikation af Rom-statutten og vedtagelse af den nationale gennemførelseslovgivning i overensstemmelse med Rådets fælles holdning 2003/444/FUSP af 16. juni 2003 om Den Internationale Straffedomstol (ICC) ⁽¹⁾ og handlingsplanen fra 2004 om opfølgning på den fælles holdning; slår til lyd for, at disse bestræbelser udstrækkes til at omfatte ratifikation og gennemførelse af aftalen om privilegier og immuniteter for Den Internationale Straffedomstol, som er et vigtigt operationelt redskab for ICC; glæder sig over, at Madagaskar, Cookøerne og Surinam ratificerede Rom-statutten i 2008 og derved bragte det samlede antal af stater, der har tilsluttet sig statutten, op på 108 pr. juli 2008; kræver, at Den Tjekkiske Republik som det eneste EU-land, der endnu ikke har ratificeret Rom-statutten, ufortøvet gør dette ⁽²⁾; opfordrer indtrængende Rumænien til at opsig sin bilaterale immunitetsaftale med De Forenede Stater;

⁽¹⁾ EUT L 150 af 18.6.2003, s. 67.

⁽²⁾ Den 18. juli 2008 havde følgende 85 stater endnu ikke ratificeret Rom-statutten: Algeriet, Angola, Armenien, Aserbajdsjan, Bahamas, Bahrain, Bangladesh, Belarus, Bhutan, Brunei, Cameroun, Kap Verde, Chile, Kina, Côte d'Ivoire, Cuba, Den Tjekkiske Republik, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Egypten, El Salvador, Ækvatorialguinea, Eritrea, Etiopien, Grenada, Guatemala, Guinea-Bissau, Haiti, Indien, Indonesien, Iran, Irak, Israel, Jamaica, Kasakhstan, Kiribati, Kuwait, Kirgisistan, Laos, Libanon, Libyen, Malaysia, Maldiverne, Mauretanien, Mikronesiens Føderale Stater, Moldova, Monaco, Marokko, Mozambique, Myanmar/Burma, Nepal, Nicaragua, Oman, Pakistan, Palau, Papua Ny Guinea, Filippinerne, Qatar, Den Russiske Føderation, Rwanda, Saint Lucia, São Tomé og Príncipe, Saudi-Arabien, Seychellerne, Singapore, Salomonøerne, Somalia, Sri Lanka, Sudan, Swaziland, Syrien, Thailand, Togo, Tonga, Tunesien, Tyrkiet, Turkmenistan, Tuvalu, Ukraine, De Forenede Arabiske Emirater, USA, Usbekistan, Vanuatu, Vietnam, Yemen og Zimbabwe.

Torsdag, den 7. maj 2009

18. anmoder alle EU's formandskaber om at tage betydningen af samarbejdet med ICC på alle EU-topmøder og i alle dialoger med tredjelande op, bl.a. på topmødet mellem EU og Rusland og i dialogen mellem EU og Kina, og opfordrer indtrængende alle EU's medlemsstater til at intensivere samarbejdet med domstolen og indgå bilaterale aftaler om håndhævelse af domme samt om beskyttelse af vidner og ofre; anerkender endvidere samarbejds- og bistandsaftalen med ICC og opfordrer på denne baggrund EU og dens medlemsstater til at yde domstolen al nødvendigt bistand, herunder støtte i marken, i de verserende sager; glæder sig i denne forbindelse over Belgiens og Portugals bistand i forbindelse med anholdelsen og overgivelsen til ICC af Jean-Pierre Bemba i maj 2008;

19. opfordrer til, at Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater ufortøvet ratificerer FN's konvention om handicappedes rettigheder; fastholder, at den til konventionen knyttede protokol bør betragtes som en integreret del af denne, og slår til lyd for omgående tiltrædelse af konventionen og protokollen ⁽¹⁾;

20. understreger behovet for en yderligere styrkelse af Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters aktive engagement, hvad angår menneskerettigheds- og demokratispørgsmål, især hvad angår deltagelsen i forskellige internationale organer i 2009, herunder i det arbejde, der gøres af UNHRC, FN's Generalforsamling, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og Europarådet;

21. glæder sig over den konference for menneskerettighedsforkæmpere, som blev finansieret af Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR) og afholdt i Europa-Parlamentets bygninger i Bruxelles den 7.-8. oktober 2008 som led i et større fællesinstitutionelt initiativ fra Kommissionen, Europa-Parlamentet og FN som markering af 60-årsdagen for verdenserklæringen om menneskerettigheder;

22. glæder sig over det samarbejde mellem Den Europæiske Union og Europarådet, som foregår inden for rammerne af et aftalememorandum, der blev undertegnet i maj 2007; glæder sig over afholdelsen af firepartsmøder den 23. oktober 2007 og den 10. marts 2008 mellem EU's formandskab, Kommissionen, Europarådets generalsekretær og formanden for Europarådets Ministerkomité; gentager, at det er meget vigtigt yderligere at fremme samarbejdet på området for menneskerettigheder, retsstatsprincippet og pluralistisk demokrati, som er de værdier, begge disse organisationer og alle EU's medlemsstater er fælles om;

23. glæder sig over den aftale, som blev undertegnet den 18. juni 2008, mellem Rådet og Kommissionen om samarbejde i Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder; bemærker, at aftalen indeholder bestemmelser om afholdelse af regelmæssige møder, informationsudveksling og samordning af aktiviteter;

24. glæder sig over, at konventionen om klyngeammunition blev vedtaget på den diplomatiske konference i Dublin, som fandt sted den 19.-30. maj 2008; er bekymret over, at ikke alle EU's medlemsstater undertegnede konventionen på undertegnelseskonferencen i Oslo den 3. december 2008, og opfordrer dem til hurtigst muligt at gøre dette ⁽²⁾; bemærker, at der med konventionen indføres et øjeblikkeligt og betingelsesløst forbud mod alle former for klyngeammunition, som påfører civile uacceptabel skade;

25. glæder sig over Serbiens samarbejde i forbindelse med arrestationen og overførslen af Radovan Karadžić til Det Internationale Tribunal for det tidligere Jugoslavien (ICTY); noterer med bekymring, at Ratko Mladić og Goran Hadžić stadig er på fri fod og endnu ikke er blevet stillet for ICTY; opfordrer de serbiske myndigheder til at sikre fuldt samarbejde med ICTY, hvilket bør føre til arrestation og overførsel af alle de tilbageværende tiltalte for at skabe mulighed for ratifikation af en stabiliserings- og associeringsaftale;

⁽¹⁾ Pr. november 2008: Østrig, Ungarn, Slovenien og Spanien har ratificeret både konventionen og den valgfri protokol.

⁽²⁾ Blandt EU's medlemsstater har Cypern, Estland, Finland, Grækenland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien og Slovakiet endnu ikke undertegnet konventionen.

Torsdag, den 7. maj 2009

26. opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at samarbejde fuldt ud i de internationale strafferetlige mekanismer, især når det gælder om at bringe skyldige, der forsøger at undslippe, for retten; er alvorligt bekymret over, at Sudan stadig ikke har anholdt og overgivet Ahmad Muhammad Harun («Ahmad Harun») og Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman («Ali Kushayb») til ICC og dermed ser bort fra sine forpligtelser i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1593 (2005); fordømmer på det kraftigste, at Sudan har reageret med gengældelse, efter at ICC har udstedt en arrestordre mod præsident al-Bashir, og udtrykker stor bekymring over det seneste indgreb over for menneskerettighedsforkæmpere, som førte til anholdelsen i juni 2008 af Muhammed el-Sari, som er blevet idømt en fængselsstraf på 17 år for at have samarbejdet med ICC; glæder sig over løsladelsen af Hassan al-Turabi, lederen af den største oppositionsgruppe Popular Congress Party (PCP), efter to måneders varetægtsfængsling for i en udtalelse at have opfordret præsident al-Bashir til at påtage sig det politiske ansvar for de forbrydelser, der er begået i Darfur; minder endelig om sin beslutning af 22. maj 2008 om Sudan og Den Internationale Straffedomstol⁽¹⁾ og opfordrer på ny EU's formandskaber og medlemsstaterne til at leve op til og handle i overensstemmelse med deres egne ord i henhold til EU-erklæringen af marts 2008 og Rådets konklusioner om Sudan fra juni 2008, hvori det anføres, at EU »er parat til at overveje foranstaltninger mod enkeltpersoner, der er ansvarlige for manglende samarbejde med ICC, hvis forpligtelsen i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1593 om samarbejde med ICC fortsat tilsidesættes.«;

27. glæder sig over indledningen den 26. januar 2009 af den første retssag i ICC mod Thomas Lubanga fra Den Demokratiske Republik Congo (DRC), og bemærker, at der er tale om den første retssag i den internationale strafferets historie, hvor ofrene deltager aktivt i retsforhandlingerne; opfordrer i denne forbindelse indtrængende ICC til at intensivere sit opsøgende arbejde med henblik på at engagere lokalsamfund i lande i krisesituationer i en proces med et konstruktivt samspil med ICC, som skal skabe forståelse og støtte til dens mandat, håndtere forventninger og gøre de relevante lokalsamfund i stand til at følge og forstå den internationale strafferetlige proces; glæder sig over samarbejdet med Den Demokratiske Republik Congo i forbindelse med overførslen af Thomas Lubanga, Germain Katanga og Mathieu Ngudjolo til ICC; beklager imidlertid, at ICC's arrestordre for Bosco Ntaganda endnu ikke er gennemført, og opfordrer Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) til på sit kommende møde at kræve, at Bosco Ntaganda omgående anholdes og overgives til ICC; bemærker med bekymring, at den allerede ustabile situation i DRC allerede er yderligere destabiliseret af nye angreb fra the Lord's Resistance Army (LRA), som brutalt massakrerede mindst 620 civile og bortførte mere end 160 børn i perioden 24. december 2008 til 13. januar 2009 i den nordlige del af DRC; understreger derfor det presserende behov for at anholde de øverstkommanderende for LRA som krævet i Parlamentets beslutning af 21. oktober 2008 om tiltalen og retssagen mod Joseph Kony ved Den Internationale Straffedomstol⁽²⁾; konstaterer med bekymring, at ICC's arrestordre på fire medlemmer af The Lord's Resistance Army i Uganda endnu ikke er blevet ført ud i livet;

28. bemærker med tilfredshed de første positive udtalelser om ICC fra den nye amerikanske regering, som anerkender, at ICC »ser ud til at blive et vigtigt og troværdigt instrument, der kan hjælpe med at holde den øverste ledelse ansvarlig for de grusomheder, som er begået i Congo, Uganda og Darfur«⁽³⁾, og opfordrer USA til at ratificere og engagere sig yderligere i ICC, navnlig ved at samarbejde i situationer, som er genstand for undersøgelser i ICC eller foreløbige analyser;

29. bemærker på ny med tilfredshed FN's Generalforsamlings vedtagelse af erklæringen om oprindelige folks rettigheder, som skaber rammer, inden for hvilke stater kan beskytte og fremme de oprindelige folks rettigheder uden udelukkelse eller diskrimination; opfordrer derfor Kommissionen til at følge gennemførelsen af denne erklæring op, især gennem EIDHR, idet alle medlemsstaterne især opfordres til hurtigst muligt at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention 169 om oprindelige folk og stammefolk, hvor principperne i den pågældende erklæring konsolideres med et juridisk bindende instrument; glæder sig dog over Kommissionens aktiviteter til fordel for oprindelige folk og over projektet med titlen »Fremme af oprindelige folks og stammefolks rettigheder gennem juridisk rådgivning, kapacitetsopbygning og dialog«, som Kommissionen og ILO i fællesskab har taget initiativ til; bemærker, at kun tre medlemsstater har ratificeret ILO-konventionen, næsten 20 år efter den trådte i kraft, nemlig Danmark,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0238.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0496.

⁽³⁾ Erklæring af ambassadør Susan E. Rice, USA's faste repræsentant, om overholdelse af den internationale humanitære folkeret, i FN's Sikkerhedsråd den 29. januar 2009.

Torsdag, den 7. maj 2009

Nederlandene og Spanien; opfordrer derfor til initiativer, der kan øge opmærksomheden over for dette vigtige lovgivningsmæssige instrument og øge dets effektivitet ved at sikre, at det ratificeres af alle medlemsstater;

30. gentager sin opfordring til udarbejdelse af en europæisk rammestrategi for romaer i lyset af roma-samfundenes særlige sociale situation i Den Europæiske Union, i kandidatlandene og i lande, der deltager i stabiliserings- og associeringsprocessen; bemærker med tilfredshed Kommissionens første »EU-romatopmøde«, som fandt sted i september 2008 under fælles ledelse af Kommissionens formand og det franske formandskab, og som tog sigte på at fremme et fast tilsagn om at tage konkrete problemer op og skabe mekanismer, der kan sikre bedre forståelse for romaernes situation i hele Europa;

31. glæder sig over den konsensus, der blev opnået på Durban-opfølgingskonferencen den 21. april 2009 som opfølgning på verdenskonferencen mod racisme om et slutdokument, som bl.a. fuldt ud beskytter ytringsfriheden som defineret i international ret, bekræfter og styrker kravet om beskyttelse af migranternes rettigheder og anerkender mange forskellige og alvorlige former for forskelsbehandling; fordømmer præsident Mahmoud Ahmadinejads tale, som var i modstrid med konferencens ånd og formål, nemlig at besejre den racistiske svøbe; glæder sig over de omfattende møder, som fandt sted den 21. april-2. maj 2008 og fra den 6.-17. oktober 2008, i UNHRC, der fungerer som forberedelsesudvalg for Durban-opfølgingskonferencen;

32. er skuffet over, at Rådet viste mangel på lederskab og medlemsstaterne ikke var i stand til at enes om en fælles strategi på Durban-opfølgingskonferencen den 20.-24. april i Genève mod racisme, racediskrimination, fremmedhad og intolerance (Durban II); beklager dybt manglen på enhed og samarbejde, især på baggrund af den forventede intensivering af EU-udenrigspolitikken i forbindelse med den nye EU-traktat; opfordrer Kommissionen og navnlig Rådet til over for Parlamentet at redegøre for, hvorvidt der var planer om en EU-strategi, og hvilke bestræbelser der blev gjort på at finde frem til en fælles linje, samt aflægge beretning om, hvad der skete, og hvilke følger resultaterne af Durban II vil få;

33. glæder sig over det andet europæiske forum om barnets rettigheder, som Kommissionen afholdt i marts 2008, med fokus på alarmsystemer i forbindelse med sager om forsvundne børn samt børnefattigdom og social udstødelse, navnlig vedrørende romabørn;

34. glæder sig over det europæiske år for interkulturel dialog i 2008, der iværksattes på initiativ af Kommissionen og på grundlag af beslutninger truffet af Europa-Parlamentet og Rådet; gentager, at interkulturel dialog spiller en stadigt større rolle i forbindelse med styrkelsen af europæisk identitet og borgerskab; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til at fremlægge strategier til fremme af interkulturel dialog og inden for deres kompetenceområde at fremme Civilisationsalliancens mål og fortsat give denne alliance deres politiske støtte;

De Forenede Nationers Menneskerettighedsråd

35. glæder sig over UNHRC's bestræbelser og understreger dets centrale rolle i FN's struktur samt dets potentiale til at udvikle sig til en værdifuld ramme for EU's multilaterale menneskerettighedsbestræbelser; bemærker, at dette nye organ er nødt til at fortsætte sit arbejde for at opnå større troværdighed;

36. understreger, at civilsamfundets organisationer spiller en helt afgørende rolle for UNHRC's effektivitet;

37. glæder sig over indledningen af den universelle regelmæssige gennemgang og den første runde heraf, som fandt sted i april og maj 2008 og endte med vedtagelse af resultatrapporterne på UNHRC's plenarmøde i juni 2008; bemærker, at iværksættelsen af den nye mekanismes to første perioder har bekræftet den universelle regelmæssige gennemgangs potentiale, og har stor tiltro til iværksættelsen af ordningen med den universelle regelmæssige gennemgang med henblik på at opnå de første konkrete resultater og forbedringer; opfordrer Rådet og Kommissionen til nøje at følge og overvåge aktiviteterne i »Universal Periodic Review«, og opfordrer Rådet til at konsultere Parlamentet i denne forbindelse;

Torsdag, den 7. maj 2009

38. bemærker, som det påpeges i årsberetningen, at EU's medlemsstater er i mindretal i UNHRC; opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at råde bod på dette gennem en samordnet indsats og ved at indgå relevante alliancer med de lande og ikke-statslige aktører, som fortsætter kampen for at forsvare menneskerettighedernes universelle og udelelige natur,

39. opfordrer i denne forbindelse Rådet og Kommissionen til at styrke deres samarbejde med demokratiske regeringer fra andre regionale grupper inden for UNHRC med henblik på at forbedre chancerne for, at initiativer med sigte på overholdelse af principperne i FN's verdenserklæring om menneskerettigheder bliver vellykkede; anmoder Kommissionen om at forelægge en årsberetning om afstemningsmønstrene i FN i forbindelse med menneskerettighedsanliggender og analysere, hvordan disse påvirkes af EU's og medlemsstaternes politik samt politikken i andre blokke;

40. opfordrer til et styrket samarbejde mellem Europarådet og Den Europæiske Union om fremme af mindretalsrettigheder og beskyttelse af regionale sprog og mindretalssprog ved anvendelse af retlige værktøjer vedrørende forbud mod forskelsbehandling for at fremme mangfoldighed og tolerance;

41. bekræfter atter den store betydning af disse særlige procedurer og landemandaterne internt i UNHRC; fastholder, at proceduren for fornyelse af mandater skal være gennemsigtig; hilser FN's nye manual for særlige procedurer, velkommen og fastholder, at der skal gøres en indsats for at udpege uafhængige og erfarne kandidater, der er repræsentative, både geografisk og med hensyn til køn; bemærker de seneste udviklinger i de tematiske mandater og landemandaterne; glæder sig over de nyligt etablerede tematiske mandater, som vedrører moderne former for slaveri og adgang til rent drikkevand og sanitet; glæder sig over, at mandatet for den særlige rapportør for menneskerettighederne i Sudan er blevet forlænget indtil juni 2009;

42. glæder sig over, at EU tog initiativ til afholdelse af et særligt møde i UNHRC om Burma i oktober 2007, som kulminerede i vedtagelsen af en resolution i juni 2008 om fordømmelse af de vedvarende systematiske krænkelser af menneskerettighederne og rekruttering af børnesoldater i Burma, og opfordrer indtrængende den burmesiske regering til straks og betingelsesløst at løslade alle politiske fanger;

Resultater hvad angår Den Europæiske Unions retningslinjer for menneskerettigheder

43. mener, at oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, trods forsinkelsen i forbindelse med den endelige ratificering af Lissabontraktaten, bør bruges proaktivt til at harmonisere de fremgangsmåder, som medlemsstaternes og Kommissionens delegationer benytter udadtil på menneskerettighedsområdet ved at være fælles om struktur og personale for at skabe egentlige »EU-ambassader«;

44. bemærker det slovenske og det franske formandskabs indsats for at færdiggøre EU's menneskerettighedsretningslinjer for barnets rettigheder; ser frem til i løbet af næste år at modtage udkast til de specifikke gennemførelsesforanstaltninger, der vil koncentrere sig om at gennemføre den samlede og omfattende fremgangsmåde, som de centrale retningslinjer udvikler;

45. mener, at der bør træffes foranstaltninger for at sikre, at menneskerettighedsspørgsmål følges mere systematisk af EU's missioner, f.eks. ved at udpege kontaktpunkter for menneskerettigheder og indarbejde retningslinjer om menneskerettigheder og deres gennemførelse i uddannelsesprogrammerne for de ansatte i EU's missioner;

Kvindernes situation, vold mod kvinder og kvindedrab

46. glæder sig over, at det franske formandskab i andet halvår af 2008 gav kvindespørgsmål en prioriteret status i forbindelse med EU's indsats på menneskerettighedsområdet; understreger navnlig behovet for at gribe ind over for tragiske eksempler på vold mod kvinder (herunder kvindelig omskæring) og kvindedrab (herunder kønsbestemt abort);

Torsdag, den 7. maj 2009

47. opfordrer i lyset af det internationale samfunds manglende evne til at skabe forbedringer i Zimbabwe - hvor menneskerettighedssituationen er katastrofal - Rådet og medlemsstaterne til at undersøge årsagerne dertil, fastlægge mere effektive politikker og underrette Parlamentet om, hvilke foranstaltninger det har til hensigt at træffe i betragtning af omfanget af forbindelserne mellem EU og dets medlemsstater og mange afrikanske lande, navnlig i det sydlige Afrika;

48. glæder sig over vedtagelsen af nye retningslinjer den 8. december 2008, hvormed der blev fastlagt en omfattende strategi for styrkelse af EU's aktiviteter til forbedring af kvinders sikkerhed, navnlig i lande, der er berørt af konflikt, samt i andre lande; beklager, at Parlamentet ikke i højere grad blev inddraget i udarbejdelsen af nye retningslinjer, og opfordrer i denne forbindelse til, at der i fremtiden etableres en mekanisme til høring med Parlamentet, både når de nye retningslinjer udarbejdes, og når de vurderes og revideres;

49. gør imidlertid opmærksom på de eksisterende mangler i udviklingen af EU's politikker og aktiviteter til fordel for kvinders rettigheder; mener, at disse mangler fremgår af Rådets rapport, idet der savnes en detaljeret gennemgang ved vurderingen af de forskellige specifikke områder;

Dødsstraf

50. minder om den resolution om et moratorium for brugen af dødsstraf (resolution 62/149), som FN's Generalforsamling vedtog den 18. december 2007, hvori der opfordres til indførelse af et verdensomspændende moratorium for anvendelse af dødsstraf; understreger, at resolutionen slutter med at opfordre alle FN-medlemsstater til at indføre et moratorium for henrettelser med henblik på at afskaffe dødsstraf;

51. bifalder den fælles erklæring mod dødsstraf, som blev underskrevet den 10. oktober 2008 af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens formænd på EU's vegne, og af formændene for Europarådets parlamentariske forsamling og Ministerråd samt Europarådets generalsekretær på den europæiske dag mod dødsstraf, der afholdes den 10. oktober hvert år; gentager, at forbuddet mod dødsstraf er en af de vigtigste bestemmelser i EU's charter om grundlæggende rettigheder, hvoraf det i artikel 2 udtrykkeligt hedder: »Ingen må idømmes dødsstraf eller henrettes«;

52. bifalder den ændrede og opdaterede version af EU's retningslinjer for dødsstraf; gentager, at EU er imod dødsstraf, og giver endnu engang udtryk for sin overbevisning om, at afskaffelse af dødsstraffen bidrager til at fremme den menneskelige værdighed og den gradvise udvikling af menneskerettighederne;

53. opfordrer formandskabet til at tilskynde Italien, Letland, Polen og Spanien, der har undertegnet, men endnu ikke ratificeret protokol nr. 13 til den europæiske menneskerettighedskonvention (ECHR) om afskaffelse af dødsstraf under alle omstændigheder, til at gøre dette; anerkender i den forbindelse, at retningslinjerne om dødsstraf vil kunne gennemføres mere konsekvent, hvis medlemsstaterne undertegner og ratificerer disse protokoller og konventioner;

54. glæder sig over, at dødsstraffen er på tilbageslag, og at den i 2008 blev afskaffet i Rwanda og Usbekistan for alle former for forbrydelser; bifalder udkastet til straffelov i Iran, som forbyder stenedømme, og opfordrer indtrængende det iranske parlament til at færdiggøre straffeloven med henblik på et fuldstændigt forbud mod stening; fordømmer, at det iranske styre stadig dømmer anklagede under 18 år til døden og henretter dem (navnlig de, hvis eneste »forbrydelse« i henhold til sharialovgivningen er, at de har foretaget homoseksuelle handlinger); understreger, at Iran er det eneste land, som har henrettet ungdomsforbrydere i 2008; er dybt bekymret over, at mindst 130 andre ungdomsforbrydere sidder på dødsbænken i Iran; fordømmer endnu engang det iranske styres tiltagende anvendelse af dødsstraf, hvilket placerer Iran på en andenplads, kun overgået af Kina, på oversigten over de lande, der eksekverer flest henrettelser; bemærker, at der ikke er afsagt nogen dødsdom i Guatemala; udtrykker dog bekymring over risikoen for, at dødsstraffen kan blive genindført; opfordrer Guatemalas regering til konkret at forpligte sig til at overholde det universelle moratorium for dødsstraf; bifalder imidlertid de beslutninger, der blev truffet af præsident Colom i marts 2008, og som kan føre til afskaffelse af dødsstraffen i Guatemala; giver udtryk for

Torsdag, den 7. maj 2009

sin bekymring over opretholdelsen af dødsstraffen i Perus lovgivning; bemærker, at Kina siden 2007 har ladet alle sager om dødsstraf blive prøvet ved den kinesiske højesteret, men er fortsat bekymret over, at Kina stadig eksekverer det største antal henrettelser i verden; fordømmer brugen af dødsstraf i Belarus, som er det eneste land i Europa, der fortsat anvender dødsstraf, hvilket strider mod europæiske værdier;

Tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling

55. opfordrer indtrængende alle de EU-medlemsstater, der endnu ikke har undertegnet og/eller ratificeret protokollen tilknyttet konventionen imod tortur, til at gøre dette så hurtigt som muligt;

56. nærer stadig bekymring med hensyn til det virkelige engagement på menneskerettighedsområdet i de EU-medlemsstater, der nægter at underskrive den ovennævnte internationale konvention for beskyttelse af samtlige personer imod tvungen forsvinding; bifalder Argentinas ratificering af konventionen i maj 2008 og anmoder alle EU-medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, om ufortøvet at undertegne og ratificere den ⁽¹⁾;

57. hilser den ændrede udgave af EU's retningslinjer for tortur, som Rådet vedtog i april 2001 og opdaterede i 2008, velkommen, og hvis formål er at give EU et operationelt redskab, der kan anvendes ved kontakt med tredjelande på ethvert plan samt i multilaterale menneskerettighedsfora med henblik på at støtte og styrke de igangværende bestræbelser på at forebygge og udrydde tortur og mishandling i alle dele af verden; gentager, at EU er fast besluttet på at opretholde det fuldstændige forbud mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling;

58. forventer, at Rådet og Kommissionen vil styrke samarbejdet med Europarådet med henblik på at skabe et europæisk område uden tortur og andre former for mishandling som et tydeligt signal om, at de europæiske lande lægger stor vægt på at afskaffe denne form for praksis inden for deres egne grænser i første omgang og dermed fremstå som eksempel for andre lande i verden, hvor denne beklagelige praksis stadig findes;

59. bifalder evalueringen af EU's retningslinjer om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som omfatter nye henstillinger og gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at styrke aktiviteterne på dette område yderligere; bemærker med tilfredshed medtagelsen af henstillingerne i undersøgelsen med titlen »The Implementation of the European Union Guidelines on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment and punishment« (gennemførelsen af EU-retningslinjerne om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf), som blev forelagt for Europa-Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder den 28. juni 2007 og COHOM (arbejdsgruppen om menneskerettigheder) i december 2007; glæder sig desuden over konklusionerne på baggrund af undersøgelsen af gennemførelsen af retningslinjerne; glæder sig over, at gennemførelsesforanstaltningerne er udarbejdet med henblik på at vejlede EU's og Kommissionens delegationer; bifalder i denne forbindelse de særlige kriterier for aktiviteter, der vedrører individuelle sager, og beklager manglen på foranstaltninger til forebyggelse af overførsel af personer til et land, hvor de risikerer at blive udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling; opfordrer endnu engang indtrængende EU til at overholde de normer og standarder, der er fastsat i de internationale og regionale instrumenter, for så vidt angår tortur og mishandling;

60. glæder sig over resolution 62/148, som EU var med til at udforme, om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og som blev vedtaget på FN's Generalforsamling den 4. marts 2008, og minder om, at frihed fra tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf er en grundlæggende rettighed, som skal beskyttes under alle omstændigheder; konstaterer, at netværket af parlamentariske menneskerettighedsudvalg i EU afholdt sit andet møde i Europa-Parlamentet den 25. juni 2008 med særligt fokus på bekæmpelsen af tortur i overværelse af Manfred Nowak, FN's særlige rapportør om tortur;

⁽¹⁾ Signatarstater (pr. november 2008): Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Cypern, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Østrig, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Finland, Sverige (kun fem lande - Albanien, Argentina, Frankrig, Honduras og Mexico - har ratificeret konventionen, som først træder i kraft efter tyve ratificeringer.)

Torsdag, den 7. maj 2009

61. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres praksis med initiativer over for alle Den Europæiske Unions internationale partnere, hvad angår ratificeringen og gennemførelsen af de internationale konventioner om forbud mod brugen af tortur og mishandling, samt bestemmelsen om rehabiliteringsbistand til overlevende torturofre; opfordrer Rådet og Kommissionen til at betragte kampen mod tortur og mishandling som en hovedprioritet for EU's menneskerettighedspolitik, især gennem øget implementering af EU's retningslinjer og alle andre EU-instrumenter, såsom Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), og ved at sikre, at medlemsstaterne afstår fra at acceptere diplomatiske forsikringer fra tredjelande, hvor der er reel risiko for, at mennesker udsættes for tortur eller mishandling;

62. gør opmærksom på vigtigheden af Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 af 27. juni 2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf⁽¹⁾, og som forbyder eksport eller import af varer, der ikke kan anvendes til andet end til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og som trådte i kraft den 30. juli 2006; opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at evaluere medlemsstaternes gennemførelse af forordningen og til at undersøge mulighederne for udvidelse af forordningens anvendelsesområde;

63. beklager, at der er over 1 350 000 internt fordrevne personer i Den Demokratiske Republik Congo (DRC), herunder 850 000 fordrevne i det nordlige Kivu; understreger endnu engang det presserende behov for foranstaltninger i form af en udtømmende undersøgelse, der har til formål at retsforfølge de ansvarlige for CNDP's (National Congress for the Defence of the People) og mai mai-soldaters drab på - ifølge skøn - 150 personer i Kiwanja i november 2008; opfordrer regeringerne i DRC og Rwanda til at yde fuld støtte til MONUC (FN's mission i DRC) i regionen i forbindelse med opfyldelsen af det fredsbevarende mandat og til at arbejde på at beskytte civile i regionen mod den vold og de grusomheder, der hidtil har fundet sted; anmoder endvidere Rådet og Kommissionen om at støtte en undersøgelse om de alvorlige overtrædelser af menneskerettighedslovgivningen, som forekommer dagligt, herunder voldtægt, udenretslige drab og tortur, samt behovet for at gennemføre en effektiv EU-strategi, der kan bidrage til at gennemføre ændringer i regionen;

64. er fortsat dybt bekymret over den katastrofale humanitære krise i Zimbabwe, koleraepidemien og Mugabe-styrets fortsatte afvisning af at reagere effektivt på krisen; opfordrer endvidere Rådet og Kommissionen til kraftigt at fordømme Mugabe-styrets handlinger og bekræfte deres støtte til befolkningen i Zimbabwe i form af et langsigtet program for humanitær bistand; fordømmer desuden Mugabes regerings intimidering og tilbageholdelse af menneskerettighedsforkæmpere og medlemmer af civilsamfundet, f.eks. af Jestina Mukoko, og opfordrer til, at de, som har begået disse handlinger, retsforfølges;

Børns rettigheder

65. understreger på ny det presserende behov for at gennemføre EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter; opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at vedtage Paris-forpligtelserne fra 2007 om beskyttelse af børn mod ulovlig rekruttering til eller indsættelse i væbnede styrker eller væbnede grupper;

66. bifalder den opdaterede version af disse retningslinjer, som blev vedtaget den 16. juni 2008, og konstaterer med tilfredshed, at EU har pålagt ambassadørerne at udarbejde individuelle strategier for de tretten prioriterede lande med henblik på gennemførelsen af de seks nye tematiske emner, der er fastlagt i retningslinjerne: rekruttering, drab og lemlæstelse, angreb på skoler og hospitaler, blokering af humanitær adgang, seksuel og kønsrelateret vold samt krænkelser og mishandling;

⁽¹⁾ EUT L 200 af 30.7.2005, s. 1.

Torsdag, den 7. maj 2009

67. glæder sig over vedtagelsen i juni 2008 af Det Europæiske Råds konklusioner om barnets rettigheder, navnlig børn i væbnede konflikter; konstaterer, at Rådet opfordrede Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at sikre sammenhæng, komplementaritet og samordning af menneskerettigheds-, sikkerheds- og udviklingspolitikker og -programmer med henblik på at imødegå væbnede konflikters konsekvenser for børn på kort, mellemlang og lang sigt på en effektiv, bæredygtig og samlet måde;

68. glæder sig over, at EU i juni 2008 vedtog den reviderede tjekliste, som har til formål at integrere beskyttelse af børn i væbnede konflikter i den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik; bemærker, at dette indebærer omfattende forbedringer, navnlig for så vidt angår fastlæggelse af en definition af børnebeskyttelse, særlig uddannelse i forbindelse med børn i væbnede konflikter, overvågning og rapportering, forbedring af synligheden og bevidstheden, mulighed for særlig ekspertbistand på stedet og udvidelse af ekspertkommunikation mellem missionerne/aktiviteterne og Bruxelles;

69. glæder sig over formandskabets initiativer til fordel for børn i væbnede konflikter; bemærker konferencen med titlen »Øget effekt på stedet - samarbejde mellem ngo'er og EU med temaet børn i væbnede konflikter«, som blev afholdt af det slovenske formandskab i april 2008;

70. tager resolutionen om børn og væbnet konflikt, som blev vedtaget den 22. februar 2008 af FN's generalforsamling, og rapporten fra FN's generalsekretærs særlige repræsentant til efterretning; fordømmer på det kraftigste rekrutteringen og anvendelsen af børn i væbnede konflikter i Tchad og Irak;

71. glæder sig over årsberetningen og konklusionerne fra FN's Sikkerhedsråds arbejdsgruppe vedrørende børn i væbnede konflikter; fordømmer på det kraftigste de alvorlige krænkelse af børns rettigheder og den fortsatte anvendelse af børn i væbnede konflikter i Sri Lanka, Burma, Filippinerne, Somalia, Congo og Burundi;

72. glæder sig over, at seksten af EU's medlemsstater⁽¹⁾ har underskrevet Genève-erklæringen om væbnede konflikter og udvikling, hvilket bringer antallet af underskrivende stater op på 97; opfordrer de resterende elleve EU-medlemsstater, der endnu ikke har underskrevet Genève-erklæringen, til at gøre dette hurtigst muligt;

73. opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort dette, til ufortøvet at undertegne og ratificere protokollerne knyttet til konventionen om barnets rettigheder⁽²⁾;

74. bifalder det forhold, at Kommissionen i 2008 inden for rammerne af det tematiske program »Investing in People« iværksatte en indkaldelse af forslag til projekter af ikke-statslige organisationer (ngo'er) for børn i væbnede konflikter og handel med børn; opfordrer Kommissionen til fortsat at være særligt opmærksom på situationen for børn i væbnede konflikter;

Menneskerettighedsforkæmpere

75. glæder sig over den konference for menneskerettighedsforkæmpere, som blev afholdt den 7.-8. oktober 2008; gentager, at EU har forpligtet sig til at forbedre beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere i deres kamp for at realisere den vision, der blev fremsat i verdenserklæringen om menneskerettigheder;

⁽¹⁾ Bulgarien, Tyskland, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Portugal, Rumænien, Slovenien, Sverige, Finland og Det Forenede Kongerige.

⁽²⁾ Valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børnepornografi (pr. november 2008): ikke ratificeret af Den Tjekkiske Republik, Tyskland, Irland, Luxembourg, Ungarn, Malta, Finland og Det Forenede Kongerige. Valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende inddragelse af børn i væbnede konflikter (pr. november 2008): ikke ratificeret af Estland, Nederlandene og Ungarn.

Torsdag, den 7. maj 2009

76. henviser til, at millioner af børn i hele verden misbruges og udnyttes seksuelt; anmoder Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne om at gøre enhver mulig indsats for at forebygge og bekæmpe seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn, beskytte rettighederne for ofre for seksuelt misbrug, og fremme nationalt og internationalt samarbejde i kampen mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn;

77. glæder sig over Europarådets erklæring om aktiviteter til forbedring af beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere og fremme af deres aktiviteter, som blev vedtaget af Ministerkomiteen den 6. februar 2008;

78. glæder sig over, at OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder om menneskerettighedsforkæmpere (ODIHR) blev oprettet i 2006 som et kontaktpunkt for menneskerettighedsforkæmpere med det formål at overvåge menneskerettighedssituationen i alle OSCE-lande; opfordrer indtrængende EU's institutioner til at øge deres støtte til menneskerettighedsforkæmpere ved at skabe et kontaktpunkt i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med henblik på at forbedre opfølgningen af individuelle sager og samordningen med andre internationale og europæiske organisationer;

79. glæder sig over den reviderede 2008-udgave af EU's retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere; peger navnlig på indarbejdelsen af bestemmelser, der har til formål at forbedre den støtte og beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere, der ydes af EU's missioner som lokale strategier for gennemførelse af retningslinjerne, lokale arbejdsgrupper om menneskerettigheder og tilrettelæggelse af møder mindst en gang om året mellem menneskerettighedsforkæmpere og diplomater; glæder sig desuden over indarbejdelsen af muligheden for at udstede nødvisa og give midlertidigt husly i EU's medlemsstater som foranstaltninger til at yde hurtig bistand og beskyttelse til menneskerettighedsforkæmpere, som er udsat for fare i tredjelande;

80. opfordrer igen Rådet og medlemsstaterne til konkret at tage fat på spørgsmålet om nødvisa til menneskerettighedsforkæmpere ved at medtage en tydelig henvisning til den specifikke situation for menneskerettighedsforkæmpere i Fællesskabets nye visumkodeks og derved indføre en specifik og fremskyndet visumprocedure, hvor man trækker på den irske og den spanske regerings erfaringer med dette spørgsmål; bemærker debatten om udstedelse af visa til midlertidig overførsel af menneskerettighedsforkæmpere, som er i overhængende fare eller har brug for beskyttelse, og opfordrer COHOM til at træffe yderligere foranstaltninger; mener, at den fortrolige karakter af Den Europæiske Unions initiativer til fordel for menneskerettighedsforkæmpere undertiden er nyttig, men opfordrer til trods for denne fortrolighed til, at lokalt EU-personale altid bør informere ngo'er på stedet, menneskerettighedsforkæmperne og deres familier om sådanne initiativer;

81. henviser til Rådets konklusioner om Belarus af 13. oktober 2008 og formandskabets udtalelse af 30. september 2008 om parlamentsvalget i Belarus samme måned; beklager, at valget ikke levede op til de internationale standarder og ikke opfyldte OSCE's demokratiske kriterier; glæder sig over, at den sidste internationalt anerkendte, politiske fange, Alyaksandr Kazulin, var blevet løsladt inden valget; er dog fortsat bekymret over, at mindst ti aktivister fortsat afsoner straffe med »begrænset frihed«, der kun tillader dem at opholde sig hjemme eller på deres arbejdsplads; er fortsat dybt bekymret over menneskerettighedssituationen i Belarus;

82. fordømmer de kinesiske myndigheders stramning af begrænsningerne over for menneskerettighedsforkæmpere forud for De Olympiske Lege, som forbød dem at anvende telefon- og internetkommunikation, sporede deres bevægelser og underlagde dem forskellige grader af husarrest og en hidtil uset grad af kontrol og overvågning, hvilket betød, at mange aktivister valgte at udsætte eller indstille deres arbejde, indtil legene var ovre;

Torsdag, den 7. maj 2009

83. henleder navnlig opmærksomheden på den betydelige virkning, som ytringsfrihed på internettet kan have på lukkede samfund, og opfordrer EU til at støtte cyberdissidenter i hele verden; anmoder derfor Rådet og Kommissionen om at rejse spørgsmålet om alle begrænsninger for levering af internet- og informations-samfundstjenester fra europæiske virksomheder i tredjelande som led i EU's eksterne handelspolitik og at anse alle unødvendige begrænsninger for leveringen af sådanne tjenester som handelshindringer;

84. er dybt bekymret over, at Iran i 2008 har fortsat bestræbelserne på at undertrykke uafhængige menneskerettighedsforkæmpere og medlemmer af civilsamfundet, og at vedvarende alvorlige krænkelse af menneskerettighederne stadig finder sted; fordømmer den vilkårlige anholdelse, tortur og fængsling af menneskerettighedsforkæmpere på grund af deres aktiviteter, med anklage om »aktiviteter, der er til fare for den nationale sikkerhed«; beklager myndighedernes nuværende kurs over for lærere og akademikere, som udelukker studerende fra adgang til videregående uddannelser, og fordømmer forfølgelsen og fængslingen af studenteraktivister;

85. er bekymret over menneskerettighedssituationen i Nicaragua og Venezuela og angrebene og chikanen mod en række menneskerettighedsorganisationer i disse lande; opfordrer den nicaraguanske og venezuelanske regering og myndighederne i de to lande til at skride til handling med henblik på at beskytte de demokratiske rettigheder og frihedsrettigheder og retsstatsprincippet;

86. gentager sin holdning med hensyn til den cubanske modtager af Sakharov-prisen Oswaldo Payá Sardiñas og gruppen, som er kendt som »Damas de Blanco« (»kvinder i hvidt«); anser det som uacceptabelt, at et land, som EU har genoptaget en politisk dialog med om alle typer anliggender, herunder menneskerettigheder, nægter at lade både Oswaldo Payá Sardiñas og »Damas de Blanco« deltage i ceremonien i anledning af 20-året for denne pris; fordømmer kraftigt den systematiske vold og gentagne tilfælde af chikane, som Sakharov-prismodtagerne har været udsat for; opfordrer i denne sammenhæng den cubanske regering til øjeblikkeligt at løslade alle politiske fanger og samvittighedsfanger og at anerkende alle cubaneres ret til frit at rejse ud af og ind i landet;

Retningslinjer for menneskerettighedsdialoger og anerkendte høringer med tredjelande

87. bemærker den reviderede udgave af retningslinjerne, som blev vedtaget under det franske formandskab om menneskerettighedsdialog med tredjelande; gentager sin opfordring til Rådet og Kommissionen om at iværksætte en omfattende evaluering af disse retningslinjer baseret på en indgående evaluering af hver dialog og de opnåede resultater og til dette formål udvikle klare indikatorer for virkningen af de enkelte dialoger og kriterierne for indledning, indstilling og genoptagelse af dialoger; understreger, at det er nødvendigt at fastholde de interinstitutionelle møder før og efter hver dialog med henblik på at øge udvekslingen af informationer mellem institutionerne og om nødvendigt forbedre koordineringen; betoner i denne sammenhæng, at indførelsen af menneskerettighedsstrategier baseret på de enkelte lande vil bidrage til at gøre EU's politik på dette område mere konsekvent;

88. understreger i denne forbindelse igen de forslag, der blev fremsat i Parlamentets ovennævnte beslutning af 6. september 2007 om dialoger om menneskerettigheder og samråd om menneskerettigheder med tredjelande;

89. beklager, at Kina har udsat det ellevte topmøde mellem Kina og EU på grund af Dalai Lamas besøg i Europa; understreger nødvendigheden af en radikal intensivering og genovervejelse af menneskerettighedsdialogen mellem Den Europæiske Union og Kina; udtrykker sin bekymring over de alvorlige menneskerettighedskrænkelser i Kina og understreger, at Kina til trods for de løfter, som styret afgav forud for De Olympiske Lege i august 2008, ikke har gjort fremskridt i praksis på menneskerettighedsområdet; påpeger endvidere, at der er sket begrænsninger i forenings-, ytrings- og religionsfriheden; fordømmer kraftigt indgrebet over for tibetanerne efter den bølge af protester, der skyllede ind over Tibet fra den 10. marts 2008, og den kinesiske regerings undertrykkelse, som siden da er taget til i Tibet, og opfordrer til

Torsdag, den 7. maj 2009

på ny at indlede en alvorlig og resultatorienteret dialog mellem de to parter baseret på memorandummet om reelt selvstyre for det tibetanske folk; konstaterer, at Kinas regering til trods for sine gentagne forsikringer om, at den agter at gøre dette, endnu ikke har ratificeret den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder; henviser til sin beslutning af 17. januar 2008 om anholdelsen af den kinesiske systemkritiker Hu Jia ⁽¹⁾, som i 2008 blev tildelt Sakharov-prisen for tankefrihed; opfordrer den kinesiske regering til omgående at løslade Hu Jia og til at ophæve husarresten af hans hustru Zeng Jinyan og hans datter; fordømmer den bølge af undertrykkelse mod underskriverne af »Charter 08«, et dokument, der opfordrer til demokratiske reformer i Kina og kræver løsladelse af Liu Xiaobo, en systemkritiker, som har været tilbageholdt siden den 9. december 2008; udtrykker bekymring over, at retssystemet fortsat er sårbart over for tilfældige og ofte politisk motiverede indgreb, herunder systemet med statshemmeligheder, der forhindrer den gennemsigtighed, som er nødvendig for udvikling af god regeringsførelse og et system, hvor retsstatsprincipperne er fremherskende; beklager i denne forbindelse, at advokater, som forsøger at få det kinesiske retssystem til at fungere i overensstemmelse med Kinas egen lovgivning og borgernes rettigheder, systematisk straffes; bemærker den fortsat mangelfulde internetfrihed i Kina og anmoder i denne sammenhæng de europæiske virksomheder, der tilbyder en værtstjeneste for internetindhold, om ikke at give nogen udenlandsk myndighed oplysninger, der personligt identificerer en bestemt bruger af en sådan værtstjeneste, medmindre der er tale om legitime udenlandske retshåndhævelsesformål i overensstemmelse med verdenserklæringen om menneskerettigheder;

90. er fortsat bekymret over, at menneskerettighedsdialogen med Iran har været afbrudt siden 2004 på grund af manglen på enhver form for positiv udvikling i retning af en forbedring af menneskerettigheds-situationen og Irans manglende samarbejdsvilje; opfordrer de iranske myndigheder til at genoptage denne dialog med henblik på at støtte alle de berørte parter i civilsamfundet, der er tilhængere af demokrati, og gennem fredelige og ikkevoldelige midler at støtte de igangværende processer, der kan føre til demokratiske, institutionelle og forfatningsmæssige reformer, sikre bæredygtigheden af disse reformer og inddragelse af alle iranske menneskerettighedsforkæmpere og repræsentanter for civilsamfundet i samtlige politiske processer, idet deres rolle i den generelle politiske diskurs styrkes; er dybt bekymret over forværringen i 2008 af menneskerettighedssituationen i Iran og de vedvarende begrænsninger i ytrings- og forsamlingsfriheden; er i denne forbindelse dybt bekymret over undertrykkelsen af journalister, forfattere, videnskabsfolk samt forkæmpere for kvinders rettigheder og menneskerettigheder; er fortsat bekymret over undertrykkelsen af etniske og religiøse minoriteter i Iran; fordømmer den tiltagende anvendelse af dødsstraf i Iran, også i ungdomssager;

91. beklager de manglende resultater af menneskerettighedskonsultationerne mellem EU og Rusland; beklager, at de russiske myndigheder har afvist at deltage i nogen af de rundbordsmøder, der er blevet afholdt for at forberede de høringer, der involverede nationale og internationale ngo'er; bemærker, at EU under konsultationerne har taget menneskerettighedsanliggender op, navnlig ytrings- og forsamlingsfrihed, civilsamfundets vilkår, mindretalsrettigheder, bekæmpelse af racisme og fremmedhad og børns og kvinders rettigheder samt både EU's og Ruslands internationale menneskerettighedsforpligtelser; beklager at Den Europæiske Union kun har haft begrænset succes med at tilvejebringe politiske ændringer i Rusland, især hvad angår straffrihed og retsvæsenets uafhængighed, behandlingen af menneskerettighedsforkæmpere og politiske fanger, herunder Mikhail Khodorkovsky, mediernes uafhængighed og ytringsfrihed, behandlingen af etniske og religiøse mindretal, respekt for retsstatsprincipperne og beskyttelse af menneskerettighederne i de væbnede styrker, diskrimination på grund af seksuel orientering samt andre emner; henviser til sin beslutning af 19. juni 2008 om topmødet mellem EU og Rusland i Khanty-Mansiisk den 26.-27. juni 2008 ⁽²⁾; giver endnu en gang udtryk for sin bekymring over den forværrede situation for menneskerettighedsforkæmpere og de vanskeligheder, som ngo'er har, hvad angår registrering og udøvelse af deres aktiviteter; gentager, at det er dybt bekymret over loven mod ekstremisme, der kan få konsekvenser for den frie nyhedsstrøm og foranledige de russiske myndigheder til yderligere at begrænse uafhængige journalisters og politiske modstanderes ytringsfrihed; er under henvisning til Amnesty International-rapporten fra 2007 ydermere bekymret over, at anklagemyndigheden fortsat undlader at respektere Mikhail Khodorkovskys og hans kompagnon Platon Lebedevs ret til retfærdig rettergang i overensstemmelse med internationale standarder, og beklager dybt behandlingen af tidligere Yukos-direktør Vasily Aleksanian, som nægtede at afgive falsk vidneforklaring mod Mikhail Khodorkovsky, hvilket betød, at de russiske myndigheder tillod, at hans helbredstilstand forværredes, så han var i livsfare; tilslutter sig kravet fra Europarådets Parlamentariske

⁽¹⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 82.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0309.

Torsdag, den 7. maj 2009

Forsamling til de russiske myndigheder om at gøre brug af alle tilgængelige retsmidler til at sikre løsladelsen af Igor Sutiagin og Valentin Danilov; glæder sig over løsladelsen af Mikhail Trespashkin; beklager dybt, at ODIHR's planlagte valgobservationsmission i forbindelse med det russiske præsidentvalg i marts 2008 måtte aflyses på grund af de russiske myndigheders restriktioner og begrænsninger over for missionen;

92. bemærker, at der findes menneskerettighedsunderudvalg, som omfatter lande på Middelhavets sydkyst (Marokko, Tunesien, Libanon, Jordan, Egypten, Israel og Den Palæstinensiske Myndighed) i forbindelse med den europæiske naboskabspolitik, og opfordrer Rådet og Kommissionen til at etablere menneskerettighedsunderudvalg for alle nabolande; gentager sin opfordring til inddragelse af parlamentsmedlemmer i forberedelserne af underudvalgenes møder, og at de bliver underrettet om resultaterne heraf; glæder sig over høringerne med civilsamfundet, både før og efter, foretaget af Kommissionens delegation i det berørte land og af Kommissionens relevante afdelinger i Bruxelles; stiller imidlertid spørgsmål ved effektiviteten af og sammenhængen i den anvendte metode og navnlig kriterierne for at evaluere drøftelserne i disse underudvalg; mener, at disse underudvalg bør gøre det muligt at følge menneskerettighedsspørgsmålene i handlingsplanen op helt specifikt, men understreger, at diskussionerne om menneskerettigheder bestemt ikke bør begrænses til disse underudvalg, og fremhæver betydningen af samordning med andre underudvalg, der beskæftiger sig med menneskerettighedsrelaterede emner såsom migration; fremhæver behovet for at lade disse spørgsmål indgå i den politiske dialog på højeste plan med henblik på at styrke sammenhængen i EU's politik på dette område; er overbevist om, at den europæiske naboskabspolitik, som den er udarbejdet og struktureret (handlingsplan, opfølgingsrapport og underudvalg), kan være en reel løftestang i forhold til at fremme menneskerettigheder, hvis EU skal udvise reel politisk vilje til at sikre respekt for menneskerettighedernes forrang på sammenhængende, systematisk og vidtrækkende vis; mener derfor, at respekt for menneskerettighederne og demokratiske principper skal være en forudsætning for at styrke forbindelserne mellem Unionen og et tredjeland; opfordrer i forbindelse med indgåelsen af en rammeaftale med Libyen Rådet og Kommissionen til at tage behørigt hensyn til dialog og samarbejde om menneskerettigheder;

93. beklager dybt den seneste militære optrapning og yderligere forværring af den humanitære situation i Gaza og giver samtidig udtryk for sin uforbeholdne sympati for civilbefolkningen i det sydlige Israel; opfordrer indtrængende alle parter til at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolution 1860(2009) med henblik på at sikre en permanent våbenstilstand; understreger det enorme behov for en effektiv ansvarsplacering i forbindelse med krænkelser af humanitær folkeret; glæder sig i den forbindelse over FN's Menneskerettighedsråds beslutning om at udpege en uafhængig fact-finding mission til at undersøge krigsforbrydelser og alvorlige menneskerettighedskrænkelser fra alle sider under den seneste Gaza-konflikt; opfordrer indtrængende alle parter til at samarbejde med FN's menneskerettighedsinspektører; konstaterer, at Rådet (eksterne forbindelser) den 27. januar 2009 lovede nøje at følge disse undersøgelser, og opfordrer Kommissionen til i nært samråd med medlemsstaterne at beslutte, hvilke yderligere skridt der skal tages, når undersøgelsesresultaterne foreligger;

94. påskønner den anden runde af menneskerettighedsdialogen mellem EU og Usbekistan, der fandt sted den 5. juni 2008; noterer sig seminaret om pressefrihed, der blev afholdt i Tasjkent den 2.-3. oktober 2008; mener dog ikke, at det lykkedes at nå det oprindelige mål for seminaret, som var at indlede en åben drøftelse om menneskerettighedskrænkelser og pressefrihed i Usbekistan; konstaterer den fortsatte mangel på uafhængig international efterforskning af Andijan-massakren, og at der ikke er sket nogen form for forbedring af menneskerettighedssituationen i Usbekistan; glæder sig over løsladelsen af to menneskerettighedsforkæmpere Dilmurod Mukhiddinov og Mamarajab Nazarov; fordømmer tilbageholdelsen af menneskerettighedsforkæmpere og uafhængige journalister som følge af politisk begrundede anklager og opfordrer myndighederne i Usbekistan til at løslade alle menneskerettighedsforkæmpere og andre politiske fanger; gentager sin dybe bekymring over fængslingen af Salijon Abdurakhmanov, en uafhængig journalist, og Agzam Turgunov, en menneskerettighedsaktivist; tager Rådets konklusioner af 13. oktober 2008 om Usbekistan til efterretning; opfordrer myndighederne i Usbekistan til at godkende akkrediteringen af den nye lantedirektør for Human Rights Watch og tillade denne organisation og andre internationale organisationer og ngo'er at arbejde uhindret; anmoder Usbekistan om at samarbejde fuldt ud og på effektiv vis

Torsdag, den 7. maj 2009

med FN's særlige rapportører om tortur og ytringsfrihed og til at ophæve restriktionerne for registrering af ngo'er og deres aktiviteter i Usbekistan; bemærker, at Rådet har besluttet ikke at forny de rejserestriktioner, der gælder for visse personer i henhold til den fælles holdning 2007/734/FUSP ⁽¹⁾, der var blevet suspenderet i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 15.-16. oktober 2007 og 29. april 2008; glæder sig over, at Rådet dog har besluttet for en periode på tolv måneder at forny den våbenembargo, der blev indført med den fælles holdning; opfordrer Rådet og Kommissionen til at undersøge den generelle menneskerettighedssituation i Usbekistan; gentager sin opfordring til omgående løsladelse af politiske fanger; tager erklæringen fra EU's formandskab af 17. december 2008 om individuelle sager til efterretning;

95. glæder sig over, at EU og Turkmenistan afholdt den første runde af menneskerettighedsdialogen i juli 2008; glæder sig over de spørgsmål, der blev rejst vedrørende menneskerettighedssituationen i Turkmenistan, navnlig hvad angår ytrings- og forsamlingsfrihed, retsvæsenets uafhængighed og den måde, som civilsamfundet fungerer på; henviser til sine beslutninger af 20. februar 2008 om en EU-strategi for Centralasien ⁽²⁾ og gentager, at Turkmenistan bør opnå fremskridt på afgørende områder, så der i EU kan arbejdes videre med interimsaftalen, bl.a. ved at tillade Den Internationale Røde Kors Komité fri og uhindret adgang, ved at reformere uddannelsessystemet i overensstemmelse med internationale standarder, ved betingelsesløs løsladelse af alle politiske fanger og samvittighedsfanger, ved at afskaffe alle officielle hindringer for at kunne rejse frit og ved at tillade alle ngo'er og menneskerettighedsorganer at operere frit i landet; opfordrer Rådet og Kommissionen til inden interimsaftalens undertegnelse klart at skitsere specifikke forbedringer på menneskerettighedsområdet og med henblik herpå at vedtage en køreplan med klare frister for deres gennemførelse;

96. støtter Rådet i dets vilje til at etablere menneskerettighedsdialoger med hvert enkelt af de øvrige centralasiatiske lande; opfordrer til, at dialogerne bliver resultatorienterede og fuldt ud i tråd med EU's retningslinjer om menneskerettighedsdialoger med tredjelande, idet man sikrer inddragelse af civilsamfundet og Europa-Parlamentet; slår til lyd for etablering af dialoger, der skal underbygges med tilstrækkelige midler inden for Rådets og Kommissionens sekretariater;

97. konstaterer betydningen af både Tyrkiets og EU's engagement i Tyrkiets tiltrædelsesproces for de igangværende menneskerettighedsreformer i Tyrkiet; anser det for et positivt skridt i retning af ytringsfrihed i Tyrkiet, at regeringen har tilladt kurdiske fjernsynsudsendelser; beklager dog, at det stadig er forbudt at benytte det kurdiske sprog i parlamentet og i politiske kampanjer; gentager, at der er behov for yderligere lovgivningsmæssige reformer for at sikre respekt for og beskyttelse af mindretal og fuldstændig ytringsfrihed i lovgivning og i praksis i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis; bemærker med bekymring, at der ikke er sket fremskridt med hensyn til ratificeringen af menneskerettighedsinstrumenter, navnlig konventionen om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, FN's konvention om handicappedes rettigheder og tillægsprotokol nr. 4, 7 og 12 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention;

98. opfordrer den nye pakistanske regering til at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for at forbedre menneskerettighedssituationen i Pakistan; henviser til Amnesty International's anmodning til den pakistanske regering om at genindsætte alle de dommere, der på ulovlig vis blev afsat af den tidligere præsident Pervez Musharraf i 2007; glæder sig over, at EU udsendte en uafhængig valgobservationsmission i forbindelse med parlamentsvalget i februar 2008; bemærker med tilfredshed, at valget foregik korrekt, og at det medførte øget tiltro blandt borgerne til den demokratiske proces; bemærker, at EU går ind for en styrkelse af de demokratiske institutioner, og opfordrer Rådet og Kommissionen til at støtte demokratibevægelsen, der blev etableret af retsvæsenet og advokatsamfundet, navnlig ved at udsende invitationer til nogle af disses repræsentanter, herunder Iftikhar Mohammad Choudhry; understreger, at menneskerettighederne bør være blandt EU's højest prioriterede områder inden for rammerne af en fortsat dialog med Pakistan;

⁽¹⁾ Rådets fælles holdning 2007/734/FUSP af 13. november 2007 om restriktive foranstaltninger over for Usbekistan (EUT L 295 af 14.11.2007, s. 34).

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0059.

Torsdag, den 7. maj 2009

99. glæder sig over Rådets forslag om igangsættelse af en menneskerettighedsdialog med en række Latinamerikanske lande; understreger, at disse dialoger bør ledsages af faste, konkrete og håndgribelige krav vedrørende menneskerettighedsanliggender, hvilket ligeledes vil påføre EU's institutioner nogle forpligtelser i deres forbindelser med de pågældende lande; understreger, at det er hensigtsmæssigt at inddrage landene i Mellemamerika; bemærker den cubanske regerings underskrivelse af den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder i februar 2008; opfordrer til, at disse konventioner ratificeres uden forbehold; anmoder den cubanske regering om at frigive alle politiske fanger og overholde rettighederne i de indgåede traktater; bemærker Rådets beslutning af 20. juni 2008 om at ophæve de formelle sanktioner over for Cuba; bemærker, at Rådet i 2009 vil beslutte, om der skal føres en politisk dialog med Cuba, afhængigt af, om der er sket betydelige forbedringer med hensyn til menneskerettigheder;

100. opfordrer Rusland til som besættelsesmagt i Georgien at konsolidere menneskerettighederne i Abkhasien og Sydossetien, herunder borgernes ret til at vende tilbage til deres hjem; opfordrer alle parter til fortsat at gennemføre deres forpligtelser i henhold til aftalerne af 12. august og 8. september 2008; opfordrer indtrængende alle de berørte parter til fortsat at forelægge detaljerede kort og oplysninger vedrørende alle de områder, der er berørt af konflikten, og hvor der anvendtes klyngebomber, med henblik på at fremme indsamlingen af klyngeammunition og gøre disse områder sikre for civile; mener også, at begge regeringer bør sikre, at offentligheden har kendskab til faren ved ueksploderede objekter gennem offentlige oplysningskampagner; anmoder de ansvarlige myndigheder om at gå med til at acceptere tilstedeværelsen af internationale menneskerettighedsobservatører i Sydossetien og Abkhasien;

101. er bekymret over de manglende fremskridt med hensyn til menneskerettighedssituationen i Burma, navnlig på baggrund af det kommende valg i 2010; fordømmer de nylige anholdelser og domfældelser efter skueprocesser af over 100 medlemmer af den burmesiske opposition og de meget strenge domme, som de idømtes; opfordrer indtrængende den burmesiske regering til straks at frigive alle politiske fanger; mener, at Parlamentet bør sende en mission på højt niveau til Burma, eftersom den nuværende menneskerettighedssituation fortsat ikke er blevet forbedret på trods af alle sanktioner, og at det internationale pres på den burmesiske regering må øges;

Generel kontrol med Rådets og Kommissionens aktiviteter, herunder de to formandskabers resultater

102. opfordrer Rådets formandskab til at fokusere på lande med en særlig foruroligende menneskerettighedssituation;

103. glæder sig over de begivenheder og drøftelser, der har fundet sted inden for rammerne af det europæiske år for interkulturel dialog 2008, og bemærker med tilfredshed de initiativer, der er blevet taget i løbet af de to formandskaber;

104. glæder sig over EU's tiende ngo-menneskerettighedsforum, der blev tilrettelagt af det franske formandskab og Kommissionen, som blev afholdt den 10. december 2008 i anledning af 60-årsdagen for FN's verdenserklæring om menneskerettighederne, og som især handlede om forskelsbehandling af kvinder;

105. anmoder EU om at yde en større og mere konsekvent indsats for at finde en politisk løsning på konflikten i Darfur og fremme gennemførelsen af en overordnet fredsaftale; understreger behovet for at ophæve straffrihed og gennemføre FN's Sikkerhedsråds sanktioner; glæder sig over EU's støtte til de arrestordre, som ICC har udstedt i forbindelse med Darfur; bemærker, at de skal efterkommes snarest muligt;

106. glæder sig over FN's Sikkerhedsråds resolution 1834 af 24. september 2008 om forlængelse af beføjelserne for FN-missionen i Den Centralafrikanske Republik og Tchad indtil marts 2009 samt FN's planer om at godkende indsættelse af en militær FN-komponent til at følge op på EUFOR Tchad/RCA i både Tchad og Den Centralafrikanske Republik;

Torsdag, den 7. maj 2009

107. bifalder, at Rådet udarbejder og regelmæssigt opdaterer lister over lande i fokus, hvor der gøres en yderligere samordnet indsats med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions retningslinjer om børn og væbnede konflikter, dødsstraf, (de såkaldte lande »i overgangsfase«) og menneskerettighedsforkæmpere;

108. gentager sit krav om, at alle drøftelser om menneskerettigheders og demokrati med tredjelande, instrumenter, dokumenter og rapporter, årsberetningerne om menneskerettigheder, udtrykkeligt tager fat på diskriminationsspørgsmål, bl.a. spørgsmål om etniske, nationale og sproglige mindretal, religionsfrihed, herunder intolerance over for enhver religion og diskriminatorisk praksis over for mindretalsreligioner, kastebaseret diskrimination, beskyttelse og fremme af de indfødte befolkningsgruppers rettigheder, kvinders menneskerettigheder, børns rettigheder, fysisk og psykisk handicappede personers rettigheder samt rettigheder for personer uanset seksuel orientering og kønsidentitet, idet deres organisationer inddrages fuldt ud, både inden for EU og i tredjelande, hvor det er relevant;

109. bemærker EU's initiativ vedrørende Middelhavet, som det franske formandskab iværksatte som et nyt arbejdsområde for at fremme demokrati og respekt for menneskerettighederne i Middelhavsområdet; understreger, at udviklingen af et nyt EU-initiativ for Middelhavet ikke må medføre mindre opmærksomhed om og prioritering af støtten til de nødvendige reformer i forbindelse med demokrati og menneskerettigheder i regionen;

Kommissionens programmer for ekstern bistand og EIDHR

110. glæder sig over, at der er blevet taget hensyn til alle Parlamentets prioriteringer i EIDHR-programmeringsdokumenterne for 2007 og 2008;

111. kræver en opdatering af de elektroniske kompendier, der skal dække alle de EIDHR-projekter, der er iværksat på geografisk og tematisk plan;

112. bemærker med tilfredshed den interesse, der har været for fremlæggelse af projekter under det nye mål om støtte til menneskerettighedsforkæmpere og muligheden for hurtigt at træffe foranstaltninger for at beskytte dem; bemærker, at Kommissionen har udvalgt elleve støttemodtagere til at gennemføre disse projekter, og forventer, at de reelle aktiviteter vil blive igangsat i begyndelsen af 2009;

113. opfordrer på ny Kommissionen til at justere det antal medarbejdere, der er afsat til gennemførelsen af EIDHR, både i hovedkvarteret og i delegationerne, for at tage hensyn til særlige forhold og problemer ved dette nye instrument;

114. opfordrer Kommissionen til at sikre sammenhæng mellem Unionens politiske prioriteringer og de projekter og programmer, der modtager støtte, navnlig i forbindelse med dens bilaterale programmering i samarbejde med tredjelande;

Bistand til afholdelse af valg og valgobservation

115. bemærker med tilfredshed, at EU i stigende grad gør brug af valgbistand og valgobservation til at fremme demokrati i tredjelande og dermed øge respekten for menneskerettighederne, de grundlæggende friheder og retsstatsprincippet, og at kvaliteten og uafhængigheden af disse missioner nyder bred anerkendelse;

116. understreger, at EU's omfattende fremgangsmåde, der omfatter hele valgprocessen og bistand til både afholdelse af valg og valgobservation, har været meget vellykket for EU og medvirket til, at EU har udviklet sig til den førende internationale valgobservationsorganisation;

Torsdag, den 7. maj 2009

117. hilser den første håndbog vedrørende EU-valgobservation, der blev udsendt i april 2008, velkommen; bemærker med tilfredshed det særlige afsnit om kønsspørgsmål; bemærker, at den nye håndbog giver et omfattende overblik over EU-valgobservationsmissionernes metode og en beskrivelse af, hvordan missionerne planlægges, udsendes og gennemføres, samt hvordan de internationale standarder anvendes i forbindelse med evalueringer og rapporter;

118. anmoder om øget opmærksomhed vedrørende kriterierne for udvælgelse af de lande, hvor valg-bistand/valgobservation vil finde sted, og til overholdelse af metodologien og reglerne på internationalt plan, navnlig vedrørende missionens uafhængighed;

119. gentager sin opfordring om, at valgproceduren, både i perioden før og efter valget, skal indarbejdes på de forskellige niveauer af den politiske dialog med de pågældende tredjelande med henblik på at sikre sammenhængen i EU's politikker og fastslå menneskerettighedernes og demokratiets centrale rolle;

Mainstreaming af menneskerettigheder

120. opfordrer Kommissionen til fortsat nøje at overvåge indrømmelsen af fordele i medfør af den »generelle toldpræferenceordning plus«(GPS+-fordele) til lande, hvor der har vist sig at være alvorlige mangler ved gennemførelsen af de otte ILO-konventioner om de grundlæggende arbejdstagerrettigheder, og som har overtrådt de borgerlige og politiske rettigheder eller benyttet sig af fængselsarbejde; opfordrer Kommissionen til at udvikle kriterier for, hvornår generelle toldpræferenceordninger skal annulleres af menneskerettighedsgrunde;

Økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder

121. understreger, at de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder er lige så vigtige som de borgerlige og politiske rettigheder; betoner, at EU er forpligtet til at støtte gennemførelsen af årtusindudviklingsmålene, som fastsat i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder i december 2007 og juni 2008;

122. opfordrer EU til at indarbejde beskyttelse af de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder i sine eksterne forbindelser til tredjelande ved regelmæssigt at sætte dem på dagsordenen for menneskerettigheds-dialoger og konsultationer med tredjelande og ved at fremskynde gennemførelsen af den valgfri protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, navnlig med henblik på at sikre, at den særskilte klageprocedure fungerer effektivt;

123. opfordrer Rådet og Kommissionen til at sikre sammenhæng i de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder som led i EU's politik vedrørende udvikling, ekstern handel og menneskerettigheder, og til i dette øjemed at nedsætte en interinstitutionel arbejdsgruppe om de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder;

124. understreger, at menneskerettighederne også omfatter retten til føde, passende bolig, uddannelse, vand, jord, anstændigt arbejde og socialsikring og retten til at etablere en fagforening, og at det navnlig er vigtigt at sikre disse rettigheder for ekstremt sårbare grupper, såsom mennesker i de mindst udviklede lande, postkonfliktlande og vækstlande, oprindelige befolkningsgrupper, flygtninge på grund af klimaændringer, migranter osv.

125. opfordrer Kommissionen til at gøre en særlig indsats for at sikre retten til føde under den nuværende fødevarekrise og den generelle økonomiske krise;

126. understreger behovet for at øge virksomhedernes sociale ansvar og forpligte transnationale selskaber med hovedkvarter i medlemsstaterne til i deres operationer i tredjelande at respektere de relevante ILO-bestemmelser;

Torsdag, den 7. maj 2009

127. bemærker med tilfredshed, at GPS+-ordningen ved at koble menneskerettigheder sammen med international handel fremmer bæredygtig udvikling samt god regeringsførelse og opfordrer til et effektivt tilsyn med overholdelsen af klausulen om et »væsentligt element«;

128. opfordrer igen Rådet og Kommissionen til at tage EU-initiativer på internationalt plan med henblik på bekæmpelse af forfølgelse og forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet, f.eks. ved at fremme en resolution om dette spørgsmål på FN-plan og yde støtte til ngo'er og aktører, der fremmer ligestilling og ikke-diskrimination;

Effektiviteten af Europa-Parlamentets interventioner i menneskerettighedssager

129. forventer, at beslutninger og andre vigtige dokumenter vedrørende menneskerettighedsspørgsmål oversættes til det sprog, der tales i de områder, som dokumenterne omhandler;

130. glæder sig over den banebrydende erklæring, der med støtte fra 66 nationer, inkl. samtlige EU-medlemsstater, fremsattes på FN's Generalforsamling den 18. december 2008 for at bekræfte, at den internationale beskyttelse af menneskerettigheder også omfatter seksuel orientering og kønsidentitet, samt bekræfte princippet om ikke-diskrimination, som kræver, at menneskerettighederne gælder ens for alle mennesker uanset seksuel orientering eller kønsidentitet;

131. opfordrer Rådet til at reagere konkret på de ønsker og bekymringer, som udtrykkes i formelle meddelelser fra Parlamentet, navnlig med hensyn til hastebeslutninger;

132. minder om, at Parlamentets delegationer under besøg i tredjelande, systematisk bør sætte en inter-parlamentarisk debat om menneskerettighedssituationen på dagsordenen samt afholde møder med menneskerettighedsforkæmpere for at få førstehåndskendskab til menneskerettighedssituationen i det pågældende land og, om nødvendigt, at sikre disse international bevågenhed og beskyttelse;

133. er overbevist om, at kun et styrket internt menneskerettighedsorgan i Parlamentet ville kunne fremme en sammenhængende, effektiv, systematisk og tværgående menneskerettighedspolitik i vor institution og i forhold til Rådet og Kommissionen, især med hensyn til Lissabontraktatens udenrigspolitiske bestemmelser;

134. glæder sig over oprettelsen af Sakharov-netværket som bekendtgjort i forbindelse med 20-året for indførelsen af Sakharov-prisen; mener, at der hurtigt bør træffes beslutning om driften og fremskaffelsen af de nødvendige ressourcer med henblik på at nå netværkets mål; gentager sit krav om, at alle modtagere af Sakharov-prisen og navnlig Aung San Suu Kyi, Oswaldo José Payá Sardiñas, den cubanske gruppe »Damas de Blanco« og Hu Jia gives fri adgang til EU's institutioner; beklager fraværet af betydende svar på EU's opfordringer til de kinesiske, burmesiske og cubanske myndigheder om at overholde grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig ytringsfriheden og friheden til at danne politiske foreninger;

*

* *

135. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, FN, Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og regeringerne i de lande og territorier, der er nævnt i beslutningen.

Torsdag, den 7. maj 2009

Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union

P6_TA(2009)0387

Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union (2008/2073(INI))

(2010/C 212 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Formandskonferencen afslutning af 6. marts 2008,
- der henviser til Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, underskrevet i Lissabon den 13. december 2007,
- der henviser til sin beslutning af 20. februar 2008 om Lissabontraktaten ⁽¹⁾,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 11.-12. december 2008,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A6-0142/2009),
- A. der henviser til, at Lissabontraktaten styrker den institutionelle balance, idet den forstærker de enkelte politiske institutioners nøglefunktioner og derved styrker deres respektive roller inden for en institutionel ramme, hvor samarbejde mellem institutionerne er en vigtig faktor for det gode resultat af integrationsprocessen i Unionen,
- B. der henviser til, at Lissabontraktaten omdanner den tidligere »fællesskabsmetode«, idet den tilpasser og styrker den til en »unionsmetode«, der i det væsentligste består i, at
 - Det Europæiske Råd definerer overordnede politiske retningslinjer og prioriteter
 - Kommissionen fremmer Unionens almene interesser og tager passende initiativer med henblik herpå
 - Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab udøver den lovgivende funktion og budgetfunktionen på grundlag af forslag fra Kommissionen,
- C. der henviser til, at Lissabontraktaten udvider anvendelsen af denne specifikke beslutningsprocedure i Unionen til nye områder i dens lovgivnings- og budgetmæssige virksomhed,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0055.

Torsdag, den 7. maj 2009

- D. der henviser til, at Lissabontraktaten fastsætter, at Det Europæiske Råd med enstemmighed og efter Europa-Parlamentets godkendelse kan vedtage en afgørelse om at udvide anvendelsen af kvalificeret flertal og den almindelige lovgivningsprocedure og derved styrke unionsmetoden,
- E. der henviser til, at selv om Lissabontraktaten har til formål at forenkle og forbedre sammenhængen mellem formandskabet for Det Europæiske Råd og formandskabet for Rådet, er det – i hvert fald i begyndelsen – sandsynligt, at det forhold, at Det Europæiske Råd og Rådet for Udenrigsanliggender (og for Eurogruppen) har hver sin formand samtidig med, at rotationssystemet for formandskabet for Rådet i dets andre sammensætninger bevares, vil komplicere Unionens funktion,
- F. der henviser til, at princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder indebærer en ligelig repræsentation af kvinder og mænd inden for det offentlige, hvilket der også skal tages hensyn til i forbindelse med udnævnelser til de vigtigste politiske poster i Unionen,
- G. der henviser til, at den nye procedure for valget af Kommissionens formand gør det nødvendigt, at der tages hensyn til resultatet af valget og føres passende konsultationer mellem repræsentanter for Det Europæiske Råd og for Europa-Parlamentet, inden Det Europæiske Råd foreslår sin kandidat,
- H. der henviser til, at organisationen af det interinstitutionelle samarbejde i beslutningsprocessen er af afgørende betydning for, at Unionens virksomhed bliver en succes,
- I. der henviser til, at Lissabontraktaten tager højde for den voksende betydning af strategisk flerårig planlægning og operationel årlig planlægning med henblik på at sikre et velfungerende forhold mellem institutionerne og en effektiv gennemførelse af beslutningsprocedurerne og fremhæver Kommissionens rolle som initiativtager til de vigtigste programmeringsaktiviteter,
- J. der henviser til, at den nuværende syvårige finansielle programmering betyder, at Europa-Parlamentet og Kommissionen fra tid til anden under en hel valgperiode ikke skal træffe grundlæggende politiske finansielle afgørelser, idet de vil være fastlåst inden for en ramme, der blev vedtaget af deres forgængere, og som vil vare indtil udløbet af deres mandat, hvilket imidlertid kunne løses ved at gøre brug af den mulighed, som Lissabontraktaten giver for en femårig finansiell programmering, der kunne falde sammen med Parlamentets og Kommissionens mandat,
- K. der henviser til, at der med Lissabontraktaten indføres en ny og omfattende tilgang til Unionens optræden udadtil – selv om der fastsættes særlige mekanismer for beslutningsprocessen i spørgsmål vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) – og skabes en post med »dobbeltkasket« som næstformand i Kommissionen (den højtstående repræsentant), bistået af en særlig tjeneste for EU's optræden udadtil med central betydning for, at denne nye og integrerede tilgang kan blive operationel,
- L. der henviser til, at der med Lissabontraktaten indføres en ny ordning for repræsentationen af Unionen udadtil, som på forskellige niveauer i alt væsentligt overdrages til Det Europæiske Råds formand, Kommissionens formand og Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant), hvilket kræver en omhyggelig fordeling af opgaverne og koordination mellem de forskellige parter med ansvar for denne repræsentation, så uheldige kompetencekonflikter og unødigt dobbeltarbejde undgås,
- M. der henviser til, at Det Europæiske Råd den 11.-12. december 2008 vedtog, at det, såfremt Lissabontraktaten træder i kraft i slutningen af 2009, vil træffe de nødvendige retlige foranstaltninger for at bevare Kommissionens nuværende sammensætning med et medlem pr. medlemsstat,

Torsdag, den 7. maj 2009

Generel vurdering

1. glæder sig over de institutionelle fornyelser i Lissabontraktaten, der skaber betingelserne for en fornyet og forbedret institutionel balance i EU, hvorved EU-institutionerne får mulighed for at fungere mere effektivt, åbent og demokratisk og sætter EU i stand til at opnå bedre resultater, som i højere grad svarer til borgernes forventninger og at udfylde sin rolle som global aktør på den internationale scene;

2. understreger, at der er sket en styrkelse af de enkelte institutioners kerneaktiviteter, hvilket gør det muligt for den enkelte at udvikle sin rolle mere effektivt, men gør samtidig opmærksom på, at den nye institutionelle ramme kræver, at den enkelte institution udfolder sine aktiviteter i stadig samarbejde med de andre, så der kan opnås positive resultater for hele EU;

Styrkelse af den særlige beslutningsproces - »unionsmetoden« - som grundlaget for den interinstitutionelle balance

3. glæder sig over, at de vigtigste elementer i »fællesskabsmetoden« - Kommissionens initiativret og Europa-Parlamentets og Rådets fælles beslutningstagning - er bevaret og styrket ved Lissabontraktaten, idet:

- Det Europæiske Råd bliver en institution, hvis særlige rolle med hensyn til at tilføre Unionen fremdrift og retning styrkes, idet det fastlægger EU's strategiske mål og prioriteter uden at blande sig i den løbende udøvelse af EU's lovgivningsmæssige og budgetmæssige beføjelser;
- Kommissionens rolle som motoren, der driver EU's aktiviteter fremad, bekræftes, hvorved det sikres, at Kommissionens monopol på lovgivningsinitiativet bevares uændret (og endda forstærkes), navnlig inden for budgetproceduren;
- Europa-Parlamentets beføjelser som lovgivningsmyndighedens ene part udvides, idet den almindelige lovgivningsprocedure (som den nuværende fælles beslutningsprocedure fremover vil blive kaldt) bliver hovedreglen (undtagen hvor traktaten fastsætter, at der skal anvendes en særlig lovgivningsprocedure) og udvides til at omfatte næsten alle områder inden for EU-lovgivningen, herunder retlige og indre anliggender;
- Rådets rolle som lovgivningsmyndighedens anden part bekræftes og bevares – dog med en vis overvægt på nogle få vigtige områder – navnlig i kraft af, at det af Lissabontraktaten tydeligt fremgår, at Det Europæiske Råd ikke skal udøve lovgivende funktioner;
- den nye budgetprocedure, der ligeledes vil være baseret på en fælles beslutningsprocedure på lige fod mellem Europa-Parlamentet og Rådet, vil dække alle typer udgifter, og Europa-Parlamentet og Rådet vil også i fællesskab vedtage den flerårige finansielle ramme, i begge tilfælde på initiativ af Kommissionen;
- sondringen mellem lovgivningsmæssige retsakter og delegerede retsakter samt anerkendelsen af Kommissionens specifikke udøvende rolle, underlagt kontrol af lovgivningsmyndighedens to ligestillede parter, vil højne kvaliteten af EU-lovgivningen; Europa-Parlamentet spiller en ny rolle med hensyn til delegation af beføjelser til Kommissionen og kontrol med delegerede retsakter;
- Kommissionens rolle (i nært samarbejde med Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant)) på området for EU's indgåelse af traktater slås fast, for så vidt angår dens bemyndigelse til at føre forhandlinger, og Europa-Parlamentets godkendelse vil være påkrævet i forbindelse med Rådets indgåelse af næsten alle internationale aftaler;

4. glæder sig over Lissabontraktatens bestemmelser om, at Det Europæiske Råd enstemmigt og med Europa-Parlamentets samtykke, og forudsat et nationalt parlament ikke modsætter sig, kan beslutte at udvide beslutningsproceduren med kvalificeret flertal og den almindelige lovgivningsprocedure til områder, hvor de endnu ikke finder anvendelse;

Torsdag, den 7. maj 2009

5. understreger, at disse passerellebestemmelser er udtryk for en reel tendens til den bredest mulige anvendelse af »unionsmetoden«, og opfordrer derfor Det Europæiske Råd til at gøre fuld brug af disse muligheder i traktaten;

6. fastholder, at fuld udnyttelse af alle de institutionelle og proceduremæssige nyskabelser i Lissabontraktaten løbende kræver et dybtgående samarbejde mellem de institutioner, der deltager i de forskellige procedurer, hvor samtlige fordele ved de nye mekanismer i traktaten udnyttes, navnlig hvad angår internationale aftaler;

Europa-Parlamentet

7. udtrykker stor tilfredshed med, at Lissabontraktaten fuldt ud anerkender Europa-Parlamentet som den ene af de to parter i EU's lovgivnings- og budgetmyndighed, samtidig med at Parlamentets rolle i vedtagelsen af mange politiske beslutninger af stor betydning for livet i EU også slås fast, og at dets politiske kontrolfunktion er styrket og endda udvidet til – dog i et mindre omfang – også at dække FUSP-området;

8. understreger, at denne anerkendelse af Europa-Parlamentets rolle kræver de andre institutioner fulde samarbejde, navnlig hvad angår rettidig fremsendelse af de nødvendige dokumenter til Parlamentet, således at det kan udøve sine funktioner på lige fod med Rådet, samt Parlamentets adgang til og deltagelse i relevante arbejdsgrupper og møder, der afholdes i andre institutioner på samme vilkår som de øvrige deltagere i beslutningsprocessen; opfordrer de tre institutioner til at indgå interinstitutionelle aftaler, der fastsætter en bedste praksis inden for disse områder for på denne måde at optimere deres gensidige samarbejde;

9. fastholder, at Europa-Parlamentet selv må gennemføre de fornødne interne reformer med henblik på at tilpasse sine strukturer, procedurer og arbejdsmetoder til de nye beføjelser og øgede krav til programplanlægning og interinstitutionelt samarbejde, der er fastsat i Lissabontraktaten ⁽¹⁾; bemærker med interesse konklusionerne fra Arbejdsgruppen om Reform af Parlamentet og erindrer om, at det ansvarlige udvalg har arbejdet på en reform af Parlamentets forretningsorden med henblik på en tilpasning til Lissabontraktaten ⁽²⁾;

10. glæder sig over, at Lissabontraktaten udvider Europa-Parlamentets initiativret med hensyn til revision af traktaterne, anerkender Parlamentets ret til at deltage i konventet, og at Parlamentets godkendelse er påkrævet, såfremt Det Europæiske Råd ikke finder, at der er grund til at indkalde konventet; er af den opfattelse, at denne anerkendelse taler for også at anerkende Europa-Parlamentets ret til fuld deltagelse i regeringskonferencen på samme vilkår som Kommissionen; mener, at en interinstitutionel ordning, der bygger på erfaringerne fra de to tidligere regeringskonferencer, i fremtiden kunne udstikke retningslinjer for afholdelsen af regeringskonferencer, navnlig for så vidt angår Europa-Parlamentets deltagelse og spørgsmål vedrørende gennemsigtighed;

11. noterer sig overgangsordningerne vedrørende Europa-Parlamentets sammensætning; finder, at gennemførelsen af disse ordninger vil kræve en ændring af primær ret; opfordrer medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige nationale retlige forholdsregler for at der, i forbindelse med valget i juni 2009 kan vælges 18 supplerende medlemmer til Europa-Parlamentet, således at de kan sidde i Europa-Parlamentet som observatører fra den dato, hvor Lissabontraktaten træder i kraft; bemærker imidlertid, at samtlige supplerende medlemmer først vil få deres fulde beføjelser på en aftalt dato, når først alle procedurerne til ratifikation af ændringen i primær ret er blevet afsluttet; minder Rådet om, at Parlamentet i henhold til Lissabontraktaten (EU-traktatens artikel 14, stk. 2), vil erhverve vigtige rettigheder med hensyn til initiativ og godkendelse med hensyn til Parlamentets sammensætning, som det fuldt ud agter at gøre brug af;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om Parlamentets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten (Leinen-betænkningen), P6_TA(2009)0373.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets afgørelse af 6. maj 2009 om en generel revision af Europa-Parlamentets forretningsorden P6_TA(2009)0359 og betænkning om tilpasning af forretningsordenen til Lissabontraktaten (A6-0277/2009) (Corbett-betænkningerne).

Torsdag, den 7. maj 2009

Det Europæiske Råds rolle

12. finder, at den formelle anerkendelse af Det Europæiske Råd som en separat uafhængig institution, hvis særlige beføjelser klart er defineret i traktaterne, medfører en fornyet præcisering af Det Europæiske Råds rolle, der består i den grundlæggende opgave at tilføre EU den fornødne politiske fremdrift, samt fastlægge de overordnede retningslinjer og mål for Den Europæiske Unions aktiviteter;

13. glæder sig også over, at Lissabontraktaten præciserer Det Europæiske Råds særlige rolle i forbindelse med revision af traktaterne og i forbindelse med visse afgørelser af grundlæggende betydning for EU's politiske liv – så som udnævnelse til de vigtigste politiske poster, opløsning af politiske blokeringer af forskellige beslutningsprocedurer samt anvendelse af fleksibilitetsmekanismer – som vedtages af Det Europæiske Råd eller med dets deltagelse;

14. mener desuden, eftersom Det Europæiske Råd nu er inddraget i EU's institutionelle opbygning, at der er behov for en tydeligere og mere præcis definition af dets forpligtelser, herunder en eventuel retlig kontrol af dets virksomhed, navnlig på grundlag af EUF-traktatens artikel 265;

15. understreger den særlige ledende rolle, som Det Europæiske Råd vil komme til at spille i udenrigsanliggender, navnlig hvad angår FUSP, hvor dets opgave med at definere de strategiske interesser og fastlægge mål og overordnede retningslinjer for denne politik er af afgørende betydning; understreger, at der i den forbindelse er behov for, at Rådet, Kommissionens formand og Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant) inddrages tæt i forberedelsen af Det Europæiske Råds arbejde på dette område;

16. fastholder, at behovet for at forbedre det interinstitutionelle samarbejde mellem Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd taler for at optimere betingelserne for, hvornår Europa-Parlamentets formand kan deltage i drøftelserne i Det Europæiske Råd, hvilket formentligt vil kunne løses ved en politisk aftale om forbindelserne mellem de to institutioner; finder det hensigtsmæssigt, at Det Europæiske Råd ligeledes formaliserede disse betingelser i sin interne forretningsorden;

Det Europæiske Råds faste formand

17. glæder sig over, at der oprettes et fast langfristet formandskab for Det Europæiske Råd, hvilket vil bidrage til at sikre større kontinuitet, effektivitet og sammenhæng i institutionens arbejde og derved i EU's foranstaltninger; understreger, at udnævnelsen af formanden for Det Europæiske Råd bør finde sted hurtigst muligt efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse for at bevare forbindelsen mellem det nyvalgte Parlaments valgperiode og den nye Kommissions mandatperiode;

18. understreger den afgørende rolle, som formanden for Det Europæiske Råd vil spille for EU's institutionelle aktiviteter, ikke som formand for Den Europæiske Union – hvilket den pågældende ikke vil være – men som formand for Det Europæiske Råd med den opgave at lede dets arbejde og give det fremdrift, sikre forberedelsen og kontinuiteten af Det Europæiske Råds arbejde, bestræbe sig på at fremme sammenhold og konsensus blandt dets medlemmer, rapportere til Europa-Parlamentet samt varetage repræsentationen på sit niveau af Den Europæiske Union udadtil i forbindelse med FUSP, uden at dette berører de beføjelser, der er tildelt Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant);

19. minder om, at formanden for Det Europæiske Råd sikrer forberedelsen af Det Europæiske Råds møder og kontinuiteten af dets arbejde i samarbejde med formanden for Kommissionen og på grundlag af arbejdet i Rådet for Almindelige Anliggender, hvilket kræver gensidig kontakt og nært samarbejde mellem formanden for Det Europæiske Råd og formanden for Rådet for Almindelige Anliggender;

20. finder det i den forbindelse af afgørende betydning, at der etableres et afbalanceret samarbejde mellem Det Europæiske Råds formand og Kommissionens formand, det skiftende formandskab og – for så vidt EU's repræsentation udadtil på områder under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er berørt – Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant);

Torsdag, den 7. maj 2009

21. erindrer om, at selv om det i Lissabontraktaten er fastsat, at Det Europæiske Råd bistås af Rådets generalsekretariat, skal Det Europæiske Råds særlige udgifter angives i en særskilt del af budgettet og indeholde de specifikke bevillinger til Det Europæiske Råds formand, som skal bistås af et personligt kabinet, der skal oprettes inden for rimelige rammer;

Rådet

22. glæder sig over de skridt, der i Lissabontraktaten er taget i retning af at betragte Rådet som den anden part af EU's lovgivnings- og budgetmyndighed, der – om end stadig med en vis overvægt på enkelte områder – deler langt størstedelen af beslutningstagningen med Europa-Parlamentet inden for et institutionelt system, der gradvist har udviklet sig i retning af et parlamentarisk tokammersystem;

23. understreger den afgørende rolle som Rådet for Almindelige Anliggender – og derved dets formand – har fået tildelt ved Lissabontraktaten med henblik på at sikre sammenhæng og kontinuitet i Rådets arbejde i dets forskellige sammensætnings arbejde samt forberede og følge op på Det Europæiske Råds arbejde (i samarbejde med Det Europæiske Råds formand og Kommissionens formand);

24. understreger Rådets særlige rolle ved forberedelsen, definitionen og gennemførelsen af FUSP, og opfordrer til øget koordination mellem formanden for Rådet for Almindelige Anliggender og Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant) i dennes egenskab af formand for Rådet for Udenrigsanliggender samt mellem dem og formanden for Det Europæiske Råd;

25. er overbevist om, at den sondring mellem opgaverne for Rådet for Almindelige Anliggender og for Rådet for Udenrigsanliggender, der fastsættes i Lissabontraktaten, kræver en forskellig deltagelse i Rådets møder i disse to forskellige sammensætninger, navnlig fordi det på baggrund af det bredere koncept for EU's forbindelser udadtil, som fastsat i traktaterne og som ændret ved Lissabontraktaten, gør det stadig vanskeligere at kumulere mandater i begge rådssammensætninger; finder det derfor ønskværdigt, at udenrigsministrene primært koncentrerer sig om opgaverne i Rådet for Udenrigsanliggender;

26. finder i den forbindelse, at det kan være nødvendigt for den stats- eller regeringschef, der varetager formandskabet for Rådet, personligt at føre formandskabet og sikre, at Rådet for Almindelige Anliggender fungerer behørigt som det organ, der er ansvarlig for koordination af de forskellige rådssammensætninger og afgørelse af meningsforskelle i forbindelse med prioriteringer og konflikter, der i øjeblikket alt for hurtigt henvises til Det Europæiske Råd;

27. er opmærksom på risikoen for store vanskeligheder i forbindelse med koordinationen mellem de forskellige rådssammensætninger som følge af det nye formandssystem, og understreger som modvægt til denne risiko betydningen af de »nye« faste 18-måneders »troikaer« (grupper af tre formandskaber), der vil dele formandskabet for de forskellige rådssammensætninger (bortset fra Rådet for Udenrigsanliggender og eurogruppen) og for COREPER med det formål at sikre sammenhæng, konsekvens og kontinuitet i Rådets arbejde som helhed og for at sikre det interinstitutionelle samarbejde, der er nødvendigt for, at lovgivnings- og budgetprocedurerne som led i fælles beslutningstagning med Europa-Parlamentet fungerer tilfredsstillende;

28. finder det af afgørende betydning, at trojkaerne udvikler et intenst og permanent samarbejde gennem hele deres fælles mandatperiode; understreger den betydning for EU's funktionsdygtighed af det fælles operationelle program for hver 18-måneders trojka, som behandles udførligt i punkt 51 i denne beslutning; opfordrer trojkaerne til at fremlægge deres fælles operationelle program – der navnlig indeholder deres forslag til tidsplan for de lovgivningsmæssige forhandlinger – på Parlamentets plenarmøde i begyndelse af deres fælles mandatperiode;

29. finder, at stats- eller regeringschefen for den medlemsstat, der varetager formandskabet for Rådet som en meget vigtig opgave skal sikre samhørighed inden for hele gruppen af formandskaber, sammenhængen i arbejdet inden for de forskellige rådssammensætninger samt tilvejebringelsen af den nødvendige koordination med Det Europæiske Råd, navnlig hvad angår forberedelsen og kontinuiteten af dets arbejde;

Torsdag, den 7. maj 2009

30. understreger tillige, at stats- eller regeringschefen for den medlemsstat, der varetager det roterende formandskabet for Rådet, vil være Europa-Parlamentets privilegerede samtalepartner vedrørende formandskabets arbejde; mener, at den pågældende bør inviteres til at tale på Parlamentets plenarmøde og fremlægge det respektive formandskabs arbejdsprogram, gøre rede for den udvikling og de resultater, der er opnået inden for formandskabets seks måneders periode samt lægge op til debat af ethvert andet relevant politisk spørgsmål, der måtte være opstået i løbet af dette formandskab;

31. understreger, at der på EU's nuværende udviklingsstadium indgår spørgsmål vedrørende sikkerhed og forsvar stadig som integreret del af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), og mener, at disse spørgsmål som sådan bør henhøre under kompetenceområdet for Rådet for Udenrigsanliggender, der ledes af Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant), eventuelt med deltagelse af forsvarsministrene;

Kommissionen

32. glæder sig over, at Kommissionens rolle som motoren, der driver EU's aktiviteter fremad, bekræftes gennem:

- anerkendelsen af dens kvasi-monopol i forhold til lovgivningsinitiativet, som er udvidet til at omfatte samtlige EU's aktivitetsområder med undtagelse af FUSP, og som navnlig på det finansielle område er blevet styrket;
- styrkelsen af dens rolle som formidler af aftale mellem lovgivnings- og budgetmyndighedens de to parter;
- styrkelsen af dens rolle som EU's »udøvende myndighed«, når gennemførelsen af bestemmelserne i EU-lovgivning kræver en fælles fremgangsmåde, mens Rådet kun spiller denne rolle i FUSP-spørgsmål og i behørigt begrundede retsligt fastsatte tilfælde;

33. glæder sig også over formandens styrkede stilling inden for kommissærkollegiet, navnlig hvad angår kommissærernes institutionelle ansvar over for formanden og Kommissionens interne organisation, hvilket skaber de fornødne betingelser for en styrkelse af formanden som leder af Kommissionen samt dennes samhörighed; mener, at denne styrkelse tilmed kan blive øget i betragtning af aftalen mellem stats- og regeringscheferne om at bevare et medlem af Kommissionen pr. medlemsstat;

Valg af formanden for Kommissionen

34. understreger, at den kendsgerning, at formanden for Kommissionen vælges af Europa-Parlamentet på forslag af Det Europæiske Råd, vil give den pågældendes udnævnelse en udpræget politisk karakter;

35. understreger, at denne form for valg vil styrke kommissionsformandens demokratiske legitimitet og position både internt inden for Kommissionen (for så vidt angår formandens forhold til de andre kommissærer) og generelt inden for de interinstitutionelle forbindelser;

36. finder, at kommissionsformandens styrkede legitimitet også vil gavne Kommissionen som helhed, idet den styrker dens evne til at handle som uafhængig fortaler for EU's overordnede interesser og som drivkraften bag EU's aktiviteter;

37. erindrer i den forbindelse om, at den omstændighed, at en kandidat til posten som formand for Kommissionen kan foreslås af Det Europæiske Råd med kvalificeret flertal, og at valget af denne kandidat af Europa-Parlamentet kræver et flertal af dets medlemmer, udgør et yderligere incitament til, at alle parter i processen går ind i den nødvendige dialog for at sikre, at processen får et heldigt udfald;

Torsdag, den 7. maj 2009

38. erindrer om, at Det Europæiske Råd i henhold til Lissabontraktaten er forpligtet til at tage hensyn »til valget til Europa-Parlamentet« og derfor inden udnævnelsen af kandidaten skal afholde »passende høringer«, hvilket ikke udgør formelle institutionelle kontakter mellem de to institutioner; erindrer endvidere om, at der i henhold til erklæring 11, knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten ⁽¹⁾, i denne forbindelse skal der afholdes »høringer inden for de rammer, der anses for mest velegnede« mellem repræsentanter for Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd;

39. foreslår, at Det Europæiske Råd bemyndiger sin formand til (alene eller med en delegation) at gennemføre disse høringer, at formanden konsulterer Europa-Parlamentets formand med henblik på at organisere de nødvendige møder med lederne af de politiske grupper i Europa-Parlamentet, eventuelt ledsaget af lederne (eller en delegation) af de europæiske politiske partier, og at formanden for Det Europæiske Råd derefter aflægger rapport til Det Europæiske Råd;

Udnævnelsesprocesserne

40. mener, at der ved valget af de personer, der skal beklæde posterne som formand for Det Europæiske Råd, formand for Kommissionen og næstformand for Kommissionen (den højtstående repræsentant) bør tages hensyn til kandidaternes relevante kompetencer; anerkender desuden, at der, som fastsat i erklæring 6 knyttet som bilag til ovennævnte slutakt ⁽²⁾, skal tages passende hensyn til nødvendigheden af at respektere de geografiske og befolkningsmæssige forskelle i Unionen og dens medlemsstater;

41. finder endvidere, at medlemsstaterne og de europæiske politiske familier ved udnævnelsen af de vigtigste politiske EU-poster ikke kun skal tage hensyn til geografiske og befolkningsmæssige forskelle, men også til kriterier baseret på politiske balance og kønsfordeling;

42. finder i den forbindelse, at udnævnelsesprocessen skal finde sted efter valget til Europa-Parlamentet for at kunne tage hensyn til valgresultatet, som vil spille en fundamental rolle ved valget af formanden for Kommissionen; påpeger, at det først efter valget af formanden for Kommissionen vil være muligt at sikre den krævede balance;

43. foreslår i den forbindelse som mulig model nedenstående procedure og tidsplan for udnævnelserne, som Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd kunne aftale at følge;

- uge 1 og 2 efter valget til Europa-Parlamentet: dannelse af de politiske grupper i Europa-Parlamentet;
- uge 3 efter valget: høringer mellem formanden for Det Europæiske Råd og formanden for Europa-Parlamentet efterfulgt af separate møder mellem formanden for Det Europæiske Råd og formændene for de politiske grupper (eventuelt også med formændene for de europæiske politiske partier eller begrænsede delegationer);
- uge 4 efter valget: Det Europæiske Råds bekendtgørelse af kandidaten til posten som formand for Kommissionen under hensyntagen til resultaterne af de oven for nævnte høringer;
- uge 5 og 6 efter valget til Europa-Parlamentet: kontakter mellem kandidaten til posten som formand for Kommissionen og de politiske grupper; erklæringer fra denne kandidat og præsentation af den pågældendes politiske retningslinjer for Europa-Parlamentet; afstemning i Europa-Parlamentet om kandidaten til posten som formand for Kommissionen;
- juli/august/ september: den valgte formand for Kommissionen når til enighed med Det Europæiske Råd om udnævnelsen af Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant) og foreslår en liste over de indstillede kommissærer (herunder Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant));

⁽¹⁾ Erklæring 11 om artikel 17, stk. 6 og 7 i traktaten om Den Europæiske Union.

⁽²⁾ Erklæring 6 om artikel 15, stk. 5 og 6, artikel 17, stk. 6 og 7 og artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Union.

Torsdag, den 7. maj 2009

- september: Rådet vedtager listen over de indstillede kommissærer (herunder den Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant));
- september/oktober: høring af de indstillede kommissærer og af Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant));
- oktober: præsentation af kommissærkollegiet og deres program for Europa-Parlamentet; afstemning om den samlede Kommission (herunder Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant)); Det Europæiske Råd godkender den nye Kommission; den nye Kommission træder i funktion;
- november: Det Europæiske Råd udnævner formanden for Det Europæiske Råd;

44. understreger, at det foreslåede scenario under alle omstændigheder skal anvendes fra og med 2014;

45. mener, at Lissabontraktatens mulige ikrafttræden i slutningen af 2009 nødvendiggør en politisk aftale mellem Det Europæiske Råd og Europa-Parlamentet med henblik på at sikre, at proceduren for valget af den næste Kommissions formand og for udnævnelsen af den næste Kommission under alle omstændigheder vil overholde indholdet af de nye beføjelser, som Lissabontraktaten tildeler Europa-Parlamentet på dette område;

46. mener, at Det Europæiske Råd, såfremt det straks efter valget til Europa-Parlamentet i juni 2009 ⁽¹⁾ indleder proceduren for indstilling af formanden for den nye Kommission bør tage behørigt hensyn til den tidsramme, der er nødvendig, for at den politiske høringsprocedure med de nyvalgte repræsentanter for de politiske grupper i henhold til Lissabontraktaten kan fuldføres på uformel vis; mener, at indholdet af dets nye beføjelser på denne måde vil blive respekteret fuldstændigt, og at Europa-Parlamentet kan skride til godkendelse af indstillingen til formand for Kommissionen;

47. understreger, at proceduren for udnævnelse af det nye kollegium under alle omstændigheder først bør indledes, når resultatet af den anden folkeafstemning i Irland er kendt; påpeger, at institutionerne dermed ville være fuldt ud bekendt med den retlige kontekst, i hvilken den nye Kommission udøver sit mandat, og der kunne dermed tages behørigt hensyn til deres respektive beføjelser i proceduren og til den nye Kommissions sammensætning, struktur og kompetencer; hvis folkeafstemningen får et positivt udfald, bør Europa-Parlamentets formelle godkendelse af det nye kollegium, herunder Kommissionens formand og næstformand (den højtstående repræsentant), først finde sted efter Lissabontraktatens ikrafttræden;

48. erindrer om, at Nicetraktaten under alle omstændigheder vil være fuldt gyldig, hvis den anden folkeafstemning i Irland ikke får et positivt udfald, og at den næste Kommission skal sammensættes i henhold til bestemmelserne, ifølge hvilke antallet af dens medlemmer vil være mindre end antallet af medlemsstater; understreger, at Rådet i det tilfælde må træffe en beslutning vedrørende det faktiske antal medlemmer af denne reducerede Kommission; understreger Europa-Parlamentets politiske vilje til at sikre at disse bestemmelser nøje overholdes;

Planlægning

49. finder, at både strategisk og operationel planlægning er afgørende for at sikre effektiviteten og sammenhængen i EU's aktiviteter;

50. glæder sig derfor over, at Lissabontraktaten specifikt henviser til planlægning som middel til at forbedre institutionernes handlevne, og foreslår tilrettelæggelsen af flere samtidige planlægningsprocedurer efter følgende retningslinjer:

⁽¹⁾ Som fastlagt i erklæringen om udnævnelse af den nye Kommission, der blev vedtaget den 11. og 12. december 2008.

Torsdag, den 7. maj 2009

- Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen enes om »en aftale« eller et »program« for valgperioden med udgangspunkt i overordnede strategiske mål og prioriteter, som fremlægges af Kommissionen i begyndelsen af dennes mandatperiode, og som gøres til genstand for en fælles drøftelse med Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på at nå til enighed (eventuelt i form af en særlig interinstitutionel aftale, selv om denne ikke er retligt bindende) mellem de tre institutioner om fælles mål og prioriteter for den femårige valgperiode;
- på grundlag af denne aftale eller dette program udvikler Kommissionen herefter sine ideer til finansiel programmering og fremlægger i slutningen af juni i året efter valget sit forslag til femårig flerårig finansiel ramme – ledsaget af en oversigt over de lovgivningsforslag, der er nødvendige for at gennemføre de respektive programmer – hvilket derefter drøftes og vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet inden udgangen af samme år i henhold til den i traktaten fastlagte procedure (eller senest ved udgangen af det første kvartal i det følgende år);
- dette vil gøre det muligt for EU at disponere over en femårig flerårig finansiel ramme, der kan træde i kraft i begyndelsen af år $n + 2$ (eller $n + 3$) ⁽¹⁾, hvilket giver henholdsvis Europa-Parlamentet og Kommission mulighed for at beslutte sin »egen« planlægning;

51. er af den opfattelse, at overgangen til dette system med femårig finansiel og politisk programmering kræver en forlængelse af den nuværende finansielle ramme, der indgår i den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾, indtil udgangen af 2015/2016, hvorefter den næste finansielle ramme kan træde i kraft fra begyndelsen af 2016/2017 ⁽³⁾;

52. foreslår på grundlag af aftalen/programmet for valgperioden og under hensyntagen til den flerårige finansielle ramme, at:

- Kommissionen fremlægger sit årlige arbejds- og lovgivningsprogram for Europa-Parlamentet og Rådet til fælles drøftelse, der gør det muligt for Kommissionen at foretage de nødvendige tilpasninger
- Rådet for Almindelige Anliggender i dialog med Europa-Parlamentet tilpasser den operationelle programplanlægning for hver gruppe af tre formandskaber for hele disses 18-måneders mandatperiode, hvilket udgør rammen for det individuelle operationelle program for det enkelte formandskabs seks måneders aktivitetsperiode;

Forbindelser udadtil

53. understreger betydningen af den nye dimension, som Lissabontraktaten giver Unionens optræden udadtil som helhed, herunder FUSP, og som sammen med Unionens status som juridisk person og de institutionelle fornyelser på dette område (navnlig oprettelsen af posten med »dobbeltkasket«, som næstformand for Kommissionen og som højtstående repræsentant, og tjenesten for EU's optræden udadtil) kan være afgørende for sammenhængen og effektiviteten af EU's indsats på dette område, og forbedre EU's synlighed som global aktør;

54. minder om, at alle beslutninger om EU's optræden udadtil skal indeholde en henvisning til retsgrundlaget for beslutningen, for at gøre det nemmere at fastslå, hvilken procedure der er anvendt ved vedtagelsen af beslutningen, og hvilken procedure der skal anvendes for at gennemføre beslutningen;

⁽¹⁾ N betyder »valgår for Europa-Parlamentet«.

⁽²⁾ Interinstitutionel aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren (EFT C 139 af 14.6.2006, s. 1).

⁽³⁾ Jf. Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2009 om midtvejsrevisionen af den finansielle ramme for 2007-2013 (Böge-betænkningen), Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0174 og Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om de finansielle aspekter ved Lissabontraktaten (Guy-Quint-betænkningen), P6_TA(2009)0374.

Torsdag, den 7. maj 2009

Næstformand for Kommissionen (højtstående repræsentant)

55. anser oprettelsen af posten med »dobbeltkasket«, næstformand for Kommissionen (højtstående repræsentant) for at være et grundlæggende skridt i retning af at sikre sammenhæng, effektivitet og synlighed i EU's samlede optræden udadtil;

56. understreger, at næstformanden for Kommissionen (den højtstående repræsentant) udnævnes af Det Europæiske Råd med kvalificeret flertal, med samtykke fra Kommissionens formand og med godkendelse af Europa-Parlamentet, til næstformand for Kommissionen sammen med hele Kommissionen; opfordrer Kommissionens formand til at sikre, at Kommissionen i den forbindelse fuldt ud udøver sine beføjelser, idet den højtstående repræsentant som næstformand for Kommissionen vil medvirke afgørende til at sikre sammenhæng og effektivitet i kommissærkollegiets arbejde, og at Kommissionens formand har politisk og institutionel pligt til at sikre, at den pågældende er i stand til at indgå i kollegiet; understreger, at Det Europæiske Råd skal være opmærksom på dette aspekt ved posten som næstformand for Kommissionen (højtstående repræsentant) og fra begyndelsen af denne procedure foretage de nødvendige konsultationer med Kommissionens formand for at sikre sig et vellykket udfald; erindrer om, at Parlamentet til fulde vil bedømme Kommissionens næstformands (den højtstående repræsentants) politiske og institutionelle evner som led i sine beføjelser vedrørende udnævnelsen af den nye Kommission;

57. understreger, at tjenesten for EU's optræden udadtil spiller en vigtig rolle som støtte for Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant) i dennes virksomhed og udgør en vigtig faktor for udfaldet af den integrerede tilgang til EU's optræden udadtil; understreger, at oprettelsen af en ny tjeneste kræver et formelt forslag fra Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant), hvilket først vil være muligt, når den pågældende har tiltrådt sit hverv, og at dette forslag først kan vedtages af Rådet efter Kommissionens samtykke og efter høring af Europa-Parlamentet; erklærer at have til hensigt at udøve sine budgetmæssige beføjelse fuldt ud, for så vidt angår oprettelsen af tjenesten for EU's optræden udadtil;

58. understreger, at de opgaver, der varetages af Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant) er yderst belastende og vil kræve en høj grad af koordination med andre institutioner, navnlig med Kommissionens formand, som den pågældende vil være politisk ansvarlig overfor på området for eksterne forbindelser, der falder under Kommissionens ansvarsområde, med Rådets skiftende formandskab og med formanden for Det Europæiske Råd;

59. henleder opmærksomheden på, at opfyldelsen af de mål, der ligger bag oprettelsen af posten som næstformand for Kommissionen (højtstående repræsentant), i høj grad vil afhænge af, at der eksisterer et politisk tillidsforhold mellem Kommissionens formand og Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant) samt af, om Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant) evner at indgå i et frugtbart samarbejde med Det Europæiske Råds formand, Rådets skiftende formandskab og med andre kommissionsmedlemmer, som koordineret af den højtstående repræsentant hver især har ansvar for udøvelsen af bestemte beføjelser i forbindelse med EU's optræden udadtil;

60. opfordrer Kommissionen og Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant) til fuldt ud at gøre brug af muligheden for at fremlægge fælles initiativer på udenrigsområdet, så sammenhængen mellem forskellige EU-tiltag på udenrigsområdet kan forbedres, og der bliver større chance for, at sådanne initiativer vedtages af Rådet, navnlig i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik; understreger i denne forbindelse behovet for parlamentarisk kontrol med udenrigs- og sikkerhedspolitiske foranstaltninger;

61. fastholder vigtigheden af, at der træffes visse praktiske foranstaltninger til at lette opgaverne for Kommissionens næstformand (højtstående repræsentant):

— Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant) stiller i overensstemmelse med Lissabontraktaten forslag om udpegelse af særlige repræsentanter med det klare mandat at skulle bistå Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant) i forbindelse med dennes særlige beføjelser på området for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, (jf. artikel 33 i EU-traktaten) (disse særlige repræsentanter, der udpeges af Rådet, skal også høres af Europa-Parlamentet og regelmæssigt underrette Europa-Parlamentet om deres aktiviteter);

Torsdag, den 7. maj 2009

- Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant) skal koordinere sine aktiviteter på andre områder end den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik med den kommissær, der er ansvarlig for det pågældende politikområde, og skal om nødvendigt på disse områder uddelegere EU's internationale repræsentation til den pågældende kommissær;
- i tilfælde af Kommissionens næstformands (den højtstående repræsentants) fravær beslutter denne fra gang til gang, alt efter hvilke opgaver der skal varetages ved den pågældende lejlighed, hvem der skal repræsentere ham/hende;

Repræsentation

62. finder, at der med Lissabontraktaten etableres et effektivt – om end komplekst – operationelt system for EU's repræsentation udadtil, og foreslår, at dette system udformes i overensstemmelse med følgende retningslinjer:

- Formanden for Det Europæiske Råd repræsenterer EU på stats- eller regeringschefspan i spørgsmål vedrørende FUSP, men er ikke beføjet til at føre politiske forhandlinger på EU's vegne, hvilket er en opgave, der påhviler Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant); denne kan endvidere få til opgave at repræsentere Det Europæiske Råd ved visse internationale begivenheder;
- Kommissionens formand repræsenterer EU på højeste plan, for så vidt angår alle aspekter af EU's forbindelser udadtil, dog undtaget forhold vedrørende FUSP, eller på særlige sektorpolitikområder, der henhører under EU's optræden udadtil (udenrigshandel mv.); Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant) eller den ansvarlige/bemyndigede kommissær kan også påtage sig denne rolle på Kommissionens vegne;
- Kommissionens næstformand (den højtstående repræsentant) repræsenterer EU på ministerplan eller i internationale organisationer eller EU's generelle optræden udadtil; denne varetager også repræsentationen udadtil i sin egenskab af formand for Rådet for Udenrigsanliggender;

63. mener, at det ikke længere vil være ønskværdigt, at formanden for Rådet for Almindelige Anliggender (navnlig regeringschefen for den medlemsstat, der varetager det skiftende formandskab), eller formanden for en specifik sammensætning af Rådet får pålagt opgaven som EU's repræsentant;

64. understreger betydningen af koordinering og samarbejde mellem alle implicerede parter med ansvar for disse forskellige opgaver vedrørende EU's repræsentation udadtil, så kompetencestridigheder undgås, og der kan sikres sammenhæng og synlighed af EU's aktiviteter på udenrigsområdet;

*

* *

65. pålægger sin formand at sende denne beslutning og betænkningen fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes nationale parlamenter.

Torsdag, den 7. maj 2009

Udvikling af forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter under Lissabontraktaten

P6_TA(2009)0388

Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om udviklingen af forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter under Lissabontraktaten (2008/2120(INI))

(2010/C 212 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til protokollen om de nationale parlamenters rolle i EU, som er knyttet til Amsterdamtraktaten,
- der henviser til protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, som er knyttet til Amsterdamtraktaten,
- der henviser til Lissabontraktaten, særligt EU-traktatens artikel 12,
- der henviser til protokollen om de nationale parlamenters rolle i EU, som er knyttet til Lissabontraktaten, særligt artikel 9,
- der henviser til protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, som er knyttet til Lissabontraktaten,
- der henviser til sin beslutning af 7. februar 2002 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i den europæiske integration ⁽¹⁾,
- der henviser til retningslinjerne af 27. januar 2003 for forbindelserne mellem regeringer og parlamenter i EU-anliggender (vejledende minimumstandards) (de parlamentariske Københavnsretningslinjer) ⁽²⁾, vedtaget på den 28. konference for organer med ansvar for Europa- og EU-anliggender i Unionens parlamenter (COSAC),
- der henviser til retningslinjerne af 21. juni 2008 for interparlamentarisk samarbejde i EU ⁽³⁾,
- der henviser til konklusionerne fra det 40. COSAC-møde i Paris den 4. november 2008, særlig punkt 1,
- der henviser til betænkningen fra november 2008 fra det irske parlaments underudvalg om Irlands fremtid i EU, særlig punkt 29-37 i sammendraget, hvor der stilles vidtgående krav om en stærkere parlamentarisk kontrol med de nationale regeringer som medlemmer af Rådet,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Udenrigsudvalget og Udviklingsudvalget (A6-0133/2009),

⁽¹⁾ Vedtaget i henhold til betænkning A5-0023/2002, Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (Napolitano-betænkningen) (EFT C 284 E af 21.11.2002, s. 322).

⁽²⁾ EUT C 154 af 2.7.2003, s. 1.

⁽³⁾ Revideret udgave vedtaget af parlamentsformændene i EU på deres møde den 20.-21. juni 2008 i Lissabon.

Torsdag, den 7. maj 2009

- A. der henviser til, at den seneste beslutning, der vedtoges af Parlamentet om forbindelserne med de nationale parlamenter stammer fra 2002, og at det er derfor er på tide at foretage en opdatering,
- B. der henviser til, at borgerne på EU-plan er direkte repræsenteret i Europa-Parlamentet, og at medlemsstaterne i Rådet repræsenteres af deres respektive regeringer, som er demokratisk ansvarlige over for deres nationale parlamenter (jf. EU-traktatens artikel 10, stk. 2, som affattet ved Lissabontraktaten), og at den nødvendige parlamentarisering af Den Europæiske Union derfor skal baseres på to søjler: på den ene side en udvidelse af Europa-Parlamentets beføjelser i forhold til alle EU-beslutninger og på den anden side en styrkelse af de nationale parlamenters beføjelser i forhold til deres respektive regeringer,
- C. der henviser til, at samarbejdet i Det Europæiske Konvent ikke blot mellem de nationale parlamenters repræsentanter og Europa-Parlamentets repræsentanter, men også mellem disse og repræsentanterne for tiltrædelseslandenes parlamenter var fremragende,
- D. der henviser til, at afholdelsen af parlamentskonferencer om bestemte emner i forbindelse med tænkepausen har været en god idé, og at denne praksis derfor også vil kunne anvendes ved indkaldelse af et nyt konvent eller ved lignende lejligheder,
- E. der henviser til, at forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter er blevet forbedret de seneste år og er blevet differentieret, og at der såvel på parlamentarisk niveau som på parlamentsudvalgsniveau er sket en udvidelse af aktiviteterne,
- F. der henviser til, at der i forbindelse med den fremtidige udvikling af forbindelserne bør tages hensyn til fordele og mangler ved forskellig eksisterende praksis,
- G. der henviser til, at de nye kompetencer, som de nationale parlamenter tildeles i henhold til Lissabontraktaten, især med hensyn til nærhedsprincippet, tilskynder dem til allerede på et tidligt stadium, aktivt at involvere sig i politikudformningen på EU-plan,
- H. der henviser til, at alle former for interparlamentarisk samarbejde bør være baseret på to grundlæggende principper, nemlig øget effektivitet og parlamentarisk demokratisering,
- I. der henviser til, at Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters primære opgave og funktion er at deltage i den lovgivningsmæssige beslutningsprocedure og sondere de politiske valgmuligheder på henholdsvis nationalt og europæisk plan, men at dette på ingen måde overflødig gør tæt samarbejde til fælles bedste, navnlig hvad angår inkorporeringen af EU-retten i den nationale lovgivning,
- J. der henviser til, at det er hensigtsmæssigt at udvikle politiske retningslinjer, på baggrund af hvilke Europa-Parlamentets repræsentanter og organer kan fastlægge deres fremtidige tiltag med hensyn til at udformning af forbindelserne til de nationale parlamenter og gennemførelse af bestemmelserne i Lissabontraktaten vedrørende de nationale parlamenter,

Lissabontraktatens bidrag til udviklingen af forbindelserne

1. glæder sig over, at der i Lissabontraktaten, som er en »parlamenternes traktat«, er tale om at give de nationale parlamenter opgaver og rettigheder, som styrker deres rolle i EU's politiske processer, og mener, at disse kan inddeles i tre kategorier:

Information om

- evalueringen af politikken inden for området for frihed, sikkerhed og retfærdighed,
- arbejdet i Den Stående Komité for den Indre Sikkerhed,

Torsdag, den 7. maj 2009

- forslag om at ændre traktaterne,
- ansøgninger om at blive medlem af EU,
- forenklede traktatrevisioner (seks måneder i forvejen),
- forslag til traktatsupplerende foranstaltninger,

Aktiv deltagelse i

- at få EU til at fungere korrekt (»paraply«-bestemmelsen),
- sammen med Europa-Parlamentet at kontrollere Europol og Eurojust,
- konventioner om traktatændringer,

Indsigelse imod

- lovgivning, der ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, via procedurerne med »gult kort« og »orange kort«,
- traktatændringer efter den forenklede procedure,
- foranstaltninger som led i det retlige samarbejde i civilretlige sager (familieret),
- overtrædelse af nærhedsprincippet ved at indgive en klage til Domstolen (hvis dette er tilladt ifølge den nationale lovgivning);

Den nuværende situation

2. bemærker med tilfredshed, at dets forbindelser til de nationale parlamenter og parlamenternes medlemmer har udviklet sig forholdsvis positivt de senere år, skønt endnu ikke i tilstrækkelig grad, især gennem følgende former for fælles aktiviteter:

- fælles parlamentariske møder om tværfaglige, horisontale emner, der går ud over et enkelt udvalgs beføjelsesområde,
- regelmæssige fælles udvalgsmøder (mindst to gange pr. halvår),
- interparlamentariske ad hoc-møder på udvalgsniveau på initiativ af Europa-Parlamentet eller det nationale parlament i den medlemsstat, der varetager EU-rådsformandskabet,
- interparlamentariske møder på udvalgsformandsniveau,
- samarbejde på parlamentsformandsniveau i forbindelse med konferencen af formændene for parlamenterne i EU,
- nationale parlamentsmedlemmers besøg i Europa-Parlamentet for at deltage i møder i de pågældende fagudvalg,

Torsdag, den 7. maj 2009

- møder i de politiske grupper eller partier på europæisk plan, hvor politikere fra alle medlemsstater mødes med medlemmer af Europa-Parlamentet;

Fremtidige forbindelser

3. mener, at der bør udvikles nye former for før- og efter-lovgivningsdialog mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter;
4. opfordrer indtrængende de nationale parlamenter til at øge indsatsen for at stille de nationale regeringer til regnskab for deres forvaltning af EU-midler; opfordrer de nationale parlamenter til at kontrollere kvaliteten af nationale konsekvensanalyser og den måde, hvorpå de nationale regeringer gennemfører EU-retten i national ret og implementerer EU's politikker og støtteprogrammer på de statslige, regionale og lokale myndighedsniveau; anmoder de nationale parlamenter om at overvåge rapporteringen omhyggeligt vedrørende de nationale handlingsplaner i henhold til Lissabondagsordenen;
5. skønner, at det kan være relevant at tilbyde at støtte de nationale parlamenter i deres kontrol med lovforslag, inden disse behandles af EU-lovgiveren, og i en effektiv kontrol med deres regeringer, når de optræder i Rådet;
6. fastslår, at regelmæssige bilaterale fælles møder i overensstemmende fagudvalg og interparlamentariske ad hoc-møder på udvalgsniveau, der afholdes efter indbydelse fra Europa-Parlamentet, allerede på et tidligt stadium åbner mulighed for en dialog om aktuelle eller påtænkte retsakter eller politiske initiativer og derfor skal bevares, samtidig med at der systematisk bør opbygges et permanent netværk af korresponderende udvalg; mener, at der forud for eller efter sådanne møder kan arrangeres bilaterale ad hoc-udvalgsmøder for at behandle specifikke nationale problemstillinger, og at Udvalgsformandskonferencen kunne få til opgave sammen med nationale parlamenter at opstille og koordinere et program for fagudvalgenes aktiviteter;
7. påpeger, at møder mellem formandskaberne for fagudvalgene i Europa-Parlamentet og i de nationale parlamenter, såsom møder med deltagelse af formandskabet for Udenrigsudvalget, for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, på grund af det begrænsede antal deltagere ligeledes er et redskab til udveksling af oplysninger og synspunkter;
8. mener, at andre former for samarbejde end de ovennævnte kan bidrage effektivt til skabelsen af et europæisk politisk rum og derfor bør udvikles og differentieres yderligere;
9. ville i denne forbindelse finde det positivt, at der kommer nyskabelser fra de nationale parlaments side, hvor f.eks. medlemmer af Europa-Parlamentet får ret til en gang om året at tale på plenarforsamlinger i nationale parlamenter, at deltage i møder i Europa-udvalgene på rådgiverbasis, at deltage i møder i fagudvalgene, når de drøfter relevante aspekter af EU-lovgivningen, eller at deltage i møder i de respektive politiske grupper på rådgiverbasis;
10. går ind for at stille tilstrækkelige finansielle midler til rådighed til at arrangere møder mellem fagudvalgene og de korresponderende udvalg fra de nationale parlamenter og mellem Europa-Parlamentets ordførere og skyggeordførere og deres sidestykker i de nationale parlamenter og går ind for at undersøge muligheden for at skabe de tekniske forudsætninger for videokonferencer mellem ordførerne i de nationale parlaments og Europa-Parlamentets fagudvalg;
11. er overbevist om, at de nationale parlaments øgede beføjelser med henblik på efterlevelse af nærhedsprincippet, som fastlagt i Lissabontraktaten, vil gøre det muligt på et tidligt stadium at påvirke den europæiske lovgivning og vurdere den og dermed sørge for bedre lovgivning og en bedre sammenhæng mellem lovgivningen på EU-plan;

Torsdag, den 7. maj 2009

12. fastslår, at der for første gang er sket en definition af de nationale parlamenters rolle i EU-anliggender, som er anderledes end den, deres nationale regeringer spiller, som bidrager til en øget demokratisk kontrol, og som bringer EU tættere på borgerne;
13. minder om, at de nationale parlamenters kontrol med de nationale regeringer først og fremmest skal være i overensstemmelse med de gældende forfatningsbestemmelser og love;
14. understreger, at de nationale parlamenter spiller en afgørende rolle, når det gælder gennemførelsen af EU-lovgivningen, og at en mekanisme til udveksling af bedste praksis inden for dette område ville være af stor betydning;
15. påpeger i denne forbindelse, at skabelsen af en elektronisk platform for udveksling af oplysninger mellem parlamenterne, IPEX-webstedet ⁽¹⁾, udgør et stort fremskridt, eftersom de nationale parlamenter i realtid kan følge med i behandlingen af EU-retsakter såvel hos dem selv som i Europa-Parlamentet og i givet fald retsakternes gennemførelse i den nationale lovgivning; mener derfor, at der skal afsættes passende finansielle midler til dette system, hvis tekniske udvikling og nuværende drift Europa-Parlamentet står for;
16. påtænker mere systematisk at følge den lovforberedende dialog mellem de nationale parlamenter og Kommissionen (det såkaldte Barroso-initiativ) med henblik på at blive informeret om de nationale parlamenters holdning på et tidligt stadium af lovgivningsprocessen; opfordrer de nationale parlamenter til samtidig at gøre de udtalelser, de i denne sammenhæng afgiver, tilgængelige for Europa-Parlamentet;
17. glæder sig over de fremskridt, der er gjort de seneste år med hensyn til at udvikle samarbejdet imellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter inden for udenrigspolitik, sikkerhed og forsvar;
18. anerkender, at de nationale parlamenter spiller en vigtig rolle med hensyn til at formidle EU's Fælles Udenrigs- og Sikkerhedspolitik (FUSP) og den Europæiske Sikkerheds- og Forsvarspolitik (ESFP) i den nationale debat;
19. må desværre på ny konstatere, at der over for parlamenterne er utilstrækkelig oplysningspligt vedrørende de finansielle foranstaltninger med henblik på FUSP og ESFP, og at samarbejdet mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter derfor skal forbedres, så der opnås demokratisk kontrol med alle aspekter af disse politikker ⁽²⁾;
20. opfordrer - af hensyn til samhørighed og effektivitet samt for at undgå overlapning - til afvikling af Den Vesteuropæiske Unions (WEU's) Forsamling, når WEU er blevet fuldt og endeligt absorberet af EU ved Lissabontraktatens ikrafttræden;

COSAC's rolle

21. mener, at COSAC's politiske rolle i fremtiden skal defineres i nært samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter, og at COSAC i overensstemmelse med protokollen om de nationale parlamenters rolle i EU, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, primært bør forblive et forum for udveksling af oplysninger og debat om generelle politiske spørgsmål og bedste praksis med hensyn til kontrol med de nationale regeringer ⁽³⁾; er af den opfattelse, at oplysninger og debat desuden bør fokuseres på lovgivningsmæssige aktiviteter vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og på respekt for nærhedsprincippet på EU-niveau;

⁽¹⁾ IPEX: Interparliamentary EU Information Exchange, officielt startet i juli 2006.

⁽²⁾ Interinstitutionel aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren (EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1) og EU-traktatens artikel 28, stk. 3.

⁽³⁾ Se retningslinjerne for forbindelserne mellem regeringer og parlamenter om fællesskabsspørgsmål (vejledende minimumstandards), som der henvises til ovenfor.

Torsdag, den 7. maj 2009

22. er besluttet på fuldt ud at leve op til sin rolle med hensyn til at opfylde sine pligter vedrørende COSAC's funktionsdygtighed og fortsætte med at yde teknisk støtte til COSAC's sekretariat og de nationale parlamenters repræsentanter;

23. minder om, at Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters aktiviteter inden for COSAC skal være komplementære og ikke må opsplittes eller misbruges udefra;

24. mener, at dets fagudvalg skal involveres stærkere i forberedelsen af og repræsentationen på COSAC-møderne; finder, at dets delegation bør ledes af formandskabet for dets Udvalg om Konstitutionelle Anliggender og bestå af formænd og ordførere for de fagudvalg, der har at gøre med emner, som er på dagsordenen for det pågældende COSAC-møde; anser det for et absolut krav, at Formandskonferencen og medlemmerne efter hvert møde orienteres om COSAC-mødernes forløb og resultater;

*

*

*

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Gennemførelsen af borgerinitiativet

P6_TA(2009)0389

Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 med anmodning til Kommissionen om at fremsætte et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemførelsen af borgerinitiativet (2008/2169(INI))

(2010/C 212 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 192, stk. 2,
- der henviser til Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som blev undertegnet i Lissabon den 13. december 2007,
- der henviser til traktaten om en forfatning for Europa ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. februar 2008 om Lissabontraktaten ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2006 om tænkepausen: struktur, områder og rammer for en evaluering af debatten om EU ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 39 og 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelse fra Udvalget for Andragender (A6-0043/2009),

⁽¹⁾ EUT C 310 af 16.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0055.

⁽³⁾ EUT C 287 E af 24.11.2006, s. 306.

Torsdag, den 7. maj 2009

- A. der henviser til, at der med Lissabontraktaten indføres et borgerinitiativ, hvorved et antal unionsborgere på mindst en million, der kommer fra et betydeligt antal medlemsstater, kan tage initiativ til at opfordre Kommissionen til inden for rammerne af sine beføjelser at fremsætte et egnet forslag om spørgsmål, hvor en EU-retsakt efter borgernes opfattelse er nødvendig til gennemførelse af traktaterne – artikel 11, stk. 4, i den nye udgave af EU-traktaten i versionen efter Lissabontraktaten (»TEU«),
- B. der henviser til, at en million unionsborgere dermed vil få den samme ret til at anmode Kommissionen om at fremsætte lovgivningsforslag, som Rådet har haft siden oprettelsen af De Europæiske Fællesskaber i 1957 (oprindeligt EØF-traktatens artikel 152, nu EF-traktatens artikel 208, fremover artikel 241 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«)) og Europa-Parlamentet siden Maastricht-traktatens ikrafttrædelse i 1993 (nu EF-traktatens artikel 192, fremover artikel 225 i TEUF),
- C. der henviser til, at borgerne dermed vil spille en direkte rolle i udøvelsen af EU's magtbeføjelser, idet de for første gang inddrages direkte i indledningen af den europæiske lovgivningsproces,
- D. der henviser til, at artikel 11, stk. 4, i TEU, som et specielt udslag af retten til demokratisk deltagelse efter artikel 10, stk. 3, i TEU, tager sigte på at stifte en individuel ret for unionsborgerne til at deltage i et borgerinitiativ,
- E. der henviser til, at initiativretten ofte forveksles med retten til at indgive et andragende, og at det skal sikres, at borgerne er helt klar over forskellen mellem de to rettigheder, især fordi et andragende rettes til Parlamentet, mens et borgerinitiativ rettes til Kommissionen,
- F. der henviser til, at EU's institutioner og medlemsstaterne er forpligtet til at skabe forudsætningerne for, at unionsborgerne kan udøve deres ret til deltagelse på en gnidningsløs, gennemsigtig og effektiv måde,
- G. der henviser til, at de procedurer og betingelser, der gælder for borgerinitiativet, herunder det minimumsantal medlemsstater, som de borgere, der tager initiativet, skal komme fra, fastlægges af Parlamentet og Rådet i henhold til den pågældende lovgivningsmæssige procedure i en forordning (artikel 24, stk. 1, i TEUF),
- H. der henviser til, at især de grundlæggende rettigheder til lighed, god forvaltning og retsbeskyttelse bør sikres i forbindelse med udstedelse og gennemførelse af denne forordning,

Minimumsantal medlemsstater

- I. der henviser til, at »det minimumsantal medlemsstater, som borgerne skal komme fra« (artikel 24, stk. 1, i TEUF) skal være »et betydeligt antal medlemsstater« (artikel 11, stk. 4, i TEU),
- J. der henviser til, at fastsættelsen af minimumsantallet af medlemsstater ikke må være vilkårlig, men skal være i overensstemmelse med formålet med forordningen og skal fortolkes under hensyn til andre traktatbestemmelser for at undgå modstridende fortolkninger,
- K. der henviser til, at formålet med forordningen består i at sikre, at den europæiske lovgivningsproces ikke allerede fra starten styres af enkelte medlemsstaters særinteresser, men af fælles europæiske interesser,
- L. der henviser til, at artikel 76 i TEUF viser, at lovgivningsforslag, der støttes af en fjerdedel af medlemsstaterne, kan formodes i tilstrækkeligt omfang at tage hensyn til fælles europæiske interesser, og at et sådant minimumsantal derfor kan anses for at være uanfægteligt,
- M. der henviser til, at formålet med forordningen kun opfyldes, når dette er forbundet med et minimumsantal af støttetilkendegivelser fra hver af disse medlemsstater,

Torsdag, den 7. maj 2009

- N. der henviser til, at det kan udledes af artikel 11, stk. 4, i TEU, som angiver tallet en million unionsborgere ud af en samlet befolkning på ca. 500 millioner mennesker, at 1/500 af befolkningen bør betragtes som repræsentativ,

Deltagernes minimumsalder

- O. der henviser til, at artikel 11, stk. 4, i TEU gælder for alle unionsborgere,
- P. der henviser til, at enhver indskrænkelse af retten til demokratisk deltagelse og enhver forskelsbehandling på grund af alder skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet,
- Q. der henviser til, at det også bør undgås, at der anlægges modstridende fortolkninger, således som det f.eks. kunne blive tilfældet, hvis minimumsalderen for deltagelse i valget til Europa-Parlamentet i en medlemsstat er lavere end minimumsalderen for deltagelse i et borgerinitiativ,

Procedure

- R. der henviser til, at et borgerinitiativ, der er i overensstemmelse med bestemmelserne, forpligter Kommissionen til at beskæftige sig med initiativets anliggende og træffe afgørelse om, hvorvidt og i hvilken grad den vil fremsætte et forslag til retsakt i overensstemmelse dermed,
- S. der henviser til det tilrådelige i, at der i initiativerne anføres et eller flere retsgrundlag for Kommissionens fremsættelse af lovgivningsforslag,
- T. der henviser til, at et borgerinitiativ kun kan komme videre, hvis det opfylder betingelserne, nemlig
- at det indeholder en anmodning til Kommissionen om at fremsætte et forslag til EU-retsakt
 - at EU har lovgivningsbeføjelser og Kommissionen ret til at fremsætte et forslag på de pågældende områder
 - at den ønskede retsakt ikke åbenlyst strider mod Unionens generelle retsprincipper,
- U. der henviser til, at et borgerinitiativ kun kan godkendes, hvis det opfylder betingelserne som anført ovenfor, og hvis det er repræsentativt i den forstand, at det støttes af mindst en million borgere, der er statsborgere i et betydeligt antal medlemsstater,
- V. der henviser til, at det er Kommissionens opgave at kontrollere, om borgerinitiativet opfylder forudsætningerne for at kunne godkendes,
- W. der henviser til, at det er overordentlig ønskeligt, at der ved organiseringen af et borgerinitiativ allerede før indsamlingen af støttetilkendegivelser skaffes retssikkerhed med hensyn til borgerinitiativets opfyldelse af formaliteterne,
- X. der henviser til, at arbejdet med at kontrollere støttetilkendegivelsernes ægthed ikke kan udføres af Kommissionen og derfor bør varetages af medlemsstaterne; der henviser til, at medlemsstaternes forpligtelser i den forbindelse dog kun omfatter initiativer inden for rammerne af artikel 11, stk. 4, i TEU og under ingen omstændigheder initiativer, der ikke opfylder ovennævnte betingelser; der henviser til, at medlemsstaterne derfor må skaffe retssikkerhed med hensyn til borgerinitiativets opfyldelse af formaliteterne, allerede inden indsamlingen af støttetilkendegivelserne påbegyndes,
- Y. der henviser til, at Kommissionens kontrol af, hvorvidt et borgerinitiativ opfylder betingelserne, imidlertid kun må vedrøre de ovennævnte juridiske spørgsmål og under ingen omstændigheder må omfatte betragtninger af politisk karakter; der henviser til, at dette vil sikre, at det ikke er op til Kommissionen selv ud fra egne politiske overvejelser at beslutte, hvorvidt et borgerinitiativ opfylder betingelserne eller ej,

Torsdag, den 7. maj 2009

- Z. der henviser til, at det forekommer hensigtsmæssigt at opdele proceduren i forbindelse med et borgerinitiativ i følgende fem faser:
- anmeldelse af initiativet
 - indsamling af støttetilkendegivelser
 - indgivelse af initiativet
 - Kommissionens stillingtagen
 - kontrol af, at den ønskede retsakt er i overensstemmelse med traktaterne,

Princippet om gennemsigtighed

- AA. der henviser til, at borgerinitiativet er et instrument til udøvelse af offentlige magtbeføjelser på lovgivningsområdet og som sådant er underlagt princippet om gennemsigtighed; der henviser til, at et borgerinitiativs organisatorer følgelig offentligt må stå til regnskab for finansieringen af det, herunder for, hvor midlerne hertil kommer fra,

Politisk kontrol med processen

- AB. der henviser til, at det er Parlamentets politiske opgave at kontrollere processen i forbindelse med et borgerinitiativ,
- AC. der henviser til, at dette ansvar vedrører gennemførelsen af forordningen om borgerinitiativet som sådan og Kommissionens politiske holdning med hensyn til den anmodning, der fremsættes ved borgerinitiativet,
- AD. der henviser til, at det er vigtigt at sikre, at anmodninger, der fremsættes til Kommissionen ved et borgerinitiativ, er forenelige med Parlamentets demokratisk godkendte prioriteter og forslag,
1. anmoder Kommissionen om efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse straks at fremsætte et forslag til en forordning om borgerinitiativet på grundlag af artikel 24 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 2. opfordrer Kommissionen til i forbindelse hermed at tage behørigt hensyn til henstillingerne i bilaget til denne beslutning;
 3. opfordrer til, at forordningen bliver klar, enkel og brugervenlig og inkorporerer praktiske elementer i forbindelse med definitionen af et borgerinitiativ, således at det ikke forveksles med retten til at indgive andragender;
 4. vedtager at se på mulighederne for at etablere et effektivt system til at kontrollere processen i forbindelse med et borgerinitiativ straks efter vedtagelsen af forordningen;

*

* *

5. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag, den 7. maj 2009

BILAG

HENSTILLINGER OM INDHOLDET AF KOMMISSIONENS FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING OM GENNEMFØRELSEN AF BORGERINITIATIVET***Om fastlæggelsen af minimumsantallet af medlemsstater***

1. Minimumsantallet af medlemsstater, som de unionsborgere, der deltager i borgerinitiativet, skal komme fra, er en fjerdedel af antallet af medlemsstater.
2. Dette krav er kun opfyldt, hvis mindst 1/500 af befolkningen i hver af de berørte medlemsstater støtter initiativet.

Om fastlæggelsen af deltagernes minimumsalder

3. Enhver unionsborger, som har stemmeret i henhold til lovgivningen i den pågældendes egen medlemsstat, kan deltage i et borgerinitiativ.

Om procedurens udformning

4. Proceduren for et borgerinitiativ omfatter følgende fem faser:

- anmeldelse af initiativet
- indsamling af støttetilkendegivelser
- indgivelse af initiativet
- Kommissionens stillingtagen
- kontrol af, at den ønskede retsakt er i overensstemmelse med traktaterne.

5. Et borgerinitiativs første fase indledes med organisatorernes anmeldelse af borgerinitiativet til Kommissionen og afsluttes med Kommissionens formelle afgørelse om, hvorvidt borgerinitiativet er behørigt anmeldt. Denne fase er karakteriseret ved følgende:

- a) Et borgerinitiativ skal af organisatorerne anmeldes til Kommissionen. Ved anmeldelsen skal hver organisator oplyse navn, fødselsdato, nationalitet og bopæl samt borgerinitiativets nøjagtige ordlyd på et af EU's officielle sprog.

- b) Kommissionen vurderer, om det anmeldte borgerinitiativ formelt kan behandles. Et borgerinitiativ kan formelt behandles, hvis det opfylder følgende fire forudsætninger:

- Det indeholder en anmodning til Kommissionen om at fremsætte et forslag til udstedelse af en unionsretsakt.
- Unionen har i henhold til de traktater, der udgør grundlaget for Unionen, kompetence til at udstede en retsakt på det pågældende område.
- Kommissionen har i henhold til de traktater, der udgør grundlaget for Unionen, kompetence til at fremsætte et forslag til en retsakt på det pågældende område.
- Den ønskede retsakt er ikke klart i modstrid med Unionens generelle retsprincipper.

Kommissionen yder organisatorerne den nødvendige bistand i overensstemmelse med artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder for at sikre, at de initiativer, der anmeldes, kan behandles. Samtidig informerer Kommissionen borgerinitiativets organisatorer om aktuelle eller planlagte lovgivningsinitiativer om det pågældende borgerinitiativs anliggender samt om allerede behørigt anmeldte borgerinitiativer, der helt eller delvist vedrører de samme anliggender.

Torsdag, den 7. maj 2009

- c) Kommissionen skal senest to måneder efter borgerinitiativets anmeldelse træffe en bindende afgørelse om, hvorvidt borgerinitiativet kan behandles og anmeldes. En afvisning af anmeldelsen må kun ske af retlige grunde og under ingen omstændigheder på grundlag af overvejelser om, hvad der er politisk mest hensigtsmæssigt.
 - d) Afgørelsen er rettet både til organisatorerne individuelt og til almenheden. Den meddeles til organisatorerne og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne informeres straks om afgørelsen.
 - e) Afgørelsen kan prøves af Den Europæiske Unions Domstol og af Den Europæiske Ombudsmand i henhold til EU-lovgivningens relevante bestemmelser. Det samme gælder, hvis Kommissionen undlader at træffe en sådan afgørelse.
 - f) Kommissionen fører på sin hjemmeside et offentligt tilgængeligt register over alle behørigt anmeldte borgerinitiativer.
 - g) Organisatorerne af et borgerinitiativ kan til enhver tid trække initiativet tilbage. Det anses så for ikke at være anmeldt og slettes fra Kommissionens ovennævnte register.
6. Borgerinitiativets anden fase omfatter indsamlingen af individuelle tilkendegivelser af støtte til det behørigt anmeldte borgerinitiativ samt medlemsstatens officielle bekræftelse af resultatet af indsamlingen af individuelle støttetilkendegivelser. Denne fase er karakteriseret ved følgende:
- a) Medlemsstaten fastsætter en effektiv procedure til indsamling af behørigt støttetilkendegivelser til et borgerinitiativ og til officiel bekræftelse af denne indsamlings resultat.
 - b) En støttetilkendegivelse er behørig, hvis den er sket inden for fristen for indsamling af støttetilkendegivelser under overholdelse af den pågældende medlemsstats og EU-lovgivningens relevante bestemmelser. Fristen for indsamling af støttetilkendegivelser udgør et år. Den løber fra den første dag i den tredje måned efter afgørelsen om borgerinitiativets anmeldelse.
 - c) Alle personer, der støtter initiativet, skal tilkendegive deres støtte individuelt, som regel ved en personlig underskrift (skriftligt eller evt. elektronisk). Tilkendegivelsen skal mindst indeholde navn, fødselsdato, bopæl og nationalitet på den person, der tilkendegiver sin støtte. Personer, der har flere nationaliteter, skal kun angive en af disse efter eget valg.
- De personrelaterede data er omfattet af databeskyttelse, som organisatorerne af borgerinitiativet skal tage hensyn til.
- d) Støtte til et borgerinitiativ kan kun tilkendegives én gang. Hver støttetilkendegivelse indeholder en særskilt erklæring på tro og love fra den person, der tilkendegiver støtten, om, at vedkommende ikke tidligere har tilkendegivet sin støtte til det samme borgerinitiativ.
 - e) Enhver støttetilkendegivelse kan tilbagekaldes inden udløbet af fristen for indsamlingen af støttetilkendegivelser. Den oprindeligt tilkendegivne støtte anses dermed for aldrig at være tilkendegivet. Enhver person, der tilkendegiver sin støtte, skal informeres om denne mulighed af organisatorerne. Hver støttetilkendegivelse skal indeholde en særskilt erklæring fra personen, der tilkendegiver sin støtte, om, at denne er blevet gjort bekendt hermed.
 - f) Hver person, der tilkendegiver sin støtte, modtager af organisatorerne en kopi af sin støttetilkendegivelse, herunder en kopi af sin erklæring på tro og love samt sin erklæring om at være blevet gjort bekendt med muligheden for at trække sin støtte tilbage.
 - g) Efter at have undersøgt dokumentationen for støttetilkendegivelserne udsteder medlemsstaterne senest efter to måneder en officiel bekræftelse til borgerinitiativets organisatorer på antallet af de behørigt afgivne støttetilkendegivelser oplistet efter nationaliteten på de personer, der tilkendegiver deres støtte. De sikrer ved hjælp af passende foranstaltninger, at hver støttetilkendegivelse kun bekræftes én gang af en af medlemsstaterne, og at det på en effektiv måde undgås, at samme støttetilkendegivelse bekræftes af flere medlemsstater eller af forskellige organer i samme medlemsstat.
- De personrelaterede data er omfattet af databeskyttelse, som organisatorerne af borgerinitiativet skal tage hensyn til.
7. Borgerinitiativets tredje fase indledes med organisatorernes indgivelse af borgerinitiativet til Kommissionen og afsluttes med Kommissionens formelle afgørelse om, hvorvidt borgerinitiativet er behørigt indgivet. Denne fase er karakteriseret ved følgende:
- a) Et borgerinitiativ skal af organisatorerne indgives til Kommissionen på behørig vis. Medlemsstatens bekræftelse af antallet af støttetilkendegivelser vedlægges ved indgivelsen.

Torsdag, den 7. maj 2009

- b) Kommissionen kontrollerer, at det indgivne borgerinitiativ er repræsentativt. Et borgerinitiativ er repræsentativt,
 - hvis det støttes af mindst en million af Unionens borgere,
 - der skal omfatte statsborgere fra mindst en fjerdedel af medlemsstaterne,
 - idet antallet af statsborgere fra hver enkelt af disse medlemsstater mindst skal svare til 1/500 af befolkningen i den pågældende medlemsstat.
 - c) Kommissionen skal senest to måneder efter indgivelsen af borgerinitiativet træffe en bindende afgørelse om, hvorvidt initiativet er behørigt indgivet. Afgørelsen skal omfatte et udsagn om, hvorvidt borgerinitiativet er repræsentativt. Indgivelsen af initiativet må kun afvises af retlige grunde og under ingen omstændigheder på grundlag af overvejelser om, hvad der er politisk mest hensigtsmæssigt.
 - d) Afgørelsen er rettet både til organisatorerne individuelt og til almenheden. Den meddeles til organisatorerne og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne informeres straks om afgørelsen.
 - e) Afgørelsen kan prøves af Den Europæiske Unions Domstol og af Den Europæiske Ombudsmand i henhold til EU-lovgivningens relevante bestemmelser. Det samme gælder, hvis Kommissionen undlader at træffe en sådan afgørelse.
 - f) Kommissionen fører på sin hjemmeside et offentligt tilgængeligt register over alle behørigt indgivne borgerinitiativer.
8. Borgerinitiativets fjerde fase omfatter Kommissionens behandling af den indholdsmæssige side af borgerinitiativets anliggende og slutter med Kommissionens formelle stillingtagen til anmodningen i borgerinitiativet om at fremsætte et forslag til en retsakt. Denne fase er karakteriseret ved følgende:
- a) Et behørigt indgivet borgerinitiativ forpligter Kommissionen til at behandle borgerinitiativets anliggende indholdsmæssigt.
 - b) I den forbindelse inviterer Kommissionen borgerinitiativets organisatorer til en høring og giver dem lejlighed til at gøre udførligt rede for borgerinitiativets anliggende.
 - c) Kommissionen skal træffe en bindende afgørelse om anmodningen i borgerinitiativet inden tre måneder. Såfremt den ikke har til hensigt at fremsætte et forslag, redegør den over for Parlamentet og organisatorerne for grundene hertil.
 - d) Afgørelsen er rettet både til organisatorerne individuelt og til almenheden. Den meddeles til organisatorerne og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne informeres straks om afgørelsen.
 - e) Undlader Kommissionen at træffe en afgørelse om anmodningen i borgerinitiativet, kan dette prøves af Den Europæiske Unions Domstol og af Den Europæiske Ombudsmand i henhold til EU-lovgivningens relevante bestemmelser.

Princippet om gennemsigtighed

- 9. Et behørigt anmeldt borgerinitiativs organisatorer har pligt til inden for en rimelig frist efter procedurens afslutning at forelægge Kommissionen en rapport om finansieringen af initiativet, herunder om, hvor midlerne til finansieringen kommer fra (gennemsigtighedsrapport). Kommissionen gennemgår rapporten og offentliggør den sammen med en udtalelse.
 - 10. Kommissionen bør som hovedregel først indlede behandlingen af et borgerinitiativs indhold efter at have fået forelagt en gennemsigtighedsrapport i korrekt form.
-

Torsdag, den 7. maj 2009

Udkast til Kommissionens forordning (REACH) for så vidt angår bilag XVII

P6_TA(2009)0390

Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om udkast til Kommissionens forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), for så vidt angår bilag XVII

(2010/C 212 E/15)

Europa-Parlamentet,

- under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) og om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur ⁽¹⁾, særlig artikel 131,
- der henviser til Rådets direktiv 83/477/EØF af 19. september 1983 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest (andet særdirektiv i henhold til artikel 8 i direktiv 80/1107/EØF) ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT) ⁽³⁾,
- der henviser til udkast til Kommissionens forordning (EF) nr. ... af ... om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for så vidt angår bilag XVII (»udkast til Kommissionens forordning«),
- der henviser til udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 133 i forordning (EF) nr. 1907/2006,
- der henviser til artikel 5a, stk. 3, litra b), i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,
- A. der henviser til, at forordning (EF) nr. 1907/2006 ophæver og erstatter Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater med virkning fra 1. juni 2009,
- B. der henviser til, at bilag XVII i Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006, som ændret ved bilaget til udkastet til Kommissionens forordning, skal erstatte bilag I i direktiv 76/769/EØF, der fastsætter begrænsninger for visse farlige stoffer og præparater,
- C. der henviser til, at det i artikel 67 i forordning (EF) nr. 1907/2006 fastsættes, at stoffer, blandinger eller artikler må ikke fremstilles, markedsføres eller anvendes, medmindre det opfylder betingelserne i de begrænsninger, som er fastsat for dem i bilag XVII,

⁽¹⁾ EFT L 396 af 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 263 af 24.9.1983, s. 25.

⁽³⁾ EUT L 243 af 24.9.1996, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Torsdag, den 7. maj 2009

- D. der henviser til, at formålet med pkt. 2, nr. 6, i bilaget til udkastet til Kommissionens forordning er at udvide det nuværende forbud mod markedsføring og anvendelse af asbestfibre og af produkter, der indeholder disse fibre, til ligeledes at omfatte fremstillingen af disse fibre og artikler, der indeholder asbestfibre,
- E. der henviser til, at der i pkt. 2, nr. 6, i bilaget til udkastet til Kommissionens forordning stadig forekommer undtagelser fra forbuddet mod asbestfibre, nemlig
- for artikler, som indeholder asbestfibre, og som allerede var installeret og/eller i drift inden 1. januar 2005, under særlige betingelser for at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed, og
 - for diafragmer indeholdende chrysotil til eksisterende elektrolyseanlæg,
- F. der henviser til, at der med undtagelse af diafragmer til elektrolyse ikke må markedsføres ny asbest på fællesskabsmarkedet; der henviser til, at der findes særlige fællesskabsbestemmelser til beskyttelse af arbejdstagerne mod de farer, som opstår ved at blive udsat for asbest under arbejdet med at fjerne asbest, samt at der uheldigvis ikke findes fællesskabsbestemmelser for dekontaminering af artikler indeholdende asbest, således at dette falder under medlemsstaternes kompetence,
- G. der henviser til, at asbest fortsat er ansvarlig for et væsentligt antal sygdomme, som skyldes eksponering for asbestfibre,
- H. der henviser til, at direktiv 96/59/EF pålægger medlemsstaterne forpligtelse til dekontaminering eller bortskaffelse af apparater indeholdende PCB og/eller bortskaffelse af brugte polychlorbiphenyl med henblik på deres fuldstændige bortskaffelse; der henviser til, at Fællesskabet bør gribe ind på samme måde over for asbestfibre,
- I. der henviser til, at fællesskabslovgivningen dækker seks asbestminerale (crocidolit, amosit, anthophyllit, actinolit, tremolit og chrysotil), men endnu ikke dækker asbestformede mineraler som rechterit og winchit, skønt disse ikke anses for mindre skadelige end tremolit, amosit eller crocidolit og ligeledes bruges i isoleringsmaterialer,
- J. der henviser til, at Kommissionen efter at have modtaget rapporterne fra de medlemsstater, der gør brug af undtagelsen for diafragmer, skal gennemgå undtagelserne og anmode agenturet om i henhold til artikel 69 i forordning (EF) nr. 1907/2006 at udarbejde et dossier med henblik på et forbud mod markedsføring og anvendelse af diafragmer indeholdende chrysotil,
- K. der henviser til, at visse interessenter fastholder, at undtagelsen må ophæves nu, fordi der allerede forefindes alternative teknologier (asbestfri membraner), som anvendes af de fleste europæiske kemikalieproducenter,
- L. der henviser til, at den mest effektive måde at beskytte menneskets sundhed på rent faktisk vil være uden undtagelse at forbyde anvendelsen af asbestfibre af chrysotil og produkter, der indeholder dem,
- M. der henviser til, at der på nuværende tidspunkt for størsteparten af de resterende anvendelser af chrysotilasbest findes alternativer, som ikke er klassificeret som kræftfremkaldende, og som anses for mindre farlige,
- N. der henviser til, at den gennemgang ⁽¹⁾ af undtagelsen for diafragmer af chrysotilasbest, som blev udført i henhold til direktiv 76/769/EØF, både omfattede sundhedsmæssige og økonomiske virkninger, som der blev taget hensyn til ved den differentierede fremgangsmåde, som Kommissionens benytter i udkastet til Kommissionens forordning, og som bakkes op af langt de fleste medlemsstater,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/chemicals/legislation/markrestr/index_en.htm.

Torsdag, den 7. maj 2009

1. afholder sig under henvisning til
 - den fremgangsmåde, der benyttes i udkastet til Kommissionens forordning om en gradvis afvikling af asbestfibre på mellemlang sigt
 - den gennemgang af undtagelsen for diafragmer af chrysotilasbest, som blev udført i henhold til Kommissionens direktiv 1999/77/EF, og
 - den udtalelse, som Kommissionen fremkom med i forbindelse med vedtagelsen af udkastet til Kommissionens forordning den 20. februar 2008 i det udvalg, der er nedsat ved artikel 133 i forordning (EF) nr. 1907/2006,

fra at modsætte sig vedtagelsen af udkastet til Kommissionens forordning;

2. noterer sig gennemgangen af undtagelsen for diafragmer af chrysotilasbest og understreger, at stærkstrømsanlæg med held kan drives ved hjælp af alternative materialer, samt at en række anlæg af denne type i EU er gået over til at bruge disse;

3. understreger, at fire medlemsstater på nuværende tidspunkt stadig benytter diafragmer af chrysotilasbest i svagstrømsanlæg, da der for disse anlæg ikke findes alternative materialer for diafragmen, selv om de pågældende virksomheder har gennemført omfattende forskningsprogrammer;

4. understreger, at risikoen i følge gennemgangen af undtagelsen for diafragmer af chrysotilasbest for, at arbejdstagerne udsættes for asbesten, kun eksisterer ved udskiftning af diafragmen (levetid op til 10 år), eftersom elektrolysecellerne for at indeslutte klorgassen er hermetisk lukkede under udskiftningen, og at industrien meddeler, at grænserne for arbejdstagernes eksponering for chrysotil fuldt ud respekteres;

5. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre en nøje gennemførelse af direktiv 83/477/EØF;

6. beklager, at det indtil videre ikke har været muligt at opstille en EU-fortegnelse over artikler undtaget fra forbuddet i henhold til pkt. 2, nr. 6, i bilaget til udkastet til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006;

7. opfordrer Kommissionen til at opstille en sådan fortegnelse umiddelbart efter meddelelsen om de relevante nationale foranstaltninger og senest den 1. januar 2012;

8. opfordrer indtrængende Kommissionen til inden udgangen af 2009 at fremsætte lovgivningsmæssigt forslag om kontrolleret bortskaffelse af asbestfibre og dekontaminering eller bortskaffelse af apparater med indhold af asbestfibre med det formål helt at eliminere dem;

9. opfordrer desuden indtrængende Kommissionen til at udarbejde en strategi for, hvorledes alle former for asbest og alle anvendelser af asbestfibre kan forbydes inden 2015, herunder de nødvendige eksportkrav i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald, og under hensyntagen til princippet om nærhed som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald, eftersom asbest fortsat er ansvarlig for et stort antal sygdomme, der er knyttet til eksponeringen for asbestfibre;

10. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at aflægge beretning til Parlamentet om gennemførelsen af udkastet til Kommissionens forordning;

11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag, den 7. maj 2009

Iran: Sagen om Roxana Saberi

P6_TA(2009)0391

Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om Iran: Sagen om Roxana Saberi

(2010/C 212 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Iran, særlig beslutningerne om menneskerettigheder,
 - der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 63/191 af 18. december 2008 om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran,
 - der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 1. oktober 2008 om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran,
 - der henviser til EU-formandskabets udtalelse af 10. april 2009 om udviklingen i sagen om Roxana Saberi og formandskabets erklæring af 20. april 2009 på vegne af EU om den straf, Roxana Saberi er blevet idømt,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, verdenserklæringen om menneskerettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, som alle er tiltrådt af Iran,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at en iransk revolutionsdomstol den 18. april 2009 idømte den amerikansk-iranske journalist Roxana Saberi, der har arbejdet for en række medier, herunder ABC radio, BBC, South African Broadcasting Corporation og NPR (National Public Radio (USA)), en straf på otte års fængsel for spionage,
- B. der henviser til, at Roxana Saberi ikke havde adgang til en advokat i fem uger og ikke fik en retfærdig og åben rettergang,
- C. der henviser til, at Roxana Saberis advokat har appelleret dommen, eftersom tiltalte har erklæret sig uskyldig i alle anklagepunkter imod hende,
- D. der henviser til, at Roxana Saberi har indledt en sultestrejke og blev indlagt på Evin fængselshospital den 1. maj 2009, og at hun skulle være i en stærkt svækket tilstand,
- E. der henviser til, at journalisten Maryam Malek, der deltager i ligestillingskampagnen »One Million Signatures«, blev anholdt den 25. april 2009 ligesom mange andre kampagnedeltagere før hende, og til, at hendes familie ikke er i stand til at betale kautionen for hendes løsladelse, der er fastsat til 200 mio. iranske iraler (over 10 000 EUR),
- F. der henviser til, at sikkerheds- og politistyrkerne den 1. maj 2009, som er arbejdernes internationale kampdag, flere steder i Iran anvendte voldelige midler til at nedkæmpe fredelige demonstrationer, der var organiseret af ti uafhængige arbejderorganisationer, og til at mere end 100 personer skal være blevet arresteret,
- G. der henviser til, at de iranske myndigheder den 1. maj 2009 henrettede Delara Darabi i Rasht central-fængsel, til trods for at chefen for domstolene den 19. april 2009 udsatte dommens eksekvering to måneder, og til at hun ikke er den første person, der er blevet henrettet i år efter at være blevet dømt for en forbrydelse, hun hævdes at have begået, inden det fyldte 18. år,

Torsdag, den 7. maj 2009

H. der henviser til, at den generelle menneskerettighedssituation i Iran konsekvent er blevet forværret siden 2005 på alle områder og i alle henseender, navnlig hvad angår udøvelsen af borgerlige rettigheder og politiske frihedsrettigheder, til trods for at Iran har forpligtet sig til at fremme og beskytte menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i henhold til forskellige internationale instrumenter på dette område,

1. fordømmer den ubegrundede dom, som den iranske revolutionsdomstol afsagde den 18. april 2009 mod Roxana Saberi;
 2. udtrykker dyb foruroligelse over Roxana Saberis stadig dårligere helbredstilstand;
 3. opfordrer indtrængende appelretten til på retsmødet den 12. maj 2009 øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade Roxana Saberi med den begrundelse, at rettergangen fandt sted for lukkede døre uden korrekt retslig procedure i henhold til internationale normer, og til at frafalde alle anklager mod hende;
 4. er forfærdet over den uretfærdige rettergang mod og henrettelsen af Dilara Darabi og er bestyrtet over, at unge lovovertrædere fortsat henrettes i modstrid med folkeretten og til trods for de iranske myndigheders forsikringer om, at Iran har standset denne umenneskelige praksis; opfordrer de iranske myndigheder til at efterkomme deres tilsagn om at standse henrettelserne af unge lovovertrædere;
 5. fordømmer det kautionssystem, som de iranske myndigheder anvender i et forsøg på at undertrykke alle offentlige udtalelser fra kritiske borgere eller fredelige reformbevægelser, og kræver øjeblikkelig løsladelse af Maryam Malek;
 6. erindrer om, at mange forkæmpere for arbejdstagernes rettigheder, herunder Mansour Osanloo, Ebrahim Maddadi, Farzad Kamangar og Ghaleb Hosseini, fortsat er fængslet alene på grund af deres indsats til fordel for retfærdige arbejdsmarkedsforhold, og gentager kravet om, at de løslades øjeblikkeligt;
 7. opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til at overholde alle de internationale menneskerettighedsinstrumenter, Iran har ratificeret, især den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og verdenserklæringen om menneskerettigheder, som begge garanterer retten til en retfærdig rettergang; fastholder i denne sammenhæng sit krav til myndighederne i Den Islamiske Republik Iran om ufortøvet at afskaffe stening som straf; fordømmer på det kraftigste den nylige henrettelse af Vali Azad ved stening og udtrykker dyb bekymring over den forestående henrettelse af Mohammad Ali Navid Khamami og Ashraf Kalhori;
 8. opfordrer Rådets formandskab og medlemsstaternes diplomatiske repræsentanter i Iran til hurtigst muligt at træffe samordnede foranstaltninger vedrørende alle disse sager;
 9. gentager sin anmodning til Rådet og Kommissionen om at fortsætte deres undersøgelse af menneskerettighedssituationen i Iran og forelægge en omfattende rapport om spørgsmålet i første halvår 2009;
 10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Menneskerettighedsråd, chefen for Irans domstole og Den Islamiske Republik Irans regering og parlament.
-

Torsdag, den 7. maj 2009

Madagaskar

P6_TA(2009)0392

Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om situationen i Madagaskar

(2010/C 212 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til formandskabets erklæringer på EU's vegne den 17. og 20. marts 2009,
 - der henviser til de seneste måneders militære magtovertagelser i Mauretanien og Guinea-Conakry og de efterfølgende sanktioner fra det internationale samfunds side,
 - der henviser til det første rådgivende møde i den internationale kontaktgruppe om Madagaskar, som fandt sted i Addis Abeba den 30. april 2009,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at Andry Rajoelina, en tidligere borgmester i den madagaskiske hovedstad (Antananarivo), den 17. marts 2009 efter to måneders bitter kamp gennemførte et statskup i Madagaskar med støtte fra hæren,
- B. der henviser til, at en selvudnævnt øverste overgangsmyndighed under ledelse af Andry Rajoelina suspenderede nationalforsamlingen og senatet, og at den demokratisk valgte præsident Marc Ravalomanana under pres fra oprørerne blev tvunget til at forlade Madagaskar,
- C. der henviser til, at Rajoelina, der i december 2007 var blevet valgt til borgmester i hovedstaden Antananarivo, blev fjernet med magt af den tidligere regering i februar 2009,
- D. der henviser til, at vreden i offentligheden blev forøget af den tidligere regerings plan om at udleje 1 000 000 ar jord i den sydlige del af landet til et koreansk firma til intensivt landbrug,
- E. der henviser til, at dette forfatningsstridige regeringsskift er endnu et alvorligt tilbageslag i den løbende demokratiseringsproces på det afrikanske kontinent og øger frykten for en ny bølge af statskup i Afrika, hvilket kom til udtryk på det 12. ordinære møde i Den Afrikanske Unions Forsamling i Addis Abeba den 1. til 4. februar 2009,
- F. der henviser til den vilkårlige anholdelse af premierministeren, Manandafy Rakotonirina, som var blevet udnævnt af den valgte præsident, og af et andet medlem af hans regering,
- G. der henviser til, at De Forenede Nationers Sikkerhedsråd og de internationale organisationer, som Madagaskar er medlem af, ikke anerkender dette de facto-styre, og opfordrer til genindførelse af en forfatningsmæssig regering,
- H. der henviser til, at Madagaskar er suspenderet fra de regionale grupperinger - Den Afrikanske Union (AU), Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskab (SADC) - landet er medlem af, og fra den internationale organisation af fransktalende lande og Den Interparlamentariske Union, og til, at Den Europæiske Union, Amerikas Forenede Stater, Norge og Frankrig har fordømt den krænkelse af retsstaten og den forfatningsmæssige orden, som statskuppet er, og har suspenderet deres bistand,

Torsdag, den 7. maj 2009

- I. der henviser til, at der inden for rammerne af Afrika-EU-dialogen på det 12. ministermøde mellem de respektive trojkaer, som fandt sted i Luxembourg den 28. april 2009, blev opfordret til snarlig afholdelse af et nationalt valg og genoprettelse af den forfatningsmæssige orden,
 - J. der henviser til, at der siden den dag, hvor Andry Rajoelina blev indsat som de facto-statsoverhoved, har været fredelige demonstrationer med deltagelse af titusinder af mennesker i hovedstaden, og at disse demonstrationer er blevet undertrykt med vold af de madagaskiske militære styrker,
 - K. der henviser til, at genoprettelsen af den forfatningsmæssige orden bør baseres på følgende målsætninger og principper: en klar tidsplan for afholdelse af et frit, fair og gennemsigtigt valg, inddragelse af alle landets politiske og sociale aktører, herunder præsident Ravalomanana og andre fremtrædende personer, fremme af enighed mellem de madagaskiske partier, respekt for Madagaskars forfatning og overholdelse af de relevante AU-instrumenter og af Madagaskars internationale forpligtelser,
 - L. der henviser til, at det ovennævnte første rådgivende møde i den internationale kontaktgruppe om Madagaskar havde deltagelse af repræsentanter for FN, AU og EU og mange regionale organisationer og lande med en målsætning om at koordinere det internationale samfunds bestræbelser på at fremme en hurtig genoprettelse af den forfatningsmæssige orden i Madagaskar,
 - M. der henviser til, at FN har opfordret til, at det stilles 35,7 mio. USD til rådighed i humanitær bistand til landet for at tage højde for fødevareknaphed senere på året som følge af den stilstand, som den politiske krise har forårsaget,
 - N. der henviser til, at størstedelen af befolkningen har mindre end 1 USD at leve for om dagen, og at de lave indkomster har indskrænket de fleste husstandes muligheder for at få adgang til mad, vand og sanitære tjenester, sundhedsydelser og uddannelse,
 - O. der henviser til, at landet har været ramt af tørke og dårlig høst tre år i træk, stigende fødevarepriser og kronisk manglende fødevarer sikkerhed samt cykloner,
1. fordømmer på det kraftigste statskuppet og alle forsøg på at tage magten med udemokratiske midler;
 2. opfordrer til øjeblikkelig genoprettelse af retsordenen og den forfatningsmæssige orden i landet og opfordrer indtrængende de madagaskiske partier til fuldt ud at overholde bestemmelserne i Madagaskars forfatning ved løsningen af krisen;
 3. beklager suspenderingen af nationalforsamlingen og senatet, og kræver, at de straks genindsættes, og opfordrer indtrængende til, at parlamentarikernes mandater og immuniteter respekteres, indtil et nyt demokratisk valg til parlamentet har fundet sted;
 4. opfordrer det internationale samfund til at øge sine bestræbelser på at bringe den politiske vold i Madagaskar til ophør;
 5. mener, at stabilitet, velstand og demokratiske frihedsrettigheder kun kan sikres gennem en velforbalanceret og omfattende dialogproces, som tager fat på de grundlæggende årsager til landets mange økonomiske, sociale, politiske og miljømæssige problemer, som accepteres af alle partier, og som fører til direkte høring af det madagaskiske folk;
 6. opfordrer alle politiske aktører til at sætte god regeringsførelse og fattigdomsbekæmpelse øverst på deres dagsorden med henblik på at forbedre velstandsfordelingen og befolkningens levestandard gennem indførelse af en forsvarlig bæredygtig udviklingspolitik omfattende grundlæggende sundhedsydelser, uddannelse, jobskabelse osv.;

Torsdag, den 7. maj 2009

7. støtter de skridt, som regionale organisationer har taget, og AU's beslutning om at etablere en operationel gren af den internationale kontaktgruppe om Madagaskar i Antananarivo under ledelse af formanden for AU's Kommissions særlige udsending, Ablassé Ouedraogo;
8. opfordrer AU's særlige udsending for Madagaskar til i samarbejde med repræsentanter for det internationale samfund i Antananarivo og i lyset af de drøftelser, der allerede er indledt under AU's og FN's auspicier, at tage kontakt til alle de madagaskiske partier med henblik på at nå til enighed med dem om, hvordan den forfatningsmæssige orden hurtigt kan genoprettes;
9. henleder opmærksomheden på den stadig værre humanitære situation i landet, som er blevet yderligere forværret af den nuværende politiske udvikling, og opfordrer indtrængende det internationale samfund og især EU til at yde større humanitær bistand for at mindske den madagaskiske befolknings lidelser;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, Republikken Madagaskars legitime myndigheder, den øverste overgangsmyndighed, FN's generalsekretær, AU, SADC, Europa-Kommissionens Kontor for Humanitær Bistand, FN's Humanitære Fond og FN's Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender.

Venezuela: Sagen om Manuel Rosales

P6_TA(2009)0393

Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om sagen vedrørende Manuel Rosales i Venezuela

(2010/C 212 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Venezuela, særlig beslutningerne af 24. maj 2007 om sagen om senderen »Radio Caracas TV« i Venezuela ⁽¹⁾ og af 23. oktober 2008 om politiske rettighedsfrakendelser i Venezuela ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til den spændte politiske situation i Venezuela, som i den seneste tid har gennemlevet en periode med et foruroligende autoritært magtmisbrug, der udmønter sig i chikanering af, trusler mod og intimidering og politisk og strafferetlig forfølgelse af oppositionen, demokratisk valgte borgmestre og guvernører, studenterbevægelsen og journalister, og som indebærer en ændring af de demokratiske spilleregler, en absolut mangel på uafhængighed, hvad angår de forskellige statslige beføjelser, og mangelfuld overholdelse af lovgivning og forfatning i Den Bolivariiske Republik Venezuela,
- B. der henviser til sagen om den tidligere præsidentkandidat, forhenværende guvernør for delstaten Zulia og nuværende demokratisk valgt borgmester i byen Maracaibo, Manuel Rosales, der er leder af oppositionen, og som ved flere lejligheder og i offentlighedens påhør har været udsat for trusler om fængsling fra præsident Hugo Chávez' side, hvilket til sidst resulterede i, at der blev indledt en retssag mod ham baseret på en anmeldelse i 2004 med påstand om formuemæssige uregelmæssigheder på selvangivelsen i den periode, hvor han var guvernør for delstaten Zulia, og denne retssag bærer tydeligt præg af politisk forfølgelse, idet såvel reglerne for en retfærdig proces som de nødvendige retslige garantier er tilsidesat, og der allerede på forhånd er afsagt en fældende dom med klart politiske undertoner,

⁽¹⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 484.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0525.

Torsdag, den 7. maj 2009

- C. der henviser til, at Manuel Rosales som følge af den politiske forfølgelse, han har været udsat for, har søgt og opnået politisk asyl i nabolandet Republikken Peru, og at de peruvianske myndigheder har givet asyl ud fra politiske og humanitære hensyn, hvilket har foranlediget Venezuela til øjeblikkeligt at trække sin ambassadør hjem fra Peru,
- D. der henviser til, at disse anklager mod oppositionslederen helt klart er politisk motiverede, og at den udøvende magt endvidere i det store og hele kontrollerer den dømmende magt, og som endvidere henviser til, at Venezuelas regering er i færd med at indføre nye foranstaltninger, som vil bidrage til at mindske den dømmende magts uafhængighed, hvorfor der næppe kan forventes en retfærdig retssag i Venezuela,
- E. der henviser til, at den nu fratrådte general Raúl Isaías Baduel, som indtil for kort tid siden var præsident Chávez' forsvarsminister, og som senere blev medlem af oppositionen, den 2. april 2009 blev anholdt af militære efterretningsfolk med trukne pistoler, og som henviser til, at denne nu, hvor han er i opposition, er anklaget for som forsvarsminister at have misbrugt midler tilhørende de væbnede styrker,
- F. der henviser til, at oppositionslederen og overborgmesteren i Caracas, Antonio Ledezma, der blev valgt på demokratisk vis den 23. november 2008, ikke har kunnet tiltræde sit embede, fordi overborgmesterkontorerne i regeringspalæet i Caracas var ulovligt besat af bolivariske kredse, og myndighederne under indenrigsministeriet i Venezuela til dato ikke har foretaget sig noget som helst for at få dem til at rømme disse kontorer, og som henviser til, at præsident Chávez for nylig har fået vedtaget en lov for hovedstadsområdet, som direkte griber ind i overborgmesterens beføjelser, idet han i sin egenskab af præsident for republikken har foretaget en præsidentiel udnævnelse af en hierarkisk overordnet leder af lokalregeringen i Caracas, som overborgmesteren i Caracas er underordnet, og som praktisk talt fratager denne alle beføjelser, f.eks. forvaltning af de offentlige finanser, udarbejdelse og iværksættelse af udviklingsplaner samt tilsyn med de organer, der står for den decentraliserede forvaltning af hovedstadsområdet,
- G. der henviser til, at overborgmesteren i Caracas ud over at have mistet praktisk talt alle sine beføjelser er udsat for en aggressiv chikanering, trusler, ydmygelser og intimideringer på direkte foranledning af republikkens præsident,
- H. der henviser til, at mange havne og lufthavne i marts måned 2009 efter ordre fra præsidenten og under henvisning til en lov, som tilbageførte forvaltningen af disse anlæg til den udøvende magt i Venezuela, blev besat af militæret, og at hovedparten af disse var beliggende i regioner styret af oppositionsmedlemmer; der henviser til, at formålet med denne foranstaltning er at gennemføre en finansiel begrænsning og økonomisk strangulering af de politiske modstandere; der endvidere henviser til, at forvaltningen af havne, lufthavne, landeveje og motorveje i henhold til artikel 164, stk. 10, i Den Bolivarianske Republik Venezuelas forfatning henhører under delstaternes enekompetence i samarbejde med centralregeringen og under ingen omstændigheder udelukkende under dennes enekompetence,
- I. der henviser til, at dommer Marjori Calderón, som er gift med en højtstående leder af PSUV, i en politisk dom uden præcedens, idømte politikommissærerne Ivan Simonovis, Lázaro Forero og Henry Vivas samt otte politiofficerer fra hovedstadsområdet tredivede års fængsel, den højeste straf i den venezuelanske straffelovbog, uden at der blev ført et eneste retsgyldigt bevis; der henviser til, at disse personer havde været varetægtsfængslet i over fem år i lokaler uden dagslys, og at dommen blev afsagt efter den længste proces i Venezuelas historie, og at det var en proces præget af uregelmæssigheder, hvor end ikke de anklagedes mest elementære rettigheder i henhold til retsplejen blev respekteret; og som endvidere henviser til, at hovedparten af de 19 strafbare forhold begået den 11. april 2002, for hvilke de anklagede for tre af disse forholds vedkommende nu er blevet idømt straf uden nogen form for bevisførelse, ikke har medført straf til trods for de utallige vidneudsagn, tv-optagelser og skriftlige beviser, hvoraf det fremgår, at de ansvarlige er bevæbnede personer fra bolivariske kredse, som tydeligt kan identificeres,
- J. der henviser til, at republikkens præsident flere steder er kommet med injurierende og ærekrænkende udtalelser om et betydeligt antal udenlandske repræsentanter, og at han, når han har været genstand for kritik i sit eget land, har reageret ved at beordre øjeblikkelig udvisning af de udlændinge, som har vovet at kritisere ham, herunder en voldelig udvisning af et medlem af Europa-Parlamentet,
- K. der henviser til, at præsident Chávez gennemtvang en anden folkeafstemning i februar 2009 for at få vedtaget et tidsbegrænset genvalg til præsidentembedet og til alle de valgte offentlige embeder, selv om han havde tabt folkeafstemningen om forfatningsreformen vedrørende samme spørgsmål i december 2007, hvilket er i modstrid med den venezuelanske forfatning, som forbyder forelæggelse af samme reformforslag inden for samme parlamentariske valgperiode,

Torsdag, den 7. maj 2009

- L. der henviser til, at de venezuelanske myndigheder anså et besøg af en officiel delegation fra Europa-Parlamentet for uønskeligt – et besøg, som var planlagt til første uge i marts 2009, og som skulle finde sted efter utallige uberettigede udsættelser fra de venezuelanske myndigheders side,
1. er dybt foruroliget over den forværrede situation og kvaliteten af demokratiet i Venezuela, der er alvorligt truet af et kollaps som følge af magtkoncentrationen og den stadig mere autoritære holdning, republikkens præsident indtager;
 2. giver udtryk for sin solidaritet over for alle dem, der lider under politisk forfølgelse i Venezuela, en forfølgelse, som sagen om Manuel Rosales i dag er et symbol på; glæder sig over den peruvianske regerings beslutning om at give Manuel Rosales politisk asyl; tager på det kraftigste afstand fra anvendelsen af trusler, vold, magtmisbrug, ydmygelser og retslige myndigheder som politisk våben for at intimidere og eliminere modstandere;
 3. henviser til principperne i Organisationen af Amerikanske Staters interamerikanske demokratiske charter, i henhold til hvilke der side om side med den ubestridelige oprindelige legitimitet, som kommer til udtryk ved stemmeurnerne, og som giver adgang til udøvelse af magten i et demokrati, også skal være en slags udøvende legitimitet, som er baseret på respekten for spillets regler, den gældende forfatning og lovgivningen samt retsstaten som garanti for, at systemet fungerer på fuldt ud demokratisk vis, og som nødvendigvis skal omfatte respekten for en politisk modstander, der anvender fredelige og demokratiske midler, så meget mere som denne er valgt og indsat ved et folkeligt mandat;
 4. henstiller til landets myndigheder, især republikkens præsident, i de politiske handlinger at følge dialogens vej, respektere retsstatsprincipperne og forfatningens legalitet samt udvise tolerance over for de politiske modstandere, således at de forskellige politiske valg, som det venezuelanske samfund har truffet og ønsket bliver behørigt repræsenteret i det offentlige liv;
 5. henstiller ligeledes til den venezuelanske regering at overholde de internationale aftaler, som Venezuela har undertegnet og ratificeret, herunder den amerikanske menneskerettighedskonvention, med særlig vægt på bestemmelserne om politiske rettigheder som nedfældet i artikel 23, stk. 1, samt i artikel 2 og 25 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;
 6. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, til generalsekretæren for Organisationen af Amerikanske Stater, til Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling, til Mercosurs parlament og til regeringen og parlamentet i Den Bolivariiske Republik Venezuela.
-

Torsdag, den 7. maj 2009

HENSTILLINGER

EUROPA-PARLAMENTET

Udvikling af et EU-område for strafferetspleje

P6_TA(2009)0386

Europa-Parlamentets henstilling af 7. maj 2009 til Rådet om udvikling af et EU-område for strafferetspleje (2009/2012(INI))

(2010/C 212 E/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til henstilling til Rådet af Panayiotis Demetriou for PPE-DE-Gruppen om udvikling af et EU-område for strafferetspleje (B6-0335/2008),
- der henviser til artikel 6, artikel 29, artikel 31, stk. 1, litra c), og artikel 34, stk. 2, litra a) og b), i traktaten om Den Europæiske Union, til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 47, 48, 49 og 50, og til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, særlig artikel 5, 6, 7 og 13,
- der henviser til Kommissionens grønbøger af 19. februar 2003 om retssikkerhedsgarantier for mistænkte og tiltalte i straffesager i EU (KOM(2003)0075) og af 26. april 2006 om uskyldsformodning (KOM(2006)0174), til Kommissionens forslag til Rådets rammeafgørelse om visse proceduremæssige rettigheder i straffesager i Den Europæiske Union (KOM(2004)0328) og til Parlamentets holdning af 12. april 2005 hertil ⁽¹⁾,
- der henviser til sin henstilling af 9. marts 2004 til Rådet om indsattes rettigheder i Den Europæiske Union ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union ⁽³⁾ og til Parlamentets holdning af 2. september 2008 hertil ⁽⁴⁾,
- der henviser til rapporten fra 2008 fra Den Europæiske Kommission for et Effektivt Retsvæsen (CEPEJ) i Europarådet: »European judicial systems: Efficiency of justice«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. februar 2008 om oprettelse af et forum til drøftelse af EU's politik og praksis på retsområdet (KOM(2008)0038),
- der henviser til konklusionerne fra samlingen i Rådet (retlige og indre anliggender) den 27.-28. november 2008 om oprettelse af et netværk for lovgivningssamarbejdet mellem Den Europæiske Unions justitsministerier,

⁽¹⁾ EUT C 33 E af 9.2.2006, s. 159.

⁽²⁾ EUT C 102 E af 28.4.2004, s. 154.

⁽³⁾ EUT L 327 af 5.12.2008, s. 27.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0381.

Torsdag, den 7. maj 2009

- der henviser til Den Franske Republiks initiativ med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om oprettelse af et europæisk net for retlig uddannelse ⁽¹⁾, til Parlamentets holdning af 24. september 2002 hertil ⁽²⁾, til Kommissionens meddelelse af 29. juni 2006 om uddannelsen af retsvæsenets aktører i Den Europæiske Union (KOM(2006)0356) og til resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om uddannelse af dommere, anklagere og andet personale i retsvæsenet i Den Europæiske Union ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2008 om den nationale dommers rolle i Fællesskabets retssystem ⁽⁴⁾ med henblik på at tilvejebringe en ægte EU-retskultur,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. oktober 2007 om Eurojusts og Det Europæiske Retlige Netværks rolle i forbindelse med bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme i EU (KOM(2007)0644), til den konsoliderede udgave af Rådets afgørelse 2002/187/RIA om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (5347/2009), til Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om Det Europæiske Retlige Netværk ⁽⁵⁾ samt til Parlamentets holdninger af 2. september 2008 hertil ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/978/RIA af 18. december 2008 om en europæisk bevis-sikringskendelse med henblik på fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager ⁽⁷⁾ og til Parlamentets holdning af 21. oktober 2008 hertil ⁽⁸⁾,
- der henviser til undersøgelsen »Analysis of the future of mutual recognition in criminal matters in the European Union« ⁽⁹⁾, som for nylig er offentliggjort af Université Libre de Bruxelles,
- der henviser til forslag til Rådets rammeafgørelse om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling (17506/2008),
- der henviser til evalueringsrapporterne om anvendelsen af Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. november 2008 med titlen »Udbytte af organiseret kriminalitet, Skabe sikkerhed for, at forbrydelse ikke betaler sig« (KOM(2008)0766),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. maj 2008 med titlen »På vej mod en EU-strategi for e-justice« (KOM(2008)0329), til Rådets konklusioner om en strategi for e-justice, til Parlamentets beslutning af 18. december 2008 med henstillinger til Kommissionen om e-justice ⁽¹¹⁾ og til Parlamentets holdning af 9. oktober 2008 til forslag til Rådets afgørelse om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) i henhold til artikel 11 i rammeafgørelse 2008/XX/RIA ⁽¹²⁾ samt til Rådets konklusioner om en rapport om de fremskridt, der er gjort under det franske formandskab inden for e-justice, vedtaget på RIA-Rådets samling den 27.-28. november 2008,

⁽¹⁾ EFT C 18 af 19.1.2001, s. 9.

⁽²⁾ EUT C 273 E af 14.11.2003, s. 99.

⁽³⁾ EUT C 299 af 22.11.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0352.

⁽⁵⁾ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0384 og P6_TA(2008)0380.

⁽⁷⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 72.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0486.

⁽⁹⁾ Gisèle Vernimmen-Van Tiggelen og Laura Surano, Institute for European Studies, Université Libre de Bruxelles ECLAN – European Criminal Law Academic Network.

⁽¹⁰⁾ KOM((2006)0008 og Rådsdokumenterne 8409/2008, 10330/1/2008, 7024/1/2008, 7301/2/2008, 9617/2/2008, 9927/2/2008, 13416/2/2008, 15691/2/2008 og 17220/1/2008.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0637.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0465.

Torsdag, den 7. maj 2009

- der henviser til sine tidligere henstillinger til Rådet ⁽¹⁾,
 - der henviser til Lissabontraktaten og særlig til kapitel 4, artikel 82-86 (retligt samarbejde i straffesager) i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at der er behov for at få fastlagt, hvordan man bedst kan udvikle et EU-område for strafferetspleje,
 - der henviser til udarbejdelsen af det kommende Stockholmprogram,
 - der henviser til, at der er behov for at styrke dialogen om disse spørgsmål med de nationale parlamenter, civilsamfundet og retslige myndigheder,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 3 og artikel 94,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0262/2009),
- A. der henviser til, at retsplejen henhører under medlemsstaternes nationale beføjelser,
- B. der henviser til, at det med henblik på Lissabontraktaten bør understreges, at denne traktat, når den er trådt i kraft, vil udvide EU's kompetencer inden for retligt samarbejde i straffesager og indføre den fælles beslutningsprocedure for lovgivning på dette område, idet søjlesystemet afskaffes,
- C. der henviser til, at man i Haagprogrammet ligesom i Tampereprogrammet prioriterede oprettelsen af et europæisk retligt område og understregede, at en styrkelse af retfærdigheden skulle ske gennem tillidskabende foranstaltninger og gensidig tillid, gennemførelse af programmerne om gensidig anerkendelse, udvikling af ensartede standarder for proceduremæssige rettigheder i straffesager, tilnærmelse af lovgivningerne – for at undgå, at kriminelle drager fordel af forskellene mellem retssystemerne, og sikre borgerne beskyttelse, uanset hvor de befinder sig i EU – og med henblik på at fremme udviklingen af Eurojust,
- D. der henviser til, at det fremgår af Kommissionens rapport af 2. juli 2008 om gennemførelsen af Haagprogrammet i 2007 (KOM(2008)0373), at der ikke er opnået de store resultater inden for det retlige samarbejde i straffesager, med blokering af politik og forsinkelser, som afspejles i det faldende antal instrumenter, der vedtages, mens der har været en tilfredsstillende udvikling på andre områder som f.eks. samarbejde i civilsager, grænseforvaltning, lovlig og ulovlig migration og asylpolitik,
- E. der henviser til, at straffesager har mange vigtige konsekvenser med hensyn til de grundlæggende frihedsrettigheder for såvel ofre for forbrydelser som mistænkte og tiltalte,
- F. der henviser til, at det navnlig i straffesager er vigtigt at beskytte rettigheder som retten til en retfærdig rettergang, uskyldsformodningen, retten til forsvar, kriminalitetsofres rettigheder, princippet om ne bis in idem og minimumsretsgarantier under varetægtsfængsling,
- G. der henviser til, at det retlige samarbejde i straffesager i det daglige fortsat er baseret på instrumenter om gensidig bistand, såsom konventionen fra 2000 om gensidig retshjælp i straffesager og Europarådets konvention fra 1959 om gensidig retshjælp i straffesager,

⁽¹⁾ Henstilling af 14. oktober 2004 til Rådet og Det Europæiske Råd om fremtiden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed samt om betingelserne for at styrke dets legitimitet og effektivitet (EUT C 166 E af 7.7.2005, s. 58) og henstilling af 22. februar 2005 til Rådet om kvaliteten af strafferetsplejen og harmoniseringen af medlemsstaternes straffelovgivning (EUT C 304 E af 1.12.2005, s. 109).

Torsdag, den 7. maj 2009

- H. der henviser til, at princippet om gensidig anerkendelse inden for rammerne af den europæiske lovgivnings målsætninger og principper indebærer, at en afgørelse, når den er afsagt af en kompetent retslig myndighed i én medlemsstat, træder fuldt ud og direkte i kraft på hele EU's område, og at de retslige myndigheder i de medlemsstater, på hvis område afgørelsen kan fuldbyrdes, bistår med afgørelsens fuldbyrdelse, som var det en afgørelse afsagt af en kompetent myndighed i denne medlemsstat, medmindre det instrument, på grundlag af hvilket den gennemføres, lægger begrænsninger på dens fuldbyrdelse,
- I. der henviser til, at princippet om gensidig anerkendelse, som siden Det Europæiske Råds møde i Tampere har været hjørnestenen for det retlige samarbejde, langt fra er blevet gennemført på tilfredsstillende vis og nødvendigvis må ledsages af en række ensartede retssikkerhedsgarantier og -foranstaltninger,
- J. der henviser til, at princippet om gensidig anerkendelse på de områder, hvor det er blevet gennemført, som f.eks. i forbindelse med den europæiske arrestordre, har vist sig at være effektivt og meget værdifuldt for det retlige samarbejde i EU,
- K. der henviser til, at det i høj grad er en forudsætning for, at princippet om gensidig anerkendelse kan blive fuldt effektivt, at der skabes en fælles europæisk retskultur, der bygger på gensidig tillid, fælles principper, samarbejde og en vis grad af harmonisering – f.eks. med hensyn til definitionen af visse forbrydelser og strafferammen – og på en ægte beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, navnlig med hensyn til proceduremæssige rettigheder, minimumstandards for vilkårene under frihedsberøvelse og nyvurdering heraf, indsattes rettigheder og tilgængelige mekanismer for enkeltpersoners adgang til retsmidler,
- L. der henviser til, at uddannelse af dommere og anklagere, forsvarsadvokater og andre, der er involveret i retsplejen, spiller en afgørende rolle for bestræbelserne på at skabe gensidig tillid og udvikle en fælles europæisk retskultur og samtidig styrke den rette balance mellem anklagemyndighedens interesser og forsvarers interesser og sikre kontinuitet og et effektivt forsvar i grænseoverskridende sager,
- M. der henviser til, at der er gjort mange fremskridt på det retlige uddannelsesområde, navnlig takket være Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere (EJTN) og dets aktiviteter,
- N. der henviser til, at EJTN's rolle, selv om der er opnået store resultater hidtil, er blevet begrænset af restriktioner i tilknytning til dets organisatoriske struktur og af manglen på tilstrækkelige ressourcer,
- O. der henviser til, at de retslige myndigheder på grund af den ovennævnte situation ikke i dag får stillet de uddannelsesredskaber til rådighed, de behøver for at kunne anvende EU-lovgivningen korrekt, og at det er meget få dommere og anklagere, der har adgang til EU-fokuseret uddannelse,
- P. der henviser til, at fremtidige tiltag med henblik på at udvikle et EU-område for strafferetspleje skal være baseret på en objektiv, upartisk, gennemsigtig, nøje og konstant overvågning af gennemførelsen af EU's politikker og retsakter og af de nationale retsvæseners kvalitet og effektivitet,
- Q. der henviser til, at der i EU i dag ikke er nogen omfattende, konstant og klar overvågning af EU's politikker inden for strafferetspleje eller af retsvæsenets kvalitet og effektivitet,
- R. der henviser til, at en sådan overvågning ville være meget vigtig for »EU-beslutningstagerne« med henblik på at udarbejde de mest hensigtsmæssige lovgivningstiltag og samtidig styrke den gensidige tillid til hinandens retssystemer,
- S. der henviser til, at det pågældende evalueringssystem bør tage bestik af eksisterende evalueringssystemer, uden at dette medfører overlappning af arbejde eller resultater, og bør sikre Parlamentet en aktiv rolle i denne forbindelse,
- T. der henviser til, at det nyoprettede »retsforum« måske kan yde et vigtigt bidrag med hensyn til forhåndsevaluering af EU's lovgivningsinitiativer,

Torsdag, den 7. maj 2009

- U. der henviser til, at der for at sikre sammenhæng og overensstemmelse i EU's handlinger og samtidig beskyttelse af grundlæggende rettigheder bør foretages en offentlig høring efter de relevante procedurer, herunder konsekvensanalyser, inden Kommissionen eller medlemsstaterne fremlægger forslag og initiativer til vedtagelse af EU-lovgivningsinstrumenter,
 - V. der henviser til, at en konstant udveksling af oplysninger, praksis og erfaringer blandt de retslige myndigheder i medlemsstaterne er et afgørende element i bestræbelserne på at udvikle et miljø, der bygger på gensidig tillid, hvilket de bemærkelsesværdige resultater, der er opnået med udvekslingsprogrammet for retslige myndigheder, har vist,
 - W. der henviser til, at der fortsat mangler en tilstrækkelig, samlet databeskyttelsesordning inden for retligt samarbejde i straffesager, og at der i fraværet heraf er behov for, at registreredes rettigheder nøje reguleres i hvert enkelt lovgivningsinstrument,
 - X. der henviser til, at et EU-område for strafferetspleje for at fungere effektivt skal drage fordel af nye teknologier, samtidig med at grundlæggende rettigheder respekteres, og anvende internetværktøjer ved gennemførelsen af EU-politikker og ved udbredelse og drøftelse af oplysninger og forslag,
 - Y. der henviser til, at de nationale retslige myndigheders rolle bliver stadig mere relevant, både når det gælder bekæmpelse af international kriminalitet og for beskyttelse af grundlæggende rettigheder og friheder,
 - Z. der henviser til, at koordinationsorganer som Eurojust har vist sig at være en ægte gevinst, og at deres indsats mod international kriminalitet er øget betragteligt, selv om deres beføjelser stadig er for begrænsede, og selv om nogle medlemsstater har vist sig at være utilbøjelige til at ville dele oplysninger på dette område,
 - AA. der henviser til, at koordinering med hensyn til forsvarsadvokater mangler og derfor bør støttes og godkendes på EU-plan,
 - AB. der henviser til, at mafiaer og organiseret kriminalitet generelt er blevet et tværnationalt fænomen, som har en social, kulturel, økonomisk og politisk indvirkning på medlemsstaterne og nabolande, og som skal bekæmpes også på det sociale niveau i samarbejde med civilsamfundet og demokratiske institutioner,
1. henstiller til Rådet
- a) i betragtning af, at et EU-område for strafferetspleje skal være baseret på respekt for de grundlæggende rettigheder, at genoptage arbejdet med beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og navnlig hurtigt at vedtage
 - en ambitiøs retsakt om retsgarantier i straffesager, som er baseret på princippet om uskyldsformodning, såsom ret til en »meddelelse om rettigheder«, ret til juridisk bistand, ret til gratis juridisk bistand om nødvendigt, både før og under rettergangen, ret til at fremsøge bevismateriale, ret til at blive informeret på et sprog, som den mistænkte/tiltalte kan forstå, om karakteren af og/eller årsagerne til anklagerne og/eller grundlaget for mistanken, ret til indsigt i alle relevante dokumenter på et sprog, som den mistænkte/tiltalte forstår, ret til en tolk, ret til en høring og ret til forsvar, beskyttelse af mistænkte/tiltalte, som ikke kan forstå eller følge retsforhandlingerne, minimumsstandards for frihedsberøvelse, vilkårene herunder samt for beskyttelse af unge mistænkte/tiltalte, effektive og tilgængelige mekanismer for enkeltpersoners adgang til retsmidler,
 - et omfattende regelsæt, der giver ofre for kriminalitet den størst mulige beskyttelse, herunder passende erstatning og vidnebeskyttelse, især i sager om organiseret kriminalitet,
 - en retsakt om anerkendelse af bevismidler i straffesager,
 - foranstaltninger til fastsættelse af minimumsstandards for fængselsvilkår og vilkår under frihedsberøvelse og et fælles sæt rettigheder for indsatte i EU, herunder bl.a. retten til kommunikation og konsular bistand

Torsdag, den 7. maj 2009

- foranstaltninger til at fungere som hoveddrivkraft og støtte for civilsamfundet og institutioner i deres bestræbelser på at bekæmpe mafiaer samt vedtage foranstaltninger med henblik på at vedtage et lovgivningsinstrument om konfiskation af internationale kriminelle organisationers finansielle aktiver og ejendom og om genbrug heraf til sociale formål,
- b) i betragtning af, at princippet om gensidig anerkendelse er hjørnestenen for det retlige samarbejde i straffesager, hurtigst muligt at vedtage de EU-retsakter, der fortsat er behov for med henblik på en fuldstændig gennemførelse af princippet, samt at sikre udvikling af tilsvarende standarder for procedurermæssige rettigheder og tilnærmelse af minimumsregler vedrørende aspekter af strafferetsplejen,
- c) sammen med medlemsstaterne på effektiv vis at gennemføre princippet om gensidig anerkendelse på strafferetsplejeområdet under behørig hensyntagen til de vanskeligheder, man er stødt på, og de resultater, der er opnået, i forbindelse med gennemførelsen og den daglige anvendelse af den europæiske arrestordre, og samtidig sikre at medlemsstaterne i deres anvendelse af princippet respekterer grundlæggende rettigheder og de generelle retsprinsipper som fastlagt i EU-traktatens artikel 6,
- d) indtrængende at opfordre medlemsstaterne til at anvende proportionalitetsprincippet ved gennemførelsen af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre og henlede opmærksomheden på, at andre retsinstrumenter, såsom høringer ved hjælp af videokonferencer, kan vise sig at være hensigtsmæssige i specifikke tilfælde under overholdelse af med passende sikkerhedsforskrifter,
- e) i samarbejde med Parlamentet at gøre status over den nuværende situation med hensyn til det retlige samarbejde i straffesager i EU og herunder tage hensyn til både mangler og fremskridt,
- f) sammen med Kommissionen og Parlamentet at nedsætte et vismandsudvalg (jurister), der skal have til opgave at udarbejde en undersøgelse af ligheder og forskelle mellem alle medlemsstaternes strafferetlige systemer og fremsætte forslag om etablering af et EU-område for strafferetspleje, som skaber balance mellem behovene for hhv. effektivitet i straffesager og beskyttelse af individuelle rettigheder,
- g) sammen med Kommissionen og Parlamentet og i samarbejde med Europarådets relevante udvalg, såsom CEPEJ, og de eksisterende europæiske netværk, der beskæftiger sig med straffesager, at etablere et system til objektiv, upartisk, gennemsigtig, omfattende, horisontal og konstant overvågning og evaluering af gennemførelsen af EU's politikker og retsakter på området og af retsplejens kvalitet, effektivitet, integritet og retfærdighed, idet der også tages hensyn til, i hvor høj grad medlemsstaternes reelt gennemfører EF-Domstolens og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis, efter samme model som peer-evalueringssystemet, således at der kan tilvejebringes pålidelige rapporter mindst en gang om året; evalueringssystemet bør navnlig
 - omfatte et evalueringsnetværk med både et politisk og et teknisk niveau,
 - på grundlag af en gennemgang af eksisterende evalueringssystemer fastlægge prioriteter, rækkevidde, kriterier og metoder, hvorved det skal have sig for øje, at der ikke bør være tale om en teoretisk evaluering, men derimod en vurdering af konsekvenserne af EU's politikker på stedet og for den daglige forvaltning af retsplejen samt retsplejens kvalitet, effektivitet, integritet og retfærdighed, idet der også tages hensyn til, i hvor høj grad medlemsstaterne gennemfører EF-Domstolens og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis,
 - undgå overlapninger og skabe synergi med eksisterende evalueringssystemer,
 - benytte en kombineret tilgang med såvel statistiske og lovgivningsmæssige oplysninger som vurdering af anvendelsen af EU-instrumenter på stedet,
 - indsamle sammenlignelige data og så vidt muligt tage bestik af allerede tilgængelige data,
 - involvere Parlamentet tæt i evalueringssystemet, både på det politiske og det tekniske plan,
- h) sammen med Kommissionen og Parlamentet at gøre status over den nuværende situation med hensyn til uddannelse af dommere og anklagere i EU, herunder mangler og behov, og straks træffe foranstaltninger, idet enhver unødvendig form for dobbeltarbejde undgås, med henblik på at fremme tilvejebringelsen af en ægte EU-retskultur gennem oprettelse af et europæisk retsakademi for dommere, anklagere, forsvarsadvokater og andre personer, der er involveret i retsplejen, en retskultur, som bør

Torsdag, den 7. maj 2009

- opbygges med udgangspunkt i det eksisterende europæiske net for retlig uddannelse og på sigt udvikles til et EU-institut, der er forbundet med eksisterende agenturer og har en solid og hensigtsmæssig struktur, inden for hvis rammer de nationale retsakademier, retlige netværk og andre organisationer, som f.eks. Det Europæiske Retsakademi og organisationer, der beskæftiger sig med retten til forsvar, bør spille en fremtrædende rolle og Kommissionen bør medvirke,
 - forvalte og videreudvikle udvekslingsprogrammet for retslige myndigheder,
 - fastlægge fælles læseplaner for uddannelse af dommere og anklagere, der sikrer, at den europæiske dimension indgår i behørigt omfang på de forskellige retlige områder,
 - tilbyde både grundlæggende uddannelse og videreuddannelse af europæiske dommere, anklagere og forsvarsadvokater på et frivilligt grundlag,
 - styrke sprogkundskaberne hos retslige myndigheder, advokater og andre involverede parter,
 - tilbyde sådan uddannelse også til kandidatlande og andre lande, som EU har indgået samarbejds- og partnerskabsaftaler med,
- i) indtrængende at opfordre medlemsstaterne til hurtigst muligt fuldt ud at gennemføre Rådets afgørelse om styrkelse af Eurojust og om ændring af Rådets afgørelse 2002/187/RIA (5613/2008) ⁽¹⁾ og til at opfordre de nationale myndigheder til at inddrage Eurojust i de tidlige faser af samarbejdsprocedurerne, til at opgive den modvilje mod at dele oplysninger og samarbejde fuldt ud, der er blevet udvist på nationalt plan, og til at inddrage Parlamentet fuldt ud sammen med Kommissionen og Eurojust i det kommende arbejde med henblik på en korrekt gennemførelse af afgørelsen om oprettelse af Eurojust,
- j) at opstille en plan for gennemførelsen af den ovennævnte afgørelse, navnlig for så vidt angår Eurojusts beføjelser til
- at bilægge konflikter om jurisdiktion,
 - at foretage efterforskning og rejse tiltale,
- k) at tage skridt til, at der hvert år offentliggøres en omfattende rapport om kriminalitet i EU, der sammenfatter rapporter vedrørende specifikke områder, såsom trusselsvurderingen af organiseret kriminalitet (OCTA), Eurojusts årsberetning, etc.,
- l) at opfordre medlemsstaterne til at arbejde videre på Den Tjekkiske Republiks, Republikken Polens, Republikken Sloveniens, Den Slovakiske Republiks og Kongeriget Sveriges initiativ med henblik på vedtagelse af Rådets rammeafgørelse om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om jurisdiktion i straffesager (5208/2009) under hensyntagen til den mistænkte eller tiltaltes ret til at blive oplyst om og inddraget i alle faser af processen for valg af jurisdiktion i straffesager samt til at høre Parlamentet igen på baggrund af de fremskridt, Rådet har gjort i sine forhandlinger,
- m) i tilstrækkelig grad at være opmærksom på fordelene ved ny teknologi for at sikre et højt niveau med hensyn til offentlig sikkerhed samt at udnytte internettets potentiale med hensyn til udbredelse af oplysninger fuldt ud, at styrke det nyoprettede »retsforums« rolle, at fremme udviklingen af nye læremetoder (e-læring) og at indsamle og dele data ved at opdatere og styrke eksisterende databaser som f.eks. toldvæsenernes databaser, der er af afgørende betydning for bekæmpelsen af smugleri og menneskehandel, og samtidig at sikre overholdelse af grundlæggende rettigheder og navnlig et højt niveau af beskyttelse af enkeltpersoners privatliv med hensyn til behandling af personoplysninger inden for rammerne af politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager;
2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og til orientering til Kommissionen.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Tirsdag, den 5. maj 2009

UDTALELSER

EUROPA-PARLAMENTET

Støtte til Special Olympics i Den Europæiske Union

P6_TA(2009)0347

Europa-Parlamentets erklæring om støtte til Special Olympics i Den Europæiske Union

(2010/C 212 E/20)

Europa-Parlamentet,

der henviser til forretningsordenens artikel 116,

- A. der henviser til, at Special Olympics i Europa giver voksne og børn med mentale handicap mulighed for at dyrke sport og skabe sociale kontakter,
 - B. der henviser til, at der gennemføres Special Olympics-programmer i alle EU-medlemsstaterne med deltagelse af en halv million atleter,
 - C. der henviser til, at Special Olympics dagligt gennemfører EU-politik ved at fremme sport og frivilligt arbejde på tværs af grænserne, ved at nedbryde stereotyperne om handicap gennem offentlige sundhedsydelser og ved at inddrage marginaliserede personer i sociale aktiviteter,
 - D. der henviser til, at Special Olympics i Europa bliver vært for to store kommende arrangementer: i 2010 afholder Special Olympics de europæiske sommerlege i Warszawa, Polen, og i 2011 afholder organisationen verdenssommerlegene i Athen, Grækenland,
 - E. der henviser til, at EU ydede finansiel støtte til Special Olympics' verdenssommerlege i Irland i 2003,
1. mener, at leveringen af tjenesteydelser under Special Olympics på lokalt, nationalt og internationalt plan kræver betydelige tilskud;
 2. bemærker, at Special Olympics i Europa søger økonomisk støtte fra Kommissionen til de europæiske sommerlege i Warszawa i 2010 og verdenssommerlegene i Athen i 2011;
 3. anerkender, at atleter, familier og borgerne generelt vil kunne drage fordel ved afholdelsen af disse arrangementer i Europa;
 4. anmoder Kommissionen om at støtte legene i Warszawa i 2010 og i Athen i 2011;
 5. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter.
-

Tirsdag, den 5. maj 2009

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

Anmodning om beskyttelse af Aldo Patriciellos immunitet og privilegier

P6_TA(2009)0337

Europa-Parlamentets afgørelse af 5. maj 2009 om anmodning om beskyttelse af Aldo Patriciellos immunitet og privilegier (2009/2021(IMM))

(2010/C 212 E/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning fra Aldo Patriciello om beskyttelse af hans immunitet i forbindelse med en undersøgelse, der er ved at blive foretaget af anklagemyndigheden ved retten i Isernia, hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 9. marts 2009,
 - der henviser til artikel 9 og 10 i protokollen af 8. april 1965 vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
 - der henviser til De Europæiske Fællesskabers Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986 og 21. oktober 2008 ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 3, og artikel 7,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0286/2009),
1. vedtager at beskytte Aldo Patriciellos immunitet og privilegier;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de relevante myndigheder i Den Italienske Republik.

⁽¹⁾ Sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier, Sml. 1954-1964, s. 483, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl., Sml. 1986, s. 2 391, og forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente, endnu ikke offentliggjort i Samling af Afgørelser.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Anmodning om beskyttelse af Umberto Bossis immunitet og privilegier

P6_TA(2009)0338

Europa-Parlamentets afgørelse af 5. maj 2009 om anmodning om beskyttelse af Umberto Bossis immunitet og privilegier (2009/2020(IMM))

(2010/C 212 E/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 19. februar 2009 fra Umberto Bossi om beskyttelse af hans immunitet i forbindelse med en undersøgelse, der er ved at blive foretaget af anklagemyndigheden ved retten i Verbania, hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 9. marts 2009,
 - der henviser til artikel 9 og 10 i protokollen af 8. april 1965 vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
 - der henviser til De Europæiske Fællesskabers Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986 og 21. oktober 2008 ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 3, og artikel 7,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0269/2009),
1. vedtager at beskytte Umberto Bossis immunitet og privilegier;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de relevante myndigheder i Den Italienske Republik.

⁽¹⁾ Sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier, Sml. 1954-1964, s. 483, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl., Sml. 1986, s. 2391, og forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente, endnu ikke offentliggjort i Samling af Afgørelser.

Onsdag, den 6. maj 2009

De stående udvalgs sagsområder

P6_TA(2009)0348

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om de stående udvalgs sagsområder

(2010/C 212 E/23)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Formandskonferencens forslag,

— der henviser til forretningsordenens artikel 174,

1. vedtager at nedsætte følgende stående udvalg:

I. Udenrigsudvalget

II. Udviklingsudvalget

III. Udvalget om International Handel

IV. Budgetudvalget

V. Budgetkontroludvalget

VI. Økonomi- og Valutaudvalget

VII. Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

VIII. Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed

IX. Udvalget om Industri, Forskning og Energi

X. Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse

XI. Transport- og Turismeudvalget

XII. Regionaludviklingsudvalget

XIII. Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

XIV. Fiskeriudvalget

XV. Kultur- og Uddannelsesudvalget

XVI. Retsudvalget

Onsdag, den 6. maj 2009

XVII. Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

XVIII. Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

XIX. Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling

XX. Udvalget for Andragender

2. vedtager, at bilag VI til forretningsordenen affattes således:

»BILAG VI

De stående udvalgs sagsområder

I. Udenrigsudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP). Udvalget bistås i denne sammenhæng af et underudvalg om sikkerhed og forsvar
2. forbindelserne med de øvrige EU-institutioner og -organer, FN og øvrige internationale organisationer og interparlamentariske forsamlinger om spørgsmål, der henhører under dets sagsområde
3. styrkelse af de politiske forbindelser med tredjelande, i særdeleshed landene i umiddelbar nærhed af Unionen i form af større samarbejds- og bistandsprogrammer eller internationale aftaler som f.eks. associerings- og partnerskabsaftaler
4. indledning, overvågning og afslutning af forhandlinger om europæiske staters tiltrædelse af Den Europæiske Union
5. spørgsmål vedrørende menneskerettigheder, beskyttelse af mindretal og fremme af demokratiske værdier i tredjelande. I denne sammenhæng bistås udvalget af et underudvalg om menneskerettigheder. Med forbehold af de relevante bestemmelser indbydes medlemmer fra andre udvalg og organer med ansvar inden for sit område til at deltage i underudvalgets møder.

Udvalget sikrer samordning af arbejdet i de blandede parlamentariske udvalg og parlamentariske samarbejdsudvalg samt interparlamentariske delegationer, ad hoc-delegationer og valgobservationsmissioner, når spørgsmålene henhører under dets sagsområde.

II. Udviklingsudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. fremme, gennemførelse og overvågning af Den Europæiske Unions politik for udviklingssamarbejde, herunder især:
 - a) politisk dialog med udviklingslandene, bilateralt og i de kompetente internationale organisationer og interparlamentariske fora
 - b) bistand til og samarbejdsaftaler med udviklingslande
 - c) fremme af de demokratiske værdier, god regeringsførelse og menneskerettigheder i udviklingslandene
2. spørgsmål vedrørende AVS-EU-partnerskabsaftalen og forbindelserne med de kompetente organer

Onsdag, den 6. maj 2009

3. Parlamentets deltagelse i valgobservationsopgaver, om nødvendigt i samarbejde med andre kompetente udvalg og delegationer.

Udvalget samordner arbejdet i de interparlamentariske delegationer og ad hoc-delegationer, når spørgsmålene henhører under dets sagsområde.

III. Udvalget om International Handel

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. finansielle, økonomiske og handelsmæssige forbindelser med tredjelande og regionale organisationer
2. foranstaltninger vedrørende teknisk harmonisering eller standardisering på områder omfattet af folkeretlige instrumenter
3. forbindelserne med de relevante internationale organisationer og med organisationer, der arbejder for regional økonomisk og handelsmæssig integration uden for Unionen
4. forbindelserne med WTO, herunder dets parlamentariske dimension.

Udvalget har forbindelse med de kompetente interparlamentariske delegationer og ad hoc-delegationer med hensyn til de økonomiske og handelsmæssige aspekter af forbindelserne med tredjelande.

IV. Budgetudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den flerårige finansielle ramme for Unionens indtægter og udgifter og Unionens ordning med egne indtægter
2. Parlamentets budgetmæssige prerogativer, dvs. Unionens budget samt forhandling om og gennemførelse af inter-institutionelle aftaler inden for dette område
3. Parlamentets overslag i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i forretningsordenen
4. de decentraliserede organers budget
5. Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter
6. opførelse på budgettet af Den Europæiske Udviklingsfond, uden at dette berører de beføjelser, der er tillagt det udvalg, som er kompetent med hensyn til AVS-EU-partnerskabsaftalen
7. de finansielle virkninger af alle Fællesskabets retsakter og deres forenelighed med den flerårige finansielle ramme, uden at dette berører de relevante udvalgs kompetence
8. uanset forretningsordenens artikel 72, stk. 1, opfølgning og evaluering af gennemførelsen af det løbende budget, bevillingsoverførsler, procedurer vedrørende stillingsfortegnelserne, driftsbevillinger og udtalelser vedrørende bygningsprojekter med betydelige finansielle virkninger
9. finansforordningen, bortset fra spørgsmål vedrørende gennemførelse og forvaltning af samt kontrol med budgettet.

Onsdag, den 6. maj 2009

V. Budgetkontroludvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. kontrol med gennemførelsen af Unionens budget og af Den Europæiske Udviklingsfond samt de dechargeafgørelser, Parlamentet skal træffe, herunder den interne dechargeprocedure, og alle andre foranstaltninger, der træffes i forbindelse med eller til iværksættelse af disse afgørelser
2. regnskabsafslutning, regnskabsaflæggelse og revision af regnskaber og balancer for Unionen, dennes institutioner og alle organer, der finansieres af den, herunder opgørelse af de bevillinger, som skal fremføres, og af saldiene
3. kontrol med Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter
4. overvågning af omkostningseffektiviteten af de forskellige former for fællesskabsfinansiering i forbindelse med gennemførelsen af Unionens politikker
5. behandling af svig og uregelmæssigheder i forbindelse med gennemførelsen af Unionens budget og foranstaltninger med henblik på at forhindre og retsforfølge sådanne sager samt beskyttelse af EU's finansielle interesser generelt
6. forbindelserne med Revisionsretten, udnævnelse af Rettens medlemmer og behandling af dens beretninger
7. finansforordningen for så vidt angår gennemførelse og forvaltning af samt kontrol med budgettet.

VI. Økonomi- og Valutaudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. Unionens økonomiske og monetære politik, Den Økonomiske og Monetære Unions funktion samt det europæiske monetære og finansielle system (herunder forbindelserne med de relevante institutioner og organisationer)
2. fri bevægelighed for kapital og betalinger (betalinger på tværs af grænserne, fælles betalingsområde, betalingsbalance, kapitalbevægelser og låne- og udlånspolitik, kontrol med kapitalbevægelser fra tredjelande, foranstaltninger til fremme af Den Europæiske Unions kapitaludførsel)
3. det internationale monetære og finansielle system (herunder forbindelserne med finansielle og monetære institutioner og organisationer)
4. reglerne om konkurrence og statsstøtte eller offentlig støtte
5. fiskale bestemmelser
6. regulering af og kontrol med finansielle tjenesteydelser, institutioner og markeder, herunder finansiell rapportering, revision, regnskabsregler, selskabsstyring og andre selskabsretlige anliggender, der specifikt drejer sig om finansielle tjenesteydelser.

VII. Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. beskæftigelsespolitik og alle aspekter af social- og arbejdsmarkedspolitik såsom arbejdsvilkår, social sikring og social beskyttelse
2. foranstaltninger vedrørende sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen

Onsdag, den 6. maj 2009

3. Den Europæiske Socialfond
4. erhvervsuddannelsespolitik, herunder faglige kvalifikationer
5. arbejdstagernes og pensionisternes fri bevægelighed
6. arbejdsmarkedsdialogen
7. enhver form for forskelsbehandling på arbejdspladsen og arbejdsmarkedet med undtagelse af forskelsbehandling på grund af køn
8. forbindelserne med:
 - Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop)
 - Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene
 - Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut
 - Det Europæiske Arbejds miljøagentursamt forbindelserne med andre relevante EU-organer og internationale organisationer.

VIII. Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. miljøpolitik og miljøbeskyttelsesforanstaltninger, herunder især vedrørende:
 - a) luft-, jord- og vandforurening, affaldshåndtering og genvinding, farlige stoffer og præparater, støjniveauer, klimaforandring og beskyttelse af den biologiske mangfoldighed
 - b) bæredygtig udvikling
 - c) internationale og regionale foranstaltninger og aftaler med henblik på miljøbeskyttelse
 - d) afhjælpning af miljøskader
 - e) civilbeskyttelse
 - f) Det Europæiske Miljøagentur
 - g) Det Europæiske Kemikalieagentur
2. folkesundhed, herunder især:
 - a) programmer og specifikke aktioner inden for folkesundhed
 - b) lægemidler og kosmetiske produkter

Onsdag, den 6. maj 2009

- c) sundhedsaspekterne af bioterrorisme
 - d) Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme
3. fødevarer sikkerhed, herunder især:
- a) fødevarers mærkning og sikkerhed
 - b) veterinærlovgivning om beskyttelse mod sundhedsrisici for mennesker; sundhedskontrol af fødevarer og fødevareproduktionssystemer
 - c) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og Det Europæiske Fødevare- og Veterinærkontor.

IX. Udvalget om Industri, Forskning og Energi

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. Unionens industripolitik og anvendelsen af nye teknologier, herunder foranstaltninger vedrørende små og mellemstore virksomheder
2. Unionens forskningspolitik, herunder udbredelse og udnyttelse af forskningsresultater
3. rumpolitik
4. aktiviteterne inden for Det Fælles Forskningscenter og Centralbureauet for Kernefysiske Målinger, JET, ITER og andre projekter inden for samme område
5. fællesskabsforanstaltninger vedrørende energipolitik i almindelighed, forsyningssikkerhed og energieffektivitet, herunder etablering og udvikling af transeuropæiske net i energiinfrastruktursektoren
6. Euratom-traktaten og Euratoms Forsyningsagentur, nuklear sikkerhed, nedlukning og bortskaffelse af affald i den nukleare sektor
7. informationssamfund og informationsteknologi, herunder etablering og udvikling af transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur.

X. Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. koordinering på fællesskabsplan af national lovgivning vedrørende det indre marked og toldunionen, særlig:
 - a) fri varebevægelser, herunder harmonisering af tekniske standarder
 - b) etableringsretten
 - c) fri udveksling af tjenesteydelser, bortset fra finansielle tjenesteydelser og posttjenester

Onsdag, den 6. maj 2009

2. foranstaltninger med henblik på at identificere og fjerne potentielle hindringer for det indre markeds funktion
3. fremme og beskyttelse af forbrugernes økonomiske interesser i forbindelse med etableringen af det indre marked, dog med undtagelse af spørgsmål vedrørende folkesundhed og fødevarer sikkerhed.

XI. Transport- og Turismeudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. udvikling af en fælles politik for transport ad jernbane, veje og indre vandveje samt skibs- og luftfart, særlig:
 - a) fælles regler for transport inden for Den Europæiske Union
 - b) etablering og udvikling af transeuropæiske net på transportinfrastrukturområdet
 - c) levering af transporttjenesteydelser og forbindelser med tredjelande på transportområdet
 - d) transportsikkerhed
 - e) forbindelser med internationale transportorganisationer
2. posttjenester
3. turisme.

XII. Regionaludviklingsudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

Regional- og samhørighedspolitik, herunder især:

- a) Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden og de øvrige instrumenter inden for Unionens regionalpolitik
- b) evaluering af andre EU-politikkers indvirkning på den økonomiske og sociale samhørighed
- c) koordinering af Unionens strukturelle instrumenter
- d) regioner i EU's yderste periferi og ømråder samt samarbejde på tværs af grænserne og mellem regionerne
- e) forbindelserne til Regionsudvalget, interregionale samarbejdsorganisationer og lokale og regionale myndigheder.

XIII. Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den fælles landbrugspolitikens funktion og udvikling

Onsdag, den 6. maj 2009

2. udvikling af landdistrikter, herunder aktiviteterne i forbindelse med de relevante finansielle instrumenter
3. lovgivning om
 - a) dyre- og plantesundhed samt foderstoffer, forudsat af de pågældende foranstaltninger ikke sigter på beskyttelse mod sundhedsrisici for mennesker
 - b) dyrs opdræt og velfærd
4. forbedring af landbrugsvarernes kvalitet
5. forsyning med landbrugsråvarer
6. EF-Sortsmyndigheden
7. skovbrug.

XIV. Fiskeriudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den fælles fiskeripolitikens funktion og udvikling samt dens forvaltning
2. bevarelse af fiskeressourcerne
3. den fælles markedsordning for fiskeriprodukter
4. strukturpolitikken inden for fiskeri og akvakultur, herunder de finansielle styringsinstrumenter for fiskeriet
5. internationale fiskeriaftaler.

XV. Kultur- og Uddannelsesudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. Den Europæiske Unions kulturelle aspekter, især:
 - a) forbedring af kendskabet til og udbredelse af kulturen
 - b) beskyttelse og fremme af den kulturelle og sproglige mangfoldighed
 - c) bevarelse og beskyttelse af kulturarven, de kulturelle udvekslinger og den kunstneriske skaben
2. EU's uddannelsespolitik, herunder området for europæiske højere uddannelser, fremme af Europaskolesystemet og livslang uddannelse
3. audiovisuel politik og de kulturelle og uddannelsesmæssige aspekter af informationssamfundet
4. ungdomspolitik samt udvikling af en sports- og fritidspolitik

Onsdag, den 6. maj 2009

5. informations- og mediepolitik
6. samarbejde med tredjelande på områderne kultur og uddannelse og forbindelserne med de relevante internationale organisationer og institutioner.

XVI. Retsudvalget

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. fortolkning og anvendelse af EU-retten, EU-retsakternes overensstemmelse med den primære ret, navnlig valget af retsgrundlag og overholdelsen af subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne
2. fortolkning og anvendelse af folkeretten i det omfang, den vedrører Den Europæiske Union
3. forenkling af fællesskabslovgivningen, navnlig forslag til retsakter med henblik på officiel kodifikation heraf
4. retlig beskyttelse af Parlamentets rettigheder og prærogativer, herunder ved Parlamentets deltagelse i sager ved Domstolen og Retten i Første Instans
5. fællesskabsretsakter, der påvirker den enkelte medlemsstats retsorden, navnlig inden for:
 - a) civil- og handelsret
 - b) selskabsret
 - c) intellektuel ejendomsret
 - d) procesret
6. foranstaltninger vedrørende retligt og administrativt samarbejde i civilretlige spørgsmål
7. miljøansvar og sanktioner over for miljøkriminalitet
8. etiske spørgsmål i forbindelse med nye teknologier, under inddragelse af de relevante udvalg efter proceduren med associerede udvalg
9. statuten for medlemmerne og De Europæiske Fællesskabers personalevedtægt
10. spørgsmål vedrørende medlemmernes privilegier og immuniteter og prøvelse af medlemmernes mandater
11. Domstolens organisation og statut
12. Harmoniseringskontoret for det Indre Marked.

XVII. Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. beskyttelse af borgernes rettigheder, menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder på Den Europæiske Unions område, herunder beskyttelse af mindretal, som fastslået i traktaterne og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

Onsdag, den 6. maj 2009

2. de nødvendige foranstaltninger til bekæmpelse af enhver form for forskelsbehandling med undtagelse af forskelsbehandling på grund af køn og forskelsbehandling, der finder sted på arbejdspladsen og arbejdsmarkedet
3. lovgivning om gennemsigtighed og beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger
4. indførelse og udvikling af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, herunder især:
 - a) foranstaltninger vedrørende personers indrejse og bevægelser, asyl og migration
 - b) foranstaltninger vedrørende integreret forvaltning af de ydre grænser
 - c) foranstaltninger vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager
5. Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug og Det Europæiske Observatorium for Bekæmpelse af Racisme og Fremmedhad, Europol, Eurojust, Cepol og andre organer og agenturer inden for samme område
6. fastslåelse af, at der er en klar fare for, at en medlemsstat groft overtræder principper, som medlemsstaterne har til fælles.

XVIII. Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. de institutionelle aspekter af den europæiske integrationsproces, navnlig inden for rammerne af forberedelsen og afviklingen af konventer og regeringskonferencer
2. gennemførelse af EU-traktaten og vurdering af, hvorledes den fungerer
3. de institutionelle følger af forhandlinger om udvidelse af Den Europæiske Union
4. interinstitutionelle forbindelser, herunder efterprøvelse af interinstitutionelle aftaler, jf. forretningsordenens artikel 120, stk. 2, med henblik på vedtagelse på plenarmødet
5. en ensartet valg måde
6. politiske partier på europæisk plan, uden at dette berører Præsidiets beføjelser
7. fastslåelse af, at en medlemsstat groft og vedvarende overtræder principper, som medlemsstaterne har til fælles
8. fortolkning og anvendelse af forretningsordenen og forslag til ændringer heraf.

XIX. Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. fastlæggelse, fremme og beskyttelse af kvinders rettigheder i Unionen og hertil knyttede fællesskabsforanstaltninger
2. fremme af kvinders rettigheder i tredjelande

Onsdag, den 6. maj 2009

3. ligestillingspolitik, herunder ligestilling mellem mænd og kvinder med hensyn til mulighederne på arbejdsmarkedet og lige behandling på arbejdet
4. fjernelse af enhver form for forskelsbehandling på grund af køn
5. gennemførelse og videreudviklingen af politikken med generel hensyntagen til kønsaspektet («gender mainstreaming») i alle sektorer
6. opfølgning og gennemførelse af internationale aftaler og konventioner af betydning for kvinders rettigheder
7. informationspolitik vedrørende kvinder.

XX. Udvalget for Andragender

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. andragender
 2. forbindelserne med Den Europæiske Ombudsmand.»
 3. vedtager, at denne afgørelse skal træde i kraft den første dag i den første mødeperiode i den syvende valgperiode;
 4. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.
-

Antallet af interparlamentariske delegationer, delegationer til de blandede parlamentariske udvalg, delegationer til parlamentariske samarbejdsudvalg og til multilaterale parlamentariske forsamlinger

P6_TA(2009)0349

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om antallet af de interparlamentariske delegationer, delegationerne til de blandede parlamentariske udvalg, delegationerne til de parlamentariske samarbejdsudvalg og delegationer til multilaterale parlamentariske forsamlinger

(2010/C 212 E/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Formandskonferencens forslag,
- der henviser til forretningsordenens artikel 188 og artikel 190,
- der henviser til de associerings- og samarbejdsaftaler samt andre aftaler, som Unionen har indgået med tredjelande,
- der ønsker at styrke det parlamentariske demokrati ved at tilstræbe kontinuerlig interparlamentarisk dialog,

Onsdag, den 6. maj 2009

1. vedtager at ændre medlemstallet for de interparlamentariske delegationer og deres regionale grupper som følger:

a) Europa, Vestbalkan og Tyrkiet

Delegationer til

- Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Kroatien
- Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien
- Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Tyrkiet

Delegationen for Forbindelserne med Schweiz, Island og Norge og Det Blandede EØS-Parlamentarikerudvalg

Delegationen for Forbindelserne med Albanien, Bosnien-Hercegovina, Serbien, Montenegro og Kosovo

b) Rusland, staterne i Det Østlige Partnerskab, Centralasien og Mongoliet

Delegationen til Det Parlamentariske Samarbejdsudvalg EU-Rusland

Delegationen til Det Parlamentariske Samarbejdsudvalg EU-Ukraine

Delegationen til Det Parlamentariske Samarbejdsudvalg EU-Moldova

Delegationen for Forbindelserne med Belarus

Delegationen til De Parlamentariske Samarbejdsudvalg EU-Armenien, EU-Aserbajdsjan og EU-Georgien

Delegationen til De Parlamentariske Samarbejdsudvalg EU-Kasakhstan, EU-Kirgisistan og EU-Uzbekistan og for Forbindelserne med Tadsjikistan, Turkmenistan og Mongoliet

c) Maghreb-landene, Machrek-landene, Israel og Palæstina

Delegationer for forbindelserne med

- Israel
- Det Palæstinensiske Lovgivende Råd
- Maghreb-landene og Den Arabiske Maghreb-Union
- Machrek-landene

d) Den Arabiske Halvø, Irak og Iran

Delegationer for forbindelserne med

- Den Arabiske Halvø
- Irak
- Iran

Onsdag, den 6. maj 2009

e) Nord- og Sydamerika

Delegationer for forbindelserne med

- De Forenede Stater
- Canada
- landene i Mellemamerika
- landene i Det Andinske Fællesskab
- Mercosur

Delegationen til Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Mexico

Delegationen til Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Chile

f) Asien/Stillehavet

Delegationer for forbindelserne med

- Japan
- Folkerepublikken Kina
- Indien
- Afghanistan
- landene i Sydasien
- landene i Sydøstasien og Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien (ASEAN)
- Den Koreanske Halvø
- Australien og New Zealand

g) Afrika

Delegationer for forbindelser med

- Sydafrika
- Det Panafrikanske Parlament

h) Multilaterale forsamlinger

Delegationen til Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU

Delegationen til Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavsområdet

Onsdag, den 6. maj 2009

Delegationen til Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling

Delegation til Den Parlamentariske Forsamling Euronest

Delegationen for forbindelserne med NATO's Parlamentariske Forsamling

(som vil bestå af medlemmer af Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar);

2. a) bestemmer, at kun medlemmer af Udvalget om International Handel og Udviklingsudvalget kan være medlemmer af de parlamentariske udvalg i forbindelse med de økonomiske partnerskabsaftaler, idet Udvalget om International Handel fortsat sikres den førende rolle i sin egenskab af kompetent udvalg, og at de to udvalg aktivt bør koordinere deres arbejde med Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU;
 - b) bestemmer, at kun medlemmer af de respektive bilaterale eller regionale delegationer kan være medlemmer af de parlamentariske forsamlinger for Euromed, Eurolat og Euronest;
 3. henleder opmærksomheden på Formandskonferencens beslutning om at oprette Den Parlamentariske Forsamling Euronest som en associering mellem Europa-Parlamentet og Ukraines, Moldovas, Belarus', Armeniens, Aserbajdsjans og Georgiens parlamenter; bestemmer, med hensyn til Belarus, at Formandskonferencen vil forelægge forslag vedrørende Belarus' repræsentation i Den Parlamentariske Forsamling Euronest;
 4. bestemmer, at Delegationsformandskonferencen skal udarbejde et forslag til en årlig mødekalender, som skal vedtages af Formandskonferencen efter høring af Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget og Udvalget om International Handel, dog således at Formandskonferencen kan ændre mødekalenderen på grund af politiske begivenheder;
 5. bestemmer, at de politiske grupper og løsgængerne til hver kategori af delegation vælger et antal faste stedfortrædere, som ikke må overstige antallet af ordinære medlemmer, der repræsenterer de pågældende grupper eller løsgængere;
 6. beslutter, at samarbejdet med og høring af de udvalg, der er berørt af delegationsarbejde, skal styrkes gennem afholdelse af fælles møder mellem disse parter på Parlamentets sædvanlige arbejdssteder;
 7. vil i praksis bestræbe sig på at sikre, at én eller flere udvalgsordførere deltager i delegationernes, de parlamentariske samarbejdsudvalgs, de blandede parlamentariske udvalgs og de multilaterale parlamentariske forsamlingers arbejde, og beslutter, at dets formand efter fælles anmodning fra formændene for den pågældende delegation og det pågældende udvalg giver bemyndigelse til sådanne missioner;
 8. beslutter, at denne afgørelse træder i kraft i den første mødeperiode i Europa-Parlamentets syvende valgperiode;
 9. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag, den 6. maj 2009

Proceduren for andragender (ændring af forretningsordenen)

P6_TA(2009)0353

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om revision af forretningsordenens bestemmelser om proceduren for andragender (2006/2209(REG))

(2010/C 212 E/25)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til formandens skrivelse af 20. juli 2006,

— der henviser til forretningsordenens artikel 201 og 202,

— der henviser til betækning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelse fra Udvalget for Andragender (A6-0027/2009),

1. vedtager at optage nedenstående ændringer i forretningsordenen;
2. gør opmærksom på, at disse ændringer træder i kraft den første dag i den næste mødeperiode med undtagelse af ændringen vedrørende artikel 193a (ny), som træder i kraft dagen efter ikrafttrædelsen af den relevante traktatbestemmelse;
3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 1

Europa-Parlamentets forretningsorden Artikel 191 - stk. 2 a (nyt)

2a. Er et andragende undertegnet af flere fysiske eller juridiske personer, skal underskriverne udpege en repræsentant og stedfortrædende repræsentanter, der betragtes som andragere med henblik på dette afsnit.

Er der ikke foretaget en sådan udpegning, betragtes den første underskriver eller en anden egnet person som andrager.

Ændring 2

Europa-Parlamentets forretningsorden Artikel 191 – stk. 2 b (nyt)

2b. Enhver andrager kan til enhver tid tilbagekalde sin støtte til et andragende.

Tilbagekalder alle andragere deres støtte, bliver andragendet ugyldigt.

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 3

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 191 – stk. 3

3. Andragender skal være affattet på et af Unionens officielle sprog.

Andragender, der er affattet på et andet sprog, behandles kun, hvis andrageren har vedlagt en oversættelse **eller et resume** på et af **Unionens** officielle sprog. **Oversættelsen eller resumeet danner grundlag for Parlamentets arbejde.** Parlamentets brevveksling med andrageren sker på det officielle sprog, som oversættelsen **eller resumeet** er affattet på.

3. Andragender skal være affattet på et af Unionens officielle sprog.

Andragender, der er affattet på et andet sprog, behandles kun, hvis andrageren har vedlagt en oversættelse **til** et af **de** officielle sprog. Parlamentets brevveksling med andrageren sker på det officielle sprog, som oversættelsen er affattet på.

Præsidiets kan vedtage, at andragender og korrespondance med andragere kan affattes på andre sprog, der anvendes i en medlemsstat.

Ændring 4

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 191 – stk. 5

5. De andragender, der er optaget i registeret, henvises af formanden til det kompetente udvalg, der **undersøger, om de henhører under Unionens virksomhedsområde.**

5. De andragender, der er optaget i registeret, henvises af formanden til det kompetente udvalg, der **tager stilling til, om andragendet opfylder betingelserne for behandling i EF-traktatens artikel 194.**

Når det kompetente udvalg ikke til enighed om, hvorvidt andragendet opfylder betingelserne for behandling, erklæres andragendet for at opfylde disse betingelser, hvis mindst en fjerdedel af udvalgets medlemmer anmoder herom.

Ændring 5

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 191 – stk. 6

6. Erklærer udvalget, at et andragende ikke opfylder betingelserne for behandling, henlægges det. Henlæggelsen begrundes over for andrageren.

6. Erklærer udvalget, at et andragende ikke opfylder betingelserne for behandling, henlægges det. Henlæggelsen begrundes over for andrageren. **Hvor det er muligt, kan der henvises til alternative klagemuligheder.**

Ændring 6

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 191 – stk. 7

7. **Det kompetente udvalg kan i så fald foreslå andrageren at henvende sig til den kompetente nationale myndighed eller unionsmyndighed.**

udgår

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 7

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 191 - stk. 8

8. Medmindre andrageren anmoder om, at andragendet behandles fortroligt, opføres det i et offentligt register.

8. Efter registrering betragtes et andragende som hovedregel som et offentligt dokument, og andragerens navn og andragendets indhold kan af gennemsigtighedshensyn offentliggøres af Parlamentet.

Ændring 8

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 191 – stk. 8 a (nyt)

8a. Uanset stk. 8 kan andrageren anmode om, at hans eller hendes navn tilbageholdes for at beskytte hans eller hendes privatliv, og Parlamentet skal i så fald respektere en sådan anmodning.

Kan andragendet af anonymitetshensyn ikke undersøges, skal andrageren høres om, hvilke yderligere skridt der skal tages.

Ændring 9

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 191 – stk. 8 b (nyt)

8b. Andrageren kan anmode om, at hans eller hendes andragende behandles fortroligt, hvorefter Parlamentet tager passende forholdsregler for at sikre, at indholdet ikke offentliggøres. Andrageren bliver underrettet om de præcise betingelser for anvendelsen af denne bestemmelse.

Ændring 10

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 192 – stk. -1 (nyt)

-1. Andragender, der opfylder betingelserne for behandling, behandles af det kompetente udvalg som led i dets normale aktiviteter, enten ved drøftelse på et ordinært møde eller ved en skriftlig procedure. Andragerne kan indbydes til at deltage i udvalgets møder, hvis deres andragende skal drøftes, eller de kan anmode om at måtte være til stede. Andragerne gives taleret efter formandens skøn.

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 11

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 192 – stk. 1

1. *Det kompetente udvalg* kan vedtage at udarbejde *betænkning om eller på anden måde tage stilling til de andragender, som det har erklæret i overensstemmelse med* betingelserne for behandling.

Udvalget kan, *navnlig ved andragender, der går ud på at ændre gældende ret*, indhente udtalelse fra et andet udvalg, jf. artikel 46.

1. *Udvalget* kan vedtage at udarbejde *en initiativbetænkning, jf. artikel 45, stk. 1, om et andragende, som opfylder betingelserne for behandling, eller at forelægge Parlamentet et kortfattet forslag til beslutning, forudsat at Formandskonferencen ikke gør indsigelse. Sådanne forslag til beslutning sættes på dagsordenen for den mødeperiode, der afholdes højst otte uger efter, at de er vedtaget i udvalget. Parlamentet træffer afgørelse om forslaget ved en enkelt afstemning uden forhandling, medmindre Formandskonferencen undtagelsesvis beslutter, at artikel 131a finder anvendelse.*

Udvalget kan indhente udtalelse fra *andre* udvalg *med særlig kompetence inden for det pågældende emne*, jf. artikel 46 og bilag VI.

Ændring 12

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 192 – stk. 2

2. Der oprettes et elektronisk register, hvori borgerne kan tilslutte sig andrageren, idet de sætter deres elektroniske underskrift på andragender, der er antaget til behandling og opført i registeret.

2. Der oprettes et elektronisk register, hvori borgerne kan tilslutte sig *eller tilbagekalde deres støtte til* andrageren, idet de sætter deres elektroniske underskrift på andragender, der er antaget til behandling og opført i registeret.

Ændring 13

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 192 – stk. 3

3. *I forbindelse med behandlingen af andragender eller for at orientere sig om de faktiske forhold kan udvalget høre andragerne, foranstalte almindelige høringer eller lade medlemmer foretage rejser for på stedet at orientere sig om de faktiske forhold.*

3. *Udvalget kan med henblik på at undersøge andragender, orientere sig om de faktiske forhold eller finde frem til løsninger foranstalte undersøgelsesrejser til den medlemsstat eller det område, som andragendet vedrører.*

Rapporter fra sådanne rejser udarbejdes af deltagerne. De fremsendes til formanden efter godkendelse i udvalget.

Ændring 14

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 191 – stk. 4

4. *Til forberedelse af sin udtalelse kan udvalget anmode Kommissionen om at forelægge dokumenter, meddele oplysninger og give adgang til sine tjenester.*

4. *Udvalget kan anmode Kommissionen om at bistå sig, f.eks. med oplysninger om anvendelsen eller overholdelsen af EF-retten og ved at fremlægge alle oplysninger og dokumenter, der vedrører det spørgsmål, der er genstand for andragendet. Repræsentanter for Kommissionen indbydes til at deltage i udvalgets møder.*

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 15

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 192 – stk. 5

5. Udvalget kan *forelægge Parlamentet beslutningsforslag om de andragender, det har behandlet.*

5. Udvalget kan *anmode formanden om at fremsende sin udtalelse eller henstilling til Kommissionen, Rådet eller den pågældende myndighed i en medlemsstat med henblik på handling eller svar.*

Udvalget kan desuden anmode om, at Parlamentets formand fremsender dets udtalelser til Kommissionen eller Rådet.

Ændring 16

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 192 – stk. 7

7. Andragerne underrettes *af Parlamentets formand* om de afgørelser, *der er* truffet med hensyn til deres andragender, og om begrundelsen herfor.

7. Andragerne underrettes om de afgørelser, *udvalget har* truffet med hensyn til deres andragender, og om begrundelsen herfor.

Når behandlingen af et andragende, der opfylder betingelserne for behandling, er tilendebragt, erklæres den for afsluttet, og andrageren underrettes.

Ændring 17

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 193 a (ny)

Artikel 193a

Borgerinitiativ

Når Parlamentet underrettes om, at Kommissionen er blevet opfordret til at fremsætte et forslag til retsakt, jf. EU-traktatens artikel 11, stk. 4, undersøger Udvalget for Andragender, om denne omstændighed kan få betydning for dets arbejde, og det underretter i givet fald andragere, som har indgivet et andragende om relaterede emner.

Onsdag, den 6. maj 2009

Generel revision af forretningsordenen

P6_TA(2009)0359

Europa-Parlamentets afgørelse af 6. maj 2009 om en generel revision af Europa-Parlamentets forretningsorden (2007/2124(REG))

(2010/C 212 E/26)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 201 og 202,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A6-0273/2009),

1. vedtager at optage nedenstående ændringer i forretningsordenen;
2. vedtager at vedføje adfærdskodeksen for forhandlinger i forbindelse med den fælles beslutningsprocedure, som godkendt af Formandskonferencen den 18. september 2008, som bilag XVI e til forretningsordenen;
3. vedtager, at disse ændringer træder i kraft den første dag i den 7. valgperiode;
4. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 1**Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 9 – stk. 1 – afsnit 1**

1. Parlamentet **kan vedtage** regler om gennemsigtighed vedrørende medlemmernes økonomiske interesser, som vedføjes forretningsordenen.

1. Parlamentet **fastsætter** regler om gennemsigtighed vedrørende medlemmernes økonomiske interesser, som vedføjes forretningsordenen.

Ændring 2**Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 10 a (ny)****Artikel 10a****Observatører**

1. Når en traktat om en stats tiltrædelse af Den Europæiske Union er blevet undertegnet, kan formanden efter at have opnået samtykke fra Formandskonferencen opfordre parlamentet i den tiltrædende stat til blandt sine egne medlemmer at udpege et antal observatører svarende til det fremtidige antal pladser i Europa-Parlamentet, som den pågældende stat vil få tildelt.

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

2. Disse observatører deltager i Parlamentets forhandlinger, indtil tiltrædelsestraktaten træder i kraft, og har ret til at tale i udvalg og politiske grupper. De har hverken stemmeret eller ret til at opstille til poster i Parlamentet. Deres deltagelse har ingen retsvirkninger for Parlamentets arbejde.

3. Disse observatører ligestilles med medlemmer af Parlamentet, for så vidt angår anvendelse af Parlamentets faciliteter og godtgørelse af udgifter, der påføres dem i forbindelse med deres virksomhed som observatører.

Ændring 51

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 11

Aldersformand

1. På det i artikel 127, stk. 2, omhandlede møde samt ethvert andet møde til valg af formand og Præsidium fører **det ældste af de tilstedeværende medlemmer** forsædet **som aldersformand**, indtil formanden er erklæret valgt.

2. **Under aldersformandens ledelse** må ingen forhandling finde sted, der ikke har sammenhæng med valget af formand eller med valgs prøvelse.

Det **ældste** medlem udøver formandens beføjelser i henhold til artikel 3, stk. 2, andet afsnit. Andre spørgsmål om valgs prøvelse, der rejses under **aldersformandens** ledelse, henvises til det kompetente udvalg.

Midlertidig formand

1. På det i artikel 127, stk. 2, omhandlede møde samt ethvert andet møde til valg af formand og Præsidium fører **den afgående formand eller, i fravær af en sådan, en afgående næstformand eller, i fravær af en sådan, medlemmet med det længstvarende mandat** forsædet, indtil formanden er erklæret valgt.

2. **Så længe et medlem midlertidigt fører forsædet i medfør af stk. 1,** må ingen forhandling finde sted, der ikke har sammenhæng med valget af formand eller med valgs prøvelse.

Det medlem **der midlertidigt fører forsædet i medfør af stk. 1,** udøver formandens beføjelser i henhold til artikel 3, stk. 2, andet afsnit. Andre spørgsmål om valgs prøvelse, der rejses under **dette medlems** ledelse, henvises til det kompetente udvalg.

Ændring 52

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 13

1. Først vælges formanden. Kandidaturerne **skal** før hver valgrunde forelægges for **aldersformanden, som** bekendtgør dem for Parlamentet. Har ingen kandidat efter tre valgrunder opnået absolut flertal af de afgivne stemmer, kan kun de to medlemmer, der ved tredje valgrunde har opnået det største antal stemmer, være kandidater ved fjerde valgrunde. I tilfælde af stemmelighed erklæres den ældste kandidat valgt.

2. Så snart formanden er valgt, overlader **aldersformanden** forsædet **til denne**. Kun den valgte formand kan holde en åbningstale.

1. Først vælges formanden. Kandidaturerne forelægges før hver valgrunde for **det medlem, der midlertidigt fører forsædet, jf. artikel 11, og vedkommende** bekendtgør dem for Parlamentet. Har ingen kandidat efter tre valgrunder opnået absolut flertal af de afgivne stemmer, kan kun de to medlemmer, der ved tredje valgrunde har opnået det største antal stemmer, være kandidater ved fjerde valgrunde. I tilfælde af stemmelighed erklæres den ældste kandidat valgt.

2. Så snart formanden er valgt, overlader **det medlem, der midlertidigt fører forsædet, jf. artikel 11, vedkommende** forsædet. Kun den valgte formand kan holde en åbningstale.

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 3

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 24 – stk. 4 a (nyt)

4a. Formandskonferencen er ansvarlig for at organisere strukturerede høringer af det europæiske civilsamfund om emner af stor betydning. Der kan herunder afholdes offentlige debatmøder om emner af generel europæisk interesse, som er åbne for interesserede borgere. Præsidiets udpeger en næstformand til at forestå iværksættelsen af sådanne høringer og rapportere tilbage til Formandskonferencen.

Ændring 4

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 28 – stk. 2

2. Ethvert medlem kan stille spørgsmål om Præsidiets, Formandskonferencens eller kvæstorernes arbejde. Sådanne spørgsmål indgives skriftligt til formanden; **de** offentliggøres sammen med besvarelsene **i** Parlamentets **Bulletin** inden for en frist på 30 dage, efter at spørgsmålene er stillet.

2. Ethvert medlem kan stille spørgsmål om Præsidiets, Formandskonferencens eller kvæstorernes arbejde. Sådanne spørgsmål indgives skriftligt til formanden, **meddeles medlemmerne og** de offentliggøres sammen med besvarelsene **på** Parlamentets **websted** inden for en frist på 30 dage, efter at spørgsmålene er stillet.

Ændring 5

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 30 a (ny)

Artikel 30a

Tværpolitiske grupper

1. De enkelte medlemmer kan oprette tværpolitiske grupper og andre uofficielle grupper af medlemmer med henblik på uformelle meningsudvekslinger om specifikke emner på tværs af forskellige politiske grupper, idet der trækkes på medlemmer af Parlamentets forskellige udvalg, og med henblik på at fremme kontakten mellem medlemmerne og civilsamfundet.

2. Sådanne grupper kan ikke deltage i nogen virksomhed, der kan give anledning til forveksling med Parlamentets og dets organers officielle virksomhed. Når betingelserne i de af Præsidiets vedtagne regler om oprettelse af sådanne grupper er opfyldt, kan de politiske grupper gøre det nemmere for grupperne at udøve deres virksomhed ved at yde dem logistisk støtte. Enhver ekstern støtte indberettes af sådanne grupper i henhold til bilag I.

Ændring 6

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 36 – stk. 1

1. Uden at dette berører artikel 40, kontrollerer det korresponderende udvalg, at et kommissionsforslag eller et andet lovgivningsmæssigt dokument finansielt er foreneligt med **det finansielle overslag**.

1. Uden at dette berører artikel 40, kontrollerer det kompetente udvalg, at et kommissionsforslag eller et andet lovgivningsmæssigt dokument finansielt er foreneligt med **den flerårige finansielle ramme**.

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

(Horisontalt ændring: Ordene »det finansielle overslag« erstattes i hele forretningsordenen af ordene »den flerårige finansielle ramme«)

Ændring 7

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 39 – stk. 1

1. Parlamentet kan anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag med henblik på *vedtagelse* af nye retsakter eller ændring af eksisterende retsakter, jf. EF-traktatens artikel 192, stk. 2, ved at vedtage en beslutning på grundlag af en initiativbetænkning fra det kompetente udvalg. Beslutningen vedtages med et *absolut* flertal blandt Parlamentets medlemmer. Parlamentet kan samtidig fastsætte en frist for forelæggelsen af et sådant forslag.

1. Parlamentet kan anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag med henblik på *udstedelse* af nye retsakter eller ændring af eksisterende retsakter, jf. EF-traktatens artikel 192, stk. 2, ved at vedtage en beslutning på grundlag af en initiativbetænkning fra det kompetente udvalg. Beslutningen vedtages med et flertal blandt Parlamentets medlemmer **under den endelige afstemning**. Parlamentet kan samtidig fastsætte en frist for forelæggelsen af et sådant forslag.

Ændring 8

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 45 – stk. 2

2. Forslag til beslutninger, der er indeholdt i initiativbetænkninger, behandles af Parlamentet efter proceduren i artikel 131a med kortfattet forelæggelse. Der kan **ikke** behandles ændringsforslag til sådanne forslag til beslutninger på plenarmødet, **medmindre** de er indgivet af ordføreren for at tage hensyn til nye oplysninger, **men der kan indgives** alternative beslutningsforslag, jf. artikel 151, stk. 4. Dette stykke finder ikke anvendelse, når betænkningens emne giver anledning til en prioriteret forhandling på plenarmødet, når betænkningen er udarbejdet i medfør af en i artikel 38a eller 39 omhandlet initiativret, eller når betænkningen kan betragtes som en strategisk betænkning ifølge de kriterier, som Formandskonferencen har opstillet.

2. Forslag til beslutninger, der er indeholdt i initiativbetænkninger, behandles af Parlamentet efter proceduren i artikel 131a med kortfattet forelæggelse. Der kan **kun** behandles ændringsforslag til sådanne forslag til beslutninger på plenarmødet, **hvis** de er indgivet af ordføreren for at tage hensyn til nye oplysninger **eller af mindst 1/10 af Parlamentets medlemmer. Politiske grupper kan indgive** alternative beslutningsforslag, jf. artikel 151, stk. 4. Dette stykke finder ikke anvendelse, når betænkningens emne giver anledning til en prioriteret forhandling på plenarmødet, når betænkningen er udarbejdet i medfør af en i artikel 38a eller 39 omhandlet initiativret, eller når betænkningen kan betragtes som en strategisk betænkning ifølge de kriterier, som Formandskonferencen har opstillet.

Ændring 9

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 47 – led 3

— De berørte formænd og ordførere skal i fællesskab **søge at** identificere de dele af teksten, der henhører under deres enekompetence eller under deres fælles kompetence, og aftale de nærmere retningslinjer *af* deres samarbejde.

— De berørte formænd og ordførere skal i fællesskab identificere de dele af teksten, der henhører under deres enekompetence eller under deres fælles kompetence, og aftale de nærmere retningslinjer *for* deres samarbejde. **I tilfælde af uenighed om kompetenceafgrænsningen forelægges spørgsmålet på foranledning af et af de berørte udvalg for Formandskonferencen, som kan tage stilling til spørgsmålet om kompetencefordelingen eller bestemme, at proceduren med fælles udvalgsmøder, jf. artikel 47a, skal finde anvendelse. Artikel 179, stk. 2, andet og tredje punktum, finder tilsvarende anvendelse.**

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 10

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 47 – led 4

— Det korresponderende udvalg accepterer uden afstemning ændringsforslag fra et associeret udvalg, hvis de vedrører spørgsmål, *med hensyn til hvilke formanden for det korresponderende udvalg på grundlag af bilag VI og efter høring af formanden for det associerede udvalg finder, at de udelukkende falder ind under det associerede udvalgs sagsområde, og forslagene ikke er i modstrid med andre dele af betænkningen. Formanden for det korresponderende udvalg tager hensyn til en eventuel aftale indgået i henhold til det foregående led.*

— Det korresponderende udvalg accepterer uden afstemning ændringsforslag fra et associeret udvalg, hvis de vedrører spørgsmål, *som henhører under det associerede udvalgs enekompetence. Hvis et korresponderende udvalg afviser ændringsforslag vedrørende spørgsmål, som henhører under det korresponderende udvalgs og et associeret udvalgs fælles kompetence, kan det associerede udvalg indgive disse ændringsforslag direkte til behandling på plenarmødet.*

Ændring 11

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 47 a (ny)

Artikel 47a

Procedure med fælles udvalgmøder

Formandskonferencen kan, såfremt de i artikel 46, stk. 1, og artikel 47 fastsatte betingelser er opfyldt, og såfremt den finder, at spørgsmålet er af væsentlig betydning, bestemme, at der skal anvendes en procedure med fælles udvalgmøder og en fælles afstemning. I så fald udarbejder de respektive ordførere et enkelt udkast til betænkning, som behandles af og sættes under afstemning i de berørte udvalg på fælles møder, der afholdes under fælles forsæde af de berørte udvalgsformænd. De berørte udvalg kan nedsætte arbejdsgrupper på tværs af udvalgene til forberedelse af de fælles møder og afstemninger.

Ændring 12

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 51 – stk. 2 – afsnit 2

Høringsproceduren er afsluttet, såfremt forslaget til lovgivningsmæssig beslutning vedtages. Vedtager Parlamentet ikke forslaget til lovgivningsmæssig beslutning, henvises forslaget til fornyet behandling i det kompetente udvalg.

Førstebehandlingen er afsluttet, såfremt forslaget til lovgivningsmæssig beslutning vedtages. Vedtager Parlamentet ikke forslaget til lovgivningsmæssig beslutning, henvises forslaget til fornyet behandling i det kompetente udvalg.

Ændring 13

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 51 – stk. 3

3. Formanden fremsender forslaget i den af Parlamentet vedtagne affattelse sammen med den dertil hørende beslutning til Rådet og Kommissionen som Parlamentets *udtalelse*.

3. Formanden fremsender forslaget i den af Parlamentet vedtagne affattelse sammen med den dertil hørende beslutning til Rådet og Kommissionen som Parlamentets *holdning*.

(Horisontalt ændring: I alle forretningsordenens bestemmelser vedrørende den fælles beslutningsprocedure erstattes ordene »Parlamentets udtalelse« med »Parlamentets holdning«.)

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 14

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 52 – stk. 1

1. Opnår et kommissionsforslag ikke et flertal af de afgivne stemmer, anmoder formanden, inden Parlamentet stemmer om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning, Kommissionen om at tage sit forslag tilbage.

1. Opnår et kommissionsforslag ikke et flertal af de afgivne stemmer, **eller vedtages et forslag om dets forkastelse, som kan fremsættes af det kompetente udvalg eller mindst 40 medlemmer**, anmoder formanden, inden Parlamentet stemmer om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning, Kommissionen om at tage sit forslag tilbage.

Ændring 15

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 52 – stk. 2

2. Tager Kommissionen sit forslag tilbage, **fastslår** formanden, **at høringsproceduren er uden formål**, og underretter Rådet herom.

2. Tager Kommissionen sit forslag tilbage, **erklærer** formanden **proceduren for afsluttet** og underretter Rådet herom.

Ændring 16

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 52 – stk. 3

3. Tager Kommissionen ikke sit forslag tilbage, henviser Parlamentet spørgsmålet til fornyet behandling i det kompetente udvalg uden at stemme om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning.

3. Tager Kommissionen ikke sit forslag tilbage, henviser Parlamentet spørgsmålet til fornyet behandling i det kompetente udvalg uden at stemme om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning, **medmindre Parlamentet efter forslag fra formanden eller ordføreren for det kompetente udvalg eller en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer går over til afstemning om forslaget til lovgivningsmæssig beslutning.**

I så fald udarbejder det kompetente udvalg på ny betænkning, som, mundtligt eller skriftligt, forelægges Parlamentet inden for en af dette fastsat frist på højst to måneder.

Såfremt forslaget henvises til fornyet behandling, udarbejder det kompetente udvalg på ny betænkning, som, mundtligt eller skriftligt, forelægges Parlamentet inden for en af dette fastsat frist på højst to måneder.

Ændring 59

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 65 a (ny) (indføjes under kapitel 6 »Afslutning af lovgivningsproceduren«)

Artikel 65a

Interinstitutionelle forhandlinger som led i lovgivningsprocedurer

1. Ved forhandlinger med de øvrige institutioner med henblik på indgåelsen af en aftale under lovgivningsproceduren iagttages adfærdskodeksen for forhandlinger i forbindelse med den fælles beslutningsprocedure (bilag XVI).

2. Det kompetente udvalg bør, inden det deltager i sådanne forhandlinger, principielt træffe afgørelse med et absolut flertal blandt sine medlemmer om fastsættelsen af et mandat, retningslinjer og prioriteringer for forhandlingerne.

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

3. Hvis forhandlingerne fører til et kompromis med Rådet efter udvalgets vedtagelse af betænkningen, skal udvalget høres på ny inden afstemningen på plenarmødet.

Ændring 18

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 66

1. Underretter Rådet i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 251, stk. 2, Parlamentet om, at det har godkendt *dets ændringer og ikke i øvrigt har ændret Kommissionens forslag, eller har ingen af institutionerne ændret Kommissionens forslag*, meddeler formanden på plenarmødet, at forslaget er *endeligt* vedtaget.

2. Inden meddelelsen kontrollerer formanden, at eventuelt tekniske justeringer, som Rådet har foretaget i forslaget, ikke berører indholdet. I tvivlstilfælde hører formanden det kompetente udvalg. Anses visse ændringer for at berøre indholdet, underretter formanden Rådet om, at Parlamentet vil foretage en andenbehandling, så snart betingelserne i artikel 57 er opfyldt.

3. Efter en meddelelse i henhold til stk. 1 undertegner formanden sammen med Rådets formand forslaget til retsakt og foranlediger, at det offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, jf. artikel 68.

Underretter Rådet i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 251, stk. 2, Parlamentet om, at det har godkendt *Parlamentets holdning*, meddeler formanden, *efter færdiggørelsen i overensstemmelse med artikel 172a*, på plenarmødet, at forslaget er vedtaget *med en ordlyd svarende til Parlamentets holdning*.

Ændring 19

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 68 – overskrift

Undertegnelse af vedtagne retsakter

Krav til affattelsen af retsakter

Ændring 20

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 68 – stk. 1

1. Teksten til retsakter, som vedtages af Parlamentet og Rådet i fællesskab, undertegnes af formanden og generalsekretæren, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt.

udgår

Ændring 21

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 68 – stk. 7

7. Ovennævnte retsakter offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende på foranledning af Parlamentets og Rådets generalsekretærer.

udgår

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 22

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 68 a (ny) (indføjes under kapitel 6 »Afslutning af lovgivningsproceduren«)

Artikel 68a

Undertegnelse af vedtagne retsakter

Retsakter, der er vedtaget efter proceduren i EF-traktatens artikel 251, undertegnes af formanden og generalsekretæren, efter at den vedtagne tekst har fået sin endelige udformning i henhold til artikel 172a, og efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende på foranledning af Parlamentets og Rådets generalsekretærer.

Ændring 68

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 80 a – stk. 3 – afsnit 3

Formanden for udvalget kan dog undtagelsesvis efter en konkret vurdering beslutte, at der kan stilles ændringsforslag til de uændrede dele, hvis den pågældende skønner, at det er nødvendigt af hensyn til den indre sammenhæng i teksten eller sammenhængen med andre ændringsforslag, der opfylder betingelserne for behandling. Disse grunde anføres i en skriftlig begrundelse til ændringsforslagene.

Agter det kompetente udvalg dog i overensstemmelse med punkt 8 i den interinstitutionelle aftale også at stille ændringsforslag til de kodificerede dele af Kommissionens forslag, underretter det omgående Rådet og Kommissionen om sine planer, og sidstnævnte bør inden afstemningen, jf. artikel 50, meddele udvalget, hvilken holdning den har til ændringsforslagene, og hvorvidt den agter at tage det omarbejdede forslag tilbage.

Ændring 23

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 83 – stk. 1

1. Når der påtænkes indledt forhandlinger om indgåelse, fornyelse eller ændring af internationale aftaler, herunder aftaler inden for særlige områder som monetære spørgsmål eller handel, **påser** det kompetente udvalg, at Kommissionen - om nødvendigt fortroligt - giver Parlamentet en udtømmende orientering om dens henstillinger til forhandlingsmandat.

1. Når der påtænkes indledt forhandlinger om indgåelse, fornyelse eller ændring af internationale aftaler, herunder aftaler inden for særlige områder som monetære spørgsmål eller handel, **kan** det kompetente udvalg **vedtage at udarbejde en betænkning eller på anden måde at overvåge proceduren, og udvalget underretter Udvalgsformandskonferencen herom. Andre udvalg kan eventuelt anmodes om en udtalelse i henhold til artikel 46, stk. 1. Artikel 179, stk. 2, artikel 47 og artikel 47a i denne forretningsorden finder anvendelse i relevant omfang.**

Formanden og ordføreren for det kompetente udvalg og i givet fald fra de associerede udvalg træffer i fællesskab passende foranstaltninger til at sikre, at Kommissionen - om nødvendigt fortroligt - giver Parlamentet en udtømmende orientering om dens henstillinger til forhandlingsmandat såvel som om de i stk. 3 og 4 nævnte forhold.

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 24

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 83 – stk. 6 a (nyt)

6a. Inden afstemningen om godkendelse kan det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 1/10 af medlemmerne foreslå, at Parlamentet indhenter en udtalelse fra Domstolen om en international aftales forenelighed med traktaterne. Godkender Parlamentet et sådant forslag, udsættes afstemningen om godkendelse, indtil Domstolen har afgivet sin udtalelse.

Ændring 25

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 97 – stk. 3

3. Europa-Parlamentet opretter et register over Parlamentets dokumenter. Der gives direkte adgang til lovgivningsmæssige dokumenter og andre dokumenter, **der er angivet i et bilag til forretningsordenen**, gennem Europa-Parlamentets register i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001. Henvisninger til andre af Parlamentets dokumenter indføres så vidt muligt i registret.

Det fastlægges i en liste, der vedtages af **Parlamentet og vedføjes som bilag til forretningsordenen**, hvilke kategorier af dokumenter der er direkte tilgængelige. Denne liste begrænser ikke retten til aktindsigt i dokumenter, som ikke er omfattet af de fastlagte kategorier.

Der gives efter skriftlig begæring adgang til **de af Parlamentets dokumenter, der ikke er direkte tilgængelige gennem Europa-Parlamentets register**.

Præsidiets kan fastsætte regler, der er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001, om den nærmere fremgangsmåde for aktindsigt. **Disse regler** offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

3. Parlamentet opretter et register over Parlamentets dokumenter. Der gives direkte adgang til lovgivningsmæssige dokumenter og **visse andre kategorier af** dokumenter gennem registret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001. Henvisninger til andre af Parlamentets dokumenter indføres så vidt muligt i registret.

De kategorier af dokumenter, der er direkte tilgængelige, opføres på en liste, der vedtages af **Præsidiets og offentliggøres på Parlamentets websted**. Denne liste begrænser ikke retten til aktindsigt i dokumenter, som ikke er omfattet af de fastlagte kategorier. Der gives efter skriftlig begæring adgang til **disse** dokumenter.

Præsidiets kan fastsætte regler, der er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001, om den nærmere fremgangsmåde for aktindsigt, **som** offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

(Bilag XV udgår)

Ændring 26

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 103 – stk. 1

1. Medlemmerne af Kommissionen, Rådet og Det Europæiske Råd kan på ethvert tidspunkt anmode **formanden** om at få ordet for at afgive en redegørelse. **Formanden** afgør, hvornår redegørelsen kan afgives, og om den kan efterfølges af en fuld forhandling eller af en periode på 30 minutter, hvorunder medlemmerne kan stille korte, præcise spørgsmål.

1. Medlemmerne af Kommissionen, Rådet og Det Europæiske Råd kan på ethvert tidspunkt anmode **Parlamentets formand** om at få ordet for at afgive en redegørelse. **Formanden for Det Europæiske Råd afgiver en redegørelse efter hvert møde i Det Europæiske Råd. Parlamentets formand** afgør, hvornår redegørelsen kan afgives, og om den kan efterfølges af en fuld forhandling eller af en periode på 30 minutter, hvorunder medlemmerne kan stille korte, præcise spørgsmål.

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 60

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 116 – stk. 1

1. Op til fem medlemmer kan indgive en skriftlig erklæring på højst 200 ord om et emne, som falder ind under Den Europæiske Unions **virksomhedsområde**. Sådanne erklæringer trykkes på de officielle sprog og omdeles. De indføres med angivelse af underskrivernes navne i et register. Dette register er offentligt og er under mødeperioderne placeret uden for indgangen til mødesalen, medens det mellem mødeperioderne placeres på et passende sted, som Kvæstorkollegiet fastlægger.

1. Op til fem medlemmer kan indgive en skriftlig erklæring på højst 200 ord om et emne, som falder ind under Den Europæiske Unions **beføjelser, og som ikke vedrører emner, der er genstand for en igangværende lovgivningsproces. Formanden giver tilladelse hertil fra sag til sag.** Sådanne erklæringer trykkes på de officielle sprog og omdeles. De indføres med angivelse af underskrivernes navne i et register. Dette register er offentligt og er under mødeperioderne placeret uden for indgangen til mødesalen, medens det mellem mødeperioderne placeres på et passende sted, som Kvæstorkollegiet fastlægger.

Ændring 27

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 116 – stk. 3

3. Når et flertal af Parlamentets medlemmer har skrevet under på en sådan erklæring, underretter formanden Parlamentet herom og offentliggør underskrivernes navne i protokollen.

3. Når et flertal af Parlamentets medlemmer har skrevet under på en sådan erklæring, underretter formanden Parlamentet herom og offentliggør underskrivernes navne i protokollen **og erklæringen som en vedtaget tekst.**

Ændring 28

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 116 – stk. 4

4. Ved slutningen af mødeperioden sendes **en sådan erklæring til de anførte institutioner** med angivelse af underskrivernes navne. **Erklæringen fremgår af protokollen fra det møde, hvorunder der gives meddelelse herom. Denne offentliggørelse er sidste led i proceduren.**

4. **Proceduren afsluttes ved, at erklæringen** ved slutningen af mødeperioden sendes til **adressaterne** med angivelse af underskrivernes navne.

Ændring 29

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 131 a

Efter anmodning fra ordføreren eller efter forslag fra Formandskonferencen kan Parlamentet desuden vedtage, at et punkt, der ikke kræver en fuld forhandling, skal behandles ved hjælp af en kortfattet forelæggelse på plenarmødet ved ordføreren. I givet fald har Kommissionen mulighed for at **få ordet, og ethvert medlem har ret til at reagere ved at indgive en supplerende skriftlig erklæring, jf. artikel 142, stk. 7.**

Efter anmodning fra ordføreren eller efter forslag fra Formandskonferencen kan Parlamentet desuden vedtage, at et punkt, der ikke kræver en fuld forhandling, skal behandles ved hjælp af en kortfattet forelæggelse på plenarmødet ved ordføreren. I givet fald har Kommissionen mulighed for at **frem sætte sine bemærkninger, der efterfølges af op til 10 minutters forhandling, hvorunder formanden kan give ordet til de medlemmer, som markerer for at få ordet, idet hver taler tildeles højst et minuts taletid.**

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 30 + 66
Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 142

Fordeling af taletiden

1. Formandskonferencen kan foreslå Parlamentet at fordele taletiden af hensyn til afviklingen af den enkelte forhandling. Parlamentet træffer afgørelse uden forhandling om et sådant forslag.

2. Taletiden fordeles efter følgende kriterier:

- a) en første del af taletiden fordeles ligeligt mellem alle de politiske grupper
- b) en anden del fordeles mellem de politiske grupper i forhold til deres størrelse
- c) løsgængerne får tilsammen en taletid, der er baseret på de dele, som de enkelte politiske grupper opnår i henhold til litra a) og b).

3. Fastsættes der en samlet fordeling af taletiden for flere dagsordenspunkter, meddeler de politiske grupper formanden, hvor stor en del af deres taletid de agter at anvende på hvert af de enkelte dagsordenspunkter. Formanden påser, at disse taletider overholdes.

Fordeling af taletiden *og talerliste*

1. Formandskonferencen kan foreslå Parlamentet at fordele taletiden af hensyn til afviklingen af den enkelte forhandling. Parlamentet træffer afgørelse uden forhandling om et sådant forslag.

1a. Intet medlem kan tage ordet uden formandens tilladelse. Medlemmet taler fra sin plads og henvender sig til formanden. Fjerner en taler sig fra emnet, kalder formanden den pågældende til orden.

1b. Formanden kan for den første del af den enkelte forhandling udarbejde en talerliste, som omfatter en eller flere runder af talere fra hver af de politiske grupper i rækkefølge efter gruppernes størrelse samt én løsgænger.

2. Taletiden ***for denne del af forhandlingen*** fordeles efter følgende kriterier:

- a) en første del af taletiden fordeles ligeligt mellem alle de politiske grupper
- b) en anden del fordeles mellem de politiske grupper i forhold til deres størrelse
- c) løsgængerne får tilsammen en taletid, der er baseret på de dele, som de enkelte politiske grupper opnår i henhold til litra a) og b).

3. Fastlægges der en samlet fordeling af taletiden for flere dagsordenspunkter, meddeler de politiske grupper formanden, hvor stor en del af deres taletid de agter at anvende på hvert af de enkelte dagsordenspunkter. Formanden påser, at disse taletider overholdes.

3a. Den resterende del af den tid, der er afsat til en forhandling, fordeles ikke på forhånd. I stedet giver formanden som hovedregel medlemmer ordet i højst et minut. Formanden sikrer så vidt muligt, at ordet skiftevis gives til repræsentanter for forskellige politiske retninger og fra forskellige medlemsstater.

3b. Formanden eller ordføreren for det kompetente udvalg samt gruppeformænd, der ønsker at få ordet på deres gruppes vegne, eller talere, som træder i disses sted, kan dog efter anmodning få forrang for andre talere.

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

4. Taletiden for indlæg om mødeprotokollen, indlæg til forretningsordenen og indlæg om ændringer af det endelige forslag til dagsorden eller af dagsordenen er begrænset til ét minut.

5. Under forhandlingen om en betænkning får Kommissionen og Rådet ordet, normalt umiddelbart efter at ordføreren har forelagt sin betænkning. Kommissionen, Rådet og ordføreren kan igen få ordet, navnlig for at besvare indlæg fra Parlamentets medlemmer.

6. Med forbehold af EF-traktatens artikel 197 søger formanden at aftale en hensigtsmæssig fordeling af Kommissionens og Rådets taletid med disse institutioner.

7. Medlemmer, der ikke har haft ordet under en forhandling, kan højst en gang under hver mødeperiode indgive en skriftlig erklæring på højst 200 ord, der vedføjes det fuldstændige forhandlingsreferat fra forhandlingen.

ÆNDRING

3c. Formanden kan give ordet til medlemmer, der ved at række et blåt kort op angiver, at de ønsker at stille et spørgsmål af højst ½ minuts varighed til et andet medlem under den pågældendes indlæg, såfremt taleren er indforstået, og formanden finder, at dette ikke vil forstyrre forhandlingen.

4. Taletiden er begrænset til ét minut for indlæg om følgende: *protokollen*, indlæg til forretningsordenen og indlæg om ændringer af det endelige forslag til dagsorden eller af dagsordenen.

4a. Formanden kan, uden at det begrænser andre disciplinære midler, lade indlæg fra medlemmer, som ikke på forhånd har fået ordet, eller som overskrider taletiden, slette af det fuldstændige forhandlingsreferat.

5. Under forhandlingen om en betænkning får Kommissionen og Rådet ordet, normalt umiddelbart efter at ordføreren har forelagt sin betænkning. Kommissionen, Rådet og ordføreren kan igen få ordet, navnlig for at besvare indlæg fra Parlamentets medlemmer.

6. Med forbehold af EF-traktatens artikel 197 søger formanden at aftale en hensigtsmæssig fordeling af Kommissionens og Rådets taletid med disse institutioner.

7. Medlemmer, der ikke har haft ordet under en forhandling, kan højst en gang under hver mødeperiode indgive en skriftlig erklæring på højst 200 ord, der vedføjes det fuldstændige forhandlingsreferat fra forhandlingen.

(Artikel 141 og 143 udgår.)

Ændring 32

**Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 150 – stk. 6 – afsnit 2 a (nyt)**

Hvis færre end 100 medlemmer er til stede, kan Parlamentet ikke træffe en sådan afgørelse, hvis mindst 1/10 af de tilstedeværende medlemmer gør indsigelse imod det.

Ændring 33

**Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 156**

Er der til behandling på plenarmødet indgivet mere end 50 ændringsforslag til en betænkning, kan formanden efter at have hørt det kompetente udvalgs formand anmode udvalget om at mødes med henblik på at behandle **ændringsforslagene**. Ændringsforslag, som ikke mindst 1/10 af udvalgets medlemmer ved denne lejlighed stemmer for, sættes ikke under afstemning på plenarmødet.

Er der til behandling på plenarmødet indgivet mere end 50 ændringsforslag **og/eller anmodninger om delt eller særskilt afstemning** til en betænkning, kan formanden efter at have hørt det kompetente udvalgs formand anmode udvalget om at mødes med henblik på at behandle **disse ændringsforslag eller anmodninger**. Ændringsforslag **eller anmodninger om delt eller særskilt afstemning**, som ikke mindst 1/10 af udvalgets medlemmer ved denne lejlighed stemmer for, sættes ikke under afstemning på plenarmødet.

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 34**Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 157 – stk. 1**

1. Indeholder den tekst, der skal stemmes om, flere bestemmelser, eller refererer den til flere emner, eller kan den deles i flere dele, der *hver* har *deres egen logiske betydning eller principielle værdi*, kan en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer anmode om afstemning om de enkelte dele.

1. Indeholder den tekst, der skal stemmes om, flere bestemmelser, eller refererer den til flere emner, eller kan den deles i flere dele, der har *en særskilt betydning og/eller principiel værdi*, kan en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer anmode om afstemning om de enkelte dele.

Ændring 35**Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 159 a (ny)****Artikel 159a****Endelig afstemning**

1. Når der stemmes om et forslag til lovgivningsmæssig retsakt, hvad enten det drejer sig om en enkelt og/eller en endelig afstemning, foretager Parlamentet afstemning ved navneopråb ved hjælp af det elektroniske afstemningsanlæg.

Ændring 36**Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 160 – stk. 1**

1. Ud over de i artikel 99, stk. 4, **og** artikel 100, stk. 5, anførte tilfælde stemmes der ved navneopråb, hvis en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer skriftligt anmoder herom aftenen før afstemningen, medmindre formanden fastsætter en anden frist.

1. Ud over de i artikel 99, stk. 4, artikel 100, stk. 5, **og artikel 159a** anførte tilfælde stemmes der ved navneopråb, hvis en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer skriftligt anmoder herom aftenen før afstemningen, medmindre formanden fastsætter en anden frist.

Ændring 37**Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 160 – stk. 2 – afsnit 1**

2. Afstemning ved navneopråb sker efter navnenes alfabetiske orden og begynder med navnet på et medlem, der findes ved lodtrækning. Formanden kaldes sidst til afstemning.

2. Afstemning *ved navneopråb foretages ved hjælp af det elektroniske afstemningsanlæg. Hvis anlægget af tekniske årsager ikke kan anvendes*, sker *afstemningen* ved navneopråb efter navnenes alfabetiske orden og begynder med navnet på et medlem, der findes ved lodtrækning. Formanden kaldes sidst til afstemning.

Ændring 38**Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 162 – stk. 4 – afsnit 1**

4. Optællingen af stemmerne ved hemmelig afstemning foretages af mellem to og **seks** stemmetællere udtaget ved lodtrækning blandt medlemmerne.

4. Optællingen af stemmerne ved hemmelig afstemning foretages af mellem to og **otte** stemmetællere udtaget ved lodtrækning blandt medlemmerne, **medmindre der foretages elektronisk afstemning**.

Ændring 39**Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 172**

1. En protokol fra hvert møde, der indeholder Parlamentets afgørelser **og** navnene på talerne, omdeles mindst en halv time før begyndelsen af eftermiddagsdelen af det følgende møde.

1. En protokol fra hvert møde, der indeholder *en udførlig gengivelse af* Parlamentets *forhandlinger og* afgørelser *samt* navnene på talerne, omdeles mindst en halv time før begyndelsen af eftermiddagsdelen af det følgende møde.

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

Som afgørelser betragtes i forbindelse med lovgivningsproceduren også alle ændringsforslag, som Parlamentet har vedtaget, selv om det pågældende kommissionsforslag eller Rådets **fælles** holdning i sidste ende er blevet forkastet, jf. henholdsvis artikel 52, stk. 1, og artikel 61, stk. 3.

Tekster, som Parlamentet har vedtaget, omdeles særskilt. Når Parlamentet vedtager ændringer til en lovgivningsmæssig tekst, offentliggøres denne tekst i konsolideret form.

2. Ved begyndelsen af eftermiddagsdelen af hvert møde forelægger formanden protokollen fra det foregående møde for Parlamentet til godkendelse.
3. Gøres der indsigelse mod mødeprotokollen, bestemmer Parlamentet, hvorvidt foreslåede ændringer skal tages i betragtning. Et medlem kan ikke få ordet **til protokollen** i mere end ét minut.
4. Protokollen underskrives af formanden og generalsekretæren og opbevares i Parlamentets arkiv. **Inden for en måned** offentliggøres **protokollen** i Den Europæiske Unions Tidende.

ÆNDRING

Som afgørelser **i denne bestemmelses betydning** betragtes i forbindelse med lovgivningsproceduren også alle ændringsforslag, som Parlamentet har vedtaget, selv om det pågældende kommissionsforslag eller Rådets holdning i sidste ende er blevet forkastet, jf. henholdsvis artikel 52, stk. 1, og artikel 61, stk. 3.

2. Ved begyndelsen af eftermiddagsdelen af hvert møde forelægger formanden protokollen fra det foregående møde for Parlamentet til godkendelse.
3. Gøres der indsigelse mod mødeprotokollen, bestemmer Parlamentet, hvorvidt foreslåede ændringer skal tages i betragtning. Et medlem kan ikke få ordet **herom** i mere end ét minut.
4. Protokollen underskrives af formanden og generalsekretæren og opbevares i Parlamentets arkiv. **Protokollen** offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Ændring 40

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 172 a (ny)

Artikel 172a**Vedtagne tekster**

1. De af Parlamentet vedtagne tekster offentliggøres umiddelbart efter afstemningen. De forelægges Parlamentet sammen med protokollen for det pågældende møde og opbevares i Parlamentets arkiv.
2. Den juridisk-sproglige færdiggørelse af de af Parlamentet vedtagne tekster foretages under formandens ansvar. Når en tekst er vedtaget på grundlag af en aftale mellem Parlamentet og Rådet, sker færdiggørelsen i nært samarbejde og efter fælles aftale mellem de to institutioner.
3. Er det for at sikre sammenhæng og kvalitet i teksten i overensstemmelse med Parlamentets vilje nødvendigt at foretage tilpasninger, der går videre end rettelser af trykfejl eller rettelser, der er nødvendige for at sikre konkordans mellem alle sprogudgaver, samt at de er sprogligt korrekte og terminologisk konsekvente, finder proceduren i artikel 204a anvendelse.
4. Holdninger vedtaget af Parlamentet efter proceduren i EF-traktatens artikel 251 udformes som konsoliderede tekster. Var Parlamentets afstemning ikke baseret på en aftale med Rådet, markeres eventuelle ændringer i den konsoliderede tekst.
5. Efter færdiggørelsen af de vedtagne tekster underskrives de af formanden og generalsekretæren og offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 41

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 175Nedsættelse af **midlertidige** udvalg

Efter forslag fra Formandskonferencen kan Parlamentet til enhver tid nedsætte **midlertidige** udvalg, hvis sagsområder, sammensætning og funktionsperiode fastsættes i forbindelse med afgørelsen om nedsættelsen; funktionsperioden kan højst være 12 måneder, medmindre Parlamentet ved periodens udløb forlænger den.

Da **midlertidige** udvalgs sagsområder, sammensætning og funktionsperiode fastsættes i forbindelse med afgørelsen om nedsættelsen, kan Parlamentet ikke senere begrænse eller udvide deres sagsområder.

Nedsættelse af **særlige** udvalg

Efter forslag fra Formandskonferencen kan Parlamentet til enhver tid nedsætte **særlige** udvalg, hvis sagsområder, sammensætning og funktionsperiode fastsættes i forbindelse med afgørelsen om nedsættelsen; funktionsperioden kan højst være 12 måneder, medmindre Parlamentet ved periodens udløb forlænger den.

Da **særlige** udvalgs sagsområder, sammensætning og funktionsperiode fastsættes i forbindelse med afgørelsen om nedsættelsen, kan Parlamentet ikke senere begrænse eller udvide deres sagsområder.

Ændring 42

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 177 – stk. 1 – fortolkning (ny)

Det talmæssige forhold mellem de politiske grupper må ikke afvige fra det nærmeste hele tal. Såfremt en gruppe beslutter ikke at deltage i et bestemt udvalg, forbliver de pågældende pladser ledige, og antallet af medlemmer af udvalget reduceres tilsvarende. De politiske grupper må ikke udveksle pladser indbyrdes.

Ændring 43

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 179 – stk. 2

2. Erklærer et stående udvalg sig inkompetent til at behandle en sag, eller opstår der en kompetencestrid mellem to eller flere stående udvalg, henvises kompetencespørgsmålet til Formandskonferencen inden fire arbejdsuger efter meddelelsen på plenarmødet om henvisningen til udvalg. **Udvalgsformandskonferencen underrettes herom og kan rette en indstilling til Formandskonferencen. Formandskonferencen træffer afgørelse senest seks arbejdsuger efter, at den har fået spørgsmålet forelagt. I modsat fald opføres spørgsmålet på dagsordenen for den følgende mødeperiode.**

2. Erklærer et stående udvalg sig inkompetent til at behandle en sag, eller opstår der en kompetencestrid mellem to eller flere stående udvalg, henvises kompetencespørgsmålet til Formandskonferencen inden fire arbejdsuger efter meddelelsen på plenarmødet om henvisningen til udvalg. **Formandskonferencen træffer afgørelse inden for en frist på seks uger på grundlag af en indstilling fra Udvalgsformandskonferencen eller, hvis der ikke foreligger en sådan indstilling, fra dennes formand. Såfremt Formandskonferencen ikke træffer afgørelse inden for denne frist, betragtes indstillingen som godkendt.**

Ændring 44

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 179 – stk. 2 - fortolkning (ny)

Udvalgsformændene kan indgå aftaler med andre udvalgsformænd vedrørende tildeling af en sag til et bestemt udvalg, om nødvendigt efter at der er givet tilladelse til en procedure med associerede udvalg, jf. artikel 47.

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 45

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 182 a (ny)

Artikel 182a

Udvalgskoordinators og skyggeordførere

1. De politiske grupper kan udpege et af deres medlemmer som koordinator.

2. Koordinatorerne i udvalget indkaldes om nødvendigt af udvalgsformanden for at forberede de afgørelser, der skal træffes af udvalget, navnlig proceduremæssige afgørelser og afgørelser om udnævnelse af ordførere. Udvalget kan delegerer beføjelsen til at træffe visse afgørelser til koordinatorerne, dog med undtagelse af afgørelser om vedtagelse af betænkninger, udtalelser eller ændringsforslag. Næstformændene kan opfordres til at deltage i udvalgskoordinators møde i en rådgivende rolle. Koordinatorerne bestræber sig på at opnå konsensus. Når der ikke kan opnås konsensus, må de kun handle med et flertal, der klart repræsenterer et stort flertal i udvalget, under hensyntagen til styrkeforholdet mellem de forskellige grupper.

3. De politiske grupper kan for hver betænkning udpege en skyggeordfører, der følger arbejdet med den pågældende betænkning og finder kompromiser inden for udvalget på vegne af gruppen. Deres navne meddeles udvalgsformanden. Udvalget kan på forslag af koordinatorerne navnlig beslutte at inddrage skyggeordførerne i bestræbelserne på at indgå en aftale med Rådet i de fælles beslutningsprocedurer.

Ændring 46

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 184

Protokollen fra hvert udvalgsmøde omdeles til alle udvalgsmedlemmerne og forelægges for udvalget til godkendelse *på det følgende møde*.

Protokollen fra hvert udvalgsmøde omdeles til alle udvalgsmedlemmerne og forelægges for udvalget til godkendelse.

Ændring 47

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 186

Artikel 11, 12, 13, 16, 17, 140, 141, artikel 143, stk. 1, artikel 146, 148, 150-153, 155, artikel 157, stk. 1, artikel 158, 159, 161, 162, 164-167, 170 og 171 finder tilsvarende anvendelse på udvalgsmøder.

Artikel 11, 12, 13, 16, 17, ~~34-41~~, 140, 141, artikel 143, stk. 1, artikel 146, 148, 150-153, 155, artikel 157, stk. 1, artikel 158, 159, 161, 162, 164-167, 170 og 171 finder tilsvarende anvendelse på udvalgsmøder.

Ændring 48

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 188 – stk. 6 a (nyt)

6a. Formanden for en delegation skal have mulighed for at blive hørt af et udvalg, når der på dagsordenen er opført et punkt, der berører den pågældende delegations ansvarsområde. Dette gælder ligeledes for formanden eller ordføreren for det pågældende udvalg i forbindelse med delegationsmøder.

Onsdag, den 6. maj 2009

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 49**Europa-Parlamentets forretningsorden****Artikel 192 – stk. 1 a (nyt)**

1a. Vedrører betænkningen især anvendelse eller fortolkning af Den Europæiske Unions lovgivning eller foreslåede ændringer af gældende ret, associeres det for det pågældende sagsområde kompetente udvalg i henhold til artikel 46, stk. 1, og artikel 47, første og andet led. Det kompetente udvalg accepterer uden afstemning de forslag vedrørende dele af beslutningsforslaget, der er modtaget fra det for det pågældende sagsområde kompetente udvalg, og som vedrører anvendelse eller fortolkning af Den Europæiske Unions lovgivning eller ændringer af gældende ret. Accepterer det kompetente udvalg ikke sådanne forslag, kan det associerede udvalg indgive dem direkte til behandling på plenarmødet.

Ændring 50**Europa-Parlamentets forretningsorden****Artikel 204 – litra c a (nyt)**

ca) retningslinjer og adfærdskodekser, som er vedtaget af Parlamentets relevante organer (bilag XVI a, XVI b og XVI e).

Tirsdag, den 5. maj 2009

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Handelsnormer for fjerkrækød *

P6_TA(2009)0336

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2009 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, for så vidt angår handelsnormer for fjerkrækød (KOM(2008)0336 - C6-0247/2008 - 2008/0108(CNS))

(2010/C 212 E/27)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0336),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 37, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0247/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A6-0223/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag, den 5. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 5

(5) Der henvises udelukkende til kuldebehandling i definitionen af »fjerkrækød«, hvilket er for restriktivt i forhold til den teknologiske udvikling. Derfor bør der foretages en tilpasning af denne definition.

udgår

Ændring 2

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 6 a (ny)

(6a) Obligatorisk angivelse af kødets oprindelse eller ophavssted giver forbrugeren mulighed for at foretage et fuldt kvalificeret valg.

Ændring 3

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 6 b (ny)

(6b) For at give forbrugerne optimal information bør det være obligatorisk at angive fjerkræets slagtedato ved mærkning af alle fjerkrækødbaserede produkter.

Ændring 4

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Bilag – nr. 2
Forordning (EF) nr. 1234/2007
Bilag XIV – del B – punkt II – nr. 1

1. »fjerkrækød«: de spiselige dele af opdrættet fuglevildt under KN-kode 0105

1. »fjerkrækød«: konsumegnet fjerkrækød, der ikke har været genstand for anden behandling end kuldebehandling

Ændring 5

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Bilag – nr. 2
Forordning (EF) nr. 1234/2007
Bilag XIV – del B – punkt II – nr. 2

2. »fersk fjerkrækød«: fjerkrækød, der på intet tidspunkt er stivnet på grund af kulde, inden det opbevares ved en temperatur, som ikke må være lavere end - 2°C eller højere end + 4°C; medlemsstaterne kan dog fastsætte andre temperaturkrav for en kort periode for opskæring og oplagring af fersk fjerkrækød hos detailhandlere eller i lokaler ved salgssteder, hvor opskæring og oplagring udelukkende finder sted med henblik på direkte salg til forbrugeren

2. »fersk fjerkrækød«: fjerkrækød, der på intet tidspunkt er stivnet på grund af kulde, inden det opbevares ved en temperatur, som ikke må være lavere end - 2°C eller højere end + 4°C; fersk fjerkrækød beregnet til fremstilling af kødbaserede tilberedninger kan dog i en kort periode stivnes ved kuldebehandling ved en temperatur lavere end 2°C; det er obligatorisk at anføre slagtedato på samtlige fjerkrækødbaserede produkter

Tirsdag, den 5. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 6**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Bilag – nr. 3 a (ny)**

Forordning (EF) nr. 1234/2007

Bilag XIV – del B – punkt III a (nyt)

3a) Følgende punkt tilføjes:**»IIIa. Obligatoriske oplysninger ved mærkning*****Ved mærkning af alle fjerkrækødbaserede produkter angives for fødevarens vedkommende******a) alle tilsatte ingredienser af anden animalsk oprindelse end resten af kødet og******b) alt tilsat vand, der udgør mere end 5 % af produktets vægt.«*****Ændring 7****Forslag til forordning – ændringsretsakt****Bilag – nr. 3 b (ny)**

Forordning (EF) nr. 1234/2007

Bilag XIV – del B – punkt III b (nyt)

3b) Følgende punkt tilføjes:**»IIIb. Prisangivelse*****Prisen pr. kilogram for den pågældende fødevare er udelukkende baseret på den drænede nettovægt.«***

Tirsdag, den 5. maj 2009

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen

P6_TA(2009)0339

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2009)0150 – C6-0115/2009 – 2009/2033(ACI))

(2010/C 212 E/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0150 - C6-0115/2009),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF-forordningen) ⁽²⁾,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A6-0266/2009),
- A. der henviser til, at EU har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter som supplerende støtte til arbejdstagere, der mærker konsekvenserne af store strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, og som hjælp til deres genindslusning på arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at EU's støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og tilgængelig så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring fra samrådsmødet den 17. juli 2008 og med behørig hensyntagen til bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006, for så vidt angår vedtagelse af afgørelser om anvendelse af fondsmidlerne,
- C. der henviser til, at Spanien har anmodet om bistand i forbindelse med afskedigelser inden for bilindustrien i de selvstyrende regioner Castilla y León og Aragón ⁽³⁾ og opfylder det kriterium for støtteberettigelse, der er opstillet i EGF-forordningen,
- D. der henviser til, at artikel 8, stk. 1, i EGF-forordningen foreskriver, at op til 0,35 % af det årlige beløb kan anvendes til finansiering af de aktiviteter i forbindelse med tilsyn, information, administrativ og teknisk bistand, revision samt styring og evaluering, der er nødvendige for at gennemføre EGF-forordningen,
- E. der henviser til, at Kommissionen på baggrund af nævnte artikel foreslog at anvende fonden til at etablere en EGF-websted med information om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på alle EU-sprog, der skulle suppleres af udgivelser, audiovisuelle aktiviteter og netværk til udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne ⁽⁴⁾, hvilket er i tråd med Parlamentets ønske om at øge borgernes kendskab til EU's initiativer,

Tirsdag, den 5. maj 2009

1. opfordrer de institutioner, der er involveret i beslutnings- og gennemførelsesprocessen, til at gøre den nødvendige indsats for at fremskynde anvendelsen af fonden;
2. minder om, at EU bør anvende alle sine til rådighed stående midler til at imødegå konsekvenserne af den verdensomspændende økonomiske og finansielle krise; bemærker i denne forbindelse, at fonden kan spille en afgørende rolle for afskedigede arbejdstageres genindslusning på arbejdsmarkedet;
3. glæder sig over Kommissionens initiativ med henblik på at stille et letforståeligt, brugervenligt og moderne websted til rådighed for EU's borgere;
4. understreger, at anvendelsen af EGF i form af forpligtelsesbevillinger ikke må skabe usikkerhed om bevillingerne til Den Europæiske Socialfond;
5. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
6. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende;
7. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EGF/2008/004 ES/Castilla y León og Aragón.

⁽⁴⁾ SEK(2008)2986.

BILAG

BILAG EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

- under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,
- under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,
- under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,
- under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag, den 5. maj 2009

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, i det følgende benævnt »fonden«, blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til afskedigede arbejdstagere, som er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at blive genindsluset på arbejdsmarkedet.
- (2) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende fonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (3) Spanien fremsendte den 29. december 2008 en ansøgning om anvendelse af fonden på baggrund af afskedigelser inden for automobilektoren. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbs størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 2 694 300 EUR.
- (4) Kommissionen foreslår desuden, at der ydes støtte fra fonden med et beløb af 690 000 EUR til teknisk bistand i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EF) nr. 1927/2006.
- (5) Fonden bør derfor anvendes til at yde et finansielt bidrag til imødekommen af ansøgningen fra Spanien og opfyldelse af behovet for teknisk bistand -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2009 anvendes Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen således, at et beløb på 3 384 300 EUR stilles til rådighed i form af forpligtelses- og betalingsbevillinger.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Tirsdag, den 5. maj 2009

Genvinding af benzindampe ved benzinpåfyldning af motorkøretøjer *I**

P6_TA(2009)0341

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fase II-genvinding af benzindampe ved benzinpåfyldning af personbiler på servicestationer (KOM(2008)0812 - C6-0470/2008 - 2008/0229(COD))

(2010/C 212 E/29)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0812),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 175, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0470/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A6-0208/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0229

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om fase II-genvinding af benzindampe ved benzinpåfyldning af motorkøretøjer på servicestationer

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, direktiv 2009/126/EF).

Tirsdag, den 5. maj 2009

Handel med sælprodukter *I**

P6_TA(2009)0342

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om handel med sælprodukter (KOM(2008)0469 - C6-0295/2008 - 2008/0160(COD))

(2010/C 212 E/30)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0469),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95 og 133, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0295/2008),
 - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om retsgrundlaget,
 - der henviser til sin erklæring om forbud mod sælprodukter i Den Europæiske Union ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 24. april 2009 forpligtede sig til at godkende forslaget som ændret, jf. EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit, første led,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51 og artikel 35,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerbeskyttelse og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A6-0118/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 306 E af 15.12.2006, s. 194.

P6_TC1-COD(2008)0160

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om handel med sælprodukter

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. 1007/2009).

Tirsdag, den 5. maj 2009

Beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål ***I

P6_TA(2009)0343

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål (KOM(2008)0543 – C6-0391/2008 – 2008/0211(COD))

(2010/C 212 E/31)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0543),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0391/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0240/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0211

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

- under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,
- under henvisning til forslag fra Kommissionen $\parallel$,
- under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
- efter høring af Regionsudvalget,
- efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

⁽¹⁾ Udtalelse af 13.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 5.5.2009.

Tirsdag, den 5. maj 2009

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Dyrevelfærden er en fællesskabsværdi, som er nedfældet i protokollen om dyrebeskyttelse og dyrevelfærd, der er knyttet til traktaten.
- (2) Den 23. marts 1998 vedtog Rådet afgørelse 1999/575/EF om indgåelse på Fællesskabets vegne af den europæiske konvention om beskyttelse af hvirveldyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål ⁽¹⁾. Fællesskabet anerkendte med tiltrædelsen af denne konvention vigtigheden af at sikre beskyttelsen af og velfærden for dyr, der anvendes til videnskabelige formål, på internationalt plan.
- (3) Den 24. november 1986 vedtog Rådet direktiv 86/609/EØF ⁽²⁾ med henblik på at fjerne forskelle mellem medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål. Siden vedtagelsen af dette direktiv er der opstået yderligere forskelle mellem medlemsstaterne. Nogle medlemsstater har vedtaget nationale gennemførelsesforanstaltninger, som sikrer et højt beskyttelsesniveau for dyr, der anvendes til videnskabelige formål, mens andre kun anvender de mindstekrav, der er fastsat i direktiv 86/609/EØF. Nærværende direktiv bør derfor indeholde mere detaljerede regler med henblik på at mindske disse forskelle og sikre et velfungerende indre marked.
- (4) Europa-Parlamentet opfordrede i sin betænkning af 5. december 2002 om direktiv 86/609/EØF Kommissionen til at forelægge et forslag til et nyt direktiv med strengere og mere gennemskuelige bestemmelser om dyreforsøg.
- (5) Der er fremkommet ny videnskabelig viden om faktorer, der påvirker dyrs velfærd, og om dyrs evne til at opleve og give udtryk for smerte, lidelse, angst og varigt men. Det er derfor nødvendigt at sikre en bedre velfærd for dyr, der anvendes til videnskabelige forsøg, ved at højne minimumsnormerne for beskyttelsen af disse dyr i overensstemmelse med den seneste videnskabelige udvikling.
- (6) Det er **hensigtsmæssigt** at medtage specifikke hvirvelløse dyr i dette direktivs anvendelsesområde, **hvis** det er videnskabeligt dokumenteret, at de muligvis kan opleve smerte, lidelse, angst og varigt men.
- (7) Dette direktiv bør også omfatte embryoner og fostre fra hvirveldyr **i de tilfælde, hvor** der er videnskabelig dokumentation for, at embryoner og fostre i den sidste tredjedel af deres udvikling har øget risiko for at opleve smerte, lidelse og angst, hvilket også kan indvirke negativt på deres senere udvikling. Der er endvidere videnskabeligt belæg for, at forsøg med embryoner og fostre **af pattedyr** på et tidligere udviklingsstadium kan medføre smerte, lidelse, angst eller varigt men, hvis disse fostre og embryoner får lov til at leve, efter at de har gennemgået to tredjedele af deres udvikling.
- (8) **På grund af de nuværende videnskabelige begrænsninger** vil det stadig være nødvendigt at anvende levende dyr for at beskytte menneskers og dyrs sundhed og miljøet. **Dette direktiv udgør dog et vigtigt skridt hen imod målet om at erstatte forsøg med levende dyr til videnskabelige formål, så snart dette er videnskabeligt muligt. Direktivet sigter derfor på at lette og fremme udviklingen af alternative metoder og sikre et højt beskyttelsesniveau for dyr, der anvendes til forsøg. Direktivet bør revideres med jævne mellemrum på baggrund af udviklingen på det videnskabelige område og dyrebeskyttelsesområdet.**
- (9) **For den videnskabelige udvikling er anvendelse af dyreforsøg fortsat et af de vigtige midler til at sikre forskning inden for folkesundhed på et meget højt niveau.**

⁽¹⁾ EFT L 222 af 24.8.1999, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 358 af 18.12.1986, s. 1. ||

Tirsdag, den 5. maj 2009

- (10) Pasning og anvendelse af levende dyr til videnskabelige formål skal ske efter internationalt vedtagne principper om erstatning, begrænsning og forfining af sådanne forsøg. For at sikre, at dyr inden for Fællesskabet opdrættes, passes og anvendes til forsøg på en måde, der er forenelig med andre internationale normer og tredjelands normer, bør der systematisk tages hensyn til erstatning, begrænsning og forfining ved gennemførelsen af dette direktiv. **Kommissionen bør sikre en høj grad af gennemsigtighed vedrørende anvendelse af dyr og rapportering til offentligheden om gennemførelsen af dyrebeskyttelsestiltag og fremskridtene med hensyn til at finde alternativer til anvendelse af forsøgsdyr.**
- (11) Dyr har en værdi i sig selv, som bør respekteres. Offentligheden er endvidere bekymret over de etiske aspekter ved at anvende dyr til forsøg. Dyrene bør derfor altid behandles som følede væsener, og de bør kun benyttes til videnskabelige forsøg på områder, hvor det fremmer videnskaben og **den grundlæggende viden, eftersom dette i sidste instans kan gavne f.eks.** menneskers eller dyrs sundhed eller miljøet. **Anvendelsen af dyr i videnskabelige forsøg bør derfor kun komme på tale, hvis der ikke findes noget alternativ i form af forsøg uden dyr.** Det bør forbydes at anvende dyr til videnskabelige forsøg på andre områder, der hører under Fællesskabets kompetence.
- (12) Principperne om erstatning, begrænsning og forfining bør iværksættes ved streng hierarkisk strukturering af kravet om anvendelse af alternative metoder. Er der ikke fastsat en alternativ metode i Fællesskabets lovgivning, kan antallet af dyr begrænses ved at benytte andre metoder på rimelig og praktisk måde og ved at iværksætte forsøgsstrategier som brug af in vitro-metoder og andre metoder, der vil begrænse og forfine anvendelsen af dyr.
- (13) **I overensstemmelse med målene i Kommissionens meddelelse af 23. januar 2006 til Europa-Parlamentet og Rådet om EF-handlingsplanen for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (2006-2010) bør Kommissionen bestræbe sig på at fremme velfærden for dyr, der anvendes til videnskabelige formål, på internationalt plan, og navnlig søge at fremme erstatning, begrænsning og forfining i forhold til dyreforsøg gennem Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE), og ved at søge at tilføje dyrevelfærdsstandarder til de kriterier, der vurderes med henblik på at fastslå overholdelsen af god laboratoriepraksis.**
- (14) Valget af metoder og de arter, der skal benyttes, har direkte betydning for både antallet af anvendte dyr og deres velfærd. Ved valget af metoder bør der derfor sigtes mod at udvælge den metode, der kan føre til de mest relevante resultater, og som forventes at forårsage mindst smerte, lidelse eller angst. De udvalgte metoder bør involvere det mindste antal dyr, der kræves for at opnå **■** pålidelige resultater, og de arter, der har den laveste neurofysiologiske følsomhed, og som giver den bedste ekstrapolering til målarterne.
- (15) De udvalgte metoder bør så vidt muligt sikre, at endepunktet ikke er, at dyret dør under stærke lidelser som følge af forestående død. Der bør i stedet så vidt muligt fastsættes mere humane endepunkter baseret på kliniske tegn, der viser, at døden er forestående, således at dyret kan aflives på en human måde uden at skulle lide yderligere.
- (16) Hvis et dyr aflives på en uhensigtsmæssig måde, kan det fremkalde stor smerte, angst og lidelse hos dyret. Det er også vigtigt, at den person, der afliver dyret, er tilstrækkelig kompetent. Dyrene bør derfor kun aflives af en **uddannet** person med tilladelse hertil efter en human metode, der anses for hensigtsmæssig for den pågældende art.
- (17) Det er nødvendigt at sikre, at det ikke er til fare for den biologiske mangfoldighed at anvende dyr til forsøg. Udryddelsestruede arter bør derfor kun anvendes til forsøg, hvis det er strengt nødvendigt for at tilgodese vigtige biomedicinske formål samt forskning med henblik på bevarelse af disse arter.

Tirsdag, den 5. maj 2009

- (18) Med den nuværende videnskabelige viden er det stadig nødvendigt at anvende ikke-menneskelige primater til forsøg i forbindelse med biomedicinsk forskning. Som følge af ikke-menneskelige primaters genetiske slægtskab med mennesket og deres højt udviklede sociale færdigheder er der særlige etiske og praktiske problemer forbundet med deres anvendelse til videnskabelige forsøg, når det drejer sig om at opfylde deres adfærdsmæssige, miljømæssige og sociale behov i et laboratoriemiljø. Offentligheden er desuden meget bekymret over anvendelsen af ikke-menneskelige primater. Det bør derfor kun være tilladt at anvende ikke-menneskelige primater på vigtige biomedicinske områder, hvor det er til gavn for mennesker, og hvor der endnu ikke findes alternative metoder, der kan anvendes i stedet, **eller med henblik på** at bevare den pågældende art af ikke-menneskelige primater. Grundforskning på nogle områder af de biomedicinske videnskaber kan frembringe vigtig ny viden, **der engang i fremtiden vil få** betydning for mange livstruende og invaliderende lidelser. ■
- (19) Det bør kun være tilladt at anvende store aber, der er menneskets nærmeste slægtninge med de stærkest udviklede sociale og adfærdsmæssige færdigheder, i forbindelse med forskning, der har til formål at bevare disse arter, og i tilfælde, hvor det er berettiget at gribe ind over for livstruende eller invaliderende humane sygdomme, og hvor ingen anden dyreart eller alternativ metode vil kunne opfylde formålet. Medlemsstater, der gør sådanne behov gældende, bør forelægge Kommissionen tilstrækkelige oplysninger til, at den kan træffe afgørelse herom.
- (20) **Der bør snarest muligt gennemføres en grundig videnskabelig undersøgelse af muligheden for kun at anvende dyr, der stammer fra selvopretholdende kolonier**, så der efterhånden gås bort fra indfangning af dyr til avlsformål i naturen. Virksomheder, der opdrætter og leverer ikke-menneskelige primater, bør derfor fastlægge en strategi, der bakker op om og fremmer de løbende bestræbelser for at nå dette mål.
- (21) Der er behov for at opdrætte visse arter af hvirveldyr, der anvendes til forsøg, specielt med henblik på forsøg, således at deres genetiske, biologiske og adfærdsmæssige baggrund er tilstrækkelig kendt af de personer, der udfører forsøgene. Denne gør det både muligt at forbedre resultaternes videnskabelige kvalitet og pålidelighed og at mindske variationer, hvilket i sidste instans medfører færre forsøg og brug af færre dyr. Af hensyn til dyrenes velfærd og bevaring bør der kun anvendes dyr, der er indfanget i naturen, i de tilfælde, hvor formålet med forsøgene ikke kan opfyldes ved brug af dyr, der er opdrættet specielt med henblik på forsøg.
- (22) Eftersom herreløse og vilde husdyrs baggrund er ukendt, og det er belastende for disse dyr, at de indfanges og anbringes i en virksomhed, bør de ikke anvendes til forsøg.
- (23) For at forbedre gennemskueligheden, gøre det lettere at godkende projekter og udvikle redskaber til kontrol af overholdelsen bør forsøgene klassificeres efter belastningsgraden, dvs. ud fra den smerte, lidelse og angst og det varige men, dyrene forventes at blive udsat for. ■
- (24) Der bør ud fra et etisk synspunkt være en øvre grænse for, hvor megen smerte, lidelse og angst dyrene må påføres i forbindelse med videnskabelige forsøg. Det bør derfor **i almindelighed ikke være tilladt** at udføre forsøg, der medfører intens smerte, lidelse eller angst og sandsynligvis vil strække sig over længere tid. Der bør ved udarbejdelsen af et fælles rapporteringsformat tages hensyn til den konkrete belastningsgrad som oplevet af dyret i stedet for den forudsagte belastningsgrad ved den etiske evaluering.
- (25) Antallet af dyr, der anvendes til forsøg, bør begrænses ved at udføre forsøg med dyrene mere end en gang, hvis det ikke strider mod det videnskabelige mål eller forringer dyrenes velfærd. Hvis dyrene genanvendes, skal det imidlertid sammenholdes med behovet for at minimere eventuelle negative virkninger for deres velfærd under hensyntagen til det enkelte dyrs livserfaring. Som følge af denne eventuelle konflikt skal beslutninger om at genanvende dyr træffes fra sag til sag og begrænses til forsøg, **hvor den kumulative** smerte, angst og lidelse **er etisk berettiget**.

Tirsdag, den 5. maj 2009

- (26) Ved **et godkendt forsøg** afslutning træffes den bedst mulige beslutning om, hvad der skal ske med dyret, set i forhold til dyrevelfærden og de potentielle risici for miljøet. Dyr, hvis velfærd vil være truet, bør aflives på en human måde. Der hersker stor bekymring i offentligheden over dyrenes skæbne, og dyrene bør derfor i visse tilfælde udsættes i naturen, og dyr som hunde og katte bør genhuses hos en familie. Hvis virksomhederne tillader, at dyrene genhuses, er det vigtigt, at der træffes foranstaltninger til passende socialisering af disse dyr, for at de kan finde sig til rette i de nye omgivelser og for at undgå unødigt belastning af dyrene og garantere borgernes sikkerhed.
- (27) Væv og organer fra dyr benyttes til udvikling af in vitro-metoder. I overensstemmelse med begrænsningsprincippet **er det i medlemsstaternes interesse at** iværksætte programmer for udveksling af organer og væv fra dyr, der aflives på en human måde.
- (28) Forsøgsdyrs velbefindende afhænger i høj grad af kvaliteten og de faglige kvalifikationer hos det personale, der fører tilsyn med forsøgene, og hos dem, der udfører forsøgene eller fører tilsyn med de personer, der tager sig af den daglige pasning af dyrene. For at sikre, at de personer, der omgås dyrene og udfører forsøg med dyr, er tilstrækkelig kvalificerede, bør disse aktiviteter kun udøves **i virksomheder og** af personer, der er godkendt af de kompetente myndigheder. Der bør især lægges vægt på, at de pågældendes kvalifikationer er og vedbliver med at være tilstrækkelige, hvilket bør godtgøres, inden disse personer godkendes eller godkendes på ny. **En kompetent myndigheds godkendelse og bevis på, at relevante uddannelseskurser er afsluttet med held, bør anerkendes gensidigt af samtlige medlemsstater.**
- (29) Virksomhederne bør råde over anlæg og udstyr, der er egnet til at opfylde de pågældende dyrearters krav til anbringelsesstedet og gør det muligt at udføre forsøgene effektivt og til mindst mulig gene **såvel for de dyr, der direkte berøres, som for ledsagende dyr.** Virksomhederne bør godkendes af de kompetente myndigheder, inden de sættes i drift.
- (30) For at der løbende kan føres tilsyn med, om dyrenes behov opfyldes, bør der til enhver tid være mulighed for passende veterinær behandling, og hver virksomhed bør udpege en medarbejder, der har ansvaret for dyrenes pasning og velfærd.
- (31) Hensynet til dyrevelfærden bør prioriteres højest i forbindelse med hold, opdræt og anvendelse af dyr. Den enkelte virksomhed bør derfor oprette et stående **etisk organ**, der primært skal fokusere på den etiske debat inden for virksomheden, skabe et velfærds-klima og sørge for værktøjer til praktisk anvendelse og hurtig implementering af de nyeste tekniske og videnskabelige resultater med hensyn til principperne om erstatning, begrænsning og forfining med det formål at forbedre dyrenes trivsel hele livet igennem. Det stående etiske organs beslutninger bør dokumenteres behørigt og fremlægges under inspektioner.
- (32) De enkelte virksomheder bør **om muligt** føre detaljerede journaler over antallet af dyr og deres oprindelse og skæbne, for at de kompetente myndigheder kan kontrollere, om dette direktiv overholdes.
- (33) For ikke-menneskelige primater med højt udviklede sociale færdigheder **og hunde og katte** bør der fra fødslen udarbejdes en individuel journal, der følger dem hele livet, for at de kan passes, anbringes og behandles i overensstemmelse med deres individuelle behov og særlige kendetegn.
- (34) De forhold, hvorunder dyrene anbringes, og deres pasning bør baseres på de pågældende arters specifikke behov og særlige kendetegn.
- (35) Den 15. juni 2006 blev der som led i den fjerde multilaterale høring af parterne i den europæiske konvention om beskyttelse af hvirveldyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål, vedtaget en revideret udgave af bilag I, der indeholder retningslinjer for anbringelse og pasning af forsøgsdyr. Disse retningslinjer er indarbejdet i Kommissionens henstilling 2007/526/EF af 18. juni 2007 om retningslinjer for anbringelse og pasning af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 197 af 30.7.2007, s. 1.

Tirsdag, den 5. maj 2009

- (36) Medlemsstaterne stiller forskellige krav til dyrenes anbringelse og pasning, hvilket medvirker til at skævvride det indre marked. Nogle af disse krav afspejler ikke længere den nyeste viden om, hvilken betydning dyrenes anbringelse og pasning har for deres velfærd og for de videnskabelige resultater af forsøgene. Det er derfor nødvendigt at fastsætte minimumskrav for anbringelse og pasning i dette direktiv, **i hvilken forbindelse der altid skal tages højde for udviklingen på grundlag af ny videnskabelig dokumentation.**
- (37) Medlemsstaterne bør for at kontrollere, om dette direktiv overholdes, foretage mindst *en inspektion* om året i hver virksomhed. For at sikre offentlighedens tillid og fremme gennemskeligheden bør mindst én inspektion || være uanmeldt. Medlemsstaterne bør udarbejde programmer for fælles inspektioner for at skabe et miljø baseret på udveksling af god praksis og ekspertise.
- (38) For at hjælpe medlemsstaterne med at håndhæve dette direktiv bør Kommissionen i givet fald kontrollere de nationale tilsynsordninger på grundlag af resultaterne i de nationale inspektionsrapporter. Medlemsstaterne bør rette op på eventuelle svagheder, der påvises i forbindelse med denne kontrol.
- (39) En grundig etisk vurdering af projekter, der involverer dyr, udgør kernen i projektgodkendelsen og bør sikre, at principperne om erstatning, begrænsning og forfining følges i forbindelse med disse projekter.
- (40) Det er også både af moralske og videnskabelige årsager vigtigt at sørge for, at enhver anvendelse af dyr vurderes omhyggeligt i forhold til den videnskabelige gyldighed, nytteværdien og relevansen af || denne anvendelse. De sandsynlige skadevirkninger for dyrene bør afvejes mod de forventede fordele ved projektet. Der bør derfor foretages en **af projektets ledelse** uafhængig etisk vurdering som led i godkendelsen af projekter, der indebærer brug af levende dyr. For at gennemføre en effektiv etisk vurdering bør det også være muligt at foretage en passende bedømmelse af brugen af nye videnskabelige forsøgsteknikker, efterhånden som de udvikles.
- (41) I visse tilfælde **kan** det på grund af projektets art, de anvendte arter og sandsynligheden for at opnå de ønskede projektmål **være** nødvendigt at foretage en efterfølgende evaluering. Eftersom projekter kan være meget forskellige med hensyn til kompleksitet, længde og den tid det tager, før resultaterne foreligger, er det nødvendigt at tage fuldt hensyn til disse aspekter, når det besluttes, om der skal foretages en efterfølgende evaluering.
- (42) For at sikre, at offentligheden holdes underrettet, er det vigtigt, at der offentliggøres objektiv information om projekter, hvor der anvendes levende dyr. Denne information bør ikke udformes på en sådan måde, at det fører til tilsidesættelse af ejendomsrettigheder eller afsløring af fortrolige oplysninger. Brugervirksomheder bør derfor **forelægge den kompetente myndighed kvalitative og/eller kvantitative data vedrørende anvendelsen af levende dyr** og offentliggøre **sådanne data**.
- (43) For at imødegå risici for menneskers og dyrs sundhed og for miljøet bestemmes det i Fællesskabets lovgivning, at det ikke er tilladt at markedsføre stoffer og produkter, før der er fremlagt passende data om deres sikkerhed og virkning. Nogle af disse krav kan kun opfyldes ved hjælp af dyreforsøg (|| »lovmæssige forsøg«). Det er nødvendigt at træffe særlige foranstaltninger for at øge brugen af alternative tilgange og for at undgå unødigt gentagelse af lovmæssige forsøg. Medlemsstaterne bør til det formål anerkende gyldigheden af forsøgsdata, som er opnået ved hjælp af forsøgsmetoder, der er fastlagt i Fællesskabets lovgivning.
- (44) Det bør for at undgå unødvendigt administrativt arbejde og forbedre Fællesskabets forsknings og industris konkurrenceevne gøres muligt at godkende flere lovmæssige forsøg som led i en gruppegodkendelse, men uden at disse forsøg unddrages etisk vurdering.

Tirsdag, den 5. maj 2009

- (45) Med henblik på at sikre en effektiv behandling af godkendelsesansøgninger og forbedre Fællesskabets forsknings og industris konkurrenceevne bør der fastsættes en tidsfrist for, hvor længe de kompetente myndigheder må være om at bedømme projektforslag og træffe beslutning om godkendelse af dem. Hvis kvaliteten af den etiske vurdering ikke skal forringes, kan der være brug for længere tid til mere komplekse projektforslag som følge af de fagområder, nye egenskaber og mere komplekse teknikker, der indgår i det foreslåede projekt. Det bør dog kun i undtagelsestilfælde være muligt at forlænge fristerne for den etiske vurdering.
- (46) Hvor mange alternative metoder der findes, afhænger i høj grad af de fremskridt, der gøres inden for forskning i udvikling af alternativer. Fællesskabet har som led i sine rammeprogrammer for forskning og teknologisk udvikling øget støtten til projekter, der sigter mod at erstatte, begrænse og forfine anvendelsen af dyr til forsøg. Kommissionen og medlemsstaterne bør derfor bidrage til udvikling og validering af alternative tilgange for at forbedre Fællesskabets forskeres og industris konkurrenceevne.
- (47) Det Europæiske Center for Validering af Alternative Metoder, der hører under Kommissionens Fælles Forskningscenter, koordinerer valideringen af alternative tilgange inden for Fællesskabet. Behovet for udvikling af nye metoder, der kan valideres, er imidlertid stigende. For at fastlægge de nødvendige mekanismer på medlemsstatsniveau bør hver medlemsstat oprette et referencelaboratorium for validering af alternative metoder. Medlemsstaterne bør udpege referencelaboratorier, der er autoriseret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/10/EF af 11. februar 2004 om tilnærmelse af lovgivning om anvendelsen af principper for god laboratoriepraksis og om kontrol med deres anvendelse ved forsøg med kemiske stoffer ⁽¹⁾, for at sikre, at resultaterne er sammenhængende og indbyrdes sammenlignelige. **Desuden bør ansvarsområdet for Det Europæiske Center for Validering af Alternative Metoder udvides til at omfatte koordinering og fremme af udviklingen og anvendelsen af alternativer til dyreforsøg.**
- (48) Der er brug for en sammenhængende tilgang til etisk vurdering og strategier for etisk screening på nationalt plan. Medlemsstaterne bør nedsætte nationale udvalg for dyrevelfærd og dyreetik, der kan rådgive de kompetente myndigheder og virksomhedernes stående etiske organer med henblik på at fremme principperne om erstatning, begrænsning og forfining. Netværket af nationale udvalg for dyrevelfærd og dyreetik bør derfor medvirke til udveksling af bedste praksis på fællesskabsplan.
- (49) Den tekniske og videnskabelige udvikling inden for den biomedicinske forskning går hurtigt, og det samme gælder kendskabet til de faktorer, der påvirker dyrevelfærden. Det er derfor nødvendigt at træffe bestemmelse om revision af dette direktiv. Der bør i forbindelse med en sådan revision, **der bygger på resultaterne af videnskabelige arbejder, der er evalueret af fagfolk**, primært fokuseres på muligheden for at erstatte brugen af dyr og navnlig af ikke-menneskelige primater under hensyntagen til den videnskabelige udvikling.
- (50) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (51) Kommissionen bør navnlig *tillægges* beføjelse til at opstille kriterier for klassificeringen af forsøg og til at tilpasse *bilag II-IX* til den videnskabelige og tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskrifts-proceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (52) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i dette direktiv og sikre, at de håndhæves. Disse sanktioner bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (53) Direktiv 86/609/EØF bør derfor ophæves.

⁽¹⁾ EUT L 50 af 20.2.2004, s. 44.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. ||

Tirsdag, den 5. maj 2009

- (54) Efterfølgende tildeling af projektgodkendelse, der er til gavn for dyrevelfærden, og de tilknyttede administrative omkostninger accepteres kun i forbindelse med igangværende langsigtede projekter. Det er derfor nødvendigt at fastsætte overgangsbestemmelser for igangværende kort- og mellemfristede projekter for at undgå behovet for en efterfølgende tildeling af projektgodkendelse, der kun har begrænsede fordele.
- (55) Målene for dette direktiv, nemlig at harmonisere lovgivningen om anvendelse af dyr til videnskabelige formål, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene og kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastsætter foranstaltninger til beskyttelse af dyr, der anvendes eller påtænkes anvendt til videnskabelige formål.

Det indeholder i dette øjemed regler om:

- 1) erstatning og begrænsning af anvendelse af dyr til forsøg og forfining af opdræt, anbringelse, pasning og anvendelse af dyr til forsøg
- 2) dyrs oprindelse, opdræt, mærkning, pasning og anbringelse
- 3) opdrætter-, leverandør- og brugervirksomheders drift
- 4) vurdering og godkendelse af projekter, der involverer brug af dyr til forsøg.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv gælder for **anbringelse og hold af** dyr, der anvendes eller påtænkes anvendt til forsøg, og dyr, der opdrættes specielt med henblik på at anvende deres organer eller væv til videnskabelige formål, **og omfatter alle anvendelser af dyr i forsøg, der kan påføre dem smerte, lidelse, angst eller varigt men.**

Hvis der opstår smerte, lidelse, angst eller varigt men, indebærer eliminering heraf som følge af vellykket brug af anæstetika, analgetika eller andre metoder ikke, **at et dyr, der anvendes til forsøg, udelukkes** ■ fra dette direktivs anvendelsesområde.

2. Dette direktiv gælder for følgende dyr:

- a) levende ikke-menneskelige hvirveldyr, herunder larveformer, der ernærer sig selv, og embryoner eller fostre **af pattedyr** regnet fra den sidste tredjedel af deres normale udvikling
- b) levende hvirvelløse dyr ■ inden for de arter **tilhørende de ordener**, der er opført i bilag I.

Tirsdag, den 5. maj 2009

3. Dette direktiv gælder for dyr, der anvendes til forsøg, og som befinder sig på et tidligere udviklingsstadium end anført i *stk. 2, litra a)*, hvis dyret får lov til at leve videre efter dette udviklingsstadium, og det er sandsynligt, at det vil opleve smerte, lidelse eller varigt men, efter at det har nået dette udviklingsstadium.

4. **Ud over almindelig kontrol af opdrætsanlæg gælder** dette direktiv **ikke** for:

a) praktisk eller klinisk veterinær virksomhed og afprøvning af ikke-forsøgsmæssig karakter

b) virksomhed i forbindelse med almindelig husdyravl

c) virksomhed, der primært sigter mod mærkning af et dyr.

d) **metoder, der ikke forvolder smerte, lidelse, angst eller varigt men.**

5. Dette direktiv *berører* ikke anvendelsen af Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler ⁽¹⁾.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »forsøg«: enhver brug af et dyr til forsøg eller andre videnskabelige formål med kendt eller ukendt udfald, **uanset om** dyret **herved påføres** smerte, lidelse, angst eller varigt men **eller ej**, herunder alle handlinger, der er bestemt til eller sandsynligvis vil medføre fødsel af et dyr i en sådan tilstand eller udvikling af nye genmodificerede dyrestammer
- 2) »projekt«: et arbejdsprogram, der har et bestemt videnskabeligt formål og involverer et eller flere forsøg
- 3) »virksomhed«: et anlæg, en bygning, en gruppe af bygninger eller andre lokaler, herunder steder, der ikke er helt tillukket eller tildækket, samt mobile anlæg
- 4) »opdrættervirksomhed«: en virksomhed, hvor der opdrættes dyr med henblik på at anvende dem til forsøg eller på at anvende deres væv eller organer til videnskabelige formål
- 5) »leverandørvirksomhed«: en virksomhed, bortset fra opdrættervirksomheder, hvorfra der leveres dyr med henblik på at anvende dem til forsøg eller på at anvende deres væv eller organer til videnskabelige formål
- 6) »brugervirksomhed«: en virksomhed, hvor der anvendes dyr til forsøg
- 7) »kompetent myndighed«: **den eller de myndigheder, som den enkelte medlemsstat har givet beføjelse til at føre tilsyn med håndhævelse af dette direktiv**
- 8) »etiske overvejelser«: **overvejelser, der går forud for forsøget, og som omfatter en vurdering af det videnskabelige og samfundsmæssige grundlag for at anvende dyr i betragtning af, at mennesket har pligt til at respektere dyr som levende og følende væsener**

⁽¹⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 169.

Tirsdag, den 5. maj 2009

- 9) »kompetent person«: en person, der af en medlemsstat anses for at være kvalificeret til at udøve den relevante funktion som beskrevet i dette direktiv
- 10) »dyrehold«: al virksomhed, der kræves for at opdrætte og opretholde fænotypisk normale dyr, det være sig til videnskabelige eller andre formål, men som ikke i sig selv udgør forsøg
- 11) »praksis«: en ikke-forsøgs-mæssig aktivitet eller en videnskabelig aktivitet, der ikke udgør et forsøg
- 12) »forsvarligt bedøvet«: dyrets følesans er ophævet ved bedøvelsesmetoder (lokal eller universel bedøvelse), der er lige så effektive som dem, der benyttes i god, veterinær praksis
- 13) »protokol«: en række forsøg, der udgør et forsøg med et fastlagt mål
- 14) »reguleret forsøg«: et forsøg til videnskabelige eller andre formål, der sandsynligvis vil påføre et beskyttet dyr smerte, lidelse, angst eller varigt men
- 15) »genanvendelse«: anvendelse af et dyr, der allerede har været anvendt til et forsøg, når det også er muligt at anvende et andet dyr, der ikke tidligere har medvirket i et forsøg
- 16) »fortrolige oplysninger«: oplysninger, hvis uretmæssige offentliggørelse ville være til skade for ejerens eller tredjemands legitime kommercielle eller andre interesser.

Artikel 4

Erstatning, begrænsning og forfining

1. Hvis der findes en forsøgsmetode eller testmetode eller anden videnskabelig virksomhed, som ikke involverer brug af levende dyr, og som fra et videnskabeligt synspunkt er en tilfredsstillende metode eller forsøgsstrategi til opnåelse af det tilstræbte resultat, og som kan anvendes i stedet for et forsøg, skal medlemsstaterne sikre, at den alternative metode anvendes, medmindre den er forbudt i den pågældende medlemsstat. Inden for rammerne af dette direktiv betragtes forsøgsmetoder, der indebærer anvendelse af humane embryonale og føtale celler, ikke som alternativer, hvilket betyder, at medlemsstaterne med hensyn til anvendelse af disse forsøgsmetoder kan træffe deres egne etiske afgørelser.
2. Medlemsstaterne sørger for, at antallet af dyr, der anvendes til forsøg, begrænses mest muligt, uden at det tilsidesætter projektets mål.
3. Medlemsstaterne sørger for, at der sker en forfining inden for opdræt, anbringelse og pasning og af forsøgsmetoder, således at eventuel smerte, lidelse, angst eller varigt men for dyrene undgås eller begrænses mest muligt.
4. Medlemsstaterne sikrer, at der ydes støtte til uddannelse og forskning i samt udvikling og implementering af videnskabeligt tilfredsstillende metoder eller forsøgsstrategier, som ikke indebærer brug af dyr.
5. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed tilgodeser målet i stk. 1 i forbindelse med godkendelsen af projekter.
6. Medlemsstaterne sikrer, at de relevante personer og virksomheder uddannes i anvendelse af videnskabeligt tilfredsstillende metoder og forsøgsstrategier, som ikke indebærer brug af dyr, og fremmer anvendelsen af sådanne metoder eller forsøgsstrategier.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Artikel 5

Formål med forsøg

Der kan kun iværksættes forsøg med følgende formål:

- 1) grundforskning med henblik på at tilvejebringe ny viden inden for biologi og adfærdsvidenskab
- 2) implementeringsforskning eller anvendt forskning med et af følgende mål:
 - a) undgåelse, forebyggelse, diagnosticering eller behandling af sygdomme, dårlig sundhedstilstand eller anden abnormitet eller virkningerne deraf hos mennesker, dyr eller planter
 - b) vurdering, påvisning, justering eller forandring af fysiologiske tilstande hos mennesker, dyr eller planter
 - c) **forbedring af produktionsvilkår og velfærd for dyr, der opdrættes til agronomiske formål**
- 3) udvikling og fremstilling af eller kvalitets-, effektivitets- og sikkerhedskontrol med lægemidler, fødevarer, foder og andre stoffer eller produkter med et af de i nr. 2 anførte mål
- 4) beskyttelse af det naturlige miljø af hensyn til menneskers og dyrs sundhed eller velfærd
- 5) **beskyttelse af menneskers sundhed i forbindelse med arbejdstageres eller forbrugeres eksponering for kemikalier**
- 6) forskning med henblik på bevarelse af en art **og dyrenes sundhed og velfærd**
- 7) videregående uddannelse
- 8) retsmedicinske undersøgelser.

Artikel 6

Humane aflivningsmetoder

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at aflivning af dyr foretages af en godkendt person inden for en godkendt virksomhed og påfører dyret mindst mulig smerte, lidelse og angst og med hensyn til de arter, der er nævnt i bilag VI, ved brug af en passende human aflivningsmetode, jf. dette bilag, **eller andre metoder, om hvilke det er videnskabeligt påvist, at de er mindst lige så humane. Hvis en mere human aflivningsmetode er mulig og lettilgængelig, kan den anvendes, selv om den ikke indgår i bilag VI.**

I forbindelse med feltundersøgelser er det dog muligt at aflive dyr uden for en godkendt virksomhed.

2. De kompetente myndigheder kan dispensere fra bestemmelserne i stk. 1, hvis der er videnskabeligt belæg for, at formålet med det pågældende forsøg ikke kan opfyldes ved brug af en human aflivningsmetode, **eller for, at der er udviklet andre metoder, der i højere grad beskytter dyrene. Uanset eventuelle dispensationer skal dyrene påføres mindst mulig smerte, lidelse og angst, når de aflives.**

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis det af hensyn til dyrevelfærden er nødvendigt at aflive et dyr i en nødsituation.

Medlemsstaterne træffer bestemmelse om, hvilke nødsituationer der er omhandlet af det første afsnit.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Artikel 7**Nationale foranstaltninger**

Dette direktiv udgør ikke en hindring for, at medlemsstaterne kan anvende eller vedtage nationale foranstaltninger, der stiller strengere krav med hensyn til forbedring af velfærd for og beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål.

KAPITEL II

BESTEMMELSER OM ANVENDELSE AF VISSE DYR TIL FORSØG

Artikel 8

Udryddelsestruede arter bortset fra ikke-menneskelige primater

1. De udryddelsestruede arter, der er opregnet i bilag A til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 ⁽¹⁾, må ikke anvendes til forsøg, medmindre disse forsøg opfylder følgende betingelser:

- a) forsøget foretages med et af de formål, der er nævnt i artikel 5, nr. 2), litra a), nr. 3) eller nr. 6)
- b) der er videnskabeligt belæg for, at forsøgets formål ikke kan opfyldes ved brug af andre arter end dem, der er opregnet i dette bilag

c) de anvendte dyr er i så vid udstrækning som muligt avlet med henblik på anvendelse til forsøg.

2. Denne artikel gælder ikke for arter af ikke-menneskelige primater.

Artikel 9

Ikke-menneskelige primater

1. Ikke-menneskelige primater må ***på grund af deres særlig høje grad af neurofysiologisk følsomhed og kognitiv udvikling*** ikke anvendes til forsøg, medmindre disse forsøg opfylder følgende betingelser:

- a) forsøget foretages med et af de formål, der er nævnt i artikel 5, nr. 1), nr. 2), litra a), ***nr. 3) eller nr. 6)***
- b) ***ansøgeren forelægger videnskabelig dokumentation og etisk*** belæg for, at forsøgets formål ikke kan opfyldes ved brug af andre arter end ikke-menneskelige primater.

2. Uanset stk. 1 må ikke-menneskelige primater ikke bruges i forsøg, dog med forbehold af anvendelse af beskyttelsesklausulen i artikel 53.

3. Kommissionen foretager ... (*)og derefter hvert andet år i samråd med medlemsstaterne en vurdering af anvendelsen af ikke-menneskelige primater i forsøg og offentliggør resultaterne heraf. Der skal ved vurderingen tages højde for ny viden på det teknologiske og videnskabelige område samt inden for dyrevelfærd og fastsættes mål for implementering af validerede erstatningsmetoder.

Artikel 10

Dyr indfanget i naturen

1. Dyr, der er indfanget i naturen, må ikke anvendes til forsøg.

⁽¹⁾ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.

^(*) To år efter dette direktivs ikrafttræden.

Tirsdag, den 5. maj 2009

2. De kompetente muligheder kan dispensere fra bestemmelserne i stk. 1, hvis der er videnskabeligt belæg for, at formålet med det pågældende forsøg ikke kan opfyldes ved brug af et dyr, der er opdrættet til forsøgsbrug.

Artikel 11

Dyr opdrættet til forsøgsbrug

1. **Senest ... (*) foretager Kommissionen en evaluering af dyrevelfærden og mulighederne for at gennemføre kravene i andet og tredje afsnit.**

Medlemsstaterne drager omsorg for, at dyr af de arter, der er opregnet i bilag II, kun må anvendes til forsøg, hvis de er opdrættet til forsøgsbrug.

Hvis det på baggrund af den evaluering, der er nævnt i første afsnit, fastslås, at det er muligt at opfylde kravene, skal medlemsstaterne med virkning fra de datoer, der er angivet i bilag III, sikre, at de ikke-menneskelige primater, der er opregnet i dette bilag, kun må anvendes til forsøg, hvis de stammer fra selvopretholdende kolonier.

2. De kompetente myndigheder kan dispensere fra bestemmelserne i stk. 1, andet og tredje afsnit, hvis det er **begrundet af veterinære årsager ud fra hensynet til dyrevelfærd, eller hvis det er** videnskabeligt begrundet.

Artikel 12

Herreløse og vilde husdyr

Herreløse og vilde husdyr må ikke anvendes til forsøg.

Artikel 13

Anvendelse af kadavere, væv og organer fra dyr til uddannelsesformål

Inden for den højere uddannelse og videreuddannelse må der kun anvendes kadavere, væv og organer fra dyr, hvis de stammer fra dyr, der er aflivet i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. .../2009 af ... [om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet]⁽¹⁾.

KAPITEL III

FORSØG

Artikel 14

Forsøg

1. Medlemsstaterne sørger for, at forsøg altid finder sted i **virksomheder af den art, der er defineret i artikel 3.**

Den kompetente myndighed kan dispensere fra bestemmelsen i første afsnit, hvis det er videnskabeligt begrundet.

2. Der må kun udføres forsøg i tilknytning til et projekt.

(*) Fem år efter dette direktivs ikrafttræden.

(1) EUT L ...

Tirsdag, den 5. maj 2009

Artikel 15

Metoder, der anvendes til forsøg

1. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke udføres forsøg, hvis der i henhold til Fællesskabets lovgivning kan benyttes en anden videnskabeligt tilfredsstillende metode eller forsøgsstrategi, der ikke medfører anvendelse af dyr, for at opnå de tilstræbte resultater. Findes der ikke en sådan metode, må der ikke udføres forsøg, hvis der på rimelig og praktisk måde kan benyttes en videnskabeligt tilfredsstillende metode eller forsøgsstrategi, herunder computerstøttede metoder, in vitro-metoder og andre metoder, der ikke medfører anvendelse af dyr, for at opnå de tilstræbte resultater.
2. Ved valget af forsøgsformer skal vælges sådanne, hvortil der anvendes så få dyr som muligt, hvortil der anvendes dyr med den laveste neurofysiologiske følsomhed, samt former, som forårsager mindst smerte, lidelse, angst eller varigt men, og som giver størst sandsynlighed for tilfredsstillende resultater.
3. Dødsfald skal så vidt muligt ikke være endepunktet for et forsøg, og der skal i stedet fastsættes tidlige og humane endepunkter. Kan det ikke undgås, at endepunktet er dødsfald, skal forsøget tilrettelægges, så det resulterer i, at så få dyr som muligt dør.

Artikel 16

Bedøvelse

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at alle forsøg **i relevant omfang** udføres under universel eller lokal bedøvelse **eller ved hjælp af andre metoder, der kan lindre smerte og lidelse mest muligt**.
 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan der i følgende tilfælde udføres forsøg uden bedøvelse:
 - a) hvis bedøvelse skønnes at være mere traumatisk for dyret end selve forsøget
 - b) hvis der anvendes analgetika for at forebygge eller kontrollere eventuelt stærk smerte**
 - c) hvis bedøvelse er uforenelig med forsøgets formål, og forsøget ikke resulterer i alvorlige læsioner, der kan påføre stærk smerte.
 3. Udføres forsøget uden bedøvelse, skal der anvendes analgetika eller andre egnede metoder **i alle tilfælde, hvor dette er til gavn for dyret**, for at sikre, at smerte, lidelse og angst, der ikke kan undgås, begrænses mest muligt.
 4. Medlemsstaterne drager omsorg for, at dyrene ikke gives lægemidler, der forhindrer dem i at give udtryk for smerte, uden også at modtage passende anæstetika eller analgetika.
- Der skal i så fald fremlægges videnskabelig dokumentation med nærmere oplysninger om den anæstetiske eller analgetiske behandling.
5. Dyr, der får **■** smerter, når bedøvelsen er ophørt, behandles med forebyggende og postoperative analgetika eller med andre relevante smertestillende midler, hvis det er foreneligt med forsøgets formål. Er behandling med analgetika ikke mulig, aflives dyret straks på en human måde.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Artikel 17

Klassificering af forsøg efter belastningsgraden

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle forsøg klassificeres som »ikke eller let belastende«, »moderat belastende« **eller** »betydeligt belastende«, *jf. bilag IX*.

2. Medlemsstaterne sørger for, at **■** forsøg, som er klassificeret som »betydeligt belastende«, **er videnskabeligt begrundede og etisk kontrollerede**, hvis de vil kunne medføre **■** smerte, lidelse eller angst, **der efter al sandsynlighed ikke kun er forbigående. Sådanne forsøg må kun udføres i undtagelsestilfælde, og den kompetente myndighed foretager en særlig analyse af skadevirkninger og fordele og en nøje gennemgang af disse forsøg.**

3. Forsøg, der udføres under universel bedøvelse, og hvorefter dyret ikke har mulighed for at vågne op igen og derfor aflives på en human måde, klassificeres som »terminale«.

4. Kommissionen **færdiggør senest ... (*)de i bilag IX omhandlede** kriterier for klassificering af forsøg, **på grundlag af internationale klassifikationer og i overensstemmelse med bedste praksis inden for EU. Disse kriterier skal omfatte en øvre grænse for belastning, over hvilken forsøg med dyr forbydes.**

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, **||** vedtages **senest ... (**)** efter forskriftsproceduren kontrol **||** i artikel 54, stk. 4.

Artikel 18

Genanvendelse

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at et dyr, **på hvilket** der allerede **er gennemført** et forsøg, når det **i stedet** er muligt at anvende et andet dyr, der ikke tidligere har medvirket i et **forberedende eller andet** forsøg, kun anvendes til **senere nye** forsøg, **der ikke har tilknytning til de foregående forsøg**, hvis alle nedenstående betingelser er opfyldt:

- a) det tidligere forsøg var klassificeret som **op til »moderat belastende«**
- b) det er godtgjort, at dets almindelige sundhedstilstand og velbefindende er fuldt genoprettet
- c) det nye forsøg er klassificeret som **op til »moderat belastende«** eller »terminalt«. **Genanvendelse af et dyr skal støttes af veterinære undersøgelser.**

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan den kompetente myndighed, hvis det er videnskabeligt begrundet, tillade, at et dyr genanvendes, hvis **det tidligere** forsøg, der **er udført på dyret, er klassificeret som op til »moderat belastende«**, og det nye forsøg er klassificeret som **op til »moderat belastende«** eller som »terminalt«.

Artikel 19

Forsøgets afslutning

1. Et forsøg anses for afsluttet, når der ikke skal gøres flere iagttagelser i forbindelse med dette forsøg, eller når det for nye genmodificerede dyrestammers vedkommende er videnskabeligt bevist, at der ingen skadevirkninger er for dyrene.

2. Ved forsøgets afslutning beslutter en dyrlæge eller anden kompetent person, om dyret skal holdes i live eller aflives på en human måde.

(*) 12 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

(**) 18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

Tirsdag, den 5. maj 2009

3. **Ved afslutningen af et forsøg aflives** dyret **■** hvis det fortsat vil kunne få varige smerter eller komme i en varig angsttilstand.

4. Såfremt et dyr skal holdes i live, skal det have den pleje og anbringes under de forhold, som dets sundhedstilstand kræver, under tilsyn af en dyrlæge eller anden kompetent person.

Artikel 20

Udveksling af organer og væv

Medlemsstaterne **fremmer iværksættelsen af** programmer for udveksling af organer og væv fra dyr, der aflives på en human måde.

Artikel 21

Udsætning og genhusning af dyr

Medlemsstaterne kan tillade, at dyr, der anvendes eller påtænkes anvendt til forsøg, udsættes i **deres naturlige habitat, returneres til et for arten egnet dyrehold** eller genhuses, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) dyrets sundhedstilstand tillader det
- b) der er ingen fare for folkesundheden eller miljøet
- c) der er gjort alt for at sikre dyrets velbefindende, **herunder en vurdering af dyrets adfærd og dets evne til at tilpasse sig meget skiftende fysiske forhold**
- d) **de berørte dyr er ikke genetisk modificerede forsøgsdyr eller ikke-menneskelige primater.**

KAPITEL IV

GODKENDELSE

Afsnit 1

Godkendelse af personer

Artikel 22

Godkendelse af personer

1. Medlemsstaterne sørger for, at personer godkendes af den kompetente **eller den bemyndigede** myndighed, før de varetager følgende funktioner:

- a) udførelse af forsøg med dyr, herunder aflivning af dyr på en human måde
- b) overvågning eller udformning af forsøg og projekter
- c) tilsyn med de personer, der passer dyrene.

2. Medlemsstaterne sørger for, at de personer, der er nævnt i stk. 1, skal have den fornødne **veterinære eller videnskabelige** uddannelse og **dokumentere**, at de har de krævede kvalifikationer, for at kunne godkendes.

De personer, der varetager funktionerne i stk. 1, litra b), skal have modtaget undervisning i en videnskabelig disciplin, som er relevant for det arbejde, der foretages, og være i stand til at omgås og passe de pågældende arter.

Tirsdag, den 5. maj 2009

3. Alle godkendelser af personer tildeles for en begrænset periode på højst fem år. Medlemsstaterne sørger for, at godkendelser af personer kun fornys, hvis det godtgøres, at de har de krævede kvalifikationer. **Medlemsstaterne sikrer gensidig anerkendelse af uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer og godkendelser til udførelse af nærmere angivne forsøg.**

4. Medlemsstaterne offentliggør på baggrund af de faktorer, der er anført i bilag VII, de uddannelsesmæssige minimumskrav og kravene til, hvordan de krævede kvalifikationer opnås, opretholdes og dokumenteres.

Afsnit 2

Krav til virksomheder

Artikel 23

Godkendelse af virksomheder

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle opdrætter-, leverandør- og brugervirksomheder godkendes af eller registreres hos den kompetente myndighed.

Virksomhederne godkendes kun, hvis de er blevet kontrolleret af den kompetente myndighed, og det er fastslået, at de overholder kravene i dette direktiv.

2. Det skal fremgå af godkendelsen, hvilken type virksomhed der er tale om, og hvilken person der har ansvaret for virksomheden og for overholdelsen af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 24

Suspension og inddragelse af godkendelse

1. Hvis en virksomhed ikke længere overholder kravene i dette direktiv, **er den kompetente myndighed beføjet til at suspendere eller inddrage dens godkendelse samt træffe eller kræve, at der træffes afhjælpende foranstaltninger. Der skal forefindes passende procedurer, hvorved indehaveren af godkendelsen kan klage over en sådan afgørelse.**

2. Medlemsstaterne sikrer, at det ikke forringer velfærden for de dyr, der huses i virksomheden, at godkendelsen suspenderes eller inddrages.

Artikel 25

Krav til anlæg og udstyr

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle opdrætter-, leverandør- og brugervirksomheder råder over anlæg og udstyr, der er egnet til de dyrearter, der huses, og til udførelsen af de forsøg, der måtte foretages der.

2. De anlæg og det udstyr, der er nævnt i stk. 1, skal være udformet, konstrueret og fungere på en sådan måde, at det sikres, at forsøgene foretages så effektivt som muligt ■ med det mindst mulige antal dyr og med mindst mulig smerte, lidelse, angst eller varigt men til følge.

Artikel 26

Krav til virksomhedernes personale

På hver opdrætter-, leverandør- og brugervirksomhed skal der være et tilstrækkeligt antal uddannede medarbejdere, herunder som minimum:

1) personer, der er ansvarlige for velfærden og pasningen af de dyr, der opdrættes, holdes eller anvendes på virksomheden, og som sørger for:

Tirsdag, den 5. maj 2009

- a) at det personale, der omgås dyrene, har adgang til oplysninger om de specifikke arter, der huses i virksomheden
 - b) at projekter udføres i overensstemmelse med projektgodkendelsen
 - c) at forsøg, der medfører, at et dyr unødigt påføres angst, smerte eller lidelse, bringes til ophør
 - d) at der ved tilsidesættelse af projektgodkendelsen træffes de nødvendige foranstaltninger til at rette op herpå, og at disse foranstaltninger registreres og rapporteres til det stående etiske organ
- 2) en udpeget dyrlæge med speciale i forsøgsdyr, som pålægges rådgivende opgaver med hensyn til dyrenes velfærd og behandling

uden at det berører de generelle bestemmelser i nr. 1), skal hver opdrætter, leverandør- og brugervirksomhed sikre, at der på ethvert tidspunkt er mindst én uddannet medarbejder til stede for at tage hånd om dyrenes velfærd.

Artikel 27

Stående etisk organ

1. Medlemsstaterne sørger for, at hver opdrætter-, leverandør- og brugervirksomhed opretter et stående etisk organ.
2. Det stående etiske organ skal **som minimum** bestå af den udpegede dyrlæge, den/de personer, der er ansvarlige for dyrenes velfærd og pasning på virksomheden, og for brugervirksomheders vedkommende et medlem med videnskabelig baggrund **og en person med ekspertviden i anvendelsen af principperne om erstatning, begrænsning og forfining.**

Artikel 28

Det stående etiske organs opgaver

1. **Med henblik på målsætningerne i dette direktiv og navnlig artikel 4 skal** det stående etiske organ **■**:
 - a) yde etisk rådgivning til det personale, der omgås dyrene, om spørgsmål, der vedrører dyrenes velfærd med hensyn til deres erhvervelse, anbringelse, pasning og anvendelse
 - b) rådgive virksomhedens ansatte om, hvordan de skal anvende kravet om erstatning, begrænsning og forfining, og holde dem orienteret om den seneste tekniske og videnskabelige udvikling inden for anvendelsen af disse krav
 - c) fastlægge og ajourføre interne driftsprocesser med hensyn til overvågning, rapportering og opfølgning vedrørende velfærd for de dyr, der huses eller anvendes i virksomheden
 - d) årligt gennemgå alle projekter, **der klassificeres som »betydeligt belastende«, eller i hvilke der anvendes ikke-menneskelige primater, og hvert tredje år alle andre projekter**, der strækker sig over mere end 12 måneder, med særligt fokus på:
 - hvor mange dyr og hvilke arter og livsstadier der er anvendt i løbet af det foregående år
 - begrundelsen for, hvor mange dyr og hvilke arter og livsstadier der er behov for det efterfølgende år

Tirsdag, den 5. maj 2009

— **projektets videnskabelige fremskridt**

— anvendelse af humane aflivningsmetoder, og hvordan der er taget hensyn til den nyeste udvikling inden for anvendelse af dyr til forsøg

e) med udgangspunkt i den gennemgang, der er nævnt i litra d), eller i tilfælde af afvigelser fra projektgodkendelsen undersøge, om der skal søges om ændring eller fornyelse af projektgodkendelsen

f) rådgive om genhusningsplaner, navnlig med hensyn til passende socialisering af de dyr, der skal genhuses.

2. Medlemsstaterne sørger for, at der føres journaler over den rådgivning, som det stående etiske organ har ydet til virksomheden, og over de beslutninger, der er truffet i forbindelse med denne rådgivning.

Journalerne **gøres** efter anmodning **tilgængelige** for den kompetente myndighed. **Medlemsstaterne er navnlig opmærksomme på indsamling, samordning og offentliggørelse af journaler om projekter, der klassificeres som »betydeligt belastende«, eller i hvilke der anvendes ikke-menneskelige primater, således at der kan stilles oplysninger til rådighed, der kan forbedre dyrevelfærden og fremme principperne om erstatning, begrænsning og forfining.**

Artikel 29

Avlsstrategi for ikke-menneskelige primater

1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder **i EU**, der opdrætter og leverer ikke-menneskelige primater, har udarbejdet en strategi for at øge den andel af dyrene, som nedstammer fra ikke-menneskelige primater, der er avlet i fangenskab. **I de tilfælde, hvor anvendelse af ikke-menneskelige primater er tilladt, træffer Kommissionen og medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre passende transportforhold.**

2. Virksomheder **i EU**, der erhverver ikke-menneskelige primater, skal efter anmodning godtgøre over for den kompetente myndighed, at den virksomhed, dyrene er erhvervet fra, har en avlsstrategi.

Artikel 30

Genhusningsplan

Hvis medlemsstaterne tillader genhusning som omhandlet i *artikel 21*, skal de opdrætter-, leverandør- og brugervirksomheder, hvorfra dyrene skal genhuses, udarbejde en genhusningsplan, der sikrer, at de pågældende dyr socialiseres.

Artikel 31

Journaler over dyr

1. Medlemsstaterne sørger **om muligt** for, at alle opdrætter-, leverandør- og brugervirksomheder fører journal over:

a) antallet og arten af **hvirveldyr**, der opdrættes, erhverves, leveres, udsættes eller genhuses

b) dyrenes oprindelse, herunder om de er avlet til forsøgsbrug

c) den dato, hvor dyrene er erhvervet, leveret, udsat eller genhuset

d) leverandørvirksomhedens navn og adresse og datoen for dyrenes ankomst

Tirsdag, den 5. maj 2009

- e) navn og adresse på **den virksomhed, der modtager** dyrene
 - f) antallet og arten af dyr, der er døde eller aflivet på en human måde på virksomheden.
2. Journalerne i stk. 1 opbevares i mindst tre år og forelægges efter anmodning for den kompetente myndighed.

Artikel 32

Oplysninger om hunde, katte og ikke-menneskelige primater

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle opdrætter-, leverandør- og brugervirksomheder registrerer følgende oplysninger om hver hund, kat og ikke-menneskelig primat:

- a) identitet
- b) fødested
- c) om dyret er avlet til forsøgsbrug
- d) hvis der er tale om en ikke-menneskelig primat, om denne nedstammer fra ikke-menneskelige primater, der er avlet i fangenskab.

2. Hver **hund, kat og** ikke-menneskelig primat skal have en individuel journal, der følger den hele livet igennem. **Medlemsstaterne sikrer, at dette direktiv gennemføres på en passende og konsekvent måde.**

Journalen, der udarbejdes ved fødslen, skal indeholde **alle relevante** avlsmæssige, medicinske og sociale oplysninger om det enkelte dyr.

3. Oplysningerne i stk. 1 opbevares i mindst tre år efter dyrets død og forelægges efter anmodning for den kompetente myndighed.

Artikel 33

Mærkning

1. Hver hund, kat eller ikke-menneskelig primat på en opdrætter-, leverandør- eller brugervirksomhed skal undtagen i de i stk. 2 omhandlede tilfælde inden fravænningsforsynen med et individuelt identifikationsmærke på den mindst smertefulde måde.

2. Når en hund, kat eller ikke-menneskelig primat inden fravænningsforsynen overføres fra en virksomhed til en anden, og det af praktiske grunde ikke er muligt at mærke den forinden, skal der af modtagervirksomheden føres en fuldstændig journal, især med angivelse af dyrets moder, indtil dyret er mærket.

3. Når en umærket hund, kat eller ikke-menneskelig primat modtages for første gang af en virksomhed, skal den mærkes så hurtigt som muligt.

4. Virksomheden skal efter anmodning fra den kompetente myndighed oplyse, hvorfor dyret ikke er mærket.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Artikel 34

Pasning og anbringelse

1. Medlemsstaterne skal, for så vidt angår dyrenes pasning og de forhold, hvorunder de anbringes, drage omsorg for:

a) at alle dyr anbringes i passende omgivelser og under forhold, der giver dem **■** bevægelsesfrihed, *foder, vand og pasning*, **■** som er forsvarlige for deres sundhedstilstand og velbefindende, **og som giver dem mulighed for at få tilfredsstillet både etologiske og fysiske behov**

b) at dyrenes muligheder for at tilfredsstille deres fysiologiske og etologiske behov begrænses mindst muligt

c) at de fysiske vilkår, under hvilke dyrene opdrættes, holdes eller anvendes, kontrolleres dagligt

d) at dyrenes velbefindende og sundhedstilstand iagttages af en kompetent person **mindst en gang om dagen** med henblik på at undgå smerte og unødigt lidelse, angst eller varigt men

e) at der træffes foranstaltninger til at sikre, at alle konstaterede **unødige** mangler eller lidelser afhjælpes hurtigst muligt.

2. Med henblik på stk. 1, litra a) og b), anvender medlemsstaterne de standarder for pasning og anbringelse, der er fastsat i bilag IV, med virkning fra de datoer, der er angivet i dette bilag.

3. Medlemsstaterne kan dispensere fra bestemmelsen i stk. 2 for at tilgodese **begrundede videnskabelige formål, veterinære hensyn eller** dyrevelfærden.

4. I forbindelse med forsøg med de i artikel 5, nr. 2), litra c), beskrevne formål kan dyr tilhørende arter af agronomisk interesse som opført i bilag V anbringes under almindelige opdrætsforhold som defineret af gængs landbrugspraksis i medlemsstaterne og i gældende lovgivning.

Afsnit 3

Inspektioner

Artikel 35

Nationale inspektioner

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle opdrætter-, leverandør- og brugervirksomheder inspiceres for at sikre, at virksomhederne overholder dette direktiv.

2. Den kompetente myndighed foretager nationale inspektioner **i gennemsnit en gang om året, idet den afpasser inspektionernes hyppighed efter en risikoanalyse for hver virksomhed.**

Mindst en af disse inspektioner skal være uanmeldt.

3. Medlemsstaterne sørger for, at inspektionerne i hyppighed og omfang svarer til det antal dyr og de dyrearter, der huses, virksomhedens tidligere overholdelse af dette direktiv og for brugervirksomheders vedkommende, hvor mange og hvilke typer projekter der iværksættes i disse virksomheder. **Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at disse inspektioner ikke bringer projekternes videnskabelige gavn og dyrenes velfærd i fare, og at disse kontroller foregår på en måde, der er forenelig med andre gældende bestemmelser.**

Tirsdag, den 5. maj 2009

4. Alle inspektionsrapporter, **herunder nærmere oplysninger om manglende opfyldelse af kravene i dette direktiv**, opbevares **af den kompetente myndighed i hver medlemsstat** i mindst fem år.
5. Medlemsstaterne sørger for, at der findes en passende infrastruktur med et tilstrækkeligt antal uddannede inspektører, der kan foretage inspektionerne.
6. Medlemsstaterne udarbejder programmer for fælles inspektioner med deltagelse af flere medlemsstater.

Artikel 36

Kontrol med nationale inspektioner

1. Kommissionen **foretager** kontrol af infrastrukturen og de nationale inspektioner, der finder sted i medlemsstaterne, **samt af, at medlemsstaterne anvender belastningskategorierne korrekt. Kommissionen etablerer med dette for øje et system til overvågning gennemsnitligt en gang hvert tredje år af inspektionerne og håndhævelsen af dette direktiv i hver enkelt medlemsstat med henblik på at sikre en harmoniseret praksis for anvendelse og pasning af dyr, der bruges eller er beregnet til at blive brugt i videnskabelige forsøg.**
2. Den medlemsstat, hvor kontrollen finder sted, yder Kommissionens eksperter enhver bistand, der er nødvendig for, at de kan udføre deres opgaver. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstats kompetente myndighed om resultatet af den foretagne kontrol.
3. Den pågældende medlemsstats kompetente myndighed træffer de fornødne foranstaltninger i betragtning af resultaterne af den foretagne kontrol.

Afsnit 4

Krav til projekter

Artikel 37

Godkendelse af projekter

1. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke iværksættes projekter, **der klassificeres som »moderat belastende« eller »betydeligt belastende«, eller projekter, i hvilke der anvendes ikke-menneskelige primater**, uden forudgående godkendelse fra den kompetente myndighed. **Alle andre projekter anmeldes på forhånd til den kompetente myndighed efter en etisk gennemgang af institutionens permanente etiske organ.**
2. Projektet godkendes kun, hvis der foreligger en positiv **og uafhængig etisk og videnskabelig** vurdering fra den kompetente myndighed.

Artikel 38

Ansøgning om projektgodkendelse

1. Brugervirksomheden **eller den person, der er videnskabeligt ansvarlig for projektet**, skal **om nødvendigt** indgive en ansøgning om projektgodkendelse, der indeholder følgende:
 - a) projektforslaget
 - b) et ikke-teknisk projektresumé
 - c) oplysninger om de faktorer, der er anført i bilag VIII
 - d) **en videnskabeligt begrundet redegørelse for, at forskningsprojektet er nødvendigt og etisk forsvarligt, og at det fastlagte mål ikke kan nås med andre metoder eller forsøg.**

Tirsdag, den 5. maj 2009

2. Medlemsstaterne kan frafalde kravet i stk. 1, litra b) og tillade brugervirksomheden at indgive et reduceret projektforslag, der kun omfatter den etiske vurdering og elementerne i artikel 43, stk. 2, forudsat at projektet kun omfatter forsøg, der er klassificeret som »ikke eller let belastende« og ikke involverer ikke-menneskelige primater.

Artikel 39

Etisk vurdering

1. Den etiske vurdering skal afklare, om projektet opfylder følgende kriterier:
 - a) projektet er videnskabeligt begrundet, **nødvendigt og etisk forsvarligt**
 - b) projektets formål berettiger anvendelsen af dyr **og kan ikke opfyldes ved hjælp af andre metoder eller forsøg**
 - c) projektet er tilrettelagt således, at forsøgene kan udføres på den mest **dyre- og miljøvenlige** måde.
2. Den etiske vurdering skal navnlig omfatte følgende:
 - a) en vurdering af projektets formål, de forventede videnskabelige fordele eller den uddannelsesmæssige værdi
 - b) en vurdering af projektets overensstemmelse med kravet om erstatning, begrænsning og forfining
 - c) en vurdering af forsøgenes klassificering efter belastningsgrad
 - d) en analyse af projektets skadevirkninger og fordele med henblik på at vurdere, om de skadelige virkninger for dyrene i form af lidelse, smerte og angst og eventuelt for miljøet **er etisk forsvarlige i lyset af** de forventede videnskabelige fremskridt, der i sidste instans **kan** gavne mennesker, dyr eller miljøet
 - e) en bedømmelse af *videnskabelig* dokumentation, jf. artikel 6, 8, 9, 10, 11, 14, 16 og 18.
3. Den kompetente myndighed, der foretager den etiske vurdering, skal råde over **relevant ekspertviden** på navnlig følgende områder:
 - a) de videnskabelige områder, hvor dyrene vil blive anvendt
 - b) forsøgets udformning, herunder statistikker, hvis det er relevant
 - c) veterinær praksis inden for forsøgsdyrsvidenskab eller veterinær praksis for vilde dyr, hvis det er relevant
 - d) dyrehold og -pasning vedrørende den art, der påtænkes anvendt
 - e) praktisk anvendelse af kravet om erstatning, begrænsning og forfining
 - f) anvendt etik
 - g) miljøvidenskab, hvis det er relevant.
4. Den etiske vurdering skal foretages på en gennemsigelig måde efter høring af uafhængige **eksperter under hensyntagen til immaterielle ejendomsrettigheder og fortrolige oplysninger samt genstandes og menneskers sikkerhed.**

Tirsdag, den 5. maj 2009

Artikel 40

Efterfølgende evaluering

1. **Den kompetente myndighed, der foretager** den etiske vurdering, **afgør** ud fra den analyse af skadevirkninger og fordele, der er nævnt i artikel 39, stk. 2, litra d), **■** om **der** skal **foretages** en efterfølgende evaluering af projektet, når det er afsluttet.

Hvis det anses for hensigtsmæssigt at foretage en efterfølgende evaluering, skal det i forbindelse med den etiske vurdering afgøres, på hvilket tidspunkt den efterfølgende evaluering af det pågældende projekt skal finde sted.

2. **Ved** den efterfølgende evaluering skal **■** følgende **fastslås**:

- a) om projektets mål blev nået
- b) hvilke skadevirkninger dyrene blev udsat for, herunder antallet af dyr, der blev anvendt, dyrearter og forsøgenes belastningsgrad
- c) **om der findes** faktorer, der kan medvirke til yderligere implementering af kravet om erstatning, begrænsning og forfining.

3. Alle projekter, hvor der anvendes ikke-menneskelige primater, skal evalueres efterfølgende.

4. Alle projekter, der kun omfatter forsøg klassificeret som **op til »moderat belastende«**, undtages fra kravet om efterfølgende evaluering **■**.

Artikel 41

Etiske rapporter

- 1. Virksomheden skal opbevare de etiske rapporter i mindst tre år efter projektgodkendelsens udløb og efter anmodning forelægge disse rapporter for den kompetente myndighed.
- 2. Etiske rapporter vedrørende projekter, der skal evalueres efterfølgende, skal imidlertid opbevares, indtil den efterfølgende evaluering er afsluttet.

Artikel 42

Ikke-tekniske produktresuméer

- 1. Det ikke-tekniske projektresumé skal med undtagelse af fortrolige oplysninger **samt virksomheds- og personalerelaterede oplysninger** indeholde følgende:
 - a) oplysninger om projektets mål, herunder sandsynligheden for at nå disse mål, eventuelle skadevirkninger og nærmere oplysninger om, hvor mange og hvilke dyr der skal anvendes
 - b) godtgørelse af, at **principperne** om erstatning, begrænsning og forfining **i muligt omfang** er overholdt.
- 2. Brugervirksomheden skal ud fra resultaterne af den etiske vurdering i det ikke-tekniske projektresumé præcisere, om et projekt skal evalueres efterfølgende, og på hvilket tidspunkt det skal ske.

Tirsdag, den 5. maj 2009

3. Brugervirksomheden skal ajourføre det ikke-tekniske projektresumé i forhold til resultaterne af den efterfølgende evaluering.
4. Medlemsstaterne offentliggør **anonyme versioner af** ikke-tekniske projektresuméer for godkendte projekter og eventuelle ajourføringer heraf.
5. **Under hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige og personlige oplysninger offentliggør medlemsstaterne alle tilgængelige ikkepersonlige oplysninger om overtrædelser af dette direktiv, national lovgivning og godkendelser.**

Artikel 43

Tildeling af projektgodkendelse

1. Projektgodkendelse gives kun til forsøg, der har været genstand for en etisk vurdering, og som er klassificeret efter forsøgenes belastningsgrad.
2. Projektgodkendelsen skal indeholde oplysninger om:
 - a) de personer i virksomheden, der har ansvaret for projektets generelle gennemførelse
 - b) de brugervirksomheder, hvori projektet vil finde sted
 - c) i forbindelse med feltundersøgelser den brugervirksomhed, der er projektansvarlig
 - d) mindst en person med særligt kendskab til den pågældende art.
3. Projektgodkendelser tildeles for en periode på højst **fem år**.
4. Medlemsstaterne kan tillade, at flere projekter godkendes samlet, hvis disse projekter kræves i loven, **eller hvis der anvendes standardforsøg, hvor den etiske evaluering allerede har givet et positivt resultat.**
5. Virksomheden skal opbevare oplysninger om alle projektgodkendelser i mindst tre år efter godkendelsens udløb og efter anmodning forelægge disse oplysninger for den kompetente myndighed.

Artikel 44

Ændring, fornyelse og inddragelse af en projektgodkendelse

1. Den kompetente myndighed kan ændre eller forny projektgodkendelsen, hvis brugervirksomheden **eller den person, der leder projektet**, anmoder herom.
2. Projektgodkendelsen kan ikke ændres eller fornys, medmindre der foreligger en ny **etisk** vurdering.
3. **Det stående etiske organ kan foretage ændringer i let belastende og moderat belastende forsøg, når forsøgets belastningsgrad ikke øges, men dette skal meddeles den kompetente myndighed, inden for en uge efter, at en sådan ændring er foretaget.**
4. Den kompetente myndighed kan inddrage projektgodkendelsen, hvis projektet ikke udføres i overensstemmelse med projektgodkendelsen **og kan bevirke en forringelse af dyrevelfærdsstandarder.**
5. Når en projektgodkendelse inddrages, må det ikke forringe velfærden for de dyr, der anvendes eller påtænkes anvendt i forbindelse med projektet.

Tirsdag, den 5. maj 2009

6. Medlemsstaterne fastsætter og offentliggør de nærmere betingelser for ændring og fornyelse af projekt-godkendelser.

Artikel 45

Beslutninger om godkendelse

|| Medlemsstaterne sikrer, at beslutninger om tildeling af godkendelse træffes og meddeles brugervirksomheden senest 30 dage efter, at ansøgningen er indgivet. Træffer medlemsstaten ikke beslutning inden for denne frist, antages godkendelsen at være tildelt, forudsat at det pågældende projekt kun omfatter forsøg klassificeret som »ikke eller let belastende« og der ikke anvendes ikke-menneskelige primater. En sådan antagelse kan ikke gøres gældende i andre tilfælde.

I

KAPITEL V

UNDGÅELSE AF GENTAGELSER SAMT ALTERNATIVE TILGANGE

Artikel 46

Unødig gentagelse af forsøg

1. Medlemsstaterne skal godtage data *fra en anden medlemsstat*, som I hidrører fra forsøg der er anerkendt i, *eller som finder sted i henhold til*, Fællesskabets lovgivning I.

||

2. *Medlemsstaterne sørger for udveksling af de data, der hidrører fra forsøgene, for så vidt de ikke er fortrolige, herunder data fra de forsøg, der har fundet sted i Den Europæiske Union forud for dette direktivs ikrafttræden. En person, der søger at basere sig på data, der tilhører en anden, skal, når det er nødvendigt, bidrage til at dække de faktiske omkostninger ved at producere sådanne data.*

3. *Før en person, som har til hensigt at udføre et forsøg, ansøger om godkendelse, skal denne person træffe alle rimelige foranstaltninger til at finde ud af, om der allerede eksisterer data af relevans for det foreslåede projekt, og i givet fald skaffe sig adgang til dem (bl.a. ved at bidrage til at dække de dermed forbundne omkostninger), og medlemsstaterne skal ligeledes kontrollere, om der findes sådanne data, inden godkendelsen.*

4. *Medlemsstaterne godkender ikke et forsøg, når en person ikke har truffet rimelige foranstaltninger for at overholde stk. 3.*

5. *Hvis de relevante data kan fremskaffes på en rimelig måde, skal medlemsstaterne kun godkende et projekt, hvor dette er nødvendigt for at beskytte offentligheden.*

Artikel 47

Alternative tilgange

Kommissionen og medlemsstaterne skal *ved hjælp af økonomiske og andre midler* fremme udviklingen og *hvor det er relevant, den videnskabelige validering* af alternative tilgange, som *har til formål at* give lige så I omfattende oplysninger som dem, der opnås ved forsøg med dyr, men som ikke indebærer anvendelse af dyr eller indebærer anvendelse af færre dyr, og som medfører mindre smertefulde fremgangsmåder; de træffer alle øvrige foranstaltninger, som de anser for velegnede til at fremme forskningen på dette område. *Det er hensigtsmæssigt at etablere store veterinære biobanker for at støtte principperne om erstatning, begrænsning og forfining og anvende overskydende væv, der er udtaget som led i kliniske forsøg.*

Tirsdag, den 5. maj 2009

Artikel 48

Europæisk Center for Validering af Alternative Metoder

Ansvarsområdet for Europæisk Center for Validering af Alternative Metoder udvides til at omfatte koordinering og fremme af udvikling og anvendelse af alternativer til dyreforsøg, herunder anvendt og grundlæggende biomedicinsk forskning og veterinær forskning samt lovmæssige forsøg, således at centret får til opgave at varetage følgende funktioner:

- a) at koordinere forskning, der gennemføres for at fremme udviklingen af alternativer til dyreforsøg af de nationale referencelaboratorier for alternative metoder, der er beskrevet i artikel 49
- b) at udføre forskning for at fremme udviklingen af alternativer til dyreforsøg
- c) at bestille forskning inden for områder, hvor der er sandsynlighed for at finde frem til oplysninger, som vil fremme erstatning, begrænsning og forfining i forhold til dyreforsøg
- d) efter høring af relevante interessegrupper at udforme og gennemføre strategier for erstatning, begrænsning og forfining af dyreforsøg
- e) at stille de tilgængelige oplysninger om alternativer til dyreforsøg til rådighed gennem regelmæssig rapportering til offentligheden, interessegrupper og medlemsstaternes myndigheder
- f) at stille databaser til rådighed for at fremme udveksling af relevante oplysninger, herunder oplysninger om tilgængelige alternative metoder og oplysninger, som forskerne frivilligt bidrager med, og som ellers ikke ville være blevet offentliggjort, men som kan forhindre gentagelse af mislykkede dyreforsøg
- g) at koordinere prævaliderings- og valideringsundersøgelser, der udføres af de nationale referencelaboratorier for alternative metoder i overensstemmelse med artikel 49
- h) at gennemføre validerings- og prævalideringsundersøgelser, når det er nødvendigt
- i) efter høring af de relevante regulerende myndigheder og interessegrupper at udforme og gennemføre strategier for erstatning, begrænsning og forfining af dyreforsøg, der anvendes til fastsættelse af regler
- j) at fremme den videnskabelige tilslutning til og lovfæstelsen af alternativer til dyreforsøg, der anvendes til fastsættelse af regler
- k) at underrette de relevante regulerende myndigheder, når prævaliderings- og valideringsundersøgelser iværksættes, og når alternative forsøgsmetoder opnår videnskabelig tilslutning og lovfæstes, og gøre disse oplysninger tilgængelige for offentligheden og de berørte interessegrupper gennem dedikerede websteder.

Artikel 49

Nationale referencelaboratorier for alternative metoder

1. Hver medlemsstat udpeger senest ... (*) et center, der skal være ansvarligt for støtte til udvikling, validering og fremme af alternativer til dyreforsøg, der udføres i reguleringsojemed, samt faciliteter for udvikling og fremme af alternativer til dyreforsøg, der udføres i andet øjemed, såsom grundforskning og anvendt forskning på det biomedicinske og veterinære område.

(*) Et år efter dette direktivs ikrafttræden.

Tirsdag, den 5. maj 2009

2. Medlemsstaterne må kun udpege nationale referencelaboratorier, der er autoriseret i henhold til direktiv 2004/10/EF.
3. De nationale referencelaboratorier skal opfylde følgende krav:
 - a) de skal råde over tilstrækkeligt kvalificerede medarbejdere med den nødvendige uddannelse inden for de alternative metoder og de valideringsprocesser og -teknikker, der anvendes på deres kompetenceområde
 - b) de skal råde over det udstyr og de produkter, der er nødvendige for at kunne udføre de opgaver, de pålægges
 - c) de skal have en passende administrativ infrastruktur
 - d) de skal sikre, at deres personale respekterer tavshedspligten.
4. De nationale referencelaboratorier skal varetage følgende funktioner:
 - a) samarbejde med Kommissionen på deres kompetenceområde **og udføre opgaver, der sigter på at fremme strategier for erstatning af dyreforsøg**
 - b) deltage i prævalidering og validering af alternative metoder, **i relevant omfang** i samråd med Kommissionen
 - c) videregive oplysninger om alternative metoder og deres anvendelse fra Kommissionen til medlemsstatens relevante myndigheder
 - d) yde videnskabelig og teknisk bistand til **de** relevante myndigheder **og til brugervirksomheder i og mellem medlemsstaterne** med henblik på anerkendelse og iværksættelse af alternative metoder
 - e) instruere de personer, der er nævnt i artikel 22, stk.1, **og, om nødvendigt, brugervirksomheder** i brugen af alternative metoder
 - f) **videreformidle udviklingen vedrørende alternative metoder og underrette offentligheden om positive og negative udfald.**
5. **De nationale centre skal samarbejde med alle relevante aktører med henblik på at fremme målsætningen om at erstatte alle dyreforsøg.**
6. De nationale referencelaboratorier skal angive eventuelle interessekonflikter i forbindelse med de opgaver, der skal udføres.
7. Hver medlemsstat meddeler navn og adresse på deres referencelaboratorium til Kommissionen. Kommissionen offentliggør listen over nationale referencelaboratorier.
8. Kommissionen fastsætter efter rådføring med de nationale referencelaboratorier prioriteringer for valideringsundersøgelser og fordeler opgaverne mellem de laboratorier, der skal gennemføre disse undersøgelser.

Artikel 50

Nationalt udvalg for dyrevelfærd og dyreetik

1. Hver medlemsstat opretter et nationalt udvalg for dyrevelfærd og dyreetik, der skal rådgive de kompetente myndigheder og de stående etiske organer i anliggender vedrørende erhvervelse, opdræt, anbringelse, pasning og anvendelse af dyr til forsøg og sørge for udveksling af bedste praksis.
2. De nationale udvalg for dyrevelfærd og dyreetik skal udveksle oplysninger om de stående etiske organers virksomhed og etisk vurdering og udveksle bedste praksis inden for Fællesskabet.

Tirsdag, den 5. maj 2009

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 51

Tilpasning af bilag til den tekniske udvikling

Kommissionen kan tilpasse *bilag II-IX* til den tekniske og videnskabelige udvikling.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, || vedtages efter *forskriftsproceduren* med kontrol || i *artikel 54, stk. 4*.

Artikel 52

Indberetning af oplysninger

1. Medlemsstaterne meddeler senest ... (*) og herefter hvert femte år Kommissionen oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv og navnlig af *artikel 11, stk. 1*, og *artikel 27, 29, 35, 39, 40, 42 og 46*.

2. Medlemsstaterne indsamler og offentliggør hvert år statistiske oplysninger om anvendelsen af dyr til forsøg, herunder oplysninger om forsøgenes konkrete belastningsgrad og oprindelsen og arten af de ikke-menneskelige primater, der er anvendt til forsøg.

Medlemsstaterne **offentliggør** og fremsender disse statistiske oplysninger til Kommissionen senest ... (**) og herefter **med intervaller på højst to år**.

3. Kommissionen skal senest ... (***) indføre et fælles format for meddelelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, efter *forskriftsproceduren* || i *artikel 54, stk. 2*.

Artikel 53

Beskyttelsesklausul

1. Har en medlemsstat berettiget grund til at tro, at en foranstaltning er påkrævet for at bevare arten eller i forbindelse med et uventet udbrud af en livstruende eller invaliderende lidelse hos mennesker, kan den tillade anvendelse af store aber i forsøg, der har et af de i *artikel 5, nr. 2), litra a), nr. 3) eller nr. 6)*, nævnte formål, forudsat at forsøget ikke kan gennemføres med anvendelse af andre arter end store aber eller med anvendelse af alternative metoder. Henvisningen til *artikel 5, nr. 2), litra a)*, omfatter dog ikke dyr og planter.

2. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen og de andre medlemsstater herom, idet den anfører grundene til sin beslutning og forelægger dokumentation for den i stk. 1 beskrevne situation, som ligger til grund for den midlertidige foranstaltning.

3. Kommissionen træffer en afgørelse efter *forskriftsproceduren* i *artikel 54, stk. 2*, || senest 60 dage efter modtagelsen af oplysningerne fra medlemsstaten. Ved denne afgørelse:

a) tillades den midlertidige foranstaltning for et tidsrum, der er fastsat i afgørelsen, eller

b) kræves det, at medlemsstaten ophæver den midlertidige foranstaltning.

(*) Seks år efter gennemførelsesdatoen.

(**) Tre år efter gennemførelsesdatoen..

(***) 18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Artikel 54

Udvalg

1. Kommissionen består af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
3. Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 55

Rapport fra Kommissionen

1. Senest ... (*) og herefter hvert femte år udarbejder Kommissionen på grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne har meddelt i henhold til artikel 52, stk. 1, en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet.
2. Senest ... (*) og herefter hvert tredje år udarbejder Kommissionen på grundlag af de statistiske oplysninger, medlemsstaterne har meddelt i henhold til artikel 52, stk. 2, en kortfattet rapport om gennemførelsen og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 56

Revision

Kommissionen tager dette direktiv op til revision senest ... (**) under hensyntagen til de fremskridt, der er sket inden for udviklingen af alternative metoder, som ikke indebærer anvendelse af dyr, og navnlig af ikke-menneskelige primater, og foreslår eventuelle ændringer hertil.

Artikel 57

Tematisk gennemgang

Senest ... (***) og derefter hvert andet år foretager Kommissionen i samråd med medlemsstaterne og andre relevante interessegrupper en tematisk gennemgang af anvendelsen af dyr i forsøg. Gennemgangen skal omfatte en vurdering af virkningerne af den nye viden, der høstes på områderne teknologi, viden-skab og dyrevelfærd, og fastsættelse af mål for implementering af validerede alternative metoder.

I forbindelse med denne regelmæssige gennemgang skal Kommissionen med henblik på afskaffelse af alle forsøg prioritere reduktion eller afskaffelse af forsøg, som forårsager den maksimalt tilladte smerte, lidelse, angst eller varige men, og som ikke vedrører livstruende eller invaliderende kliniske lidelser hos mennesker. I forbindelse med den regelmæssige gennemgang tager Kommissionen hensyn til udviklingen i offentlighedens holdning til anvendelse af dyr i forsøg.

Artikel 58

Kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere kompetente myndigheder, som har ansvaret for gennemførelsen af dette direktiv.

(*) Syv år efter gennemførelsesdatoen.

(**) Fem år efter dette direktivs ikrafttræden.

(***) To år efter dette direktivs ikrafttræden.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Medlemsstaterne kan udpege organer, der ikke er offentlige myndigheder, med henblik på gennemførelsen af dette direktiv. Organer, der udpeges på denne måde, anses for kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv.

2. Medlemsstaterne meddeler senest den ... (*) Kommissionen de kompetente myndigheds navn og adresse. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de kompetente myndigheds navne og adresser.

Kommissionen offentliggør listen over de kompetente myndigheder.

Artikel 59

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler disse bestemmelser til Kommissionen senest den ... (**) og underretter den straks om eventuelle efterfølgende ændringer heraf.

Artikel 60

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ... (***) de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse retsforskrifter samt en sammenligningstabel over disse retsforskrifter og dette direktiv.

De anvender disse love og bestemmelser fra den ... (****).

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 61

Ophævelse

Direktiv 86/609/EØF ophæves med virkning fra den ... (*****).

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 62

Overgangsbestemmelser

1. Medlemsstaterne må ikke anvende love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 37-45, på projekter, der er påbegyndt inden den ... (*****) og afsluttes senest tre år efter den ... (*****)

2. Projekter, der er påbegyndt inden den ... (*****) og afsluttes efter den ... (*****), skal være godkendt senest tre år efter den ... (*****)

(*) Tre måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

(**) Datoen som angivet i artikel 60, stk. 1, første afsnit.

(***) 18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

(*****) 1. januar i det år, der følger efter gennemførelsesdatoen som angivet i artikel 60, stk. 1, første afsnit.

(*****) Anvendelsesdatoen som angivet i artikel 60, stk. 1, andet afsnit.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Artikel 63

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 64

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i //

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Hvirvelløse ordener, der henvises til i artikel 2, stk. 2, litra b

I

— Blæksprutter

— Tibenede krebsdyr *af infraordenerne Brachyura og Astacidea*

Tirsdag, den 5. maj 2009

BILAG II

Liste over dyr, der henvises til i artikel 11, stk. 1, andet afsnit

1. Frø (*Xenopus laevis*, *tropicalis*), *Rana* (*temporaria*, *pipiens*)
2. Mus (*Mus musculus*)
3. Rotte (*Rattus norvegicus*)
4. Marsvin (*Cavia porcellus*)
5. Guldhamster (syrisk hamster) (*Mesocricetus auratus*)
6. Kinesisk hamster (*Cricetulus griseus*)
7. Ørkenrotte (*Meriones unguiculatus*)

I

8. Hund (*Canis familiaris*)
9. Kat (*Felis catus*)
10. Alle arter af ikke-menneskelige primater

11. Zebrafisk (*Danio danio*)

BILAG III

Liste over ikke-menneskelige primater og datoer, der henvises til i artikel 11, stk. 1, tredje afsnit

Art	Dato
Hvidøret silkeabe (<i>Callithrix jacchus</i>)	[anvendelsesdato, der henvises til i andet afsnit i første stykke i gennemførelsesartiklen]
Java-makak (<i>Macaca fascicularis</i>)	[ti år efter direktivets gennemførelse]
Rhesusabe (<i>Macaca mulatta</i>)	[ti år efter direktivets gennemførelse]
Andre arter af ikke-menneskelige primater	[ti år efter direktivets gennemførelse]

Tirsdag, den 5. maj 2009

BILAG IV

Standarder for pasning og anbringelse, der er omhandlet i artikel 34

AFSNIT A: Generelt afsnit

Pasningen og anbringelsesforholdene skal afpasses efter det videnskabelige formål

1. DEFYSISKE FACILITETER

Anbringelsesforholdene tilpasses efter det videnskabelige formål.

1.1. Funktioner og generel udformning

- a) Alle faciliteter bør konstrueres således, at de sikrer et miljø, der tager hensyn til de fysiologiske og etologiske behov hos den art, der skal holdes. Faciliteterne bør endvidere udformes og drives således, at det forhindres, at uvedkommende har adgang, og at dyr kan skabe sig adgang eller undslippe.
- b) Virksomhederne skal have et aktivt vedligeholdelsesprogram med henblik på at forebygge og udbedre fejl og mangler ved bygninger eller udstyr.

1.2. Staldlokaler

- a) Virksomhederne skal sikre, at lokalerne rengøres regelmæssigt og effektivt, samt at der opretholdes tilfredsstillende hygiejniske standarder.
- b) Lokaler, hvor dyrene har mulighed for at løbe frit omkring, skal være forsynet med modstandsdygtig overfladebelægning på vægge og gulve for at kunne modstå det kraftige slid, der forårsages af dyrene selv og af rengøringsprocessen. Materialet må ikke være sundhedsskadeligt for dyrene og bør samtidig være sådan, at dyrene ikke kan pådrage sig skader. Der skal træffes ekstra beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med alt udstyr og fast inventar, så dette ikke beskadiges af dyrene eller sårer disse.
- c) Arter, der er uforenelige, f.eks. rovdyr og byttedyr, eller dyr, der har forskellige krav til miljøforhold, må ikke anbringes i samme lokaler, eller, når det drejer sig om rovdyr og byttedyr, så de kan se, lugte eller høre hinanden.

1.3. Lokaler til generelle og specielle forsøgsformål

- a) Alle virksomheder skal kunne råde over laboratoriefaciliteter til udførelse af simple diagnoseprøver, obduktioner og/eller indsamling af prøver, som skal underkastes mere omfattende laboratorieundersøgelser andetsteds.
- b) Der skal være faciliteter til rådighed, så nyanskaffede dyr kan isoleres, indtil deres sundhedstilstand kan fastslås og den potentielle sundhedsrisiko for eksisterende dyr kan vurderes og minimeres.
- c) Der skal være mulighed for separat anbringelse af syge eller tilskadekomne dyr.

1.4. Installationsrum

- a) Lagerrum skal udformes, anvendes og vedligeholdes, så man sikrer kvaliteten af foder og strøelse. Rummene skal være beskyttet mod skadedyr og insektangreb. Andre materialer, som kan blive kontamineret eller udgøre en fare for dyr eller personale, skal oplagres særskilt.
- b) Rengørings- og vaskearealer skal være store nok til at rumme de installationer, der er nødvendige til dekontaminering og rensning af brugt udstyr. Rengøringsprocessen skal tilrettelægges således, at strømmen af rent og snavset udstyr holdes adskilt for at forebygge forurening af netop rensede udstyr.
- c) Virksomhederne skal sørge for hygiejnisk opbevaring og fjernelse af døde dyr samt affald fra dyrene. Virksomhederne skal træffe særlige foranstaltninger med henblik på at håndtere, opbevare og bortskaffe giftigt, radioaktivt eller infektiøst affald.

Tirsdag, den 5. maj 2009

2. MILJØ OG MILJØSTYRING

2.1. Ventilation

- a) Staldlokaler og anlæg til dyr skal være forsynet med et ventilationssystem, som kan opfylde de krav, der måtte stilles i forbindelse med den art, der huses her.
- b) Luften i rummet skal fornyes med hyppige intervaller.
- c) Ventilationssystemet skal være udformet på en sådan måde, at skadelig træk og støjgener undgås.
- d) Rygning i rum, hvor der holdes dyr, skal forbydes.

2.2. Temperatur

- a) Temperaturen i staldlokalerne skal afpasses efter den art, der huses her. Temperaturen i staldlokalerne skal måles og registreres dagligt.
- b) Dyrenes færden må ikke være begrænset til udendørsarealer under klimatiske forhold, der kan være en psykisk belastning for dyrene.

2.3. Luftfugtighed

Luftfugtighedsniveauet i staldlokalerne skal afpasses efter den art, der huses her.

2.4. Belysning

- a) Hvis der ikke er naturligt lys, der giver en passende lys-/mørkecyklus, skal der sørges for kontrolleret belysning med henblik på at dække dyrenes biologiske behov og skabe et tilfredsstillende arbejdsmiljø.
- b) Der skal være tilstrækkelig oplyst til, at dyrene kan passes og tilses.
- c) Der skal være regelmæssige lysperioder og lysintensitet, der er afpasset efter arten.
- d) Holdes der albinoer, skal belysningen tilrettelægges således, at der tages fornødent hensyn til disses lysfølsomhed.

2.5. Støj

- a) Støj inden for de frekvenser, dyrene kan høre, herunder ultralyd, skal minimeres, navnlig når de hviler sig.
- b) Virksomhederne skal have alarmsystemer, som afgiver lyde, der ligger uden for det frekvensområde, der er sensitivt for dyrene, medmindre det går ud over alarmens hørbarhed for mennesker.
- c) Staldlokaler skal være forsynet med passende støjsolering og lydabsorberende materialer.

2.6. Alarmsystemer

- a) Virksomheder, der er afhængige af elektrisk eller mekanisk udstyr til miljøstyring og -beskyttelse, skal have et standbysystem, der kan opretholde essentielle funktioner og nødbelysningsanlæg, og det skal sikres, at alarmsystemerne ikke selv kommer ud af drift.
- b) Varme- og ventilationssystemer skal udstyres med overvågningsanordninger og alarmer.
- c) Letforståelige instruktioner om, hvad der skal foretages i nødsituationer, skal være opsat på et overskueligt sted.

Tirsdag, den 5. maj 2009

3. PASNING

Pasningen tilpasses efter det videnskabelige formål.

3.1. Sundhed

- a) Virksomhederne skal for at sikre, at dyrenes sundhedstilstand opretholdes, have en strategi, som bevarer dyrevelfærden og opfylder de videnskabelige krav. Strategien skal omfatte et program for mikrobiologisk overvågning og planer for håndtering af sundhedsproblemer, og den skal beskrive sundhedsparametre og procedurer for indsættelse af nye dyr.
- b) Dyrene skal tilses mindst en gang om dagen af den ansvarlige for dyrenes velfærd og pasning. Inspektionerne skal omfatte sundhedsovervågning af dyrene og sikre, at alle syge eller tilskadedkomne dyr identificeres, og at der træffes relevante foranstaltninger.

3.2. Indfangning af dyr i naturen

- a) Hvis det er nødvendigt at indfange dyr i naturen, skal der benyttes humane metoder og personer, der har kompetence hertil. Virkningen af indfangningsproceduren på det tilbageblevne dyreliv og habitatet skal minimeres.
- b) Hvis det ved eller efter indfangningen konstateres, at et dyr har lidt skade eller har svækket helbred, skal det hurtigst muligt undersøges af en kompetent person, og der skal træffes foranstaltninger til at mindske dyrets lidelser og først og fremmest genskabe dets helbred.
- c) Der skal være transportcontainere og transportmidler, som er egnet til den pågældende art, til rådighed på indfangningsstedet, i tilfælde af at det er nødvendigt at flytte dyr med henblik på undersøgelse eller behandling.
- d) Der skal træffes særlige foranstaltninger til akklimatisering, karantæne, anbringelse, pasning og pleje af dyr indfanget i naturen.

3.3. Anbringelse og miljøberigelse

a) Anbringelse

Dyr – bortset fra dem, der er naturligt solitære – skal anbringes sammen med andre i stabile grupper af individer, der kan forliges. Hvis det af særlige veterinære og/eller velfærds-mæssige grunde, der understøttes af en positiv etisk vurdering, besluttes at tillade enkeltdyrsanbringelse, skal denne være af kortest mulig varighed, og dyrene skal hele tiden kunne se, høre, lugte og/eller mærke hinanden. Indsættelse eller genindsættelse af dyr i etablerede grupper skal nøje overvåges for at undgå problemer med, at dyr ikke kan forliges, og at sociale relationer forstyrres.

b) Miljøberigelse

Alle dyr skal have tilstrækkeligt komplekse omgivelser til, at de kan udøve det meste af deres normale adfærdsmønstre. De skal i et vist omfang selv kunne kontrollere deres miljø og foretage valg med henblik på at reducere stressrelateret adfærd. Virksomhederne skal anvende relevante miljøberigelsesmetoder for at udvide dyrenes aktivitetsmuligheder og deres evne til at udnytte disse, herunder motion, fouragering samt manipulative og kognitive aktiviteter, der er relevante for den pågældende art. Miljøberigelse i et anlæg til dyr skal passe til de pågældende dyrs art og individuelle behov. Virksomhederne skal regelmæssigt revidere og opdatere deres miljøberigelsesstrategier.

c) Anlæg til dyr

Anlæg til dyr må ikke være lavet af materialer, der er sundhedsskadelige for dyrene. De skal være udformet og konstrueret således, at dyrene ikke påføres skader. Medmindre der er tale om engangsanlæg, skal de laves af materialer, der kan holde til at blive rengjort og dekontamineret. Udformningen af anlæggenes gulve skal afpasses efter dyrenes art og alder og være udformet med henblik på at lette fjernelsen af gødning.

3.4. Fodring

- a) Kostens form, indhold og præsentation skal opfylde dyrets ernæringsmæssige og adfærdsmæssige behov.

Tirsdag, den 5. maj 2009

- b) Dyrenes kost skal være velsmagende og ikke-kontamineret. Virksomhederne skal ved udvælgelsen af råvarer og ved fremstillingen, tilberedningen og præsentationen af foder træffe foranstaltninger til at minimere kemisk, fysisk og mikrobiologisk kontaminering heraf.
- c) Pakning, transport og oplagring skal være af en sådan kvalitet, at man undgår kontaminering, forringelse eller ødelæggelse. Alle foderbeholdere og -trug samt andre redskaber, der anvendes til fodring, skal rengøres regelmæssigt og om nødvendigt steriliseres.
- d) De enkelte dyr skal kunne få adgang til føden, og der skal være tilstrækkelig ædeplads for at begrænse konkurrencen.

3.5. Vanding

- a) Der skal altid være adgang for dyrene til uforurenet drikkevand.
- b) Anvendes der automatiske drikkesystemer, skal de regelmæssigt kontrolleres, passes og skylles for at undgå utilsigtede hændelser. Anvendes bure med fast bund, skal der sørges for, at risikoen for oversvømmelse er så lille som muligt.
- c) Der skal sørges for, at vand til brug i akvarier og bassiner er tilpasset til de behov og tolerancegrænser, der gælder for de enkelte fisk, padder og krybdyr.

3.6. Gulv, underlag, strøelse og redemateriale

- a) Dyrene skal altid have strøelse eller anordninger, hvor de kan sove, som passer til arten, og avlsdyr skal forsynes med redemateriale eller redeanordninger.
- b) I anlægget skal der på gulvarealet være et fast, behageligt hvileområde til alle dyr. Alle soveområder skal holdes rene og tørre.

3.7. Håndtering

Virksomhederne skal iværksætte træningsprogrammer for at få dyrene til at samarbejde under forsøg. Træningsprogrammerne skal afpasses efter arten og dens oprindelse, forsøgene og projektets varighed. Social kontakt med mennesker skal prioriteres højt og afpasses efter arten og dens oprindelse, forsøgene og projektets varighed.

AFSNIT B: Artsspecifikt afsnit

1. Mus, rotter, ørkenrotter, hamstere og marsvin

I denne og de efterfølgende tabeller vedrørende mus, rotter, ørkenrotter, hamstere og marsvin, menes der med »anlæggets højde« den lodrette afstand mellem anlæggets gulv eller bund og den øverste vandrette del af anlægget, og denne højde skal findes over mere end 50 % af anlæggets mindste bundareal, inden der indsættes ting til miljøberigelse.

Ved planlægningen af forsøg skal der tages hensyn til dyrenes potentielle vækst, så der sikres tilstrækkelig plads (i henhold til tabel 1.1 til 1.5), så længe undersøgelsen varer.

Tabel 1.1. Mus

	Kropsvægt (g)	Areal (minimum) (cm ²)	Bundareal pr. dyr (cm ²)	Anlæggets højde (minimum) (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
Opdræt og i forsøg	indtil 20	330	60	12	[januar 2012]
	over 20 til 25	330	70	12	
	over 25 til 30	330	80	12	
	over 30	330	100	12	

Tirsdag, den 5. maj 2009

	Kropsvægt (g)	Areal (minimum) (cm ²)	Bundareal pr. dyr (cm ²)	Anlæggets højde (minimum) (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
Avl		330 Til et monogamt par (udavl/ indavl) eller en trio (indavl). Til hver yderligere hun med kuld bør der tillægges 180 cm ² .		12	
Opdræt hos avlere (*) Anlæggets størrelse 950 cm ²	under 20	950	40	12	
Anlæggets størrelse 1 500 cm ²	under 20	1 500	30	12	

(*) Fravænnede mus kan holdes ved en af disse højere belægningsgrader i den korte periode efter fravænning, indtil de udleveres til forsøg – forudsat at dyrene er anbragt i større anlæg med tilstrækkelig miljøberigelse. Anbringelsesforholdene må ikke give anledning til tab af velfærd, som f.eks. forøget aggressions-, sygdoms- eller dødelighedsniveau, stereotypier og andre adfærdsmæssige afvigelser, vægttab eller andre fysiologiske eller adfærdsmæssige stressreaktioner.

Tabel 1.2. Rotter

	Kropsvægt (g)	Areal (minimum) (cm ²)	Bundareal pr. dyr (cm ²)	Anlæggets højde (minimum) (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
Opdræt og i forsøg (*)	indtil 200	800	200	18	[januar 2012]
	over 200 til 300	800	250	18	
	over 300 til 400	800	350	18	
	over 400 til 600	800	450	18	
	over 600	1 500	600	18	
Avl		800 Hun med unger. For hvert yderligere voksent dyr, der indsættes permanent i anlægget, tillægges 400 cm ² .		18	
Opdræt hos avlere (**) Anlæggets størrelse 1 500 cm ²	indtil 50	1 500	100	18	
	over 50 til 100	1 500	125	18	
	over 100 til 150	1 500	150	18	
	over 150 til 200	1 500	175	18	
Opdræt hos avlere (**) Anlæggets størrelse 2 500 cm ²	indtil 100	2 500	100	18	
	over 100 til 150	2 500	125	18	
	over 150 til 200	2 500	150	18	

(*) Ved studier, der strækker sig over hele dyrets levetid (lifetime studies), skal der sørges for anlæg af en sådan størrelse, at dyrene kan huses socialt. Hvis den tildelte plads pr. dyr ligger under de ovenfor anførte pladskrav, skal der lægges vægt på at opretholde stabile sociale strukturer.

(**) Fravænnede rotter kan holdes ved en af disse belægningsgrader i den korte periode efter fravænning, indtil de udleveres til forsøg – forudsat at dyrene er anbragt i større anlæg med tilstrækkelig miljøberigelse. Anbringelsesforholdene må ikke give anledning til tab af velfærd, som f.eks. forøget aggressions-, sygdoms- eller dødelighedsniveau, stereotypier og andre adfærdsmæssige afvigelser, vægttab eller andre fysiologiske eller adfærdsmæssige stressreaktioner.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Tabel 1.3. Ørkenrotter

	Kropsvægt (g)	Areal (minimum) (cm ²)	Bundareal pr. dyr (cm ²)	Anlæggets højde (minimum) (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
Opdræt og i forsøg	indtil 40	1 200	150	18	[januar 2012]
	over 40	1 200	250	18	
Avl		1 200 Monogamt par eller trio med kuld		18	

Tabel 1.4. Hamstere

	Kropsvægt (g)	Areal (minimum) (cm ²)	Bundareal pr. dyr (cm ²)	Anlæggets højde (minimum) (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
Opdræt og i forsøg	indtil 60	800	150	14	[januar 2012]
	over 60 til 100	800	200	14	
	over 100	800	250	14	
Avl		800 Mor eller monogamt par med kuld		14	
Opdræt hos avlere (*)	under 60	1 500	100	14	

(*) Fravænnede hamstere kan holdes ved en af disse belægningsgrader i den korte periode efter fravænnning, indtil de udleveres til forsøg – forudsat at dyrene er anbragt i større anlæg med tilstrækkelig miljøberigelse. Anbringelsesforholdene må ikke give anledning til tab af velfærd, som f.eks. forøget aggressions-, sygdoms- eller dødelighedsniveau, stereotypier og andre adfærdsmæssige afvigelser, vægttab eller andre fysiologiske eller adfærdsmæssige stressreaktioner.

Tabel 1.5. Marsvin

	Kropsvægt (g)	Areal (minimum) (cm ²)	Bundareal pr. dyr (cm ²)	Anlæggets højde (minimum) (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
Opdræt og i forsøg	indtil 200	1 800	200	23	[januar 2012]
	over 200 til 300	1 800	350	23	
	over 300 til 450	1 800	500	23	
	over 450 til 700	2 500	700	23	
	over 700	2 500	900	23	

Tirsdag, den 5. maj 2009

	Kropsvægt (g)	Areal (minimum) (cm ²)	Bundareal pr. dyr (cm ²)	Anlæggets højde (minimum) (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
Avl		2 500 Par med kuld. For hver yderligere avlshun tillægges 1 000 cm ² .		23	

2. Kaniner

I anlægget skal der være et område (hylde), der ligger højere end omgivelserne. Hyliden skal anbringes, så dyret kan ligge, sidde og let bevæge sig under den, og den må ikke dække mere end 40 % af gulvarealet. Hvis det af særlige videnskabelige eller veterinærmæssige grunde ikke er muligt at anvende en hylde, skal anlægget være 33 % større for én kanin og 60 % større for to kaniner. Hvis kaniner, der er mindre end 10 uger gamle, har en hylde, skal den mindst måle 55 × 25 cm, og højden over gulvet skal være sådan, at dyrene kan anvende den.

Tabel 2.1. Kaniner ældre end 10 uger

Tabel 2.1 gælder både for bure og løsdrift. Hvis der anbringes mere end 2 kaniner sammen, skal der for de næstfølgende 4 kaniner tillægges som minimum 3 000 cm² pr. kanin, mens der for hver yderligere kanin skal tillægges som minimum 2 500 cm².

Endelig kropsvægt (kg)	Gulvareal (minimum) for et eller to socialt harmoniserede dyr (cm ²)	Højde (minimum) (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
under 3	3 500	45	[januar 2012]
5-Mar	4 200	45	
over 5	5 400	60	

Tabel 2.2. Hunner med unger

Hunnens vægt (kg)	Areal (minimum) (cm ²)	Tillæg for redekasser (cm ²)	Højde (minimum) (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
under 3	3 500	1 000	45	[januar 2012]
5-Mar	4 200	1 200	45	
over 5	5 400	1 400	60	

Tabel 2.3. Kaniner yngre end 10 uger

Tabel 2.3 gælder både for bure og løsdrift.

Alder	Areal (minimum) (cm ²)	Gulvareal pr. dyr (cm ²)	Højde (minimum) (cm)
Fra fravænning til 7 uger gamle	4 000	800	40
Fra 7 til 10 uger gamle	4 000	1 200	40

Tirsdag, den 5. maj 2009

Tabel 2.4. Kaniner: optimal størrelse af hylde i anlæg med størrelse som angivet i tabel 2.1.

Alder (uger)	Endelig kropsvægt (kg)	Optimal størrelse (cm x cm)	Optimal højde over anlæggets gulv (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
over 10	under 3	55 x 25	25	[januar 2012]
	5-Mar	55 x 30	25	
	over 5	60 x 35	30	

3. Katte

Tabel 3.1. Katte

Minimumsarealet for en hunkat og dens killinger er det samme som for en enkelt kat, men skal gradvis forøges, således at killingerne senest efter 4 måneder anbringes på arealer svarende til pladskravene for voksne dyr.

Foderskålene skal placeres mindst 0,5 meter fra kattebakkerne, og der må ikke byttes om på dem.

	Gulv (*) (m ²)	Hylde (m ²)	Højde (m)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
1 voksen kat (minimumsareal)	1,5	0,5	2	[januar 2017]
For hvert yderligere dyr tillægges	0,75	0,25	—	

(*) NB: Gulvareal ekskl. hylde.

4. Hunde

Det indendørs anlæg skal udgøre mindst 50 % af den minimumsplads, der skal stilles til rådighed for hundene, jf. tabel 4.1.

De nedenfor angivne pladstildelinger er baseret på krav for beagler, men der skal fastsættes langt større pladstildelinger end anført i tabel 4.1 for kæmperacer som f.eks. sanktbernhardshunde eller irske ulvehunde. Når det drejer sig om andre racer end laboratoriebeagler, fastsættes pladstildelingen i samråd med dyrlæger.

Tabel 4.1. Hunde

Hunde, der er anbragt sammen i par eller grupper, kan hver især nøjes med det halve af det samlede areal (2 m² til en hund på under 20 kg, 4 m² til en hund på over 20 kg), mens de er i forsøg som defineret i dette direktiv, hvis en sådan adskillelse er af afgørende betydning af videnskabelige grunde.

En diegivende tæve og dens kuld skal have samme pladstildeling som en enkelt tæve af tilsvarende vægt. Fødeboksen skal være indrettet således, at tæven kan bevæge sig væk fra hvalpene og til et tilstødende område eller en hævet platform.

Vægt (kg)	Areal (minimum) (m ²)	Gulvareal (minimum) for et eller to dyr (m ²)	For hvert yderligere dyr tillægges som minimum (m ²)	Højde (minimum) (m)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 20	4	4	2	2	[januar 2017]
over 20	8	8	4	2	

Tirsdag, den 5. maj 2009

Tabel 4.2. Hunde – fravænnede hvalpe

Hundens vægt (kg)	Areal (minimum) (m ²)	Gulvareal pr. dyr (minimum) (m ²)	Højde (minimum) (m)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 5	4	0,5	2	[januar 2017]
over 5 til 10	4	1,0	2	
over 10 til 15	4	1,5	2	
over 15 til 20	4	2	2	
over 20	8	4	2	

5. Fritter

Tabel 5. Fritter

	Areal (minimum) (cm ²)	Gulvareal pr. dyr (minimum) (cm ²)	Højde (minimum) (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
Dyr op til 600 g	4 500	1 500	50	[januar 2012]
Dyr over 600 g	4 500	3 000	50	
Voksne hanner	6 000	6 000	50	
Hun med unger	5 400	5 400	50	

6. Ikke-menneskelige primater

Tabel 6.1. Silkeaber og tamariner

	Gulvareal (minimum) for 1 (*) eller 2 dyr med unger på op til 5 måneder (m ²)	Rumfang (minimum) pr. yderligere dyr over 5 måneder (m ³)	Anlæggets højde (minimum) (m) (**)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
Silkeaber	0,5	0,2	1,5	[januar 2017]
Tamariner	1,5	0,2	1,5	

(*) Dyrene må kun holdes enkeltvis under ganske særlige omstændigheder.

(**) Der skal være mindst 1,8 m fra gulv til loft i anlægget.

Tabel 6.2. Dødningehovedaber

Gulvareal (minimum) for 1 (*) eller 2 dyr (m ²)	Rumfang (minimum) pr. yderligere dyr over 6 måneder (m ³)	Anlæggets højde (minimum) (m)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
2,0	0,5	1,8	[januar 2017]

(*) Dyrene må kun holdes enkeltvis under ganske særlige omstændigheder.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Tabel 6.3. Makakker og marekatte (*)

	Areal (minimum) (m ²)	Rumfang (minimum) (m ³)	Rumfang pr. dyr (minimum) (m ³)	Anlæggets højde (minimum) (m)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
Dyr under 3 år (**)	2,0	3,6	1,0	1,8	[januar 2017]
Dyr på 3 år og opefter (***)	2,0	3,6	1,8	1,8	
Dyr til avl (****)			3,5	2,0	

(*) Dyrene må kun holdes enkeltvis under ganske særlige omstændigheder.

(**) Et anlæg med mindstemål kan huse op til tre dyr.

(***) Et anlæg med mindstemål kan huse op til to dyr.

(****) Til avlskolonier kræves der ikke yderligere plads/rumfang til ungdyr på op til to år, der anbringes sammen med deres mor.

Tabel 6.4. Bavianer (*)

	Areal (minimum) (m ²)	Rumfang (minimum) (m ³)	Rumfang pr. dyr (minimum) (m ³)	Anlæggets højde (minimum) (m)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
Dyr under 4 år (**)	4,0	7,2	3,0	1,8	[januar 2017]
Dyr på 4 år og opefter (**)	7,0	12,6	6,0	1,8	
Dyr til avl (***)			12,0	2,0	

(*) Dyrene må kun holdes enkeltvis under ganske særlige omstændigheder.

(**) Et anlæg med mindstemål kan huse op til to dyr.

(***) Til avlskolonier kræves der ikke yderligere plads/rumfang til ungdyr på op til to år, der anbringes sammen med deres mor.

7. Landbrugsdyr

Tabel 7.1. Kvæg

Kropsvægt (kg)	Areal (minimum) (m ²)	Gulvareal/dyr (minimum) (m ² /dyr)	Ædeplads til ad libitum fodring af afhornet kvæg (m/dyr)	Ædeplads til restriktiv fodring af afhornet kvæg (m/dyr)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 100	2,50	2,30	0,10	0,30	[januar 2017]
over 100 til 200	4,25	3,40	0,15	0,50	
over 200 til 400	6,00	4,80	0,18	0,60	
over 400 til 600	9,00	7,50	0,21	0,70	
over 600 til 800	11,00	8,75	0,24	0,80	
over 800	16,00	10,00	0,30	1,00	

Tirsdag, den 5. maj 2009

Tabel 7.2. Får og geder

Kropsvægt (kg)	Areal (minimum) (m ²)	Gulvareal/dyr (minimum) (m ² /dyr)	Skillevæg, højde* (minimum) (m)	Ædeplads til ad libitum fodring (m/dyr)	Ædeplads til restriktiv fodring (m/dyr)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 20	1,0	0,7	1,0	0,10	0,25	[januar 2017]
over 20 til 35	1,5	1,0	1,2	0,10	0,30	
over 35 til 60	2,0	1,5	1,2	0,12	0,40	
over 60	3,0	1,8	1,5	0,12	0,50	

Tabel 7.3. Svin og minigrise

Levendevægt (kg)	Areal (minimum) (*) (m ²)	Gulvareal pr. dyr (minimum) (m ² /dyr)	Lejeareal pr. dyr (minimum) (under termoneutrale forhold) (m ² /dyr)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 5	2,0	0,20	0,10	[januar 2017]
over 5 til 10	2,0	0,25	0,11	
over 10 til 20	2,0	0,35	0,18	
over 20 til 30	2,0	0,50	0,24	
over 30 til 50	2,0	0,70	0,33	
over 50 til 70	3,0	0,80	0,41	
over 70 til 100	3,0	1,00	0,53	
over 100 til 150	4,0	1,35	0,70	
over 150	5,0	2,50	0,95	
Voksne (konventionelle) orner	7,5		1,30	

(*) Svin kan holdes i mindre anlæg i korte perioder, f.eks. ved at hovedanlægget opdeles med skillevægge, såfremt det er berettiget af veterinære eller forsøgmæssige grunde, f.eks. når der er krav om et individuelt foderindtag.

Tabel 7.4. Dyr af hestefamilien

Den korteste side skal mindst være 1,5 gange dyrets stangmål. Højden på indendørs anlæg skal give dyrene mulighed for at stejle i deres fulde højde.

Stangmål (m)	Gulvareal/dyr (minimum) (m ² /dyr)			Anlæggets højde (minimum) (m)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
	Pr. dyr anbragt enkeltvis eller i grupper på højst 3 dyr	Pr. dyr anbragt i grupper på 4 dyr eller mere	Foleboks/hoppe med føl		
1,00 til 1,40	9,0	6,0	16	3,00	[januar 2017]
over 1,40 til 1,60	12,0	9,0	20	3,00	
over 1,60	16,0	$(2 \times \text{stg.})^2 (*)$	20	3,00	

(*) For at sikre tilstrækkelig plads bør minimumskraverne for hvert dyr være baseret på dyrets stangmål (stg.).

Tirsdag, den 5. maj 2009

8. Fugle

Tabel 8.1. Tamhøns

Hvis disse mindstekrav ikke kan overholdes af videnskabelige grunde, skal forsøgslederen begrunde varigheden af dyrenes ophold under begrænsede pladsforhold i samråd med det personale, der er ansvarligt for dyrene. I sådanne tilfælde kan fuglene anbringes i mindre anlæg med passende berigelse og et gulvareal på mindst 0,75 m².

Kropsvægt (g)	Areal (minimum) (m ²)	Areal pr. fugl (minimum) (m ²)	Højde (minimum) (cm)	Fodertrugs- længde pr. fugl (minimum) (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 200	1,00	0,025	30	3	[januar 2012]
over 200 til 300	1,00	0,03	30	3	
over 300 til 600	1,00	0,05	40	7	
over 600 til 1 200	2,00	0,09	50	15	
over 1 200 til 1 800	2,00	0,11	75	15	
over 1 800 til 2 400	2,00	0,13	75	15	
over 2 400	2,00	0,21	75	15	

Tabel 8.2. Tamkalkuner

Alle sider på anlægget skal være mindst 1,5 m lange. Hvis disse mindstekrav ikke kan overholdes af videnskabelige grunde, skal forsøgslederen begrunde varigheden af dyrenes ophold under begrænsede pladsforhold i samråd med det personale, der er ansvarligt for dyrene. I sådanne tilfælde kan fuglene anbringes i mindre anlæg med passende berigelse og et gulvareal på mindst 0,75 m² og en højde på mindst 50 cm for fugle under 0,6 kg, 75 cm for fugle under 4 kg og 100 cm for fugle over 4 kg. Disse kan anvendes til anbringelse af små grupper af fugle i overensstemmelse med de pladskrav, der er angivet i tabel 8.2.

Kropsvægt (kg)	Areal (minimum) (m ²)	Areal pr. fugl (minimum) (m ²)	Højde (minimum) (cm)*	Fodertrugs- længde pr. fugl (minimum) (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 0,3	2,00	0,13	50	3	[januar 2012]
over 0,3 til 0,6	2,00	0,17	50	7	
over 0,6 til 1	2,00	0,30	100	15	
over 1 til 4	2,00	0,35	100	15	
over 4 til 8	2,00	0,40	100	15	
over 8 til 12	2,00	0,50	150	20	
over 12 til 16	2,00	0,55	150	20	
over 16 til 20	2,00	0,60	150	20	
over 20	3,00	1,00	150	20	

Tirsdag, den 5. maj 2009

Tabel 8.3. Vagtlter

Kropsvægt (g)	Areal (minimum) (m ²)	Areal pr. paranbragt fugl (minimum) (m ²)	For hver yderligere fugl tillægges som minimum (m ²)	Højde (minimum) (cm)*	Truglængde pr. fugl (minimum) (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 150	1,00	0,5	0,10	20	4	[januar 2012]
over 150	1,00	0,6	0,15	30	4	

Tabel 8.4. Ænder og gæs

Hvis disse mindstekrav til areal ikke kan overholdes af videnskabelige grunde, skal forsøgslederen begrunde varigheden af dyrenes ophold under begrænsede pladsforhold i samråd med det personale, der er ansvarligt for dyrene. I sådanne tilfælde kan fuglene anbringes i mindre anlæg med passende berigelse og et gulvareal på mindst 0,75 m². Disse kan anvendes til anbringelse af små grupper af fugle i overensstemmelse med de pladskrav, der er angivet i tabel 8.4.

Kropsvægt (g)	Areal (minimum) (m ²)	Areal pr. fugl (minimum) (m ²) (*)	Højde (minimum) (cm)	Fodertrugslængde pr. fugl (minimum) (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
Ænder					[januar 2012]
indtil 300	2,00	0,10	50	10	
over 300 til 1 200 (**)	2,00	0,20	200	10	
over 1 200 til 3 500	2,00	0,25	200	15	
over 3 500	2,00	0,50	200	15	
Gæs					
indtil 500	2,00	0,20	200	10	
over 500 til 2 000	2,00	0,33	200	15	
over 2 000	2,00	0,50	200	15	

(*) Dette skal omfatte et bassin på mindst 0,5 m² pr. 2 m² anlægsareal med en dybde på mindst 30 cm. Bassinet kan udgøre op til 50 % af anlæggets mindsteareal.

(**) Fugle, der allerede er flyvefærdige, kan holdes i anlæg med en højde på mindst 75 cm.

Tabel 8.5. Minimumskrav til størrelsen af bassiner til ænder og gæs (*)

	Areal (m ²)	Dybde (m)
Ænder	0,5	30
Gæs	0,5	10-30

(*) Bassinstørrelse pr. 2 m² anlægsareal. Bassinet kan udgøre op til 50 % af anlæggets mindsteareal.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Tabel 8.6. Duer

Anlæggene skal hellere være lange og smalle (f.eks. 2 m × 1 m) end kvadratiske, så fuglene kan tage korte flyvture.

Gruppestørrelse	Areal (minimum) (m ²)	Højde (minimum) (cm)	Fodertrugs- længde pr. fugl (minimum) (cm)	Længde af siddepind pr. fugl (minimum) (cm)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 6	2	200	5	30	[januar 2012]
7-12	3	200	5	30	
for hver fugl ud over 12	0,15		5	30	

Tabel 8.7. Zebrafinker

Anlæggene skal være lange og smalle (f.eks. 2 m × 1 m), så fuglene kan tage korte flyvture. Til avlsundersøgelser kan fuglepar anbringes i mindre bure med passende berigelse og et gulvareal på mindst 0,5 m² og en højde på mindst 40 cm. Forsøgslederen skal begrunde varigheden af dyrenes ophold under begrænsede pladsforhold i samråd med det personale, der er ansvarligt for dyrene.

Gruppestørrelse	Areal (minimum) (m ²)	Højde (minimum) (cm)	Antal foder- automater (minimum)	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 6	1,0	100	2	[januar 2012]
7-12	1,5	200	2	
13-20	2,0	200	3	
for hver fugl ud over 20	0,05		1 for hver 6 fugle	

9. Padder

Tabel 9.1. Vandlevende halepadder

Kropslængde (*) (cm)	Vandoverfladeareal (minimum) (cm ²)	For hvert yderligere dyr tillægges som minimum (cm ²)	Vanddybde (minimum) (cm)	Optimal tempe- ratur	Relativ luftfug- tighed	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 10	262,5	50	13	15 °C-22 °C	100 %	[januar 2012]
over 10 til 15	525	110	13			
over 15 til 20	875	200	15			
over 20 til 30	1 837,5	440	15			
over 30	3 150	800	20			

(*) Målt fra snude til kloakåbning.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Tabel 9.2. Vandlevende springpadder (*)

Kropslængde (**) (cm)	Vandoverfladeareal (minimum) (cm ²)	For hvert yderligere dyr tillægges som minimum (cm ²)	Vanddybde (minimum) (cm)	Optimal temperatur	Relativ luftfugtighed	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
under 6	160	40	6	18 °C-22 °C	100 %	[januar 2012]
6-9	300	75	8			
over 9 til 12	600	150	10			
over 12	920	230	12,5			

(*) Disse betingelser gælder for opdrætsbassiner, men af effektivitetsgrunde ikke for bassiner anvendt til naturlig parring og superovulation, da disse procedurer kræver mindre, individuelle bassiner. Minimumskraverne gælder for voksne dyr i de angivne størrelseskategorier. Ungdyr og haletudser skal enten udelukkes, eller der skal ske en forholdsmæssig ændring af bassinernes mål.

(**) Målt fra snude til kloakåbning.

Tabel 9.3. Delvis vandlevende springpadder

Kropslængde (*) (cm)	Areal (minimum) (**) (cm ²)	For hvert yderligere dyr tillægges som minimum (cm ²)	Terrariets højde (***) (minimum) (cm)	Vanddybde (minimum) (cm)	Optimal temperatur	Relativ luftfugtighed	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 5,0	1 500	200	20	10	10 °C-15 °C	50-80 %	[januar 2012]
over 5,0 til 7,5	3 500	500	30	10			
over 7,5	4 000	700	30	15			

(*) Målt fra snude til kloakåbning.

(**) 1/3 landdel og 2/3 vanddel er tilstrækkelig til, at dyrene kan dykke under.

(***) Målt fra overfladen af landdelen op til den indvendige side af terrariets top. Terrariets højde skal endvidere tilpasses dets indretning.

Tabel 9.4. Delvis landlevende springpadder

Kropslængde (*) (cm)	Areal (minimum) (**) (cm ²)	For hvert yderligere dyr tillægges som minimum (cm ²)	Terrariets højde (***) (minimum) (cm)	Vanddybde (minimum) (cm)	Optimal temperatur	Relativ luftfugtighed	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 5,0	1 500	200	20	10	23 °C-27 °C	50-80 %	[januar 2012]
over 5,0 til 7,5	3 500	500	30	10			
over 7,5	4 000	700	30	15			

(*) Målt fra snude til kloakåbning.

(**) 2/3 landdel og 1/3 vanddel er tilstrækkelig til, at dyrene kan dykke under.

(***) Målt fra overfladen af landdelen op til den indvendige side af terrariets top. Terrariets højde skal endvidere tilpasses dets indretning.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Tabel 9.5. Trælevende springpadder

Kropslængde (*) (cm)	Areal (minimum) (**) (cm ²)	For hvert yderligere dyr tillægges som minimum (cm ²)	Anlæggets højde (***) (minimum) (cm)	Optimal tempe- ratur	Relativ luftfug- tighed	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 3,0	900	100	30	18 °C-25 °C	50-70 %	[januar 2012]
over 3,0	1 500	200	30			

(*) Målt fra snude til kloakåbning.

(**) 2/3 landdel og 1/3 bassindel er tilstrækkelig til, at dyrene kan dykke under.

(***) Målt fra overfladen af landdelen op til den indvendige side af terrariets top. Terrariets højde skal endvidere tilpasses dets indretning.

10. Krybdyr

Tabel 10.1. Vandlevende skildpadder

Kropslængde (*) (cm)	Vandoverfladeareal (minimum) (cm ²)	For hvert yderligere dyr tillægges som minimum (cm ²)	Vanddybde (minimum) (cm)	Optimal tempe- ratur	Relativ luftfug- tighed	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 5	600	100	10	20 °C-25 °C	80-70 %	[januar 2012]
over 5 til 10	1 600	300	15			
over 10 til 15	3 500	600	20			
over 15 til 20	6 000	1 200	30			
over 20 til 30	10 000	2 000	35			
over 30	20 000	5 000	40			

(*) Målt i en lige linje fra skjoldets forkant til dets bagkant.

Tabel 10.2. Landlevende slanger

Kropslængde (*) (cm)	Bundareal (minimum) (cm ²)	For hvert yderligere dyr tillægges som minimum (cm ²)	Terrariets højde (**) (cm)	Optimal tempe- ratur	Relativ luftfug- tighed	Dato, der henvises til i artikel 34, stk. 2
indtil 30	300	150	10	22 °C-27 °C	60-80 %	[januar 2012]
over 30 til 40	400	200	12			
over 40 til 50	600	300	15			
over 50 til 75	1 200	600	20			
over 75	2 500	1 200	28			

(*) Målt fra snude til hale.

(**) Målt fra landdelens overflade op til den indvendige side af terrariets top. Terrariets højde skal endvidere tilpasses dets indretning.

Tirsdag, den 5. maj 2009

BILAG V

Liste over dyr, der henvises til i artikel 34, stk. 4

1. Kvæg (*Bos taurus* og *Bos indicus*)
2. Får og geder (*Ovis aries* og *Capra hircus*)
3. Svin (*Sus scrofa*)
4. Dyr af hestefamilien (*Equus caballus* og *Equus asinus*)
5. Tamhøns (*Gallus gallus domesticus*)
6. Kalkuner (*Meleagris gallopavo*)
7. Ænder og gæs (*Anas platyrhynchos*, *Anser anser domesticus*, *Cairina moschata*)
8. Tamvagtler (*Coturnix spp*)
9. Duer (*Colomba livia*)
10. Kaniner (*Oryctolagus cuniculus*)

BILAG VI

Humane metoder til aflivning af dyr

Tabel 1 – Humane metoder til aflivning af fisk, herunder kæbebærende hvirveldyr og rundmunde

Middel	Hurtighed	Effektivitet	Brugervenlighed	Brugerens sikkerhed	Æstetik	Overordnet bedømmelse (1-5)	Bemærkninger
Overdosis bedøvelsesmiddel	++	++	++	+ til ++	++	4-5 (*)	Eventuelt med forudgående sedering af dyret.
Elektrisk bedøvelse	++	+	+	+	++	4	Kræver specialudstyr. Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Knusning	++	++	++	++	+	4	Kun til fisk, der er mindre end 2 cm lange.
Slag mod hovedet	++	+	+	++	-	3	Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Cervikal dislokering	++	++	+	++	-	2 – hvis dyret er ved bevidsthed 5 – hvis dyret er bevidstløst	Anvendes ikke til fisk >500 g. Efterfølges af destruering af hjernen.

(*) Nogle bedøvelsesmidler kan irritere huden, når de bruges på fisk.

Hvis fisk er bevidstløse og ikke kommer til bevidsthed, inden de dør, kan der også tages andre metoder i brug.

Hurtighed: ++ meget hurtig, + hurtig, - langsom. Effektivitet: ++ meget effektiv, + effektiv, - ikke effektiv. Brugervenlighed: ++ let at bruge, + kræver ekspertise, - kræver specialuddannelse. Brugerens sikkerhed: ++ ingen fare, + begrænset fare, - farlig. Æstetik: ++ æstetisk tilfredsstillende, + acceptabel for de fleste mennesker, - uacceptabel for mange mennesker. Bedømmelse: 1-5, hvor 5 er mest tilfredsstillende.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Tabel 2 – Humane metoder til aflivning af padder

Middel	Hurtighed	Effektivitet	Brugervenlighed	Brugerens sikkerhed	Æstetik	Overordnet bedømmelse (1-5)	Bemærkninger
Overdosis bedøvelsesmiddel	++	++	++	++	++	5	Eventuelt med forudgående sedering af dyret.
Slag mod hovedet	++	++	+	++	-	3	Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
NMV/blandinger af bedøvelsesmidler (*)	+	++	-	+	+	3	Indgives intravenøst og kræver derfor ekspertise.
Mikrobølgebestråling	++	++	-	+	++	3	Kræver specialudstyr. Til mindre padder.
Elektrisk bedøvelse	+	+	+	-	-	2	Kræver specialudstyr. Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.

(*) Neuromuskulært blokeringsmiddel (Neuromuscular blocking agent, NMB)

Hvis padder er bevidstløse og ikke kommer til bevidsthed, inden de dør, kan der også tages andre metoder i brug.

Hurtighed: ++ meget hurtig, + hurtig, - langsom. Effektivitet: ++ meget effektiv, + effektiv, - ikke effektiv. Brugervenlighed: ++ let at bruge, + kræver ekspertise, - kræver specialuddannelse. Brugerens sikkerhed: ++ ingen fare, + begrænset fare, - farlig. Æstetik: ++ æstetisk tilfredsstillende, + acceptabel for de fleste mennesker, - uacceptabel for mange mennesker. Bedømmelse: 1-5, hvor 5 er mest tilfredsstillende.

Tabel 3 – Humane metoder til aflivning af krybdyr

Middel	Hurtighed	Effektivitet	Brugervenlighed	Brugerens sikkerhed	Æstetik	Overordnet bedømmelse (1-5)	Bemærkninger
Overdosis bedøvelsesmiddel	++	++	++	+	++	5	Eventuelt med forudgående sedering af dyret.
Boltpistol	++	++	++	+	+	5	Til større krybdyr. Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Skydning	++	++	++	-	+	4	Skal foretages af en erfaren skytte. Kan kræve en metode til sikring af, at døden er indtrådt. Anvendes i felten.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Middel	Hurtighed	Effektivitet	Brugervenlighed	Brugerens sikkerhed	Æstetik	Overordnet bedømmelse (1-5)	Bemærkninger
Slag mod hovedet	+	+	+	++	-	3	Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.

Hvis krybdyr er bevidstløse og ikke kommer til bevidsthed, inden de dør, kan der også tages andre metoder i brug.

Hurtighed: ++ meget hurtig, + hurtig, - langsom. Effektivitet: ++ meget effektiv, + effektiv, - ikke effektiv. Brugervenlighed: ++ let at bruge, + kræver ekspertise, - kræver specialuddannelse. Brugerens sikkerhed: ++ ingen fare, + begrænset fare, - farlig. Æstetik: ++ æstetisk tilfredsstillende, + acceptabel for de fleste mennesker, - uacceptabel for mange mennesker. Bedømmelse: 1-5, hvor 5 er mest tilfredsstillende.

Tabel 4 – Humane metoder til aflivning af fugle

Middel	Hurtighed	Effektivitet	Brugervenlighed	Brugerens sikkerhed	Æstetik	Overordnet bedømmelse (1-5)	Bemærkninger
NMV/blandinger af bedøvelsesmidler	++	++	+	+	++	4	Indgives intravenøst og kræver derfor ekspertise.
Inaktive gasser (Ar, N ₂)	++	++	++	++	+	4	Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Knusning	++	++	++	++	-	4	Til kyllinger, der er højst 72 timer gamle
Cervikal dislokering	++	++	-	++	-	1/3 – hvis dyret er ved bevidsthed 5 – hvis dyret er bevidstløst	Til små og unge fugle (<250 g). Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Mikrobølgebestråling	++	++	-	++	+	3	Kræver specialudstyr.
Slag mod hovedet	++	++	-	++	-	3	Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Elektrisk bedøvelse	++	++	+	-	-	3	Kræver specialudstyr. Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Kulilte	+	+	++	-	-	1	Farlig for brugeren.

Hvis fugle er bevidstløse og ikke kommer til bevidsthed, inden de dør, kan der også tages andre metoder i brug.

Hurtighed: ++ meget hurtig, + hurtig, - langsom. Effektivitet: ++ meget effektiv, + effektiv, - ikke effektiv. Brugervenlighed: ++ let at bruge, + kræver ekspertise, - kræver specialuddannelse. Brugerens sikkerhed: ++ ingen fare, + begrænset fare, - farlig. Æstetik: ++ æstetisk tilfredsstillende, + acceptabel for de fleste mennesker, - uacceptabel for mange mennesker. Bedømmelse: 1-5, hvor 5 er mest tilfredsstillende.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Tabel 5 – Humane metoder til aflivning af gnavere

Middel	Hurtighed	Effektivitet	Brugervenlighed	Brugerens sikkerhed	Æstetik	Overordnet bedømmelse (1-5)	Bemærkninger
Overdosis bedøvelsesmiddel	++	++	++	+	++	5	Eventuelt med forudgående sedering af dyret.
NMV/blandinger af bedøvelsesmidler	++	++	-	+	++	4	Indgives intravenøst og kræver derfor ekspertise.
Inaktive gasser (Ar)	++	+	++	+	+	4	Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller aflivning vha. en af de andre anførte metoder.
Slag mod hovedet	++	++	+	++	-	3	Til gnavere på under 1 kg. Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Cervikal dislokering	++	++	+	++	-	2/3 – hvis dyret er ved bevidsthed 5 – hvis dyret er bevidstløst	Til gnavere på under 15 g. Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Mikrobølgebestråling	++	++	-	++	+	3	Kræver specialudstyr.
Dekapitering	+	+	+	++	-	1/2 – hvis dyret er ved bevidsthed 5 – hvis dyret er bevidstløst	
Kuldioxid	+	++	++	+	++	5	Må kun anvendes gradvist.
Kulilte	+	+	+	-	++	1	Farlig for brugeren.

Hvis gnavere er bevidstløse og ikke kommer til bevidsthed, inden de dør, kan der også tages andre metoder i brug.

Hurtighed: ++ meget hurtig, + hurtig, - langsom. Effektivitet: ++ meget effektiv, + effektiv, - ikke effektiv. Brugervenlighed: ++ let at bruge, + kræver ekspertise, - kræver specialuddannelse. Brugerens sikkerhed: ++ ingen fare, + begrænset fare, - farlig. Æstetik: ++ æstetisk tilfredsstillende, + acceptabel for de fleste mennesker, - uacceptabel for mange mennesker. Bedømmelse: 1-5, hvor 5 er mest tilfredsstillende.

Tabel 6 – Humane metoder til aflivning af kaniner

Middel	Hurtighed	Effektivitet	Brugervenlighed	Brugerens sikkerhed	Æstetik	Overordnet bedømmelse (1-5)	Bemærkninger
Overdosis bedøvelsesmiddel	++	++	++	+	++	5	Eventuelt med forudgående sedering af dyret.
NMV/blandinger af bedøvelsesmidler	++	++	-	+	++	4	Indgives intravenøst og kræver derfor ekspertise.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Middel	Hurtighed	Effektivitet	Brugervenlighed	Brugerens sikkerhed	Æstetik	Overordnet bedømmelse (1-5)	Bemærkninger
Boltpistol	++	++	-	+	+	4	Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Cervikal dislokering	++	++	-	++	-	3 – hvis dyret er ved bevidsthed 5 – hvis dyret er bevidstløst	Acceptabel til kaniner på under 1 kg. Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Slag mod hovedet	++	+	-	++	-	3	Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Elektrisk bedøvelse	++	+	++	-	+	3	Kræver specialudstyr. Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Mikrobølgebestråling	++	++	-	++	+	3	Kræver specialudstyr.
Dekapitering	+	+	+	-	-	1 – hvis dyret er ved bevidsthed 5 – hvis dyret er bevidstløst	Til kaniner på under 1 kg.
Kulilte	+	+	++	-	++	1	Farlig for brugeren.
Lynfrysning	+	+	++	++	+	1	Til fostre på under 4 g.

Hvis kaniner er bevidstløse og ikke kommer til bevidsthed, inden de dør, kan der også tages andre metoder i brug.

Hurtighed: ++ meget hurtig, + hurtig, - langsom. Effektivitet: ++ meget effektiv, + effektiv, - ikke effektiv. Brugervenlighed: ++ let at bruge, + kræver ekspertise, - kræver specialuddannelse. Brugerens sikkerhed: ++ ingen fare, + begrænset fare, - farlig. Æstetik: ++ æstetisk tilfredsstillende, + acceptabel for de fleste mennesker, - uacceptabel for mange mennesker. Bedømmelse: 1-5, hvor 5 er mest tilfredsstillende.

Tabel 7 - Humane metoder til aflivning af hunde, katte, fitter og ræve

Middel	Hurtighed	Effektivitet	Brugervenlighed	Brugerens sikkerhed	Æstetik	Overordnet bedømmelse (1-5)	Bemærkninger
Overdosis bedøvelsesmiddel	++	++	-	+	++	5	Eventuelt med forudgående sedering af dyret.
NMV/blandinger af bedøvelsesmidler	++	++	-	+	+	4	Indgives intravenøst og kræver derfor ekspertise.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Middel	Hurtighed	Effektivitet	Brugervenlighed	Brugerens sikkerhed	Æstetik	Overordnet bedømmelse (1-5)	Bemærkninger
Skydning ved brug af passende rifler, pistoler og ammunition.	++	++	-	-	-	4	Skal foretages af en erfaren skytte. Kan kræve en metode til sikring af, at døden er indtrådt.
Boltpistol	++	++	-	++	+	3	Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Elektrisk bedøvelse	++	++	-	-	-	3	Kræver specialudstyr. Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Slag mod hovedet	++	++	+	++	-	2	Anvendes til nyfødte unger. Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.

Hvis hunde, katte, fitter eller ræve er bevidstløse og ikke kommer til bevidsthed, inden de dør, kan der også tages andre metoder i brug.

Hurtighed: ++ meget hurtig, + hurtig, - langsom. Effektivitet: ++ meget effektiv, + effektiv, - ikke effektiv. Brugervenlighed: ++ let at bruge, + kræver ekspertise, - kræver specialuddannelse. Brugerens sikkerhed: ++ ingen fare, + begrænset fare, - farlig. Æstetik: ++ æstetisk tilfredsstillende, + acceptabel for de fleste mennesker, - uacceptabel for mange mennesker. Bedømmelse: 1-5, hvor 5 er mest tilfredsstillende.

Tabel 8 – Humane metoder til aflivning af store pattedyr

Middel	Hurtighed	Effektivitet	Brugervenlighed	Brugerens sikkerhed	Æstetik	Overordnet bedømmelse (1-5)	Bemærkninger
Overdosis bedøvelsesmiddel	++	++	-	+	++	5	Eventuelt med forudgående sedering af dyret.
Boltpistol	++	++	+	+	+	5	Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Skydning ved brug af passende rifler, pistoler og ammunition.	++	++	+	-	+	4	Skal foretages af en erfaren skytte. Kan kræve en metode til sikring af, at døden er indtrådt. Anvendes i felten.
NMV/blandinger af bedøvelsesmidler	++	++	-	+	++	4	Indgives intravenøst og kræver derfor ekspertise.
Inaktive gasser (Ar)	++	++	+	+	+	4	Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning. Acceptabel til svin.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Middel	Hurtighed	Effektivitet	Brugervenlighed	Brugerens sikkerhed	Æstetik	Overordnet bedømmelse (1-5)	Bemærkninger
Elektrisk bedøvelse	++	++	+	-	-	3	Kræver specialudstyr. Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.
Slag mod hovedet	++	+	-	+	+	3 – hvis dyret er ved bevidsthed 5 – hvis dyret er bevidstløst	Efterfølges af øjeblikkelig afblødning eller øjeblikkelig destruering af hjernen eller en anden form for aflivning.

Hvis store pattedyr er bevidstløse og ikke kommer til bevidsthed, inden de dør, kan der også tages andre metoder i brug.

Hurtighed: ++ meget hurtig, + hurtig, - langsom. Effektivitet: ++ meget effektiv, + effektiv, - ikke effektiv. Brugervenlighed: ++ let at bruge, + kræver ekspertise, - kræver specialuddannelse. Brugerens sikkerhed: ++ ingen fare, + begrænset fare, - farlig. Æstetik: ++ æstetisk tilfredsstillende, + acceptabel for de fleste mennesker, - uacceptabel for mange mennesker. Bedømmelse: 1-5, hvor 5 er mest tilfredsstillende.

Tabel 9 – Humane metoder til aflivning af ikke-menneskelige primater

Middel	Hurtighed	Effektivitet	Brugervenlighed	Brugerens sikkerhed	Æstetik	Overordnet bedømmelse (1-5)	Bemærkninger
Overdosis bedøvelsesmiddel	++	++	-	+	++	5	Eventuelt med forudgående sedering af dyret.

Hvis ikke-menneskelige primater er bevidstløse og ikke kommer til bevidsthed, inden de dør, kan der også tages andre metoder i brug.

Hurtighed: ++ meget hurtig, + hurtig, - langsom. Effektivitet: ++ meget effektiv, + effektiv, - ikke effektiv. Brugervenlighed: ++ let at bruge, + kræver ekspertise, - kræver specialuddannelse. Brugerens sikkerhed: ++ ingen fare, + begrænset fare, - farlig. Æstetik: ++ æstetisk tilfredsstillende, + acceptabel for de fleste mennesker, - uacceptabel for mange mennesker. Bedømmelse: 1-5, hvor 5 er mest tilfredsstillende.

Tirsdag, den 5. maj 2009

BILAG VII

Liste over faktorer, der henvises til i *artikel 22, stk. 4*

1. Gældende national lovgivning vedrørende erhvervelse, hold, pasning og anvendelse af dyr til videnskabelige forsøg.
2. Etik vedrørende forholdet mellem mennesker og dyr, livets værdi i sig selv og argumenter for og imod anvendelse af dyr til videnskabelige forsøg.
3. Grundlæggende biologi med hensyn til anatomi, fysiologiske egenskaber, avl, genetik og genetiske ændringer.
4. Dyreadfærd, dyrehold og miljøberigelse.
5. Forvaltning af dyresundhed og hygiejne.
6. Anerkendelse af artsspecifik angst, smerte og lidelse for de mest almindelige forsøgsdyr.
7. Anæstesi, smertelindring og aflivning.
8. Brug af humane endepunkter.
9. Krav om erstatning, begrænsning og forfining.

BILAG VIII

Liste over faktorer, der henvises til i *artikel 38, stk. 1, litra c)*

1. Relevansen af og begrundelsen for:
 - a) dyrenes anvendelse, herunder deres oprindelse, anslåede antal, art og livsstadier
 - b) de pågældende forsøg.
2. Godtgørelse af, at de eksisterende metoder for erstatning, begrænsning og forfining i forbindelse med dyreforsøg er blevet benyttet.
3. Dokumentering af kvalifikationer for de personer, der medvirker i projektet.
4. Planlagt anvendelse af anæstetika, analgetika og andre former for smertelindring.
5. Begrænsning, undgåelse og lindring af dyrs lidelser fra fødsel til død.
6. De forhold, hvorunder dyrene anbringes, holdes og passes.
7. Brug af tidlige og humane endepunkter.
8. Forsøgs- eller observationsstrategi og statistisk planlægning med henblik på at mindske antallet af dyr, lidelser og miljøkonsekvenser.
9. Dyrenes livserfaring og genanvendelse.
10. Undgåelse af unødigt gentagelse af forsøg.

Tirsdag, den 5. maj 2009

BILAG IX

*Generelle definitioner af belastningsgrader som omhandlet i artikel 17, stk. 1**Generelt:*

Medmindre det modsatte vides eller er dokumenteret, bør det lægges til grund, at forsøg, der påfører mennesker smerte, også påfører dyr smerte.

Ingen smerte eller let smerte: Belastningsgrad 1

Indgreb på og manipulation med dyr til videnskabelige formål, hvor dyrene ikke udsættes for nogen smerte eller kortvarigt udsættes for let smerte, lidelse, skader eller let angst, og hvor der ikke sker nogen væsentlig forringelse af deres generelle tilstand.

Eksempler:

- undersøgelser med afvigende fodersammensætninger eller med ufysiologisk diæt med mindre kliniske tegn eller symptomer
- udtagning af blodprøver eller indsprøjtning (s.c., i.m., i.p., i.v.) af et lægemiddel
- overfladisk vævsbiopsi under bedøvelse
- ikkeinvasive scanningsteknikker, med eller uden sedering eller bedøvelse af dyrene
- undersøgelser af tolerabilitet, der giver grund til at forvente kortvarige, milde, lokale eller systematiske reaktioner
- elektrokardiogramoptagelser (EKG) af dyr, der er ved bevidsthed
- observationstest såsom »open field tests«, labyrinttest, trappetest
- forsøg, der udføres under universel bedøvelse uden opvågning.

Moderat belastende: Belastningsgrad 2

Indgreb på og manipulation med dyr til videnskabelige formål, hvor dyrene kortvarigt udsættes for moderat angst eller en moderat til lang periode med let angst, smerte, lidelse eller skade eller væsentlig forringelse af deres generelle tilstand.

Eksempler:

- kirurgiske indgreb under bedøvelse og med passende analgetika
- implantering af udstyr såsom katetre, telemetriske sendere og minipumper under universel bedøvelse
- undersøgelser med ufysiologisk diæt med kliniske tegn eller symptomer på ubehandlet sukkersyge
- hyppige gentagne blodprøver eller indgivelse af stoffer
- fremkaldelse af angst hos dyremodeller
- test for akut toksicitet, undersøgelser for akut tolerance; range finding-undersøgelser, test for kronisk toksicitet/ carcinogenicitet med ikke-dødelige endepunkter
- anfaldsmodeller, f.eks. epilepsiundersøgelser
- dyremodeller for ikkedødelige kræftformer, f.eks. xenografundersøgelser

Tirsdag, den 5. maj 2009

Betydeligt belastende: Belastningsgrad 3

Indgreb på og manipulation med dyr til videnskabelige formål, hvor dyrene udsættes for betydelig til meget betydelig angst eller en moderat til lang periode med moderat angst, betydelig smerte, langvarig lidelse eller svær skade, voldsom og vedvarende angst eller betydelig og vedvarende forringelse af deres generelle tilstand.

Eksempler:

- *bakterielle eller virale dødelige infektioner*
- *modeller for kronisk rheumatoid artrit*
- *genetisk modificerede dyr med dødelige fænotyper (f.eks. onkogener) uden førtidig afslutning af forsøget*
- *organtransplantation (f.eks. nyre eller pancreas)*
- *modeller for kroniske, alvorlige neurologiske sygdomme, f.eks. Parkinsons sygdom.*

Forurening fra skibe og sanktioner for overtrædelser ***I

P6_TA(2009)0344

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2005/35/EF om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (KOM(2008)0134 - C6-0142/2008 - 2008/0055(COD))

(2010/C 212 E/32)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0134),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 80, stk. 2, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0142/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed og Retsudvalget (A6-0080/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag, den 5. maj 2009

P6_TC1-COD(2008)0055

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om ændring af direktiv 2005/35/EF om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, direktiv 2009/123/EF).

Energimærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdning) *I**

P6_TA(2009)0345

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdning) (KOM(2008)0778 - C6-0412/2008 - 2008/0222(COD))

(2010/C 212 E/33)

(Fælles beslutningsprocedure – omarbejdning)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0778),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0412/2008),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽¹⁾,
 - der henviser til skrivelse af 11. marts 2009 fra Retsudvalget til Udvalget om Industri, Forskning og Energi, jf. forretningsordenens artikel 80a, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 80a og 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0146/2009),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer,
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og som ændret i det nedenstående;

⁽¹⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Tirsdag, den 5. maj 2009

2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0222

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ||,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger ⁽⁴⁾ er tidligere blevet væsentligt ændret ⁽⁵⁾. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Direktiv 92/75/EØF gælder kun for husholdningsapparater. Udvides dets anvendelsesområde til også at omfatte andre produkter, **herunder byggevarer**, der **direkte eller indirekte** påvirker energiforbruget under anvendelsen **i betydelig grad**, er der, som det fremgår af Kommissionens meddelelse af 16. juli 2008 om handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik, mulighed for at fremkalde et forstærket sammenspil med bestående lovgiver, særlig med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter || ⁽⁶⁾. **Nærværende direktiv bør supplere, men på ingen måde foregribe anvendelsen af direktiv 2005/32/EF. Nærværende direktiv indeholder mål om ved hjælp af en helhedsstrategi at opnå yderligere energibesparelser og miljømæssige**

⁽¹⁾ Udtalelse af 24. marts 2009.

⁽²⁾ EUT C ...

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 5. maj 2009.

⁽⁴⁾ EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16.

⁽⁵⁾ Se bilag I, del A.

⁽⁶⁾ EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29.

Tirsdag, den 5. maj 2009

gevinster og bør derfor betragtes som en del af et endnu bredere lovgrundlag, der omfatter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000 om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne ⁽²⁾.

- (3) *Formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd den 8.-9. marts 2007 understregede behovet for at øge energieffektiviteten i EU for at nå målet om besparelser på 20 % i EU's energiforbrug inden 2020 og opfordrede til en grundig og hurtig gennemførelse af de væsentligste områder i Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2006 med titlen »Handlingsplan for energieffektivitet: Udnyttelse af potentialet«. Handlingsplanen satte især fokus på de meget store muligheder for energibesparelser i varesektoren.*
- (4) *For at opnå større energieffektivitet og energibesparelser er det endvidere vigtigt, at EU og medlemsstaterne gør målet om energibesparelser på 20 % inden 2020 retligt bindende og fremlægger forslag om og gennemfører foranstaltninger i overensstemmelse hermed for at sikre, at dette mål nås.*
- (5) *En forbedring af energirelaterede produkters effektivitet ved hjælp af forbrugernes bevidste valg vil gavne EU's økonomi som helhed og også fremstillingsindustrien, idet kulstofprisen i emissions-handelsordningen derved nedsættes.*
- (6) *Ved at forelægge præcise, relevante og sammenlignelige oplysninger om energirelaterede produkters specifikke energiforbrug bør man påvirke slutbrugernes valg til fordel for produkter, som selv har eller hvis anvendelse indirekte medfører et lavere forbrug af energi og andre væsentlige ressourcer, og producenterne vil som følge heraf blive tilskyndet til at tage skridt til at fremstille produkter med et lavere forbrug af energi og andre væsentlige ressourcer; indirekte skulle sådanne oplysninger også kunne fremme en rationel anvendelse af disse produkter **for at fremme EU's mål om en 20 procents forøgelse af energieffektiviteten**. Foreligger sådanne oplysninger derimod ikke, vil markedskræfterne ikke alene kunne fremme en rationel udnyttelse af energi og andre væsentlige ressourcer i disse produkter.*
- (7) *I betragtning af at bygninger tegner sig for 40 % af det samlede energiforbrug i EU, og at formålet med revisionen af direktiv 2002/91/EF er at fremme en omkostningseffektiv forbedring af bygningers samlede energimæssige ydeevne, bør det blive nemmere for private husholdninger at vælge de mest energi- og omkostningseffektive varer i forbindelse med renovering af deres bygninger, hvis bestemte energirelaterede byggevarer i denne sammenhæng inddrages under nærværende direktivs anvendelsesområde.*
- (8) *Med henblik på at sikre forudsigelighed for producenterne og klarhed for slutbrugerne bør Kommissionen opstille en liste over prioriterede energirelaterede produkter, herunder byggeprodukter, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde og følgelig vil blive omfattet af medlemsstaternes og Kommissionens gennemførelsesforanstaltninger.*
- (9) *Oplysninger spiller en afgørende rolle i markedskræfternes spil, og det er derfor nødvendigt at indføre en ensartet etiket for alle produkter af samme type, at give potentielle købere supplerende standardoplysninger om produkternes energiomkostninger og forbrug af andre væsentlige ressourcer, og at sørge for, at potentielle slutbrugere, der ikke ser produkterne udstillet og derfor ikke har lejlighed til at se etiketten, også får disse oplysninger. For at kunne få den ønskede gennemslagskraft bør etiketten være enkel, kortfattet og let genkendelig for slutbrugerne ||. Med henblik herpå **bør etikettens nuværende layout bibeholdes som grundlag for oplysninger til slutbrugerne om produkternes energieffektivitet. Energiforbruget** og andre oplysninger om produkterne bør måles efter harmoniserede standarder og metoder.*
- (10) *Som understreget i Kommissionens konsekvensanalyse, der ledsagede forslaget til dette direktiv, er den oprindelige og succesrige A-G-mærkning blevet anvendt som model i forskellige lande rundt om i verden, som f.eks. Argentina, Brasilien, Chile, Iran, Israel, Kina og Sydafrika.*

⁽¹⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65.

Tirsdag, den 5. maj 2009

- (11) Medlemsstaterne bør **regelmæssigt** overvåge, hvordan dette direktiv efterleves, **og lade relevante oplysninger indgå i den toårige rapport, som de har pligt til at forelægge for Kommissionen i henhold til dette direktiv**, og herunder navnlig med hensyn til leverandørernes og forhandlernes ansvarsområder.
- (12) En rent frivillig ordning ville betyde, at kun nogle produkter bliver mærket eller forsynet med standardiserede vareoplysninger, hvilket ville skabe uklarhed for **eller endog vildledning af** visse slutbrugere. Den foreliggende ordning bør derfor sikre, at forbruget af energi og andre væsentlige ressourcer oplyses for alle produkter ved **obligatorisk** mærkning og på et standardiseret produktdatablad.
- (13) Energirelaterede produkter påvirker under deres anvendelse **direkte eller indirekte** forbruget af energi i mange forskellige former, hvoraf elektricitet og gas er de vigtigste. Derfor bør direktivet omfatte energirelaterede produkter, der **under deres anvendelse direkte eller indirekte** påvirker forbruget af enhver form for energi, **i overensstemmelse med EU's målsætninger om bedre energieffektivitet, udvikling af vedvarende energikilder (VE) og reduktion af drivhusgasemissioner**.
- (14) Der bør **■** udarbejdes gennemførelsesforanstaltninger for energirelaterede produkter, som under deres anvendelse **direkte eller indirekte** påvirker forbruget af energi eller i givet fald andre væsentlige ressourcer betydeligt **■**, når oplysninger tilvejebragt ved mærkning kan tilskynde slutbrugerne til at købe mere effektive produkter.
- (15) **I betragtning af at bygninger tegner sig for 40 % af det samlede energiforbrug i EU, og at EU i forbindelse med sine forpligtelser i Kyotoprotokollen har sat sig som mål at forbedre energieffektiviteten med 20 % inden 2020, er det vigtigt at prioritere udarbejdelsen af gennemførelsesforanstaltninger for byggevarer som f.eks. vinduer.**
- (16) **Antallet af** medlemsstater **med** regler for offentlige indkøb, som forpligter de kontraherende myndigheder til at købe energieffektive produkter, **bør fortsat øges, indtil målet om at dække hele Den Europæiske Unions område er nået. Det samme bør gælde for de** medlemsstater, **der** har **■** indført incitamenter for energieffektive produkter. **Med henblik på at undgå markedsforvridninger, og selv om** kriterierne for, hvornår produkter kan komme i betragtning til offentlige indkøb eller incitamenter, kan være meget forskellige **fra** medlemsstat til medlemsstat, **bør de stemme overens med Den Europæiske Unions strategiske mål vedrørende energieffektivitet**. Henvisning til præstationsklasser som niveauer for bestemte produkter i overensstemmelse med de retsakter, hvorved dette direktiv gennemføres, kan være et middel til at reducere den opsplitning af markederne, som forskellige kriterier for offentlige indkøb og incitamenter medfører, og fremme udbredelsen af effektive produkter.
- (17) Når der fastsættes bestemmelser om offentlige indkøb i forskrifter til gennemførelse af dette direktiv, bør der indføres passende værdi- og volumenmæssige tærskler for disse indkøb under hensyntagen til, hvilken administrationsbyrde det vil pålægge medlemsstaterne, og hvilke muligheder de har for at gennemføre indkøbsreglerne.
- (18) Eventuelle incitamenter fra medlemsstaterne til fremme af effektive produkter kan udgøre statsstøtte. Dette direktiv foregriber ikke resultatet af en eventuelt kommende statsstøttesag om sådanne incitamenter efter traktatens artikel 87 og 88. **Statsstøtte til miljøbeskyttelse, og navnlig til energibesparelser, som tjener fælleseuropæiske interesser, er dog genstand for undtagelser i henhold til forskellige EF-retningslinjer og på de deri fastsatte betingelser som fastlagt i EF-retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse ⁽¹⁾.**
- (19) Fremme af energieffektive produkter ved mærkning, offentlige indkøb og incitamenter bør ikke gå ud over sådanne produkters samlede miljøpræstationer.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 1.4.2008, s. 1.

Tirsdag, den 5. maj 2009

- (20) *Bestemmelserne i dette direktiv vedrørende indholdet af reklamer bør kun betragtes som en ekstraordinær foranstaltning. Disse bestemmelser bør derfor ikke indskrænke reklame på nogen anden måde i henhold til anden fællesskabslovgivning.*
- (21) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (22) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger om mærkning og standardiserede vareoplysninger om energirelaterede produkters forbrug af energi og andre væsentlige ressourcer *under deres anvendelse. Med henblik på at indføre et system, der både er forudsigeligt for industrien og forståeligt for forbrugerne, bør det være Kommissionens opgave at fastsætte en gyldighedsperiode for energietikettens klassificering(er) og for regelmæssigt tilbagevendende opdatering af tærsklerne for klassificeringen af effektivitetsindeks.* Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskrifts-proceduren med kontrol $\parallel$ i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF. *Kommissionen bør hvert andet år forelægge en rapport for Europa-Parlamentet, som dækker EU og hver enkelt medlemsstat og indeholder detaljerede oplysninger om vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltninger samt standardiserede vareoplysninger.*
- (23) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af det tidligere direktiv.
- (24) *Når medlemsstaterne gennemfører de relevante bestemmelser i dette direktiv, bør de bestræbe sig på at afstå fra foranstaltninger, som kunne pålægge små og mellemstore virksomheder (SMV'er) unødvendige bureaukratiske og tunge forpligtelser, og i så vid udstrækning som muligt tage hensyn til SMV'ernes særlige behov og finansielle og administrative grænser.*
- (25) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktivet -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. I dette direktiv fastsættes der rammevilkår for harmonisering af nationale krav om, at slutbrugerne bl.a. ved mærkning og varedeklarering skal oplyses om energirelaterede produkters forbrug af energi og andre væsentlige ressourcer *under deres anvendelse* og om andre i denne forbindelse relevante forhold, således at slutbrugerne får mulighed for at vælge mere effektive produkter.
2. Direktivet finder anvendelse på energirelaterede produkter, *herunder byggevarer*, som under deres anvendelse *direkte eller indirekte* påvirker forbruget af energi og i givet fald andre væsentlige ressourcer i betydelig grad.
3. Dette direktiv gælder ikke for:
 - a) brugte produkter
 - b) transportmidler for personer eller varer
 - c) den dataplade eller lignende, som af sikkerhedsgrunde er anbragt på produkterne.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- »energirelateret produkt« (herefter »produkt«): ethvert produkt, der indvirker på energiforbruget under deres anvendelse, og som bringes i omsætning eller tages i brug i Fællesskabet, herunder dele, der er beregnet til at indgå i energirelaterede produkter, der er omfattet af dette direktiv, når de bringes i omsætning eller tages i brug som enkeltdele for slutbrugere, og når deres miljøpræstationer kan vurderes selvstændigt
- **»byggevarer«: et energirelateret produkt, der anvendes til opførelse eller renovering af bygninger**
- »datablad«: et standardiseret skema med oplysninger om et produkt
- »andre væsentlige ressourcer«: vand, **råvarer** eller andet, som forbruges af et produkt ved normal brug
- »supplerende oplysninger«: andre oplysninger om et produkts ydeevne og andre egenskaber, som er af betydning for eller kan bidrage til vurderingen af dets forbrug af energi **pr. tidsenhed** eller andre væsentlige ressourcer **på grundlag af målelige data, herunder ressourcer til dets fremstilling eller andre væsentlige miljøaspekter i den forbindelse**
- »væsentlige miljøaspekter«: forhold, der betegnes som væsentlige for et energirelateret produkt i en gennemførelsesforanstaltning, der vedtages for det pågældende produkt i medfør af direktiv 2005/32/EF
- **»direkte påvirkning«: påvirkning fra produkter, der reelt forbruger energi**
- **»indirekte påvirkning«: påvirkning fra produkter, der ikke forbruger energi, men bidrager til energiforbrug, hvorved bedømmelsen af disse produkters ydeevne skal baseres på objektive og uafhængige parametre, som ikke er underlagt klimavariation**
- »forhandler«: en detailhandler eller anden person, som sælger, udlejer, sælger på afbetaling eller udstiller produkter, der er bestemt til den endelige bruger
- »leverandør«: producenten, importøren eller en godkendt repræsentant for en af disse i Fællesskabet, eller den person, der bringer produktet i omsætning i Fællesskabet
- **»slutbruger«: juridisk eller fysisk person, der anvender et produkt til erhvervsmæssige eller personlige formål. Denne person er den endelige forbruger af et produkt og navnlig den person, som produktet er udformet til, og kan være forskellig fra den person, som køber produktet. Definitionen dækker private forbrugere og forbrugergrupper. Ved køb af energirelaterede produkter skal offentlige myndigheder også forstås som »slutbrugere« i dette direktiv**

Artikel 3

Medlemsstaternes ansvarsområder

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre,
 - a) at alle leverandører og forhandlere på deres område opfylder deres forpligtelser som fastsat i artikel 5 og 6 **og artikel 10, stk. 3 og 4**

Tirsdag, den 5. maj 2009

- b) at det forbydes, at andre etiketter, mærker, symboler eller inskriptioner, som ikke er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv og i de relevante gennemførelsesforanstaltninger, anbringes på produkter, der er omfattet af dette direktiv, hvis det er sandsynligt, at det vil vildlede slutbrugerne eller skabe uklarhed for dem med hensyn til forbruget af energi eller i givet fald andre væsentlige ressourcer **under anvendelsen** at anbringe sådanne etiketter m.v.
- c) at der samtidig med indførelsen af ordningen med etiketter og datablade vedrørende energiforbrug eller -besparelse gennemføres reklame- og oplysningskampagner, der skal **fremme energieffektiviteten og** tilskynde slutbrugerne til en mere ansvarlig udnyttelse af energien ||
- d) at der træffes passende foranstaltninger for at tilskynde **Kommissionen og de nationale** myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af dette direktiv, til at samarbejde med hinanden og udveksle oplysninger for at medvirke til, at direktivet kommer til at fungere.

Det administrative samarbejde og udvekslingen af oplysninger udføres under udnyttelse af alle de elektroniske kommunikationsmidlers fordele og kan modtage støtte fra relevante EF-programmer. Samarbejdet varetages på en sådan måde, at der er den nødvendige garanti for behandlingens sikkerhed og fortrolighed og for beskyttelsen af følsomme oplysninger, der overdrages under denne procedure. Kommissionen træffer passende foranstaltninger for at tilskynde og bidrage til || samarbejde mellem medlemsstaterne.

2. Når en medlemsstat konstaterer, at et produkt ikke opfylder alle relevante krav til etiketten og databladet som omhandlet i dette direktiv og dets gennemførelsesforanstaltninger, pålægges leverandøren at bringe produktet i overensstemmelse med disse krav på **effektive og forholdsmæssige** vilkår fastsat af medlemsstaten. **Med hensyn til produkter, der allerede er blevet erhvervet, skal forbrugerne have de rettigheder, der allerede er foreskrevet i fællesskabslovgivningen og national lovgivning om forbrugerbeskyttelse, herunder erstatning eller ombytning af produktet.**

Er der tilstrækkeligt belæg for, at et produkt muligvis ikke opfylder kravene, træffer den berørte medlemsstat **inden for en bestemt tidsramme** de nødvendige forebyggende foranstaltninger **for at sikre overholdelse af kravene i dette direktiv, under hensyntagen til skader forårsaget af manglende efterlevelse.**

I tilfælde af vedvarende manglende efterlevelse || træffer medlemsstaten afgørelse om at begrænse eller forbyde omsætning eller ibrugtagning af det pågældende produkt eller om, at det skal **tilbagetrækkes**. Kommissionen og de andre medlemsstater underrettes omgående i tilfælde, hvor **omsætningen af** produktet **begrænses**, hvor det **tilbagetrækkes**, eller hvor der udstedes forbud mod at bringe det i omsætning.

3. Hvert andet år forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport om deres indsats for at håndhæve direktivet og om, hvor godt det efterleves på deres område.

Kommissionen kan fastsætte nærmere *bestemmelser* om det fælles indhold af sådanne rapporter **ved at opstille mindstekrav til en harmoniseret model**. Sådanne foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at *supplere* det vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 2.

Artikel 4

Oplysningskrav

Medlemsstaterne sørger for:

- 1) at oplysninger om forbrug af el-energi, andre former for energi og andre væsentlige ressourcer **under anvendelsen** samt supplerende oplysninger meddeles slutbrugerne i overensstemmelse med gennemførelsesforanstaltningerne i medfør af dette direktiv ved hjælp af et datablad og en etiket om produkter, der udstilles eller udbydes til salg, leje eller afbetalingssalg til den endelige bruger, hvad enten det foregår direkte eller indirekte ved fjernsalg under enhver form, herunder via internettet ||

Tirsdag, den 5. maj 2009

- 2) at de i nr. 1) omhandlede oplysninger også tilvejebringes for indbyggede eller installerede produkter, når det kræves i den relevante gennemførelsesforanstaltning
- 3) *at enhver reklame, som vedrører en bestemt model af energirelaterede produkter, der er omfattet af en gennemførelsesforanstaltning i medfør af dette direktiv, og indeholder tekniske specifikationer, skal give slutbrugerne de nødvendige oplysninger om energiforbrug eller energibesparelser og navnlig indeholde en henvisning til produktets energiklasse*
- 4) *at teknisk salgsmateriale vedrørende energirelaterede produkter, som beskriver et produkts specifikke tekniske parametre, navnlig tekniske vejledninger og brochurer fra producenterne, enten i trykt udgave eller online, skal give slutbrugerne de nødvendige oplysninger om energiforbrug eller indeholde en henvisning til produktets energietiket.*

Artikel 5

Leverandørernes ansvarsområder

Medlemsstaterne sørger for:

- 1) at leverandører, der bringer produkter, som er omfattet af en gennemførelsesforanstaltning, i omsætning eller anvendelse, forsyner dem med en etiket og et datablad i overensstemmelse med dette direktiv og en sådan gennemførelsesforanstaltning
- 2) at leverandørerne udarbejder et så udførligt teknisk dokumentationsmateriale, at det er muligt at bedømme nøjagtigheden af etikettens og databladets oplysninger. Det tekniske dokumentationsmateriale skal indeholde:
 - a) en generel beskrivelse af produktet
 - b) resultaterne af konstruktionsberegninger, hvis de er relevante
 - c) afprøvningsrapporter, hvis sådanne foreligger, herunder også fra relevante bemyndigede organisationer, som defineret i *anden fællesskabslovgivning*
 - d) henvisninger, når der benyttes værdier for lignende modeller, til disse modeller, således at de kan identificeres.

Leverandørerne kan med henblik herpå anvende materiale, der er udarbejdet i overensstemmelse med krav i andre relevante fællesskabsbestemmelser ¶

- 3) at leverandørerne stiller det tekniske dokumentationsmateriale til rådighed for inspektionsformål i fem år efter fremstillingen af det sidste af de relevante produkter.

Leverandørerne stiller på anmodning en elektronisk version af det tekniske dokumentationsmateriale til rådighed for medlemsstaternes markedstilsynsmyndigheder og for Kommissionen ¶

- 4) at leverandørerne leverer forhandlerne de nødvendige etiketter til mærkning og vareoplysning gratis. Leverandørerne skal, uden at deres frihed til at vælge system for levering af etiketter derved indskrænkes, levere etiketterne omgående på bestilling fra forhandlerne ¶
- 5) at leverandørerne foruden etiketterne leverer et datablad ¶
- 6) at leverandørerne gengiver et produktdatablad i alle produktbrochurer. Følger der ikke produktbrochurer med fra leverandøren, indgår databladene i anden dokumentation, som leverandøren leverer sammen med produktet ¶

Tirsdag, den 5. maj 2009

- 7) at ansvaret for, at oplysningerne på etiketterne og databladene er korrekte, påhviler leverandørerne ||
- 8) at leverandørerne anses for at have givet deres samtykke til offentliggørelse af oplysningerne på etiketten eller databladet.

Artikel 6

Forhandlernes ansvarsområder

Medlemsstaterne sørger for:

- 1) at forhandlerne placerer etiketterne korrekt, **synligt og læseligt**, og sørger for, at databladet indgår i produktbrochuren eller andet materiale, der følger produktet, når det sælges til slutbrugere
- 2) at forhandlerne for at opfylde kravene om mærkning og vareoplysning **ved udløbet af den gamle etikets gyldighedsperiode** forsyner alle udstillede produkter, der er omfattet af en gennemførelsesforanstaltning, med **den seneste version af den korrekte** etiket på det relevante sprog, anbragt på det iøjnefaldende sted, som fastsættes i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

Artikel 7

Fjernsalg

Udbydes produkter til salg, leje eller salg på afbetaling, ved postordre, gennem katalog, via internettet, **telefonsalg** eller på enhver anden måde, der indebærer, at den potentielle slutbruger må formodes ikke at få lejlighed til at se produktet udstillet, skal gennemførelsesforanstaltningerne indeholde en bestemmelse om, at potentielle slutbrugere, inden de køber et produkt, skal gøres bekendt med de oplysninger, der er angivet på **den seneste version af** etiketten **til produktet** og i databladet. **I tilfælde af fjernsalg skal det i gennemførelsesforanstaltningerne fastsættes, hvordan etiketten og databladet skal anbringes.**

Artikel 8

Fri bevægelighed

1. Medlemsstaterne må ikke forbyde, fastsætte restriktioner for eller lægge hindringer i vejen for, at produkter, der er omfattet af || og **fuldt ud** overholder **dette direktiv og de gældende gennemførelsesforanstaltninger**, bringes i omsætning eller anvendelse på deres område.
2. **Forudsat at medlemsstaterne overvåger markedet regelmæssigt, og** medmindre de har belæg for det modsatte, skal **de** anse etiketter og datablade for at opfylde dette direktivs og gennemførelsesforanstaltningernes bestemmelser. Medlemsstaterne forlanger, at leverandørerne fremlægger dokumentation som omhandlet i artikel 5, for, at oplysningerne på etiketterne og databladene er korrekte, hvis de har grund til at formode, at *sådanne oplysninger* er ukorrekte.

Artikel 9

Offentlige indkøb og incitament

1. Ordregivende myndigheder, der, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF ⁽¹⁾, indgår offentlige kontrakter om *vareindkøb*, || tjenesteydelser eller || bygge- og anlægsprojekter, som ikke er udelukket fra direktivets anvendelsesområde i henhold til direktivets artikel 12-18, indkøber ikke produkter, der ikke opfylder de mindstekrav til præstationsniveauet, der fastsættes i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, **og som i bestræbelserne på at opnå den højeste effektivitetsklasse ikke opfylder de i stk. 2 fastsatte kriterier.**
2. Der gælder følgende kriterier for fastsættelse i gennemførelsesforanstaltninger af mindstekrav til præstationsniveauet gældende ved offentlige indkøb:

- a) omkostningseffektivitet for de offentlige finanser

⁽¹⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

Tirsdag, den 5. maj 2009

- b) produkternes relevans for offentlige indkøbskontrakter
- c) *muligheder for energibesparelser*
- d) *fremme af innovation i overensstemmelse med Lissabonstrategien*
- e) sandsynligheden af, at kravene vil fremme ændringer på markedet til fordel for produkter med bedre præstationer
- f) nødvendigheden af at sikre tilstrækkelig konkurrence.

3. Stk. 1 gælder for kontrakter med en værdi eksklusivt moms på mindst 15 000 EUR. I gennemførelsesforanstaltningerne kan tærsklen sættes højere end 15 000 EUR eksklusivt moms, hvis normale indkøbspriser og mængder tilsiger det.

4. Medlemsstaterne yder ikke incitamenter til et produkt, der ikke opfylder de mindstekrav til præstationsniveauet, der er fastsat i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

5. Når medlemsstaterne gennemfører offentlige indkøb eller yder incitamenter til produkter, udtrykker de mindstekravene som præstationsklasser som defineret i den for det pågældende produkt gældende gennemførelsesforanstaltning.

Incitamenter kan bl.a. omfatte skattefradrag både for slutbrugere, der bruger yderst energieffektive produkter, og for virksomheder, der producerer og afsætter sådanne produkter, og nedsat moms på materialer og komponenter, der øger energieffektiviteten. Medlemsstaternes incitamenter skal være hensigtsmæssige og effektive.

Artikel 10

Revision af de på energietiketten oplyste klassificeringer

1. Kommissionen er ansvarlig for den regelmæssigt tilbagevendende revision af den eller de på energietiketten oplyste klassificeringer i overensstemmelse med den gyldighed, der er fastsat for klassificeringerne i medfør af gennemførelsesforanstaltningerne i artikel 12.

2. Kommissionen skal basere revisionen af tærsklerne for klassificeringen af effektivitetsindeks på de senest foreliggende tal og tage hensyn til, hvor hurtigt den teknologiske udvikling for det pågældende produkt går, og skal i god tid før revisionen gennemføre en relevant høring af de interesserede parter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3.

3. Leverandørerne skal være forpligtede til at levere den sidste version af etiketten til forhandlerne senest ved udløbet af den gamle etikets gyldighedsperiode.

4. Forhandlerne skal være forpligtede til at erstatte den gamle etiket med energietiketten med de reviderede klassificeringer for det pågældende produkt den dag, gyldighedsperioden for den gamle etiket udløber i overensstemmelse med artikel 6, nr. 2.

Artikel 11

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Artikel 12

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Nærmere bestemmelser om etiketten og databladet fastsættes i gennemførelsesforanstaltninger. Disse gennemførelsesforanstaltninger, *der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det* vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 2, for hver type produkt i overensstemmelse med denne artikel.

Når et produkt opfylder de kriterier, der er anført i stk. 2, skal der vedtages en gennemførelsesforanstaltning for det i overensstemmelse med stk. 4.

Gennemførelsesforanstaltningerne skal indeholde bestemmelser om etikettens og databladets oplysninger om forbruget af energi og andre væsentlige ressourcer under anvendelsen, som sætter slutbrugerne i stand til at træffe mere velinformerede *beslutninger om køb*, og som sætter markedstilsynsmyndighederne i stand til at kontrollere, om produkterne lever op til de anførte oplysninger.

Når en gennemførelsesforanstaltning indeholder bestemmelser om både energieffektivitet og forbrug af væsentlige ressourcer for et produkt, skal etikettens udformning og indhold fremhæve produktets energieffektivitet.

De i øjeblikket gældende gennemførelsesforanstaltninger, der er blevet vedtaget før dette direktivs ikrafttræden, bringes i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, navnlig med hensyn til energietikettens udformning, klasser eller andet indhold, senest den ... (*).

2. De i stk. 1 omhandlede kriterier er:

- a) *produkterne* skal ifølge de nyeste foreliggende tal og under hensyntagen til, hvor store mængder de omsættes i på Fællesskabets marked, rumme betydelige muligheder for at spare energi og i givet fald andre væsentlige ressourcer ||
- b) *der* skal være stor spredning i de relevante præstationsniveauer for de produkter, der kan fås på markedet med de relevante funktionelle egenskaber ||
- c) Kommissionen skal tage hensyn til relevant fællesskabslovgivning og selvregulering som f.eks. frivillige aftaler, ***når de*** forventes at opfylde de politiske mål hurtigere eller til lavere omkostninger end obligatoriske krav.

3. Når Kommissionen udarbejder et udkast til gennemførelsesforanstaltning, skal den:

- a) tage hensyn til de miljøparametre, der er anført i direktiv 2005/32/EF, bilag I, del 1, og kendetegnet som væsentlige den relevante gennemførelsesforanstaltning til direktiv 2005/32/EF, og som er relevante for slutbrugeren under anvendelsen
- b) vurdere foranstaltningens virkninger for miljøet, slutbrugerne og producenterne, herunder små og mellemstore virksomheder med hensyn til konkurrenceevne, også på markeder uden for Fællesskabet, innovation, markedsadgang samt omkostninger og udbytte
- c) foretage en passende ***høring af interessenter, herunder producenter og disses leverandører***
- d) fastsætte en eller flere gennemførelsesdatoer, eventuel fasedeling eller overgangsforanstaltninger eller -perioder, navnlig under hensyntagen til *eventuelle* virkninger for SMV'er eller for særlige produktgrupper, der primært fremstilles af SMV'er.

(*) ***Seks måneder efter dette direktivs ikrafttræden.***

Tirsdag, den 5. maj 2009

4. Gennemførelsesforanstaltningerne skal særlig angive følgende:
- a) den nøjagtige definition af den type produkt, der er omfattet deraf
 - b) de målestandarder og målemetoder, der skal anvendes med henblik på at fremskaffe de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger
 - c) hvilke enkeltheder det tekniske dokumentationsmateriale, der kræves i henhold til artikel 5 skal indeholde
 - d) udformning og indhold af den i artikel 4 nævnte etiket, som så vidt muligt skal have en ensartet udformning for alle produktgrupper **og i alle tilfælde skal være synlig og læselig og samtidig som grundlag bibeholde de vigtigste elementer i den nuværende etiket (den lukkede A-G-klassificerings-skala), der er enkle og genkendelige; etiketten skal også angive en gyldighedsperiode**
 - e) hvor på det udstillede produkt etiketten skal anbringes, samt hvilke oplysninger der skal leveres, og hvordan etiketten og/eller oplysningerne skal forelægges ved salgstilbud som omhandlet i artikel 7.; I givet fald kan gennemførelsesforanstaltningerne foreskrive, at etiketten skal fastgøres på produktet eller trykkes på emballagen, eller fastsætte nærmere krav til, hvordan mærkningen skal gengives ved trykning af kataloger, fjernslag og internetsalg
 - f) indholdet og i givet fald formatet af samt andre enkeltheder vedrørende det datablad eller de yderligere oplysninger, der er omhandlet i artikel 4 og artikel 5, stk. 3; oplysningerne på etiketten skal også fremgå af databladet
 - g) for produkter, hvor det er relevant: mindstekrav til præstationsniveauet og i givet fald en tærskel på over 15 000 EUR eksklusive moms med henblik på artikel 9, stk. 1 og 3
 - h) for produkter, hvor det er relevant: mindstekrav til præstationsniveauet med henblik på artikel 9, stk. 4
 - i) etikettens specifikke indhold i forbindelse med reklame, herunder i relevant omfang energiklasse og andre relevante præstationsniveauer for det pågældende produkt, i en læselig og synlig form
 - j) **den fastsatte gyldighed for den eller de på etiketten oplyste klassificeringer, som skal være en periode på mindst tre år og højst fem år, og som skal tage hensyn til, hvor hurtigt produktet udvikler sig, samt datoen for den næste revision på grundlag af den fastsatte gyldighed**
 - k) præcisionsgraden af deklARATIONERNE på etiket og datablad
 - l) hvornår gennemførelsesforanstaltningen skal evalueres og eventuelt revideres under hensyntagen til, hvor hurtigt den teknologiske udvikling går.

Artikel 13

Prioritetsliste for gennemførelse

Kommissionen meddeler senest den ... (*) Europa-Parlamentet og medlemsstaterne en liste over prioriterede produkter, herunder byggevarer, som foreslås mærket på grundlag af deres energibesparelspotentiale.

(*) Seks måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Artikel 14**Mulighed for udvidelse af anvendelsesområde**

Kommissionen foretager inden 2010 en gennemførlighedsundersøgelse for at finde frem til, hvorvidt etiketten, gennem vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger, også bør oplyse slutbrugerne om, hvorledes produktet påvirker betydelige energi- og andre væsentlige ressourcer gennem hele dets livscyklus.

Artikel 15**Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv og dets gennemførelsesforanstaltninger, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. **Medlemsstaterne træffer endvidere de nødvendige foranstaltninger til en bedre retlig beskyttelse mod uberettiget brug af mærkning.** Medlemsstaterne giver senest på den i artikel 16, stk. 1, fastsatte dato Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 16**Gennemførelse i national ret**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... (*). De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende love og bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den [...].

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17**Ophævelse**

Direktiv 92/75/EØF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 ⁽¹⁾, jf. bilag I, del A, ophæves med virkning fra den ... (**), uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktivet.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 18**Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

(*) 12 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

⁽¹⁾ EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1.

(**) Én dag efter den dato, der er fastsat i dette direktivs artikel 16, stk. 1, andet afsnit.

Tirsdag, den 5. maj 2009

Artikel ... ⁽¹⁾ finder anvendelse fra den ... ^(*).

Artikel 19

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ||

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ Artikler, der anses for uændrede i den endelige version af omarbejdningen.

^(*) Én dag efter den dato, der er fastsat i dette direktivs artikel 16, stk. 1, andet afsnit.

BILAG I

Del A

Ophævet direktiv med ændringer

(jf. artikel 17)

Rådets direktiv 92/75/EØF
(EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16)

Forordning (EF) nr. 1882/2003
(EFT L 284 af 31.10.2003, s. 1)

Kun punkt 32 i bilag III

Del B

Frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 17)

Direktiv	Frist for gennemførelse
92/75/EØF	1. januar 1994

Tirsdag, den 5. maj 2009

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Rådets direktiv 92/75/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1, indledning, første punktum	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 1, indledning, andet punktum	Artikel 1, stk. 2
Artikel 1, stk. 1, første til syvende led	—
Artikel 1, stk. 2	—
—	Artikel 1, stk. 3, litra a) og b)
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, stk. 3, litra c)
—	Artikel 2, første og tredje led
Artikel 1, stk. 4, første og andet led	Artikel 2, sjette og tiende led
—	Artikel 2, første led
Artikel 1, stk. 4, tredje led	—
Artikel 1, stk. 4, fjerde led	Artikel 2, fjerde led
Artikel 1, stk. 4, femte led	Artikel 2, femte led
Artikel 1, stk. 5	—
Artikel 2, stk. 1	Artikel 4, nr. 1
Artikel 2, stk. 2	—
Artikel 2, stk. 3	Artikel 5, nr. 2
Artikel 2, stk. 4	Artikel 5, nr. 2 og 3
Artikel 3, stk. 1	Artikel 5, nr. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 5, nr. 5 og 6
Artikel 3, stk. 3	Artikel 5, nr. 7
Artikel 3, stk. 4	Artikel 5, nr. 8
Artikel 4, litra a)	Artikel 5, nr. 4 og artikel 6, nr. 2
Artikel 4, litra b)	—
Artikel 5	Artikel 7
Artikel 6	—
Artikel 7, litra a)	Artikel 3, stk. 1, litra a)
Artikel 7, litra b)	Artikel 3, stk. 1, litra b)
Artikel 7, litra c)	Artikel 3, stk. 1, litra c)
Artikel 8, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 8, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
Artikel 9, litra a)	—
Artikel 9, litra b)	—
Artikel 10, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 10, stk. 2	Artikel 11, stk. 2
Artikel 10, stk. 3	—
Artikel 11	—
Artikel 12, litra a)	Artikel 12, stk. 4, litra a)
Artikel 12, litra b)	Artikel 12, stk. 4, litra b)
Artikel 12, litra c)	Artikel 12, stk. 4, litra c)

Tirsdag, den 5. maj 2009

Rådets direktiv 92/75/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 12, litra d)	Artikel 12, stk. 4, litra d)
Artikel 12, litra e)	Artikel 12, stk. 4, litra e)
Artikel 12, litra f)	Artikel 12, stk. 4, litra f)
Artikel 12, litra g)	—
Artikel 13	Artikel 17
Artikel 14	Artikel 16
Artikel 15	Artikel 19
—	Artikel 3, stk. 1, litra d)
—	Artikel 3, stk. 2
—	Artikel 3, stk. 3
—	Artikel 4, nr. 2
—	Artikel 6, nr. 1
—	Artikel 9
—	Artikel 12, stk. 1 til 3
—	Artikel 12, stk. 4, litra g) til l)
—	Artikel 15
—	Artikel 18
—	Bilag I
—	Bilag II

Overslag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2010

P6_TA(2009)0346

Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2009 om overslag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2010 (2009/2006(BUD))

(2010/C 212 E/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 272, stk. 2,
- der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾, særlig artikel 31,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2009 om retningslinjerne for 2010-budgetproceduren - sektion I, II, IV, V, VI, VII, VIII og IX ⁽³⁾,
- der henviser til generalsekretærens beretning til Præsidiets med henblik på opstilling af det foreløbige forslag til Parlamentets budgetoverslag for regnskabsåret 2010,

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0096.

Tirsdag, den 5. maj 2009

- der henviser til det foreløbige forslag til budgetoverslag, opstillet af Præsidiets den 21. april 2009, jf. forretningsordenens artikel 22, stk. 6, og artikel 73, stk. 1,
 - der henviser til forslaget til budgetoverslag, opstillet af Budgetudvalget, jf. forretningsordenens artikel 73, stk. 2,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 73,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A6-0275/2009),
- A. der henviser til, at der sidste år blev indledt en pilotprocedure med et styrket samarbejde mellem Præsidiets og Budgetudvalget og tidligt gensidigt samarbejde om alle emner med væsentlige budgetmæssige konsekvenser, og at den er blevet fastholdt for hele 2010-proceduren,
- B. der henviser til, at plenarforsamlingens beføjelser i forbindelse med vedtagelse af overslagene og det endelige budget vil blive fuldt ud bibeholdt i overensstemmelse med traktatbestemmelserne og forretningsordenen,
- C. der henviser til, at der fandt to forberedende samråd mellem Præsidiets og Budgetudvalgets delegationer sted den 25. marts 2009 og 16. april 2009, hvor de to delegationer diskuterede en række centrale emner,
1. minder om, at den generelle retning for 2010-budgettet og de udfordringer, det skal reagere på, blev skitseret i ovennævnte beslutning af 10. marts 2009 om retningslinjerne for budgetproceduren; understreger i særdeleshed, at optimal og lige adgang til sprogfaciliteter for medlemmer og foranstaltninger i tilknytning til Parlamentets øgede lovgivningsmæssige rolle bliver grundlæggende elementer i 2010-budgettet;
- Generel ramme**
2. bemærker, at det samlede niveau for 2010-budgettet som foreslået af Præsidiets, vil holde sig under den traditionelle frivillige andel på 20 % af udgiftsområde 5 (administrative udgifter) i den flerårige finansielle ramme; bemærker, at den foreslåede forhøjelsessats er 3,98 %, og at det deraf følgende samlede niveau på 19,67 % af bevillingerne under dette udgiftsområde ville ligge noget højere end i 2009;
3. vedtager på dette stadium, at budgettets samlede niveau er på EUR 1 590 012 726, hvilket udgør en forhøjelsessats på 3,92 %, for at opnå en bredere dispositionsmargin for det nye parlament til efteråret og for at forsøge at gennemføre så mange besparelser som muligt; vedtager at fastholde reserven til uforudsete udgifter på samme niveau som i 2009 (EUR 10 mio.);
4. er i betragtning af de fleste udgiftsposters og indledte projekters flerårige karakter af den opfattelse, at en bedre budgetplanlægning på mellemlang sigt er nødvendig, og at budgettet skal være mere gennemskueligt; er af den opfattelse, at det er yderst vigtigt, at hele budgetforslaget, eller i det mindste hovedparten heraf, forelægges på overslagsstadiet i foråret, og mener, at anvendelsen af såkaldte ændringsskrivelser i efteråret skal begrænses til reelt uforudsete begivenheder og/eller tekniske ajourføringer;
5. understreger, at et rettidigt samarbejde mellem Præsidiets og Budgetudvalget med henblik på i fællesskab at afklare de budgetmæssige følger af de afgørelser, der skal træffes, burde være et grundlæggende element i den fremgangsmåde, der anvendes ved behandlingen af alle væsentlige spørgsmål, dog således at de enkelte organers beføjelser opretholdes;
6. bifalder forlængelsen af pilotprojektet om forbedret samarbejde mellem Præsidiets og Budgetudvalget med et yderligere år og minder om, at tillid og gennemskuelighed er vigtige principper; advarer mod enhver tendens til, at et sådant samarbejde bliver en ren formalitet i stedet for en reel dialog, og at grundlæggende afgørelser træffes forhastet; fastholder, at det gensidige samarbejde skal opretholdes og forbedres i fremtiden, dog således at de enkelte organers beføjelser respekteres; gentager, at forudgående høring om spørgsmål med væsentlige finansielle følger virkninger er et væsentligt aspekt af pilotprojektet;

Tirsdag, den 5. maj 2009

7. mener, at niveauet for finansielle ressourcer, der kræves til væsentlige områder, herunder forholdet mellem interne og eksterne ressourcer, der kræves til større ydelser og projekter, er et nøgleelement, der skal overvejes nøje fra et budgetmæssigt synspunkt; henstiller til gennemførelsesorganerne at holde sig dette for øje og handle i overensstemmelse hermed med henblik på at finde omkostningseffektive løsninger, der undgår overlapninger og er baseret på en forudgående analyse af de politiske elementer;

Specifikke spørgsmål

Stillinger og omstrukturering

8. bemærker i særdeleshed på baggrund af de betydelige forhøjelser, der allerede blev godkendt for 2009, forslagene til omstrukturering af tjenesterne og ændringerne til stillingsfortegnelsen fra Præsidiets; understreger sit ønske om at behandle spørgsmålet omkring de tilknyttede budgetressourcer på et tidspunkt, hvor der foreligger et komplet billede af samtlige anmodninger, herunder vedrørende grupperne, og påpeger, at det vil være villigt til nøje at overveje pakken på det tidspunkt under hensyntagen til behovet for at forbedre Parlamentets øgede lovgivningsmæssige rolle; vedtager derfor ikke at godkende oprettelsen af 30 nye stillinger på nuværende stadium; bemærker, at det foreslåede niveau for omrokering af stillinger er meget lavt, og tilskynder til yderligere bestræbelser i så henseende;

9. bemærker i den forbindelse, at Præsidiets på mødet den 1. april 2009 enstemmigt godkendte omstrukturingsplanen for GD INLO i tilknytning til vedligeholdelse og forvaltning af Parlamentets bygninger og oprettelse af centrale specialtjenester til forbedring af budgetkontrollens og de offentlige indkøbsprocedurers kvalitet; understreger, at den endelige afgørelse vedrørende den mest hensigtsmæssige mængde ressourcer for GD INLO samt for andre tjenester vil blive truffet som en del af førstebehandlingen af budgettet i efteråret i overensstemmelse med den normale procedure; understreger, at det valg, der skal træffes, også fra et budgetmæssigt synspunkt, vedrører det niveau af ejendomsekspertise, Parlamentet skal have internt for at sikre, at vedligeholdelsesopgaver, der overdrages til eksterne udbydere, beskrives korrekt, og at udførelsen kontrolleres på passende vis; bemærker i den forbindelse, at den fælles eksterne rapport, der nævnes, hovedsageligt vedrører spørgsmål omkring bygningssikkerhed, men også bygningsvedligeholdelse og -forvaltning, og hvorledes disse kan forbedres;

10. anser det for væsentligt, at den mellem- og langsigtede strategiplan for ejendomme forlægges i god tid inden førstebehandlingen i efteråret, så de nødvendige budgetafgørelser kan træffes; glæder sig derfor meget over generalsekretærens løfte om at forelægge et udkast for Præsidiets snarest muligt i den nye valgperiode; er enig med Præsidiets i, at ejendomsreserven på dette stadium i proceduren bør nedskæres til EUR 18 500 000, indtil der indføres et passende bevillingsniveau, når strategien på dette område er fastlagt noget klarere;

11. tillægger den nye sikkerhedspolitik, der skal udarbejdes, og de mål, der skal følges i denne sektor, stor betydning, dog under hensyntagen til et parlaments specifikt karakter, og behovet for åbenhed, sideløbende med sikkerhed; mener, at de tilsvarende budgetressourcer skal behandles i løbet af 2010-proceduren som følge af disse strategiske og operationelle behov; bifalder Præsidiets udtalelse om en optimal udnyttelse af ressourcer og navnlig om en omkostningseffektiv balance mellem internt og eksternt personale; er imidlertid bekymret over, at de operationelle og økonomiske følgevirkninger på mellemlang og lang sigt af oprettelsen af et nyt direktorat med 4 fuldstændige afdelinger ikke er helt klar;

12. ser frem til sideløbende hermed at få forelagt den besparelsesplan, der allerede er udarbejdet i GD Ledelsestjenesterne i overensstemmelse med anmodningen fra 2008, og er fortsat bekymret over omkostningsudviklingen for operationelle budgetposter i tilknytning til sikkerhed og sikkerhedsrelateret udstyr;

13. bifalder indledningsvis forslagene om omorganisering af tjenesterne for forvaltning af de menneskelige ressourcer og glæder sig over mål som øget konsekvens, klare opgaver og skabelse af synergi skal være retningsvisende principper; bifalder på det kraftigste, at disse mål skal opnås inden for rammerne af de eksisterende ressourcer, herunder intern omrokering, men ønsker samtidig at få yderligere vished for følgevirkningerne på mellemlang til lang sigt;

Tirsdag, den 5. maj 2009

Flersprogethed

14. gentager sit ønske om, at lige adgang til sprogfaciliteter for medlemmer bliver et væsentligt element i 2010-budgettet; er overbevist om, at administrationen har bestræbt sig for at imødekomme dette ønske, men mener, at dette naturligvis skal kombineres med en optimal udnyttelse af ressourcer;

15. opfordrer Præsidiets og Budgetudvalget til hurtigst muligt at henvende sig til Den Interinstitutionelle Arbejdsgruppe om Flersprogethed med henblik på udarbejdelse af et forslag (teknisk plan) for at sikre, at det interinstitutionelle samarbejde på dette område forbedres, navnlig hvad angår udnyttelsen af eventuel fri kapacitet; er f.eks. skuffet over, at den aktuelle ordning for en mere optimal fordeling af oversættelse mellem institutionerne næsten ikke udnyttes; forventer inden førstebehandlingen at få forelagt et forslag, der udpeger muligheder for forbedring af situationen; er også yderst interesseret i de nye teknologiske værktøjer til oversættelsestjenesterne og anmoder om oplysninger om udviklingen heraf og de deraf følgende økonomiske konsekvenser i løbet af 2010, herunder undersøgelsen af oversættelsesværktøjet Euramis; mener, at det i forbindelse med denne undersøgelse vil være hensigtsmæssigt at vurdere, om dette redskab kan føre til øget interinstitutionelt samarbejde på oversættelsesområdet samt større effektivitet og besparelser, der kan begrænse afhængigheden af eksterne oversættelsesfirmaer;

16. anmoder generalsekretæren om at forelægge en costbenefitanalyse vedrørende oversættelsen i spidsbelastningsperioder, herunder udlicitering til freelance og en analyse af mulighederne for at anvende alternative arbejdsmetoder;

17. foreslår, at der udarbejdes en forundersøgelse med hensyn til anvendelsen af ressourcefordeling inden for de områder, hvor institutionerne måtte have midlertidigt uudnyttet kapacitet, dog uden at institutionens uafhængighed og operationelle kapacitet mindskes, (tolkning, udlejning af bygninger, kopitjeneste osv.);

Lovgivning

18. glæder sig over, at Præsidiets forslag følger op på sidste års vigtigste prioritet, nemlig lovgivningsarbejdet, men er af den opfattelse, at de foreslåede stillinger skal analyseres yderligere og som anført ovenfor behandles inden for rammerne af en samlet pakke; bifalder, at budgetposter i tilknytning til lovgivning, herunder navnlig den fælles beslutningsprocedure, blev behandlet i 2009, men forventer, at der foretages en yderligere bevillingsstyrkelse i 2010;

Informations- og kommunikationsteknologi

19. minder om, at der er blevet anmodet om en afklaring inden for ikt-sektoren og forventer en klar plan for en samlet ikt-strategi for Parlamentet, der er afgørende for en optimal udnyttelse af de disponible bevilliger; er fast overbevist om, at en sådan plan skal være konsekvent og indeholde en balance mellem på den ene side den nødvendige »centralisering« og de stordriftsfordele, der opnås ved oprettelse af et nyt og specifikt GD til dette område, og på den anden side behovet for at bevare den nødvendige fleksibilitet inden for de øvrige GD'er; ønsker, at Præsidiets er på vagt over for overlapninger og dobbeltudgifter; opfordrer Præsidiets til at sikre, at ikt-sikkerhed og de politiske gruppers behov bliver en integreret del af en sådan plan;

20. bemærker endvidere forslaget om en afsluttende fase for 3-årsplanen for indhentning af ekspertise på dette område, for på den måde at mindske afhængigheden af eksterne konsulenter, og forslaget om en forhøjelse af antallet af stillinger; minder om sin holdning, at en væsentlig stigning i antallet af ansatte bør medføre besparelser i konsulentudgifter, og ser frem til en treårig oversigt over disse omkostninger i forhold til de forhøjelser af antallet af ansatte, der er godkendt eller foreslået;

21. tager it-forvaltningsplanen, som Præsidiets har godkendt, til efterretning og understreger betydningen af at sikre, at prioriteternes fastsættes på klar og rimelig vis, således at de begrænsede finansielle ressourcer kan udnyttes bedst muligt for Parlamentet som helhed; kræver i denne forbindelse en afklaring af, hvorledes »udbyder-klient«-forholdet fungerer på ikt-området, og i hvilket omfang »klienterne« kan specificere, hvilke projekter de ønsker gennemført, hvordan finansieringen af disse projekter fastlægges og endelig, hvordan det sikres, at disse passer ind i den overordnede strategi;

Tirsdag, den 5. maj 2009

Flerårige projekter

22. minder om sin holdning, at mangfoldigheden af initiativer og projekter inden for information og analyse til gavn for medlemmer og personale, som f.eks. bibliotekets nye analysetjeneste, udvalgenes politiske enheder, sammenholdt med de mange andre informationskilder/-systemer, er en vigtig udvikling i arbejdet, men samtidig lægger beslag på stadig større bevillinger; mener derfor, at en budget- og funktionsmæssig evaluering for at sikre konsekvens og fornuftig udnyttelse af de samlede ressourcer kun kan være gavnlig og minder i denne forbindelse om sin tidligere beslutning vedrørende en fremlæggelse af sagen; bifalder administrationens indsats for at gennemføre et videnstyringssystem;

23. bemærker, at WebTV-projektet er indeholdt i Præsidiets forslag på det forventede niveau; ville dog glæde sig over yderligere oplysninger om »afkastet« på denne investering, navnlig i henseende til seerstatistikker og fremtidige perspektiver; ville også værdsætte oplysninger om, hvorvidt WebTV allerede har eller vil mindske behovet for andre former for information på tryk;

24. bemærker Præsidiets forslag om at opføre specifikke bevillinger til ekspertundersøgelser vedrørende et hus for europæisk historie; forventer et klart overblik over de forventede udgifter til projektet som helhed, herunder de administrative omkostninger, senest når det foreløbige forslag til budgetoverslag bliver udarbejdet til 2011-budgetproceduren;

25. ønsker, at Besøgscentret skal have en reel mulighed for at komme i gang med sine opgave og åbne snarest muligt, dog senest i begyndelsen af 2010; ser derfor frem til en endelig afgørelse om ledelsesprincippet med henblik på at gennemføre de ønskede mål og, hvilket er vigtigt, på grundlag af reelle omkostningseffektivitetsovervejelser, for så vidt angår de enkelte alternativer; understreger, at f.eks. en løsning baseret på udlicitering kun bør have meget begrænset eller ingen indvirkning på den interne stillingsfortegnelse og omvendt;

Afsluttende betragtninger

26. understreger, at der bør foretages en mere detaljeret behandling af de enkelte budgetposter inden førstebehandlingen af budgettet i efteråret; vil således behandle og tage de endelige budgetmæssige beslutninger på dette tidspunkt;

27. godkender på ovennævnte grundlag budgetoverslaget for regnskabsåret og minder om, at forslaget til budget vedtages ved førstebehandling i oktober 2009 i overensstemmelse med de afstemningsprocedurer, der er fastlagt i traktaten;

*

* *

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning og budgetoverslaget til Rådet og Kommissionen.

Onsdag, den 6. maj 2009

Ophævelse af et direktiv og 11 forældede beslutninger og afgørelser om den fælles fiskeripolitik *

P6_TA(2009)0350

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Rådets beslutning om ophævelse af direktiv 83/515/EØF og 11 forældede beslutninger og afgørelser om den fælles fiskeripolitik (KOM(2009)0088 - C6-0094/2009 - 2009/0022(CNS))

(2010/C 212 E/35)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0088),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 37 og artikel 300, stk. 2 og stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0094/2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51, og artikel 43, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A6-0203/2009),
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Ophævelse af 14 forældede forordninger om den fælles fiskeripolitik *

P6_TA(2009)0351

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Rådets forordning om ophævelse af 14 forældede forordninger om den fælles fiskeripolitik (KOM(2009)0089 - C6-0095/2009 - 2009/0024(CNS))

(2010/C 212 E/36)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0089),
- der henviser til EF-traktatens artikel 37, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0095/2009),
- der henviser til forretningsordenens artikel 51 og artikel 43, stk. 1,
- der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A6-0202/2009),

Onsdag, den 6. maj 2009

1. godkender Kommissionens forslag;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.
-

Støtte fra ELFUL til udvikling af landdistrikterne *

P6_TA(2009)0352

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (KOM(2009)0038 - C6-0051/2009 - 2009/0011(CNS))

(2010/C 212 E/37)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0038),
- der henviser til EF-traktatens artikel 36 og 37, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0051/2009),
- der henviser til forretningsordenens artikel 51,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelser fra Budgetudvalget og Udvalget om Regionaludvikling (A6-0259/2009),

1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
2. erkender, at der er usikkerhedsmomenter med hensyn til de marginer, der er til rådighed under udgiftsområde 2; understreger, at finansieringen af den økonomiske genopretningsplan ikke må gå ud over fremtidige behov inden for denne udgiftskategori; går ind for udnyttelse af marginerne for budgetår, der er ved at blive afsluttet;
3. minder om, at det årlige beløb vil blive fastsat i forbindelse med den årlige budgetprocedure i overensstemmelse med punkt 38 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 ⁽¹⁾;
4. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;
5. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
6. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
7. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s.1.

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

Forslag til forordning - ændringsretsakt
Betragtning 1 a (ny)

(1a) Finansieringen af den europæiske økonomiske genopretningsplan bør foretages i henhold til bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Ændring 2

Forslag til forordning - ændringsretsakt
Betragtning 1 b (ny)

(1b) De nuværende marginer under udgiftsområde 2 kan ikke tages for givet, og eventuelle aftaler om den økonomiske genopretningsplan må ikke gå ud over fremtidige behov inden for en udgiftskategori.

Ændring 3

Forslag til forordning - ændringsretsakt
Betragtning 2

(2) Af nævnte beløb bør **1,5 mia. EUR** stilles til rådighed for alle medlemsstaterne gennem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) med henblik på at udvikle bredbåndsbaserede internetinfrastrukturer (»bredbåndsinfrastrukturer«) i landdistrikterne og styrke de operationer, der er rettet mod de prioriteringer, som er fastsat i artikel 16a, stk. 1, litra a) til f), i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (i det følgende benævnt »nye udfordringer«).

(2) Af nævnte beløb bør **1 020 000 000 EUR** stilles til rådighed for alle medlemsstaterne gennem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) med henblik på at udvikle bredbåndsbaserede internetinfrastrukturer (»bredbåndsinfrastrukturer«) i landdistrikterne og styrke de operationer, der er rettet mod de prioriteringer, som er fastsat i artikel 16a, stk. 1, litra a) til f), i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (i det følgende benævnt »nye udfordringer«). **Af dette beløb bør 850 000 000 EUR stilles til rådighed i 2009, og 170 000 000 EUR bør sikres gennem en udligningsordning i forbindelse med samrådet om budgettet for 2010 og stå til rådighed i 2010.**

Ændring 4

Forslag til forordning - ændringsretsakt
Betragtning 2 a (ny)

(2a) Budgetmyndigheden forhøjede bevillingerne på budgetposten for udvikling af landdistrikterne for 2009 med 249 840 000 EUR. Disse supplerende midler bør stilles til rådighed til foranstaltninger, der finansieres under ELFUL i den europæiske økonomiske genopretningsplan.

Ændring 5

Forslag til forordning - ændringsretsakt
Betragtning 4

(4) For at sikre, at fordelingen af den supplerende EF-støtte i hver medlemsstat sker i overensstemmelse med de mål, der er opstillet for de to politikpakker (nye udfordringer og bredbåndsinfrastrukturer), bør medlemsstaterne i deres nationale

(4) For at sikre, at fordelingen af den supplerende EF-støtte i hver medlemsstat sker i overensstemmelse med de mål, der er opstillet for de to politikpakker (nye udfordringer og bredbåndsinfrastrukturer), bør medlemsstaterne i deres nationale

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

strategiplaner angive det vejledende beløb, der fremkommer ved den obligatoriske graduering, samt de ikkeanvendte midler, der er tilvejebragt ved artikel 136 i forordning (EF) nr. ..., og forhøjelsen af de samlede forpligtelser, jf. Rådets afgørelse 2006/493/EF, som ændret ved afgørelse ... Disse beløb vil blive forbeholdt **dels** bredbåndsinfrastrukturer i landdistrikterne, **dels** de nye udfordringer.

strategiplaner angive det vejledende beløb, der fremkommer ved den obligatoriske graduering, samt de ikkeanvendte midler, der er tilvejebragt ved artikel 136 i forordning (EF) nr. ..., og forhøjelsen af de samlede forpligtelser, jf. Rådets afgørelse 2006/493/EF, som ændret ved afgørelse Disse beløb vil blive forbeholdt bredbåndsinfrastrukturer i landdistrikterne, de nye udfordringer **samt andre foranstaltninger, der har til formål at forbedre udnyttelsen af midlerne og skabe arbejdspladser.**

Ændring 6

Forslag til forordning – ændringsretsakt Betragtning 4 a (ny)

(4a) For at øge udnyttelsen af deres programmer kan medlemsstaterne bruge de supplerende midler til en garanti- og lånefond.

Ændring 7

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 6

(6) I konklusionerne i Det Europæiske Råds mødeprotokol af 12. december 2008 giver Det Europæiske Råd sin støtte til, at bredbåndsinfrastrukturer, herunder navnlig i dårligt betjente områder, udbygges i forbindelse med genopretningsplanen. Da landdistrikterne ofte lider under utilstrækkelig internetadgang, bør støtten til bredbåndsinfrastrukturer i landdistrikterne udbygges med støtte fra ELFUL. I betragtning af denne opgaves betydning bør medlemsstaterne senest ved udgangen af 2009 i deres programmer indsatte operationer, der tager sigte på denne prioriterede opgave. Der bør opstilles en liste over operationstyper, der er rettet mod bredbåndsinfrastrukturer, så medlemsstaterne kan udpege de relevante operationer inden for de retlige rammer for landdistrikternes udvikling.

(6) I konklusionerne i Det Europæiske Råds mødeprotokol af 12. december 2008 giver Det Europæiske Råd sin støtte til, at bredbåndsinfrastrukturer, herunder navnlig i dårligt betjente områder, udbygges i forbindelse med genopretningsplanen. Da landdistrikterne ofte lider under utilstrækkelig internetadgang, bør støtten til bredbåndsinfrastrukturer **og relaterede faciliteter** i landdistrikterne udbygges med støtte fra ELFUL. I betragtning af denne opgaves betydning bør medlemsstaterne senest ved udgangen af 2009 i deres programmer indsatte operationer, der tager sigte på denne prioriterede opgave. Der bør opstilles en liste over operationstyper, der er rettet mod bredbåndsinfrastrukturer **og -faciliteter**, så medlemsstaterne kan udpege de relevante operationer inden for de retlige rammer for landdistrikternes udvikling.

Ændring 8

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 10

(10) Landdistrikterne mangler ofte bredbåndsinfrastrukturer i både mindre og større målestok. Sidstnævnte infrastrukturer **kan spille** en vigtig rolle for betjeningen af de mere afsides liggende landdistrikter. For at sikre, at de disponible midler anvendes så effektivt som muligt, og opnå en betydelig udvikling af bredbånds-baseret internetadgang i landdistrikterne, bør de relevante operationer anses for støtteberettigede uden begrænsning af de pågældende **infrastrukturers størrelse**. Den eksisterende størrelsesbegrænsning for infrastrukturer i forbindelse med basale tjenester til erhvervslivet og befolkningen i landdistrikterne bør derfor ikke gælde for operationer vedrørende bredbåndsinfrastrukturer.

(10) Landdistrikterne mangler ofte bredbåndsinfrastrukturer i både mindre og større målestok. Sidstnævnte infrastrukturer **spiller** en vigtig rolle for betjeningen af de mere afsides liggende landdistrikter **såsom øer og bjergområder**. For at sikre, at de disponible midler **og eksisterende infrastrukturer** anvendes så effektivt som muligt, og opnå en betydelig udvikling af bredbånds-baseret internetadgang **og bredbåndsfaciliteter** i landdistrikterne, bør de relevante operationer anses for støtteberettigede uden begrænsning af **størrelsen på** de pågældende **aktive eller passive infrastrukturer eller dele heraf**. Den af de pågældende infrastrukturers størrelse. Den eksisterende størrelsesbegrænsning for infrastrukturer i forbindelse med basale tjenester til erhvervslivet og befolkningen i landdistrikterne bør derfor ikke gælde for operationer vedrørende bredbåndsinfrastrukturer.

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 9

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 11 a (ny)

(11a) Under henvisning til behovet for en hurtig reaktion på den aktuelle økonomiske krise er det hensigtsmæssigt at skabe mulighed for, at der kan foretages betalinger i regnskabsåret 2009.

Ændring 10

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 13 a (ny)

(13a) Medlemsstaterne bør sikre, at regionale og lokale myndigheder og potentielle begunstigede har adgang til specifik oplysning om de nye muligheder, der tilbydes i de reviderede programmer for udvikling af landdistrikterne.

Ændring 11

Forslag til forordning - ændringsretsakt
Betragtning 13 b (ny)

(13b) Der bør etableres særlige foranstaltninger med henblik på at tilbyde uddannelse og videreuddannelse i anvendelse af bredbåndsinfrastrukturer og -faciliteter i landbosamfundene med særlig fokus på erhvervsmæssig uddannelse af landbrugsspecialister, hvis praktiske færdigheder derefter vil kunne udnyttes. Stimulering af forskningssektoren bør i denne forbindelse betragtes som en prioritet.

Ændring 12

Forslag til forordning - ændringsretsakt
Artikel 1 – nr. 3
Forordning (EF) nr. 1698/2005
Artikel 16 a – stk. 1 – litra g

g) bredbåndsinfrastrukturer i landdistrikterne.

g) bredbåndsinfrastrukturer i landdistrikterne og faciliteter til offentlig internetadgang i landbosamfundene

Ændring 13

Forslag til forordning - ændringsretsakt
Artikel 1 – nr. 3
Forordning (EF) nr. 1698/2005
Artikel 16 a – stk. 1 – litra g a (nyt)

ga) forvaltning af den økonomiske krise i landbrugssektoren, primært for at støtte infrastrukturen og skabe et netværk af producenter og organisationer

Ændring 14

Forslag til forordning - ændringsretsakt
Artikel 1 – nr. 3
Forordning (EF) nr. 1698/2005
Artikel 16 a – stk. 1 – litra g b (nyt)

gb) foranstaltninger med henblik på at bevare eller skabe arbejdspladser i landdistrikter

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 15

Forslag til forordning - ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 3

Forordning (EF) nr. 1698/2005

Artikel 16 a – stk. 1 – litra g c (nyt)

gc) støtteforanstaltninger for unge landbrugere.

Ændring 16

Forslag til forordning - ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 3

Forordning (EF) nr. 1698/2005

Artikel 16 a – stk. 3 – litra b

b) en tabel, der for perioden 1. januar 2009 – 31. december 2013 viser det samlede EF-bidrag til de operationstyper, der er omhandlet i stk. 1, litra a) til f), og Fællesskabets bidrag til de operationstyper, der er omhandlet i stk. 1, litra g).

b) en tabel, der for perioden 1. januar 2009 – 31. december 2013 viser det samlede EF-bidrag til de operationstyper, der er omhandlet i stk. 1, litra a) til f) **og litra ga) til gc)**, og Fællesskabets bidrag til de operationstyper, der er omhandlet i stk. 1, litra g).

Ændring 17

Forslag til forordning – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 6 – litra a (nyt)

Forordning (EF) nr. 1698/2005

Artikel 69 - stk. 2 a (nyt)

»2a. Den andel af det i stk. 1 omhandlede beløb, der fremkommer ved forhøjelsen af de samlede forpligtelser i henhold til Rådets afgørelse 2006/493/EF, som ændret ved afgørelse, står til rådighed fra den 1. januar 2009. **Den** forbeholdes operationstyper, der er rettet mod de prioriteringer, som er fastsat i artikel 16a, stk. 1, **og den bruges som følger:**

a) **en tredjedel (0,5 mia. EUR) anvendes til operationer, der er rettet mod de prioriteringer, som er fastsat i artikel 16a, stk. 1, litra a) til f)**

b) **to tredjedele (1 mia. EUR) anvendes til operationer, der er rettet mod de prioriteringer, som er fastsat i artikel 16a, stk. 1, litra g).**«

»2a. Den andel af det i stk. 1 omhandlede beløb, der fremkommer ved forhøjelsen af de samlede forpligtelser i henhold til Rådets afgørelse 2006/493/EF, som ændret ved afgørelse ..., **samt beløbet på 249 840 000 EUR, der er tilføjet på konto 05 04 05 01 for budgetåret 2009**, står til rådighed fra den 1. januar 2009. **De** forbeholdes operationstyper, der er rettet mod de prioriteringer, som er fastsat i artikel 16a, stk. 1.«

Ændring 18

Forslag til forordning – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 6 – litra a a (nyt)

Forordning (EF) nr. 1698/2005

Artikel 69 – stk. 4 – afsnit 1 a (nyt)

aa) I stk. 4 indsættes følgende afsnit:

»For det i stk. 2a, litra b), omhandlede beløb skal Kommissionen tage hensyn til forskellene i den eksisterende bredbåndsdækning i medlemsstaterne, særlig i vanskeligt tilgængelige områder, og de deraf følgende forskellige behov.«

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 19**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 6 – litra b**

Forordning (EF) nr. 1698/2005

Artikel 69 – stk. 5 a – afsnit 1 a (nyt)

Kommissionens årlige rapport om udvikling af landdistrikterne skal indeholde et specifikt afsnit om overvågning af operationerne i forbindelse med de prioriteringer, der er omhandlet i artikel 16 a, stk. 1, litra g).

Ændring 20**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 6 – litra b**

Forordning (EF) nr. 1698/2005

Artikel 69 – stk. 5 b

»5b. Hvis det faktiske EF-bidrag, der er brugt til de operationer, som er omhandlet i artikel 16a, stk. 1, når programmet afsluttes, er mindre end de samlede beløb, der er omhandlet i stk. 5a, **tilbagebetaler** medlemsstaten differencen **til EU-budgettet** op til det beløb, som de samlede bevillinger til andre operationer end dem, der er omhandlet i artikel 16a, stk. 1, er overskredet med.

Hvis det faktiske EF-bidrag, der er brugt til de operationer, som er omhandlet i artikel 16a, stk. 1, litra a) til f), når programmet afsluttes, desuden er mindre end det i stk. 5a omhandlede beløb til disse operationstyper, tilbagebetaler medlemsstaten differencen til EU-budgettet op til det beløb, som bevillingerne til de operationer, der er omhandlet i artikel 16a, stk. 1, litra g), er overskredet med. Hvis det faktiske EF-bidrag, der er brugt til andre operationer end dem, som er omhandlet i artikel 16a, stk. 1, er mindre end bevillingerne til disse operationstyper, nedsættes det beløb, der skal tilbagebetales, dog med differencen.

Hvis det faktiske EF-bidrag, der er brugt til de operationer, som er omhandlet i artikel 16a, stk. 1, litra g), når programmet afsluttes, er mindre end det i stk. 5a omhandlede beløb til disse operationstyper, tilbagebetaler medlemsstaten tilsvarende differencen til EU-budgettet op til det beløb, som bevillingerne til de operationer, som er omhandlet i artikel 16a, stk. 1, litra a) til f), er overskredet med. Hvis det faktiske EF-bidrag, der er brugt til andre operationer end dem, som er omhandlet i artikel 16a, stk. 1, er mindre end bevillingerne til disse operationstyper, nedsættes det beløb, der skal tilbagebetales, dog med differencen.»

5b. Hvis det faktiske EF-bidrag, der er brugt til de operationer, som er omhandlet i artikel 16a, stk. 1, når programmet afsluttes, er mindre end de samlede beløb, der er omhandlet i stk. 5a, **optager** medlemsstaten differencen **i sit landbrugsudviklingsbudget** op til det beløb, som de samlede bevillinger til andre operationer end dem, der er omhandlet i artikel 16a, stk. 1, er overskredet med.

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 21**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 6 – litra b a (nyt)**

Forordning (EF) nr. 1698/2005

Artikel 69 – stk. 6 a (nyt)

ba) Følgende afsnit indsættes:

»6a. Af det i stk. 2a omhandlede beløb stilles 250 000 000 EUR til rådighed til betalinger i regnskabsåret 2009.«

Ændring 22**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 2 – nr. 6 a (nyt)**

Forordning (EF) nr. 1698/2005

Artikel 69 a (ny)

6a) Følgende artikel indsættes:**»Artikel 69a****Garanti- og lånefonde**

Uanset bestemmelserne i artikel 69 kan medlemsstaterne bruge det i artikel 69, stk. 2a, omhandlede beløb til garanti- og lånefonde. Med henblik på gennemførelsen af denne artikel finder bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽²⁾, særlig artikel 50, 51 og 52, anvendelse.

⁽²⁾ EUT L 368 af 23.12.2006, s. 15.«

Ændring 23**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 7**

Forordning (EF) nr. 1698/2005

Artikel 70 – stk. 4 – afsnit 2

»Uanset lofterne i stk. 3 kan ELFUL's bidrag forhøjes til **90 %** for konvergensområder og til 75 % for ikkekonvergensområder til de operationstyper, som er omhandlet i artikel 16a, stk. 1, i nærværende forordning, op til det beløb, der fremkommer ved anvendelsen af den obligatoriske graduering i henhold til artikel 9, stk. 4, og artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. [...], det beløb, som er omhandlet i artikel 69, stk. 2a, i nærværende forordning, samt fra og med 2011 de beløb, der er tilvejebragt ved artikel 136 i forordning (EF) nr. [...].«

»Uanset lofterne i stk. 3 kan ELFUL's bidrag forhøjes til **100 %** for konvergensområder og til 75 % for ikkekonvergensområder til de operationstyper, som er omhandlet i artikel 16a, stk. 1, i nærværende forordning, op til det beløb, der fremkommer ved anvendelsen af den obligatoriske graduering i henhold til artikel 9, stk. 4, og artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. [...], det beløb, som er omhandlet i artikel 69, stk. 2a, i nærværende forordning, samt fra og med 2011 de beløb, der er tilvejebragt ved artikel 136 i forordning (EF) nr. [...].«

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 24**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 8 a (nyt)**

Forordning (EF) nr. 1698/2005

Artikel 76 – stk. 2 a (nyt)

8a) I artikel 76 indsættes følgende stykke:

»2a. Medlemsstaterne sørger for specifik oplysning om de nye prioriteringer, som er fastsat i artikel 16a. Sådanne oplysninger stilles til rådighed for regionale og lokale myndigheder og potentielle begunstigede af foranstaltningerne.«

Ændring 25**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Bilag**

Forordning (EF) nr. 1698/2005

Bilag III - overskrift

Liste over operationstyper, der vedrører prioriteringen, som er omhandlet i artikel 16a, stk. 1, litra g)

Vejledende liste over operationstyper, der vedrører prioriteringen, som er omhandlet i artikel 16a, stk. 1, litra g)

Ændring 26**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Bilag**

Forordning (EF) nr. 1698/2005

Bilag III – kolonne 1 – linje 1

Oprettelse af nye bredbånds-infrastrukturer, inkl. backhaul-faciliteter (f.eks. faste forbindelser, jordbaserede trådløse forbindelser, satellitbaserede forbindelser eller en kombination af disse teknologier)

Oprettelse af nye bredbånds-infrastrukturer, inkl. backhaul-faciliteter **og jordbaseret udstyr** (f.eks. faste forbindelser, jordbaserede trådløse forbindelser, satellitbaserede forbindelser eller en kombination af disse teknologier) **og andre nødvendige former for støtte (f.eks. installation og vedligeholdelse)**

Ændring 27**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Bilag**

Forordning (EF) nr. 1698/2005

Bilag III – linje 3a (ny)

Indførelse af offentlig adgang til bredbåndsfaciliteter

Artikel 56: Basale tjenester til erhvervslivet og befolkningen i landdistrikter

Onsdag, den 6. maj 2009

Ændringsbudget nr. 4/2009

P6_TA(2009)0355

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 4/2009 for regnskabsåret 2009, sektion III - Kommissionen (9126/2009 - C6-0156/2009 - 2009/2039(BUD))

(2010/C 212 E/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 272 og Euratom-traktatens artikel 177,
 - der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾, særlig artikel 37 og 38,
 - der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2009, endeligt vedtaget den 18. december 2008 ⁽²⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarelig økonomisk forvaltning ⁽³⁾,
 - der henviser til det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 4/2009 for regnskabsåret 2009, forelagt af Kommissionen den 8. april 2009 (SEK(2009)0496),
 - der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 4/2009, vedtaget af Rådet den 27. april 2009 (9126/2009 - C6-0156/2009)
 - der henviser til forretningsordenens artikel 69 og bilag IV,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A6-0281/2009),
 - A. der henviser til, at forslaget til ændringsbudget nr. 4 til det almindelige budget for 2009 omfatter ændring af lofterne for den flerårige finansielle ramme for udgiftsområde 1a og 2,
 - B. der henviser til, at formålet med forslaget til ændringsbudget nr. 4/2009 er formelt at opføre disse budgetmæssige tilpasninger i 2009-budgettet,
1. noterer sig det foreløbige forslag til ændringsbudget nr. 4/2009;
 2. godkender forslaget til ændringsbudget nr. 4/2009 uændret;
 3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 69 af 13.3.2009.

⁽³⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Onsdag, den 6. maj 2009

Ændringsbudget nr. 5/2009

P6_TA(2009)0356

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5/2009 for regnskabsåret 2009, Sektion III - Kommissionen (9127/2009 - C6-0157/2009 - 2009/2040(BUD))

(2010/C 212 E/39)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 272 og Euratom-traktatens artikel 177,
 - der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾, særlig artikel 37 og 38,
 - der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2009 endeligt vedtaget den 18. december 2008 ⁽²⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾,
 - der henviser til det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5/2009 for regnskabsåret 2009 som forelagt af Kommissionen den 15. april 2009 (KOM(2009)0177),
 - der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 5/2009, vedtaget af Rådet den 27. april 2009 (9127/2009 - C6-0157/2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 69 og bilag IV,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A6-0282/2009),
 - A. der henviser til, at forslaget til ændringsbudget nr. 5 til Det Almindelige Budget for 2009 omfatter budgetteringen af overskuddet fra gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2008,
 - B. der henviser til, at formålet med forslaget til ændringsbudget nr. 5/2009 formelt er at opføre disse budgetmæssige tilpasninger i budgettet for regnskabsåret 2009,
1. noterer sig det foreløbige forslag til ændringsbudget nr. 5/2009;
 2. godkender forslaget til ændringsbudget nr. 5/2009 uden ændringer;
 3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 69 af 13.3.2009.

⁽³⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Onsdag, den 6. maj 2009

Elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, beskyttelse af privatlivets fred og forbrugerbeskyttelse *II**

P6_TA(2009)0360

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (16497/1/2008 – C6-0068/2009 – 2007/0248(COD))

(2010/C 212 E/40)

(Fælles beslutningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets fælles holdning (16497/1/2008 - C6-0068/2009),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0698),
 - der henviser til Kommissionens ændrede forslag (KOM(2008)0723),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 62,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A6-0257/2009),
1. godkender den fælles holdning som ændret;
 2. tager Kommissionens erklæringer, som er vedføjet denne beslutning, til efterretning;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 24.9.2008, P6_TA(2008)0452.

Onsdag, den 6. maj 2009

P6_TC2-COD(2007)0248

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved andenbehandlingen til den endelige retsakt, direktiv 2009/136/EF).

BILAG**Kommissionens erklæring om forsyningspligt****Betragtning (3a) - Forsyningspligt**

Kommissionen noterer sig teksten i betragtning (3a), som Europa-Parlamentet og Rådet er blevet enige om.

Kommissionen ønsker i den forbindelse at understrege, at den som anført i meddelelsen KOM (2008)0572 af 25. september 2008 om forsyningspligtens omfang i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i løbet af 2009 vil lancere en bred debat på EU-niveau, hvor en lang række alternative tilgange vil blive undersøgt, og alle berørte parter vil få lejlighed til at give udtryk for deres synspunkter.

Kommissionen vil sammenfatte debatten i en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet og vil senest den 1. maj 2010 i nødvendigt omfang fremsætte forslag til ændring af forsyningspligtdirektivet.

Kommissionens erklæring om underretning om brud på datasikkerheden**Artikel 2, litra h) og artikel 4, stk. 3 - direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation**

Med reformen af regelsættet for elektronisk kommunikation bliver der indført et nyt begreb i EU's regler om beskyttelse af data og privatliv: udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og -netværk er forpligtede til at anmelde brud på datasikkerheden. Det er et vigtigt skridt i retning af en forbedret sikkerhed og beskyttelse af privatlivet, selv om det på nuværende tidspunkt er begrænset til elektroniske kommunikationstjenester.

Kommissionen noterer sig Europa-Parlamentets ønske om, at en forpligtelse til at underrette om brud på persondatasikkerheden ikke begrænses til elektroniske kommunikationstjenester, men udvides til også at omfatte udbydere af informationssamfundstjenester. En sådan tilgang ville være helt i tråd med den generelle offentlige politiske målsætning om at styrke beskyttelsen af EU-borgernes personoplysninger og deres mulighed for at anlægge sag, såfremt der sker misbrug af sådanne oplysninger.

I denne forbindelse ønsker Kommissionen at fastholde sit standpunkt, som blev fremsat i løbet af forhandlingerne om reformen af regelsættet, at forpligtelsen for udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester til at anmelde brud på persondatasikkerheden giver anledning til at udvide debatten til generelle krav om underretning ved brud.

Derfor vil Kommissionen straks påbegynde det nødvendige forberedende arbejde, herunder høring af interesserede parter med henblik på at fremlægge passende forslag på dette område inden 2011. Derudover vil Kommissionen rådføre sig med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om muligheden for anvendelse med øjeblikkelig virkning af principperne i reglerne om underretning i tilfælde af brud på datasikkerheden i direktiv 2002/58/EF inden for andre sektorer, uanset hvilken sektor eller type af oplysninger der er tale om.

Onsdag, den 6. maj 2009

Elektroniske kommunikationsnet og -tjenester ***II

P6_TA(2009)0361

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (16496/1/2008 - C6-0066/2009 - 2007/0247(COD))

(2010/C 212 E/41)

(Fælles beslutningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets fælles holdning (16496/1/2008 - C6-0066/2009),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0697),
 - der henviser til Kommissionens ændrede forslag (KOM(2008)0724),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 62,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0272/2009),
1. godkender den fælles holdning som ændret;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 24.9.2008, P6_TA(2008)0449.

Onsdag, den 6. maj 2009

P6_TC2-COD(2007)0247

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

- under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,
- under henvisning til forslag fra Kommissionen,
- under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
- under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
- efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾,

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det nuværende EU-regelsæt for elektronisk kommunikation udgøres af fem direktiver: direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) ⁽⁴⁾, direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) ⁽⁵⁾, direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet) ⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og tjenester (forsyningspligtdirektivet) ⁽⁷⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽⁸⁾ (i det følgende samlet benævnt »rammedirektivet og særdirektiverne«); Kommissionen skal jævnligt vurdere, hvordan disse direktiver fungerer, bl.a. for at afgøre, om den teknologiske og markedsmæssige udvikling giver grund til ændringer.
- (2) I den forbindelse fremlagde Kommissionen sine første konklusioner i en meddelelse af 29. juni 2006 om revurderingen af EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. På grundlag af disse første konklusioner er der gennemført en offentlig høring, hvoraf det er fremgået, at det vigtigste problem at tage op er den omstændighed, at der stadig ikke er skabt et indre marked for elektronisk kommunikation. Det konstateres navnlig, at uensartet lovgivning og uoverensstemmelser mellem de nationale tilsynsmyndigheders aktiviteter sætter ikke blot sektorens konkurrenceevne på spil, men også de væsentlige fordele, som konkurrence på tværs af grænserne medfører for forbrugere.

⁽¹⁾ EUT C 224 af 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUT C 257 af 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 24.9.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 16.2.2009 (EUT C 103 E af 5.5.2009, s. 1) og Europa-Parlamentets holdning af 6.5.2009.

⁽⁴⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

⁽⁵⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

⁽⁸⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

Onsdag, den 6. maj 2009

- (3) EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester bør derfor revideres, med henblik på at få et fuldt fungerende indre marked for elektronisk kommunikation ved at styrke fællesskabsordningen for regulering af operatører med en stærk markedsposition på de centrale markeder. Reformen af regelsættet suppleres ved || Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 af ... [om oprettelse af **Sammenslutningen** af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for **Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor**] (*). Reformen omfatter også opstilling af en effektiv og koordineret strategi for frekvensforvaltning, der skal skabe et europæisk samarbejdsområde for information, samt skærpelse af bestemmelserne for brugere med handicap for at opnå et informationssamfund, der er åbent for alle.
- (4) *I erkendelse af, at internettet er nødvendigt i uddannelsesøjemed og i forbindelse med den praktiske udøvelse af ytringsfriheden og adgangen til information, bør enhver begrænsning for udøvelsen af disse grundlæggende rettigheder være i overensstemmelse med den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Kommissionen bør i forbindelse med disse spørgsmål iværksætte en bred offentlig høring.*
- (5) Målet er gradvis at mindske mængden af forhåndsregulerende sektorspecifikke bestemmelser, efterhånden som konkurrencen på markederne udvikler sig, og i sidste instans at lade den elektroniske kommunikation blive styret udelukkende gennem konkurrencelovgivningen. Da markederne for elektronisk kommunikation har udvist stærk konkurrencedynamik de seneste år, er det meget vigtigt, at forhåndsregulerede forpligtelser kun benyttes, hvor der ikke er effektiv og bæredygtig konkurrence.
- (6) *Kommissionen bør i forbindelse med sine undersøgelser af, hvordan rammedirektivet og særdirektiverne fungerer, vurdere, om der på baggrund af udviklingen på markedet og med sigte på både konkurrence og forbrugerbeskyttelse fortsat er behov for bestemmelserne om sektorspecifik forhåndsregulering i artikel 8-13a i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet), eller om de skal ændres eller ophæves.*
- (7) For at sikre en forholdsmæssig og smidig tilgang til de varierende konkurrencevilkår **bør** de nationale tilsynsmyndigheder **have mulighed for** at definere markeder på subnational basis og ophæve forpligtelser på markeder og/eller i geografiske områder, hvor der er en effektiv infrastrukturkonkurrence.
- (8) *For at opfylde målene i Lissabondagsordenen er det nødvendigt at skabe passende incitamenter for investering i nye høj-hastighedsnet, der støtter innovationen i forbindelse med indholdsrige internet-tjenester og styrker Den Europæiske Unions internationale konkurrenceevne. Sådanne net har et enormt potentiale til at give forbrugerne og erhvervslivet i hele Den Europæiske Union fordele. Det er derfor afgørende at fremme bæredygtige investeringer i udviklingen af disse net, idet man fastholder konkurrencen og øger forbrugernes valgmuligheder gennem forudsigelighed og sammenhæng i reguleringen.*
- (9) *Kommissionen anerkendte i sin meddelelse af 20. marts 2006 »Bredbånd til hele EU«, at der i Den Europæiske Union er regionale uligheder med hensyn til adgangen til højhastighedsbredbåndstjenester. Lettere adgang til frekvensressourcer vil lette udviklingen af højhastighedsbredbåndstjenester i fjerntliggende regioner. Trods den generelle stigning i antallet af bredbåndsforbindelser har bredbåndsadgang kun vundet begrænset udbredelse i en række regioner på grund af de høje omkostninger som følge af lav befolkningstæthed og en isoleret beliggenhed. For at sikre investeringer i nye teknologier i underudviklede regioner bør reguleringen af elektronisk kommunikation være i overensstemmelse med andre politiske foranstaltninger, herunder statsstøttepolitikken, samhørighedspolitikken og de bredere industripolitiske målsætninger.*
- (10) *I forbindelse med offentlige investeringer i netværk bør princippet om ikke-diskrimination overholdes. Med henblik herpå bør offentlig støtte tildeles ved åbne, gennemsigtige og konkurrencedygtige procedurer.*

(*) EUT L ...

Onsdag, den 6. maj 2009

- (11) For at gøre det muligt for de nationale tilsynsmyndigheder at opfylde de mål, der er opstillet i rammedirektivet og særdirektiverne, særlig om gennemgående interoperabilitet, bør anvendelsesområdet for rammedirektivet udvides til også at omfatte visse aspekter af radio- og teleterminaludstyr som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse⁽¹⁾, og forbrugerudstyr til digital-tv for at lette adgangen for handicappede brugere.
- (12) Visse definitioner bør tydeliggøres eller ændres, så de afspejler den markeds-mæssige og teknologiske udvikling, og så tvetydigheder, der er konstateret ved gennemførelsen af regelsættet, fjernes.
- (13) De nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed bør styrkes, så de kan anvende regelsættet med større gennemslagskraft, og så deres autoritet og forudsigeligheden i deres afgørelser øges. Til dette formål bør det udtrykkeligt fastsættes i national ret, at den nationale tilsynsmyndighed, der er ansvarlig for forhåndsregulering af markedet eller for bilæggelse af tvister mellem virksomheder, i udførelsen af sine opgaver er beskyttet mod indblanding udefra og politisk pres, der kan forhindre en uafhængig vurdering af de sager, den skal behandle. *En sådan påvirkning udefra gør en instans, der medvirker i den nationale lovgivningsproces, uegnet til at fungere som tilsynsmyndighed under regelsættet.* Derfor bør der på forhånd opstilles regler for, på hvilket grundlag ledelsen for en national tilsynsmyndighed kan afskediges, så enhver rimelig tvivl om tilsynsmyndighedens uafhængighed og upåvirkelighed over for eksterne faktorer fjernes. Det er vigtigt, at de nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for forhåndsregulering af markedet, har deres eget budget, der bl.a. sætter dem i stand til at ansætte tilstrækkeligt med kvalificeret personale. Af hensyn til åbenhed i forvaltningen bør dette budget hvert år offentliggøres.
- (14) For at skabe retlig sikkerhed for markedsdeltagerne bør klageinstanserne udføre deres funktioner effektivt; klagesager bør navnlig ikke være unødigt langvarige. ***Foreløbige foranstaltninger, der suspenderer virkningerne af en national tilsynsmyndigheds afgørelse, bør kun være tilladt, hvis det er presserende nødvendigt for at forhindre, at den part, der har anmodet om disse foranstaltninger, påføres alvorlig og uoprettelig skade, og når det er nødvendigt af hensyn til balancen mellem parternes interesser.***
- (15) Der har været store forskelle i den måde, hvorpå klageinstanserne har benyttet foreløbige foranstaltninger til at suspendere de nationale tilsynsmyndigheders afgørelser. For at skabe større ensartethed bør der indføres fælles fremgangsmåder i overensstemmelse med Fællesskabets retspraksis. Klageinstanserne bør også have ret til at anmode om tilgængelige oplysninger, som er offentliggjort af **BEREC**. I betragtning af den betydning klagesager har for, hvordan regelsættet som helhed fungerer, bør der indføres en ordning for indsamling af oplysninger om klagesager og beslutninger om suspension af de nationale tilsynsmyndigheders afgørelser i alle medlemsstater samt for rapportering af disse oplysninger til Kommissionen.
- (16) For at sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder udfører deres opgaver effektivt, bør de oplysninger, som de indsamler, omfatte regnskabsoplysninger om de detailmarkeder, der er knyttet til engrosmarkeder, hvor en operatør har en stærk markedsposition, og som derfor reguleres af den nationale tilsynsmyndighed. Endvidere bør oplysningerne omfatte data, der sætter den nationale tilsynsmyndighed i stand til at vurdere de mulige følger af planlagte opgraderinger eller ændringer i nettopologien for udviklingen i konkurrencen eller for engrosprodukter, der stilles til rådighed for andre parter.
- (17) Den nationale høring, der skal iværksættes i henhold til rammedirektivets artikel 6, bør gennemføres før den fællesskabshøring, der er omhandlet i samme direktivs **artikel 7 og 7a**, således at interesseparternes synspunkter kan afspejles i fællesskabshøringen. Derved undgår man også at skulle gennemføre endnu en fællesskabshøring, hvis den nationale høring fører til ændring af den planlagte foranstaltning.

⁽¹⁾ EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

Onsdag, den 6. maj 2009

- (18) De nationale tilsynsmyndigheders skønsebeføjelser må forliges med udviklingen af en ensartet reguleringspraksis og en konsekvent anvendelse af regelsættet, for at tilsynsmyndighederne kan medvirke effektivt til at udvikle og komplettere det indre marked. Tilsynsmyndighederne bør derfor støtte Kommissionens og **BEREC's** aktiviteter vedrørende det indre marked.
- (19) Den fællesskabsordning, der gør det muligt for Kommissionen at kræve, at en national tilsynsmyndighed trækker planlagte foranstaltninger vedrørende markedsafgrænsning og udpegning af operatører med en stærk markedsposition tilbage, har bidraget væsentligt til en ensartet fremgangsmåde for udpegning af forhold, hvor der kan anvendes forhåndsregulering, og hvor operatører skal være omfattet af en sådan regulering. Kommissionens overvågning af markedet og særlig erfaringerne med proceduren i rammedirektivets artikel 7 har vist, at manglende ensartethed i de nationale tilsynsmyndigheders anvendelse af afhjælpende foranstaltninger selv under lignende markedsforhold kan underminere det indre marked for elektronisk kommunikation. Derfor kan Kommissionen *bidrage* til at sikre en større grad af konsekvens i anvendelsen af afhjælpende foranstaltninger ved at vedtage udtalelser om udkast til foranstaltninger, som foreslås af de nationale tilsynsmyndigheder. For at få gavn af de nationale tilsynsmyndigheders ekspertise inden for markedsanalyse bør Kommissionen rådføre sig med **BEREC**, før den træffer sine afgørelser og/eller afgiver udtalelser.
- (20) Det er vigtigt, at regelsættet gennemføres rettidigt. Når Kommissionen har truffet afgørelse om, at en national tilsynsmyndighed skal trække en planlagt foranstaltning tilbage, bør tilsynsmyndigheden forelægge en revideret foranstaltning for Kommissionen. Der bør fastsættes en frist for notifikation af den reviderede foranstaltning til Kommissionen i henhold til rammedirektivets artikel 7, så markedsdeltagerne har mulighed for at vide, hvor længe markedsanalysen varer, og så retssikkerheden øges.
- (21) I betragtning af de korte tidsfrister, der gælder ifølge ordningen for fællesskabshøring, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage henstillinger og/eller retningslinjer til forenkling af procedurerne for udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder, f.eks. hvor der er tale om stabile markeder eller mindre ændringer i tidligere notificerede foranstaltninger. Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at tillade en undtagelse fra kravet om notifikation for at strømline procedurerne i visse tilfælde.
- (22) I overensstemmelse med målene for Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og FN's konvention om handicappedes rettigheder bør regelsættet sikre, at alle brugere, herunder handicappede slutbrugere, ældre og brugere med særlige sociale behov, har nem adgang til tjenester af høj kvalitet og til en overkommelig pris. Ifølge erklæring nr. 22, der er knyttet som bilag til slutakten til Amsterdamtraktaten, skal Fællesskabets institutioner i forbindelse med udarbejdelsen af foranstaltninger i henhold til artikel 95 i traktaten tage hensyn til handicappedes behov.
- (23) *Et konkurrencedygtigt marked vil give brugerne et stort udvalg af indhold, applikationer og tjenester. De nationale tilsynsmyndigheder bør fremme brugernes adgang til og mulighed for at viderefremme informationer samt deres mulighed for at benytte applikationer og tjenester.*
- (24) Radiofrekvenser bør betragtes som en knap offentlig ressource, der både har stor offentlig værdi og stor markedsværdi. Det er i offentlighedens interesse, at sådanne radiofrekvenser forvaltes så effektivt og virkningsfuldt som muligt set ud fra et økonomisk, socialt og miljømæssigt perspektiv under hensyntagen til *radiofrekvensernes vigtige rolle for elektronisk kommunikation og målene om kulturel mangfoldighed og mediepluralisme og om social og territorial samhørighed*. Hindringer for en effektiv udnyttelse *bør derfor* gradvist fjernes.
- (25) *Frekvenspolitiske tiltag i Det Europæiske Fællesskab bør hverken berøre foranstaltninger, der under overholdelse af fællesskabsretten træffes på fællesskabsplan eller på nationalt plan med sigte på almenyttige målsætninger, navnlig i forbindelse med regulering af indhold og med av- og mediepolitikken, eller medlemsstaternes ret til at tilrettelægge og anvende deres radiofrekvenser på en måde, der tjener den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller forsvaret.*

Onsdag, den 6. maj 2009

- (26) *Skiftet fra analogt til digitalt jordbaseret tv vil, under hensyntagen til de forskellige forhold i medlemsstaterne og som følge af den digitale teknologis bedre transmissionseffektivitet, øge tilgængeligheden af værdifulde frekvenser inden for Fællesskabet (»digitaliseringsdividenden«).*
- (27) Inden der foreslås en specifik harmoniseringsforanstaltning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen) ⁽¹⁾, bør Kommissionen foretage en konsekvensanalyse, der vurderer omkostninger og fordele ved de foreslåede foranstaltninger, f.eks. opnåelse af stordriftsfordele og tjenesternes interoperabilitet til gavn for forbrugerne, indvirkningen på effektiv brug af radiofrekvenser eller ønsket om harmoniseret anvendelse i de forskellige dele af Den Europæiske Union.
- (28) Selv om frekvensforvaltningen forbliver under medlemsstaternes kompetence, kan **strategisk planlægning**, samordning og i givet fald harmonisering på fællesskabsplan medvirke til at sikre, at frekvensbrugerne får fuldt udbytte af fordelene ved det indre marked, og at EU's interesser forsvares effektivt på globalt plan. **Derfor bør der i nødvendigt omfang opstilles lovgivningsmæssige flerårige radiofrekvenspolitikprogrammer, som fastlægger de politiske retningslinjer og målsætninger for den strategiske planlægning og harmonisering af brugen af radiofrekvenser i Fællesskabet. Disse politiske retningslinjer og målsætninger kan indeholde henvisninger til den adgang til og den effektive udnyttelse af radiofrekvenser, der er en forudsætning for etableringen af et funktionsdygtigt indre marked, samt, hvor det er relevant, henvisninger til harmonisering af procedurerne for tildeling af generelle tilladelser eller individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, hvor det måtte være nødvendigt for at overvinde hindringer for det indre marked. Disse politiske retningslinjer og målsætninger bør være i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne.**
- (29) *Kommissionen har givet udtryk for, at den agter at ændre Kommissionens afgørelse 2002/622/EF af 26. juli 2002 om nedsættelse af en frekvenspolitikgruppe ⁽²⁾, inden dette direktiv træder i kraft, således at Europa-Parlamentet og Rådet får mulighed for at anmode om mundtlige eller skriftlige udtalelser eller rapporter fra frekvenspolitikgruppen om frekvenspolitikken i forbindelse med elektronisk kommunikation, og således at frekvenspolitikgruppen rådgiver Kommissionen om det foreslåede indhold af frekvenspolitikprogrammerne.*
- (30) Bestemmelserne om frekvensforvaltning i dette direktiv bør være forenelige med arbejdet i internationale og regionale organisationer, der beskæftiger sig med radiofrekvensforvaltning, såsom Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) og Den Europæiske Conference of Post- og Teleadministrationer (CEPT), for at sikre en effektiv forvaltning og harmonisering af frekvensanvendelsen i hele Fællesskabet og **mellem medlemsstaterne og andre medlemmer af ITU.**
- (31) Radiofrekvenser bør forvaltes således, at skadelig interferens undgås. Det grundlæggende begreb skadelig interferens bør derfor defineres tydeligt, så regulerende indgreb begrænses til, hvad der er nødvendigt for at forhindre en sådan interferens.
- (32) Den nuværende frekvensforvaltning og måden at fordele frekvenser på er generelt baseret på administrative beslutninger, der ikke er tilstrækkeligt fleksible til at tage højde for den teknologiske og økonomiske udvikling, særlig den hurtige udvikling inden for trådløs teknologi og den stigende efterspørgsel efter båndbredde. De urimelige forskelle mellem de nationale politikker medfører øgede omkostninger og tabte markedsmuligheder for frekvensbrugerne og forsinker innovationen til skade for det indre marked, forbrugerne og økonomien som helhed. Desuden kan vilkårene for adgang til og brug af radiofrekvenser variere, alt efter hvilken type operatør der er tale om, til trods for at de elektroniske ydelser, der leveres af disse operatører i stigende grad overlapper hinanden; dette medfører spændinger mellem rettighedshaverne, skævheder i priserne på adgang til frekvenser og en mulig forvridning af det indre marked.

⁽¹⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 1.⁽²⁾ EFT L 198 af 27.7.2002, s. 49.

Onsdag, den 6. maj 2009

- (33) Landegrænserne får stadig mindre betydning for, hvordan frekvensressourcerne udnyttes bedst. En opsplittet forvaltning af adgang til frekvensrettigheder virker begrænsende for investeringer og innovation og forhindrer operatører og udstyrsfabrikanter i at høste stordriftsfordele; derved hæmmes udviklingen af et indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der anvender radiofrekvenser.
- (34) Fleksibilitet i frekvensforvaltningen og adgangen til frekvenser bør øges gennem teknologi- og tjenesteneutralitets tilladelser, der tillader frekvensbrugerne at vælge de bedste teknologier og tjenester til udnyttelse af frekvensbånd, der **i de relevante nationale planer for frekvenstilldeling, der er opstillet i overensstemmelse med fællesskabsretten (»principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet«), står til rådighed for elektroniske kommunikationstjenester** . Administrative beslutninger om brug af bestemte teknologier og tjenester bør gælde, når mål af almen interesse står på spil, og bør være klart begrundede og jævnlige tages op til fornyet overvejelse.
- (35) Begrænsninger i princippet om teknologineutralitet bør være relevante og begrundet i nødvendigheden af at undgå skadelig interferens, f.eks. ved at stille krav om udstrålingsmasker og effektniveau, at beskytte folkesundheden ved at begrænse befolkningens udsættelse for elektromagnetiske felter, at sikre velfungerende tjenester gennem et passende niveau for tjenesternes tekniske kvalitet, uden nødvendigvis at udelukke muligheden for at anvende mere end en tjeneste i samme frekvensbånd, at sikre en passende fælles brug af frekvenser, særlig hvor brugen kun er betinget af generelle tilladelser, at sikre effektiv brug af frekvenser eller at opfylde almenlystige mål i overensstemmelse med fællesskabsretten.
- (36) Frekvensbrugerne bør også kunne vælge frit, hvilke tjenester de vil tilbyde via frekvenserne, idet der dog skal tages hensyn til overgangsforanstaltninger i forbindelse med tidligere erhvervede rettigheder. **Der bør på den anden side tillades foranstaltninger, der kræver, at der** tilbydes en bestemt tjeneste for at opfylde klart afgrænsede almenlystige målsætninger, herunder menneskers sikkerhed, fremme af social, regional eller territorial samhørighed, eller effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne, hvis en sådan fravigelse er nødvendig og står i et rimeligt forhold til målene. Disse mål bør omfatte fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme som fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsretten. Medmindre det er nødvendigt for at beskytte menneskers sikkerhed eller **undtagelsesvis for at** opfylde andre almenlystige mål **som defineret af medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsretten**, bør undtagelser ikke give bestemte tjenester eksklusiv brugsret, men i stedet give de pågældende tjenester forrang, så andre tjenester eller teknologier så vidt muligt også kan anvende samme frekvensbånd.
- (37) Det henhører under medlemsstaternes kompetence at fastlægge omfanget og arten af enhver undtagelse vedrørende fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme.
- (38) Da tildeling af frekvenser til bestemte teknologier eller tjenester udgør en fravigelse af principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet og begrænser friheden til at vælge, hvilken tjeneste der udbydes, og hvilken teknologi der anvendes, bør ethvert forslag om en sådan tildeling være omgivet af åbenhed og forelægges for offentligheden til høring.
- (39) Af fleksibilitets- og effektivitetshensyn kan de nationale tilsynsmyndigheder tillade frekvensbrugerne frit at overdrage eller udleje deres brugsrettigheder til tredjemand. Dette muliggør en markedsbaseret værdiansættelse af frekvenser. De nationale tilsynsmyndigheder bør, i betragtning af deres beføjelser til at sikre en effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne, tage skridt til at sikre, at handel med frekvenser ikke medfører konkurrenceforvridning, hvor frekvenser ikke udnyttes.
- (40) Indførelsen af teknologi- og tjenesteneutralitet samt handel i forbindelse med eksisterende brugsrettigheder til frekvenser kan gøre det nødvendigt at anvende overgangsbestemmelser, herunder foranstaltninger for at sikre fair konkurrence, da den nye ordning kan medføre, at visse frekvensbrugere får ret til at konkurrere med frekvensbrugere, der har erhvervet deres rettigheder under mere byrdefulde vilkår. **Hvor der for at opfylde almenlystige målsætninger er tildelt rettigheder som en undtagelse fra de generelle regler eller ud fra andre kriterier end objektive, transparente, forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende kriterier, bør situationen for indehaverne af sådanne rettigheder omvendt ikke være til skade for deres nye konkurrenter, ud over hvad der er nødvendigt for at nå den pågældende almenlystige målsætning eller en anden tilsvarende almenlystig målsætning.**

Onsdag, den 6. maj 2009

- (41) For at styrke det indre marked og støtte udviklingen af grænseoverskridende tjenester bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger vedrørende nummerforhold.
- (42) Tilladelser til virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som giver virksomhederne adgang til offentlig eller privat ejendom, er en væsentlig faktor i etableringen af elektroniske net og nye netelementer. Unødvendig kompleksitet og forsinkelse i procedurerne for tildeling af rettigheder til at installere faciliteter kan derfor udgøre en betydelig hindring for udviklingen af konkurrence. Derfor bør tildelingen af rettigheder til at installere faciliteter til godkendte virksomheder forenkles. De nationale tilsynsmyndigheder bør være i stand til at koordinere erhvervsens af rettigheder til at installere faciliteter og stille relevante oplysninger til rådighed på deres websteder.
- (43) Det er nødvendigt at styrke medlemsstaternes beføjelser med hensyn til indehavere af rettigheder til at installere faciliteter for at sikre, at et nyt net etableres eller udbygges på en retfærdig, effektiv og miljømæssigt forsvarlig måde og uafhængigt af enhver forpligtelse for en operatør med en stærk markedsposition til at give adgang til sit elektroniske kommunikationsnet. En bedre delt udnyttelse af faciliteter kan styrke konkurrencen væsentligt og nedsætte de samlede økonomiske og miljømæssige omkostninger ved etablering af elektronisk kommunikationsinfrastruktur for virksomheder, navnlig af nye adgangsnet. De nationale tilsynsmyndigheder bør have beføjelse til at kræve, at indehaverne af rettighederne til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom deles om sådanne faciliteter eller sådan ejendom (herunder fysisk samhusning) for at tilskynde til effektive investeringer i infrastruktur og fremme af innovation efter en offentlig høring af passende varighed, hvor alle berørte parter bør have mulighed for at give deres synspunkter til kende. Sådanne ordninger for delt brug eller koordinering kan også omfatte bestemmelser om fordeling af omkostningerne ved delt brug af faciliteter eller ejendom og bør sikre, at der er en passende belønning af risici for de berørte virksomheder. De nationale tilsynsmyndigheder bør navnlig kunne pålægge delt brug af netelementer og tilhørende faciliteter såsom kabelkanaler, ledningskanaler, master, mandehuller, gadeskabe, antenner, tårne og andre høje støttekonstruktioner, bygninger eller adgangsveje til bygninger og en bedre koordinering af anlægsarbejder. De kompetente myndigheder, herunder navnlig de lokale myndigheder, bør i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder også udarbejde passende koordineringsprocedurer for offentlige arbejder og andre relevante offentlige faciliteter eller anden relevant offentlig ejendom, der kan omfatte procedurer, som sikrer, at de berørte parter får oplysning om relevante offentlige faciliteter eller relevant offentlig ejendom og igangværende eller planlagte offentlige arbejder, at de underrettes rettidigt om sådanne arbejder, og at delt brug lettes så vidt muligt.
- (44) Pålidelig og sikker formidling af oplysninger via elektroniske kommunikationsnet spiller en stadig mere central rolle i økonomien og samfundet som helhed. Systemernes kompleksitet, tekniske uheld og menneskelige fejl, ulykker og angreb kan alle have følger for den fysiske infrastruktur, der bruges til at formidle vigtige tjenester til borgerne i EU, herunder e-forvaltningstjenester. De nationale tilsynsmyndigheder bør derfor sikre, at de offentlige kommunikationsnets integritet og sikkerhed opretholdes. Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) ⁽¹⁾ bør medvirke til at øge sikkerhedsniveauet inden for elektronisk kommunikation ved blandt andet at yde ekspertise og rådgivning samt fremme udveksling af bedste praksis. Både ENISA og de nationale tilsynsmyndigheder bør have de nødvendige midler til at varetage deres opgaver, herunder beføjelser til at indhente tilstrækkelige oplysninger til, at de kan vurdere sikkerhedsniveauet i net og tjenester, såvel som omfattende og pålidelige oplysninger om faktiske sikkerhedshændelser, der har haft væsentlige følger for driften af net eller tjenester. En vellykket anvendelse af tilstrækkelige sikkerhedsforholdsregler er ikke en engangsforanstaltning, men en løbende gennemførelses-, revisions- og ajourføringsproces, derfor bør udbyderne af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester forpligtes til at træffe forholdsregler for at beskytte deres nets og tjenesters integritet og sikkerhed i overensstemmelse med de vurderede risici, idet de anvender de mest avancerede tekniske midler.
- (45) **Medlemsstaterne bør afsætte en passende periode til offentlige høringer inden vedtagelsen af specifikke foranstaltninger for at sikre, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnetværk eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, tager de tekniske og organisatoriske skridt, som er nødvendige for på hensigtsmæssig vis at imødegå sikkerhedsrisici for netværk og tjenesteydelser og for at sikre nettenes integritet.**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 460/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 1).

Onsdag, den 6. maj 2009

- (46) Hvor der er behov for at fastlægge et fælles sæt sikkerhedskrav, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at opnå et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i det indre marked. ENISA bør bidrage til at harmonisere relevante tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger ved at yde ekspertrådgivning. De nationale tilsynsmyndigheder bør have beføjelse til at udstede bindende instrukser vedrørende de tekniske gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til rammedirektivet. For at kunne varetage deres opgaver bør de have beføjelse til at efterforske tilfælde af manglende overholdelse og pålægge sanktioner.
- (47) *Med henblik på at sikre, at der ikke sker nogen konkurrenceforvridning eller -begrænsning på markederne for elektronisk kommunikation, bør de nationale tilsynsmyndigheder have mulighed for at indføre afhjælpende foranstaltninger til forebyggelse af overførsel af en stærk markedsposition fra et marked til et andet nært beslægtet marked. Det bør være klart, at den virksomhed, der har en stærk markedsposition på det primære marked, kun kan blive udpeget som værende i besiddelse af en stærk markedsposition på det sekundære marked, hvis forbindelserne mellem de to markeder er af en sådan beskaffenhed, at det er muligt at overføre den stærke markedsposition fra det primære til det sekundære marked, og hvis det sekundære marked er underlagt forhåndsregulering i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i henstillingen om relevante produkt- og tjenestemarkeder ⁽¹⁾.*
- (48) For at give markedsdeltagerne vished om retsgrundlaget er det nødvendigt at sætte en frist for markedsanalyserne. Det er vigtigt, at der gennemføres en markedsanalyse med jævne mellemrum og inden for en rimelig tidsramme. Tidsrammen bør afhænge af, om markedet tidligere har været genstand for en markedsanalyse og er blevet notificeret i overensstemmelse med reglerne. Hvis en national tilsynsmyndighed ikke analyserer et marked inden for den fastsatte frist, kan det påvirke det indre marked negativt, og almindelige overtrædelsesprocedurer vil muligvis ikke medføre den ønskede virkning i rette tid. Alternativt bør den pågældende nationale tilsynsmyndighed kunne anmode **BEREC** om bistand til at fuldføre markedsanalysen. Denne bistand kunne f.eks. have form af en særlig task-force bestående af repræsentanter for andre nationale tilsynsmyndigheder.
- (49) På grund af den høje grad af teknologisk innovation og stærkt dynamiske markeder i sektoren for elektronisk kommunikation er det nødvendigt hurtigt at tilpasse lovgivning på en koordineret og harmoniseret måde på fællesskabsplan, da erfaringen har vist, at afvigelser mellem de nationale tilsynsmyndigheder i gennemførelsen af EU-regelsættet kan skabe hindringer for udviklingen af det indre marked.
- (50) En vigtig opgave for **BEREC** er at vedtage udtalelser i forbindelse med tvister mellem parter i forskellige medlemsstater. De nationale tilsynsmyndigheder bør derfor tage hensyn til **BEREC's** udtalelse i sådanne sager.
- (51) Erfaringerne med gennemførelsen af EU-regelsættet tyder på, at de gældende bestemmelser, der giver de nationale tilsynsmyndigheder beføjelse til at pålægge bøder, ikke har skabt et tilstrækkeligt incitament til at overholde reglerne. Tilstrækkelige håndhævelsesbeføjelser kan medvirke til en rettidig gennemførelse af EU-regelsættet og dermed øge retssikkerheden, der er en vigtig drivkraft bag investering. Hele regelsættet er præget af mangel på effektive beføjelser i tilfælde af overtrædelse af reglerne. Ved indførelsen af en ny bestemmelse i rammedirektivet om sanktioner over for brud på forpligtelser i henhold til rammedirektivet og særdirektiverne bør det derfor sikres, at der anvendes ensartede og sammenhængende principper for håndhævelse og sanktioner i hele EU-regelsættet.
- (52) Det gældende EU-regelsæt omfatter en række bestemmelser, der skulle lette overgangen fra de gamle rammebestemmelser fra 1998 til det nye regelsæt fra 2002. Denne overgang er nu gennemført i alle medlemsstater, så de nævnte bestemmelser er overflødige og bør derfor ophæves.

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling af 11. februar 2003 om relevante produkt- og tjenestemarkeder inden for den elektroniske kommunikationssektor, som er underlagt forhåndsregulering i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EUT L 114 af 8.5.2003, s. 45).

Onsdag, den 6. maj 2009

- (53) Der bør tilskyndes til både reelle investeringer og konkurrence, som går hånd i hånd, således at økonomisk vækst, innovation og forbrugernes valgmuligheder øges.
- (54) *Konkurrencen fremmes bedst ved at sikre et økonomisk effektivt niveau for investering i nye og eksisterende infrastrukturer suppleret med regulering, hvor det måtte være nødvendigt for at opnå effektiv konkurrence i detaileddet. Et effektivt infrastrukturbaseret konkurrenceniveau findes, når infrastrukturoverlapningen er af et omfang, der betyder, at investorer kan forventes at opnå et rimeligt udbytte på baggrund af fornuftige forventninger til udviklingen i markedsandele.*
- (55) *De nationale tilsynsmyndigheder bør, når de pålægger forpligtelser i forbindelse med adgang til nye og forbedrede infrastrukturer, sikre, at disse adgangsbetingelser afspejler de omstændigheder, der ligger til grund for investeringsbeslutningen, og bl.a. tager hensyn til udbygningsomkostningerne, hvor hurtigt nye produkter og tjenester forventes at slå igennem, og det forventede detailpriseniveau. For at give investorerne planlægningsikkerhed bør de nationale tilsynsmyndigheder endvidere være i stand til om nødvendigt at fastsætte vilkår og betingelser for adgang, der er stabile gennem hensigtsmæssige analyseperioder. Disse vilkår og betingelser kan omfatte prisordninger, der afhænger af en kontrakts omfang eller løbetid, i overensstemmelse med fællesskabsretten, forudsat at de ikke har diskriminerende virkninger. Eventuelle adgangsbetingelser bør tage højde for nødvendigheden af at opretholde effektiv konkurrence til fordel for forbrugerne og virksomhederne.*
- (56) *Ved vurderingen af forholdsmæssigheden af de forpligtelser og vilkår, der pålægges, bør de nationale tilsynsmyndigheder tage hensyn til de forskellige konkurrenceforhold i de forskellige områder i medlemsstaterne.*
- (57) *Indføres der foranstaltninger til kontrol af priser, bør de nationale tilsynsmyndigheder søge at tillade investorerne et rimeligt udbytte af et bestemt nyt investeringsprojekt. Især kan der være risici forbundet med investeringsprojekter i forbindelse med nye adgangsnet, som understøtter produkter, for hvilke efterspørgslen er usikker på det tidspunkt, hvor investeringen foretages.*
- (58) *Enhver kommissionsbeslutning i henhold til artikel 19, stk. 1, i rammedirektivet bør være begrænset til reguleringsprincipper, -strategier og -metoder. For at undgå tvetydighed bør den ikke indeholde detaljerede påbud, som normalt afspejler nationale forhold, ligesom den ikke bør forbyde alternative strategier, som med rimelighed kan forventes at have tilsvarende virkning. En sådan beslutning bør være forholdsmæssigt afpasset og bør ikke indvirke på beslutninger, der er truffet af nationale tilsynsmyndigheder, og som ikke udgør nogen hindring for det indre marked.*
- (59) Bilag I til rammedirektivet indeholdt en liste over de markeder, der skulle være omfattet af henstillingen om produkt- og tjenestemarkeder, hvor det kan være berettiget at indføre forhåndsregulering. Dette bilag bør udgå, da dets formål som grundlag for udarbejdelse af den første udgave af henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder ¶, er opfyldt.
- (60) Det er muligvis ikke økonomisk holdbart for nytilkomne at dække den etablerede udbyders accessnet helt eller delvis inden for et rimeligt tidsrum. I den forbindelse kan bemyndigelse til ubundet adgang til abonnentledninger eller abonnentledningsafsnit hos udbydere, der har en stærk markedsposition, lette markedsadgangen og øge konkurrencen på detailmarkederne for bredbåndsadgang. I situationer, hvor ubundet adgang til abonnentledninger eller abonnentledningsafsnit ikke er teknisk eller økonomisk gennemførlig, kan der gælde relevante forpligtelser til at udbyde ikke-fysisk eller virtuel netadgang med en tilsvarende funktionalitet.

Onsdag, den 6. maj 2009

- (61) Formålet med krav om funktionel adskillelse, hvorved en vertikalt integreret udbyder forpligtes til at oprette driftsmæssigt adskilte forretningsenheder, er at sikre, at der leveres fuldt ligeværdige access-produkter til alle udbydere i detailledet, herunder udbyderens egne vertikalt integrerede afdelinger. Funktionel adskillelse kan styrke konkurrencen på en række relevante markeder ved at reducere incitamentet til forskelsbehandling væsentligt og ved at gøre det lettere at kontrollere og håndhæve overholdelsen af krav om ikke-diskrimination. I særlige tilfælde kan et krav om funktionel adskillelse være berettiget, hvor det *trods* vedvarende *forsøg* ikke er lykkedes at sikre reel ikke-diskrimination på flere af de berørte markeder, og hvor der er ringe eller ingen udsigt til konkurrence på infrastrukturen inden for en rimelig tidsfrist, efter at der er indført en eller flere afhjælpende foranstaltninger, der tidligere ansås for hensigtsmæssige. Hvis der indføres et sådant krav, er det dog yderst vigtigt at sikre, at incitamenterne for den pågældende virksomhed til at investere i sit net bevares, og at der ikke opstår potentielle negative virkninger for forbrugerne. Der skal således først gennemføres en koordineret analyse af de forskellige relevante markeder i tilknytning til accessnettet i overensstemmelse med den markedsanalyseprocedure, der er fastlagt i artikel 16 i rammedirektivet. Under gennemførelsen af markedsanalysen og den nærmere udformning af kravet om funktionel adskillelse bør de nationale tilsynsmyndigheder være særlig opmærksomme på de produkter, der skal forvaltes af de særskilte forretningsenheder, og tage hensyn til nettets dækning og teknologiske stade, der kan have betydning for muligheden for substitution mellem fastnetjenester og trådløse tjenester. For at undgå forvridning af konkurrencen i det indre marked bør planer om funktionel adskillelse godkendes på forhånd af Kommissionen.
- (62) Gennemførelsen af funktionel adskillelse bør ikke være til hinder for passende koordineringsmekanismer, der sikrer, at moderselskabets økonomiske og ledelsesmæssige tilsynsrettigheder tilgodeses.
- (63) Den fortsatte integration af det indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester nødvendiggør en bedre koordinering af brugen af forhåndsregulering i henhold til EU-regelsættet om elektronisk kommunikation.
- (64) Hvis en vertikalt integreret virksomhed vælger at overdrage sit accessnet eller en væsentlig del af det til en særskilt juridisk enhed med en anden ejer eller oprette en særskilt forretningsenhed til at stå for accessprodukter, bør den nationale tilsynsmyndighed vurdere konsekvenserne af den planlagte transaktion for alle eksisterende forpligtelser, der er pålagt den vertikalt integrerede udbyder, for at sikre, at eventuelle nye ordninger er i overensstemmelse med direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet). Den pågældende tilsynsmyndighed bør gennemføre en ny analyse af de markeder, hvor den udskilte forretningsenhed driver virksomhed, og indføre, opretholde, ændre eller ophæve forpligtelser i overensstemmelse hermed. Til dette formål bør den nationale tilsynsmyndighed kunne anmode virksomheden om oplysninger.
- (65) Det kan under visse omstændigheder være hensigtsmæssigt, at en national tilsynsmyndighed indfører forpligtelser for udbydere, der ikke har en stærk markedsposition, for at nå mål som gennemgående konnektivitet og interoperabilitet mellem tjenester eller for at fremme effektivitet og holdbar konkurrence og sikre flest mulige fordele for slutbrugerne, men det er nødvendigt at sikre, at sådanne forpligtelser pålægges i overensstemmelse med EU-regelsættet og navnlig dets notifikationsprocedurer.
- (66) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at tilpasse de vilkår for adgang til digital-tv- og -radiotjenester, der er opstillet i bilag I, til den markeds-mæssige og teknologiske udvikling. Det samme gælder den minimumsliste over vilkår i bilag II, der skal offentliggøres for at opfylde kravet om åbenhed.
- (67) Hvis markedsdeltagerne får lettere adgang til radiofrekvensressourcer, vil det bidrage til at fjerne hindringerne for markedsadgang. Desuden medvirker teknologiske fremskridt til at nedsætte risikoen for skadelig interferens i visse frekvensbånd, og dermed begrænses behovet for at tildele individuelle brugsrettigheder. Vilkår for brugen af frekvenser til udbud af elektroniske kommunikationstjenester bør derfor normalt fastlægges i generelle tilladelser, medmindre det i betragtning af frekvensernes anvendelse er nødvendigt at tildele individuelle brugsrettigheder for at beskytte mod skadelig interferens, sikre tjenesternes tekniske kvalitet, opretholde en effektiv udnyttelse af frekvenserne eller opfylde en særlig almennyttig målsætning. Beslutninger om behovet for at tildele individuelle rettigheder bør træffes i åbenhed og være afpasset efter formålet.

Onsdag, den 6. maj 2009

- (68) Indførelsen af kravet om teknologi- og tjenesteneutralitet i tildelingen af brugsrettigheder bør sammen med den udvidede mulighed for at overdrage rettigheder mellem virksomheder øge friheden og midlerne til at levere elektroniske kommunikationstjenester til offentligheden og derved også gøre det lettere at opfylde almennyttige målsætninger. Imidlertid kan visse almennyttige forpligtelser, der pålægges radio-/tv-selskaber vedrørende levering af audiovisuelle medietjenester, gøre det nødvendigt at anlægge særlige kriterier ved tildelingen af brugsrettigheder, når det anses for at være nødvendigt for at opfylde en specifik almennyttig målsætning, som medlemsstaterne har fastlagt i overensstemmelse med fællesskabsretten. De procedurer, der er forbundet med at forfølge almennyttige målsætninger, bør under alle omstændigheder være transparente, objektive, forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende.
- (69) Da individuelle brugsrettigheder begrænser den frie adgang til radiofrekvenser, bør gyldigheden af sådanne rettigheder, der ikke er omsættelige, være tidsbegrænset. Hvor brugsrettighederne giver mulighed for at forlænge gyldighedsperioden, bør de kompetente nationale myndigheder først gennemføre en revurdering, herunder en offentlig høring, hvor udviklingen på markedet, i dækningen og på det teknologiske område tages i betragtning. I betragtning af knapheden på frekvenser bør individuelle rettigheder, der tildeles virksomheder, jævnligt tages op til fornyet overvejelse. Når de kompetente nationale myndigheder gennemfører denne revurdering, bør de afveje rettighedshavernes interesser mod nødvendigheden af at fremme indførelsen af handel med frekvenser og en mere fleksibel udnyttelse af frekvensressourcerne ved at indføre generelle tilladelser, hvor det er muligt.
- (70) *Ved mindre ændringer af rettigheder og forpligtelser forstås ændringer, som hovedsagelig er af administrativ art og ikke ændrer den generelle tilladelse og de individuelle brugsrettigheder i væsentlig grad og således ikke kan give andre virksomheder konkurrencemæssige fordele.*
- (71) De kompetente nationale myndigheder bør have beføjelse til at sikre en effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne og i tilfælde, hvor frekvenser forbliver uudnyttede, tage skridt til at forhindre konkurrencehæmmende hamstring, der kan bremse ny tilgang til markedet.
- (72) De nationale tilsynsmyndigheder bør være i stand til effektivt at overvåge og sikre, at vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsrettighederne overholdes, og bør bl.a. have beføjelser til at pålægge effektive økonomiske eller administrative sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse af disse vilkår.
- (73) De vilkår, der kan knyttes til tilladelser, bør omfatte særlige betingelser vedrørende tilgængelighed for handicappede og offentlige myndigheders **og alarmtjenesters** behov for at kommunikere **indbyrdes og** med offentligheden før, under og efter en større katastrofe. I betragtning af hvor vigtig en rolle teknisk innovation spiller, bør medlemsstaterne tillige kunne udstede tilladelser til brug af radiofrekvenser til forsøgsformål, med særlige begrænsninger og betingelser, der er begrundet i, at rettighederne kun gælder til et forsøg.
- (74) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2887/2000 af 18. december 2000 om ubundet adgang til abonnentledninger ⁽¹⁾ har vist sig at være et virkningsfuldt redskab i den indledende fase af åbningen af markedet. Ifølge rammedirektivet skal Kommissionen overvåge overgangen fra rammebestemmelserne fra 1998 til regelsættet fra 2002 og, når tiden er inde, stille forslag om ophævelse af forordningen. I henhold til 2002-regelsættet har de nationale tilsynsmyndigheder pligt til at analysere markedet for engrossalg af ubundet adgang til trådbaserede net og delkredsløb med henblik på levering af bredbånds- og taletjenester, som *defineret* i henstillingen om relevante produkt- og tjenestemarkeder. Da alle medlemsstater har analyseret dette marked mindst én gang, og der er indført passende forpligtelser på grundlag af 2002-regelsættet, er forordning (EF) nr. 2887/2000 blevet overflødig og bør derfor ophæves.

(¹) EFT L 336 af 30.12.2000, s. 4.

Onsdag, den 6. maj 2009

- (75) De *nødvendige* foranstaltninger || til gennemførelse af rammedirektivet, adgangsdirektivet og tilladelsesdirektivet, bør vedtages i *overensstemmelse med* Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastlæggelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de *gennemførelsesbeføjelser*, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (76) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at vedtage henstillinger og/eller gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med notificerede udkast til foranstaltninger i henhold til artikel 7 i rammedirektivet, harmonisering vedrørende frekvens- og nummerforhold samt i spørgsmål vedrørende net- og tjenestesikkerhed, udpegning af de relevante produkt- og tjenestemarkeder, udpegning af transnationale markeder, gennemførelse af standarder og harmoniseret anvendelse af bestemmelserne i regelsættet. Kommissionen bør endvidere tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger til tilpasning af bilag I og II til adgangsdirektivet til den markeds-mæssige og teknologiske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i disse direktiver, herunder ved at supplere dem med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal *foranstaltningerne* vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)

I direktiv 2002/21/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. Dette direktiv fastlægger harmoniserede rammer for regulering af elektroniske kommunikations-tjenester, elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og tjenester **samt visse aspekter af terminaludstyr med sigte på at lette tilgængeligheden for handicappede brugere**. Det fastsætter de nationale tilsynsmyndigheders opgaver og opstiller en række procedurer, der skal sikre, at rammebestemmelserne anvendes ensartet i hele Fællesskabet. ▯

- 2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

- a) Litra a) affattes således:

»a) »elektronisk kommunikationsnet«: transmissionssystemer og, hvor det er relevant, koblings- og dirigeringsudstyr og andre ressourcer, herunder netelementer, der ikke er aktive, som gør det muligt at overføre signaler ved hjælp af trådforbindelse, radiobølger, lyslederteknik eller andre elektromagnetiske midler, herunder satellitnet, jordbaserede fastnet (kredsløbs- og pakkekoblede, herunder i internettet) og mobilnet, elkabelsystemer, i det omfang de anvendes til transmission af signaler, net, som anvendes til radio- og tv-spredning, samt kabel-tv-net, uanset hvilken type information der overføres«

- b) Litra b) affattes således:

»b) »transnationale markeder«: de i overensstemmelse med artikel 15, stk. 4, udpegede markeder, som dækker Fællesskabet eller en væsentlig del heraf, og som er lokaliseret i mere end en medlemsstat«

- c) Litra d) affattes således:

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Onsdag, den 6. maj 2009

- »d) »offentligt kommunikationsnet«: et elektronisk kommunikationsnet, som udelukkende eller overvejende bruges til udbud af elektroniske kommunikationstjenester, der er tilgængelige for offentligheden, og som danner grundlag for overførsel af information mellem nettermineringspunkter«

d) Følgende litra indsættes:

- »da) »nettermineringspunkt« (NTP): et fysisk punkt, hvor en abonnent får adgang til et offentligt kommunikationsnet; for net, hvor der anvendes kobling eller rutning, identificeres NTP ved hjælp af en specifik netadresse, der kan være knyttet til abonnentens nummer eller navn«

e) Litra e) affattes således:

- »e) »tilhørende faciliteter«: **tilhørende tjenester**, fysiske infrastrukturer og andre faciliteter eller elementer i tilknytning til et elektronisk kommunikationsnet og/eller en elektronisk kommunikationstjeneste, som muliggør udbud af tjenester via dette net og/eller denne tjeneste og/eller støtter denne eller har mulighed for at gøre dette og bl.a. omfatter bygninger eller adgangsveje til bygninger, **ledningsnet i bygninger**, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, kabelkanaler, ledningskanaler, master, mandehuller og skabe«

f) Følgende litra indsættes:

- »ea) »tilknyttede tjenester«: tjenester i tilknytning til et elektronisk kommunikationsnet og/eller en elektronisk kommunikationstjeneste, som muliggør udbud af tjenester via dette net og/eller denne tjeneste og/eller støtter denne eller har mulighed for at gøre dette og bl.a. omfatter nummerkonvertering eller systemer, der tilbyder tilsvarende funktioner, adgangsstyrings-systemer og elektroniske programoversigter samt andre tjenester såsom identitet, geografisk placering og tilstedeværelse«

g) Litra l) affattes således:

- »l) »særdirektiver«: direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet), direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (*).

(*) EUT L 201 af 31.7.2002, s. 37.«

h) Følgende litra tilføjes:

- »q) »frekvensallokering«: udpegning af et givet frekvensbånd til brug for en eller flere typer radiokommunikationstjenester, om nødvendigt på bestemte vilkår
- r) »skadelig interferens«: interferens, der udgør en fare for radionavigationstjenesters eller andre sikkerhedstjenesters aktiviteter, eller som på anden måde i alvorlig grad forringer, hindrer eller gentagne gange afbryder radiokommunikationstjenester, der fungerer i overensstemmelse med gældende internationale regler eller Fællesskabets eller medlemsstaternes gældende regler
- s) »opkald«: en forbindelse, som etableres ved hjælp af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste og giver mulighed for tovejsstalekommunikation.«

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

Onsdag, den 6. maj 2009

»3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder udøver deres beføjelser upartisk, transparent og rettidigt. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har tilstrækkelige økonomiske ressourcer og tilstrækkeligt personale til at udføre de opgaver, de pålægges.«

b) Følgende stykker indsættes:

»3a. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 4 og 5 skal de nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for forhåndsmarkedsregulering eller for bilæggelse af tvister mellem virksomheder i overensstemmelse med artikel 20 og 21 i dette direktiv, handle uafhængigt og må hverken søge eller modtage instrukser fra andre organer i forbindelse med udførelsen af de opgaver, de er pålagt i henhold til den nationale lovgivning, der gennemfører fællesskabslovgivningen. Dette er ikke til hinder for, at der kan føres tilsyn i overensstemmelse med nationale forfatningsretlige bestemmelser. Kun klageinstanser, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 4, har beføjelse til at suspendere eller omstøde afgørelser truffet af de nationale tilsynsmyndigheder. Medlemsstaterne sikrer, at lederen af en national tilsynsmyndighed eller i givet fald medlemmer af det kollegiale ledelsesorgan i en national tilsynsmyndighed, som omhandlet i første afsnit, eller disses stedfortrædere kun kan afskediges, hvis de ikke længere opfylder de betingelser for at udøve deres hverv, der på forhånd er fastlagt i den nationale lovgivning. Afgørelsen om at afskedige lederen af den pågældende nationale tilsynsmyndighed eller i givet fald medlemmer af det kollegiale ledelsesorgan skal offentliggøres på tidspunktet for afskedigelsen. Den afskedigede leder af den nationale tilsynsmyndighed eller i givet fald de afskedigede medlemmer af det kollegiale ledelsesorgan modtager en begrundelse, som de har ret til at kræve || offentliggjort, hvis det ellers ikke ville ske, hvilket medfører, at den offentliggøres.

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder, som omhandlet i første afsnit, har særskilte årsbudgetter. Budgetterne offentliggøres. **Medlemsstaterne sikrer desuden, at de nationale tilsynsmyndigheder råder over tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til aktivt at deltage i og bidrage til Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) (*)**.

3b. Medlemsstaterne sikrer, at **BEREC's** mål med hensyn til at fremme en bedre koordinering og sammenhæng på tilsynsområdet støttes aktivt af de nationale tilsynsmyndigheder.

3c. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder tager nøje hensyn til erklæringer og fælles udtalelser vedtaget af **BEREC**, når de træffer deres egne afgørelser for deres nationale markeder.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 af ... [om oprettelse af **Sammenslutningen** af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for **Elektronisk Kommunikation (BEREC)** og **dens støttekontor**].«

4) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan findes effektive mekanismer, ved hjælp af hvilke enhver bruger eller en virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, og som berøres af en national tilsynsmyndigheds afgørelse, kan påklage denne til en klageinstans, som er uafhængig af de involverede parter. Denne instans, som kan være en domstol, skal have den nødvendige ekspertise til || at udføre sine funktioner effektivt. Medlemsstaterne sikrer, at der tages behørigt hensyn til sagens omstændigheder, og at der forefindes en effektiv klagemekanisme.

Klagesagen har ikke opsættende virkning for den afgørelse, som den nationale tilsynsmyndighed har truffet, medmindre der træffes foreløbige foranstaltninger i overensstemmelse med den nationale lovgivning.«

b) Følgende stykke tilføjes:

Onsdag, den 6. maj 2009

»3. Medlemsstaterne indsamler oplysninger om **klagers generelle genstand**, antallet af klager, klagesagernes varighed og antallet af afgørelser om foreløbige *forholdsregler*. Medlemsstaterne meddeler disse oplysninger til Kommissionen og **BEREC** efter en begrundet anmodning fra en af dem.«

5) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, giver de nationale tilsynsmyndigheder alle de oplysninger, herunder økonomiske, som disse myndigheder har behov for, for at kunne påse, at bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne samt afgørelser truffet i henhold hertil overholdes. **Det præciseres, at nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at afkræve** disse virksomheder **■** oplysninger om fremtidige ændringer i net eller tjenester, der kan få indflydelse på de engrostenester, som de stiller til rådighed for konkurrenter. Det kan også kræves, at virksomheder med en stærk markedsposition på engrosmarkeder forelægger regnskabsoplysninger om de detailmarkeder, der er forbundet med disse engrosmarkeder.

Virksomhederne afgiver oplysningerne, så snart de anmodes herom, under overholdelse af de frister og i den detaljeringsgrad, som den nationale tilsynsmyndighed kræver. De af den nationale tilsynsmyndighed krævede oplysninger skal stå i et rimeligt forhold til, hvad opgaven kræver. Den nationale tilsynsmyndighed begrundes sin anmodning om oplysninger og *behandler* oplysningerne i overensstemmelse med stk. 3.«

6) Artikel 6 og 7 affattes således:

»Artikel 6

Høring og transparens

Medlemsstaterne sikrer med undtagelse af spørgsmål, der er omfattet af artikel 7, stk. 9, artikel 20 eller artikel 21, at de nationale tilsynsmyndigheder, når de i medfør af dette direktiv eller af særdirektiverne agter at træffe foranstaltninger, eller når de agter at indføre begrænsninger i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3 og 4, med væsentlige virkninger for det relevante marked, giver de interesserede parter lejlighed til inden for en rimelig frist at fremsætte bemærkninger til udkastet til foranstaltninger.

De nationale tilsynsmyndigheder offentliggør deres nationale høringsprocedurer.

Medlemsstaterne sikrer, at der etableres ét informationssted, hvorfra der er adgang til alle igangværende høringer.

Resultaterne af høringsproceduren skal gøres offentligt tilgængelige af de pågældende nationale tilsynsmyndigheder, medmindre de er fortrolige i henhold til fællesskabsretten og den nationale lovgivning om fortrolig behandling af forretningsoplysninger.

Artikel 7

Konsolidering af det indre marked for elektronisk kommunikation

1. De nationale tilsynsmyndigheder tager under udførelsen af deres opgaver i medfør af dette direktiv og særdirektiverne størst muligt hensyn til målene i artikel 8, herunder i det omfang de vedrører det indre markeds funktion.

2. De nationale tilsynsmyndigheder bidrager til udviklingen af det indre marked ved at samarbejde indbyrdes og med Kommissionen og **BEREC** på en transparent måde for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv og særdirektiverne i alle medlemsstaterne. De samarbejder navnlig med Kommissionen og **BEREC** om at identificere, hvilke typer af instrumenter og afhjælpende foranstaltninger der er de bedst egnede til at håndtere bestemte typer af situationer på markedet.

Onsdag, den 6. maj 2009

3. Når den høring, der er omhandlet i artikel 6, er afsluttet, og medmindre andet gælder ifølge henstillinger og/eller retningslinjer, der vedtages i henhold til *artikel 7b*, skal en national tilsynsmyndighed, der agter at træffe en foranstaltning, som:

a) er omfattet af artikel 15 eller 16 i dette direktiv eller artikel 5 eller 8 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet), og

b) vil få indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne,

under iagttagelse af artikel 5, stk. 3, **samtidig** stille udkastet til foranstaltning samt begrundelsen herfor til rådighed for Kommissionen, **BEREC** og de nationale tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater og underrette Kommissionen, **BEREC** og de andre nationale tilsynsmyndigheder herom. De nationale tilsynsmyndigheder, **BEREC** og Kommissionen kan kun fremsætte bemærkninger til den pågældende nationale tilsynsmyndighed inden for en måned. Fristen på én måned kan ikke forlænges.

4. Hvis den i stk. 3 omhandlede foranstaltning sigter på:

a) afgrænsning af et relevant marked, som afviger fra dem, der er nævnt i den i artikel 15, stk. 1, omhandlede henstilling, eller

b) en afgørelse om, hvorvidt en virksomhed enten alene eller i fællesskab med andre anses for at have en stærk markedsposition, jf. artikel 16, stk. 3, 4 eller 5, **■**

og vil få indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne, samt hvis Kommissionen har meddelt den nationale tilsynsmyndighed, at den betragter udkastet til foranstaltning som en hindring for det indre marked eller nærer alvorlig tvivl om dets forenelighed med fællesskabsretten og mere specifikt med målene i artikel 8, kan foranstaltningen først vedtages efter en yderligere frist på to måneder. Denne frist kan ikke forlænges. Kommissionen underretter i så fald de andre nationale tilsynsmyndigheder om sine forbehold.

5. Inden for den tomånedersfrist, der er nævnt i stk. 4, kan Kommissionen:

a) træffe en afgørelse **■** med krav om, at den nationale tilsynsmyndighed trækker udkastet tilbage, og/eller

■

b) beslutte at hæve sine forbehold med hensyn til et udkast til foranstaltning, der er omhandlet i stk. 4.

Før Kommissionen træffer en afgørelse **■**, tager den nøje hensyn til udtalelsen fra **BEREC**. **Afgørelsen** skal ledsages af en detaljeret og objektiv begrundelse fra Kommissionen om, hvorfor udkastet til foranstaltning ikke bør vedtages, sammen med konkrete forslag til ændring af udkastet til foranstaltning.

6. Har Kommissionen i henhold til **stk. 5** truffet en *afgørelse* med krav om, at den nationale tilsynsmyndighed trækker et udkast til foranstaltning tilbage, skal den nationale tilsynsmyndighed ændre udkastet eller trække det tilbage inden for seks måneder efter datoen for Kommissionens *afgørelse*. Hvis den nationale tilsynsmyndighed ændrer udkastet, skal den gennemføre en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 6, og gennotificere det ændrede udkast over for Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3.

Onsdag, den 6. maj 2009

7. Den pågældende nationale tilsynsmyndighed tager i videst mulig udstrækning hensyn til bemærkningerne fra andre nationale tilsynsmyndigheder, **BEREC** og Kommissionen, og kan, når bortses fra de i **stk. 4 og stk. 5, litra a)**, omhandlede tilfælde, vedtage det således ændrede udkast til foranstaltning og skal i så fald fremsende det til Kommissionen.

I

8. Den nationale tilsynsmyndighed fremsender alle **vedtagne** endelige foranstaltninger, der falder ind under artikel 7, stk. 3, litra a) og b), til Kommissionen og **BEREC**.

9. Hvor en national tilsynsmyndighed under ekstraordinære omstændigheder mener, at der er et påtrængende behov for en hurtig indsats for at sikre konkurrencen og beskytte brugernes interesser, kan den som en fravigelse af proceduren i stk. 3 og 4 med det samme vedtage forholdsmæssige foranstaltninger af midlertidig karakter. Den fremsender straks de vedtagne foranstaltninger til Kommissionen, de andre nationale tilsynsmyndigheder og **BEREC** med en udførlig begrundelse. En beslutning truffet af den nationale tilsynsmyndighed om at gøre sådanne foranstaltninger permanente eller forlænge deres gyldighedsperiode er omfattet af stk. 3 og 4.«.

7) Følgende **artikler** indsættes:

»Artikel 7a

Procedure for ensartet anvendelse af afhjælpende foranstaltninger

1. Hvis en planlagt foranstaltning, der er omfattet af artikel 7, stk. 3, sigter mod at indføre, ændre eller ophæve en forpligtelse, der er pålagt en operatør i medfør af artikel 16 sammenholdt med artikel 5 og artikel 9-13 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet), kan Kommissionen inden for den frist på en måned, der er fastsat i artikel 7, stk. 3, underrette den pågældende nationale tilsynsmyndighed og **BEREC** om årsagerne til, at den mener, at udkastet til foranstaltning vil skabe hindringer for det indre marked, eller om, at den er stærkt i tvivl om foranstaltningens forenelighed med fællesskabsretten. I et sådant tilfælde vedtages udkastet til foranstaltning ikke før yderligere tre måneder efter, at Kommissionen har underrettet den pågældende tilsynsmyndighed.

Udebliver en sådan notifikation, kan den pågældende nationale tilsynsmyndighed vedtage den foreslåede foranstaltning under størst mulig hensyntagen til eventuelle bemærkninger fremsat af Kommissionen, **BEREC** eller andre nationale tilsynsmyndigheder.

2. Inden for den i stk. 1 omhandlede tremånedersperiode arbejder Kommissionen, **BEREC** og den pågældende nationale tilsynsmyndighed tæt sammen med henblik på at finde frem til den mest hensigtsmæssige og effektive foranstaltning i lyset af målene i artikel 8 og under behørig hensyntagen til markedsdeltagernes synspunkter og behovet for at sikre udviklingen af en ensartet tilsynspraksis.

3. Inden for en periode på seks uger fra begyndelsen af den i stk. 1 omhandlede tremånedersperiode afgiver **BEREC** efter en beslutning truffet af et flertal af organisationens medlemmer en udtalelse om Kommissionens i stk. 1 omhandlede notifikation, hvori organisationen oplyser, om den mener, at udkastet til foranstaltning bør ændres eller tages tilbage, og om nødvendigt fremsætter specifikke forslag herom. Udtalelsen begrundes og offentliggøres.

4. Hvis **BEREC** i sin udtalelse deler Kommissionens alvorlige tvivl, arbejder organisationen tæt sammen med den pågældende nationale tilsynsmyndighed med henblik på at finde frem til den mest hensigtsmæssige og effektive foranstaltning. Inden udløbet af den i stk. 1 omhandlede tremånedersperiode kan den nationale tilsynsmyndighed:

Onsdag, den 6. maj 2009

a) ændre sit udkast til foranstaltning eller trække det tilbage under størst mulig hensyntagen til Kommissionens i stk. 1 omhandlede notifikation og BEREC's udtalelse og råd

b) fastholde sit udkast til foranstaltning.

5. Hvis BEREC ikke deler Kommissionens alvorlige tvivl eller ikke afgiver udtalelse, eller hvis den nationale tilsynsmyndighed ændrer eller fastholder sit udkast til foranstaltning, jf. stk. 4, kan Kommissionen senest en måned fra udløbet af den i stk. 1 omhandlede tremånedersperiode og under størst mulig hensyntagen til BEREC's udtalelse, hvis en sådan foreligger

a) udarbejde en begrundet henstilling til den pågældende nationale tilsynsmyndighed om at ændre udkastet til foranstaltning eller trække det tilbage, navnlig hvis BEREC ikke deler Kommissionens alvorlige tvivl, samt specifikke forslag herom

b) beslutte at hæve sine forbehold, jf. stk.1.

6. Senest en måned efter, at Kommissionen har udarbejdet sin henstilling i henhold til stk. 5, litra a), eller hævet sine forbehold i henhold til stk. 5, litra b), underretter den nationale tilsynsmyndighed Kommissionen og BEREC om den vedtagne endelige foranstaltning.

Denne frist kan forlænges for at give den nationale tilsynsmyndighed mulighed for at foretage en offentlig høring i henhold til artikel 6.

7. Hvis den nationale tilsynsmyndighed på grundlag af henstillingen i henhold til stk. 5, litra a), beslutter ikke at ændre udkastet til foranstaltning eller trække det tilbage, forelægger den en begrundelse for denne beslutning.

8. Den nationale tilsynsmyndighed kan trække den foreslåede foranstaltning tilbage på et hvilket som helst trin i proceduren.

Artikel 7b

Gennemførelsesbestemmelser

1. Efter offentlig høring og høring af de nationale tilsynsmyndigheder og under størst mulig hensyntagen til udtalelsen fra **BEREC** kan Kommissionen vedtage *henstillinger* og/eller retningslinjer vedrørende artikel 7 om, hvilken form og hvilket indhold de notifikationer, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 3, skal have, hvor detaljerede de skal være, under hvilke omstændigheder notifikationer ikke er påkrævede, samt om hvordan tidsfristerne fastsættes.

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2.«

8) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Medmindre andet følger af artikel 9 for så vidt angår radiofrekvenser, tager medlemsstaterne videst muligt hensyn til, at reguleringen helst skal være teknologineutral, og sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder gør det samme under udførelsen af de i dette direktiv og særdirektiverne omhandlede tilsynsopgaver, særlig sådanne, som har til formål at sikre en reel konkurrence.«

Onsdag, den 6. maj 2009

b) **Stk. 2, litra a) og b)**, affattes således:

»a) sikre, at brugerne, herunder handicappede brugere, ældre brugere og brugere med særlige sociale behov, får maksimalt udbytte for så vidt angår valgmuligheder, pris og kvalitet

b) sikre, at der i sektoren for elektronisk kommunikation hverken hersker konkurrenceforvridning eller -begrænsning, særlig hvad angår transmission af indhold«

c) Stk. 2, litra c), udgår.

d) Stk. 3, litra c), udgår.

e) Stk. 3, litra d), affattes således:

»d) samarbejde indbyrdes, med Kommissionen og **BEREC** for at sikre udviklingen af en ensartet reguleringspraksis og en ensartet anvendelse af dette direktiv og særdirektiverne«

f) Stk. 4, litra e), affattes således:

»e) tilgodese behovene hos særlige sociale grupper, især handicappede brugere, ældre brugere og brugere med særlige sociale behov«

g) I stk. 4 tilføjes følgende litra:

»g) fremme slutbrugernes adgang til og mulighed for at videreformidle information samt deres mulighed for at benytte applikationer og tjenester efter eget valg

h) anvende princippet om, at der ikke må indføres nogen begrænsninger for slutbrugernes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder uden domstolenes forudgående afgørelse især i overensstemmelse med artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder om ytrings- og informationsfrihed, medmindre den offentlige sikkerhed er truet, hvor en afgørelse da kan træffes efterfølgende.«

h) Følgende stykke tilføjes:

»5. De nationale tilsynsmyndigheder anvender med henblik på opfyldelse af de politiske mål, der henvises til i stk. 2, 3 og 4, objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssige reguleringsprincipper ved bl.a.:

a) at fremme forudsigelighed i reguleringen **ved at sikre en ensartet tilsynspraksis i passende analyseperioder**

b) at sikre, at virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, under ensartede omstændigheder behandles lige

c) at sikre konkurrencen til forbrugernes fordel og at fremme infrastrukturbaseret konkurrence, hvor dette er hensigtsmæssigt

Onsdag, den 6. maj 2009

- d) at fremme effektive investeringer og innovation i ny og forbedret infrastruktur, herunder ved at **sikre, at adgangsbetingelserne tager behørigt højde for de risici, som de investerende virksomheder tager, og ved at tillade forskellige samarbejdsordninger mellem investorer og adgangssøgende aktører for at sprede investeringsrisikoen og samtidig sikre, at konkurrencen på markedet og princippet om ikke-diskrimination opretholdes**
 - e) at tage behørigt hensyn til de mange forskellige betingelser vedrørende konkurrence og forbrugere, der findes i de forskellige geografiske områder i medlemsstaterne
 - f) kun at indføre forhåndsregulerende forpligtelser, hvor der ikke er nogen effektiv konkurrence, og lempe eller ophæve sådanne forpligtelser, så snart denne betingelse er opfyldt.»
- 9) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 8a

Strategisk planlægning og koordinering af radiofrekvenspolitikken ▯

1. Medlemsstaterne samarbejder med hinanden og med Kommissionen om den strategiske planlægning, koordinering og harmonisering af brugen af radiofrekvenser i **Det Europæiske Fællesskab**. De tager bl.a. hensyn til de økonomiske, sikkerhedsmæssige, sundhedsmæssige, kulturelle, videnskabelige, sociale og tekniske aspekter af EU's politikker og til aspekter som offentlighedens interesser og ytringsfrihed samt til de forskellige interesser hos grupper af brugere af radiofrekvenserne med henblik på at optimere anvendelsen af radiofrekvenserne og undgå skadelig interferens.

2. Medlemsstaterne **bidrager gennem samarbejde med hinanden og med Kommissionen til** koordineringen af politiske tiltag vedrørende radiofrekvenser i **Det Europæiske Fællesskab** og, om nødvendigt, harmoniserede betingelser med hensyn til den tilgængelighed og effektive udnyttelse af radiofrekvenserne, der er nødvendig for at sikre oprettelsen og funktionen af det indre marked for elektronisk kommunikation.

3. **Kommissionen kan under videst mulig hensyntagen til udtalelsen fra den frekvenspolitik-gruppe, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2002/622/EF (*) forelægge lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet om oprettelse af flerårige radiofrekvenspolitikprogrammer. Sådanne programmer skal opstille politiske retningslinjer og målsætninger for den strategiske planlægning og harmonisering af anvendelsen af frekvenserne i overensstemmelse med dette direktiv og særdirektiverne.**

4. **Når det er nødvendigt for at sikre effektiv koordinering af Det Europæiske Fællesskabs interesser i internationale organisationer med ansvar for spørgsmål vedrørende radiofrekvenser, kan Kommissionen ▯ under videst mulig hensyntagen til ▯ udtalelsen fra Frekvenspolitikgruppen ▯ foreslå Europa-Parlamentet og Rådet fælles politiske målsætninger.**

▯

(*) EFT L 198 af 27.7.2002, s. 49.»

- 10) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Forvaltning af radiofrekvenser til elektroniske kommunikationstjenester

1. Under behørig hensyntagen til det forhold, at radiofrekvenser er et offentligt gode, som har en vigtig social, kulturel og økonomisk værdi, sikrer medlemsstaterne, at radiofrekvenserne til elektroniske kommunikationstjenester forvaltes effektivt på deres område i overensstemmelse med **artikel 8 og 8a**. De sikrer, at de kompetente nationale myndigheders allokering af radiofrekvenser til brug for elektroniske kommunikationstjenester og udstedelse af generelle tilladelser eller individuelle rettigheder til at anvende sådanne radiofrekvenser bygger på objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssige kriterier.

Onsdag, den 6. maj 2009

Når medlemsstaterne anvender denne artikel, overholder de relevante internationale aftaler, **herunder ITU's radioreglement**, og kan tage hensyn til almene interesser.

2. Medlemsstaterne fremmer harmoniseringen af frekvensanvendelsen i Fællesskabet på en måde, der tilgodeser behovet for en virkningsfuld og effektiv udnyttelse og sikrer forbrugerne fordele, f.eks. stor-driftsfordele og tjenesternes interoperabilitet. I denne forbindelse handler de i overensstemmelse **med artikel 8a og** med beslutning nr. 676/2002/EF (frekvenspolitikbeslutningen).

3. Medmindre andet gælder i medfør af andet afsnit, sikrer medlemsstaterne, at alle typer teknologi, der anvendes til elektroniske kommunikationstjenester, kan anvendes i de frekvensbånd, der er **erklæret** til rådighed for *elektroniske* kommunikationstjenester i ■ deres nationale frekvensplan og **i overensstemmelse med fællesskabsretten**.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende begrænsninger for, hvilke typer af teknologi i forbindelse med radionet eller trådløs adgang, der anvendes til elektroniske kommunikationstjenester, hvor dette er nødvendigt for at:

- a) undgå skadelig interferens
- b) beskytte folkesundheden mod elektromagnetiske felter
- c) sikre tjenesters tekniske kvalitet
- d) sikre mest mulig fælles brug af radiofrekvenser
- e) sikre effektiv *udnyttelse* af frekvenserne eller
- f) sikre opfyldelse af en almennyttig målsætning i overensstemmelse med stk. 4.

4. Medmindre andet gælder i medfør af andet afsnit, sikrer medlemsstaterne, at alle typer elektroniske kommunikationstjenester kan udbydes i de frekvensbånd, der er **erklæret** til rådighed for *elektroniske* kommunikationstjenester i ■ deres nationale frekvensplan **i overensstemmelse med fællesskabsretten**. Medlemsstaterne kan dog fastsætte forholdsmæssige og ikke-diskriminerende begrænsninger for, hvilke typer elektroniske kommunikationstjenester der kan udbydes, **herunder om nødvendigt for at opfylde en forpligtelse under ITU-radioreglementet**.

Foranstaltninger, der kræver, at en elektronisk kommunikationstjeneste udbydes i et bestemt frekvensbånd afsat til elektroniske kommunikationstjenester, skal være begrundet i hensynet til at sikre, at en almennyttig målsætning opfyldes som fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsretten; det kan bl.a. dreje sig om følgende:

- a) menneskers sikkerhed
- b) fremme af social, regional eller territorial samhørighed
- c) *forebyggelse af* ineffektiv udnyttelse af radiofrekvenser eller
- d) fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme, f.eks. ved at udbyde radio- og tv-tjenester.

Onsdag, den 6. maj 2009

En foranstaltning, der hindrer, at en hvilken som helst anden elektronisk kommunikationstjeneste udbydes i et bestemt frekvensbånd, skal være begrundet ud fra nødvendigheden af at beskytte livskritiske tjenester. Medlemsstaterne kan også **undtagelsesvis** udvide en sådan foranstaltning for at opfylde andre almennyttige målsætninger **som fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsretten**.

5. Medlemsstaterne foretager jævnligt en vurdering af, om de begrænsninger, der er indført i medfør af stk. 3 og 4, fortsat er nødvendige, og de offentliggør resultaterne af disse vurderinger.

6. Stk. 3 og 4 gælder for radiofrekvenser, der er allokeret til brug for elektroniske kommunikationstjenester, generelle tilladelser, der er udstedt, og individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, der er tildelt efter den ... (*).

Artikel 9a finder anvendelse på allokeringer af radiofrekvenser, generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder, der eksisterede den ... (*).

7. Med forbehold af bestemmelserne i særdirektiverne og under hensyn til de relevante nationale forhold kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser for at forhindre hamstring af frekvenser, navnlig ved at fastsætte faste frister for rettighedshaverens effektive udnyttelse af brugsrettighederne og ved at anvende sanktioner, herunder finansielle sanktioner eller tilbagetrækning af brugsrettigheder i tilfælde af manglende overholdelse af fristerne. Disse bestemmelser skal indføres og anvendes på en forholds-mæssig, ikke-diskriminerende og transparent måde.«

(*) Datoen for gennemførelsen af *dette* direktiv.

11) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9a

Revision af begrænsninger i eksisterende rettigheder

1. I en periode på fem år fra den ... (*)**kan** medlemsstaterne **tillade**, at indehavere af brugsrettigheder til radiofrekvenser, der er tildelt før denne dato, og som er gyldige i en periode på ikke under fem år efter denne dato, **anmoder** den kompetente nationale myndighed om en revurdering af de begrænsninger i deres rettigheder, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 3 og 4.

Før den kompetente nationale myndighed træffer sin afgørelse, underretter den rettighedshaveren om sin revurdering af begrænsningerne, idet den anfører, hvad rettigheden omfatter efter revurderingen, og giver rettighedshaveren mulighed for inden for en rimelig frist at trække sin ansøgning tilbage.

Hvis rettighedshaveren trækker sin ansøgning tilbage, forbliver rettigheden uændret, indtil den udløber, eller indtil femårsperiodens udløb, alt efter hvilken dato der ligger først.

2. Efter den femårsperiode, der er nævnt i stk. 1, træffer medlemsstaterne alle passende foranstaltninger for at sikre, at artikel 9, stk. 3 og 4, anvendes på alle resterende generelle tilladelser/individuelle brugsrettigheder og allokeringer af radiofrekvenser til brug for elektroniske kommunikationstjenester, der var gældende den ... (*).

3. Når medlemsstaterne anvender denne artikel, træffer de passende foranstaltninger for at fremme en fair konkurrence.

4. Foranstaltninger, der vedtages i medfør af denne artikel, indebærer ikke tildeling af nye brugsrettigheder og er derfor ikke omfattet af de relevante bestemmelser i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet).

Onsdag, den 6. maj 2009

Artikel 9b

Overdragelse eller udlejning af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser

1. Medlemsstaterne **sikrer**, at virksomheder kan overdrage eller udleje individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser **inden for de frekvensbånd, hvor dette er muligt i henhold til de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 3**, til andre virksomheder i overensstemmelse med **de betingelser, der gælder for brugsrettigheder til frekvensbånd, og med de** nationale procedurer.

For så vidt angår andre frekvensbånd, kan medlemsstaterne også fastsætte, at virksomheder i overensstemmelse med de nationale procedurer kan overdrage eller udleje individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser til andre virksomheder.

De betingelser, der er knyttet til individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, forbliver uændret ved overdragelse eller udlejning, medmindre andet fastsættes af den kompetente nationale myndighed.

Medlemsstaterne kan også beslutte, at bestemmelserne i stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis virksomheden oprindeligt fik tildelt sine individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser uden betaling.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en virksomheds planer om at overdrage brugsrettigheder til radiofrekvenser samt den faktiske overdragelse heraf i overensstemmelse med nationale procedurer meddeles den kompetente nationale myndighed, der er ansvarlig for tildeling af individuelle brugsrettigheder, og offentliggøres. Hvis radiofrekvensanvendelsen er blevet harmoniseret ved anvendelse af *beslutning nr. 676/2002/EF* (frekvenspolitikbeslutningen) eller andre fællesskabsforanstaltninger, skal en sådan overdragelse være i overensstemmelse med den harmoniserede brug.

3. **Kommission kan vedtage passende gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at udpege de frekvensbånd, inden for hvilke brugsrettigheder kan overdrages eller udlejes mellem virksomheder. Disse foranstaltninger dækker ikke frekvenser, der anvendes til radio- og tv-transmission.**

Disse tekniske gennemførelsesforanstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.»

(*) Datoen for gennemførelsen af dette direktiv.

12) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder kontrollerer tildelingen af brugsrettigheder til alle nationale nummerressourcer og disponeringen af de nationale nummerplaner. Medlemsstaterne sikrer, at der stilles tilstrækkelig mange numre og nummerserier til rådighed for alle offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester. De nationale tilsynsmyndigheder fastlægger objektive, transparente og ikke-diskriminerende procedurer for tildeling af brugsrettigheder til nationale nummerressourcer.

2. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at nationale nummerplaner og -procedurer administreres således, at alle virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, behandles lige. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at en virksomhed, som har fået tildelt brugsretten til en nummerserie, ikke diskriminerer andre udbydere af elektroniske kommunikationstjenester med hensyn til de nummergrupper, der giver adgang til deres tjenester.«

Onsdag, den 6. maj 2009

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne støtter harmoniseringen af særlige numre eller nummerserier i Fællesskabet, hvor dette både får det indre marked til at fungere bedre og fremmer udviklingen af paneuropæiske tjenester. Kommissionen kan træffe relevante tekniske gennemførelsesforanstaltninger på dette område.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 22, stk. 3.«

13) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, første led, affattes således:

»– handle på grundlag af **enkle**, effektive, transparente og offentligt tilgængelige procedurer, som anvendes uden diskrimination og uden forsinkelse, og under alle omstændigheder træffe afgørelse inden seks måneder, efter at ansøgningen er modtaget, undtagen i tilfælde af ekspropriation, og«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at der i sådanne tilfælde, hvor offentlige eller lokale myndigheder stadig ejer eller kontrollerer virksomheder, der driver offentlige elektroniske kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, sker en reel organisatorisk adskillelse mellem den i stk. 1 omhandlede rettighedstildelfunktion og aktiviteterne i forbindelse med ejerskab og kontrol.«

14) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Samhusning og delt brug af netelementer og tilhørende faciliteter for udbydere af elektroniske kommunikationsnet

1. Hvis en virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet, i henhold til national lovgivning har tilladelse til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom, eller kan påberåbe sig en procedure for ekspropriation af ejendom eller brugsret til sådanne formål, skal de nationale tilsynsmyndigheder **under fuld hensyntagen til proportionalitetsprincippet** kunne stille krav om delt brug af sådanne faciliteter eller sådan ejendom, herunder bl.a. bygninger, adgangsveje til bygninger, **kabler i bygninger**, master, antenner, tårne og andre **støttekonstruktioner**, kabelkanaler, ledningskanaler, mandehuller **og** skabe **■**.

2. Af hensyn til miljø, folkesundhed, eller den offentlige sikkerhed eller til opfyldelse af målene for by- og landsplanlægningen kan medlemsstaterne kræve, at indehavere af de rettigheder, der er nævnt i stk. 1, deles om faciliteter eller ejendom (herunder ved fysisk samhusning) eller træffer foranstaltninger til at lette koordineringen af offentlige arbejder, dog først efter en offentlig høring af passende varighed, hvor alle berørte parter har haft mulighed for at fremlægge deres synspunkter. Sådanne ordninger for delt brug eller koordinering kan også omfatte bestemmelser om fordeling af omkostningerne ved delt brug af faciliteter eller ejendom.

3. **Medlemsstaterne sikrer, at de nationale myndigheder efter en offentlig høring af passende varighed, hvor alle berørte parter har haft mulighed for at fremlægge deres synspunkter, også har beføjelse til at stille krav til de i stk. 1 omhandlede indehavere af brugsretten til og/eller ejere af kabler med hensyn til delt brug af disse kabler inde i bygninger eller frem til det første krydsfelt eller den første fordeler, hvis dette befinder sig uden for bygningen, såfremt det er berettiget, fordi en infrastrukturoverlapning ville være urentabel eller uigennemførlig i praksis. Sådanne dele- eller koordineringsordninger kan omfatte regler for fordeling af omkostningerne til deling af faciliteter eller ejendom, justeret i forhold til eventuelle risici.**

Onsdag, den 6. maj 2009

4. Medlemsstaterne **sikrer de kompetente myndigheder ret til at forlange** at virksomheder stiller de nødvendige oplysninger til rådighed, når de kompetente myndigheder kræver det, for at disse myndigheder i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder kan udarbejde en detaljeret fortegnelse over arten, tilgængeligheden og den geografiske placering af de i stk. 1 omhandlede faciliteter og stille den til rådighed for de berørte parter.

5. Foranstaltninger, som en national tilsynsmyndighed træffer i overensstemmelse med **denne artikel**, skal være objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede. **Sådanne foranstaltninger gennemføres, hvor det er relevant, i samarbejde med lokale myndigheder.**»

15) Følgende kapitel indsættes:

»KAPITEL IIIa

SIKKERHED OG INTEGRITET I NET OG TJENESTER

Artikel 13a

Sikkerhed og integritet

1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, træffer passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for på passende vis at styre risiciene for sikkerheden i deres net og tjenester. Under hensyn til teknologiens aktuelle stade skal disse foranstaltninger garantere et sikkerhedsniveau, der står i forhold til risikoen. Der skal navnlig træffes foranstaltninger for at forhindre og minimere virkningen af sikkerhedshændelser for brugerne og for andre net, med hvilke det berørte net er sammenkoblet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet, træffer alle passende foranstaltninger for at garantere deres nets integritet og dermed kontinuitet i leveringen af de tjenester, der udbydes via disse net.

3. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, underretter den kompetente nationale tilsynsmyndighed om brud på sikkerheden eller tab af integritet, der har haft væsentlige følger for driften af net eller tjenester.

Den pågældende nationale myndighed underretter, **hvor det er relevant**, de nationale tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater og Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) **1**. Den pågældende nationale tilsynsmyndighed kan underrette offentligheden eller kræve, at virksomhederne gør det, hvis den godtgør, at det er i offentlighedens interesse, at et brud på sikkerheden offentliggøres.

En gang om året forelægger den pågældende nationale tilsynsmyndighed en sammenfattende rapport for Kommissionen og ENISA om de indberetninger, den har modtaget, og de foranstaltninger, der er truffet i henhold til dette stykke.

4. Kommissionen kan, idet den tager nøje hensyn til udtalelsen fra ENISA, vedtage passende tekniske gennemførelsesbestemmelser for at harmonisere de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, 2 og 3, herunder bestemmelser om, under hvilke forhold og efter hvilke procedurer der skal foretages indberetninger, og om hvordan indberetningerne skal udformes. Disse tekniske gennemførelsesbestemmelser skal i videst muligt omfang baseres på europæiske og internationale standarder og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne vedtager supplerende krav med henblik på at opfylde målene i stk. 1 og 2.

Disse gennemførelsesbestemmelser, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.

Onsdag, den 6. maj 2009

Artikel 13b

Gennemførelse og håndhævelse

1. Medlemsstaterne sikrer *med henblik på gennemførelsen af artikel 13a*, at de kompetente nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at pålægge virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, bindende instrukser, **bl.a. vedrørende gennemførelsesfrister**.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at pålægge virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, at:

- a) forelægge de oplysninger, der nødvendige for at vurdere sikkerheden og integriteten i deres tjenester og net, herunder en dokumenteret sikkerhedspolitik og
- b) forelægge en sikkerhedsrevision udført af et kvalificeret uafhængigt organ eller en kompetent national myndighed og stille resultaterne heraf til rådighed for den nationale tilsynsmyndighed. Udgifterne til revisionen afholdes af virksomheden.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har de nødvendige beføjelser til at undersøge tilfælde af manglende opfyldelse af kravene **samt virkningerne for nettenes sikkerhed og integritet**.

4. Disse bestemmelser berører ikke artikel 3 i dette direktiv.«

16) Artikel 14, stk. 3, affattes således:

»3. Når en virksomhed har en stærk markedsposition på et bestemt marked (**det primære marked**), kan den også **betegnes som havende** en stærk markedsposition på et nært beslægtet marked (**det sekundære marked**), hvis forbindelserne mellem de to markeder muliggør, at markedspositionen på det **primære** marked kan overføres til det **sekundære** marked og dermed yderligere styrker virksomhedens markedsposition. Derfor kan der for at forhindre en sådan overførsel tages afhjælpende foranstaltninger i anvendelse på det **sekundære** marked, jf. artikel 9, 10, 11 og 13 i direktiv 2002/19/EF (i det følgende benævnt »adgangsdirektivet«), og såfremt disse afhjælpende foranstaltninger viser sig utilstrækkelige, kan der pålægges afhjælpende foranstaltninger i medfør af artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet).«

17) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

Procedure for udpegning og afgrænsning af markeder

b) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Efter en offentlig høring **omfattende** høring af de nationale tilsynsmyndigheder og under nøje hensyntagen til **BEREC's** udtalelse vedtager Kommissionen efter *rådgivningsproceduren* i artikel 22, stk. 2, en henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder (i det følgende benævnt »henstillingen«). I henstillingen udpeges de produkt- og tjenestemarkeder i den elektroniske kommunikationssektor, hvor forholdene kan være af en sådan art, at det vil være berettiget at indføre regulerende forpligtelser som omhandlet i særdirektiverne, uden at muligheden for i særlige tilfælde at udpege markeder i henhold til konkurrenceretten derved indskrænkes. Kommissionen afgrænser markederne under anvendelse af principperne i konkurrenceretten. ¶«

Onsdag, den 6. maj 2009

c) Stk. 3 affattes således:

»3. De nationale tilsynsmyndigheder afgrænser under nøje hensyntagen til henstillingen og retningslinjerne de relevante markeder tilpasset de nationale forhold, navnlig relevante geografiske markeder på deres område, ¶ i overensstemmelse med konkurrencerettens principper. De nationale tilsynsmyndigheder følger procedurerne i artikel 6 og 7, inden de udpeger markeder, der afviger fra dem, der er udpeget i henstillingen.«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. Efter høring af **bl.a.** de nationale tilsynsmyndigheder kan Kommissionen under nøje hensyntagen til **BEREC's** udtalelse vedtage en beslutning om udpegelse af transnationale markeder efter *forskriftsproceduren med kontrol* i **artikel 22, stk. 3**«.

18) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. De nationale tilsynsmyndigheder analyserer de relevante markeder under hensyntagen til de markeder, der er udpeget i henstillingen, og under nøje iagttagelse af retningslinjerne. Medlemsstaterne sikrer, at denne analyse, hvor det er hensigtsmæssigt, foretages i samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder.

2. Når en national tilsynsmyndighed i henhold til denne artikels stk. 3 eller 4, artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) eller artikel 8 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) skal afgøre, om forpligtelser for virksomheder skal opretholdes, indføres, ændres eller ophæves, træffer den på grundlag af sin markedsanalyse som anført i stk. 1 i denne artikel afgørelse om, hvorvidt der reelt er konkurrence på et relevant marked.«

b) Stk. 4, 5 og 6 affattes således:

»4. Når en national tilsynsmyndighed fastslår, at der ikke er reel konkurrence på et relevant marked, udpeger den virksomheder, som hver især eller sammen har en stærk markedsposition på det pågældende marked i overensstemmelse med artikel 14, og den nationale tilsynsmyndighed pålægger sådanne virksomheder passende specifikke forpligtelser som anført i stk. 2 i denne artikel eller opretholder eller ændrer sådanne forpligtelser, hvis de findes i forvejen.

5. For så vidt angår de transnationale markeder, der udpeges i den i artikel 15, stk. 4, omhandlede beslutning, gennemfører de pågældende nationale tilsynsmyndigheder fælles markedsanalyser under nøje hensyntagen til retningslinjerne og træffer en samordnet afgørelse om, hvorvidt de i stk. 2 omhandlede sektorspecifikke forpligtelser skal pålægges, opretholdes, ændres eller ophæves.

6. Foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 3 og 4, behandles efter procedurerne i artikel 6 og 7. De nationale tilsynsmyndigheder foretager en analyse af det relevante marked og notificerer det tilsvarende udkast til foranstaltning i overensstemmelse med artikel 7:

a) inden for tre år *efter* vedtagelsen af en tidligere foranstaltning vedrørende dette marked. Denne periode kan dog undtagelsesvis forlænges **med op til yderligere** tre år, når den nationale tilsynsmyndighed har notificeret en foreslået forlængelse til Kommissionen med en begrundelse, og Kommissionen ikke har gjort indsigelse mod den notificerede forlængelse inden en måned

Onsdag, den 6. maj 2009

b) inden for to år efter vedtagelsen af en revideret henstilling om relevante markeder, når der er tale om markeder, der ikke tidligere er notificeret til Kommissionen, eller

c) inden for to år efter tiltrædelsen for medlemsstater, der for nylig er tiltrådt EU.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»7. Hvis en national tilsynsmyndighed ikke har gennemført analysen af et relevant marked, der er udpeget i henstillingen, inden for den frist, der er fastsat i artikel 16, stk. 6, yder **BEREC**, på anmodning, bistand til den pågældende nationale tilsynsmyndighed ved at fuldføre analysen af det specifikke marked og de særlige forpligtelser, der skal pålægges. Med denne bistand notificerer den pågældende nationale tilsynsmyndighed inden seks måneder udkastet til foranstaltning til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 7.«

19) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) I **stk. 1, første punktum**, ændres »**standarder**« til »**ikke-obligatoriske standarder**«

b) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Hvis sådanne standarder og/eller specifikationer ikke foreligger, tilskynder medlemsstaterne til anvendelse af internationale standarder eller rekommandationer, som er vedtaget af Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU), **Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT)**, Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) eller Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC).«

c) Stk. 4 og 5 affattes således:

»4. Når Kommissionen påtænker at gøre implementering af bestemte standarder og/eller specifikationer obligatorisk, offentliggør den i Den Europæiske Unions Tidende en opfordring til alle berørte parter om at fremsætte deres bemærkninger offentligt. Kommissionen træffer passende implementeringsforanstaltninger og gør implementering af de relevante standarder obligatorisk ved at betegne dem som obligatoriske standarder i den liste over standarder og/eller specifikationer, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

5. Mener Kommissionen, at de i stk. 1 omhandlede standarder og/eller specifikationer ikke længere bidrager til udbud af harmoniserede elektroniske kommunikationstjenester, ikke længere opfylder forbrugernes behov eller hæmmer den teknologiske udvikling, skal den efter *rådgivningsproceduren* i **artikel 22, stk. 2**, fjerne dem fra den i stk. 1 omhandlede liste over standarder og/eller specifikationer.«

d) I stk. 6 ændres »skal den efter proceduren i artikel 22, stk. 3, fjerne dem fra den i stk. 1 omhandlede liste over standarder og/eller specifikationer« til »skal den træffe passende *gennemførelsesforanstaltninger* og fjerne disse standarder og/eller specifikationer fra den i stk. 1 omhandlede liste over standarder og/eller specifikationer«

e) Følgende stykke indsættes:

»6a. De implementeringsforanstaltninger, der henvises til i stk. 4 og 6, og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskrifts-proceduren med kontrol, jf. artikel 22, stk. 3.«

Onsdag, den 6. maj 2009

20) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende || litra ||:

»c) udbydere af digital-tv-tjenester og -udstyr til at samarbejde om at stille interoperable tv-tjenester til rådighed for handicappede slutbrugere.«

b) Stk. 3 udgår.

21) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Harmonisering

1. Hvis Kommissionen finder, at afvigelser i de nationale tilsynsmyndigheders udførelse af de opgaver, de er pålagt i henhold til dette direktiv og særdirektiverne, kan skabe hindringer i det indre marked, kan den under nøje iagttagelse af **BEREC's** udtalelse, **■**, vedtage en henstilling **eller en beslutning** om harmoniseret anvendelse af bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne for at fremme opfyldelsen af målene i artikel 8, jf. dog artikel 9 i dette direktiv og artikel 6 og 8 i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet).

2. Når Kommissionen udsteder en henstilling i henhold til stk. 1, handler den efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2.

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder under udførelsen af deres opgaver tager nøje hensyn til sådanne henstillinger. Vælger en national tilsynsmyndighed at undlade at følge en henstilling, underretter den Kommissionen herom og begrundet sin holdning.

3. **Beslutninger, der vedtages i henhold til stk. 1, kan kun omfatte fastlæggelse af en harmoniseret eller koordineret fremgangsmåde med henblik på at behandle følgende spørgsmål:**

a) **inkonsekvent gennemførelse af almindelig regulering i praksis fra de nationale tilsynsmyndigheders side i forbindelse med regulering af markederne for elektronisk kommunikation i henhold til artikel 15 og 16, hvor det skaber hindringer for det indre marked. I sådanne beslutninger henvises der ikke til specifikke notifikationer fra de nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel 7a.**

I sådanne tilfælde udarbejder Kommissionen ikke et udkast til beslutning

— **før der er gået mindst to år fra vedtagelsen af en henstilling fra Kommissionen om samme spørgsmål, og**

— **uden at tage nøje hensyn til en udtalelse fra BEREC om det hensigtsmæssige i at vedtage en sådan beslutning, som udarbejdes af BEREC senest tre måneder efter Kommissionens anmodning**

b) **nummerering, herunder nummerserier, portabilitet for numre og identifikationsmidler, nummer- og adresseomsætningssystemer og adgang til 112-alarmtjenester.**

Onsdag, den 6. maj 2009

4. Den i stk. 1 nævnte beslutning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.

5. **BEREC** kan på eget initiativ rådgive Kommissionen om, hvorvidt der bør vedtages en foranstaltning i henhold til stk. 1.«

22) Artikel 20, stk. 1, affattes således:

»1. Opstår der en tvist i forbindelse med eksisterende forpligtelser, der følger af dette direktiv eller særdirektiverne, mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i en medlemsstat, eller mellem sådanne virksomheder og andre virksomheder i medlemsstaten, som er omfattet af adgangs- og/eller sammenkoblingsforpligtelser i henhold til dette direktiv eller særdirektiverne, træffer den pågældende nationale tilsynsmyndighed, efter anmodning fra den ene eller den anden af parterne, med forbehold af bestemmelserne i stk. 2, en bindende afgørelse for at bilægge tvisten hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden fire måneder, bortset fra helt ekstraordinære tilfælde. Medlemsstaterne kræver, at alle parter samarbejder fuldt og helt med den nationale tilsynsmyndighed.«

23) Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

Twistbilæggelse mellem parter i forskellige medlemsstater

1. Opstår der uenighed mellem parter i forskellige medlemsstater på et område, der er omfattet af dette direktiv eller særdirektiverne, og har tilsynsmyndigheder fra mere end én medlemsstat kompetence i sagen, finder bestemmelserne i stk. 2, 3 og 4 anvendelse.

2. Alle parter kan forelægge tvisten for de berørte nationale tilsynsmyndigheder. De kompetente nationale tilsynsmyndigheder koordinerer deres indsats **og har ret til at høre BEREC** for at finde en **konsekvent** løsning på tvisten i overensstemmelse med målene i artikel 8.

Alle forpligtelser, der pålægges en virksomhed af de nationale tilsynsmyndigheder som led i bilæggelsen af en tvist, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne.

Enhver national tilsynsmyndighed, der har kompetence i en sådan tvist, kan anmode **BEREC** om at vedtage en udtalelse om, hvilken foranstaltning der skal træffes i overensstemmelse med rammedirektivet og/eller særdirektiverne for at bilægge tvisten.

Når en sådan anmodning forelægges for **BEREC**, skal alle nationale tilsynsmyndigheder med kompetence i et aspekt af tvisten afvente **BEREC's** udtalelse, før de tager skridt til at bilægge tvisten. Dette udelukker ikke, at nationale tilsynsmyndigheder om nødvendigt kan træffe hasteforanstaltninger.

Enhver forpligtelse, som den nationale tilsynsmyndighed pålægger en virksomhed som led i bilæggelse af en tvist, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne og tage nøje hensyn til den udtalelse, **BEREC** har vedtaget.

3. Medlemsstaterne kan i deres bestemmelser åbne mulighed for, at de kompetente nationale tilsynsmyndigheder sammen kan afslå at bilægge en tvist, hvor der findes andre mulige mekanismer, f.eks. mægling, som bedre kan bidrage til en hurtig bilæggelse af tvisten i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8.

Onsdag, den 6. maj 2009

De underretter hurtigst muligt parterne herom. Er tvisten endnu ikke bilagt efter fire måneder, og er den ikke indbragt for en domstol, koordinerer de nationale tilsynsmyndigheder, hvis en af parterne anmoder om det, deres indsats for at bilægge tvisten i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8, idet de tager nøje hensyn til en eventuel udtalelse vedtaget af **BEREC**.

4. Den i stk. 2 omhandlede procedure hindrer ikke nogen af parterne i at indbringe sagen for en domstol.»

24) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 21a

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv og særdirektiverne, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. De sanktioner, der pålægges, skal være **hensigtsmæssige**, effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den ... (*) Kommissionen meddelelse om disse sanktionsbestemmelser og giver omgående meddelelse om senere ændringer af betydning for dem.»

(*) Fristen for gennemførelsen af *dette* direktiv.

25) I artikel 22 foretages følgende ændringer:

■

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. dennes artikel 8.«

b) Stk. 4 udgår.

26) Artikel 27 udgår.

27) Bilag I udgår.

28) Bilag II affattes således:

»BILAG II

Kriterier der anvendes af nationale tilsynsmyndigheder ved vurdering af kollektivt dominerende stilling, jf. artikel 14, stk. 2, andet afsnit.

Der er formodning for, at to eller flere virksomheder kan indtage en kollektivt dominerende stilling, jf. artikel 14, hvis de, selv uden strukturelle eller andre indbyrdes forbindelser, opererer på et marked, som er karakteriseret ved mangel på effektiv konkurrence, og hvor ingen virksomheder har en stærk markedsposition. I overensstemmelse med **gældende fællesskabsret og EF-Domstolens retspraksis** om kollektivt dominerende stilling ■ vil dette sandsynligvis være tilfældet, hvor markedet er koncentreret og udviser en række karakteristika, hvoraf følgende kan være de mest relevante i forbindelse med elektronisk kommunikation:

— lav efterspørgselselasticitet

— markedsandele, der er omtrent lige store

Onsdag, den 6. maj 2009

- høje juridiske eller økonomiske adgangsbarrierer
- vertikal integration med kollektiv afvisning af levering
- manglende modvægt fra aftagersiden
- manglende potentiel konkurrence.

Ovennævnte liste er vejledende og ikke udtømmende, og kriterierne er heller ikke kumulative. Listen skal snarere tjene som illustration af den type kendsgerninger, der kan anvendes som grundlag for påstande om, at der foreligger en kollektivt dominerende stilling. ■.

Artikel 2

Ændringer i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet)

I direktiv 2002/19/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

»a) »adgang«: tilrådighedsstillelse af faciliteter og/eller tjenester for en anden virksomhed på nærmere fastsatte vilkår og på eksklusivt eller ikke-eksklusivt grundlag med henblik på udbud af elektroniske kommunikationstjenester, herunder når de anvendes til levering af informationssamfundstjenester eller radio- eller tv-indholdstjenester. Adgang omfatter bl.a. adgang til netelementer og tilhørende faciliteter, der kan indebære tilslutning af udstyr, såvel kabel- som radiobaseret tilslutning (dette omfatter navnlig adgang til abonnentledninger og de nødvendige faciliteter og tjenester med henblik på levering af tjenester via abonnentledninger), adgang til fysisk infrastruktur, herunder bygninger, kabelkanaler og master, adgang til relevante softwaresystemer, herunder driftsstøttesystemer, adgang til informationssystemer eller databaser til forhåndsbestilling, levering, bestilling, vedligeholdelses- og reparationsbestilling samt fakturering, adgang til nummerkonvertering eller systemer, der tilbyder tilsvarende funktioner, adgang til fastnet og mobilnet, navnlig med henblik på roaming, adgang til adgangsstyringssystemer til digitale tv-tjenester og adgang til virtuelle net tjenester«

b) Litra e) affattes således:

»e) »abonnentledninger«: den fysiske ledning, der forbinder nettermineringspunktet ■ til en ■ hovedfordeler eller et tilsvarende punkt, i faste offentlige elektroniske kommunikationsnet.«

2) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Udbydere af offentlige kommunikationsnet har ret og, hvis andre virksomheder, der har en tilsvarende tilladelse i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), anmoder derom, også pligt til indbyrdes at forhandle sig frem til aftaler om samtrafik med henblik på at udbyde offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, så det sikres, at disse tjenester kan udbydes i hele Fællesskabet, og at der er interoperabilitet. Udbydere skal tilbyde andre virksomheder adgang og samtrafik på vilkår og betingelser, der er i overensstemmelse med de forpligtelser, som pålægges af de nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel 5-8.«

3) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

Onsdag, den 6. maj 2009

i) Første afsnit, affattes således:

»1. De nationale tilsynsmyndigheder skal med henblik på at virkeliggøre målsætningerne i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) tilskynde til og, når det er hensigtsmæssigt, sørge for, at der i henhold til bestemmelserne i dette direktiv etableres den fornødne adgang og samtrafik og sikres interoperabilitet mellem tjenesterne, samt varetage deres ansvar med henblik på at fremme effektivitet, holdbar konkurrence, effektive investeringer og innovation samt skabe flest mulige fordele for slutbrugerne.«

ii) *Følgende litra indføjes:*

»ab) i begrundede tilfælde og i det omfang, det er nødvendigt, kunne forpligte de virksomheder, der kontrollerer adgangen til slutbrugerne, til at gøre deres tjenester interoperable«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Forpligtelser og betingelser, der indføres i overensstemmelse med stk. 1, skal være objektive, transparente, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende og skal gennemføres **||** efter procedurene i **artikel 6, 7 og 7a** i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«

c) Stk. 3 udgår.

d) Stk. 4 affattes således:

»3. Hvad angår adgang og samtrafik, jf. stk. 1, sørger medlemsstaterne for, at den nationale tilsynsmyndighed kan gribe ind på eget initiativ, når det er begrundet i hensynet til at sikre de politiske målsætninger i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), jf. bestemmelserne i nærværende direktiv og procedurene i artikel 6 og 7, 20 og 21 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«

4) Artikel 6, stk. 2, affattes således:

2. På baggrund af den markedsmæssige og teknologiske udvikling kan Kommissionen vedtage gennemførelsesforanstaltninger for at ændre bilag I. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.

5) Artikel 7 udgår.

6) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 ændres »artikel 9-13« til »artikel 9-13a«

b) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit foretages følgende ændringer:

— I første led ændres »artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 6« til »artikel 5, stk. 1, og artikel 6«.

Onsdag, den 6. maj 2009

- I andet led ændres »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren (*)« til »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (**)

(*) EFT L 24 af 30.1.1998, s. 1.

(**) EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.«

ii) Andet afsnit affattes således:

»I særlige tilfælde, hvor en national tilsynsmyndighed påtænker at pålægge udbydere med en stærk markedsposition andre forpligtelser i forbindelse med adgang og samtrafik end de i artikel 9-13 nævnte, skal den fremsætte anmodning herom over for Kommissionen. Kommissionen tager nøje hensyn til udtalelsen fra **Sammenslutningen** af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for **Elektronisk Kommunikation (BEREC)** (*). Kommissionen træffer i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, afgørelse om, hvorvidt den nationale tilsynsmyndighed må træffe sådanne foranstaltninger eller ej.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ... af ... [om oprettelse af **Sammenslutningen** af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for **Elektronisk Kommunikation (BEREC)** og dens støttekontor]«

7) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. De nationale tilsynsmyndigheder kan i medfør af bestemmelserne i artikel 8 pålægge forpligtelser vedrørende transparens i forbindelse med samtrafik og/eller adgang og kræve, at udbydere skal offentliggøre bestemte oplysninger, som f.eks. regnskabsoplysninger, tekniske specifikationer, netkarakteristika, betingelser og vilkår for levering og anvendelse, herunder **eventuelle betingelser for begrænsning af adgangen til og/eller anvendelsen af tjenester og applikationer, hvor medlemsstaterne tillader sådanne betingelser i overensstemmelse med fællesskabsretten**, samt priser.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Uanset stk. 3 skal de nationale tilsynsmyndigheder sikre, at der offentliggøres et standardtilbud, der som mindstekrav indeholder de elementer, der er fastsat i bilag II, når en udbyder i henhold til artikel 12 har forpligtelser vedrørende engrosadgang til netinfrastruktur ■.«

c) Stk. 5 affattes således:

5. Kommissionen kan vedtage de ændringer til bilag II, der er nødvendige for at tilpasse det til den teknologiske og markedsmæssige udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3. Kommissionen kan ved gennemførelsen af dette stykke lade sig bistå af **BEREC**.

8) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) at give tredjemand adgang til specifikke netelementer og/eller faciliteter, herunder adgang til netelementer, som ikke er aktive, og/eller ubundet adgang til abonnentledninger, for bl.a. at muliggøre operatørforvalg og/eller fast operatørvalg og/eller tilbud om videresalg af abonnentledninger«

Onsdag, den 6. maj 2009

b) Stk. 1, litra f), affattes således:

f) at tilbyde samhusning eller andre former for fælles brug af tilhørende faciliteter ■

c) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

»j) at tilbyde adgang til tilknyttede tjenester såsom tjenester vedrørende identitet, geografisk placering og tilstedeværelse.«

d) I stk. 2, affattes indledningen og litra a), således:

»2. Når de nationale myndigheder overvejer, om de skal pålægge forpligtelserne i stk. 1 og især, når de vurderer, om sådanne forpligtelser er i overensstemmelse med de målsætninger, der er fastsat i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) skal de navnlig tage hensyn til nedenstående faktorer:

a) om det i lyset af den igangværende markedsudvikling er teknisk og økonomisk gennemførligt at bruge eller installere konkurrerende faciliteter under hensyntagen til karakteren og typen af de involverede samtrafik- og/eller adgangsordninger, herunder levedygtigheden af andre opstrøms accessprodukter såsom adgang til kabelkanaler«

e) **Stk. 2, litra c) og d)**, affattes således:

»c) hvor store startinvesteringer ejeren af faciliteten skal foretage set i forhold til de offentlige investeringer og de risici, der er forbundet hermed

d) behovet for at sikre konkurrence på længere sigt, **med særlig vægt på** økonomisk effektiv infrastrukturbaseret konkurrence«

f) Følgende tilføjes som stk. 3:

»3. Når det pålægges en udbyder at give adgang i medfør af denne artikel, kan de nationale tilsynsmyndigheder fastsætte tekniske eller driftsmæssige betingelser, som skal opfyldes af udbyderen og/eller dem, der er berettiget i medfør af sådan adgang, når det er nødvendigt for at sikre normal drift af nettet. Forpligtelser til at overholde særlige tekniske standarder eller specifikationer skal være i overensstemmelse med de standarder og specifikationer, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«

9) Artikel 13, stk. 1 affattes således:

»1. De nationale tilsynsmyndigheder kan i medfør af bestemmelserne i artikel 8 pålægge forpligtelser vedrørende omkostningsdækning og priskontrol, herunder forpligtelser vedrørende omkostningsbase-rede priser og udarbejdelse af omkostningsregnskabssystemer i forbindelse med udbud af bestemte former for samtrafik og/eller adgang, såfremt en markedsanalyse viser, at den pågældende udbyder som følge af en utilstrækkelig konkurrence vil kunne opretholde sine priser på et unaturligt højt niveau eller opretholde en prisklemme til skade for slutbrugerne. For at tilskynde udbyderen til investeringer, herunder i næste generations net, skal de nationale tilsynsmyndigheder tage hensyn til udbyderens investeringer og lade udbyderen få en rimelig forrentning af den relevante investerede kapital under hensyntagen til **eventuelle specifikke risici i forbindelse med et bestemt nyt netinvesteringsprojekt.**«

Onsdag, den 6. maj 2009

10) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 13a

Funktionel adskillelse

1. Konkluderer den nationale tilsynsmyndighed, at de relevante forpligtelser, der er pålagt i henhold til artikel 9-13, ikke har kunnet tilvejebringe effektiv konkurrence, og at der er konstateret vigtige og vedvarende konkurrenceproblemer og/eller markedssvigt i forbindelse med engrossalg **på visse markeder for** accessprodukter, kan den som en undtagelsesforanstaltning i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8, stk. 3, andet afsnit, pålægge vertikalt integrerede virksomheder at placere aktiviteter i forbindelse med engrossalg af relevante accessprodukter i en uafhængigt fungerende forretningsenhed.

Denne forretningsenhed skal levere accessprodukter og -tjenester til alle virksomheder, herunder andre forretningsenheder af moderselskabet, efter samme tidsfrister, vilkår og betingelser, herunder vedrørende priser og serviceniveau, og via samme systemer og processer.

2. Når en national tilsynsmyndighed agter at pålægge et krav om funktionel adskillelse, forelægger den Kommissionen et forslag, der omfatter

- a) dokumentation der *underbygger* den nationale tilsynsmyndigheds konklusioner, jf. stk. 1
- b) en begrundet vurdering, hvoraf det fremgår, at der er ingen eller ringe udsigt til faktisk og bæredygtig infrastrukturbaseret konkurrence inden for en rimelig tidshorisont
- c) en analyse af de forventede konsekvenser for tilsynsmyndigheden, for virksomheden, **især de ansatte i den særskilte virksomhed og sektoren for elektronisk kommunikation som helhed, og** for incitamenter til at investere i sektoren som helhed, navnlig med hensyn til behovet for at sikre social og territorial samhørighed, samt for andre interesser, herunder navnlig de forventede konsekvenser for konkurrencen og eventuelle heraf følgende virkninger for forbrugerne
- d) **en analyse af årsagerne til, at denne forpligtelse vil være det mest effektive middel til at gennemføre afhjælpningsforanstaltninger med sigte på at reagere på konstaterede konkurrenceproblemer/ markedssvigt.**

3. Udkastet til foranstaltninger skal omfatte følgende elementer:

- a) nøje oplysninger om adskillelsens art og grad, herunder navnlig den særskilte forretningsenheds retlige status
- b) en beskrivelse af den særskilte forretningsenheds aktiver samt de produkter eller tjenester, der skal leveres af denne forretningsenhed
- c) de organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes for at sikre personalets uafhængighed i den særskilte forretningsenhed, og den dertil svarende incitamentstruktur
- d) regler til sikring af forpligtelsernes overholdelse
- e) regler til sikring af transparens omkring driftsprocedurerne, navnlig over for andre interesser
- f) et overvågningsprogram med henblik på at sikre, at forpligtelserne overholdes, herunder offentliggørelsen af en årlig rapport.

Onsdag, den 6. maj 2009

4. Når Kommissionen har truffet afgørelse om udkastet til foranstaltninger i henhold til artikel 8, stk. 3, gennemfører den nationale tilsynsmyndighed efter proceduren i artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) en koordineret analyse af de forskellige markeder med tilknytning til accessnettet. På grundlag af resultatet af analysen træffer den nationale tilsynsmyndighed i overensstemmelse med artikel 6 og 7 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) afgørelse om at pålægge, opretholde, ændre eller ophæve forpligtelser.

5. En virksomhed, der er pålagt funktionel adskillelse, kan pålægges enhver af de forpligtelser, der er nævnt i artikel 9-13 på ethvert specifikt marked, hvor den i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er udpeget som virksomhed med en stærk markedsposition, eller enhver anden forpligtelse, der er godkendt af Kommissionen i medfør af artikel 8, stk. 3.

Artikel 13b

Frivillig funktionel adskillelse hos vertikalt integrerede virksomheder

1. En virksomhed, der i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er udpeget som værende i besiddelse af en stærk markedsposition på et eller flere relevante markeder, skal underrette den nationale tilsynsmyndighed på forhånd og i god tid for at give den nationale tilsynsmyndighed mulighed for at vurdere virkningen af den planlagte transaktion, hvis den vil overdrage sit accessnet eller en væsentlig del heraf til en særskilt juridisk enhed med en anden ejer eller oprette en særskilt forretningsenhed med henblik på at give alle detailudbydere, herunder virksomhedens egne detailafdelinger, fuldt ud tilsvarende accessprodukter.

En virksomhed skal også underrette den nationale tilsynsmyndighed om enhver ændring af denne plan og om slutresultatet af adskillelsesprocessen.

2. Den nationale tilsynsmyndighed vurderer, hvilke følger den planlagte transaktion har for de gældende forpligtelser i henhold til direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Til det formål gennemfører den nationale tilsynsmyndighed efter proceduren i artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) en koordineret analyse af de forskellige markeder med tilknytning til accessnettet.

På grundlag af resultatet af analysen træffer den nationale tilsynsmyndighed i overensstemmelse med artikel 6 og 7 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) afgørelse om at pålægge, opretholde, ændre eller ophæve forpligtelser.

3. Den juridisk og/eller driftsmæssigt særskilte forretningsenhed kan pålægges enhver af de forpligtelser, der er nævnt i artikel 9-13 på ethvert specifikt marked, hvor den i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er udpeget som virksomhed med en stærk markedsposition, eller enhver anden forpligtelse, der er godkendt af Kommissionen i medfør af artikel 8, stk. 3.

11) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Stk. 4 udgår.

12) I bilag II foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

Onsdag, den 6. maj 2009

»Minimumsliste over elementer, der skal indgå i de standardtilbud om engrosadgang til netinfrastruktur, herunder **delt eller fuldstændig** ubundet adgang til abonnentledninger på et fast sted, som notificerede udbydere **med en stærk markedsposition (SMP-udbydere)** skal offentliggøre«

b) Litra a) affattes således:

»a) »abonnentledningsafsnit«: et afsnit af en abonnentledning, der forbinder nettermineringspunktet hos abonnenten med et krydsfelt eller nærmere angivet mellemliggende koblingspunkt, i faste offentlige elektroniske kommunikationsnet«

c) Litra c) affattes således:

»c) »fuld ubundet adgang til abonnentledninger«: den adgangsberettigedes adgang til **SMP-udbydere**s abonnentledninger eller abonnentledningsafsnit, der tillader anvendelse af netinfrastrukturens fulde kapacitet«

d) Litra d) affattes således:

»d) »delt adgang til abonnentledninger«: den adgangsberettigedes adgang til **SMP-udbydere**s abonnentledninger eller abonnentledningsafsnit, der tillader anvendelse af en bestemt del af netinfrastrukturens kapacitet, som f.eks. den del af frekvensen eller tilsvarende.«

e) Del A, punkt 1, 2 og 3, affattes således:

»1. De netelementer, der gives adgang til, omfattende navnlig følgende elementer samt relevante tilknyttede faciliteter:

a) ubundet adgang til abonnentledninger (fuld og delt)

b) ubundet adgang til abonnentledningsafsnit (fuld og delt), herunder i givet fald adgang til **netelementer, der ikke er aktive, med det formål at sikre dækning for backhaul-net**

c) i givet fald adgang til kabelkanaler, der muliggør udbygning af accessnettet.

2. Information om fysiske adgangsfaciliteters placering, herunder gadeskabe og hovedfordelere, og adgang til abonnentledninger og abonnentledningsafsnit og backhaul i nærmere bestemte dele af accessnettet og i givet fald oplysninger om placering af kabelkanaler samt adgang i kabelkanalerne.

3. Tekniske vilkår for adgang til og anvendelse af abonnentledninger og abonnentledningsafsnit, herunder de tekniske specifikationer for de parsnoede metalliske ledninger og/eller optiske fibre og/eller tilsvarende, kabeldistributører og tilknyttede faciliteter samt i givet fald tekniske vilkår for adgang til kabelkanaler.«

f) Del B, punkt 1, affattes således:

»1. Oplysning om **SMP-udbydere**s aktuelle, relevante lokaliteter eller materiellokaliteter og om planlagt modernisering heraf (*).

(*) **Af hensyn til den offentlige sikkerhed kan adgangen til disse oplysninger begrænses til kun at omfatte de berørte parter.**«

Onsdag, den 6. maj 2009

Artikel 3

Ændringer i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet)

I direktiv 2002/20/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 2, affattes således:

»2. I dette direktiv forstås endvidere ved:

»generel tilladelse«: retlige rammer, der i overensstemmelse med dette direktiv er fastsat af medlemsstaten, og som sikrer ret til at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester samt opstiller sektorspecifikke forpligtelser, der kan gælde alle eller specifikke typer elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.«

2) I artikel 3, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Virksomheder, der leverer grænseoverskridende elektroniske kommunikationstjenester til virksomheder, der er etableret i flere medlemsstater, pålægges højst at indgive én anmeldelse pr. berørt medlemsstat.«

3) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Brugsret til radiofrekvenser og numre

1. Medlemsstaterne skal lette brugen af radiofrekvenser inden for rammerne af generelle tilladelser. Medlemsstaterne kan **om nødvendigt** tildele individuelle rettigheder for at:

- undgå skadelig interferens
- sikre tjenesters tekniske kvalitet
- sikre effektiv udnyttelse af frekvenserne eller
- opfylde andre almennyttige målsætninger, som medlemsstaterne definerer i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

2. Hvor det er nødvendigt at tildele individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser og numre, tildeler medlemsstaterne efter anmodning sådanne rettigheder til enhver virksomhed med henblik på udbud af net eller tjenester i henhold til den generelle tilladelse, der er omhandlet i artikel 3, med forbehold af artikel 6 og 7 og artikel 11, stk. 1, litra c), i dette direktiv, og andre regler til sikring af en effektiv anvendelse af disse ressourcer i overensstemmelse med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Med forbehold af særlige kriterier og procedurer, som medlemsstaterne fastsætter for tildeling af brugsret til radiofrekvenser til udbydere af radio- eller tv-indholdstjenester med henblik på at forfølge almennyttige målsætninger under overholdelse af fællesskabsretten, tildeles brugsrettighederne til radiofrekvenser og numre gennem åbne, objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede procedurer, og, for så vidt angår radiofrekvenser, i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). Der kan gøres undtagelse fra kravet om åbne procedurer, hvor det er nødvendigt, at en udbyder af radio- eller tv-indholdstjenester tildeles individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, for at udbyderen kan opfylde en almennyttig målsætning, som medlemsstaterne har fastlagt i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Onsdag, den 6. maj 2009

Når medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder, angiver de, om rettighedshaveren kan overdrage disse rettigheder, og på hvilke betingelser. For så vidt angår radiofrekvenser, skal sådanne bestemmelser være i overensstemmelse med **artikel 9 og 9b** i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Hvis medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder med en begrænset gyldighedsperiode, skal denne være rimelig for den pågældende tjeneste i betragtning af det forfulgte mål **under behørig hensyntagen til nødvendigheden af at tillade en passende periode til amortisation af investeringen**.

Tildeles der individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser for **■** ti år **eller mere**, som ikke kan overdrages eller udlejes mellem virksomheder i henhold til artikel 9b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), **sikrer** den kompetente nationale myndighed, **at kriterierne for at tildele individuel brugsret overholdes i hele brugstilladelsens gyldighedsperiode**, navnlig hvis rettighedshaveren fremsætter en begrundet anmodning herom. Hvis kriterierne for tildeling af individuelle brugsrettigheder ikke længere finder anvendelse, ændres den individuelle brugsret til en generel tilladelse til brug af radiofrekvenser, **efter forudgående varsel og efter en rimelig frist**, eller den overgår til at kunne overdrages eller udlejes mellem virksomheder i overensstemmelse med artikel 9b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

3. Afgørelser vedrørende brugsret træffes, meddeles og offentliggøres hurtigst muligt, efter at den nationale tilsynsmyndighed har modtaget den fuldstændige ansøgning, og inden tre uger for så vidt angår nummerrettigheder, der er afsat til særlige formål i henhold til den nationale nummerplan, og inden seks uger for så vidt angår radiofrekvenser, der er tildelt til at blive brugt af elektroniske kommunikationstjenester i henhold til den nationale frekvensplan. Den sidstnævnte frist berører ikke gældende internationale aftaler om brug af radiofrekvenser eller satellitbanepositioner.

4. Hvis det efter høring af de interesserede parter i henhold til artikel 6 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er besluttet, at brugsret til numre af usædvanlig økonomisk værdi tildeles efter konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer, kan medlemsstaterne forlænge maksimumperioden på tre uger med indtil tre uger.

Artikel 7 finder anvendelse på konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer for radiofrekvenser.

5. Medlemsstaterne må ikke begrænse det antal brugsrettigheder, der skal tildeles, undtagen hvor dette er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, jf. artikel 7.

6. De kompetente nationale myndigheder sikrer, at radiofrekvenserne udnyttes effektivt og virkningsfuldt i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, og artikel 9, stk. 2, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). De sikrer, at konkurrencen ikke forvrides af overdragelse eller akkumulering af brugsrettigheder til radiofrekvenser. Til disse formål kan medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger, herunder kræve salg eller udlejning af brugsrettighederne til radiofrekvenser.«

4) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Den generelle tilladelse til udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester samt brugsretten til radiofrekvenser og numre kan kun underlægges de i bilag I anførte vilkår. Sådanne vilkår skal være ikke-diskriminerende, forholdsmæssigt afpassede og transparente, og brugsretten til radiofrekvenser skal være i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«

b) I stk. 2 ændres »artikel 16, 17, 18 og 19 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)« til »artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)«.

Onsdag, den 6. maj 2009

- c) I stk. 3 ændres »bilagets« til »bilag I,«
- 5) I artikel 7 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:
- i) Det indledende punktum affattes således:
- »1. Hvis en medlemsstat overvejer, om den skal begrænse det antal brugsrettigheder til radiofrekvenser, der skal tildeles, eller om gyldigheden af eksisterende rettigheder skal forlænges på andre vilkår end dem, der er knyttet til rettighederne, skal den bl.a.:«
- ii) Litra c) affattes således:
- »c) offentliggøre beslutninger om begrænsning af tildelingen af brugsret eller om forlængelse af brugsret med begrundelsen herfor«
- b) Stk. 3 affattes således:
- »3. Hvis det er nødvendigt at begrænse tildelingen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, tildeler medlemsstaterne sådanne rettigheder på grundlag af udvælgelseskriterier, som skal være objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede. Alle udvælgelseskriterier af denne art skal i fornødent omfang tilgodese opfyldelsen af målene i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) og af kravene i samme direktivs artikel 9.«
- c) I stk. 5 ændres »artikel 9« til »artikel 9b«,
- 6) I artikel 10 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:
- »1. Den nationale tilsynsmyndighed overvåger og kontrollerer i overensstemmelse med artikel 11, at vilkårene for den generelle tilladelse, vilkårene for brugsret og de særlige forpligtelser, jf. artikel 6, stk. 2, overholdes.
- Den nationale tilsynsmyndighed skal have beføjelse til i overensstemmelse med artikel 11 at pålægge virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i henhold til den generelle tilladelse, eller som har brugsret til radiofrekvenser eller numre, at fremlægge alle de oplysninger, der måtte være nødvendige for at kontrollere, om vilkårene for den generelle tilladelse, vilkårene for brugsret eller de særlige forpligtelser i artikel 6, stk. 2, overholdes.
2. Hvis en national tilsynsmyndighed konstaterer, at en virksomhed ikke overholder et eller flere af den generelle tilladelses eller brugsrettens vilkår, eller de særlige forpligtelser, der nævnes i artikel 6, stk. 2, underretter tilsynsmyndigheden virksomheden herom og giver den mulighed for at fremføre sine synspunkter inden for en rimelig frist.
3. Den relevante myndighed har beføjelse til at kræve, at overtrædelsen, jf. stk. 2, ophører øjeblikkeligt eller inden for en rimelig frist, og tager passende og forholdsmæssigt afpassede skridt for at sikre, at vilkårene overholdes.

Medlemsstaterne bemyndiger i denne forbindelse de relevante myndigheder til ■ at:

Onsdag, den 6. maj 2009

a) iværksætte **afskrækkende** økonomiske sanktioner, **hvor det skønnes hensigtsmæssigt, herunder periodiske sanktioner med tilbagevirkende, kraft og**

b) **udstede ordre til at udsætte eller indstille leveringen af en tjeneste eller et bundt af tjenester, som i alvorlig grad vil kunne skade konkurrencen, indtil adgangsforpligtelser, pålagt efter udarbejdelsen af en markedsanalyse i henhold til artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), er opfyldt.**

Foranstaltningerne og begrundelsen herfor meddeles straks virksomheden, og denne skal have en rimelig frist til at efterkomme foranstaltningerne.»

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 bemyndiger medlemsstaterne den relevante myndighed til, i givet fald, at iværksætte økonomiske sanktioner over for virksomhederne, hvis de ikke fremlægger oplysninger i overensstemmelse med de forpligtelser, der er fastsat efter artikel 11, stk. 1, litra a) eller litra b), i dette direktiv og artikel 9 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) inden for en rimelig frist, der fastlægges af den nationale tilsynsmyndighed.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Ved alvorlige eller gentagne overtrædelser af den generelle tilladelses eller en brugsrets vilkår eller af særlige forpligtelser i artikel 6, stk. 2, kan de nationale tilsynsmyndigheder, hvis de i denne artikels stk. 3 omhandlede foranstaltninger til sikring af vilkårenes overholdelse har været virkningsløse, hindre en virksomhed i fortsat at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, eller suspendere eller tilbagekalde brugsretten. Der kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for en periode svarende til overtrædelsens varighed, også selv om overtrædelsen efterfølgende er bragt til ophør.«

d) Stk. 6 affattes således:

»6. Uanset bestemmelserne i stk. 2, 3 og 5, kan den relevante myndighed, når den har bevis for en overtrædelse af vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsretten eller af de særlige forpligtelser i artikel 6, stk. 2, som udgør en umiddelbar og alvorlig trussel for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden, eller som vil skabe alvorlige økonomiske eller driftsmæssige problemer for andre udbydere eller brugere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester eller andre brugere af radiofrekvenser, træffe foreløbige hasteforanstaltninger for at afhjælpe situationen, inden der træffes en endelig afgørelse. Den pågældende virksomhed skal herefter have rimelig mulighed for at fremføre sine synspunkter og foreslå eventuel afhjælpning. Når det er hensigtsmæssigt, kan den relevante myndighed bekræfte de foreløbige foranstaltninger, der højst kan være gyldige i tre måneder, men som i tilfælde, hvor håndhævelsesprocedurerne ikke er afsluttet, kan forlænges med indtil tre måneder.«

7) I artikel 11, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

»a) systematisk eller i det konkrete tilfælde at kunne kontrollere overholdelsen af vilkår nr. 1 og 2 i del A, vilkår nr. 2 og 6 i del B og vilkår nr. 2 og 7 i del C, alle i bilag I, samt af de i artikel 6, stk. 2, omhandlede forpligtelser«

b) I litra b), ændres »bilaget« til »bilag I«.

c) Følgende litra tilføjes:

Onsdag, den 6. maj 2009

»g) at sikre en effektiv udnyttelse og en effektiv forvaltning af radiofrekvenser

h) at evaluere fremtidige ændringer i net eller tjenester, der kan få indflydelse på de engrostenester, som stilles til rådighed for konkurrenter.«

d) Andet afsnit affattes således:

»Der må ikke stilles krav om fremlæggelse af de i litra a), b), d), e), f), g) og h) i første afsnit omhandlede oplysninger forud for eller som betingelse for markedsadgang.«

8) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Ændring af rettigheder og forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at rettigheder, vilkår og procedurer vedrørende generelle tilladelser og brugsret eller tilladelser til at installere faciliteter kun kan ændres i objektivi t begrundede tilfælde og på en forholdsmæssigt afpasset måde, idet der, hvor det er rimeligt, tages hensyn til de særlige betingelser, der gælder for brugsrettigheder til radiofrekvenser, som kan overdrages. Medmindre de foreslåede ændringer er beskedne og er aftalt med rettighedshaveren eller indehaveren af den generelle tilladelse, skal der på passende vis orienteres om, at sådanne ændringer er planlagt, og de berørte parter, herunder brugere og forbrugere, skal have en rimelig frist til at fremføre deres synspunkter om de foreslåede ændringer; denne frist må kun i særlige tilfælde være mindre end fire uger.

2. Medlemsstaterne må ikke begrænse eller tilbagekalde tilladelser til at installere faciliteter eller brugsrettigheder til radiofrekvenser inden udløbet af den periode, for hvilken de er tildelt, undtagen i begrundede tilfælde og i givet fald i overensstemmelse med bilag I og relevante nationale bestemmelser om kompensation for tilbagekaldelse af tilladelser.«

9) Artikel 15, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at alle relevante oplysninger om rettigheder, vilkår, procedurer, gebyrer, afgifter og afgørelser i forbindelse med generelle tilladelser, brugsret og tilladelser til at installere faciliteter offentliggøres og ajourføres på passende vis, så alle interesserede parter har let adgang til disse oplysninger.«

10) Artikel 17, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Medlemsstaterne bringer de generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder, som allerede er gældende den 31. december 2009, i overensstemmelse med artikel 5, 6, 7 og bilag I i dette direktiv senest to år efter dette direktivs ikrafttrædelsesdato, jf. dog artikel 9a i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

2. Når anvendelsen af stk. 1 medfører en indskrænkning af rettigheder eller en udvidelse af allerede eksisterende generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder, kan medlemsstaterne forlænge gyldigheden af disse rettigheder og forpligtelser til senest den 30. september 2012, såfremt dette ikke påvirker andre virksomheders rettigheder i henhold til fællesskabsretten. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne forlængelser og begrundes dem.«

11) Bilaget ændres som anført i bilaget til dette direktiv.

Onsdag, den 6. maj 2009

Artikel 4

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 2887/2000 ophæves.

Artikel 5

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ... (*) de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser fra den ... (**).

Disse foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 7

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ||

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) 18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

(**) Én dag efter den i første afsnit nævnte dato.

Onsdag, den 6. maj 2009

BILAG

I bilaget til direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet) foretages følgende ændringer:

1) Første afsnit affattes således:

»De i dette bilag anførte vilkår er en udtømmende liste over de vilkår, som kan knyttes til generelle tilladelser (del A), brugsret til radiofrekvenser (del B) og brugsret til numre (del C), jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, litra a), i overensstemmelse med artikel 5, 6, 7, 8 og 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«

2) I del A foretages følgende ændringer:

a) Punkt 4 affattes således:

»4. Slutbrugerens adgang til numre fra den nationale nummerplan, ETNS- og UIFN-numre og, hvor det er teknisk og økonomisk gennemførligt, fra andre medlemsstaters nummerplaner samt vilkår i overensstemmelse med direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet).«

b) Punkt 7 affattes således:

7. »Beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, der er specifik for den elektroniske kommunikationssektor, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (*).

(*) EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.«

c) Punkt 8 affattes således:

8. »Regler om forbrugerbeskyttelse, som gælder specifikt for den elektroniske kommunikationssektor, herunder vilkår i overensstemmelse med direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) og vilkår vedrørende tilgængelighed for handicappede brugere i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 7.«

d) I punkt 11 ændres »direktiv 97/66/EF« til »direktiv 2002/58/EF«.

e) Følgende punkt indsættes:

»11a. Betingelser for brug til meddelelser fra offentlige myndigheder til offentligheden med det formål at advare mod overhængende farer og afbøde følgerne af større katastrofer.«

f) Punkt 12 affattes således:

»12. Betingelser for brug i tilfælde af omfattende katastrofer eller nationale nødsituationer med henblik på at sikre kommunikationen mellem beredskabstjenester og myndigheder.«

g) Punkt 16 affattes således:

»16. Sikring af offentlige net mod ulovlig adgang i overensstemmelse med direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation).«

Onsdag, den 6. maj 2009

h) Følgende punkt tilføjes:

- »19. Transparensforpligtelser for virksomheder, der udbyder offentlige **kommunikationsnet**, der er tilgængelige for offentligheden, med henblik på at sikre gennemgående konnektivitet i overensstemmelse med målene og principperne i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), offentliggørelse vedrørende **eventuelle betingelser for begrænsning af adgangen til og/eller anvendelsen af tjenester og applikationer, hvor medlemsstaterne tillader sådanne betingelser i overensstemmelse med fællesskabsretten** og, hvor det er nødvendigt og rimeligt, adgang for de nationale tilsynsmyndigheder til de oplysninger, de har brug for til at kontrollere offentliggørelsens korrekthed.«

3) I del B foretages følgende ændringer:

a) Punkt 1 affattes således:

- »1. Forpligtelse til at yde en tjeneste eller anvende en type teknologi, hvortil brugsretten til frekvensen er tildelt, herunder, hvor det er passende, krav vedrørende dækning og kvalitet.«

b) Punkt 2 affattes således:

- »2. Faktisk og effektiv anvendelse af frekvenser i overensstemmelse med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«

c) Følgende punkt tilføjes:

- »9. Forpligtelser, der specifikt vedrører brug af radiofrekvenser til forsøgsformål.«

4) Del C, punkt 1, affattes således:

- »1. Angivelse af, hvilken tjeneste nummeret skal bruges til, herunder eventuelle krav i tilknytning til udbuddet af denne tjeneste og, for at undgå, at der opstår tvivl, takstprincipper og maksimumspriser for bestemte nummerserier for at sikre beskyttelse af forbrugerne i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, litra b), i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«
-

Onsdag, den 6. maj 2009

Europæiske tilsynsmyndigheder inden for elektronisk kommunikation *II**

P6_TA(2009)0362

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nedsættelse af Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Telekommunikation (GERT) (16498/1/2008 - C6-0067/2009 - 2007/0249(COD))

(2010/C 212 E/42)

(Fælles beslutningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets fælles holdning (16498/1/2008 - C6-0067/2009),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0699),
 - der henviser til Kommissionens ændrede forslag (KOM(2008)0720),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 62,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0271/2009),
1. godkender den fælles holdning som ændret;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, 24.9.2008, P6_TA(2008)0450.

P6_TC2-COD(2007)0249

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved andenbehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. 1211/2009).

Onsdag, den 6. maj 2009

Frekvensbånd til mobilkommunikation *I**

P6_TA(2009)0363

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 87/372/EØF om de frekvensbånd, der skal stilles til rådighed for samordnet indførelse af offentlig fælleseuropæisk digital celleopbygget landmobilradiokommunikation i Fællesskabet (KOM(2008)0762 - C6-0452/2008 - 2008/0214(COD))

(2010/C 212 E/43)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0762),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0452/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0276/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0214

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om ændring af Rådets direktiv 87/372/EØF om de frekvensbånd, der skal stilles til rådighed for samordnet indførelse af offentlig fælleseuropæisk digital celleopbygget landmobilradiokommunikation i Fællesskabet

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, direktiv 2009/114/EF).

Onsdag, den 6. maj 2009

Ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv *I**

P6_TA(2009)0364

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af direktiv 86/613/EØF (KOM(2008)0636 - C6-0341/2008 - 2008/0192(COD))

(2010/C 212 E/44)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0636),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 141, stk. 3, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0341/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Retsudvalget (A6-0258/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag, den 6. maj 2009

P6_TC1-COD(2008)0192

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 141, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ||,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 86/613/EØF af 11. december 1986 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv, herunder i landbrugserhverv, samt om beskyttelse af kvinder i selvstændige erhverv i forbindelse med graviditet og barsel ⁽⁴⁾ sikrer anvendelse i medlemsstaterne af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv eller medhjælpende mænd og kvinder i sådanne erhverv. For så vidt angår selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller, har direktiv 86/613/EØF ikke været effektivt, og dets anvendelsesområde bør tages op til fornyet overvejelse, eftersom forskelsbehandling på grund af køn og chikane også finder sted på områder uden for lønnet arbejde. Af hensyn til klarheden bør direktiv 86/613/EØF afløses af dette direktiv.
- (2) I sin meddelelse af 1. marts 2006 »Køreplan for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010« ⁽⁵⁾ bebudede Kommissionen, at den med henblik på at skabe bedre forvaltningsskik for ligestilling mellem mænd og kvinder ville gennemgå eksisterende EU-ligestillingslovgivning, der ikke er omfattet af omarbejdningen i 2005, med henblik på at ajourføre, modernisere og om nødvendigt omarbejde den. Direktiv 86/613/EØF var ikke omfattet af *den omarbejdning*.
- (3) I Rådets konklusioner af 5. og 6. december 2007 om afbalancerede roller for kvinder og mænd i henseende til job, vækst og social sammenhængskraft ⁽⁶⁾ opfordrede Rådet Kommissionen til at overveje behovet for om nødvendigt at revidere || direktiv 86/613/EØF for at sikre rettigheder i forbindelse med moderskab og faderskab for selvstændige erhvervsdrivende og deres medhjælpende ægtefæller.
- (4) Europa-Parlamentet har konsekvent opfordret Kommissionen til at revidere direktiv 86/613/EØF, navnlig for at **øge beskyttelsen for selvstændige erhvervsdrivende kvinder på barsel** og forbedre situationen for medhjælpende ægtefæller inden for landbruget, **håndværk, handel, små og mellemstore virksomheder og de liberale erhverv**.

⁽¹⁾ Udtalelse af 24.3.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C ...

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 6.5.2009.

⁽⁴⁾ EFT L 359 af 19.12.1986, s. 56.

⁽⁵⁾ KOM(2006)0092 ||.

⁽⁶⁾ || Dokument SOC 385.

Onsdag, den 6. maj 2009

- (5) *Europa-Parlamentet foreslog i sin beslutning af 21. februar 1997 om medhjælpende ægtefæller ⁽¹⁾ en obligatorisk registrering af medhjælpende ægtefæller, for dermed at gøre dem synlige, samt indførelse af et krav om, at medlemsstaterne giver medhjælpende ægtefæller mulighed for at tegne en forsikring under de selvstændige erhvervsdrivendes sociale sikringsordninger, der omfatter sygesikring, invaliditet og alderspension.*
- (6) I sin meddelelse »Den nye sociale dagsorden: Muligheder, adgang og solidaritet i det 21. århundredes Europa« ⁽²⁾ har Kommissionen bekræftet behovet for en indsats for at slå bro over kønsforskellen på iværksætterområdet og gøre det lettere at forene privatliv og arbejdsliv.
- (7) Der findes allerede en række retsakter om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder, som omfatter selvstændig erhvervsvirksomhed, navnlig Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) ⁽⁴⁾. Nærværende direktiv bør derfor ikke finde anvendelse på områder, som allerede er dækket af andre direktiver.
- (8) Nærværende direktiv bør finde anvendelse på selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller, da begge deltager i virksomhedens aktiviteter.
- (9) *Der er behov for at give medhjælpende ægtefæller en klart defineret erhvervsmæssig status og fastlægge deres rettigheder.*
- (10) Direktivet bør ikke finde anvendelse på områder, der er dækket af andre direktiver om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder, herunder særlig direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser ⁽⁵⁾. Navnlig artikel 5 i direktiv 2004/113/EF om forsikring og lignende finansielle ydelser finder anvendelse.
- (11) Med henblik på at forebygge forskelsbehandling på grund af køn bør direktivet finde anvendelse på både direkte forskelsbehandling og indirekte forskelsbehandling. Chikane og sexchikane bør betragtes som forskelsbehandling og derfor forbydes.
- (12) Medlemsstater kan, jf. traktatens artikel 141, stk. 4, opretholde eller vedtage foranstaltninger, som tager sigte på at indføre specifikke fordele, der har til formål at gøre det lettere for det underrepræsenterede køn at indlede selvstændig erhvervsvirksomhed eller at forebygge eller kompensere for ulemper i deres erhvervsmæssige karrierer. I princippet bør **disse** foranstaltninger **i form af positive særforanstaltninger**, der har til formål at opnå ligestilling i praksis, ikke betragtes som krænkelse af det retlige princip om ligebehandling af kvinder og mænd.
- (13) Inden for selvstændig erhvervsvirksomhed betyder anvendelse af princippet om ligebehandling, at der ikke må finde forskelsbehandling sted i forbindelse med oprettelse, **ledelse**, indretning eller udvidelse af en virksomhed eller af enhver anden form for selvstændig erhvervsvirksomhed.
- (14) Det er nødvendigt at sikre, at der ikke sker forskelsbehandling || på grundlag af ægteskabelig eller familiemæssig stilling || for så vidt angår betingelserne for at oprette en virksomhed mellem ægtefæller eller **mellem** livspartnere, hvor disse anerkendes i national lov. **Ved anvendelsen af dette direktiv bør begreberne »familiemæssig stilling« og »familievirksomhed« fortolkes på baggrund af anerkendelsen af registrerede partnerskaber i henhold til EF-Domstolens afgørelser.**

⁽¹⁾ EFT C 85 af 17.3.1997, s. 186.⁽²⁾ KOM(2008)0412.⁽³⁾ EFT L 6 af 10.1.1979, s. 24.⁽⁴⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.⁽⁵⁾ EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

Onsdag, den 6. maj 2009

- (15) I betragtning af medhjælpende ægtefællers bidrag til familievirksomheden bør de **■** have ret til mindst samme beskyttelsesniveau som selvstændige erhvervsdrivende på samme betingelser som selvstændige erhvervsdrivende **■**. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre dette valg muligt. Beskyttelsesniveauet for **■** medhjælpende ægtefæller **bør** under alle omstændigheder stå i forhold til graden af **deres** deltagelse i **den selvstændige erhvervsdrivendes** aktiviteter **i familievirksomheden**.
- (16) Gravide selvstændige erhvervsdrivendes og medhjælpende ægtefællers økonomiske og fysiske sårbarhed gør det nødvendigt at give dem ret til barselsorlov, hvoraf en del burde være obligatorisk. Medlemsstaterne har dog stadig *kompetence til at fastsætte niveauet for bidragene og alle bestemmelser vedrørende ydelser og fordele*, forudsat at de opfylder minimumskraverne i direktivet. For at tage hensyn til selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefællers særlige forhold skal de medhjælpende ægtefæller selv kunne vælge, om de vil benytte sig af muligheden for barselsorlov.
- (17) For at tage hensyn til de særlige forhold ved selvstændig erhvervsvirksomhed bør kvindelige selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller så vidt muligt *udover at kunne opnå en finansiel ydelse have mulighed for at benytte en afløsningsordning under barselsorloven*.
- (18) Det er kun muligt at sikre de europæiske sociale modelleres finansielle bæredygtighed på lang sigt, hvis velfærdsordningerne effektiviseres, navnlig ved at forbedre tilskyndelserne, forvaltningen og evalueringen og ved at foretage en prioritering af udgiftsprogrammerne. **■**
- (19) Personer, som har været udsat for forskelsbehandling på grund af køn, bør sikres den fornødne retsbeskyttelse. For at sikre en mere effektiv beskyttelse bør foreninger, organisationer og andre juridiske personer have beføjelse til, efter nærmere bestemmelser fastlagt af medlemsstaterne, enten på vegne af eller til støtte for ethvert offer for forskelsbehandling at indtræde som part i en sag uden at tilsidesætte nationale procesregler vedrørende repræsentation og forsvar i retten.
- (20) Beskyttelse **af selvstændige erhvervsdrivende og deres medhjælpende ægtefæller** mod forskelsbehandling på grund af køn bør styrkes, ved at der i hver medlemsstat er et **organ** med kompetence til at analysere de pågældende problemer, undersøge mulige løsninger og yde ofre praktisk bistand. **■**
- (21) Målet for den påtænkte foranstaltning, nemlig at sikre et fælles højt niveau for beskyttelse mod forskelsbehandling i alle medlemsstater, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål
-

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastlægger en ramme for gennemførelse i medlemsstaterne af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv eller medhjælpende mænd og kvinder i sådanne erhverv, for så vidt angår de områder, der ikke er dækket af direktiv 2006/54/EF og 79/7/EØF.
2. Nærværende direktiv dækker selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller.
3. Gennemførelsen af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser er fortsat dækket af direktiv 2004/113/EF.

Onsdag, den 6. maj 2009

Artikel 2

Definitioner

|| I dette direktiv forstås ved:

- a) »selvstændige erhvervsdrivende«: enhver, der på vilkår fastsat i den nationale lovgivning arbejder i egen virksomhed med gevinst for øje, herunder inden for landbruget ||, de liberale erhverv, **håndværk, handel og små og mellemstore virksomheder**
- b) »medhjælpende ægtefæller«: selvstændige erhvervsdrivendes ægtefæller eller livspartnere, hvor disse anerkendes i national lov, der uden at være lønmodtagere eller forretningspartnere sædvanligvis og på vilkår fastsat i den nationale lovgivning deltager i arbejdet i den selvstændige erhvervsdrivendes virksomhed og udfører de samme eller supplerende arbejdsopgaver
- c) »direkte forskelsbehandling«: *det forhold*, at en person behandles ringere på grund af køn, end en anden person bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation
- d) »indirekte forskelsbehandling«: *det forhold*, at en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis stiller personer af det ene køn særlig ufordelagtigt i forhold til personer af det andet køn, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige
- e) »chikane«: *det forhold*, at der udvises en uønsket adfærd i relation til en persons køn med det formål eller den virkning at krænke denne persons værdighed og skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima
- f) »sexchikane«: *det forhold*, at der udvises enhver form for verbal, ikke-verbal eller fysisk adfærd med seksuelle undertoner med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed, navnlig ved at skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima.

Artikel 3

Familievirksomheder

Medlemsstaterne sikrer, at der ikke sker forskelsbehandling på grundlag af ægteskabelig eller familiemæssig stilling for så vidt angår betingelserne for at oprette en virksomhed mellem ægtefæller eller mellem livspartnere, hvor disse anerkendes i national lov. Som »familievirksomhed« anerkendes alle virksomheder etableret i fællesskab af ægtefæller eller livspartnere, hvor disse anerkendes af national lov. Anerkendelsen af registrerede partnerskaber beror på de relevante domme fra EF-Domstolen.

Artikel 4

Princippet om ligebehandling

1. Princippet om ligebehandling indebærer, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling || på grund af køn, hverken direkte eller indirekte, blandt andet under henvisning til ægteskabelig eller familiemæssig stilling, navnlig for så vidt angår oprettelse, **ledelse**, indretning eller udvidelse af en virksomhed samt påbegyndelse eller udvidelse af enhver anden form for selvstændig erhvervsvirksomhed.
2. Chikane og sexchikane betragtes som forskelsbehandling på grund af køn og forbydes derfor. En persons afvisning eller accept af en sådan adfærd må ikke anvendes som grundlag for en beslutning, der vedrører den pågældende.
3. En instruks om at forskelsbehandle en person på grund af køn betragtes som forskelsbehandling.

Onsdag, den 6. maj 2009

Artikel 5

Positiv særbehandling

For at sikre fuld ligestilling mellem mænd og kvinder i praksis må princippet om ligebehandling ikke afholde nogen medlemsstat fra at opretholde eller vedtage særlige foranstaltninger, **der f.eks. har til formål at fremme kvinders iværksættervirksomhed**, for at forebygge eller kompensere for ulemper på grund af køn.

Artikel 6

Oprettelse af et selskab

Med forbehold af de særlige betingelser for adgang til visse erhverv, der gælder på samme måde for begge køn, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, at betingelserne for oprettelse af et selskab mellem ægtefæller eller **mellem** livspartnere, hvor disse anerkendes i national lov, ikke er mere restriktive end betingelserne for oprettelse af et selskab sammen med andre personer.

Artikel 7

Social beskyttelse for medhjælpende ægtefæller og livspartnere

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at medhjælpende ægtefæller **og livspartnere** har mindst samme beskyttelsesniveau som selvstændige erhvervsdrivende på samme betingelser som selvstændige erhvervsdrivende. **Hvis denne udvidelse af beskyttelsen ikke er lovpligtig i henhold til en bestemt medlemsstats lovgivning, tildeles denne beskyttelse efter anmodning fra en medhjælpende ægtefælle eller livspartner.**

Disse foranstaltninger sikrer, at medhjælpende ægtefæller tilknyttes de eksisterende sociale sikringsordninger for selvstændige erhvervsdrivende, der omfatter sygesikring, invaliditet og alderspension, under forudsætning af at de bidrager til disse ordninger på samme vilkår som de selvstændige erhvervsdrivende, selvom deres bidrag eventuelt skal kunne beregnes ud fra en grundsats.

De medhjælpende ægtefælles bidrag til den sociale beskyttelse bør være fradragsberettigede som driftsudgifter på samme måde som faktisk udbetalte vederlag til medhjælpende ægtefæller, under forudsætning af at der er tale om vederlag for reelt præsterede tjenesteydelser og om et normalt vederlag for sådanne tjenesteydelser.

Artikel 8

Barselsorlov

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at kvindelige selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller **■** har ret til barselsorlov i en periode, **der er tilpasset deres særlige behov. Denne barselsorlov bør være af den varighed, som de ønsker, under forudsætning af at den samlede periode ikke overskrider den, der er fastsat i Rådets direktiv 92/85/EØF ⁽¹⁾.**

2. For at sikre, at de personer, der henvises til i stk. 1, kan udøve de rettigheder, som de får tildelt i denne artikel, skal medlemsstaterne træffe foranstaltninger til at sikre, at de modtager en passende ydelse under deres barselsorlov.

3. Den i stk. 2 omhandlede ydelse betragtes som passende, hvis den sikrer indkomst på et niveau, der mindst svarer til, hvad den berørte person ville modtage under sygeorlov, eller hvis dette ikke finder anvendelse, enhver anden tilsvarende ydelse i national lov, eventuelt inden for et loft fastsat i henhold til den nationale lovgivning, **for så vidt dette loft ikke indebærer nogen form for forskelsbehandling.**

⁽¹⁾ EUT L 348 af 28.11.1992, s. 1.

Onsdag, den 6. maj 2009

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at kvindelige selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller og registrerede partnere har adgang til en afløsningsordning eller eksisterende nationale sociale tjenesteydelser **foruden** den i stk. 2 omhandlede ydelse.

Artikel 9

Anerkendelse af medhjælpende ægtefællers arbejde

Medlemsstaterne forpligter sig til at undersøge, på hvilke betingelser anerkendelsen af det arbejde, der udøves af de medhjælpende ægtefæller, kan fremmes, og på baggrund af denne undersøgelse at undersøge alle hensigtsmæssige initiativer med henblik på at fremme denne anerkendelse.

Artikel 10

Klageadgang

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver, der mener sig påført tab eller skade, fordi princippet om ligebehandling tilsidesættes i forhold til den pågældende, kan indgive **en effektiv** klage til retslige eller administrative instanser, herunder, hvor medlemsstaterne finder det hensigtsmæssigt, til forligsinstanser, med henblik på håndhævelse af forpligtelserne i henhold til dette direktiv, også selv om det forhold, hvori forskelsbehandlingen angiveligt har fundet sted, er ophørt.

2. Medlemsstaterne sikrer, at foreninger, organisationer og andre juridiske personer, der efter kriterierne i deres nationale lovgivning har en legitim interesse i at sikre, at dette direktivs bestemmelser overholdes, er berettigede til || enten på vegne af eller til støtte for klageren med dennes godkendelse || at indtræde som part i klagen til retslige eller administrative instanser med henblik på håndhævelse af forpligtelserne i dette direktiv.

3. Stk. 1 og 2 berører ikke nationale regler om tidsfrister for anlæggelse af sager vedrørende princippet om ligebehandling.

Artikel 11

Erstatning eller godtgørelse

Medlemsstaterne indfører i deres nationale retsorden de nødvendige bestemmelser for at sikre en reel og effektiv erstatning eller godtgørelse efter medlemsstatens afgørelse for tab og skader, der er påført en person som følge af forskelsbehandling som defineret i dette direktiv, således at **denne** erstatning eller godtgørelse har en præventiv virkning og står i et rimeligt forhold til det tab eller den skade, den pågældende har lidt. En sådan erstatning eller godtgørelse kan ikke begrænses til et på forhånd fastsat maksimum.

Artikel 12

Organer for ligebehandling

1. Medlemsstaterne udpeger et *organ* til fremme, evaluering og overvågning af samt til støtte for ligebehandling af kvinder og mænd uden forskelsbehandling på grund af køn og de træffer de fornødne foranstaltninger hertil. *Dette organ* kan indgå som en del af institutioner, der på nationalt plan har til opgave at forsvare menneskerettighederne eller beskytte enkeltpersoners rettigheder eller gennemføre princippet om ligebehandling.

2. Medlemsstaterne sikrer, at **det** i stk. 1 omhandlede **organs** opgaver || omfatter:

a) at give ofre for forskelsbehandling uvildig bistand til at få behandlet deres klager over forskelsbehandling under hensyntagen til ofrenes, foreningernes, organisationernes og andre juridiske personers rettigheder, jf. artikel 10, stk. 2

b) at foretage uvildige undersøgelser af forskelsbehandling

Onsdag, den 6. maj 2009

- c) at offentliggøre uvildige rapporter og fremsætte henstillinger om ethvert spørgsmål vedrørende forskelsbehandling
- d) *på et passende niveau at udveksle tilgængelige oplysninger med tilsvarende europæiske organer, f.eks. Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder.*

Artikel 13

Integration af kønsaspektet

Medlemsstaterne tager aktivt hensyn til målsætningen om ligestilling mellem mænd og kvinder ved udformningen og gennemførelsen af love og administrative bestemmelser, politikker og aktiviteter på de områder, der er omhandlet i dette direktiv.

Artikel 14

Formidling af information

Medlemsstaterne sikrer, at de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og de relevante bestemmelser, der allerede finder anvendelse, bringes til de berørte personers kendskab ved hjælp af egnede midler, **herunder internettet**, på hele deres område.

Artikel 15

Beskyttelsesniveau

Gennemførelsen af dette direktiv berettiger under ingen omstændigheder til at forringe det eksisterende beskyttelsesniveau i medlemsstaterne over for forskelsbehandling på de områder, der er omfattet af direktivet.

Artikel 16

Rapporter

1. Medlemsstaterne meddeler senest ... (*) Kommissionen alle tilgængelige oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv.

Kommissionen udarbejder en sammenfattende rapport, som forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet senest ... (**). Rapporten ledsages i givet fald af forslag om tilpasning af dette direktiv.

2. Kommissionens rapport skal tage hensyn til de berørtes synspunkter.

Artikel 17

Revision

Senest ... (+++), foretager Kommissionen en vurdering af, hvordan dette direktiv fungerer, og foreslår i givet fald de ændringer, den finder nødvendige.

(*) Fire år efter datoen for vedtagelsen af dette direktiv.

(**) Fem år efter datoen for vedtagelsen af dette direktiv.

(+++) Seks år efter datoen for vedtagelsen af dette direktiv.

Onsdag, den 6. maj 2009

Artikel 18

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest ... (*). De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenlignings-tabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentlig-gørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. **Hvis særlige forhold berettiger det, kan den i stk. 1 anførte frist til at efterkomme dette direktiv forlænges til senest ... (**).**

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 19

Minimumsforanstaltninger

Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde bestemmelser, som er gunstigere for beskyttelsen af prin-cippet om ligebehandling end bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 20

Ophævelse

Direktiv 86/613/EØF ophæves med virkning fra ... (+).

Artikel 21

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 22

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ||

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) To år efter vedtagelsen af dette direktiv.

(**) Tre år efter vedtagelsen af dette direktiv.

Onsdag, den 6. maj 2009

Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen *I**

P6_TA(2009)0365

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (KOM(2008)0867 - C6-0518/2008 - 2008/0267(COD))

(2010/C 212 E/45)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0867),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 159, afsnit. 3, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0518/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget og Regionaludviklingsudvalget (A6-0242/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0267

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. 546/2009).

Onsdag, den 6. maj 2009

Økonomisk genopretningsplan: energiprojekter *I**

P6_TA(2009)0366

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet (KOM(2009)0035 - C6-0049/2009 - 2009/0010(COD))

(2010/C 212 E/46)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0035),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 156 og artikel 175, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0049/2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelse fra Budgetudvalget og Regionaludviklingsudvalget (A6-0261/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. tager Kommissionens erklæring, som er vedføjet denne beslutning, til efterretning;
 3. mener, at det referencebeløb, der er anført i forslaget til retsakt, er foreneligt med den flerårige finansielle ramme, da der er foretaget en revision af sidstnævnte;
 4. minder om, at en enhver omfordeling, som får negativ indvirkning på andre EU-politikker ved at reducere bevillingerne til disse, bør undgås;
 5. minder om, at det årlige beløb vil blive fastsat i forbindelse med den årlige budgetprocedure i overensstemmelse med bestemmelserne i punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾;
 6. bemærker, at lovgivningsprocessen kan afsluttes, da der er indgået aftale om finansiering af programmet;
 7. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 8. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Onsdag, den 6. maj 2009

P6_TC1-COD(2009)0010

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. 663/2009).

BILAG

KOMMISSIONENS ERKLÆRING

»Kommissionen understreger, at energieffektivitet og vedvarende energikilder er centrale prioriteter i EU's energipolitik både af hensyn til miljøet og forsyningssikkerheden. Med hensyn hertil vil forordningen bidrage til disse højt prioriterede spørgsmål at yde omfattende støtte til offshore-vindkraftanlæg.

Kommissionen erindrer i den forbindelse om de forskellige andre nye initiativer vedrørende støtte til energieffektivitet og vedvarende energikilder, som Kommissionen har foreslået i bl.a. sin europæiske genopretningsplan, der fik tilslutning fra Det Europæiske Råd i december 2008. Disse initiativer omfatter:

En ændring af EFRU-forordningen for at muliggøre investeringer med op til 8 mia. EUR i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger i alle medlemsstaterne. Et offentligt-privat partnerskab vedrørende europæiske energieffektive bygninger, som skal fremme grønne teknologier og udvikling af energieffektive systemer og materialer i nyopførte og renoverede bygninger. Det skønnede rammebeløb til denne aktion er 1 mia. EUR, hvoraf 500 mio. EUR tilvejebringes over budgettet for EU's syvende rammeprogram i perioden 2010-2013, og 500 mio. EUR tilvejebringes af erhvervslivet.

Initiativet fra EF og EIB, »EU-initiativ til finansiering af bæredygtig energi«. Formålet med dette initiativ er at gøre det muligt at investere i energieffektivitet og projekter vedrørende vedvarende energi i bymiljøet. Kommissionen finansierer en facilitet for teknisk bistand fra programmet »Intelligent energi - Europa« (årlig bevilling på 15 mio. EUR i 2009). Denne facilitet, der forvaltes af EIB, vil lette adgangen til EIB-lån med en væsentlig løftestangseffekt.

Institutionelle EU-investorer har - under ledelse af EIB - oprettet en markedsorienteret equityfond under navnet Marguerite: Den Europæiske 2020-fond for Energi, Klimaændringer og Infrastruktur. Denne fond skal investere i energi og klimaforandringer (TEN-E, bæredygtig energiproduktion, vedvarende energi, nye teknologier, investeringer i effektiv energi, forsyningssikkerhed og miljøinfrastruktur). Kommissionen støtter dette initiativ.

Desuden vil Kommissionen inden udgangen af november 2009 forelægge en revision af handlingsplanen for energieffektivitet, som ønsket af Rådet (konklusionerne fra Det Europæiske Råd i marts 2009) og Europa-Parlamentet (EP's resolution P6_TA(2009)0064).

Ekspertene er enige om, at energieffektivitet er den billigste måde, hvorpå drivhusgasemissionerne kan nedbringes. Kommissionen vil inden november 2009 forelægge en detaljeret analyse af de hindringer, der ligger i vejen for øgede investeringer i energieffektivitet. Den vil især undersøge, om der er behov for øgede finansielle incitamenter i form af lavtforrentede lån og/eller tilskud, hvordan Den Europæiske Unions budget kan anvendes hertil, og eventuelt bl.a. medtage supplerende midler til finansiering af energieffektivitet i det nye EU-instrument for energisikkerhed og -infrastruktur, der skal fremlægges i 2010.

Når Kommissionen reviderer handlingsplanen for energieffektivitet vil den lægge særlig vægt på naboskabsdimensionen i forbindelse med energieffektivitet. Den vil analysere, hvordan den kan give nabolande incitamenter, såvel finansielle som reguleringsmæssige, til at optrappe deres investeringer i energieffektivitet.

Finder Kommissionen, når den i 2010 aflægger rapport om forordningens gennemførelse i henhold til artikel 28, at det ikke vil være muligt at indgå forpligtelser for en del af de midler, der er afsat til projekterne i bilaget til forordningen, inden udgangen af 2010, vil den om nødvendigt og på en geografisk afbalanceret måde foreslå en ændring til forordningen, som gør det muligt at finansiere projekter på området energieffektivitet og vedvarende energikilder - som supplement til ovennævnte initiativer, herunder udvælgelseskriterier svarende til dem, der finder anvendelse på projekterne i bilaget til denne forordning.»

Onsdag, den 6. maj 2009

Kapitalkravsdirektiver *I**

P6_TA(2009)0367

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF om banker tilsluttet centrale organer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (KOM(2008)0602 - C6-0339/2008 - 2008/0191(COD))

(2010/C 212 E/47)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0602),
 - der henviser til Kommissionens udkast til direktiv om ændring af visse bilag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF for så vidt angår tekniske bestemmelser vedrørende risikostyring og sin beslutning af 16. december 2008 herom ⁽¹⁾,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 47, stk. 2, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0339/2008),
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 29. april 2009 forpligtede sig til at godkende forslaget som ændret, jf. EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit, første led,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betækning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A6-0139/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0607.

P6_TC1-COD(2008)0191

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, direktiv 2009/111/EF).

Onsdag, den 6. maj 2009

Finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision ***I

P6_TA(2009)0368

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision (KOM(2009)0014 – C6-0031/2009 – 2009/0001(COD))

(2010/C 212 E/48)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0014),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0031/2009),
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 6. maj 2009 forpligtede sig til at godkende forslaget som ændret, jf. EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit, første led,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Retsudvalget og Budgetudvalget (A6-0246/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. mener, at referencebeløbet i lovgivningsforslaget skal være foreneligt med loftet for udgiftsområde 1a i den flerårige finansielle ramme 2007-2013, og bemærker, at det årlige beløb vil blive fastsat i forbindelse med den årlige budgetprocedure i overensstemmelse med bestemmelserne i punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA);
 3. mener, at punkt 47 i IIA finder anvendelse, hvis EU-organer, som medfinansieres af »fællesskabsprogrammet til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision« bliver agenturer;
 4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 5. godkender sin erklæring, som er vedføjet denne beslutning;
 6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Onsdag, den 6. maj 2009

P6_TC1-COD(2009)0001

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2009/EF om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, afgørelse nr. 716/2009/EF).

BILAG**Erklæring fra Europa-Parlamentet**

Finanskrisen har understreget behovet for meget hurtigt at styrke den tilsynsmæssige konvergens og samarbejdet på EU-niveau. Udviklingen af fælles it-instrumenter og af en fælles overvågningskultur, som er foretaget af de tre EU-tilsynsudvalg, CESR, CEBS og CEOIPS, udgør to instrumenter til opnåelse af dette mål.

Som et resultat heraf, og indtil der er trådt et fællesskabsprogram i kraft for perioden 2010-2013, opfordres Kommissionen af Europa-Parlamentet og Rådet til at arbejde videre med sit forslag om midlertidig finansiering af de tre EU-tilsynsudvalg i 2009 i form af en afgørelse truffet af Kommissionen med følgende indhold:

- Kommissionens midlertidige finansiering i 2009 vil blive fastlagt som led i gennemførelsen og udbygningen af det indre marked i 2009 i medfør af budgetpost 12.0201. Denne midlertidige finansiering vil derfor blive gennemført over Kommissionens eksisterende budget, nemlig fra de beløb, som budgetmyndigheden allerede har tildelt til Generaldirektoratet for Det Indre Marked og Tjenesteydelser for 2009. Afgørelsen om finansiering vil således have form af en kommissionsafgørelse.
- Kommissionen tildeler begrænsede aktionstilskud til de tre EU-tilsynsudvalg med henblik på finansiering af i) projekter i den finansielle sektor og i forskellige sektorer og uddannelsesprojekter, der udarbejdes af hvert af de tre EU-tilsynsudvalg, og ii), for så vidt angår CESR, et specifikt it-projekt i forbindelse med mekanismen for udveksling af transaktionsindberetninger (TREM), jf. direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID) ⁽¹⁾. Der er tale om strategiske projekter, der af de tre EU-tilsynsudvalg er blevet udpeget som prioriterede.
- Det samlede beløb for Kommissionens midlertidige finansiering for 2009 vil andrage EUR 500 000 og skal dække en del af omkostningerne til de fastlagte projekter og den udannelse i 2009, som er forelagt af EU-tilsynsudvalgene.

Kommissionens afgørelse om den midlertidige finansiering i 2009 er velbegrundet på grund af de særlige vilkår i forbindelse med den nuværende finansielle krise, og fordi det påtænkte fællesskabsprogram først vil træde i kraft fra 2010. Afgørelsens sigte er derfor ikke at fungere som et præcedens.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

Onsdag, den 6. maj 2009

Beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet *

P6_TA(2009)0369

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Rådets forordning om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet (KOM(2008)0553 - C6-0451/2008 - 2008/0180(CNS))

(2010/C 212 E/49)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0553),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 37, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0451/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A6-0185/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

Forslag til forordning Titel

Forslag til Rådets forordning om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet

Forslag til Rådets forordning om beskyttelse af dyr på **slagte- og** aflivningstidspunktet

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 2
Forslag til forordning
Betragtning 6

(6) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) har vedtaget to udtalelser om velfærdsaspekterne af de vigtigste systemer til bedøvelse og aflivning af visse dyrearter, nemlig en udtalelse om dyrevelfærdsaspekter af de mest udbredte metoder til bedøvelse og aflivning af de vigtigste kommercielle dyrearter i 2004 og en udtalelse om dyrevelfærdsaspekter af de mest udbredte metoder til bedøvelse og aflivning af kommercielt opdrættede hjorte, geder, kaniner, strudse, ænder, gæs og vagtler i 2006. Fællesskabets lovgivning på dette område bør ajourføres for at tage hensyn til disse videnskabelige udtalelser. Henstillinger om udfasning af brugen af kuldioxid til aflivning af svin og fjerkræ **og om udfasning af vandbade til bedøvelse af fjerkræ** var ikke medtaget i forslaget, da konsekvensanalysen viste, at dette i øjeblikket ikke er økonomisk gennemførligt i EU. Endvidere var der andre henstillinger, der ikke bør indgå i denne forordning, fordi de vedrører tekniske parametre, der bør være en del af gennemførelsesforanstaltningerne eller medtages i reglerne for god praksis. Henstillinger om opdrættede fisk er heller ikke inkluderet i forslaget, fordi der var behov for yderligere videnskabelige udtalelser og økonomisk vurdering på dette område.

(6) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) har vedtaget to udtalelser om velfærdsaspekterne af de vigtigste systemer til bedøvelse og aflivning af visse dyrearter, nemlig en udtalelse om dyrevelfærdsaspekter af de mest udbredte metoder til bedøvelse og aflivning af de vigtigste kommercielle dyrearter i 2004 og en udtalelse om dyrevelfærdsaspekter af de mest udbredte metoder til bedøvelse og aflivning af kommercielt opdrættede hjorte, geder, kaniner, strudse, ænder, gæs og vagtler i 2006. **I 2001 vedtog Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Trivsel (SCAHAW) en rapport om velfærd for dyr til pelsproduktion, der omfattede en analyse af aflivningsmetoderne på pelsfarme.** Fællesskabets lovgivning på dette område bør ajourføres for at tage hensyn til disse videnskabelige udtalelser. Henstillinger om udfasning af brugen af kuldioxid til aflivning af svin og fjerkræ var ikke medtaget i forslaget, da konsekvensanalysen viste, at dette i øjeblikket ikke er økonomisk gennemførligt i EU. Endvidere var der andre henstillinger, der ikke bør indgå i denne forordning, fordi de vedrører tekniske parametre, der bør være en del af gennemførelsesforanstaltningerne eller medtages i reglerne for god praksis. Henstillinger om opdrættede fisk er heller ikke inkluderet i forslaget, fordi der var behov for yderligere videnskabelige udtalelser og økonomisk vurdering på dette område.

Ændring 3
Forslag til forordning
Betragtning 15

(15) I protokollen om dyrevelfærd og dyrebeskyttelse understreges også nødvendigheden af at respektere medlemsstaternes love og administrative bestemmelser samt deres skikke, navnlig med hensyn til religiøse ritualer, kulturelle traditioner og regionale skikke, i forbindelse med fastlæggelsen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker inden for bl.a. landbrug og det indre marked. Kulturelle arrangementer, hvor overholdelse af dyrevelfærdskrav vil have negativ indvirkning på selve arrangementets karakter, bør derfor udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde.

(15) I protokollen om dyrevelfærd og dyrebeskyttelse understreges også nødvendigheden af at respektere medlemsstaternes love og administrative bestemmelser samt deres skikke, navnlig med hensyn til religiøse ritualer, kulturelle traditioner **eller traditioner af religiøs oprindelse** og regionale skikke, i forbindelse med fastlæggelsen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker inden for bl.a. landbrug og det indre marked. Kulturelle, **religiøse og traditionelle** arrangementer, hvor overholdelse af dyrevelfærdskrav vil have negativ indvirkning på selve arrangementets karakter, bør derfor udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde.

Ændring 4
Forslag til forordning
Betragtning 16

(16) Kulturelle traditioner drejer sig om nedarvede, fastlagte eller sædvanlige mønstre for tænkemåde, handling eller adfærd, som overføres fra generation til generation. De er med til at styrke de langvarige sociale forbindelser mellem de forskellige generationer. Under forudsætning af at disse aktiviteter ikke påvirker markedet for animalske produkter **og ikke er begrundet i produktionsformål**, bør **aflivning** af dyr i forbindelse med disse arrangementer udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde.

(16) Kulturelle traditioner **eller traditioner af religiøs oprindelse** drejer sig om nedarvede, fastlagte eller sædvanlige mønstre for tænkemåde, handling eller adfærd, som overføres fra generation til generation. De er med til at styrke de langvarige sociale forbindelser mellem de forskellige generationer. Under forudsætning af at disse aktiviteter ikke påvirker markedet for animalske produkter, bør **slagtning** af dyr i forbindelse med disse arrangementer udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde.

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 5

Forslag til forordning
Betragtning 22 a (ny)

(22a) *De ovennævnte nye udfordringer vil uundgåeligt få betydelige finansielle konsekvenser for virksomhedsledere i Unionen. For at sikre overholdelse af reglerne i denne forordning bør der stilles tilstrækkelige EU-midler til rådighed til at sikre Unionen lederskab på dyrevelfærdsområdet i international sammenhæng.*

Ændring 6

Forslag til forordning
Betragtning 24

(24) Afhængigt af hvordan de anvendes i slagtingen og aflivningsprocessen, kan visse bedøvelsesmetoder føre til døden, samtidig med at smerte undgås og psykisk belastning eller lidelse mindskes. **Det er derfor ikke nødvendigt at sondre mellem reversible og ikke-reversible bedøvelsesmetoder.**

(24) Afhængigt af hvordan de anvendes i slagtingen og aflivningsprocessen, kan visse bedøvelsesmetoder føre til døden, samtidig med at smerte undgås og psykisk belastning eller lidelse mindskes.

Ændring 7

Forslag til forordning
Betragtning 32

(32) I henhold til forordning (EF) nr. 854/2004 skal der udarbejdes en liste over virksomheder, fra hvilke import til Fællesskabet af bestemte animalske produkter er tilladt. Der bør ved udarbejdelsen af denne liste tages hensyn til de generelle krav og de supplerende krav til slagterier, som er fastsat i nærværende forordning.

(32) I henhold til forordning (EF) nr. 854/2004 skal der udarbejdes en liste over virksomheder, fra hvilke import til Fællesskabet af bestemte animalske produkter er tilladt. Der bør ved udarbejdelsen af denne liste tages hensyn til de generelle krav og de supplerende krav til slagterier, som er fastsat i nærværende forordning. **Kommissionen bør sikre, at import af kød og kødprodukter fra tredjelande bestemt for det indre marked opfylder de generelle bestemmelser i denne forordning.**

Ændring 8

Forslag til forordning
Betragtning 33

(33) Slagterier og det udstyr, som anvendes dér, er udformet til bestemte kategorier af dyr og til bestemte kapaciteter. Hvis kapaciteten overskrides, eller udstyret anvendes til andre formål end det tiltænkte, vil det have en negativ indvirkning på dyrenes velfærd. Oplysninger om disse aspekter bør derfor meddeles de kompetente myndigheder og bør indgå i godkendelsesproceduren for slagterier.

(33) Slagterier og det udstyr, som anvendes dér, er udformet til bestemte kategorier af dyr og til bestemte kapaciteter. Hvis kapaciteten overskrides, eller udstyret anvendes til andre formål end det tiltænkte, vil det have en negativ indvirkning på dyrenes velfærd. Oplysninger om disse aspekter bør derfor meddeles de kompetente myndigheder og bør indgå i godkendelsesproceduren for slagterier. **Små, regelmæssigt kontrollerede slagterier med en slagtekapacitet på højst 50 storkreaturenheder om ugen eller 150 000 stykker fjerkræ om året, der først og fremmest er involveret i direkte salg af fødevarer til forbrugere, behøver ikke en bekostelig godkendelsesprocedure for at gennemføre denne forordnings generelle principper.**

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 9

Forslag til forordning
Betragtning 34 a (ny)

(34a) *Det er nødvendigt at undgå, at dyrene påføres lidelser som følge af angst og stress, inden de slagtes. Slagterierne bør derfor i byggeteknisk henseende indrettes på en sådan måde, arbejdsgangene i slagteriet tilrettelægges på en sådan måde, og personalet uddannes på en sådan måde, at det undgås, at dyrene udsættes for stress, angst og smerter fra det tidspunkt, hvor de aflæsses, og indtil de slagtes.*

Ændring 10

Forslag til forordning
Betragtning 35

(35) Der sker løbende videnskabelige og tekniske fremskridt med hensyn til slagteriers opførelse, grundplan og udstyr. Det er derfor vigtigt, at Fællesskabet giver Kommissionen beføjelse til at ændre kravene til slagteriers opførelse, grundplan og udstyr, samtidig med at man bibeholder et ensartet og højt niveau for dyrebeskyttelse.

(35) Der sker løbende videnskabelige og tekniske fremskridt med hensyn til slagteriers opførelse, grundplan og udstyr. Det er derfor vigtigt, at Fællesskabet giver Kommissionen beføjelse til at ændre kravene til slagteriers opførelse, grundplan og udstyr, samtidig med at man bibeholder et ensartet og højt niveau for dyrebeskyttelse. *Udviklingen af bedre bedøvelsesmetoder bør løbende fremmes. Forskningen bør også styrkes, når det gælder alternativer til slagtning af overskydende kyllinger.*

Ændring 11

Forslag til forordning
Betragtning 37

(37) *Aflivning* uden bedøvelse kræver et præcist halssnit for at minimere dyrenes lidelser. Der er risiko for, at dyr, der ikke fastholdes mekanisk, når halssnittet lægges, afbløder langsomt, og dermed forlænges dyrenes lidelser unødvendigt. Dyr, der slagtes uden bedøvelse, bør derfor fastholdes individuelt.

(37) *Slagtning* uden bedøvelse kræver et præcist halssnit for at minimere dyrenes lidelser. Der er risiko for, at dyr, der ikke fastholdes mekanisk, når halssnittet lægges, afbløder langsomt, og dermed forlænges dyrenes lidelser unødvendigt. Dyr, der slagtes uden bedøvelse, bør derfor fastholdes individuelt *og bedøves øjeblikkeligt efter snittet.*

Ændring 12

Forslag til forordning
Betragtning 38

(38) Der sker løbende videnskabelige og tekniske fremskridt med hensyn til håndtering og fastholdelse af dyr på slagterier. Det er derfor vigtigt, at Fællesskabet giver Kommissionen beføjelse til at ændre kravene til håndtering og fastholdelse af dyr før *slagtning*, samtidig med at man sikrer et ensartet og højt niveau for dyrebeskyttelse.

(38) Der sker løbende videnskabelige og tekniske fremskridt med hensyn til håndtering og fastholdelse af dyr på slagterier *og pelsdyrfarme*. Det er derfor vigtigt, at Fællesskabet giver Kommissionen beføjelse til at ændre kravene til håndtering og fastholdelse af dyr før *aflivning*, samtidig med at man sikrer et ensartet og højt niveau for dyrebeskyttelse.

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 13

Forslag til forordning
Artikel 1 - stk. 2 - litra a - nr. ii) *i forbindelse med tekniske eller videnskabelige forsøg udført under tilsyn af den kompetente myndighed*i) *inden for rammerne af de aktiviteter, der er reguleret i Rådets direktiv 86/609/EØF af 24. november 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål ⁽¹⁾*⁽¹⁾ EFT L 358 af 18.12.1986, s. 1.

Ændring 14

Forslag til forordning
Artikel 1 - stk. 2 - litra a - nr. ii

ii) i forbindelse med jagt

ii) i forbindelse med jagt **og sportsfiskeri**

Ændring 15

Forslag til forordning
Artikel 1 - stk. 2 - litra a - nr. iv a (nyt)iva) *i forbindelse med større religiøse festligheder, der indebærer ofring til eget forbrug, f.eks. til påske eller jul, og kun i en periode på ti dage inden de pågældende datoer*

Ændring 16

Forslag til forordning
Artikel 1 - stk. 2 - litra b a (nyt)ba) *mere eller mindre domesticerede hjorte, der skydes på marken og forarbejdes i et forarbejdningsanlæg på en vildtfarm.*

Ændring 17

Forslag til forordning
Artikel 2 - litra bb) »dermed forbundne aktiviteter«: aktiviteter som f.eks. håndtering, opstaldning, fastholdelse, bedøvelse og aflødning af dyr, som finder sted i forbindelse med og på stedet for **aflivningen**b) »dermed forbundne aktiviteter«: aktiviteter som f.eks. håndtering, **aflæsning**, opstaldning, fastholdelse, bedøvelse og aflødning af dyr, som finder sted i forbindelse med og på stedet for **slagtningen**

Ændring 18

Forslag til forordning
Artikel 2 - litra b a (nyt)ba) »kompetent myndighed«: *den centrale myndighed i en medlemsstat, der har beføjelser til at sikre overholdelse af kravene i denne forordning, eller enhver anden myndighed, som den centrale myndighed har delegeret denne kompetence til*

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 19

Forslag til forordning
Artikel 2 – litra d a (nyt)

da) »bevidstløshed«: en tilstand af ubevidsthed, hvor der er midlertidig eller permanent afbrydelse af hjernefunktionen, og efter hvilken dyret er ude af stand til at reagere på normale stimuli, herunder smerte

Ændring 20

Forslag til forordning
Artikel 2 – litra f

f) »bedøvelse«: enhver bevidst fremkaldt proces, som bevirker, at et dyr, **uden at det påføres smerter**, mister bevidstheden og smerteopfattelsen, herunder enhver metode, som medfører øjeblikkelig død

f) »bedøvelse«: enhver bevidst fremkaldt proces, som bevirker, at et dyr mister bevidstheden og smerteopfattelsen, herunder enhver metode, som medfører øjeblikkelig død

Ændring 21

Forslag til forordning
Artikel 2 – litra g

g) »rituel slagtning«: en række forskrifter i forbindelse med slagtning af dyr, som findes inden for religioner **som f.eks. islam og jødedommen**.

g) »rituel slagtning«: en række forskrifter i forbindelse med slagtning af dyr, som findes inden for religioner, **eller som er knyttet til visse religiøse fester**

Ændring 22

Forslag til forordning
Artikel 2 – litra k

k) »slagteri«: **enhver** virksomhed, **hvor** der **slagtes landdyr**

k) »slagteri«: **en** virksomhed, der **slagter og slagtemæssigt behandler dyr, hvis kød er bestemt til konsum**

Ændring 23

Forslag til forordning
Artikel 2 – litra m

m) »pelsdyr«: pattedyr af arter, der hovedsagelig opdrættes til produktion af pels, f.eks. mink, ildere, ræve, vaskebjørne, sumpbævere og chinchillaer

m) »pelsdyr«: pattedyr af arter, der hovedsagelig opdrættes til produktion af pels, f.eks. mink, ildere, ræve, vaskebjørne, **mårhunde**, sumpbævere, **kaniner** og chinchillaer

Ændring 24

Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 2 – litra a

a) er sikret fysisk komfort og beskyttelse, navnlig ved at de **holdes rene**, gives en god varmekomfort og forhindres i at falde eller glide

a) er sikret fysisk komfort og beskyttelse, navnlig ved at de gives en god varmekomfort og forhindres i at falde eller glide

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 25

Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 2 – litra dd) ikke viser tegn på smerte, **frygt**, aggressivitet eller anden unormal adfærd

d) ikke viser tegn på smerte, aggressivitet eller anden unormal adfærd

Ændring 26

Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 2 – litra f

f) er forhindret i uønsket interaktion.

udgår

Ændring 119

Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 3 a (nyt)

3a. Aflivning af overskydende daggamle kyllinger er, uanset hvilken metode der anvendes hertil, ikke længere tilladt, så snart der foreligger egnede alternativer til aflivning af disse dyr.

Ændring 27

Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 2 – afsnit 12. Hvis religiøse ritualer **foreskriver sådanne metoder** kan dyr **uanset stk. 1 aflives** uden forudgående bedøvelse, forudsat at **aflivningen** finder sted på et slagteri.2. **Ifølge** religiøse ritualer kan dyr **slagtes** uden forudgående bedøvelse, forudsat at **slagtningen** finder sted på et slagteri.

Ændring 28

Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 2 – afsnit 2

Medlemsstaterne kan imidlertid beslutte ikke at anvende denne undtagelse. udgår

Ændring 29

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 1

1. Bedøvelse skal foregå i overensstemmelse med metoderne i bilag I.

1. Bedøvelse skal foregå i overensstemmelse med metoderne i bilag I. **Kommissionen kan efter proceduren i artikel 22, stk. 2, for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling godkende nye bedøvelsesmetoder på grundlag af en vurdering fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet.**

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 30

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 2 – afsnit 1

2. Det personale, der er ansvarligt for bedøvelse, kontrollerer regelmæssigt, at dyrene ikke viser tegn på bevidsthed eller smerteopfattelse i tidsrummet mellem afslutningen af bedøvelsesprocessen og **bekræftelsen af** dødens indtræden.

2. Det personale, der er ansvarligt for bedøvelse, kontrollerer regelmæssigt, at dyrene ikke viser tegn på bevidsthed eller smerteopfattelse i tidsrummet mellem afslutningen af bedøvelsesprocessen og dødens indtræden.

Ændring 31

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 2 a (nyt)

2a. Efter bedøvelsen påbegyndes afblødningen hurtigst muligt.

Ændring 32

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 3 – afsnit 2

Sådanne ændringer skal dog sikre, at niveauet for dyrevelfærd mindst svarer til niveauet med de eksisterende metoder, som dokumenteret ved videnskabelige data **offentliggjort i relevante, internationalt anerkendte videnskabelige tidsskrifter.**

Sådanne ændringer skal dog sikre, at niveauet for dyrevelfærd mindst svarer til niveauet med de eksisterende metoder, som dokumenteret ved **de relevante** videnskabelige data.

Ændring 33

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 4

4. **Fællesskabsregler for god praksis** vedrørende metoderne i bilag I kan vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

4. **Fællesskabsretningslinjer for udarbejdelse af procedurer og gennemførelse af regler** vedrørende metoderne i bilag I kan vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

Ændring 34

Forslag til forordning
Artikel 6 – stk. 2 – afsnit 1

2. Virksomhedslederne udarbejder og gennemfører disse standardprocedurer for at sikre, at **aflivning** og dermed forbundne aktiviteter udføres i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1.

2. Virksomhedslederne udarbejder og gennemfører disse standardprocedurer for at sikre, at **slagtning** og dermed forbundne aktiviteter udføres i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1. **Til dette formål kan slagterierne anvende procedurerne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 852/2004.**

Ændring 35

Forslag til forordning
Artikel 6 – stk. 3

3. Standardprocedurerne stilles efter anmodning til rådighed for den kompetente myndighed.

3. Standardprocedurerne stilles efter anmodning til rådighed for den kompetente myndighed. **Embedsdyrlægen underrettes skriftligt, hver gang standardprocedurerne ændres.**

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 36

Forslag til forordning
Artikel 6 – stk. 3 a (nyt)

3a. Den kompetente myndighed kan ændre standardprocedurerne, når de tydeligvis ikke er i overensstemmelse med de generelle bestemmelser og krav i denne forordning.

Ændring 120

Forslag til forordning
Artikel 6 – stk. 3 b (nyt)

3b. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse ved aflivning af dyr i slagterier, i hvilke der ikke slagtes mere end 50 storkreaturer om ugen.

Ændring 37

Forslag til forordning
Artikel 7 – stk. 2 – litra a

a) *håndtering og pasning* af dyr *inden* fastholdelse

a) *sammendrivning* af dyr *med henblik på* fastholdelse, *bedøvelse eller slagtning*

Ændring 38

Forslag til forordning
Artikel 7 – stk. 2 – litra f

f) afblødning af levende dyr.

f) afblødning af levende dyr *og/eller den slagtemetode, der er omtalt i artikel 4, stk. 2*

Ændring 39

Forslag til forordning
Artikel 7 – stk. 2 – litra f a (nyt)

fa) *aflivning af pelsdyr.*

Ændring 40

Forslag til forordning
Artikel 7 – stk. 3

3. *Aflivning af pelsdyr overvåges af en person, der har et kompetencebevis, jf. artikel 18, som svarer til de aktiviteter, der udføres under den pågældende persons tilsyn.* *udgår*

Ændring 41

Forslag til forordning
Artikel 8 – stk. 2 – litra a

a) *kategori* eller vægt af de dyr, som udstyret skal anvendes til

a) *art* eller vægt af de dyr, som udstyret skal anvendes til

Ændring 42

Forslag til forordning
Artikel 8 – stk. 2 – litra c a (nyt)

ca) *vedligeholdelse og kalibrering af udstyr*

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 43

Forslag til forordning
Artikel 9 – stk. 2

2. Under slagtningen skal der være umiddelbar adgang til passende **reserveudstyr** til bedøvelse, som kan tages i anvendelse, hvis det først anvendte bedøvelsesudstyr skulle svigte.

2. Under slagtningen skal der være umiddelbar adgang til **en** passende **reservemetode** til bedøvelse, som kan tages i anvendelse, hvis det først anvendte bedøvelsesudstyr skulle svigte.
Hvis denne reservemetode til bedøvelse omfatter tunge installationer, vil mobilt udstyr være hensigtsmæssigt.

Ændring 44

Forslag til forordning
Artikel 9 – stk. 2 a (nyt)

2a. Intet dyr må fastholdes, hvis den person, der står for bedøvelse eller slagtning af dyret, ikke er parat hertil.

Ændring 45

Forslag til forordning
Artikel 10

De krav, der er fastsat i kapitel II og III i nærværende forordning, er relevante med henblik på anvendelse af artikel 12, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 854/2004.

Ved inspektion af slagterier eller virksomheder i tredjelande, der er autoriseret eller skal autoriseres til eksport til EU i overensstemmelse med EU-lovgivningen, forvisser Kommissionens sagkyndige sig om, at de levende dyr som nævnt i artikel 5 er blevet slagtet under vilkår, der hvad angår dyrevelfærd mindst svarer til dem, der er fastsat i denne forordning.

Det sundhedscertifikat, der ledsager kød importeret fra et tredjeland, suppleres med en attest som dokumentation for, at dette krav er overholdt.

Ændring 46

Forslag til forordning
Artikel 10 a (ny)

Artikel 10a

Ordninger for import fra tredjelande

Kommissionen sikrer, at kød og kødprodukter fra tredjelande, der er bestemt til konsum på det indre marked, opfylder bestemmelserne i denne forordning.

Ændring 121

Forslag til forordning
Artikel 11 – stk. 2 – indledning

2. Med henblik på anvendelse af denne forordning godkender den kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 853/2004, i forbindelse med hvert slagteri:

2. Med henblik på anvendelse af denne forordning godkender den kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 853/2004, i forbindelse med hvert slagteri **med en slagtekapacitet på over 50 storkreaturer om ugen eller over 150 000 enheder fjerkræ om året:**

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 48

Forslag til forordning
Artikel 11 – stk. 2 – litra aa) den maksimale kapacitet for hver slagtekæde udgår

Ændring 49

Forslag til forordning
Artikel 11 – stk. 2 – litra c

- c) den maksimale kapacitet af hvert opstaldningsareal, der er bestemt til dyr af hestefamilien, kvæg, får, geder og svin samt fjerkræ og lagomorfer.
- c) den maksimale kapacitet af hvert opstaldningsareal, der er bestemt til dyr af hestefamilien, kvæg, får, geder og svin samt fjerkræ, **strudsefugle** og lagomorfer.

Ændring 50

Forslag til forordning
Artikel 12 – stk. 2

2. Virksomhedslederne sikrer, **at** dyr, **der aflives** uden bedøvelse, fastholdes mekanisk.
2. Virksomhedsledere sikrer, **når dette er muligt og i tilfælde af religiøs slagtning, hvor** dyr **slagtes** uden bedøvelse, **at dyrene** fastholdes mekanisk.

Ændring 51

Forslag til forordning
Artikel 12 – stk. 3 – afsnit 1– litra ee) **anvendelse af elektrisk strøm, som ikke bedøver eller afliver dyrene under kontrollerede forhold, navnlig enhver anvendelse af elektrisk strøm, der ikke omspænder hjernen.** udgår

Ændring 52

Forslag til forordning
Artikel 12 – stk. 3 – afsnit 2

Litra a) og b) finder dog ikke anvendelse på slagtebøjler til fjerkræ.

Litra a) og b) finder dog ikke anvendelse på slagtebøjler til fjerkræ **og lagomorfer**.

Ændring 53

Forslag til forordning
Artikel 13 – stk. 1

1. Virksomhedslederne indfører og iværksætter passende overvågningsprocedurer til kontrol og bekræftelse af, at dyr til slagtning er effektivt bedøvet i tidsrummet mellem afslutningen af bedøvelsesprocessen og bekræftelsen af dødens indtræden.
1. Virksomhedslederne indfører og iværksætter passende overvågningsprocedurer til kontrol og bekræftelse af, at dyr til slagtning er effektivt bedøvet i tidsrummet mellem afslutningen af bedøvelsesprocessen og bekræftelsen af dødens indtræden. **Dyr skal være døde, inden der gennemføres nogen anden potentielt smertefuld procedure til håndtering af slagtekroppen eller foretages en behandling.**

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 54

Forslag til forordning
Artikel 13 – stk. 4 a (nyt)

4b. Pelsdyrfarmes virksomhedsledere informerer på forhånd den kompetente myndighed om datoen, på hvilken der skal aflives dyr, for at give embedsdyrlægen mulighed for kontroller, at kravene i denne forordning og standardprocedurerne overholdes.

Ændring 55

Forslag til forordning
Artikel 13 – stk. 5

5. *Fællesskabsregler for god praksis* vedrørende overvågningsmetoder på slagterier kan vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

5. *Fællesskabsretningslinjer for udarbejdelse af procedurer og gennemførelse af regler* vedrørende overvågningsmetoder på slagterier kan vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

Ændring 56

Forslag til forordning
Artikel 13 – stk. 5 a (nyt)

5a. Embedsdyrlægen kontrollerer regelmæssigt ovenstående overvågningsprocedurer og overholdelsen af standardprocedurerne.

Ændring 57

Forslag til forordning
Artikel 14 – stk. - 1 (nyt)

-1. Virksomhedslederne har ansvaret for at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes.

Ændring 58

Forslag til forordning
Artikel 14 – stk. 1

1. Virksomhedslederne udpeger en dyrevelfærdsansvarlig på hvert slagteri, som skal være ansvarlig for, at bestemmelserne i denne forordning overholdes på det pågældende slagteri. Vedkommende rapporterer direkte til virksomhedslederen om forhold vedrørende dyrenes velfærd.

1. Virksomhedslederne udpeger en dyrevelfærdsansvarlig på hvert slagteri, som skal være ansvarlig for **at kontrollere**, at bestemmelserne i denne forordning overholdes på det pågældende slagteri. Vedkommende rapporterer direkte til virksomhedslederen om forhold vedrørende dyrenes velfærd.

Ændring 103

Forslag til forordning
Artikel 14 – stk. 5

5. *Stk. 1 og 4 finder ikke anvendelse på* slagterier, hvor der slagtes under 1 000 storkreaturer (pattedyr) eller 150 000 enheder fjerkræ om året.

5. Slagterier, hvor der slagtes under 1 000 storkreaturer (pattedyr) eller 150 000 enheder fjerkræ om året, **kan drives af en dyrevelfærdsansvarlig, og proceduren for erhvervelse af et kompetencebevis forenkles i overensstemmelse med nærmere regler fastlagt af den kompetente myndighed.**

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 60
Forslag til forordning
Artikel 15 – stk. 1

1. Den kompetente myndighed og de virksomhedsledere, der deltager i en sanering, udarbejder en handlingsplan for at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes, før saneringen påbegyndes. udgår

De planlagte aflivningsmetoder og de tilhørende standardprocedurer til sikring af overholdelse af denne forordnings bestemmelser indgår i de beredskabsplaner, som fællesskabslovgivningen om dyresundhed foreskriver, på grundlag af en hypotese, der opstilles i beredskabsplanen, vedrørende omfanget af og stedet for de formodede sygdomsudbrud.

Ændring 61
Forslag til forordning
Artikel 15 – stk. 3

3. Ved anvendelsen af denne artikel og **under ekstraordinære omstændigheder** kan den kompetente myndighed indrømme undtagelser fra en eller flere af denne forordnings bestemmelser, hvis den finder, at overholdelse af bestemmelserne kan påvirke menneskers sundhed **eller** forsinke udryddelsen af en sygdom betragteligt.

3. Ved anvendelsen af denne artikel og **i tilfælde af force majeure** kan den kompetente myndighed indrømme undtagelser fra en eller flere af denne forordnings bestemmelser, hvis den finder, at overholdelse af bestemmelserne kan påvirke menneskers sundhed, forsinke udryddelsen af en sygdom betragteligt **eller yderligere underminere dyrevelfærden.**

Ændring 62
Forslag til forordning
Artikel 15 – stk. 4

4. Senest et år efter saneringens afslutning forelægger den i stk. 1 nævnte myndighed en evalueringsrapport om nedslagningsresultater for Kommissionen og gør den offentlig tilgængelig, navnlig på internettet. udgår

Denne rapport omfatter navnlig:

- a) grunde til saneringen
- b) antal aflivede dyr og deres art
- c) de anvendte bedøvelses- og aflivningsmetoder
- d) en beskrivelse af de opståede vanskeligheder og de eventuelle løsninger, der er fundet for at lindre eller mindske de berørte dyrs lidelser
- e) enhver undtagelse, der er indrømmet i henhold til stk. 3.

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 63
Forslag til forordning
Artikel 16

I tilfælde af **nødaflivning** træffer den person, der har ansvaret for de berørte dyr, alle de nødvendige foranstaltninger for at **aflive** dyrene hurtigst muligt.

I tilfælde af **nødslagtning** træffer den person, der har ansvaret for de berørte dyr, alle de nødvendige foranstaltninger for at **slagte** dyrene hurtigst muligt, **dog med forbehold af de betingelser, der er fastsat i bilag III, afsnit I, kapitel VI, i forordning (EF) nr. 853/2004, for nødslagtning uden for slagteriet.**

Ændring 64
Forslag til forordning
Artikel 17

Artikel 17**udgår****Referencecentre**

1. Hver medlemsstat udpeger et nationalt referencecentre (i det følgende benævnt »referencecentret«), der skal udføre følgende opgaver:

- a) yde videnskabelig og teknisk ekspertbistand i forbindelse med godkendelse af slagterier
- b) vurdere nye bedøvelsesmetoder
- c) aktivt tilskynde virksomhedsledere og andre interesserede parter til at fastsætte regler for god praksis for gennemførelsen af denne forordning og offentliggøre og formidle sådanne regler og føre kontrol med deres anvendelse
- d) fastlægge retningslinjer for den kompetente myndighed med henblik på anvendelse af denne forordning
- e) akkreditere organer og enheder, der skal udstede kompetencebeviser, jf. artikel 18
- f) kommunikere og samarbejde med Kommissionen og de øvrige referencecentre med henblik på udveksling af tekniske og videnskabelige oplysninger og bedste praksis for så vidt angår gennemførelsen af denne forordning.

2. Senest et år fra datoen for denne forordnings ikrafttrædelse forelægger medlemsstaterne detaljerede oplysninger om deres referencecentre for Kommissionen og de øvrige medlemsstater og gør disse oplysninger offentligt tilgængelige på internettet.

3. Referencecentre kan oprette et netværk bestående af separate enheder, forudsat at alle de opgaver, der er nævnt i stk. 1, udføres for alle relevante aktiviteter, der finder sted i de berørte medlemsstater.

Medlemsstater kan udpege en enhed uden for deres område til at udføre en eller flere af disse opgaver.

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 65

Forslag til forordning
Artikel 18 – stk. 1 – litra b

b) <i>udstede kompetencebeviser, hvori det attesteres, at indehaveren har bestået en uafhængig afsluttende prøve; emnerne for denne prøve skal være relevante for de berørte dyrekatégorier og svare til de operationer, der er nævnt i artikel 7, stk. 2, og de emner, der er anført i bilag IV</i>	b) <i>sikre, at de ansvarlige for udviklingen og ajourføringen af de standardprocedurer, der er omhandlet i artikel 6, har modtaget en passende uddannelse</i>

Ændring 66

Forslag til forordning
Artikel 18 – stk. 1 – litra c

c) <i>godkende uddannelsesprogrammer for de i litra a) nævnte kurser og form og indhold af den i litra b) nævnte prøve.</i>	udgår

Ændring 67

Forslag til forordning
Artikel 18 – stk. 2

2. <i>Den kompetente myndighed kan delegere tilrettelæggelsen af kurserne, den afsluttende prøve og udstedelsen af kompetencebeviser til et selvstændigt organ eller en selvstændig enhed, som:</i> a) <i>har den nødvendige ekspertise samt det nødvendige personale og udstyr med henblik herpå</i> b) <i>er uafhængig(t) og uden interessekonflikter for så vidt angår udstedelsen af kompetencebeviser</i> c) <i>er akkrediteret af referencecentret.</i>	2. <i>Uddannelsesprogrammerne udvikles og gennemføres i givet fald af virksomheden selv eller af en enhed, der har fået tilladelse dertil af den kompetente myndighed.</i> <i>Virksomheden eller enheden udsteder kompetencebeviser på dette område.</i> <i>Den kompetente myndighed kan, når den finder det nødvendigt, udvikle og gennemføre uddannelsesprogrammer og udstede kompetencebeviser.</i>

Nærmere oplysninger om disse organer og enheder gøres offentligt tilgængelige, navnlig på internettet.

Ændring 68

Forslag til forordning
Artikel 18 – stk. 3 – afsnit 1

3. <i>Kompetencebeviser skal indeholde oplysninger om, hvilke dyrekategorier og hvilke af de operationer/aktiviteter der er anført i artikel 7, stk. 2 eller 3, beviset gælder for.</i>	3. <i>Medlemsstaterne udpeger den myndighed, der har ansvaret for at godkende indholdet af de i stk. 2 omhandlede uddannelsesprogrammer.</i>

Ændring 69 + 70

Forslag til forordning
Artikel 18 – stk. 3 – afsnit 2

Kompetencebeviser er gyldige i *højst fem år*.

Kompetencebeviser er gyldige i *en ubegrænset periode. Indehavere af kompetencebeviser er forpligtet til regelmæssigt at deltage i kurser.*

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 71

Forslag til forordning
Artikel 24 – stk. 2

2. Indtil 31. december 2014 kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om, at kompetencebeviser, jf. artikel 18, kan udstedes til personer uden eksamen, som kan dokumentere mindst *[ti] års* relevant *uafbrudt* faglig erfaring.

2. Indtil 31. december 2014 kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om, at kompetencebeviser, jf. artikel 18, kan udstedes til personer uden eksamen, som kan dokumentere *passende uddannelse og* mindst *12 måneders* relevant faglig erfaring *inden denne forordnings ikrafttræden.*

Ændring 72

Forslag til forordning
Artikel 24 – stk. 2 a (nyt)

2a. Kommissionen forelægger inden den 1. januar 2013 et forslag til retsakt for Europa-Parlamentet og Rådet om fastsættelse af betingelser og regler for brugen af mobile slagterier i Fællesskabet og sikrer, at alle de nødvendige forholdsregler træffes i de pågældende mobile enheder for ikke at bringe dyrevelfærden i fare.

Ændring 73

Forslag til forordning
Bilag I – kapitel I – tabel I – række 2 – Dyrekategori

Drøvtyggere *op til 10 kg*, fjerkræ og lagomorfer.

Drøvtyggere, fjerkræ og lagomorfer.

Ændring 74

Forslag til forordning
Bilag I – kapitel I – tabel I – række 2 – Nøgleparametre – afsnit 2

Boltens hastighed og diameter i forhold til dyrets størrelse og art.

Boltens hastighed og diameter (*kontaktplademethoden*) i forhold til dyrets størrelse og art.

Ændring 75

Forslag til forordning
Bilag I – kapitel I – tabel 2 – række 2 – Navn

Aflivning med elektrisk strøm, der ledes gennem hele dyret

Bedøvelse eller slagtning med elektrisk strøm, der ledes gennem *dyrets hjerte eller gennem* hele dyret

Ændring 76

Forslag til forordning
Bilag I – kapitel I – tabel 2 – række 2 – Dyrekategori

Alle arter *undtagen lam eller smågrise med en levende vægt under 5 kg og kvæg.*

Alle arter.

Ændring 77

Forslag til forordning
Bilag I – kapitel I – tabel 3 – række 2 – Dyrekategori

Svin *og* fjerkræ

Svin, fjerkræ *og pelsdyr*

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 78

Forslag til forordning
Bilag I – kapitel II – punkt 7 – afsnit 1 a (nyt)

Kuldioxid i koncentrationer over 30 % må ikke anvendes til bedøvelse eller slagtning af fjerkræ i slagterier. Sådanne koncentrationer må kun anvendes til aflivning af overskydende kyllinger eller med henblik på sygdomsbekæmpelse.

Ændring 79

Forslag til forordning
Bilag II – punkt 2.3

2.3. Der skal være en ventefold *med plant gulv og faste sider* mellem opholdsfoldene og passagen, der fører til bedøvelsesstedet, for at sikre en konstant tilgang af dyr, der skal bedøves og *aflives*, og for at undgå, at de personer, der håndterer dyrene, bliver nødt til at jage dyrene ud af deres folde. Ventefolden skal udformes således, at dyrene ikke kan komme i klemme eller trampes ned.

2.3. Der skal være en ventefold mellem opholdsfoldene og passagen, der fører til bedøvelsesstedet, for at sikre en konstant tilgang af dyr, der skal bedøves og *slagtes*, og for at undgå, at de personer, der håndterer dyrene, bliver nødt til at jage dyrene ud af deres folde. Ventefolden skal udformes således, at dyrene ikke kan komme i klemme eller trampes ned.

Ændring 80

Forslag til forordning
Bilag II – punkt 3.2

3.2. Bokse til fastholdelse, der anvendes i forbindelse med *udgår* boltpistoler, skal udstyres med en *anordning*, der begrænser både den laterale og vertikale bevægelse af dyrets hoved.

Ændring 81

Forslag til forordning
Bilag II – punkt 3.3

3.3. Der må ikke anvendes systemer, der fastholder kvæg ved *udgår* at hænge det med hovedet nedad eller anbringe det i en unaturlig stilling.

Ændring 82

Forslag til forordning
Bilag II – punkt 4.1 a (nyt)

4.1a. Elektrisk bedøvelsesudstyr skal:

- a) give et lyd- eller lyssignal i det tidsrum, strømmen går igennem dyret
- b) være tilsluttet en *anordning*, som angiver spændingen og strømstyrken, og som er anbragt således, at den let kan aflæses.

Ændring 83

Forslag til forordning
Bilag II – punkt 4.2

4.2. Det elektriske udstyr skal være med konstant strøm- *udgår* styrke.

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 84

Forslag til forordning
Bilag II – punkt 7.2

7.2. *Anlæg til fjerkræ udformes og konstrueres således, at dyrene kun føres ind i gasblandingen i transportkasser uden forudgående aflæsning.*

7.2. *Levende fjerkræ bør føres ind i gasblandingen enten i deres transportkasser eller på deres transportbånd.*

Ændring 85

Forslag til forordning
Bilag III – punkt 1.2

1.2. *Dyr skal aflæsses så hurtigt som muligt efter ankomsten og derefter slagtes uden unødigt forsinkelse.* udgår

For fjerkræ eller lagomorfer må den samlede transporttid plus den tid, der går mellem aflæsning og slagtning, ikke overstige 12 timer.

For pattedyr, undtagen lagomorfer, må den samlede transporttid plus den tid, der går mellem aflæsning og slagtning, ikke overstige:

a) 19 timer for ikke fravænnede dyr

b) 24 timer for dyr af hestefamilien og svin

c) 29 timer for drøvtyggere.

Efter udløbet af disse frister skal dyrene opstaldes, fodres og siden have begrænsede mængder foder med passende mellemrum. I disse tilfælde skal dyrene have tilstrækkelige mængder strøelse eller lignende materiale, som sikrer et komfortniveau, der passer til arten og antallet af dyr. Dette materiale skal kunne absorbere urin og ekskrementer på tilfredsstillende vis.

Ændring 86

Forslag til forordning
Bilag III – punkt 1.5

I forbindelse med slagtning skal ikke fravænnede dyr, lakterende malkedyr, hundyr, der har født under transporten, eller dyr, der leveres i containere, have forrang for andre typer dyr. Hvis dette ikke er muligt, skal der træffes forholdsregler for at afhjælpe deres lidelser navnlig ved at: udgår

a) malke malkedyr med højst 12 timers mellemrum

b) sørge for passende betingelser for diegivning og det nyfødte dyrs velbefindende, hvis et hundyr har født

c) give dyr, der leveres i containere, vand.

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 87

Forslag til forordning
Bilag III – punkt 1.7 – litra c

c) at løfte eller trække dyrene ved hoved, ører, horn, ben, hale eller pels eller håndtere dem på en sådan måde, at de påføres undgåelig smerte eller lidelse

c) at løfte eller trække dyrene ved hoved, ører, horn, ben (*med undtagelse af fjerkræs og lagomorfers fødder*), hale eller pels eller håndtere dem på en sådan måde, at de påføres undgåelig smerte eller lidelse

Ændring 88

Forslag til forordning
Bilag III – punkt 1.8 a (nyt)

1.8a. *Det elektriske bedøvelsesapparat må ikke anvendes til at fastholde eller immobilisere dyrene eller til at få dem til at bevæge sig.*

Ændring 89

Forslag til forordning
Bilag III – punkt 1.8 b (nyt)

1.8b. *Dyr, som ikke er i stand til at gå, må ikke trækkes hen til slagtestedet, men skal slagtes der, hvor de ligger.*

Ændring 90

Forslag til forordning
Bilag III – punkt 2.1

2.1. Hvert dyr **skal** have tilstrækkelig plads til at stå op, lægge sig ned og vende sig.

2.1. *Bortset fra stort kvæg, der opstaldes i individuelle båse i et tidsrum af en rimelig varighed, skal* hvert dyr have tilstrækkelig plads til at stå op, lægge sig ned og vende sig.

Ændring 91

Forslag til forordning
Bilag III – punkt 2 a (nyt)2a. *Bedøvelse med boltpistol*

2a.1. *Boltpistolen skal placeres således, at det sikres, at projektilet drives ind i hjernebarken. Navnlig er det hos kvæg forbudt at placere indskuddet i nakken. Hos får og geder må indskuddet gerne placeres i nakken, hvis hornene forhindrer, at indskuddet placeres i panden. Indskuddet skal i så fald placeres lige bag hornene med retning mod munden, og afblødningen skal begynde senest 15 sekunder efter, at skuddet er affyret.*

2a.2. *Ved anvendelse af boltpistol skal det sikres, at bolten går tilbage til udgangsstillingen efter hvert skud. Hvis den ikke gør det, må instrumentet ikke bruges igen, før det er blevet repareret.*

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 92

Forslag til forordning
Bilag III – punkt 2 b (nyt)

2b. Fastholdelse af dyr

Et dyr må ikke anbringes i en bedøvelsesboks, og dets hoved ikke må anbringes i en anordning til begrænsning af dyrets bevægelser, hvis den person, der skal foretage bedøvelsen af dyret, ikke er parat til at foretage indgrebet, så snart dyret er anbragt i bedøvelsesboksen eller dets hoved er fastspændt.

Ændring 93

Forslag til forordning
Bilag III – punkt 3.1

3.1. Hvis samme person står for bedøvelse, ophængning, ophejsning og afblødning af dyr, skal vedkommende foretage dem fortløbende på det enkelte dyr, før de indledes på et andet dyr.

3.1. Hvis samme person står for bedøvelse, ophængning, ophejsning og afblødning af dyr, skal vedkommende foretage dem fortløbende på det enkelte dyr, før de indledes på et andet dyr. ***Dette krav finder ikke anvendelse ved brug af gruppevis bedøvelse.***

Ændring 94

Forslag til forordning
Bilag III – punkt 3.1 a (nyt)

3.1a. Afblødningen skal påbegyndes straks efter bedøvelsen og skal være hurtig, kraftig og fuldstændig.

Ændring 95

Forslag til forordning
Bilag III – punkt 3.2 a (nyt)

3.2a. Efter at blodkarrene er gennembrudt, må der ikke foretages yderligere rensning eller el-stimulering af dyrene, før afblødningen er færdig og under ingen omstændigheder før udløbet af et tidsrum på:

- a) mindst 120 sekunder for kalkuner eller gæs*
- b) mindst 90 sekunder for andre fugle*
- c) mindst 30 sekunder for bedøvet kvæg*
- d) mindst 120 sekunder for kvæg, der ikke er blevet bedøvet*
- e) mindst 20 sekunder for får, geder, svin og hjorte.*

Onsdag, den 6. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 112**Forslag til forordning
Bilag III – punkt 3.2 b (nyt)****3.2b. Ved slagtning af et drægtigt dyr:**

- a) hvis uterus er uskadet, må fosteret ikke tages ud, førend dyret er dødt
- b) i tvivlstilfælde eller hvis der efter slagtningen opdages et levende foster i dyrets livmoder, skal det straks fjernes, bedøves med en penetrerende boltspid og aflives ved forblødning.

Slagterierne skal have egnet udstyr til rådighed, så de om nødvendigt kan udføre indgrebet hurtigt.

Ændring 96**Forslag til forordning
Bilag III – punkt 3.3**

- 3.3. Fugle må ikke slagtes ved hjælp af automatisk halsskæring, medmindre det kan fastslås, at den automatiske halsskæring har åbnet blodårerne på en effektiv måde. Hvis halsskæringen ikke har fungeret effektivt, skal fuglene straks aflives.

- 3.3. Fugle må ikke slagtes ved hjælp af automatisk halsskæring, medmindre det kan fastslås, at den automatiske halsskæring har åbnet blodårerne på en effektiv måde. Hvis halsskæringen ikke har fungeret effektivt, skal fuglene straks slagtes.

Ændring 97**Forslag til forordning
Bilag IV – litra f a (nyt)****fa) Aflivning af pelsdyr.**

Praktiske aspekter i forbindelse med håndtering og fastholdelse af dyr.

Praktiske aspekter i forbindelse med bedøvelseteknikker.

Erstatningsmetoder til bedøvelse og/eller slagtning.

Vedligeholdelse af udstyr til bedøvelse og/eller slagtning.

Overvågning af bedøvelsens virkning.

Torsdag, den 7. maj 2009

Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 *I**

P6_TA(2009)0375

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 for så vidt angår inddragelse af finansieringen af visse fællesskabsforanstaltninger og ændring af finansieringsloftet (KOM(2009)0067 - C6-0070/2009 - 2009/0026(COD))

(2010/C 212 E/50)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0067),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 63, stk. 1, nr. 2), litra b), på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0070/2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Budgetudvalget (A6-0280/2009),
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag, den 7. maj 2009

Minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere (omarbejdning) ***I

P6_TA(2009)0376

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (omarbejdning) (KOM(2008)0815 - C6-0477/2008 - 2008/0244(COD))

(2010/C 212 E/51)

(Fælles beslutningsprocedure – omarbejdning)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0815),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 63, stk. 1, nr. 1, litra b), på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0477/2008),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽¹⁾,
 - der henviser til skrivelse af 4. april 2009 fra Retsudvalget til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, jf. forretningsordenens artikel 80a, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 80a og 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0285/2009),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer,
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og som ændret i det nedenstående;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Torsdag, den 7. maj 2009

P6_TC1-COD(2008)0244

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om fastlæggelse af minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (*omarbejdning*)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 1, nr. 1, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der skal foretages en række væsentlige ændringer af Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne ⁽⁴⁾. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) En fælles asylpolitik, herunder et fælles europæisk asylsystem, er en grundlæggende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, der på grund af omstændighederne berettiget søger beskyttelse i Fællesskabet.
- (3) Det Europæiske Råd nåede på sit ekstraordinære møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 til enighed om at arbejde i retning af at oprette et fælles europæisk asylsystem, som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling og New York-protokollen af 31. januar 1967, hvorved det garanteres, at ingen sendes tilbage til forfølgelse, og at 'non-refoulement'-princippet overholdes.
- (4) I konklusionerne fra Tammerfors hedder det, at et fælles europæisk asylsystem på kort sigt bør indebære fælles minimumsvilkår for modtagelse af asylansøgere.
- (5) Fastlæggelse af minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere er et positivt skridt i retning af en europæisk asylpolitik.
- (6) Første fase i oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem, som på længere sigt bør føre til en fælles procedure og en ensartet retsstilling, som er gyldig i hele Unionen, for dem, der har fået asyl, er nu blevet fuldført. Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 4. november 2004 Haagprogrammet, som fastsætter de mål, der skal realiseres på området frihed, sikkerhed og retfærdighed i perioden 2005-2010. || Kommissionen opfordres i Haagprogrammet til at afslutte evalueringen af de retlige instrumenter, som er blevet vedtaget i første fase, og at forelægge Rådet og Europa-Parlamentet anden fases instrumenter og foranstaltninger med henblik på deres vedtagelse inden 2010.

⁽¹⁾ EUT C ||

⁽²⁾ EUT C ||

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 7. maj 2009

⁽⁴⁾ EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18.

Torsdag, den 7. maj 2009

- (7) I lyset af resultatet af de evalueringer, der er foretaget, er det hensigtsmæssigt på nuværende stadium at bekræfte de principper, der ligger til grund for direktiv 2003/9/EF, for at sikre bedre modtagelsesforhold for asylansøgere.
- (8) For at sikre, at asylansøgere får samme behandling overalt i Unionen, bør dette direktiv finde anvendelse i alle faser af og på alle former for procedurer vedrørende ansøgninger om international beskyttelse og på alle centre og faciliteter, hvor asylansøgere indkvarteres.
- (9) Medlemsstaterne bør stræbe efter at sikre fuld overholdelse af principperne om barnets tarv og vigtigheden af familiens enhed ved anvendelse af dette direktiv i overensstemmelse med henholdsvis De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder og Den Europæiske Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og Grundlæggende Frihedsrettigheder.
- (10) Hvad angår behandlingen af personer, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af forpligtelserne i henhold til folkeretlige instrumenter, som de er parter i.
- (11) Der bør for modtagelse af asylansøgere fastsættes minimumsstandarter, som **normalt** vil kunne sikre dem en værdig levestandard og ensartede levevilkår i alle medlemsstaterne.
- (12) Harmoniseringen af modtagelsesforholdene for asylansøgere bør kunne begrænse sekundære bevægelser blandt asylansøgere som følge af forskellene mellem modtagelsesforholdene.
- (13) Med henblik på at sikre, at alle ansøgere om international beskyttelse behandles lige, samt sikre overensstemmelse med gældende EU-ret på asylområdet, navnlig Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarter for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse⁽¹⁾, bør dette direktivs anvendelsesområde udvides til at omfatte ansøgere om subsidiær beskyttelse.
- (14) For at fremme asylansøgere økonomiske uafhængighed og begrænse større forskelle mellem medlemsstater, er det vigtigt at fastlægge klare regler om asylansøgere adgang til arbejdsmarkedet.
- (15) Hurtig identifikation og overvågning af personer med særlige behov bør have høj prioritet for nationale myndigheder for at sikre, at *modtagelsesforholdene* tilrettelægges specielt med henblik på at tilgodeses deres særlige behov.
- (16) Frihedsberøvelse af asylansøgere bør ske i overensstemmelse med det underliggende princip om, at en person ikke kan frihedsberøves alene af den grund, at vedkommende søger international beskyttelse, navnlig i overensstemmelse med **medlemsstaternes folkeretlige forpligtelser, herunder navnlig artikel 31 i Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling**. Medlemsstater bør navnlig ikke straffe asylansøgere for ulovlig indrejse eller ophold, og deres bevægelsesfrihed bør kun begrænses, hvis det er nødvendigt. Frihedsberøvelse af asylansøgere bør kun være mulig under meget klart afgrænsede usædvanlige omstændigheder fastlagt i dette direktiv og bør være i overensstemmelse med nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet, for så vidt angår både formen for frihedsberøvelse og formålet hermed. Hvis *asylansøgere* frihedsberøves, bør *de* have ret til at få sagen prøvet ved en national domstol.
- (17) Frihedsberøvede asylansøgere bør behandles med fuld respekt for den menneskelige værdighed, og deres *modtagelsesforhold* skal tilrettelægges således, at deres behov i denne situation tilgodeses. Medlemsstaterne bør navnlig sikre overholdelsen af artikel 37 i FN-konventionen af 1989 om barnets rettigheder.

⁽¹⁾ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

Torsdag, den 7. maj 2009

- (18) For at sikre overholdelsen af de *minimumsretsplejegarantier*, der består i, at de pågældende skal have mulighed for at kontakte organisationer eller grupper af personer, som yder juridisk bistand, bør der gives oplysninger om sådanne organisationer og grupper af personer.
- (19) Misbrug af modtagelsessystemet bør hindres ved at specificere, under hvilke omstændigheder modtagelsesforhold for asylansøgere kan indskrænkes, eller modtagelsen inddrages, samtidig med at alle asylansøgere sikres en værdig levestandard.
- (20) Det bør sikres, at de nationale modtagelsessystemer og samarbejdet mellem medlemsstaterne med hensyn til modtagelse af asylansøgere fungerer effektivt.
- (21) Der bør tilskyndes til passende koordinering mellem de kompetente myndigheder med hensyn til modtagelse af asylansøgere, og der bør derfor gøres en indsats for at fremme et harmonisk forhold mellem lokalsamfundene og indkvarteringscentrene.
- (22) Minimumsstandarden indebærer, at medlemsstaterne skal have beføjelser til at indføre eller bibeholde gunstigere bestemmelser for tredjelandsstatsborgere og statsløse, der anmoder en medlemsstat om international beskyttelse.
- (23) Medlemsstaterne opfordres derfor til at anvende dette direktivs bestemmelser i forbindelse med procedurer for behandling af ansøgninger om andre former for beskyttelse end den, der følger af direktiv 2004/83/EF.
- (24) ***For at dække eventuelle forbedringer i minimumsstandarden for modtagelse af asylansøgere bør der ske en tilsvarende forhøjelse af de midler, EU stiller til rådighed til dækning af udgifterne til sådanne forbedringer, særlig i medlemsstater, hvis asylsystemer er under specifikt og uforholdsmæssigt stort pres, navnlig på grund af deres geografiske eller demografiske situation.***
- (25) Gennemførelsen af dette direktiv bør evalueres med jævne mellemrum.
- (26) Målet for dette direktiv, nemlig indførelsen af minimumsstandarden for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne, *kan* ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og *kan* derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre *nås* på fællesskabsplan; Fællesskabet *kan* derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, er dette direktiv ikke mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt for at nå *dette* mål.
- (27) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (*chartret*) anerkender. Dette direktiv tilsigter således især, at den menneskelige værdighed respekteres fuldt ud, og at anvendelsen af **artikel 1, 4, 6, 7, 18, 24 og 47** i *chartret* fremmes, og bør gennemføres i overensstemmelse hermed.
- (28) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af de tidligere direktiver.
- (29) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af *dette direktiv* -

Torsdag, den 7. maj 2009

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

FORMÅL, DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at indføre minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) 'ansøgning om international beskyttelse': en ansøgning om international beskyttelse som defineret i **artikel 2, litra g)**, i direktiv 2004/83/EF
- b) 'asylansøger': en tredjelandstatsborger eller statsløs, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, som der endnu ikke er taget endelig stilling til
- c) 'familiemedlemmer': for så vidt familien allerede eksisterede i hjemlandet, følgende medlemmer af asylansøgerens familie, der befinder sig i samme medlemsstat i forbindelse med dennes ansøgning om international beskyttelse:
 - i) asylansøgerens ægtefælle eller dennes ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens udlændingelov
 - ii) mindreårige børn af par som omhandlet i *ovennævnte* nr. i) eller af asylansøgeren, på betingelse af at de er ugifte, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som fastsat i national ret
 - iii) gifte mindreårige børn af par som omhandlet i *ovennævnte* nr. i) eller af asylansøgeren, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som fastsat i national ret, **og forudsat at de ikke er ledsaget af deres ægtefæller**, hvis deres tarv varetages bedst ved, at de bor sammen med asylansøgeren
 - iv) asylansøgerens far, mor eller værge, hvis asylansøgeren er mindreårig og ugift, eller hvis *asylansøgeren* er mindreårig og gift **men ikke er ledsaget af sin ægtefælle**, og vedkommendes tarv varetages bedst ved, at han eller hun bor sammen med sin far, mor eller værge
 - v) mindreårige ugifte søskende til asylansøgeren, hvis *asylansøgeren* er mindreårig og ugift, eller hvis asylansøgeren eller dennes søskende er mindreårig og gift **men ikke er ledsaget af deres ægtefæller**, og det for én eller flere af dem forholder sig således, at deres tarv varetages bedst ved, at de bor sammen
- vi) **afhængige voksne med særlige behov**
- d) 'procedurer' og 'rekurs': de procedurer og klageformer, der er fastsat af medlemsstaterne efter national ret

Torsdag, den 7. maj 2009

- e) 'mindreårig': en tredjelandstatsborger eller en statsløs person under 18 år
- f) 'uledsagede mindreårige': mindreårige, som ankommer til en medlemsstats område uden at være ledsaget af en myndig person, der er ansvarlig for vedkommende i henhold til loven eller ifølge sædvane, så længe de ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt; denne definition omfatter mindreårige, der efterlades alene efter at være rejst ind på medlemsstaternes område
- g) 'modtagelsesforhold': alle foranstaltninger, som medlemsstaterne *anvender i forhold til* asylansøgere i overensstemmelse med dette direktiv
- h) 'materielle modtagelsesforhold': modtagelsesforhold, der omfatter indkvartering, kost og tøj, hvad enten dette ydes i form af naturalier, kontantydelse eller værdikuponer eller en kombination af de tre, samt lommepenge
- i) 'frihedsberøvelse': enhver indespærring af en asylansøger, som en medlemsstat foretager på et særligt sted, hvor asylansøgeren er berøvet sin bevægelsesfrihed
- j) 'indkvarteringscenter': et hvilket som helst sted, der bruges til kollektiv indkvartering af asylansøgere.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle tredjelandstatsborgere og statsløse, der indgiver en ansøgning om international beskyttelse på en medlemsstats område, herunder ved grænsen, eller i en medlemsstats transitområder, og som har tilladelse til at opholde sig på dette område som asylansøgere, og på deres familiemedlemmer, hvis de er omfattet af denne ansøgning om international beskyttelse i henhold til den *gældende* nationale lovgivning.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på anmodninger om diplomatisk eller territorielt asyl, der indgives til medlemsstaternes repræsentationer.
3. Dette direktiv anvendes ikke, hvis bestemmelserne i Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf⁽¹⁾ finder anvendelse.
4. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende dette direktiv på procedurerne for behandling af ansøgninger om andre former for beskyttelse end den, der følger af direktiv 2004/83/EF.

Artikel 4

Gunstigere bestemmelser

Medlemsstaterne kan indføre eller bibeholde gunstigere bestemmelser om modtagelsesforhold for asylansøgere og || nære slægtninge til asylansøgeren, der befinder sig i samme medlemsstat, når de er afhængige af *asylansøgeren*, eller af humanitære årsager, i det omfang disse bestemmelser er forenelige med dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12.

Torsdag, den 7. maj 2009

KAPITEL II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM MODTAGELSESFORHOLDENE

Artikel 5

Information

1. Medlemsstaterne informerer asylansøgerne mindst om de fastsatte ydelser og de forpligtelser, de skal overholde for så vidt angår modtagelsesforholdene, inden for en rimelig frist på ikke over 15 dage efter, at de har indgivet deres ansøgning om international beskyttelse til den kompetente myndighed.

Medlemsstaterne sørger for, at asylansøgerne informeres om de organisationer eller grupper af personer, der yder specifik juridisk bistand, og om de organisationer, der vil kunne hjælpe eller informere dem om de modtagelsesforhold, der er til rådighed, herunder lægebehandling.

2. Medlemsstaterne sørger for, at den information, der er nævnt i stk. 1, gives skriftligt og **■** på et sprog, som asylansøgerne **forstår eller** med rimelighed **kan formodes** at forstå. Oplysningerne kan om nødvendigt også gives mundtligt.

Artikel 6

Dokumenter

1. Medlemsstaterne sørger for, at asylansøgerne inden tre dage efter, at de har indgivet deres asylansøgning til de kompetente myndigheder, får et dokument udstedt på navn, som bekræfter deres status som asylansøgere, eller som attesterer, at de pågældende har tilladelse til at opholde sig på medlemsstatens område, indtil der er truffet afgørelse om asylansøgningen, eller mens den behandles.

Der kræves ingen yderligere dokumentation for at sikre adgang til de rettigheder og fordele, som asylansøgere har i henhold til dette direktiv.

*Kan indehaveren af det i første afsnit omhandlede dokumentet, ikke **||** færdes frit på hele eller en del af medlemsstatens område, skal dette fremgå af dokumentet.*

2. Medlemsstaterne kan undlade at anvende denne artikel, når *en asylansøger* er frihedsberøvet, og i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet ved grænsen, eller i forbindelse med en procedure til afgørelse af, om asylansøgeren er berettiget til lovlig indrejse på en medlemsstats område. I særlige tilfælde kan medlemsstaterne under behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse forsyne asylansøgerne med andre bevisdokumenter svarende til det i stk. 1 nævnte dokument.

3. Det i stk. 1 nævnte dokument er ikke nødvendigvis et bevis for asylansøgerens identitet.

4. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige foranstaltninger for at sørge for, at asylansøgere får udstedt det i stk. 1 omhandlede dokument, der skal være gyldigt i lige så lang tid, som asylansøgerne har tilladelse til at opholde sig på den pågældende medlemsstats område eller ved dennes grænse.

5. Medlemsstaterne kan udstede et rejsedokument til asylansøgere, når tungtvejende humanitære årsager kræver deres tilstedeværelse i en anden stat.

Artikel 7

Opholdssted og retten til at færdes frit

1. Asylansøgere kan færdes frit på værtsmedlemsstatens område eller på et område, som de har fået anvist af denne medlemsstat. Det anviste område må ikke berøre privatlivets ukrænkelighed, og det skal give tilstrækkelige muligheder for at sikre adgang til alle de ydelser, der er omhandlet i dette direktiv.

Torsdag, den 7. maj 2009

2. Medlemsstaterne kan bestemme, hvor asylansøgeren skal opholde sig i almenhedens interesse, af hensyn til den offentlige orden, eller når det er nødvendigt for en hurtig behandling og effektiv opfølgning af ansøgningen.

3. Medlemsstaterne kan gøre adgangen til materielle modtagelsesforhold betinget af, at asylansøgerne opholder sig et bestemt sted, som medlemsstaterne anviser. En sådan afgørelse, som kan være generel, træffes individuelt og i overensstemmelse med national lovgivning.

4. I tilfælde, hvor det af retlige hensyn og af hensyn til den offentlige orden viser sig nødvendigt, kan medlemsstaterne tilbageholde en asylansøger på et bestemt sted i overensstemmelse med national lovgivning.

5. Medlemsstaterne fastsætter mulighed for at give asylansøgerne midlertidig tilladelse til at forlade det i stk. 2 og 3 omhandlede opholdssted og/eller det i stk. 1 omhandlede anviste område. Afgørelser træffes individuelt, objektivt og upartisk og skal begrundes, hvis de er negative.

Asylansøgeren skal ikke anmode om tilladelse til at overholde aftaler med myndighederne og domstolene, hvis den pågældendes tilstedeværelse er nødvendig.

6. Medlemsstaterne kræver, at asylansøgerne meddeler de kompetente myndigheder deres nuværende adresse og hurtigst muligt informerer disse myndigheder om eventuelle adresseændringer.

Artikel 8

Frihedsberøvelse

1. Medlemsstaterne kan ikke frihedsberøve en person alene med den begrundelse, at vedkommende ansøger om international beskyttelse, jf. Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandards for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne ⁽¹⁾.

2. Medlemsstaterne kan om nødvendigt og på grundlag af en konkret vurdering af den enkelte sag, frihedsberøve en ansøger på et bestemt sted i overensstemmelse med national lovgivning, såfremt andre mindre strenge tvangsmidler ikke kan anvendes effektivt. En ansøger kan kun frihedsberøves på et bestemt sted:

- a) for at fastlægge, fastslå eller kontrollere vedkommendes identitet eller nationalitet
- b) for at fastslå, hvilke forhold *ansøgningen om international beskyttelse* støttes på, når disse under andre omstændigheder kunne gå tabt
- c) i forbindelse med en procedure, med henblik på at afgøre, om vedkommende har ret til indrejse på området
- d) hvis det sker af hensyn til beskyttelse af den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Dette stykke finder anvendelse med forbehold af artikel 11.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den nationale lovgivning indeholder regler vedrørende alternativer til frihedsberøvelse, såsom regelmæssig rapportering til myndighederne, stillelse af økonomisk sikkerhed eller en forpligtelse til at forblive på et bestemt sted.

⁽¹⁾ EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13.

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 9

Frihedsberøvede asylansøgerees retsgarantier

1. Frihedsberøvelsen skal være så kort som mulig. Navnlig må frihedsberøvelse i henhold til artikel 8, stk. 2, litra a), b) eller c), ikke overskride det tidsrum, der med rimelighed kan siges at være nødvendigt for at gennemføre de administrative procedurer, der skal følges ved indhentning af oplysninger om asylansøgerens nationalitet **eller identitet** eller om de forhold, som ansøgningen støttes på, eller for at gennemføre den relevante procedure med henblik på at afgøre, om vedkommende har ret til indrejse på området.

Sådanne administrative procedurer skal gennemføres med den fornødne omhu. Der kan ikke ske fortsat frihedsberøvelse på grund af forsinkelser i **proceduren**, som ikke kan tilskrives asylansøgeren.

2. Afgørelsen om frihedsberøvelse træffes af en retsinstans. I hastende tilfælde kan afgørelsen træffes af administrative myndigheder, idet afgørelsen om frihedsberøvelse da skal bekræftes af en retsinstans inden for 72 timer regnet fra frihedsberøvelsens påbegyndelse. Hvis retsinstansen fastslår, at frihedsberøvelsen er ulovlig, eller der ikke træffes afgørelse inden for *denne 72 timers periode*, løslades den pågældende asylansøger straks.

3. Der træffes skriftlig afgørelse om frihedsberøvelse. Afgørelsen skal indeholde den faktiske og retlige begrundelse og angive den maksimale varighed af frihedsberøvelsen.

4. Frihedsberøvede asylansøgere underrettes straks om årsagen til frihedsberøvelsen, om dens maksimale varighed og om procedurerne i henhold til national lovgivning for at opnå en prøvelse af afgørelsen om frihedsberøvelse på et sprog, som de **forstår eller** med rimelighed **kan formodes** at forstå.

5. Fortsat frihedsberøvelse tages med rimelige mellemrum op til fornyet prøvelse af en retsinstans enten på anmodning af den pågældende asylansøger eller af retsinstansens egen drift.

Frihedsberøvelse kan ikke forlænges unødigt.

6. Medlemsstater sikrer, **at der efter anmodning ydes den nødvendige gratis juridiske** bistand og/eller repræsentation i **henhold til artikel 15, stk. 3-6, i direktiv 2005/85/EF.**

Procedurerne for adgang til juridisk bistand og/eller repræsentation i sådanne tilfælde fastsættes i national lovgivning.

Artikel 10

Vilkår under frihedsberøvelsen

1. Medlemsstater må ikke anbringe frihedsberøvede asylansøgere i fængsler. Frihedsberøvelse må kun foregå i særlige forvaringscentre.

Frihedsberøvede asylansøgere holdes adskilt fra andre tredjelands statsborgere, som ikke har indgivet ansøgning om international beskyttelse, medmindre det er nødvendigt at sikre familiens enhed, og ansøgeren har givet sit samtykke.

2. Medlemsstaterne sikrer, at frihedsberøvede asylansøgere har mulighed for at få kontakt, herunder besøgsrettigheder, med juridiske repræsentanter, familiemedlemmer, **socialrådgivere** og **repræsentanter for trossamfund**. De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) og andre relevante og kompetente nationale, internationale og ikke-statslige organisationer og organer skal ligeledes have mulighed for at kommunikere med og besøge ansøgere i forvaringscentre.

3. **Medlemsstaterne sikrer, at frihedsberøvede asylansøgere har adgang til den nødvendige lægehjælp og til fornøden psykologisk behandling.**

Torsdag, den 7. maj 2009

4. Medlemsstaterne sikrer, at frihedsberøvede asylansøgere straks får ajourførte oplysninger om de regler, der gælder i centret, og beskriver deres rettigheder og forpligtelser på et sprog, de **forstår eller** med rimelighed **kan formodes** at forstå.

Artikel 11

Frihedsberøvelse af sårbare grupper og personer med særlige behov

1. Mindreårige kan ikke frihedsberøves, medmindre det sker til varetagelse af ¶ deres tarv, jf. *artikel 23, stk. 2*, og kun efter, at der er taget hensyn til resultatet af den konkrete undersøgelse af deres situation i overensstemmelse med *stk. 5 i denne artikel* ¶.

Uledsagede mindreårige kan ikke frihedsberøves.

2. *Frihedsberøves* mindreårige ¶, skal de have mulighed for at deltage i fritidsaktiviteter, herunder **udendørs** leg og rekreation, der passer til deres alder.

3. Frihedsberøvede familier skal have separat indkvartering, der sikrer passende privatliv.

4. *Frihedsberøves* kvindelige asylansøgere ¶, sikrer medlemsstaterne, at de indkvarteres adskilt fra mandlige asylansøgere, medmindre der er tale om familiemedlemmer, og alle berørte personer har givet deres samtykke.

5. Personer med særlige behov frihedsberøves ikke, medmindre en konkret undersøgelse af deres situation foretaget af en **uafhængig** fagmand attesterer, at deres helbred, herunder deres mentale sundhed, og trivsel ikke vil blive væsentligt forværret som følge af frihedsberøvelsen.

Frihedsberøves personer med særlige behov ¶, sikrer medlemsstaterne regelmæssigt tilsyn og passende støtte.

Artikel 12

Familier

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til så vidt muligt at bevare familiens enhed *for asylansøgere* på deres område, hvis asylansøgerne *får stillet bolig til rådighed af medlemsstaten*. Disse foranstaltninger finder anvendelse med asylansøgernes *samtykke*.

Artikel 13

Helbredsundersøgelser

Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgerne underkastes en helbredsundersøgelse af hensyn til den offentlige sundhed.

Artikel 14

Skolegang og undervisning for mindreårige

1. Medlemsstaterne giver mindreårige børn af asylansøgere samt mindreårige asylansøgere adgang til uddannelsessystemet på betingelser, der svarer til dem, som gælder for værtsmedlemsstatens egne statsborgere, så længe en udvisningsforanstaltning vedrørende dem selv eller deres forældre ikke er gennemført. Denne uddannelse kan finde sted i indkvarteringscentrene.

Medlemsstaterne kan ikke afbryde undervisning på sekundærtrinnet, blot fordi den mindreårige har nået myndighedsalderen.

Torsdag, den 7. maj 2009

2. Adgangen til uddannelsessystemet **skal sikres så hurtigt som muligt, efter at ansøgningen om international beskyttelse er indgivet af enten den mindreårige eller dennes forældre, og må under ingen omstændigheder** udsættes i mere end tre måneder efter, at || ansøgning om international beskyttelse er indgivet.

Indslusningskurser, herunder sprogkurser, som har til formål at lette mindreåriges adgang til det nationale uddannelsessystem og/eller til særlig undervisning, som er beregnet på at støtte deres integration i systemet, skal tilbydes efter behov.

3. Er der || er mulighed for adgang til uddannelsessystemet som omhandlet i stk. 1 som følge af den mindreåriges særlige situation, tilbyder medlemsstaten alternative undervisningsformer i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.

Artikel 15

Beskæftigelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere har adgang til arbejdsmarkedet senest seks måneder efter datoen for indgivelse af ansøgningen om international beskyttelse.

2. Medlemsstaterne beslutter i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, på hvilke vilkår ansøgeren får adgang til arbejdsmarkedet uden at begrænse asylansøgerens adgang til arbejdsmarkedet unødigt.

3. Adgangen til arbejdsmarkedet må ikke trækkes tilbage under rekursprocedurerne, når indbringelse af en negativ afgørelse til prøvelse efter normalproceduren har opsættende virkning, før der er meddelt negativ afgørelse i klagesagen.

Artikel 16

Erhvervsuddannelse

Medlemsstaterne kan give asylansøgere adgang til erhvervsuddannelse, uanset om ansøgeren har adgang til arbejdsmarkedet eller ej.

Adgang til erhvervsuddannelse, der er forbundet med en arbejdskontrakt, afhænger af, i hvilket omfang ansøgeren har adgang til arbejdsmarkedet efter bestemmelserne i artikel 15.

Artikel 17

Generelle regler om materielle modtagelsesforhold og lægebehandling

1. Medlemsstaterne sørger for, at der er materielle modtagelsesforhold til rådighed for asylansøgere, når de indgiver ansøgning om international beskyttelse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de materielle modtagelsesforhold giver ansøgere || en rimelig levestandard, som sikrer deres underhold og beskytter deres fysiske og mentale sundhed.

Medlemsstaterne sørger for, at *en sådan levestandard* også opretholdes, når det drejer sig om personer med særlige behov, jf. artikel 22, og frihedsberøvede personer.

3. Medlemsstaterne kan gøre alle eller nogle af de materielle modtagelsesforhold og lægebehandlinger betinget af, at asylansøgerne ikke har tilstrækkelige midler til at opretholde en levestandard, som deres sundhed kræver, og til at sikre deres underhold.

Torsdag, den 7. maj 2009

4. Medlemsstaterne kan kræve, at asylansøgerne dækker eller bidrager til dækningen af omkostningerne i forbindelse med de materielle modtagelsesforhold og de lægebehandlinger, der er omhandlet i dette direktiv, jf. stk. 3, når asylansøgerne råder over tilstrækkelige midler, f.eks. hvis de har arbejdet i en rimelig periode.

Vider det ¶ sig, at en ansøger havde tilstrækkelige midler til at dække de materielle modtagelsesforhold og lægebehandling, da disse basale behov blev opfyldt, kan medlemsstaterne kræve tilbagebetaling fra asylansøgeren.

5. De materielle modtagelsesforhold kan stilles til rådighed i form af naturalier, kontantydelse eller værdikuponer eller en kombination af disse tre.

Yder medlemsstaterne materielle modtagelsesforhold i form af kontantydelse eller værdikuponer, fastlægges størrelsen af disse i overensstemmelse med principperne i denne artikel.

Artikel 18

Bestemmelser om materielle modtagelsesforhold

1. Stilles der ¶ gratis indkvartering til rådighed, skal det ske i en af følgende former eller en kombination heraf:

- a) lokaler, der anvendes med henblik på indkvartering af asylansøgere under behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet ved grænsen
- b) indkvarteringscentre, hvor der sikres en passende levestandard
- c) private huse, lejligheder, hoteller eller andre bygninger, der egner sig til indkvartering af asylansøgere.

2. Medlemsstaterne sikrer asylansøgere, der er indkvarteret på en af de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede måder:

- a) beskyttelse af deres familieliv
- b) mulighed for at kommunikere med deres familie, deres juridiske rådgivere, repræsentanter for ¶ UNHCR ¶ og ikke-statslige organisationer ¶, som medlemsstaterne anerkender.

Medlemsstaterne tager hensyn til køn, alder og den situation, som personer med særlige behov befinder sig i, i forbindelse med ansøgere i de i stk. 1, litra a) og b), omhandlede lokaler og indkvarteringscentre.

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at forhindre overfald og kønsspecifik vold, herunder seksuelle overgreb, i de lokaler og indkvarteringscentre, der er nævnt i stk. 1, litra a) og b).

3. Medlemsstaterne sørger for, at mindreårige børn af asylansøgere og mindreårige asylansøgere indkvarteres sammen med deres forældre eller med det voksne familiemedlem, der ifølge loven eller sædvane har ansvaret for dem, hvis dette varetager de pågældende mindreåriges tarv.

4. Medlemsstaterne sørger for, at asylansøgere kun overføres fra en indkvartering til en anden, når det er nødvendigt. Medlemsstaterne giver asylansøgerne mulighed for at informere deres juridiske rådgivere om overførslen og om deres nye adresse.

Torsdag, den 7. maj 2009

5. Personalet i indkvarteringscentre skal have en passende uddannelse og har tavshedspligt som defineret i national ret med hensyn til de oplysninger, de får kendskab til under deres arbejde.

6. Medlemsstaterne kan inddrage asylansøgerne i forvaltningen af de materielle ressourcer og de ikke-materielle aspekter af livet i centret gennem et repræsentativt rådgivende organ eller råd bestående af beboere.

7. Med henblik på at bistå asylansøgerne skal juridiske og andre rådgivere for asylansøgere og repræsentanter for UNHCR eller *ikke-statslige organisationer*, der repræsenterer UNHCR, og som er anerkendt af medlemsstaten, gives adgang til indkvarteringscentre og de andre indkvarteringsfaciliteter. Denne adgang kan kun begrænses af grunde, der vedrører indkvarteringscentrenes og -faciliteternes samt asylansøgernes sikkerhed.

8. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne undtagelsesvis fastsætte andre bestemmelser om materielle modtagelsesforhold end dem, der er fastsat i denne artikel, i en rimelig periode, der skal være så kort som muligt, når

- a) der er behov for en første vurdering af ansøgerens særlige behov
- b) den sædvanlige indkvarteringskapacitet midlertidigt er opbrugt
- c) asylansøgeren er frihedsberøvet eller tilbageholdes ved grænseovergangssteder.

Sådanne andre forhold skal under alle omstændigheder dække de basale behov.

Artikel 19

Lægebehandling

1. Medlemsstaterne sørger for, at asylansøgere får den nødvendige lægebehandling, som mindst skal omfatte akut lægehjælp og absolut nødvendig behandling af sygdomme eller sindslidelser.
2. Medlemsstaterne yder den nødvendige lægebehandling eller anden form for behandling til asylansøgere med særlige behov, herunder den fornødne psykiatriske behandling **■**.

Artikel 20

Torturofre

Medlemsstaterne sørger for, at torturofre hurtigt henvises til et behandlingscenter, der er tilpasset deres situation.

KAPITEL III

INDSKRÆNKNING ELLER INDDRAGELSE AF MATERIELLE MODTAGELSESFORHOLD

Artikel 21

Indskrænkning eller inddragelse af materielle modtagelsesforhold

1. Medlemsstaterne kan indskrænke materielle modtagelsesforhold **||** hvis asylansøgeren:
 - a) forlader det opholdssted, der er fastlagt af den kompetente myndighed, uden at underrette myndigheden, eller, hvis dette kræves, uden tilladelse, eller

Torsdag, den 7. maj 2009

- b) undlader at overholde sin mødepligt, at imødekomme anmodninger om at fremkomme med oplysninger eller at møde til personlige samtaler vedrørende asylproceduren i en rimelig periode, der fastlægges i national ret, eller
- c) allerede har indgivet en asylansøgning i samme medlemsstat.

Når asylansøgeren opspores eller frivilligt melder sig hos de kompetente myndigheder, træffes der på grundlag af årsagerne til den pågældendes forsvinden en begrundet afgørelse om genoptagelse af adgangen til visse eller alle materielle modtagelsesforhold

2. Medlemsstaterne kan indskrænke eller inddrage materielle modtagelsesforhold, hvis en ansøger har skjult finansielle midler og derfor uberettiget har draget nytte af de materielle modtagelsesforhold.
3. Medlemsstaterne kan iværksætte sanktioner i tilfælde af alvorlige overtrædelser af de bestemmelser, der er fastlagt for indkvarteringscentrene, samt i tilfælde af groft voldelig adfærd.
4. Afgørelser om *indskrænkningen* eller *inddragelsen* af materielle modtagelsesforhold eller om sanktioner som omhandlet i stk. 1, 2 og 3 træffes individuelt, objektivt og upartisk og skal begrundes. Afgørelser baseres på den pågældendes særlige situation, specielt med hensyn til personer, der er omfattet af *artikel 22*, under hensyn til proportionalitetsprincippet. Medlemsstaterne sikrer under alle omstændigheder underhold, adgang til akut lægebehandling og nødvendig behandling af sygdomme eller sindslidelser.
5. Medlemsstaterne sikrer, at de materielle modtagelsesforhold ikke inddrages eller indskrænkes, før der er truffet en negativ afgørelse.

KAPITEL IV

BESTEMMELSER VEDRØRENDE PERSONER MED SÆRLIGE BEHOV

Artikel 22

Almindeligt princip

1. Medlemsstaterne tager i den nationale lovgivning til gennemførelse af dette direktiv hensyn til situationen for personer med særlige behov. Sårbare personer, såsom mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre, gravide kvinder, enlige forældre med mindreårige børn, ofre for menneskehandel, **ofre for kvindelig kønslemlæstelse**, personer med sindslidelser og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter, betragtes altid som personer med særlige behov.
2. Medlemsstaterne fastlægger procedurer i den nationale lovgivning for straks, når en ansøgning om international beskyttelse indgives, at afgøre, om ansøgeren har særlige behov, og hvilke behov der i så fald er tale om. Medlemsstaterne skal sikre **tilstrækkelig** støtte til personer med særlige behov under hele asylproceduren og sikre *hensigtsmæssigt* tilsyn med deres situation.

Artikel 23

Mindreårige

1. Den mindreåriges tarv kommer i første række, når medlemsstaterne skal gennemføre de bestemmelser i dette direktiv, der vedrører mindreårige. Medlemsstaterne sikrer en tilstrækkelig høj levestandard med henblik på barnets fysiske, mentale, åndelige, moralske og sociale udvikling.

Torsdag, den 7. maj 2009

2. Ved vurdering af barnets tarv tager medlemsstaterne især behørigt hensyn til følgende faktorer:
 - a) muligheder for familiesammenføring
 - b) den mindreåriges trivsel og sociale udvikling, under særlig hensyntagen til den mindreåriges etniske, religiøse, kulturelle og sproglige baggrund
 - c) sikkerhedshensyn, navnlig hvis der er risiko for, at barnet er offer for menneskehandel
 - d) den mindreåriges egen mening under hensyntagen til vedkommendes alder og modenhed.
3. Medlemsstaterne sikrer, at mindreårige har adgang til fritidsaktiviteter, herunder leg og rekreation, der er passende for deres alder, i de lokaler og på de indkvarteringscentre, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a) og b).
4. Medlemsstaterne sørger for, at mindreårige, der har været udsat for misbrug, vanrøgt, udnyttelse, tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling, eller som har lidt under væbnede konflikter, får adgang til rehabilitering, og tilbyder dem en passende psykiatrisk behandling og kvalificeret rådgivning, når der er behov derfor.

Artikel 24

Uledsagede mindreårige

1. Medlemsstaterne træffer **■** foranstaltninger til at sikre, at uledsagede mindreårige repræsenteres af en værge. ***Der udpeges en værge, der skal rådgive og beskytte barnet og sikre, at alle beslutninger træffes i overensstemmelse med barnets tarv. En sådan værge bør have den nødvendige ekspertise inden for børneforsorg til at sikre varetagelse af barnets tarv og tilstrækkelig hensyntagen til barnets retlige, sociale, helbredsmæssige, psykiske, materielle og uddannelsesmæssige behov. Agenturer eller enkeltpersoner, hvis interesser eventuelt kunne være i modstrid med barnets, kan ikke komme i betragtning som værges.*** De kompetente myndigheder skal regelmæssigt vurdere disse mindreåriges situation.
2. Uledsagede mindreårige, der indgiver en ansøgning om international beskyttelse, skal fra det tidspunkt, hvor de får tilladelse til indrejse, til de er nødt til at forlade den *medlemsstats område*, hvor ansøgningen om international beskyttelse er indgivet eller behandles, anbringes:
 - a) hos myndige familiemedlemmer
 - b) hos en plejefamilie
 - c) i indkvarteringscentre med særlige faciliteter for mindreårige
 - d) i andre former for indkvartering, der egner sig for mindreårige.

Medlemsstaterne kan anbringe uledsagede mindreårige på 16 år og derover i indkvarteringscentre for voksne asylansøgere.

Så vidt muligt må søskende ikke skilles ad under hensyntagen til den pågældende mindreåriges tarv og navnlig til barnets alder og modenhed. Flytning af uledsagede mindreårige fra ét indkvarteringssted til et andet skal begrænses til et minimum.

Torsdag, den 7. maj 2009

3. Medlemsstaterne fastlægger procedurer i national lovgivning for at opspore en uledsaget mindreårigs familiemedlemmer. De begynder hurtigst muligt efter indgivelsen af ansøgningen om international beskyttelse, at opspore den uledsagede mindreårigs familiemedlemmer under varetagelse af den mindreårigs tarv. I de tilfælde, hvor der kan foreligge en trussel mod den mindreårigs eller dennes nære familiemedlemmers liv eller integritet, særlig hvis de er blevet i hjemlandet, må det sikres, at indsamlingen, behandlingen og videregivelsen af oplysninger om de pågældende foretages på et fortroligt grundlag, så man undgår at bringe deres sikkerhed i fare.

4. || Personer, der arbejder med uledsagede mindreårige, skal have og løbende modtage relevant uddannelse i uledsagede mindreåriges behov og har tavshedspligt som defineret i national ret i forbindelse med de oplysninger, som de får kendskab til under deres arbejde.

Artikel 25

Ofre for tortur og vold

1. Medlemsstaterne sørger for, at personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller andre former for grov vold, bliver behandlet for de skader, som ovennævnte handlinger har forårsaget, navnlig ved at få adgang til rehabilitering, som gør det muligt at få medicinsk og psykologisk behandling.

2. Personer, der arbejder med ofre for tortur, **voldtægt og andre former for grov vold**, skal have og løbende modtage relevant uddannelse i *ofres* behov og har tavshedspligt som defineret i national ret i forbindelse med de oplysninger, som de får kendskab til under deres arbejde.

KAPITEL V

REKURS

Artikel 26

Rekurs

1. Medlemsstaterne sørger for, at der som led i de procedurer, der er fastlagt i den nationale lovgivning, kan iværksættes recurs til prøvelse af afgørelser vedrørende tildeling, inddragelse eller indskrænkning af ydelser i henhold til dette direktiv eller over afgørelser truffet i henhold til artikel 7, som berører asylansøgere individuelt. Der skal i det mindste i sidste instans være *ret* til prøvelse af de faktiske omstændigheder og den retlige vurdering ved en retsinstans.

2. Medlemsstaterne sikrer, **at der efter anmodning ydes den nødvendige gratis** retshjælp og/eller repræsentation i **henhold til artikel 15, stk. 3-6, i direktiv 2005/85/EF**.

Procedurerne for adgang til retshjælp og/eller repræsentation i sådanne tilfælde fastsættes i national ret.

KAPITEL VI

FORANSTALTNINGER, DER SKAL GØRE MODTAGELSESYSTEMET MERE EFFEKTIVT

Artikel 27

Kompetente myndigheder

Alle medlemsstater meddeler Kommissionen, hvilke myndigheder der er ansvarlige for at opfylde forpligtelserne i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen eventuelle ændringer i oplysningerne om disse myndigheder.

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 28

System for styring, overvågning og kontrol

1. Medlemsstaterne etablerer de relevante mekanismer for under behørig hensyntagen til deres forfatningsmæssige opbygning at sikre, at der indføres passende styring, overvågning og kontrol af modtagelsesforholdenes niveau.
2. Medlemsstaterne indgiver årligt fra [...] de relevante oplysninger til Kommissionen i formularen i bilag I.

Artikel 29

Personale og midler

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de myndigheder og andre organisationer, der gennemfører dette direktiv, modtager den nødvendige grundlæggende uddannelse til imødekommelse af både mandlige og kvindelige asylansøgere's behov.
2. Medlemsstaterne afsætter de nødvendige midler til at iværksætte de nationale bestemmelser, der indføres til gennemførelse af dette direktiv.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 30

Rapporter

Kommissionen aflægger senest den [...] rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer.

Medlemsstaterne sender senest den [...] Kommissionen alle oplysninger, der er relevante for udarbejdelsen af denne rapport, herunder de statistiske oplysninger, der er nævnt i *artikel 28, stk. 2*.

Efter at have fremlagt den nævnte rapport aflægger Kommissionen mindst hvert femte år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv.

Artikel 31

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel [...] [de artikler, hvori der er foretaget materielle ændringer i forhold til det tidligere direktiv] og bilag I senest den [...]. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 32

Ophævelse

Direktiv 2003/9/EF ophæves med virkning fra den [dagen efter den dato, der er angivet i dette direktivs artikel 31, stk. 1, første afsnit], uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktivet.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 33

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvende dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel [...] [Artikler, der er uændrede i forhold til det tidligere direktiv] og bilag I finder anvendelse fra den [dagen efter den dato, der er fastsat i artikel 31, stk. 1, første afsnit].

Artikel 34

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ||

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Skema til indberetning af de oplysninger, medlemsstaterne skal indgive årligt, jf. artikel 28, stk. 2, i direktiv [...]/.../EF]

1. Anfør, hvor mange personer i alt, der i medlemsstaten i øjeblikket er omfattet af modtagelsesforholdene, jf. artikel 3, stk. 1, i direktiv [...]/.../EF], fordelt på køn og alder. Angiv for hver person, hvorvidt vedkommende er asylansøger eller familiemedlem, som defineret i artikel 2, litra c), i direktiv [...]/.../EF].

2. Angiv på grundlag af artikel 22 i direktiv [...]/.../EF] statistiske data om antallet af asylansøgere med særlige behov fordelt på følgende kategorier af personer med særlige behov:

- uledsagede mindreårige
- handicappede
- ældre
- gravide
- enlige forældre med mindreårige børn

Torsdag, den 7. maj 2009

- personer, som har været udsat for tortur, voldtægt eller andre former for alvorlig psykologisk, fysisk eller seksuel vold
- ofre for menneskehandel
- personer med sindslidelser
- andre (forklar nærmere)

3. Angiv nærmere oplysninger om de dokumenter, der er omhandlet i artikel 6 i direktiv [...]/.../EF, herunder især om disse dokumenters type, betegnelse og format.

4. Anfør det samlede antal asylansøgere i medlemsstaten, som har adgang til arbejdsmarkedet, samt det samlede antal, der i øjeblikket er beskæftiget, fordelt på økonomiske sektorer, jf. artikel 15 i direktiv [...]/.../EF. I det omfang, der er || særlige vilkår knyttet til asylansøgers adgang til arbejdsmarkedet, beskrives disse begrænsninger nærmere.

5. Beskriv nærmere, hvilken form for materielle modtagelsesforhold, der er tale om, herunder deres økonomiske værdi, samt hvordan de tilbydes (f.eks. hvilke materielle modtagelsesforhold, der stilles til rådighed i form af naturalier, kontantydeler, værdikuponer eller en kombination af disse) og anfør niveauet for de lommepenge, asylansøgere får, jf. artikel 17, stk. 5, i direktiv [...]/.../EF.

I

Bilag II

Del A

Ophævet direktiv

(jf. artikel 32)

Rådets direktiv 2003/9/EF

(EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18)

Del B

Frist for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 31)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
2003/9/EF	6. februar 2005

Torsdag, den 7. maj 2009

BILAG III

Sammenligningstabel

Direktiv 2003/9/EF	Dette direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, indledningen	Artikel 2, indledningen
Artikel 2, litra a)	—
Artikel 2, litra b)	Artikel 2, litra a)
Artikel 2, litra c)	Artikel 2, litra b)
Artikel 2, litra d), indledningen og nummer i) og ii)	Artikel 2, litra c), indledningen og nummer i) og ii)
—	Artikel 2, litra c), nummer iii), iv),v) og vi)
Artikel 2, litra e) og f)	—
Artikel 2, litra g)	Artikel 2, litra d)
—	Artikel 2, litra e)
Artikel 2, litra h)	Artikel 2, litra f)
Artikel 2, litra i)	Artikel 2, litra g)
Artikel 2, litra j)	Artikel 2, litra h)
Artikel 2, litra k)	Artikel 2, litra i)
Artikel 2, litra l)	Artikel 2, litra j)
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1, første afsnit	Artikel 6, stk. 1, første afsnit
Artikel 6, stk. 1, andet afsnit	Artikel 6, stk. 1, andet afsnit
Artikel 6, stk. 2-5	Artikel 6, stk. 2-5
Artikel 7, stk. 1 og 2	Artikel 7, stk. 1 og 2
Artikel 7, stk. 3	—
Artikel 7, stk. 4	Artikel 7, stk. 3
—	Artikel 7, stk. 4
Artikel 7, stk. 5 og 6	Artikel 7, stk. 5 og 6
—	Artikel 8
—	Artikel 9
—	Artikel 10
—	Artikel 11
Artikel 8	Artikel 12
Artikel 9	Artikel 13

Torsdag, den 7. maj 2009

Direktiv 2003/9/EF	Dette direktiv
Artikel 10, stk. 1, første afsnit	Artikel 14, stk. 1, første afsnit
Artikel 10, stk. 1, andet afsnit	—
Artikel 10, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 14, stk. 1, andet afsnit
Artikel 10, stk. 2	Artikel 14, stk. 2, første afsnit
—	Artikel 14, stk. 2, andet afsnit
Artikel 10, stk. 3	Artikel 14, stk. 3
Artikel 11, stk. 1	—
—	Artikel 15, stk. 1
Artikel 11, stk. 2 og 3	Artikel 15, stk. 2 og 3
Artikel 11, stk. 4	—
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13 ■	Artikel 17 ■
Artikel 14, stk. 1	Artikel 18, stk. 1
Artikel 14, stk. 2, indledningen og første afsnit	Artikel 18, stk. 2, indledningen og første afsnit
—	Artikel 18, stk. 2, andet afsnit
Artikel 14, stk. 2, andet afsnit	Artikel 18, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 14, stk. 3-7	Artikel 18, stk. 3-7
Artikel 14, stk. 8, indledningen	Artikel 18, stk. 8, indledningen
Artikel 14, stk. 8, første afsnit, første led	Artikel 18, stk. 8, første afsnit, litra a)
Artikel 14, stk. 8, første afsnit, andet led	—
Artikel 14, stk. 8, første afsnit, tredje og fjerde led	Artikel 18, stk. 8, første afsnit, litra b) og c)
Artikel 14, stk. 8, andet afsnit	Artikel 18, stk. 8, andet afsnit
Artikel 15	Artikel 19
—	Artikel 20
Artikel 16, stk. 1, indledningen	Artikel 21, stk. 1, indledningen
Artikel 16, stk. 1, litra a)	—
Artikel 16, stk. 1, litra a), første, andet og tredje led	Artikel 21, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 16, stk. 1, litra b)	—
—	Artikel 21, stk. 2
■	■
Artikel 16, stk. 2	—
Artikel 16, stk. 3, 4 og 5	Artikel 21, stk. 3, 4 og 5
Artikel 17, stk. 1	Artikel 22, stk. 1, første afsnit
—	Artikel 22, stk. 1, andet afsnit
Artikel 17, stk. 2	—
—	Artikel 22, stk. 2

Torsdag, den 7. maj 2009

Direktiv 2003/9/EF	Dette direktiv
Artikel 18, stk. 1	Artikel 23, stk. 1
—	Artikel 23, stk. 2 og 3
Artikel 18, stk. 2	Artikel 23, stk. 4
Artikel 19	Artikel 24
Artikel 20	Artikel 25, stk. 1
—	Artikel 25, stk. 2
Artikel 21, stk. 1	Artikel 26, stk. 1
—	Artikel 26, stk. 2, første afsnit
Artikel 21, stk. 2	Artikel 26, stk. 2, andet afsnit
Artikel 22	—
—	Artikel 27
Artikel 23	Artikel 28, stk. 1
—	Artikel 28, stk. 2
Artikel 24	Artikel 29
Artikel 25	Artikel 30
Artikel 26	Artikel 31
—	Artikel 32
Artikel 27	Artikel 33, stk. 1
—	Artikel 33, stk. 2
Artikel 28	Artikel 34
—	Bilag I
—	Bilag II
—	Bilag III

Torsdag, den 7. maj 2009

Ansøgning om international beskyttelse fra tredjelandstatsborgere eller statsløse (omarbejdning) *I**

P6_TA(2009)0377

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (KOM(2008)0820 - C6-0474/2008 - 2008/0243(COD))

(2010/C 212 E/52)

(Fælles beslutningsprocedure – omarbejdning)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0820),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 63, stk. 1, litra a, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0474/2008),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽¹⁾,
 - der henviser til skrivelse af 3. april 2009 fra Retsudvalget til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, jf. forretningsordenens artikel 80a, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 80a og 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0284/2009),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer,
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og som ændret i det nedenstående;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Torsdag, den 7. maj 2009

P6_TC1-COD(2008)0243

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 1, nr. 1), litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der skal foretages en række substansændringer i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne ⁽⁴⁾. Forordningen bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) En fælles politik på asylområdet, herunder et fælles europæisk asylsystem, er en grundlæggende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, der på grund af omstændighederne legitimt søger beskyttelse i Fællesskabet.
- (3) Det Europæiske Råd nåede på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 til enighed om at arbejde i retning af at oprette et fælles europæisk asylsystem, som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genèvekonventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951, suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, hvorved det garanteres, at ingen sendes tilbage til forfølgelse, dvs. at »non-refoulement«-princippet overholdes. I denne henseende, og uden at dette berører ansvarlighedskriterierne i denne forordning, betragtes medlemsstaterne, der alle overholder »non-refoulement«-princippet, som sikre lande for tredjelandstatsborgere.
- (4) I konklusionerne fra Tammerfors præciseres det også, at et sådant system på kort sigt bør indebære en klar og brugbar metode til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.
- (5) En sådan metode bør baseres på kriterier, der er objektive og retfærdige for både medlemsstaterne og de pågældende personer. Den bør specielt gøre det muligt hurtigt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, for at sikre en effektiv adgang til procedurerne til fastsættelse af international beskyttelsesstatus og for ikke at bringe målet om en hurtig behandling af ansøgninger om international beskyttelse i fare.

⁽¹⁾ EUT C ||

⁽²⁾ EUT C ||

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 7.5.2009.

⁽⁴⁾ EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1.

Torsdag, den 7. maj 2009

- (6) *I forbindelse med den gradvise indførelse af et fælles europæisk asylsystem, der på længere sigt skal føre til en fælles asylprocedure og en ensartet status, som gælder i hele EU, for personer, der gives asyl, er det på dette trin hensigtsmæssigt, at man, samtidig med gennemførelsen af de nødvendige forbedringer, som de indhøstede erfaringer tilsiger, bekræfter de principper, som ligger til grund for den konvention om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, der blev undertegnet i Dublin den 15. juni 1990 (Dublinkonventionen), hvis gennemførelse har fremmet harmoniseringen af asylpolitikkerne.*
- (7) Den første fase af oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem || er nu blevet gennemført. Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 4. november 2004 Haagprogrammet, som fastsætter de mål, der skal realiseres på området frihed, sikkerhed og retfærdighed i perioden 2005-2010. I den forbindelse opfordrede Haagprogrammet *Kommissionen* til at afslutte evalueringen af retsinstrumenterne fra første fase og forelægge Rådet og Europa-Parlamentet anden fases instrumenter og foranstaltninger med henblik på vedtagelse inden 2010.
- (8) *Medlemsstaternes tjenester med ansvar for asylområdet bør modtage praktisk støtte til dækning af deres daglige driftsmæssige behov. Det fremtidige asylstøttekontor, nedsat ved forordning (EF) nr. .../... af ...⁽¹⁾, vil spille en afgørende rolle i denne henseende.*
- (9) I lyset af resultaterne af de evalueringer, der er foretaget, er det hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at bekræfte de principper, som ligger til grund for forordning (EF) nr. 343/2003, samtidig med at der i lyset af erfaringerne foretages de nødvendige ændringer for at gøre systemet mere effektivt og forbedre beskyttelsen af ansøgere om international beskyttelse inden for rammerne af denne procedure.
- (10) Med henblik på at sikre, at alle, der ansøger om eller nyder international beskyttelse, behandles lige, samt sikre overensstemmelse med den gældende EU-ret på asylområdet, navnlig Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse⁽²⁾, bør denne forordnings anvendelsesområde udvides, så det kommer til at omfatte ansøgere om subsidær beskyttelse og personer, der har fået tildelt subsidær beskyttelse.
- (11) For at sikre en ensartet behandling af alle asylansøgere bør Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../.../EF af ... [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne]⁽³⁾ finde anvendelse på proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, der er fastlagt i denne forordning.
- (12) I overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989 og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør medlemsstaterne først og fremmest tage hensyn til barnets tarv ved anvendelsen af denne forordning. Der bør endvidere fastsættes specifikke proceduregarantier for uledsagede mindreårige på grund af deres særlige sårbarhed.
- (13) I overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør medlemsstaterne først og fremmest tage hensyn til familiens enhed ved anvendelsen af denne forordning.
- (14) En medlemsstats samlede behandling af ansøgningerne om international beskyttelse fra medlemmerne af en familie gør det muligt at sikre, at ansøgningerne behandles grundigt, og at de afgørelser, der træffes om dem, stemmer overens, og at medlemmerne af en familie ikke adskilles.

⁽¹⁾ EUT L

⁽²⁾ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

⁽³⁾ EUT L ||

Torsdag, den 7. maj 2009

- (15) For at sikre fuld overholdelse af princippet om familiens enhed og barnets tarv bør eksistensen af et afhængighedsforhold mellem en ansøger og vedkommendes udvidede familie på grund af graviditet eller fødsel eller på grund af deres sundhedstilstand eller høje alder blive et bindende ansvarskriterium. Når ansøgeren er en uledsaget mindreårig, bør tilstedeværelsen af en slægtning på en anden medlemsstats område, som kan tage sig af vedkommende, også blive et bindende ansvarskriterium.
- (16) Enhver medlemsstat bør dog kunne fravige ansvarskriterierne, navnlig af humanitære og medlidenhedsmæssige årsager, og behandle en ansøgning om international beskyttelse, som er indgivet til den eller til en anden medlemsstat, selv om denne behandling ikke er dens ansvar i henhold til de bindende kriterier, som er fastsat i *denne forordning*, forudsat at den pågældende medlemsstat og ansøgeren giver deres samtykke.
- (17) Der bør afholdes en personlig samtale for at lette afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse og for mundtligt at informere ansøgerne om anvendelsen af denne forordning.
- (18) I overensstemmelse med navnlig artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør der fastlægges retsgarantier og en ret til adgang til effektive retsmidler i forbindelse med afgørelser vedrørende overførsler til den ansvarlige medlemsstat for at sikre en effektiv beskyttelse af de pågældende personers rettigheder.
- (19) I overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis bør *en adgang* til effektive retsmidler omfatte både undersøgelsen af anvendelsen af denne forordning og af den retlige og faktiske situation i den medlemsstat, som ansøgeren overføres til, for at sikre, at folkeretten overholdes.
- (20) ***I denne forordning bør begrebet »frihedsberøvelse« ikke have strafferetlige eller sanktionsmæssige konnotationer, men alene forstås som en administrativ og midlertidig tilbageholdelse.***
- (21) Frihedsberøvelse af asylansøgere bør ske i overensstemmelse med det grundlæggende princip, at en person ikke bør frihedsberøves, alene fordi vedkommende ansøger om international beskyttelse. Specielt skal frihedsberøvelse af asylansøgere anvendes i overensstemmelse med Genèvekonventionens artikel 31 og ***finde sted på centre for administrativ frihedsberøvelse, der skal være forskellige fra egentlige fængsler, samt*** under de klart definerede særlige omstændigheder og garantier, som er beskrevet i direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne]. Desuden bør anvendelsen af frihedsberøvelse med henblik på overførsel til den ansvarlige medlemsstat begrænses og underlægges proportionalitetsprincippet med hensyn til de anvendte midler og det forfulgte mål.
- (22) I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 ⁽¹⁾ kan overførsler til den ansvarlige medlemsstat foretages på frivilligt grundlag, i form af en kontrolleret afrejse eller under ledsagelse. Medlemsstaterne bør fremme frivillige overførsler og bør sikre, at kontrollerede overførsler og overførsler under ledsagelse foretages på en human måde under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder og den menneskelige værdighed.
- (23) Den gradvise indførelse af et område uden indre grænser, hvor den frie bevægelighed for personer er sikret i overensstemmelse med traktaten ||, og fastlæggelsen af fællesskaberpolitikker med hensyn til betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold, herunder fælles bestræbelser for forvaltning af de ydre grænser, gør det nødvendigt at finde en ligevægt mellem ansvarlighedskriterierne i en ånd af solidaritet.

⁽¹⁾ EUT L 222 af 5.9.2003, s. 3.

Torsdag, den 7. maj 2009

- (24) Anvendelsen af denne forordning kan under visse omstændigheder medføre yderligere byrder for medlemsstater, der står i en særligt akut situation, som påfører deres modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur et ekstraordinært stort pres. Under sådanne omstændigheder er det nødvendigt at fastlægge en effektiv procedure, der muliggør midlertidig suspension af overførslerne til den pågældende medlemsstat og gør det muligt at yde økonomisk bistand i overensstemmelse med EU's eksisterende finansielle instrumenter. En midlertidig suspension af Dublinoverførslerne kan dermed medvirke til, at der skabes større solidaritet med de medlemsstater, hvis asylsystemer er under særligt pres, navnlig på grund af deres geografiske eller demografiske situation.
- (25) Denne procedure for suspension af overførslerne bør også anvendes, når Kommissionen mener, at beskyttelsesniveauet for ansøgere om international beskyttelse i en given medlemsstat ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen om asyl, navnlig med hensyn til modtagelsesforhold, **mulighederne for at opnå international beskyttelse** og adgang til asylproceduren, med henblik på at sikre, at alle ansøgere om international beskyttelse nyder godt af et passende beskyttelsesniveau i alle medlemsstaterne.
- (26) *Denne procedure for suspension af overførslerne er en undtagelsesforanstaltning, der bør anvendes i forbindelse med særligt presserende spørgsmål eller vedvarende bekymringer med hensyn til beskyttelse.*
- (27) *Kommissionen bør med jævne mellemrum undersøge, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til at forbedre den langsigtede udvikling og harmonisering af det fælles europæiske asylsystem, og i hvor stort omfang solidaritetsforanstaltninger og tilgængeligheden af en suspensionsprocedure bidrager til disse fremskridt, samt aflægge rapport herom.*

I betragtning af, at Dublinsystemet ikke er indrettet til at fungere som en mekanisme til ligelig fordeling af ansvaret i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse, og at en række medlemsstater særligt udsat for migrantstrømme især på grund af deres geografiske beliggenhed, er det vigtigt, at der gøres overvejelser om og foreslås retligt bindende instrumenter, der kan sikre en større solidaritet mellem medlemsstaterne og højere beskyttelsesstandarder. Sådanne instrumenter bør især lette udstationeringen af embedsmænd fra andre medlemsstater i medlemsstater, som oplever et særligt pres og ikke kan sikre ansøgerne en tilstrækkelig høj beskyttelsesstandard, samt, i de tilfælde hvor en medlemsstat ikke har tilstrækkelig modtagelseskapacitet, lette genbosætningen af modtagere af international beskyttelse i andre medlemsstater, forudsat at de pågældende giver deres samtykke hertil, og at deres grundlæggende rettigheder overholdes.

- (28) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning.
- (29) Udvekslingen af personoplysninger om ansøgeren, herunder følsomme oplysninger om helbredsmaessige forhold, som skal overføres, inden en overførsel gennemføres, vil sikre, at de kompetente asylmyndigheder er i stand til at yde ansøgerne passende bistand og til at sikre kontinuitet i den beskyttelse og de rettigheder, de tildeles. Der bør fastsættes særlige bestemmelser for at sikre beskyttelsen af oplysninger om ansøgere, som befinder sig i denne situation, i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF.
- (30) Gennemførelsen af denne forordning kan lettes og gøres mere effektiv gennem bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne med henblik på at forbedre kommunikationen mellem de kompetente tjenester, reducere procedurefristerne, forenkle behandlingen af anmodninger om overtagelse eller tilbagetagelse eller fastlægge bestemmelser om gennemførelsen af overførslerne.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

Torsdag, den 7. maj 2009

- (31) Der bør sikres kontinuitet mellem bestemmelserne i forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig, og bestemmelserne i denne forordning. Tilsvarende bør der sikres sammenhæng mellem denne forordning og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../... af ... [om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne] ⁽¹⁾.
- (32) Eurodac-systemets virkemåde, som fastsat ved forordning (EF) nr. .../... [om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne], og især gennemførelsen af artikel 6 og 10 heri, vil kunne lette anvendelsen af nærværende forordning.
- (33) Visuminformationssystemets virkemåde, som fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold ⁽²⁾, og især gennemførelsen af artikel 21 og 22 heri, vil kunne lette anvendelsen af denne forordning.
- (34) Hvad angår behandlingen af personer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af forpligtelserne i henhold til folkeretlige instrumenter, som de er parter i.
- (35) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (36) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at vedtage betingelserne og procedurerne for iværksættelse af bestemmelserne om uledsagede mindreårige og familiesammenføring af afhængige slægtninge og at vedtage de nødvendige kriterier for gennemførelse af overførsler. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (37) De foranstaltninger, som er nødvendige for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 343/2003, er blevet vedtaget med forordning (EF) nr. 1560/2003. Visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 1560/2003 bør indarbejdes i denne forordning af klarhedshensyn, eller fordi de kan tjene et generelt formål. Det er navnlig vigtigt for både medlemsstaterne og de pågældende asylansøgere, at der er en generel ordning, som gør det muligt at nå frem til en løsning i tilfælde, hvor medlemsstaterne er uenige om anvendelsen af en bestemmelse i denne forordning. Det er derfor rimeligt at indarbejde den ordning for bilæggelse af uoverensstemmelser om den humanitære klausul, som er fastlagt i forordning (EF) nr. 1560/2003, i denne forordning, og at udvide dens anvendelsesområde til hele denne forordning.
- (38) En effektiv overvågning af gennemførelsen af denne forordning kræver, at den evalueres med jævne mellemrum.
- (39) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender^{||}. Denne forordning tilsigter især, at den asylret, der er sikret af chartrets artikel 18, respekteres fuldt ud, og at anvendelsen af chartrets artikel 1, 4, 7, 24 og 47 fremmes, og bør anvendes i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ EUT L ...⁽²⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60.⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Torsdag, den 7. maj 2009

- (40) Målet for denne forordning, nemlig fastsættelsen af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af forordningens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

I denne forordning fastsættes kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der indgives af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »tredjelandstatsborger«: enhver person, der ikke er unionsborger, jf. artikel 17, stk. 1, i traktaten $\parallel$, og som ikke er en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten, som defineret i artikel 25, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 ⁽¹⁾
- b) »ansøgning om international beskyttelse«: en ansøgning om international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra g), i direktiv 2004/83/EF
- c) »ansøger« eller »asylansøger«: en tredjelandstatsborger eller statsløs, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, med hensyn til hvilken der endnu ikke er truffet endelig afgørelse
- d) »behandling af en ansøgning om international beskyttelse«: samtlige behandlingsforanstaltninger samt alle afgørelser eller domme, der er truffet/afsagt af de kompetente myndigheder vedrørende en ansøgning om international beskyttelse i overensstemmelse med Rådets direktiv 2005/85/EF ⁽²⁾, bortset fra procedurerne til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig i henhold til bestemmelserne i denne forordning og direktiv 2004/83/EF
- e) »tilbagetrækning af en ansøgning om international beskyttelse«: det skridt, hvorved ansøgeren afbryder de procedurer, som indgivelsen af vedkommendes ansøgning om international beskyttelse har sat i gang, i overensstemmelse med direktiv 2005/85/EF, enten udtrykkeligt eller stiltiende
- f) »person, som har fået tildelt international beskyttelse«: en tredjelandstatsborger eller statsløs, hvis behov for international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2004/83/EF er blevet anerkendt
- g) »mindreårig«: en tredjelandstatsborger eller statsløs person under 18 år

⁽¹⁾ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13.

Torsdag, den 7. maj 2009

- h) »uledsaget mindreårig«: en mindreårig, som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en myndig person, der er ansvarlig for *den pågældende* i henhold til loven eller ifølge sædvane, så længe *den pågældende* ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt; denne definition omfatter mindreårige, der efterlades alene efter at være rejst ind på medlemsstaternes område
- i) »familiemedlemmer«: for så vidt familien allerede eksisterede i hjemlandet, følgende medlemmer af asylansøgerens familie, der befinder sig på medlemsstaternes område:
- asylansøgerens ægtefælle eller ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens udlændingelov
 - mindreårige børn af par, som omhandlet i *første led*, eller af asylansøgeren, på betingelse af, at de er ugifte, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, som defineret i national ret
 - gifte mindreårige børn af par, som omhandlet i *første led*, eller af asylansøgeren, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, som fastsat i national ret, **og forudsat at de ikke er ledsaget af deres ægtefæller**, hvis deres tarv varetages bedst ved, at de bor sammen med ansøgeren
 - ansøgerens far, mor eller værge, hvis ansøgeren er mindreårig og ugift, eller hvis vedkommende er mindreårig og gift **og ikke ledsaget af sin ægtefælle**, men vedkommendes tarv varetages bedst ved, at **den pågældende** bor sammen med sin far, mor eller værge
 - mindreårige ugifte søskende til ansøgeren, hvis *ansøgeren* er mindreårig og ugift, eller hvis ansøgeren eller dennes søskende er mindreårige og gifte **og ikke ledsaget af deres ægtefæller**, men det for en eller flere af dem forholder sig således, at deres tarv varetages bedst ved, at de bor sammen
- j) »opholdstilladelse«: enhver tilladelse, der er udstedt af myndighederne i en medlemsstat, og som giver tredjelandsstatsborgeren eller den statsløse ret til at opholde sig på medlemsstatens område, herunder de dokumenter, som beviser, at den pågældende har tilladelse til at opholde sig på medlemsstatens område inden for rammerne af en ordning for midlertidig beskyttelse, eller indtil ophøret af omstændigheder, som stiller sig i vejen for gennemførelsen af en udsendelsesforanstaltning, bortset fra visa og tilladelser til at opholde sig i landet, som er udstedt i den periode, der er nødvendig for at fastslå, hvilken stat der er ansvarlig i henhold til denne forordning, eller under behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse eller en ansøgning om opholdstilladelse
- k) »visum«: en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med transit eller indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat eller i flere medlemsstater. Visummets art vurderes ud fra følgende definitioner:
- i) »visum til længerevarende ophold«: en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat i mere end tre måneder
 - ii) »visum til kortvarigt ophold«: en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat på højst tre måneder
 - iii) »transitvisum«: en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på transit gennem denne medlemsstats eller flere medlemsstaters område bortset fra lufthavnstransit
 - iv) »lufthavnstransitvisum«: en tilladelse eller en afgørelse, som giver den transitvisumpligtige tredjelandsstatsborger ret til, under en mellemlanding eller en overførsel mellem to delstrækninger af en international flyvning, at opholde sig i en lufthavns transitområde, men som ikke giver ret til indrejse på den pågældende medlemsstats område

Torsdag, den 7. maj 2009

- l) »risiko for, at den pågældende forsvinder«: tilstedeværelsen i den enkelte sag af grunde, baseret på objektive, lovfæstede kriterier, til at formode, at en ansøger eller en tredjelandstatsborger eller statsløs, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, vil forsvinde.

KAPITEL II

ALMINDELIGE PRINCIPPER OG GARANTIER

Artikel 3

Adgang til proceduren for behandling af en ansøgning om international beskyttelse

1. Medlemsstaterne behandler enhver ansøgning om international beskyttelse fra en tredjelandstatsborger eller statsløs, der indgiver en ansøgning på en af medlemsstaternes område, herunder ved grænsen eller i *et transitområde*. En asylansøgning behandles kun af den medlemsstat, som er ansvarlig efter kriterierne i kapitel III i denne forordning.
2. Kan det ikke på grundlag af kriterierne i denne forordning afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, er det den første medlemsstat, som ansøgningen om international beskyttelse indgives til, der er ansvarlig for behandlingen.
3. Enhver medlemsstat bevarer muligheden for at sende en asylansøger til et sikkert tredjeland under overholdelse af de regler og garantier, som er fastsat i direktiv 2005/85/EF.

Artikel 4

Retten til information

1. Så snart en ansøgning om international beskyttelse er indgivet, informerer de kompetente myndigheder i medlemsstaterne asylansøgeren om anvendelsen af denne forordning og navnlig om:
 - a) formålene med denne forordning og følgerne af at indgive en anden ansøgning i en anden medlemsstat
 - b) kriterierne for fastlæggelse af ansvaret og deres rækkefølge
 - c) den generelle procedure og de frister, som medlemsstaterne skal overholde
 - d) de mulige resultater af proceduren og deres konsekvenser
 - e) muligheden for at påklage en afgørelse om overførsel
 - f) det forhold, at de kompetente myndigheder udelukkende kan udveksle oplysninger om vedkommende med henblik på gennemførelsen af de forpligtelser, som følger af denne forordning
 - g) **retten** til at få indsigt i oplysninger om vedkommende selv og til at kræve, at ukorrekte oplysninger om vedkommende rettes, og at ulovligt behandlede oplysninger om vedkommende slettes, **samt** om procedurerne for udøvelse af disse rettigheder, **herunder** kontaktoplysninger for **de i artikel 34 omtalte myndigheder og** de nationale databeskyttelsesmyndigheder, som skal behandle krav om beskyttelse af personoplysninger.
2. De oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, skal gives skriftligt på et sprog, som ansøgeren **forstår eller** med rimelighed kan formodes at forstå. Medlemsstaterne skal til det formål benytte den fælles folder, som er udarbejdet i henhold til stk. 3.

Torsdag, den 7. maj 2009

■ For at sikre, at ansøgeren virkelig forstår oplysningerne, skal de også gives mundtligt under den samtale, som afholdes i henhold til artikel 5.

Medlemsstaterne skal give oplysningerne på en måde, som svarer til ansøgerens alder.

3. Der udarbejdes efter *forskriftsproceduren* i artikel 41, stk. 2, en fælles folder, som mindst indeholder de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 5

Personlig samtale

1. Den medlemsstat, som gennemfører proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til denne forordning, **indkalder** ansøgerne **til** en personlig samtale med en person, der i henhold til national ret er kvalificeret til at forestå en sådan samtale.

2. Formålet med den personlige samtale **skal være** at lette proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, navnlig med henblik på at give ansøgeren mulighed for at fremlægge de relevante oplysninger, som er nødvendige for en korrekt afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, **samt** at informere ansøgeren mundtligt om anvendelsen af denne forordning.

3. Den personlige samtale skal afholdes hurtigt efter indgivelsen af en ansøgning om international beskyttelse, og under alle omstændigheder inden der træffes afgørelse om at overføre ansøgeren til den ansvarlige medlemsstat i henhold til artikel 25, stk. 1.

4. Den personlige samtale skal afholdes på et sprog, som ansøgeren **forstår eller** med rimelighed kan formodes at forstå, og som *vedkommende* kan kommunikere på. Når det er nødvendigt, udvælger medlemsstaterne en tolk, der kan sikre en tilfredsstillende kommunikation mellem ansøgeren og den person, som afholder den personlige samtale.

5. Den personlige samtale skal finde sted under forhold, som sikrer en passende fortrolighed.

6. Den medlemsstat, som afholder den personlige samtale, skal udarbejde en kort skriftlig rapport, der indeholder de vigtigste oplysninger, som ansøgeren har givet under samtalen, og skal stille en kopi af rapporten til rådighed for ansøgeren. Rapporten skal vedlægges en eventuel afgørelse om overførsel i henhold til artikel 25, stk. 1.

Artikel 6

Garantier for mindreårige

1. Medlemsstaterne skal først og fremmest tage hensyn til barnets tarv i forbindelse med alle de procedurer, som er fastsat i denne forordning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en repræsentant **som defineret i artikel 2, litra i), i direktiv 2005/85/EF** repræsenterer og/eller bistår den uledsagede mindreårige i forbindelse med alle de procedurer, som er fastsat i denne forordning. Denne repræsentant kan også være den repræsentant, som er omhandlet i artikel 24 i direktiv .../.../EF af ... [om fastlæggelse af minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne].

3. Ved vurderingen af barnets tarv samarbejder medlemsstaterne tæt med hinanden og tager navnlig behørigt hensyn til følgende faktorer:

a) mulighederne for familiesammenføring

b) den mindreåriges trivsel og sociale udvikling under særlig hensyntagen til vedkommendes etniske, religiøse, kulturelle og sproglige baggrund

Torsdag, den 7. maj 2009

c) sikkerhedshensyn, navnlig hvis der er risiko for, at barnet er offer for menneskehandel

d) den mindreåriges egen mening under hensyntagen til vedkommendes alder og modenhed.

4. Medlemsstaterne fastsætter procedurer for opsporing af de familiemedlemmer eller andre slægtninge til uledsagede mindreårige, som befinder sig i medlemsstaterne, **om nødvendigt med bistand fra internationale eller andre relevante organisationer**. De begynder at opspore medlemmerne af den uledsagede mindreåriges familie så hurtigt som muligt efter indgivelsen af ansøgningen om international beskyttelse, samtidig med at de varetager vedkommende tarv.

5. De kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 34, der behandler ansøgninger vedrørende uledsagede mindreårige, skal modtage en passende uddannelse vedrørende mindreåriges særlige behov.

6. Inden for denne forordnings anvendelsesområde og på de i artikel 17 i direktiv 2005/85/EF fastsatte betingelser kan medlemsstaterne foretage lægeundersøgelser til at fastslå alderen af uledsagede mindreårige.

Foretages der lægeundersøgelser, sikrer medlemsstaterne, at de udføres på en rimelig og omhyggelig måde, der lever op til videnskabelige og etiske standarder.

KAPITEL III

Kriterier til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig

Artikel 7

Kriteriernes rækkefølge

1. Kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, finder anvendelse i den rækkefølge, der er fastsat i dette kapitel.

2. Afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig efter kriterierne i dette kapitel, sker på grundlag af situationen på det tidspunkt, hvor asylansøgeren for første gang indgav sin ansøgning om international beskyttelse til en medlemsstat.

I

Artikel 8

Uledsagede mindreårige

1. Er ansøgeren en uledsaget mindreårig, er det den medlemsstat, hvor et medlem af vedkommendes familie befinder sig lovligt, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, under forudsætning af, at dette tjener den mindreåriges tarv bedst.

2. Er ansøgeren en uledsaget mindreårig, der **ikke har nogen familiemedlemmer som defineret i artikel 2, litra i), med lovligt ophold i en anden medlemsstat, men** har en anden slægtning med lovligt ophold i en anden medlemsstat, som kan tage sig af vedkommende, er den pågældende medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, forudsat at dette tjener den mindreåriges tarv bedst.

3. Når medlemmerne af ansøgerens familie eller dennes andre slægtninge har lovligt ophold i mere end én medlemsstat, afgøres det, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, på grundlag af, hvad der tjener den mindreåriges tarv bedst.

Torsdag, den 7. maj 2009

4. Findes der ikke et familiemedlem eller en anden slægtning, er det den medlemsstat, hvor den mindreårige har indgivet sin ansøgning om international beskyttelse, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, forudsat at dette tjener den mindreåriges tarv bedst.

5. Betingelserne og procedurerne for iværksættelse af stk. 2 og 3 vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 41, stk. 3.

Artikel 9

Familiemedlemmer, som er personer, der har fået tildelt international beskyttelse

Har asylansøgeren, uanset om familien i forvejen var stiftet i hjemlandet, et familiemedlem, der har fået tilladelse til at opholde sig som en person, der har fået tildelt international beskyttelse, i en medlemsstat, er det denne medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, forudsat at de pågældende skriftligt har udtrykt ønske herom.

Artikel 10

Familiemedlemmer, som er ansøgere om international beskyttelse

Har asylansøgeren et familiemedlem i en medlemsstat, om hvis ansøgning om international beskyttelse i den pågældende medlemsstat der endnu ikke er truffet en første afgørelse med hensyn til substans, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, forudsat at de pågældende skriftligt har udtrykt ønske herom.

Artikel 11

Afhængige slægtninge

1. Når asylansøgeren er afhængig af hjælp fra en slægtning på grund af graviditet, et nyfødt barn, alvorlig sygdom, et alvorligt handicap eller høj alder, eller når en slægtning er afhængig af hjælp fra asylansøgeren af de samme grunde, er den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, den medlemsstat, som anses for bedst egnet til at lade dem blive sammen eller sammenføre dem, under forudsætning af, at der fandtes familiemæssige bånd i hjemlandet, og at de pågældende skriftligt har udtrykt ønske herom. Ved fastlæggelsen af, hvilken medlemsstat der er bedst egnet, tages der hensyn til, hvad der tjener de pågældendes tarv bedst, herunder om den afhængige person er i stand til at rejse.

2. Betingelserne og procedurerne for iværksættelse af stk. 1 vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 41, stk. 3.

Artikel 12

Procedure for familier

Indgiver flere medlemmer af en familie en ansøgning om international beskyttelse i samme medlemsstat på samme tidspunkt eller på tidspunkter, der ligger tilstrækkelig tæt på hinanden til, at procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, kan gennemføres samlet, og hvis anvendelsen af kriterierne i denne forordning ville medføre, at de ville blive adskilt, baseres afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, på følgende bestemmelser:

- a) den medlemsstat, som efter kriterierne er ansvarlig for overtagelsen af det største antal familiemedlemmer, er ansvarlig for behandlingen af ansøgningerne om international beskyttelse fra alle familiemedlemmerne
- b) kan litra a) ikke anvendes, er det den medlemsstat, som efter kriterierne er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen fra det ældste medlem af familien, der er ansvarlig.

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 13

Udstedelse af opholdstilladelser eller visa

1. Er asylansøgeren i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse, er det den medlemsstat, der har udstedt denne, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

2. Er asylansøgeren i besiddelse af et gyldigt visum, er det den medlemsstat, der har udstedt dette visum, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, medmindre det pågældende visum er udstedt af en anden medlemsstat, der repræsenterer førstnævnte, eller med skriftlig tilladelse fra denne. I så fald er det sidstnævnte medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. Når en medlemsstat, navnlig af sikkerhedshensyn, forinden hører den centrale myndighed i en anden medlemsstat, udgør dennes svar på høringsen ikke en skriftlig tilladelse i henhold til denne bestemmelse.

3. Er asylansøgeren i besiddelse af flere gyldige opholdstilladelser eller visa, der er udstedt af forskellige medlemsstater, er det følgende medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse:

a) den medlemsstat, der har udstedt den opholdstilladelse, som giver ret til det længste ophold, eller hvis opholdstilladelserne giver ret til ophold af samme varighed, den medlemsstat, som har udstedt den opholdstilladelse, der udløber senest

b) den medlemsstat, som har udstedt det visum, der udløber senest, hvis de forskellige visa er af samme art

c) i tilfælde af visa af forskellig art, den medlemsstat, der har udstedt det visum, som har den længste gyldighedsperiode, eller, i tilfælde af samme gyldighedsperiode, den medlemsstat, som har udstedt det visum, der udløber senest.

4. Er asylansøgeren kun i besiddelse af en eller flere opholdstilladelser, der er udløbet for mindre end to år siden, eller et visum eller flere visa, der er udløbet for mindre end seks måneder siden, og som faktisk har gjort det muligt for vedkommende at rejse ind på en medlemsstats område, finder stk. 1, 2 og 3 anvendelse, for så vidt ansøgeren ikke har forladt medlemsstaternes område.

Er asylansøgeren i besiddelse af en eller flere opholdstilladelser, der er udløbet for mere end to år siden, eller et visum eller flere visa, der er udløbet for mere end seks måneder siden, og som faktisk har gjort det muligt for vedkommende at rejse ind på en medlemsstats område, og vedkommende ikke har forladt medlemsstaternes område, er det den medlemsstat, hvor ansøgningen om international beskyttelse er indgivet, der er ansvarlig.

5. Det forhold, at opholdstilladelsen eller visummet er udstedt på grundlag af en fiktiv identitet eller misbrug af en andens identitet eller ved hjælp af forfalskede, falske eller ugyldige dokumenter, er ikke til hinder for, at ansvaret pålægges den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet. Den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet, er dog ikke ansvarlig, hvis den kan fastslå, at der er begået svig, efter at dokumentet er udstedt.

Artikel 14

Indrejse og/eller ophold

1. Påvises det på grundlag af beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er omtalt i artikel 22, stk. 3 i denne forordning, herunder de data, der er omhandlet i kapitel III i forordning (EF) nr. .../... [om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne], at en asylansøger ulovligt har passeret grænsen til en medlemsstat ad land-, sø- eller luftvejen, og at den pågældende er indrejst fra et tredjeland, er den medlemsstat, hvori vedkommende er indrejst ulovligt, ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. Dette ansvar ophører 12 måneder efter den dato, hvor grænsen blev passeret ulovligt.

Torsdag, den 7. maj 2009

2. Kan en medlemsstat ikke || holdes eller ikke længere holdes ansvarlig i henhold til stk. 1, og påvises det || på grundlag af beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er omtalt i artikel 22, stk. 3, at asylansøgeren - der ulovligt er rejst ind på medlemsstaternes område, eller for hvem omstændighederne ved indreisen ikke kan fastslås - har opholdt sig i en medlemsstat i en sammenhængende periode på mindst fem måneder forud for indgivelsen af ansøgningen om international beskyttelse, er den pågældende medlemsstat ansvarlig for at behandle ansøgningen om international beskyttelse.

Har asylansøgeren || opholdt sig i flere medlemsstater i perioder på mindst fem måneder, er den medlemsstat, hvor vedkommende senest har haft et sådant ophold, ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

Artikel 15

Indrejse med visumfritagelse

1. Rejser en tredjelandstatsborger eller statsløs || ind i en medlemsstat, hvor **vedkommende** er fritaget for visumpligt, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

2. Princippet i stk.1 finder ikke anvendelse, hvis tredjelandstatsborgeren eller den statsløse indgiver sin ansøgning om international beskyttelse i en anden medlemsstat, hvor **vedkommende** også er fritaget for visum til indrejse på området. I så fald er det sidstnævnte medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

Artikel 16

Ansøgning i et internationalt transitområde i en lufthavn

Når ansøgningen om international beskyttelse indgives under transit i en lufthavns internationale transitområde i en medlemsstat af en tredjelandstatsborger eller statsløs, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen.

KAPITEL IV

DISKRETIONÆRE KLAUSULER

Artikel 17

Diskretionære klausuler

1. Uanset artikel 3, stk. 1, kan enhver medlemsstat dog, navnlig af humanitære og medlidenhedsmæssige grunde, beslutte at behandle en ansøgning om international beskyttelse, som den får forelagt af en tredjelandstatsborger eller en statsløs, selv om behandlingen af ansøgningen ikke påhviler den efter kriterierne i denne forordning, forudsat at ansøgeren giver sit samtykke.

I så fald bliver vedkommende medlemsstat den ansvarlige stat i henhold til denne forordning og påtager sig de forpligtelser, der er forbundet med dette ansvar. I givet fald underretter den den medlemsstat, der tidligere var ansvarlig, eller den medlemsstat, der gennemfører en procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller den medlemsstat, der har modtaget en anmodning om at overtage eller tilbagetage ansøgeren, ved brug af det elektroniske kommunikationsnet DubliNet, som er oprettet i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 1560/2003.

Den medlemsstat, der bliver ansvarlig i overensstemmelse med dette stykke, skal også straks angive i Eurodac, at den har påtaget sig ansvaret, i henhold til artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. .../... [om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af || forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne].

Torsdag, den 7. maj 2009

2. Den medlemsstat, hvor en ansøgning om international beskyttelse er indgivet, og som gennemfører proceduren til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller den ansvarlige medlemsstat kan når som helst anmode en anden medlemsstat om at overtage en ansøger med henblik på at sammenføre familiemedlemmer og andre slægtninge af humanitære årsager, navnlig baseret på familiemæssige eller kulturelle hensyn, selv om sidstnævnte medlemsstat ikke er ansvarlig efter kriterierne i artikel 8-12 ¶. De pågældende skal give deres skriftlige samtykke.

Anmodningen om overtagelse skal indeholde alle de oplysninger, som den anmodende medlemsstat råder over, som kan gøre det muligt for den anmodede medlemsstat at vurdere situationen.

Den anmodede medlemsstat foretager den kontrol, der er nødvendig for at verificere de anførte humanitære årsager, og skal tage stilling til anmodningen senest to måneder efter forelæggelsen. En afgørelse om afslag på anmodningen skal begrundes.

Hvis den anmodede medlemsstat accepterer at behandle asylansøgningen, overgår ansvaret for behandlingen af ansøgningen til denne stat.

KAPITEL V

DEN ANSVARLIGE MEDLEMSSTATS FORPLIGTELSE

Artikel 18

Den ansvarlige medlemsstats forpligtelser

1. Den medlemsstat, der efter denne forordning er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, er forpligtet til:

- a) på de betingelser, der er fastsat i artikel 21, 22 og 28, at overtage en asylansøger, der har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat
- b) på de betingelser, der er fastsat i artikel 23, 24 og 28, at tilbagetage en asylansøger, hvis ansøgning er under behandling, og som har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat, eller som opholder sig på en anden medlemsstats område uden opholdstilladelse
- c) på de betingelser, der er fastsat i artikel 23, 24 and 28, at tilbagetage en asylansøger, der har trukket sin ansøgning tilbage under behandlingen, og som har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat
- d) på de betingelser, der er fastsat i artikel 23, 24 og 28, at tilbagetage en tredjelandsstatsborger eller statsløs, hvis ansøgning der er meddelt afslag på, og som har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat, eller som opholder sig på en anden medlemsstats område uden opholdstilladelse.

2. Den ansvarlige medlemsstat skal under alle de omstændigheder, som er omhandlet i stk.1, litra a)-d), behandle eller afslutte behandlingen af den ansøgning om international beskyttelse, som ansøgeren har indgivet, i henhold til artikel 2, litra d). Når den ansvarlige medlemsstat har indstillet behandlingen af en ansøgning, efter at ansøgeren har trukket den tilbage, ophæver den afgørelsen og afslutter behandlingen af ansøgningen i henhold til artikel 2, litra d).

Artikel 19

Ansvarets ophør

1. *Udsteder* en medlemsstat ¶ en opholdstilladelse til en asylansøger, overgår de i artikel 18, stk. 1, nævnte forpligtelser til den pågældende medlemsstat.

Torsdag, den 7. maj 2009

2. De i artikel 18, stk. 1, nævnte forpligtelser bortfalder, hvis den medlemsstat, som er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, når den anmodes om at overtage eller tilbagetage en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, kan fastslå, at den pågældende har forladt medlemsstaternes område i mindst tre måneder, medmindre den pågældende har en gyldig opholdstilladelse, som er udstedt af den ansvarlige medlemsstat.

En ansøgning, som indgives efter et sådant fravær, betragtes som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

3. De i artikel 18, stk.1, litra c) og d), nævnte forpligtelser bortfalder, når den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, når den anmodes om at tilbagetage en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), kan fastslå, at den pågældende har forladt medlemsstaternes område i overensstemmelse med en afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse, som den har truffet efter tilbagetrækningen af eller afslaget på ansøgningen.

En ansøgning, som indgives efter en faktisk udsendelse, betragtes som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

KAPITEL VI

PROCEDURER FOR OVERTAGELSE OG TILBAGETAGELSE

Afdeling I

Indledning af proceduren

Artikel 20

Indledning af proceduren

1. Proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig efter denne forordning, indledes, så snart en ansøgning om international beskyttelse indgives for første gang i en medlemsstat.

2. En ansøgning om international beskyttelse betragtes som indgivet på det tidspunkt, hvor en af ansøgeren indgivet formular eller en af myndighederne udfærdiget rapport er kommet den pågældende medlemsstats myndigheder i hænde. I tilfælde, hvor der ikke er tale om en skriftlig ansøgning, skal tidsrummet mellem ansøgerens hensigtserklæring og udfærdigelsen af en rapport være så kort som muligt.

3. Ved anvendelsen af denne forordning betragtes den situation, som et mindreårigt barn, der ledsager asylansøgeren, og som falder ind under definitionen af et familiemedlem i artikel 2, litra i), befinder sig i, som værende uløseligt forbundet med den situation, som barnets forælder eller værge befinder sig i, og ansvaret for denne situation påhviler den medlemsstat, som er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse fra den pågældende forælder eller værge, selv når den mindreårige ikke selv har indgivet en ansøgning, forudsat at det tjener vedkommendes tarv bedst. På samme måde behandles børn født efter asylansøgernes ankomst til medlemsstaternes område, uden at det er nødvendigt at indlede en ny procedure for overtagelse af ansvaret for dem.

4. Indgives en ansøgning om international beskyttelse til de kompetente myndigheder i en medlemsstat af en ansøger, der befinder sig på en anden medlemsstats område, påhviler afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, den medlemsstat, på hvis område asylansøgeren befinder sig. Denne medlemsstat underrettes straks af den medlemsstat, der har fået forelagt ansøgningen, og betragtes derefter i henhold til denne forordning som den medlemsstat, som ansøgningen om international beskyttelse er indgivet til.

Ansøgeren underrettes skriftligt om videresendelsen af ansøgningen og om datoen herfor.

Torsdag, den 7. maj 2009

5. Den medlemsstat, som den første ansøgning om international beskyttelse er indgivet til, skal på de i artikel 23, 24 og 28 fastsatte betingelser, og med henblik på at afslutte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, tilbagetage en ansøger, der befinder sig i en anden medlemsstat, *hvor vedkommende* har indgivet en ny ansøgning om international beskyttelse efter at have trukket sin første ansøgning, som er indgivet i en anden medlemsstat, tilbage under proceduren til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig.

Denne forpligtelse bortfalder, når den medlemsstat, som er blevet anmodet om at afslutte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, kan fastslå, at asylansøgeren i mellemtiden har forladt medlemsstaternes område i en periode på mindst tre måneder eller har fået udstedt en opholdstilladelse af en anden medlemsstat.

En ansøgning, som indgives efter et sådant fravær, betragtes som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

Afdeling II

Procedurer for anmodninger om overtagelse

Artikel 21

Indgivelse af en anmodning om overtagelse

1. *Mener* en medlemsstat, som en ansøgning om international beskyttelse indgives til, || at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, kan den snarest muligt og under alle omstændigheder inden for en frist på tre måneder efter, at asylansøgningen er indgivet, jf. artikel 20, stk. 2, anmode sidstnævnte medlemsstat om at overtage asylansøgeren.

Fremsættes der ikke anmodning om overtagelse af en ansøger inden for fristen på tre måneder, påhviler ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse den medlemsstat, som ansøgningen er indgivet til.

2. Den anmodende medlemsstat kan anmode om et hurtigt svar i de tilfælde, hvor ansøgningen om international beskyttelse er indgivet som følge af afslag på indrejse eller ophold, anholdelse for ulovligt ophold, forkyndelse eller gennemførelse af en udsendelsesforanstaltning, og/eller hvis asylansøgeren er frihedsberøvet.

Anmodningen skal indeholde grundene til, at et hurtigt svar er nødvendigt, samt den ønskede frist for besvarelse. Fristen skal være på mindst en uge.

3. I begge tilfælde skal anmodningen om en anden medlemsstats overtagelse ske ved hjælp af en standardformular, og der skal vedlægges de beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er omtalt i artikel 22, stk. 3, og/eller andre relevante oplysninger fra asylansøgerens erklæring, sådan at myndighederne i den anmodede medlemsstat kan kontrollere, om den er ansvarlig efter kriterierne i denne forordning.

Reglerne for udarbejdelse af og procedurerne for fremsendelse af anmodningen vedtages i overensstemmelse med *forskriftsproceduren i artikel 41, stk. 2*.

Artikel 22

Besvarelse af en anmodning om overtagelse

1. Den anmodede medlemsstat foretager den nødvendige kontrol og skal tage stilling til anmodningen om overtagelse af ansøgeren senest to måneder efter forelæggelsen.

Torsdag, den 7. maj 2009

2. Med henblik på proceduren i denne forordning til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, anvendes der beviselementer og indicier.

3. Efter *forskriftsproceduren i artikel 41, stk. 2*, udarbejdes der to lister, som skal revideres med jævne mellemrum, med angivelse af, hvilke beviselementer og indicier der er tale om efter følgende kriterier:

a) Beviser:

i) herved forstås formelle beviser, som fastslår ansvaret i henhold til denne forordning, så længe disse beviser ikke tilbagevises af beviser på det modsatte

ii) medlemsstaterne skal forelægge eksempler på de forskellige typer administrative dokumenter i overensstemmelse med den typologi, der er fastlagt i listen over formelle beviser, for det i *artikel 41* omhandlede udvalg.

b) Indicier:

i) herved forstås sandsynliggørende oplysninger, der, selv om de kan anfægtes, i nogle tilfælde kan være tilstrækkelige afhængigt af den beviskraft, som tillægges dem

ii) deres beviskraft med hensyn til, hvem der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, vurderes i de enkelte sager.

4. Beviskravet bør ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for en korrekt anvendelse af denne forordning.

5. *Foreligger der ikke* ¶ formelle beviser, accepterer den anmodende medlemsstat, at den er ansvarlig, såfremt indicierne er sammenhængende, kan efterprøves og er tilstrækkeligt detaljerede til at fastslå ansvaret.

6. *Har den anmodende medlemsstat* ¶ anmodet om et hurtigt svar, jf. bestemmelserne i artikel 21, stk. 2, gør den anmodende stat alt, hvad den kan, for at overholde tidsfristen. *Kan det undtagelsesvis* ¶ påvises, at behandlingen af en anmodning om overtagelse af en ansøger er særlig kompliceret, kan den anmodende medlemsstat svare efter den ønskede frist, men under alle omstændigheder inden for en måned. I sådanne tilfælde skal den anmodende medlemsstat inden for den oprindeligt ønskede tidsfrist meddele den anmodende medlemsstat, at den udsætter sit svar.

7. *Er der ikke* ¶ givet svar på anmodningen om overtagelse ved udløbet af den frist på to måneder, der er fastsat i stk. 1, og på én måned, der er fastsat i stk. 6, anses den for at være accepteret og medfører en pligt til at overtage den pågældende person, herunder en pligt til at træffe passende *modtagelsesforanstaltninger*.

Afdeling III

Procedurer for anmodninger om tilbagetagelse

Artikel 23

Indgivelse af en anmodning om tilbagetagelse

1. Når en medlemsstat, hvor der er indgivet en ny ansøgning om international beskyttelse, eller på hvis område en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), opholder sig uden opholdstilladelse, mener, at en anden medlemsstat er ansvarlig i henhold til artikel 20, stk. 5, og artikel 18, stk. 1, litra b), c) og d), kan den anmode den anden medlemsstat om at tilbagetage den pågældende.

Torsdag, den 7. maj 2009

2. Indgives der || en ny ansøgning om international beskyttelse, skal anmodningen om tilbagetagelse af den pågældende fremsættes så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden for **én måned** efter modtagelsen af hittet i Eurodac i overensstemmelse med artikel 6, stk. 6, i forordning (EF) nr. .../... [om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne].

Er anmodningen om tilbagetagelse af den ansøger, som har indgivet en ny ansøgning om international beskyttelse, || baseret på andre beviser end oplysninger fra Eurodac-systemet, sendes den til den anmodede medlemsstat senest tre måneder fra datoen for indgivelsen af anmodningen, jf. artikel 20, stk. 2.

3. Indgives der || indgives en ny ansøgning om international beskyttelse, og hvis den anmodende medlemsstat beslutter at søge i Eurodac-systemet i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EF) nr. .../... [om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af ||forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne], fremsættes anmodningen om tilbagetagelse af den pågældende så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden for **én måned** efter modtagelsen af hittet i Eurodac i henhold til artikel 13, stk. 4, i den nævnte forordning.

Er anmodningen om tilbagetagelse af den pågældende || baseret på andre beviser end oplysninger fra Eurodac-systemet, sendes den til den anmodede medlemsstat senest tre måneder fra den dato, hvor den anmodende medlemsstat bliver klar over, at en anden medlemsstat muligvis er ansvarlig for den pågældende.

4. Når anmodningen om tilbagetagelse af en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), ikke fremsættes inden for de frister, som er fastsat i stk. 2 og 3 i denne artikel, påhviler ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse den medlemsstat, som ansøgningen efterfølgende er indgivet til, eller på hvis område den pågældende opholder sig uden opholdstilladelse.

5. Anmodningen om tilbagetagelse af ansøgeren eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), skal fremsættes ved brug af en standardformular og skal omfatte beviser eller indicier og/eller relevante elementer fra den pågældendes erklæringer, der gør det muligt for myndighederne i den anmodede medlemsstat at kontrollere, om den er ansvarlig.

Reglerne om beviser og indicier og fortolkningen heraf samt om udfærdigelse og fremsendelse af anmodninger vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 41, stk. 2.

Artikel 24

Besvarelse af en anmodning om tilbagetagelse

1. Den anmodede medlemsstat foretager den nødvendige kontrol og tager stilling til anmodningen om tilbagetagelse af den pågældende så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest en måned efter den dato, hvor den modtog anmodningen. Når anmodningen bygger på oplysninger fra Eurodac-systemet, sættes tidsfristen til to uger.

2. Er der ikke || givet svar på anmodningen om tilbagetagelse ved udløbet af den frist på en måned eller to uger, der er fastsat i stk. 1, anses den for at være accepteret, hvilket medfører en pligt til at tilbagetage den pågældende, herunder til at træffe passende modtagelsesforanstaltninger.

Torsdag, den 7. maj 2009

Afdeling IV

Proceduremæssige garantier

Artikel 25

Meddelelse af en afgørelse om overførsel

1. Når den anmodede medlemsstat accepterer at overtage eller tilbagetage en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), meddeler den anmodende medlemsstat den pågældende afgørelsen om, at vedkommende skal overføres til den ansvarlige medlemsstat, og i givet fald, at den ikke skal behandle vedkommendes ansøgning om international beskyttelse. Meddelelsen sker skriftligt på et sprog, som **ansøgeren forsår eller** med rimelighed kan formodes at forstå, og højst 15 arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af svaret fra den anmodede medlemsstat.

2. Den i stk. 1 nævnte afgørelse skal begrundes og skal indeholde en beskrivelse af de vigtigste skridt i den procedure, som har ført til afgørelsen. Den skal indeholde oplysninger om de retsmidler, som er til rådighed, og fristerne for anvendelse af disse retsmidler samt oplysninger om de personer eller enheder, der kan yde den pågældende specifik juridisk bistand og/eller repræsentation. Den ledsages af oplysninger om fristerne for gennemførelsen af overførslen og omfatter om nødvendigt oplysninger om, hvor og hvornår den pågældende skal møde op, hvis vedkommende selv tager til den ansvarlige medlemsstat. Fristerne for gennemførelsen af overførslen fastsættes således, at den pågældende har en rimelig frist til at anvende et retsmiddel, jf. artikel 26.

Artikel 26

Retsmidler

1. Ansøgeren eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), har ret til effektive retsmidler i form af klage eller indbringelse for en retsinstans af de faktiske og retlige forhold i forbindelse med den afgørelse om overførsel, som er omhandlet i artikel 25.

2. Medlemsstaterne fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken den pågældende kan udøve sin ret til effektive retsmidler efter stk. 1.

Fristen skal være på mindst 10 arbejdsdage fra datoen for den i artikel 25, stk. 1, omtalte meddelelse.

3. Hvis den afgørelse om overførsel, som er omhandlet i artikel 25, påklages eller indbringes for en domstol, beslutter den myndighed, som er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, der handler **enten på anmodning af den pågældende person eller, i mangel af en sådan anmodning**, ex officio, så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest **fem arbejdsdage** fra indgivelsen af en klage eller indbringelsen for en domstol, om den pågældende kan forblive på den pågældende medlemsstats område, indtil resultatet af klagen eller indbringelsen for en domstol foreligger.

4. Der foretages ingen overførsel, før den beslutning, som er omhandlet i stk. 3, er truffet. En beslutning om ikke at tillade den pågældende at forblive på den pågældende medlemsstats område, indtil resultatet af klagen eller indbringelsen for en domstol foreligger, skal begrundes.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den pågældende har adgang til juridisk bistand og/eller repræsentation og om nødvendigt til sproglig bistand.

6. Medlemsstaterne sikrer, at den **nødvendige** juridiske bistand og/eller repræsentationen **efter anmodning** ydes gratis, jf. **artikel 15, stk. 3-6, i direktiv 2005/85/EF**.

Procedurerne for adgang til juridisk bistand og/eller repræsentation fastsættes i national ret.

Torsdag, den 7. maj 2009

Afdeling V

Frihedsberøvelse med henblik på overførsel

Artikel 27

Frihedsberøvelse

1. Medlemsstaterne kan ikke frihedsberøve en person alene med den begrundelse, at vedkommende har ansøgt om international beskyttelse i overensstemmelse med direktiv 2005/85/EF.

2. Uanset artikel 8, stk. 2, i direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne] kan medlemsstaterne, når det er nødvendigt, på grundlag af en individuel vurdering af hver sag, **frihedsberøve** en asylansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d) i *denne forordning*, som er genstand for en afgørelse om overførsel til den ansvarlige medlemsstat, på et **sted, som ikke må være en interneringsfacilitet, dog kun hvis andre mindre indgribende foranstaltninger ikke har været effektive, og** hvis der er **risiko** for, at vedkommende forsvinder.

3. Ved vurderingen af, om der kan anvendes mindre indgribende foranstaltninger i forbindelse med stk. 2, tager medlemsstaterne også hensyn til alternativer til frihedsberøvelse, såsom regelmæssig rapportering til myndighederne, stillelse af økonomisk sikkerhed, en forpligtelse til at forblive på et bestemt sted eller andre foranstaltninger med henblik på at undgå risikoen for, at den pågældende forsvinder.

4. Frihedsberøvelse efter stk. 2 må kun anvendes fra det tidspunkt, hvor en afgørelse om overførsel til den ansvarlige medlemsstat er blevet meddelt den pågældende i overensstemmelse med artikel 25, og indtil den pågældende overføres til den ansvarlige medlemsstat.

5. Frihedsberøvelsen efter stk. 2 skal være så kort som mulig. Den må ikke overskride det tidsrum, der med rimelighed kan kræves for at gennemføre de administrative procedurer, der er nødvendige for gennemførelsen af overførslen.

6. Afgørelsen om frihedsberøvelse i henhold til stk. 2 træffes af en retsinstans. I hastende tilfælde kan afgørelsen træffes af administrative myndigheder, idet afgørelsen om frihedsberøvelse da skal bekræftes af en retsmyndighed inden for 72 timer regnet fra frihedsberøvelsens påbegyndelse. Hvis retsinstansen fastslår, at frihedsberøvelsen er ulovlig, løslades den pågældende straks.

7. Afgørelsen om frihedsberøvelse i henhold til stk. 2 skal træffes skriftligt og skal indeholde den faktiske og retlige begrundelse, som navnlig angiver grundene til, at der anses for at være **risiko** for, at den pågældende forsvinder, samt varigheden af frihedsberøvelsen.

Frihedsberøvede personer underrettes straks om årsagen til frihedsberøvelsen, om dens forventede varighed og om procedurerne i henhold til national lovgivning for at opnå en prøvelse af afgørelsen om frihedsberøvelse, på et sprog, som de **forstår eller** med rimelighed forventes at forstå.

8. I alle tilfælde, hvor en person frihedsberøves i henhold til stk. 2, skal **frihedsberøvelsen** med rimelige mellemrum tages op til fornyet prøvelse af en retsinstans, enten på anmodning af den pågældende eller af retsinstansen af egen drift. Frihedsberøvelsen kan ikke forlænges unødigt.

9. Medlemsstaterne sikrer i sager om frihedsberøvelse i henhold til stk. 2 adgang til juridisk bistand og/eller repræsentation, som er gratis, hvis den pågældende ikke selv har råd til at betale omkostningerne.

Procedurerne for adgang til juridisk bistand og/eller repræsentation i sådanne sager fastsættes i national ret.

Torsdag, den 7. maj 2009

10. Mindreårige frihedsberøves ikke, medmindre det tjener deres tarv bedst, jf. **artikel 6, stk. 3**, i denne forordning, og i overensstemmelse med en særskilt undersøgelse af deres situation i henhold til artikel 11, stk. 5, i direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne].

11. Uledsagede mindreårige frihedsberøves aldrig.

12. Medlemsstaterne sikrer, at asylansøgere, som frihedsberøves i overensstemmelse med denne artikel, nyder godt af det samme niveau af modtagelsesforhold for frihedsberøvede ansøgere som dem, der er fastsat i navnlig artikel 10 og 11 i direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne].

Afdeling VI

Overførsler

Artikel 28

Nærmere bestemmelser og frister

1. Overførslen af ansøgeren eller af en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), fra den anmodende medlemsstat til den ansvarlige medlemsstat sker i overensstemmelse med den anmodende medlemsstats nationale ret efter samråd mellem de berørte medlemsstater, så snart det er fysisk muligt og senest seks måneder efter, at anmodningen fra en anden medlemsstat om overtagelse eller tilbagetagelse af den pågældende er accepteret, eller efter, at der er truffet endelig afgørelse om klage eller indbringelse for en domstol, hvor dette tillægges opsættende virkning i overensstemmelse med artikel 26, stk. 3.

Om nødvendigt udsteder den anmodende medlemsstat et laissez-passer til asylansøgeren, udfærdiget efter den model, der er vedtaget efter *forskriftsproceduren* i artikel 41, stk. 2.

Den ansvarlige medlemsstat underretter den anmodende medlemsstat om, at den pågældende er vel ankommet, eller at vedkommende ikke har givet møde inden for den fastsatte frist, alt efter tilfældet.

2. *Finder* overførslen ikke || sted inden for fristen på seks måneder, fritages den ansvarlige medlemsstat for sine forpligtelser til at overtage eller tilbagetage den pågældende, og ansvaret overføres så til den anmodende medlemsstat. Denne tidsfrist kan forlænges til højst et år, hvis overførslen ikke kunne gennemføres på grund af fængsling af den pågældende, eller til højst 18 måneder, hvis den pågældende forsvinder.

3. *Overføres* en person || fejlagtigt, eller en afgørelse om overførsel underkendes efter påklage, efter at overførslen er blevet gennemført, skal den medlemsstat, som har gennemført overførslen, straks tilbagetage den pågældende.

4. Kommissionen kan vedtage yderligere regler om gennemførelsen af overførsler. Disse foranstaltninger til ændring af ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved supplerende af den vedtages efter *forskriftsproceduren* med kontrol i artikel 41, stk. 3.

Artikel 29

Omkostningerne ved overførsler

1. De omkostninger, som er nødvendige for at overføre en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), til den ansvarlige medlemsstat, afholdes af den overførende medlemsstat.

2. Når den pågældende skal sendes tilbage til en medlemsstat som følge af en fejlagtig overførsel eller en afgørelse om overførsel, der er blevet underkendt efter påklage, efter at overførslen er blevet gennemført, er den medlemsstat, som oprindeligt gennemførte overførslen, ansvarlig for omkostningerne ved at tilbageføre den pågældende til dens område.

Torsdag, den 7. maj 2009

3. De personer, der skal overføres i henhold til denne forordning, skal ikke afholde omkostningerne ved sådanne overførsler.

4. Supplerende regler vedrørende den overførende medlemsstats pligt til at afholde omkostningerne ved overførslerne kan vedtages efter *forskriftsproceduren* i artikel 41, stk. 2.

Artikel 30

Udveksling af relevante oplysninger, inden overførslerne gennemføres

1. I alle tilfælde af overførsler informerer den overførende medlemsstat den modtagende medlemsstat om, hvorvidt den pågældende er egnet til overførsel. Kun personer, som er egnet til overførsel, overføres.

2. Den medlemsstat, som gennemfører overførslen, meddeler udelukkende den ansvarlige medlemsstat de personoplysninger om den ansøger, der skal overføres, som er relevante og tilstrækkelige og ikke omfatter mere, end hvad der kræves for at sikre, at de kompetente asylmyndigheder i den ansvarlige medlemsstat er i stand til at yde ansøgeren passende bistand, herunder ydelse af den nødvendige lægebehandling, og for at sikre kontinuitet i den beskyttelse og de rettigheder, som følger af denne forordning og af direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne]. Oplysningerne meddeles på et tidligt tidspunkt og senest syv arbejdsdage, inden overførslen gennemføres, undtagen når medlemsstaten får kendskab til dem på et senere tidspunkt.

3. Medlemsstaterne udveksler navnlig følgende oplysninger:

a) kontaktoplysninger om eventuelle familiemedlemmer eller andre slægtninge i den modtagende medlemsstat

b) når der er tale om mindreårige, oplysninger om deres uddannelsesniveau

c) oplysninger om ansøgerens alder

d) alle andre oplysninger, som den overførende medlemsstat anser for at være væsentlige med henblik på at sikre *ansøgerens* rettigheder og særlige behov.

4. Den overførende medlemsstat sender udelukkende med henblik på ydelse af sygepleje eller patientbehandling, navnlig vedrørende handicappede, ældre, gravide kvinder, mindreårige og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter, oplysninger om særlige behov hos den ansøger, der skal overføres, som i specifikke sager kan omfatte oplysninger om den fysiske og psykiske sundhedstilstand hos den ansøger, der skal overføres. Den ansvarlige medlemsstat sikrer, at der tages tilstrækkeligt hensyn til disse særlige behov, herunder navnlig behovet for nødvendig lægebehandling.

5. Den overførende medlemsstat sender kun den ansvarlige medlemsstat de oplysninger, som er omhandlet i stk. 4, efter at have indhentet ansøgerens og/eller dennes repræsentants udtrykkelige samtykke, eller når det er nødvendigt for at beskytte den pågældendes eller en anden persons vitale interesser i tilfælde, hvor den pågældende fysisk eller retligt ikke er i stand til at give sit samtykke. Når overførslen er afsluttet, sletter den overførende medlemsstat straks disse oplysninger.

6. Behandlingen af helbredsmæssige personoplysninger må kun foretages af en sundhedsperson, der i henhold til national ret eller regler, som er fastsat af kompetente nationale organer, har tavshedspligt, eller af en anden person med en tilsvarende tavshedspligt. *Sådanne* sundhedspersoner og personer, som modtager og behandler disse oplysninger, skal modtage en passende lægelig uddannelse og uddannelse vedrørende passende behandling af følsomme helbredsmæssige personoplysninger.

Torsdag, den 7. maj 2009

7. Udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel finder kun sted mellem de myndigheder, som er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med *artikel 34 i denne forordning* ved brug af det elektroniske kommunikationsnet »DubliNet« *¶*. De myndigheder, som er meddelt i overensstemmelse med *artikel 34 i denne forordning*, skal også angive, hvilke sundhedspersoner der har tilladelse til at behandle de oplysninger, som er nævnt i stk. 4 i *denne artikel*. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er nævnt i stk. 2 og 4 i denne artikel.

8. For at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne vedtages der efter *forskriftsproceduren i artikel 41, stk. 2*, en standardformular til overførsel af de oplysninger, som kræves i henhold til denne artikel.

9. Reglerne i *artikel 33, stk. 8-12*, finder anvendelse på udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel.

Artikel 31

Gennemførelsen af overførsler

1. *Den medlemsstat, der gennemfører en overførsel, fremmer frivillig overførsel ved at sørge for hensigtsmæssig orientering af ansøgeren.*

2. *Gennemføres overførslerne til den ansvarlige medlemsstat som kontrolleret afrejse eller under ledsagelse, sikrer medlemsstaterne, at de foretages på en human måde under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder og den menneskelige værdighed.*

Afdeling VII

Midlertidig suspension af overførsler

Artikel 32

Midlertidig suspension af overførsler

1. Når en medlemsstat står i en særligt akut situation, som påfører dens modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur en ekstraordinært stor byrde, og når overførslen af ansøgere om international beskyttelse efter denne forordning til den pågældende medlemsstat ville kunne øge denne byrde, kan den pågældende medlemsstat anmode om, at disse overførsler suspenderes.

Anmodningen sendes til Kommissionen. Den skal begrundes og skal navnlig indeholde:

- a) en detaljeret beskrivelse af den særligt akutte situation, som påfører den anmodende medlemsstats modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur en ekstraordinært stor byrde, herunder relevante statistikker og dokumentation
- b) en dokumenteret prognose over den sandsynlige udvikling i situationen på kort sigt
- c) en dokumenteret forklaring på den yderligere byrde, som overførslen af ansøgere om international beskyttelse efter denne forordning ville medføre for den anmodende medlemsstats modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur, herunder relevante statistikker og anden dokumentation.

2. Når Kommissionen mener, at forholdene i en medlemsstat kan medføre et beskyttelsesniveau for ansøgere om international beskyttelse, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, navnlig med direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne] *¶* direktiv 2005/85/EF **og direktiv 2004/83/EF**, kan den efter proceduren i stk. 4 beslutte, at alle overførsler af ansøgere efter denne forordning skal suspenderes.

Torsdag, den 7. maj 2009

3. Når en medlemsstat frygter, at forholdene i en anden medlemsstat kan medføre et beskyttelsesniveau for ansøgere om international beskyttelse, der ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, navnlig med direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne] **■**, direktiv 2005/85/EF **og direktiv 2004/83/EF**, kan den anmode om, at alle overførsler af ansøgere til den pågældende medlemsstat efter denne forordning suspenderes.

*Denne anmodning rettes til Kommissionen. Den skal begrundes og skal navnlig indeholde detaljerede oplysninger om situationen i den pågældende medlemsstat, som viser en mulig uoverensstemmelse med fællesskabslovgivningen, navnlig med direktiv .../.../EF [om fastlæggelse af minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne] **■**, direktiv 2005/85/EF **og direktiv 2004/83/EF**.*

4. Kommissionen kan efter at have modtaget en anmodning i henhold til stk.1 eller 3 eller på eget initiativ i henhold til stk. 2 beslutte, at alle overførsler af ansøgere efter denne forordning til den pågældende medlemsstat skal suspenderes. En sådan beslutning træffes så hurtigt som muligt og senest en måned efter modtagelsen af en anmodning. Beslutningen om at suspendere overførslerne skal begrundes og skal navnlig indeholde:

- a) en gennemgang af alle de relevante forhold i den medlemsstat, til hvilken overførslerne i givet fald vil blive suspenderet
- b) en gennemgang af, hvilken indvirkning suspensionen af overførslerne kan få på de andre medlemsstater
- c) den foreslåede dato, hvor suspensionen af overførslerne ville træde i kraft
- d) eventuelle særlige betingelser i forbindelse med suspensionen
- e) **angivelser af foranstaltninger, benchmarks og tidsplaner, der skal fastlægges for at kunne vurdere fremskridtene hen imod en afhjælpning af de forhold, der er identificeret under litra a).**

5. Kommissionen underretter Rådet og medlemsstaterne om beslutningen om at suspendere alle overførsler af ansøgere efter denne forordning til den pågældende medlemsstat. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet inden for en frist på en måned fra modtagelsen af underretningen. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden beslutning inden for en måned efter den dato, hvor en medlemsstat indbragte beslutningen for Rådet.

6. Efter Kommissionens beslutning om at suspendere overførslerne til en medlemsstat er de andre medlemsstater, hvor de ansøgere, hvis overførsler er blevet suspenderet, opholder sig, ansvarlige for behandlingen af de pågældendes ansøgninger om international beskyttelse.

Beslutningen om at suspendere overførslerne til en medlemsstat tager behørigt hensyn til behovet for at sikre beskyttelsen af mindreårige og af familiens enhed.

7. En beslutning om at suspendere overførslerne til en medlemsstat i henhold til stk.1 begrundes ydelsen af støtte til nødforanstaltninger som omhandlet i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF ⁽¹⁾, efter at den pågældende medlemsstat har anmodet om støtte.

8. I de i stk. 1-3 omhandlede tilfælde skal den pågældende medlemsstat tage effektive og rettidige skridt til at afhjælpe de forhold, der førte til den midlertidige suspension af overførslerne.

9. Overførslerne kan suspenderes i en periode på højst seks måneder. Når grundene til foranstaltningerne stadig foreligger efter seks måneder, kan Kommissionen på anmodning af den pågældende medlemsstat som omhandlet i stk. 1 eller på eget initiativ beslutte at forlænge anvendelsen af foranstaltningerne i en yderligere periode på seks måneder. **De i stk. 5 anførte bestemmelser finder ligeledes anvendelse.**

⁽¹⁾ EUT L 144 af 6.6.2007, s. 1.

Torsdag, den 7. maj 2009

10. Intet i denne artikel skal fortolkes således, at det giver medlemsstaterne mulighed for at fravige deres generelle pligt til at træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af fællesskabslovgivningen om asyl, navnlig denne forordning, direktiv .../.../EF [om minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne] og direktiv 2005/85/EF.

11. *Kommissionen forelægger efter proceduren i traktatens artikel 251 Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til instrumenter, som skal være bindende for alle medlemsstater og have til formål at yde effektiv støtte til de medlemsstater, hvis nationale systemer er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres, især på grund af deres geografiske eller demografiske situation. Disse instrumenter skal træde i kraft senest den 31. december 2011 og under alle omstændigheder omfatte*

- a) udstationering under det europæiske asylstøttekontors auspicer af embedsmænd fra andre medlemsstater, som skal bistå de medlemsstater, der er udsat for særligt pres, og hvor ansøgerne ikke kan sikres en tilstrækkelig beskyttelsesstandard*
- b) en plan for omfordeling af personer under international beskyttelse fra medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres, til andre medlemsstater, i samråd med De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge og med sikkerhed for, at omfordelingen finder sted efter ikke-diskriminerende, gennemsigtige og entydige regler.*

12. Denne artikel ophører med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor de i artikel 11 anførte instrumenter træder i kraft, og senest fra den 31. december 2011.

13. Som led i den i artikel 42 omtalte kontrol og evaluering undersøger Kommissionen, hvorledes denne artikel er blevet anvendt, og aflægger rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 30. juni 2011. I sin rapport fremlægger Kommissionen en vurdering af, om det er berettiget at videreføre anvendelsen af denne artikel efter den 31. december 2011. Skønner Kommissionen dette hensigtsmæssigt, forelægger den et forslag herom for Europa-Parlamentet og Rådet efter proceduren i traktatens artikel 251.

KAPITEL VII

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

Artikel 33

Udveksling af oplysninger

1. Hver medlemsstat meddeler enhver anden medlemsstat, der anmoder herom, de personoplysninger om asylansøgeren, som er relevante og tilstrækkelige og ikke omfatter mere, end hvad der kræves for:

- a) at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse
- b) at behandle ansøgningen om international beskyttelse
- c) at gennemføre enhver forpligtelse efter denne forordning.

2. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, må kun vedrøre:

- a) asylansøgerens og dennes eventuelle familiemedlemmers identitet (efternavn, fornavn, evt. tidligere navn, kaldenavn eller pseudonym, (nuværende og tidligere) nationalitet, fødselsdato og fødested)

Torsdag, den 7. maj 2009

- b) identitetspapirer og rejsedokumenter (referencenumre, gyldighedsperiode, udstedelsesdato, udstedende myndighed, udstedelsessted osv.)
- c) øvrige oplysninger, der er nødvendige for at fastslå ansøgerens identitet, herunder fingeraftryk, der behandles efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. .../... [om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af || *forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne*]
- d) opholdssteder og rejseruter
- e) opholdstilladelser eller visa udstedt af en medlemsstat
- f) stedet, hvor ansøgningen er indgivet
- g) *datoen* for en eventuel indgivelse af en tidligere ansøgning om international beskyttelse, dato for indgivelse af den aktuelle ansøgning, status over sagsbehandlingen og eventuelt indholdet af den trufne afgørelse.

3. Den ansvarlige medlemsstat kan desuden, når det er nødvendigt for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, anmode en anden medlemsstat om at meddele de grunde, som asylansøgeren har fremført for sin ansøgning, og i givet fald grundene til medlemsstatens afgørelse i sagen. Den adspurgte medlemsstat kan nægte at efterkomme anmodningen, hvis fremsendelsen af disse oplysninger vil kunne skade medlemsstatens væsentlige interesser eller beskyttelsen af den pågældendes eller andres frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder. Under alle omstændigheder er det en betingelse for udlevering af oplysningerne, at den adspurgte medlemsstat indhenter skriftligt samtykke fra ansøgeren om international beskyttelse. I så fald skal ansøgeren vide, hvilke oplysninger vedkommende giver sit samtykke til.

4. Enhver anmodning om oplysninger må kun sendes i forbindelse med en individuel ansøgning om international beskyttelse. Den skal begrundes, og når den har til formål at kontrollere opfyldelsen af et kriterium, der kan medføre, at den adspurgte medlemsstat pålægges ansvaret, skal det oplyses, hvilket indicium, herunder relevante oplysninger fra pålidelige kilder om asylansøgeres metoder ved indrejse på medlemsstaternes område, eller hvilken detaljeret og verificerbar oplysning i ansøgerens erklæringer den er baseret på. Sådanne relevante oplysninger fra pålidelige kilder er i sig selv ikke tilstrækkelige til at fastlægge, hvilken medlemsstat der er ansvarlig og kompetent i henhold til denne forordning, men de kan bidrage til vurderingen af andre indicier vedrørende den enkelte asylansøger.

5. Den adspurgte medlemsstat skal svare inden for en frist på fire uger. Enhver forsinkelse i besvarelsen skal begrundes behørigt. Hvis de undersøgelser, som er foretaget af den adspurgte medlemsstat, der ikke overholder fristen, resulterer i oplysninger, som viser, at den er ansvarlig, kan den pågældende medlemsstat ikke påberåbe sig udløbet af fristen i artikel 21 og 23 som grund til at nægte at efterkomme anmodningen om overtagelse eller tilbagetagelse.

6. Udvekslingen af oplysninger sker på foranledning af en medlemsstat og kan kun finde sted mellem myndigheder, som hver medlemsstat har udpeget og meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1.

7. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er nævnt i stk. 1. De må alt efter deres art og den modtagende myndigheds kompetence kun meddeles de myndigheder og retsinstanser i hver medlemsstat, der har til opgave:

- a) at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse

Torsdag, den 7. maj 2009

- b) at behandle ansøgningen om international beskyttelse
- c) at gennemføre enhver forpligtelse, der følger af efter denne forordning.

8. Den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, påser, at de er korrekte og ajourførte. Viser det sig, at den pågældende medlemsstat har meddelt urigtige oplysninger eller oplysninger, som ikke burde have været meddelt, underrettes modtagermedlemsstaterne straks herom. De skal berigtige eller slette disse oplysninger.

9. Asylansøgeren har ret til efter anmodning at blive gjort bekendt med de behandlede oplysninger om vedkommende.

Finder asylansøgeren $\parallel$, at bestemmelserne i denne forordning eller direktiv 95/46/EF er blevet overtrådt under behandlingen af disse oplysninger, navnlig hvis de er ufuldstændige eller urigtige, har **vedkommende** ret til at kræve, at de berigtiges eller slettes.

Den myndighed, der berigtiger eller sletter oplysningerne, underretter alt efter omstændighederne den stat, der har fremsendt oplysningerne, eller den medlemsstat, der har modtaget dem.

Asylansøgeren har ret til at anlægge sag eller indbringe en klage for de kompetente myndigheder eller domstole i den medlemsstat, som nægtede ham ret til at få indsigt i eller ret til at berigtige eller slette oplysninger om vedkommende.

10. De berørte medlemsstater registrerer i den pågældendes individuelle sagsakter og/eller i et register fremsendelsen og modtagelsen af de udvekslede oplysninger.

11. De udvekslede oplysninger opbevares ikke længere, end det er nødvendigt af hensyn til formålet med deres udveksling.

12. *Behandles* oplysningerne hverken $\parallel$ ved hjælp af edb eller er eller vil *de ikke* blive indført i et register, skal hver medlemsstat træffe passende foranstaltninger til at sikre overholdelsen af denne artikel og sørge for effektiv kontrol.

Artikel 34

Kompetente myndigheder og ressourcer

1. Hver medlemsstat skal straks meddele Kommissionen, hvilke specifikke myndigheder der har ansvaret for gennemførelsen af de forpligtelser, der følger af denne forordning, og eventuelle ændringer vedrørende disse myndigheder. De skal sørge for, at disse myndigheder har tilstrækkelige ressourcer til at opfylde deres opgaver, herunder besvarelsen af anmodninger om oplysninger, overtagelse og tilbagemeldelse af asylansøgere inden for de fastsatte frister.

2. Kommissionen offentliggør en konsolideret liste over de myndigheder, som er nævnt i stk. 1, i Den Europæiske Unions Tidende. Når der er ændringer til denne, offentliggør Kommissionen en gang om året en ajourført konsolideret liste.

3. De myndigheder, som er nævnt i stk. 1, skal modtage den nødvendige uddannelse vedrørende anvendelsen af denne forordning.

4. Der skal efter *forskriftsproceduren* i artikel 41, stk. 2, fastsættes regler vedrørende indførelsen af sikre elektroniske transmissionskanaler mellem de i stk. 1 nævnte myndigheder til fremsendelse af anmodninger, svar og al skriftlig korrespondence og til at sikre, at afsenderne automatisk modtager et elektronisk bevis for modtagelsen.

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 35

Administrative aftaler

1. Medlemsstaterne kan indbyrdes indgå bilaterale administrative aftaler om de nærmere regler for gennemførelsen af denne forordning for at lette dens gennemførelse og gøre den mere effektiv. Disse aftaler kan vedrøre:

a) udveksling af forbindelsesofficerer

b) forenkling af procedurerne og nedbringelse af fristerne for fremsendelse og behandling af anmodninger om overtagelse og tilbagetagelse af asylansøgere.

2. Kommissionen underrettes om de aftaler, der er nævnt i stk. 1. Den godkender de aftaler, der er nævnt i stk. 1, litra b), efter at have kontrolleret, at de ikke strider mod denne forordning.

KAPITEL VIII

FORLIG

Artikel 36

Forlig

1. Når medlemsstaterne ikke kan løse deres uoverensstemmelser om spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, kan de benytte sig af forligsproceduren i stk. 2.

2. Forligsproceduren indledes efter anmodning fra en af de medlemsstater, som der er uoverensstemmelse mellem, stilet til formanden for det udvalg, der er nedsat ved *artikel 41*. Ved at acceptere at anvende forligsproceduren forpligter de pågældende medlemsstater sig til at tage størst muligt hensyn til den løsning, der foreslås.

Formanden for udvalget udpeger tre medlemmer af udvalget, der repræsenterer tre medlemsstater, som ikke er part i sagen. Ekspertene modtager skriftligt eller mundtligt parternes argumenter og foreslår efter rådslagning en løsning inden for en frist på en måned, om nødvendigt efter afstemning.

Formanden for udvalget eller **dennes** stedfortræder leder drøftelserne. **Formanden** kan give udtryk for sin holdning, men deltager ikke i afstemningen.

Uanset om parterne godkender eller afviser løsningen, er den endelig og kan ikke revideres.

KAPITEL IX

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 37

Sanktioner

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ethvert misbrug af oplysninger, som behandles i overensstemmelse med denne forordning, pålægges sanktioner, herunder administrative og/eller strafferetlige sanktioner i overensstemmelse med national ret, som er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning.

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 38

Overgangsforanstaltninger

Når asylansøgningen er indgivet efter den dato, der er nævnt i *artikel 45, stk. 2*, tages der dog hensyn til de forhold, der kan medføre, at en medlemsstat er ansvarlig i medfør af bestemmelserne i denne forordning, selv om de ligger forud for denne dato, bortset fra de forhold, der er nævnt i *artikel 14, stk. 2*.

Artikel 39

Beregning af frister

De frister, som er fastsat i denne forordning, beregnes på følgende måde:

- a) såfremt en frist, der er udtrykt i dage, uger, måneder eller år, skal regnes fra det tidspunkt, hvor en begivenhed indtræffer, eller en handling foretages, medregnes den dag, hvor begivenheden indtræffer, eller handlingen foretages, ikke ved beregningen af fristen
- b) en frist, der er udtrykt i uger, måneder eller år, udløber ved udgangen af den dag, der i fristens sidste uge, måned eller år er samme ugedag eller dag i måneden som den dag, hvor den begivenhed er indtruffet, eller den handling er foretaget, fra hvilken fristen regnes. Såfremt den dag, på hvilken en tidsfrist, der er udtrykt i måneder eller år, ville udløbe, ikke forekommer i fristens sidste måned, udløber fristen med udgangen af månedens sidste dag
- c) ved beregningen af fristerne medregnes lovbestemte fri- og helligdage, lørdage og søndage.

Artikel 40

Territorialt anvendelsesområde

For så vidt angår Den Franske Republik finder bestemmelserne i denne forordning kun anvendelse på Den Franske Republiks europæiske område.

Artikel 41

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes *artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8*.

Perioden i *artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF* fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes *artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8*.

Artikel 42

Kontrol og evaluering

Senest tre år efter den dato, der er anført i *artikel 45, stk. 1, og uden at det berører artikel 32, stk. 13*, aflægges Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer. Medlemsstaterne sender senest seks måneder inden denne dato Kommissionen alle oplysninger, der er relevante for udarbejdelsen af denne rapport.

Torsdag, den 7. maj 2009

Efter at have fremlagt denne rapport aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning, samtidig med at den fremlægger de rapporter om anvendelsen af Eurodac, der er nævnt i artikel 28 i forordning (EF) nr. .../... [om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af || forordning (EF) nr. .../... af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne].

Artikel 43

Statistikker

Medlemsstaterne meddeler i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse ⁽¹⁾, Kommissionen (Eurostat) statistikker om anvendelsen af denne forordning og forordning (EF) nr. 1560/2003.

Artikel 44

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 343/2003 ophæves.

Artikel 11, stk. 1, og artikel 13, 14 og 17 i || forordning (EF) nr.1560/2003 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning eller de ophævede artikler gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 45

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den finder anvendelse på ansøgninger om international beskyttelse, der indgives fra og med den første dag i den sjette måned efter forordningens ikrafttræden, og fra den dato finder den anvendelse på alle anmodninger om overtagelse eller tilbagetagelse af asylansøgere, uanset hvornår ansøgningen er indgivet. Afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet inden denne dato, sker efter kriterierne i forordning (EF) nr. 343/2003. Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten ||.

Udfærdiget i ||

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23.

Torsdag, den 7. maj 2009

BILAG I

Ophævet forordning med ændringer

(jf. artikel 44)

Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 (EUT L 50 af 25.2.2003)
 Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 (EUT L 222 af 5.9.2003)
 kun artikel 11, stk. 1, og artikel 13, 14 og 17

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 343/2003	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, litra a)	Artikel 2, litra a)
Artikel 2, litra b)	Udgår
Artikel 2, litra c)	Artikel 2, litra b)
Artikel 2, litra d)	Artikel 2, litra c)
Artikel 2, litra e)	Artikel 2, litra d)
Artikel 2, litra f)	Artikel 2, litra e)
Artikel 2, litra g)	Artikel 2, litra f)
—	Artikel 2, litra g)
Artikel 2, litra h)-k)	Artikel 2, litra h)-k)
—	Artikel 2, litra l)
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 17, stk. 1
Artikel 3, stk. 3	Artikel 3, stk. 3
Artikel 3, stk. 4	Artikel 4, stk. 1, indledningen
—	Artikel 4, stk. 1, litra a)-g)
—	Artikel 4, stk. 2 og 3
Artikel 4, stk. 1-5	Artikel 20, stk. 1-5
—	Artikel 20, stk. 5, tredje afsnit
—	Artikel 5
—	Artikel 6

Torsdag, den 7. maj 2009

Forordning (EF) nr. 343/2003	Denne forordning
Artikel 5, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
—	Artikel 7, stk. 3
Artikel 6, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
—	Artikel 8, stk. 3
Artikel 6, stk. 2	Artikel 8, stk. 4
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 13
Artikel 10	Artikel 14
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 3, stk. 2
Artikel 14	Artikel 12
Artikel 15, stk. 1	Artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 15, stk. 2	Artikel 11, stk. 1
Artikel 15, stk. 3	Artikel 8, stk. 2
Artikel 15, stk. 4	Artikel 17, stk. 2, fjerde afsnit
Artikel 15, stk. 5	Artikel 8, stk. 5, og artikel 11, stk. 2
Artikel 16, stk. 1, litra a)	Artikel 18, stk. 1, litra a)
Artikel 16, stk. 1, litra b)	Artikel 18, stk. 2
Artikel 16, stk. 1, litra c)	Artikel 18, stk. 1, litra b)
Artikel 16, stk. 1, litra d)	Artikel 18, stk. 1, litra c)
Artikel 16, stk. 1, litra e)	Artikel 18, stk. 1, litra d)
Artikel 16, stk. 2	Artikel 19, stk. 1
Artikel 16, stk. 3	Artikel 19, stk. 2, første afsnit
—	Artikel 19, stk. 2, andet afsnit
Artikel 16, stk. 4	Artikel 19, stk. 3
	Artikel 19, stk. 3, andet afsnit
Artikel 17	Artikel 21
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19, stk. 1	Artikel 25, stk. 1
Artikel 19, stk. 2	Artikel 25, stk. 2, og artikel 26, stk. 1
—	Artikel 26, stk. 2-6
Artikel 19, stk. 3	Artikel 28, stk. 1

Torsdag, den 7. maj 2009

Forordning (EF) nr. 343/2003	Denne forordning
Artikel 19, stk. 4	Artikel 28, stk. 2
—	Artikel 28, stk. 3
Artikel 19, stk. 5	Artikel 28, stk. 4
Artikel 20, stk. 1, indledningen	Artikel 23, stk. 1
—	Artikel 23, stk. 2
—	Artikel 23, stk. 3
—	Artikel 23, stk. 4
Artikel 20, stk. 1, litra a)	Artikel 23, stk. 5, første afsnit
Artikel 20, stk. 1, litra b)	Artikel 24, stk. 1
Artikel 20, stk. 1, litra c)	Artikel 24, stk. 2
Artikel 20, stk. 1, litra d)	Artikel 28, stk. 1, første afsnit
Artikel 20, stk. 1, litra e)	Artikel 25, stk. 1 og 2, artikel 26, stk. 1, artikel 28, stk. 1, andet og tredje afsnit
Artikel 20, stk. 2	Artikel 28, stk. 2
Artikel 20, stk. 3	Artikel 23, stk. 5, andet afsnit
Artikel 20, stk. 4	Artikel 28, stk. 4
—	Artikel 27
—	Artikel 29
—	Artikel 30
—	Artikel 32
Artikel 21, stk. 1-9	Artikel 33, stk. 1-9, første til tredje afsnit
	Artikel 33, stk. 9, fjerde afsnit
Artikel 21, stk. 10-12	Artikel 33, stk. 10-12
Artikel 22, stk. 1	Artikel 34, stk. 1
—	Artikel 34, stk. 2
—	Artikel 34, stk. 3
Artikel 22, stk. 2	Artikel 34, stk. 4
Artikel 23	Artikel 35
Artikel 24, stk. 1	Udgår
Artikel 24, stk. 2	Artikel 38
Artikel 24, stk. 3	Udgår
Artikel 25, stk. 1	Artikel 39
Artikel 25, stk. 2	Udgår
Artikel 26	Artikel 40
artikel 27, stk. 1 og 2	Artikel 41, stk. 1 og 2
Artikel 27, stk. 3	Udgår

Torsdag, den 7. maj 2009

Forordning (EF) nr. 343/2003	Denne forordning
Artikel 28	Artikel 42
Artikel 29	Artikel 45
—	Artikel 36
—	Artikel 37
—	Artikel 43
—	Artikel 44

Forordning (EF) nr. 1560/2003	Denne forordning
Artikel 11, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 13, stk. 1	Artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 13, stk. 2	Artikel 17, stk. 2, andet afsnit
Artikel 13, stk. 3	Artikel 17, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 13, stk. 4	Artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 14	Artikel 36
Artikel 17, stk. 1	Artikel 9, artikel 10, artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 17, stk. 2	Artikel 33, stk. 3

Oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk (omarbejdning) ***I

P6_TA(2009)0378

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EF) nr. [...] [...] [om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs] (omarbejdning) (KOM(2008)0825 - C6-0475/2008 - 2008/0242(COD))

(2010/C 212 E/53)

(Fælles beslutningsprocedure – omarbejdning)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0825),

— der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 63, nr. 1, litra a), på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0475/2008),

Torsdag, den 7. maj 2009

- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽¹⁾,
 - der henviser til skrivelse af 3. april 2009 fra Retsudvalget til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, jf. forretningsordenens artikel 80a, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 80a og 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0283/2009),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer,
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og som ændret i det nedenstående;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

P6_TC1-COD(2008)0242

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EF) nr. .../2009 [om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs] (omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, første afsnit, nr. 1, litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ||,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 7.5.2009.

Torsdag, den 7. maj 2009

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der skal foretages en række væsentlige ændringer af Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen ⁽¹⁾ og af Rådets forordning (EF) nr. 407/2002 af 28. februar 2002 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 2725/2000 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen ⁽²⁾. Forordningerne bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) En fælles asylpolitik, herunder et fælles europæisk asylsystem, er en grundlæggende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for personer, der **■** berettiget søger **international** beskyttelse i Fællesskabet.
- (3) Den første fase i indførelsen af et fælles europæisk asylsystem, der på længere sigt kan føre til en fælles asylprocedure og en ensartet status, som gælder i hele EU for dem, der indrømmes asyl, er nu tilendebragt. Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 4. november 2004 Haagprogrammet, som opstiller de målsætninger, der bør gennemføres på området frihed, sikkerhed og retfærdighed i perioden 2005-2010. Haagprogrammet gav i denne forbindelse Kommissionen til opgave at tilendebringe evalueringen af retsakterne for første fase og fremlægge forslag for Rådet og Europa-Parlamentet til retsakter for anden fase, således at de kan vedtages inden 2010.
- (4) Med henblik på anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 af ... om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs ⁽³⁾, er det nødvendigt at fastslå identiteten af personer, der søger om international beskyttelse, og af personer, der pågribes i forbindelse med ulovlig passage af Fællesskabets ydre grænser. Med henblik på **effektivt at anvende** forordning (EF) nr. .../2009 af... [om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs], særlig artikel 18, stk. 1, litra b) og d), er det ligeledes ønskeligt, at hver medlemsstat kan kontrollere, om en tredjelandstatsborger eller statsløs, der opholder sig ulovligt på dens område, har ansøgt om international beskyttelse i en anden medlemsstat.
- (5) Fingeraftryk er et vigtigt element, når de pågældendes nøjagtige identitet skal fastslås. Det er derfor nødvendigt at oprette et system til sammenligning af deres fingeraftryksoplysninger.
- (6) Til det formål er det nødvendigt at oprette et system benævnt **|| Eurodac ||**, som består af et centralt system, som skal drive en central edb-database med fingeraftryksoplysninger, samt de elektroniske midler til videregivelse mellem medlemsstaterne og det centrale system.
- (7) For at sikre lige behandling af alle ansøgere og personer, der nyder international beskyttelse, samt sikre sammenhæng med gældende EU-ret vedrørende asyl, navnlig Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse ⁽⁴⁾ og forordning (EF) nr. .../2009 [om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs], er det hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for denne forordning til også at omfatte ansøgere om subsidiær beskyttelse og personer, der nyder subsidiær beskyttelse.

⁽¹⁾ EFT L 316 af 15.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT L ...

⁽⁴⁾ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

Torsdag, den 7. maj 2009

- (8) Det er også nødvendigt at pålægge medlemsstaterne straks at tage og videregive fingeraftryksoplysninger for alle ansøgere om international beskyttelse samt af alle tredjelandstatsborgere eller statsløse, der pågribes i forbindelse med ulovlig passage af en medlemsstats ydre grænse, hvis de er fyldt 14 år.
- (9) Det er nødvendigt at fastsætte præcise regler for videregivelsen af disse fingeraftryksoplysninger til det centrale system, registreringen af disse fingeraftryksoplysninger og andre relevante oplysninger i det centrale system, opbevaring af oplysningerne, sammenligning af oplysningerne med andre fingeraftryksoplysninger, videregivelse af resultaterne af sammenligningen og **mærkning** og sletning af de registrerede oplysninger. Disse regler kan være forskellige for, og bør være specielt tilpasset til || de enkelte kategorier af tredjelandstatsborgere eller statsløse.
- (10) Tredjelandstatsborgere eller statsløse, der har søgt international beskyttelse i én medlemsstat, kan i mange år have mulighed for at søge international beskyttelse i en anden medlemsstat. Den periode, som det centrale system højst bør opbevare fingeraftryksoplysningerne i, bør derfor være temmelig lang. Da de fleste tredjelandstatsborgere eller statsløse, som har opholdt sig i Fællesskabet i adskillige år, vil have opnået fast status eller endog statsborgerskab i en medlemsstat inden for denne periode, bør en periode på ti år for opbevaring af fingeraftryksoplysninger anses for rimelig.
- (11) Opbevaringsperioden bør være kortere i visse situationer, hvor der ikke er behov for at opbevare fingeraftryksoplysningerne så længe. Fingeraftryksoplysningerne bør slettes øjeblikkeligt, når en tredjelandstatsborger eller statsløs opnår statsborgerskab i en medlemsstat **eller en længerevarende opholdstilladelse i en medlemsstat i overensstemmelse med Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding ⁽¹⁾**.
- (12) Det er hensigtsmæssigt at opbevare oplysningerne vedrørende de personer, der oprindeligt fik registreret deres fingeraftryk i Eurodac ved indgivelse af deres ansøgning om international beskyttelse, og som har opnået international beskyttelse i en medlemsstat, så oplysninger, der registreres ved indgivelse af en ansøgning om international beskyttelse, kan sammenlignes med dem.
- (13) Kommissionen bør i en overgangsperiode have ansvaret for forvaltningen af det centrale system og for kommunikationsinfrastrukturen. På lang sigt og på grundlag af en konsekvensvurdering *inklusive* en grundig analyse af alternativer ud fra et økonomisk, operationelt og organisatorisk perspektiv bør der oprettes en forvaltningsmyndighed, der skal have ansvaret for disse opgaver.
- (14) Det er nødvendigt helt klart at fastlægge det ansvar, der påhviler henholdsvis Kommissionen og forvaltningsmyndigheden for så vidt angår det centrale system og kommunikationsinfrastrukturen, og medlemsstaterne for så vidt angår anvendelse af oplysninger, datasikkerhed samt adgang til og berigtigelse af de registrerede oplysninger.
- (15) Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold i forbindelse med anvendelsen af Eurodacsystemet vil være underlagt de relevante bestemmelser i traktaten. Det er derfor nødvendigt at fastsætte specifikke regler for medlemsstaternes ansvar uden for kontraktforhold i forbindelse med anvendelsen af systemet.
- (16) Målet for *denne forordning*, nemlig at der oprettes et system til sammenligning af fingeraftryksoplysninger til støtte for gennemførelsen af Fællesskabets asylpolitik || kan || ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne || og kan derfor på grund af *forordningens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan*; Fællesskabet kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5 ||. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁽¹⁾ EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44.

Torsdag, den 7. maj 2009

- (17) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger udført i medfør af denne forordning.
- (18) Principperne i direktiv 95/46/EF med hensyn til beskyttelse af fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, især retten til privatlivets fred, i forbindelse med behandling af personoplysninger bør suppleres eller præciseres, navnlig for så vidt angår visse sektorer.
- (19) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ **finder anvendelse på den behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne, der finder sted i henhold til denne forordning.** Visse punkter bør dog præciseres hvad angår ansvaret for behandlingen af oplysninger og **tilsynet** med hensyn til databeskyttelse.
- (20) Det er hensigtsmæssigt, at nationale tilsynsmyndigheder overvåger, at medlemsstaternes behandling af personoplysninger er lovlig, mens Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der blev udnævnt ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2004/55/EF ⁽³⁾, bør overvåge fællesskabsinstitutionernes og -organernes aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger i betragtning af fællesskabsinstitutionernes og -organernes begrænsede opgaver vedrørende selve oplysningerne.
- (21) Eurodac's virke bør regelmæssigt overvåges og evalueres.
- (22) Medlemsstaterne bør indføre en **effektiv, forholdsmæssig og afskrækkende** sanktionsordning for at straffe brug af oplysninger, der er **indlæst** i det centrale system, i modstrid med Eurodac's formål.
- (23) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne oplyses om situationen med hensyn til særlige asylprocedurer for at lette en hensigtsmæssig anvendelse af forordning (EF) nr. .../2009 [om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs].
- (24) Denne forordning overholder og skal anvendes i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender. Denne forordning tilsigter således især, at beskyttelsen af personoplysninger og retten til asyl respekteres fuldt ud, og at anvendelsen af artikel 8 og 18 i nævnte charter fremmes.
- (25) Denne forordnings geografiske anvendelsesområde bør begrænses, således at det svarer til det geografiske anvendelsesområde for forordning (EF) nr. .../2009 [om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs] -

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 12 af 17.1.2004, s. 47.

Torsdag, den 7. maj 2009

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formålet med Eurodac

1. Der oprettes et system, benævnt »Eurodac«, hvis formål er at lette fastsættelsen af, hvilken medlemsstat der i henhold til forordning (EF) nr. .../2009 [om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs] er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der indgives i en medlemsstat af en tredjelandstatsborger eller en statsløs, samt på anden måde lette anvendelsen af *ovennævnte forordning* på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

2. Uden at det i øvrigt berører oprindelsesmedlemsstatens anvendelse af oplysninger, som er bestemt til Eurodac, i databaser oprettet i henhold til denne medlemsstats nationale ret, må fingeraftryksoplysninger og andre personoplysninger kun behandles i Eurodac til de i *forordning (EF) nr. .../2009 [om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs], artikel 33, stk. 1*, omhandlede formål.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »Dublin-forordningen«: forordning (EF) nr. .../2009 [om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs]
- b) »ansøger om international beskyttelse«: en tredjelandstatsborger eller statsløs, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, som der endnu ikke er taget endelig stilling til
- c) »oprindelsesmedlemsstat«:
 - i) med hensyn til en person, som er omfattet af artikel 6 den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til det centrale system og modtager resultaterne af sammenligningen
 - ii) med hensyn til en person, som er omfattet af artikel 10, den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til det centrale system
 - iii) med hensyn til en person, som er omfattet af artikel 13, den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til det centrale system og modtager resultaterne af sammenligningen
- d) »person, der har opnået international beskyttelse«: en tredjelandstatsborger eller en statsløs, der er anerkendt som værende en person, der har behov for international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra a), i || direktiv 2004/83/EF
- e) »hit«: det centrale systems konstatering af, at der ved sammenligning på et eller flere punkter er overensstemmelse mellem de fingeraftryksoplysninger, der er registreret i databasen, og de fingeraftryk, en medlemsstat har videregivet vedrørende en person, idet medlemsstaterne dog er forpligtet til i medfør af artikel 17, stk. 4, omgående at kontrollere resultaterne af sammenligningen.

Torsdag, den 7. maj 2009

2. De udtryk, der er defineret i artikel 2 i direktiv 95/46/EF, anvendes i den samme betydning i nærværende forordning.

3. Medmindre andet er fastsat, anvendes de udtryk, der er defineret i artikel 2 i Dublin-forordningen, i den samme betydning i nærværende forordning.

Artikel 3

Systemarkitektur og grundlæggende principper

1. Eurodac omfatter:

a) en central elektronisk fingeraftryksdatabase (det centrale system) bestående af:

— en central enhed

— et beredskabssystem

b) en kommunikationsinfrastruktur mellem det centrale system og medlemsstaterne, der sørger for et krypteret virtuelt netværk forbeholdt Eurodacoplysninger (kommunikationsinfrastrukturen).

2. Hver medlemsstat har ét identificeret nationalt datasystem (nationalt adgangspunkt), der kommunikerer med det centrale system.

3. Det centrale systems behandling af oplysninger om personer, der er omfattet af artikel 6, 10 og 13, sker på oprindelsesmedlemsstatens vegne og på de betingelser, der er fastsat i denne forordning, og med en passende teknisk adskillelse.

4. De regler, der gælder for Eurodac, finder ligeledes anvendelse på de operationer, som medlemsstaterne foretager fra videregivelsen af oplysninger til det centrale system, indtil der gøres brug af resultaterne af sammenligningen.

5. Proceduren for optagelse af fingeraftryk fastlægges og anvendes efter den pågældende medlemsstats nationale praksis og i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder.

Artikel 4

Forvaltningsmyndighedens operationelle forvaltning

1. Efter en overgangsperiode har en forvaltningsmyndighed, der finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget, ansvaret for den operationelle forvaltning af Eurodac. Forvaltningsmyndigheden sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at **de** bedste disponible **teknikker**, på grundlag af en cost-benefit-analyse, til enhver tid anvendes til det centrale system.

2. Forvaltningsmyndigheden har ligeledes ansvaret for følgende opgaver i forbindelse med kommunikationsinfrastrukturen:

a) tilsyn

b) sikkerhed

c) koordinering af forbindelserne mellem medlemsstaterne og udbyderen.

Torsdag, den 7. maj 2009

3. Kommissionen har ansvaret for alle andre opgaver i forbindelse med kommunikationsinfrastrukturen, navnlig følgende:

- a) opgaver i forbindelse med budgetgennemførelsen
- b) anskaffelse og fornyelse
- c) kontraktforhold.

4. I en overgangsperiode, indtil forvaltningsmyndigheden indleder sin virksomhed, er Kommissionen ansvarlig for den operationelle forvaltning af Eurodac.

5. Den operationelle forvaltning af Eurodac omfatter alle de opgaver, der er nødvendige for, at Eurodac kan fungere 24 timer i døgnet alle ugens 7 dage i overensstemmelse med denne forordning, navnlig den vedligeholdelse og tekniske udvikling, der er nødvendig for at sikre, at systemet fungerer med en tilfredsstillende operationel kvalitet, især med hensyn til den tid, der kræves til søgninger i det centrale system.

6. Forvaltningsmyndigheden anvender relevante regler for tavshedspligt eller andre tilsvarende fortrolighedskrav i forbindelse med alt personale, der skal arbejde med Eurodacoplysninger, jf. dog artikel 17 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber. Denne pligt består fortsat, når de pågældende medarbejdere er fratrådt deres stilling, eller deres aktiviteter er ophørt.

7. Den forvaltningsmyndighed, der er omhandlet i denne forordning, er forvaltningsmyndigheden for **Eurodac**, SIS II og VIS.

8. Oprettelsen af forvaltningsmyndigheden og interoperabiliteten af de forskellige databaser, som hører under dens kompetence, finder sted uden at påvirke disse databasers uafhængige og selvstændige funktionsmåde.

Artikel 5

Statistikker

Forvaltningsmyndigheden udarbejder hver måned en statistik over arbejdet i det centrale system, navnlig med angivelse af:

- a) antallet af videregivne datasæt om ansøgere om international beskyttelse og de personer, der er omfattet af artikel 10 §, og artikel 13 §
- b) antallet af hits med hensyn til ansøgere om international beskyttelse, der har indgivet ansøgning om international beskyttelse i en anden medlemsstat
- c) antallet af hits med hensyn til personer, der er omfattet af artikel 10 §, og som på et senere tidspunkt har indgivet en ansøgning om international beskyttelse
- d) antallet af hits med hensyn til personer, der er omfattet af artikel 13 §, og som på et tidligere tidspunkt har indgivet en ansøgning om international beskyttelse i en anden medlemsstat
- e) antallet af fingeraftryksoplysninger, som det centrale system gentagne gange har måttet anmode om at få udleveret, fordi de fingeraftryksoplysninger, der oprindeligt blev videregivet, ikke egnede sig til en sammenligning i edb-systemet til identifikation af fingeraftryk
- f) antallet af datasæt mærket i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1

Torsdag, den 7. maj 2009

g) antallet af hits med hensyn til personer, der er omfattet af artikel 14, stk. 1.

Ved udgangen af hvert år opstilles der en statistik, der sammenfatter månedsstatistikkerne for det pågældende år med angivelse af, hvor mange hits der har været for de personer, der er nævnt i henholdsvis **litra b), c), d) og g)**.

Statistikken skal indeholde særskilte angivelser for hver enkelt medlemsstat.

KAPITEL II

ANSØGERE OM INTERNATIONAL BESKYTTELSE

Artikel 6

Indsamling, videregivelse og sammenligning af fingeraftryksoplysninger

1. Medlemsstaterne optager **senest 48 timer** efter indgivelse af en ansøgning som omhandlet i artikel 20, stk. 2, i *Dublin-forordningen* fingeraftryk af samtlige fingre af alle ansøgere om international beskyttelse, der er fyldt 14 år, og videregiver **senest 24 timer** fra **optagelsen af fingeraftryk fingeraftryksoplysningerne** sammen med de i artikel 7, litra b)-g), **i denne forordning** omhandlede oplysninger til det centrale system.

Undtagelsesvis kan denne frist på 48 timer for optagelse af fingeraftryk fra ansøgere om international beskyttelse, som omhandlet i dette stykke, forlænges til højst tre uger, når fingeraftrykkene er alvorligt, men kun midlertidigt beskadigede og ikke giver brugbare fingeraftryksoplysninger, eller når der er behov for en karantæneperiode på grund af alvorlig smitsom sygdom. Medlemsstaterne kan også forlænge fristen på 48 timer i velbegrundede og dokumenterede tilfælde af force majeure, så længe disse forhold gør sig gældende. Fristen på 24 timer for videregivelse af de krævede oplysninger finder tilsvarende anvendelse.

2. Når en ansøger om international beskyttelse ankommer i den **medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse**, som følge af en overførsel i medfør af *Dublin-forordningens artikel 23*, **meddeler** den ansvarlige medlemsstat som en undtagelse fra stk. 1 kun, **at** overførslen af de relevante oplysninger registreret i det centrale system i henhold til **artikel 7 i denne forordning** er lykkedes i overensstemmelse med kravene til elektronisk kommunikation med det centrale system, som forvaltningsmyndigheden fastlægger. Disse oplysninger opbevares i overensstemmelse med artikel 8 med henblik på videregivelse i medfør af **stk. 6 i denne artikel**.

3. **Den medlemsstat, der påtager sig ansvaret i overensstemmelse med artikel 17 i Dublin-forordningen, meddeler dette med henblik på de relevante oplysninger, der registreres i det centrale system i medfør af artikel 7 i nærværende forordning og i overensstemmelse med de krav til elektronisk kommunikation med det centrale system, som forvaltningsmyndigheden fastlægger. Disse oplysninger opbevares i overensstemmelse med artikel 8 med henblik på videregivelse i medfør af stk. 6 i denne artikel.**

4. De i artikel 7, litra a), omhandlede fingeraftryksoplysninger, som videregives af en medlemsstat, sammenlignes i det centrale system automatisk med de fingeraftryksoplysninger, der er videregivet af andre medlemsstater, og som allerede er lagret i det centrale system.

5. Det centrale system sørger på anmodning af en medlemsstat for, at den i stk. 4 omhandlede sammenligning ud over fingeraftryksoplysninger fra andre medlemsstater også omfatter oplysninger, som den pågældende medlemsstat selv tidligere har videregivet.

6. Det centrale system videregiver automatisk hittet eller det negative resultat af sammenligningen til oprindelsesmedlemsstaten. Hvis der er tale om et hit, skal det centrale system for alle datasæt, der svarer til hittet, videregive de oplysninger, der er omhandlet i **artikel 7, litra a)-g)**, i givet fald sammen med det mærke, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1.

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 7

Registrering af oplysninger

I det centrale system registreres kun følgende oplysninger:

- a) fingeraftryksoplysninger
- b) oprindelsesmedlemsstat, samt sted og dato for ansøgningen om international beskyttelse
- c) køn
- d) det referencenummer, oprindelsesmedlemsstaten bruger
- e) dato for optagelse af fingeraftrykkene
- f) dato for videregivelse af oplysningerne til det centrale system
- g) operatørens brugernavn.

Artikel 8

Lagring af oplysninger

Alle datasæt som omhandlet i artikel 7 lagres i det centrale system i ti år fra den dato, hvor de pågældende fingeraftryk blev optaget.

Efter udløbet af denne periode sletter det centrale system automatisk de pågældende oplysninger fra det centrale system.

Artikel 9

Sletning af oplysninger før tiden

1. Oplysninger om en person, som har opnået statsborgerskab i en af medlemsstaterne **eller har fået en længerevarende opholdstilladelse i en medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2003/109/EF** inden udløbet af den i artikel 8 i denne forordning omhandlede periode, slettes fra det centrale system i overensstemmelse med artikel 20, stk. 3, så snart oprindelsesmedlemsstaten bliver klar over, at den pågældende har opnået et sådant statsborgerskab **eller fået en sådan tilladelse**.

2. Det centrale system oplyser samtlige oprindelsesmedlemsstater om sletning af oplysninger **af den årsag, der er angivet i stk. 1**, foretaget af en anden oprindelsesmedlemsstat, der har registreret et hit med oplysninger, **som de** videregav vedrørende personer omhandlet i artikel 6 eller § 10.

KAPITEL III

TREDJELANDSSTATSBORGERE ELLER STATSLØSE, DER PÅGRIBES I FORBINDELSE MED ULOVLIG PASSAGE AF EN YDRE GRÆNSE

Artikel 10

Indsamling og videregivelse af fingeraftryksoplysninger

1. Medlemsstaterne optager i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder **■**, fingeraftryk af samtlige fingre af alle tredjelandstatsborgere eller statsløse, der er fyldt 14 år, og som pågribes af de kompetente kontrolmyndigheder i forbindelse med ulovlig passage af grænsen til den pågældende medlemsstat ad land-, sø- eller luftvejen efter at være kommet fra et tredjeland, og som ikke afvises, **senest 48 timer fra pågribelsesdatoen**.

Torsdag, den 7. maj 2009

2. Den pågældende medlemsstat videregiver senest **24 timer efter optagelsen af fingeraftryk fra de i stk. 1 omhandlede tredjelandsskatsborgere eller statsløse** til det centrale system følgende oplysninger vedrørende **hver enkelt person**:

- a) fingeraftryksoplysninger
- b) oprindelsesmedlemsstat, sted og dato for pågribelsen
- c) køn
- d) det referencenummer, oprindelsesmedlemsstaten bruger
- e) dato for optagelse af fingeraftrykkene
- f) dato for videregivelse af oplysningerne til det centrale system
- g) operatørens brugernavn.

Undtagelsesvis kan denne frist på 48 timer for optagelse af fingeraftryk fra tredjelandsskatsborgere og statsløse som omhandlet i stk. 1, forlænges til højst tre uger, når fingeraftrykkene er alvorligt, men kun midlertidigt beskadigede og ikke giver brugbare fingeraftryksoplysninger, eller når der er behov for en karantæneperiode på grund af alvorlig smitsom sygdom. Medlemsstaterne kan også forlænge fristen på 48 timer i velbegrundede og dokumenterede tilfælde af force majeure, så længe disse forhold gør sig gældende. Fristen på 24 timer for videregivelse af de krævede oplysninger finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 11

Registrering af oplysninger

1. De i artikel 10, stk. 2, omhandlede oplysninger registreres i det centrale system.

Med forbehold af artikel 5 registreres oplysninger, der videregives til det centrale system i henhold til artikel 10, stk. 2, udelukkende med henblik på sammenligning med oplysninger om ansøgere om international beskyttelse, som efterfølgende videregives til det centrale system.

Det centrale system sammenligner ikke oplysninger, der videregives til den i henhold til artikel 10, stk. 2, med oplysninger, der tidligere er registreret i det centrale system, eller med oplysninger, der efterfølgende videregives til det centrale system i henhold til artikel 10, stk. 2.

2. For så vidt angår sammenligning af de oplysninger om ansøgere om international beskyttelse, som efterfølgende videregives til det centrale system, med de i stk. 1 omhandlede oplysninger, finder procedurerne i artikel 6, stk. 4 og 6, anvendelse.

Artikel 12

Lagring af oplysninger

1. Alle datasæt vedrørende en tredjelandsskatsborger eller statsløs som omhandlet i artikel 10, stk. 1, lagres i det centrale system i et år fra den dato, hvor tredjelandsskatsborgerens eller den statsløses fingeraftryk blev optaget. Efter udløbet af denne periode sletter det centrale system automatisk de pågældende oplysninger fra det centrale system.

Torsdag, den 7. maj 2009

2. Oplysninger om en tredjelandstatsborger eller statsløs som omhandlet i artikel 10, stk. 1, slettes i overensstemmelse med **artikel 20, stk. 3**, fra det centrale system, **så snart** oprindelsesmedlemsstaten inden udløbet af den i stk. 1 i *denne artikel* nævnte **■** periode får kendskab til et af følgende forhold:

- a) tredjelandstatsborgeren eller den statsløse har fået opholdstilladelse
- b) tredjelandstatsborgeren eller den statsløse har forladt medlemsstaternes område
- c) tredjelandstatsborgeren eller den statsløse har opnået statsborgerskab i en af medlemsstaterne.

3. Det centrale system oplyser samtlige oprindelsesmedlemsstater om sletning af oplysninger af de årsager, der er angivet i stk. 2, litra a) **eller** b), foretaget af en anden oprindelsesmedlemsstat, der har registreret et hit med oplysninger, **som de** videregav vedrørende personer omhandlet i artikel 10.

4. Det centrale system oplyser samtlige oprindelsesmedlemsstater om sletning af oplysninger af de årsager, der er opstillet i stk. 2, litra c), foretaget af en anden oprindelsesmedlemsstat, der har registreret et hit med oplysninger, **som de** videregav vedrørende personer omhandlet i artikel 6 eller §10.

KAPITEL IV

TREDJELANDSSTATSBORGERE ELLER STATSLØSE, DER OPHOLDER SIG ULOVLIGT I EN MEDLEMSSTAT

Artikel 13

Sammenligning af fingeraftryksoplysninger

1. For at kontrollere, om en tredjelandstatsborger eller statsløs, der opholder sig ulovligt på dens område, tidligere har indgivet en ansøgning om international beskyttelse i en anden medlemsstat, kan enhver medlemsstat videregive fingeraftryksoplysninger om fingeraftryk, den har optaget af en sådan tredjelandstatsborger eller statsløs, der er fyldt 14 år, til det centrale system sammen med det referencenummer, den pågældende medlemsstat bruger.

Generelt er der grund til at kontrollere, om tredjelandstatsborgeren eller den statsløse tidligere har indgivet en ansøgning om international beskyttelse i en anden medlemsstat, når:

- a) tredjelandstatsborgeren eller den statsløse erklærer, at **vedkommende** har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, men ikke oplyser, i hvilken medlemsstat ansøgningen er indgivet
- b) tredjelandstatsborgeren eller den statsløse ikke anmoder om international beskyttelse, men nægter at lade sig sende tilbage til sit hjemland med den begrundelse, at det ville bringe **vedkommende** i fare, eller
- c) tredjelandstatsborgeren eller den statsløse på anden måde forsøger at forhindre udsendelse ved at nægte at medvirke til fastlæggelsen af sin identitet, navnlig ved ikke at vise identitetspapirer eller ved at vise falske identitetspapirer.

2. De medlemsstater, der deltager i den i stk. 1 omhandlede procedure, videregiver til det centrale system fingeraftryksoplysninger om samtlige fingre eller i det mindste af pegefingern, og hvis denne mangler, aftryk af samtlige andre fingre, af tredjelandstatsborgere eller statsløse som omhandlet i stk. 1.

3. Fingeraftryksoplysningerne om en tredjelandstatsborger eller statsløs som omhandlet i stk. 1 må udelukkende videregives til det centrale system med henblik på sammenligning med fingeraftryksoplysninger om ansøgere om international beskyttelse, som indgives af andre medlemsstater, og som allerede er registreret i det centrale system.

Torsdag, den 7. maj 2009

Fingeraftryksoplysningerne om sådanne tredjelandstatsborgere eller statsløse må ikke registreres i det centrale system og må heller ikke sammenlignes med de oplysninger, der er videregivet til det centrale system i henhold til artikel 10, stk. 2.

4. For så vidt angår sammenligningen af fingeraftryksoplysninger, der er videregivet ifølge denne artikel, med fingeraftryksoplysninger om ansøgere om international beskyttelse, som er videregivet af andre medlemsstater, og som allerede er registreret i det centrale system, finder procedurene i *artikel 6, stk. 4 og 6*, anvendelse.

KAPITEL V

PERSONER, DER HAR OPNÅET INTERNATIONAL BESKYTTELSE

Artikel 14

Mærkning af oplysninger

1. Den oprindelsesmedlemsstat, der har indrømmet international beskyttelse til en ansøger om internationale beskyttelse, hvis oplysninger tidligere var registreret i medfør af **artikel 7** i det centrale system, mærker de pågældende oplysninger i overensstemmelse med kravene til elektroniske kommunikation med det centrale system, som fastlægges af forvaltningsmyndigheden. Denne mærkning opbevares i det centrale system i overensstemmelse med artikel 8 med henblik på videregivelse i medfør af *artikel 6, stk. 6*.

2. Oprindelsesmedlemsstaten fjerner mærkningen af oplysningerne vedrørende en tredjelandstatsborger eller statsløs, hvis oplysninger tidligere var mærket i overensstemmelse med stk. 1, i tilfælde af tilbagekaldelse eller afslutning af vedkommendes status eller afslag på forlængelse af vedkommendes status i medfør af artikel 14 eller 19 i direktiv 2004/83/EF, **eller hvis tredjelandstatsborgeren eller den statsløse ophører med at være anerkendt som flygtning eller med at være berettiget til subsidier beskyttelse i henhold til henholdsvis artikel 11 og artikel 16 i nævnte direktiv.**

KAPITEL VI

ANVELDELSE AF OPLYSNINGER, DATABESKYTTELSE, SIKKERHED OG ANSVAR

Artikel 15

Ansvar i forbindelse med anvendelse af oplysninger

1. Oprindelsesmedlemsstaten er ansvarlig for:
 - a) at optagelsen af fingeraftryk foregår på lovlig vis
 - b) at videregivelsen af fingeraftryksoplysninger og andre oplysninger, der er omhandlet i artikel 7, artikel 10, stk. 2, og artikel 13, stk. 2, til det centrale system foregår på lovlig vis
 - c) at oplysningerne er korrekte og ajourførte ved videregivelsen til det centrale system
 - d) at registreringen, lagringen, berigtigelsen og sletningen af oplysninger i det centrale system foregår på lovlig vis, uden at dette i øvrigt berører det ansvar, der påhviler Kommissionen
 - e) at de resultater af sammenligningen af fingeraftryksoplysninger, der er videregivet af det centrale system, anvendes på lovlig vis.
2. Oprindelsesmedlemsstaten er ansvarlig for de i stk. 1 nævnte oplysningers sikkerhed før og under videregivelsen til det centrale system samt for sikkerheden af de oplysninger, den modtager fra det centrale system, jf. artikel 19.
3. Oprindelsesmedlemsstaten er ansvarlig for den endelige identifikation af oplysningerne, jf. artikel 17, stk. 4.
4. Kommissionen sørger for, at det centrale system drives i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser. Kommissionen skal især:

Torsdag, den 7. maj 2009

- a) træffe foranstaltninger, der sikrer, at personer, som arbejder med det centrale system, kun anvender de oplysninger, der er registreret deri, i overensstemmelse med formålet med Eurodac, jf. artikel 1, stk. 1
- b) træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at garantere det centrale systems sikkerhed, jf. artikel 19
- c) sørge for, at kun personer, der er autoriseret til at arbejde med det centrale system, har adgang dertil, uden at dette i øvrigt berører de beføjelser, der tillægges Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om de foranstaltninger, den træffer i henhold til første afsnit.

Artikel 16

Videregivelse

1. Digitaliseringen af fingeraftrykkene samt videregivelsen heraf sker i det dataformat, der er beskrevet i bilag I. Forvaltningsmyndigheden opstiller i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv drift af det centrale system de tekniske krav for videregivelsen af medlemsstaternes dataformat til det centrale system og omvendt. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at de fingeraftryksoplysninger, medlemsstaterne videregiver, kan sammenlignes i det elektroniske fingeraftrykgenkendelsessystem.
2. Medlemsstaterne videregiver oplysningerne som omhandlet i artikel 7, artikel 10, stk. 2 og artikel 13, stk. 2, ad elektronisk vej. De i artikel 7 og artikel 10, stk. 2, omhandlede oplysninger registreres automatisk i det centrale system. Forvaltningsmyndigheden opstiller i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv drift af det centrale system de tekniske krav for videregivelsen af medlemsstaternes dataformat til det centrale system og omvendt.
3. Det referencenummer, der er omhandlet i artikel 7, litra d), i artikel 10, stk. 2, litra d), **og artikel 13, stk. 1**, skal gøre det muligt entydigt at henføre oplysningerne til én bestemt person og til den videregivende medlemsstat. Endvidere skal det gøre det muligt at *afgøre*, om der er tale om en person, der er omhandlet i artikel 6, 10 eller 13.
4. Referencenummeret begynder med de kendingsbogstaver, som anvendes til at angive den videregivende medlemsstat i overensstemmelse med den i bilag I nævnte standard. Efter kendingsbogstaverne følger identifikationen af personkategorierne. Således angives oplysninger om personer, der er omhandlet i artikel 6 med »1«, personer, der er omhandlet i artikel 10, med »2«, og personer, der er omhandlet i artikel 13, med »3«.
5. Forvaltningsmyndigheden udarbejder de tekniske procedurer, der er nødvendige for at sikre, at medlemsstaterne modtager entydige data fra det centrale system.
6. Det centrale system bekræfter snarest muligt modtagelsen af de videregivne oplysninger. Til det formål opstiller forvaltningsmyndigheden de tekniske krav, der er nødvendige for at sikre, at medlemsstaterne efter anmodning modtager bekræftelse af modtagelsen.

Artikel 17

Gennemførelse af sammenligninger og videregivelse af resultater

1. Medlemsstaterne sikrer, at fingeraftryksoplysninger videregives i en kvalitet, der er egnet til sammenligning i det elektroniske genkendelsessystem. I det omfang, det er relevant for at sikre, at resultaterne af det centrale systems sammenligning når en meget høj grad af korrekthed, fastlægger forvaltningsmyndigheden en passende kvalitet for de videregivne fingeraftryksdata. Det centrale system kontrollerer snarest muligt de videregivne fingeraftryks kvalitet. Hvis fingeraftryksoplysningerne ikke egner sig til sammenligning i det elektroniske fingeraftrykgenkendelsessystem, anmoder det medlemsstaten om at videregive kvalitativt brugbare fingeraftryksoplysninger.

Torsdag, den 7. maj 2009

2. Det centrale system udfører sammenligningerne i den rækkefølge, anmodningerne kommer ind. Enhver anmodning skal færdigbehandles inden 24 timer. En medlemsstat kan af hensyn til national ret kræve, at sammenligningen gennemføres som hastesag i løbet af en time. Kan disse frister ikke overholdes som følge af omstændigheder forvaltningsmyndigheden ikke er herre over, behandler det centrale system straks anmodningen, når disse omstændigheder ikke længere består. I disse tilfælde opstiller forvaltningsmyndigheden i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv drift af det centrale system, kriterier for prioriteret behandling af anmodninger.

3. I det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv drift af det centrale system, opstiller forvaltningsmyndigheden procedurer for behandling af modtagne data og videregivelse af resultatet af sammenligningen.

4. Resultatet af sammenligningen kontrolleres omgående i oprindelsesmedlemsstaten. Den endelige identifikation foretages af oprindelsesmedlemsstaten i samarbejde med de berørte medlemsstater i overensstemmelse med Dublin-forordningens artikel 33.

Oplysninger fra det centrale system vedrørende andre oplysninger, der har vist sig at være upålidelige, slettes så snart det er fastslået, at de er upålidelige.

5. Når den endelige identifikation i overensstemmelse med stk. 4 viser, at resultatet af sammenligningen modtaget fra det centrale system er ukorrekt, meddeler medlemsstaterne dette forhold til Kommissionen, til forvaltningsmyndigheden **og til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.**

I

Artikel 18

Kommunikation mellem medlemsstaterne og det centrale system

Data, der videregives fra medlemsstaterne til den det centrale system og omvendt, benytter den kommunikationsinfrastruktur, der fastlægges af forvaltningsmyndigheden. I det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv drift af det centrale system, opstiller forvaltningsmyndigheden de tekniske procedurer, der er nødvendige for brugen af kommunikationsinfrastrukturen.

Artikel 19

Datasikkerhed

1. **Oprindelsesmedlemsstaten** garanterer oplysningernes sikkerhed før og under fremsendelsen til det centrale system. Hver medlemsstat garanterer sikkerheden af de oplysninger, som den modtager fra det centrale system.

2. Hver medlemsstat træffer i relation til sit nationale system de nødvendige foranstaltninger, herunder i form af en sikkerhedsplan, med henblik på at:

- a) beskytte oplysninger fysisk, bl.a. ved at udarbejde beredskabsplaner for beskyttelse af kritisk infrastruktur
- b) forhindre, at uautoriserede personer får adgang til de nationale anlæg, hvor medlemsstaten udfører operationer i overensstemmelse med Eurodacs formål (kontrol ved indgangen til anlægget)
- c) forhindre, at uautoriserede personer læser, kopierer, ændrer eller fjerner datamedier (kontrol med datamedier)
- d) forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af indlæste personoplysninger (kontrol med opbevaring)

Torsdag, den 7. maj 2009

- e) forhindre uautoriseret behandling af oplysninger i Eurodac samt uautoriseret ændring eller sletning af oplysninger, der er behandlet i Eurodac (kontrol med indlæsning af oplysninger)
- f) sikre, at bemyndigede personer kun får adgang til de oplysninger i Eurodac, som hører ind under deres bemyndigelse, og kun ved hjælp af individuelle og entydige brugeridentiteter og fortrolige adgangsmetoder (kontrol med dataadgang)
- g) sikre, at alle myndigheder med adgangsret til Eurodac opretter profiler, der beskriver funktioner og ansvarsområder for de personer, som er bemyndiget til at få adgang til, indlæse, ajourføre, slette og søge i oplysningerne, og på anmodning straks stiller disse profiler til rådighed for de nationale tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 24 (personaleprofiler)
- h) sikre, at det er muligt at efterprøve og fastslå, hvilke myndigheder personoplysninger må videregives til via datatransmissionsudstyr (kontrol med videregivelse)
- i) sikre, at det er muligt at efterprøve og efterfølgende fastslå, hvilke oplysninger der er behandlet i Eurodac, hvornår, af hvem og med hvilket formål (kontrol med registrering af oplysninger)
- j) forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger under fremsendelsen af personoplysninger til eller fra Eurodac eller under transporten af datamedier, navnlig ved hjælp af passende krypteringsteknikker (kontrol med transport)
- k) overvåge effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, og træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger vedrørende intern kontrol for at sikre overholdelsen af denne forordning (egenkontrol).

3. Alle myndigheder, der deltager i Eurodacsystemet, forhindrer, at myndighederne i uautoriserede tredjelande, navnlig oprindelseslandene for de af denne forordning omfattede personer, får adgang til de i Eurodac registrerede data, og at disse data overføres til myndighederne i de pågældende tredjelande.

4. Forvaltningsmyndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at opfylde målsætningerne i stk. 2 for så vidt angår driften af Eurodac, herunder vedtagelsen af en sikkerhedsplan.

5. Forvaltningsmyndigheden fastlægger et sæt fælles krav, der skal opfyldes af alle personer, som bemyndiges til at få adgang til Eurodac.

Artikel 20

Adgang til og berigtigelse eller sletning af de oplysninger, der er registreret i Eurodac

1. Oprindelsesmedlemsstaten skal have adgang til de oplysninger, som den har videregivet, og som er registreret i det centrale system i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser.

Ingen medlemsstat kan søge i oplysninger, der er videregivet af en anden medlemsstat, eller modtage sådanne oplysninger, bortset fra oplysninger, der er resultatet af den sammenligning, der er omhandlet i artikel 6, stk. 6.

2. Hver medlemsstat udpeger med henblik på artikel 1, stk. 1, de myndigheder, der i henhold til stk. 1 har adgang til oplysninger, der er registreret i det centrale system. I udpegelsen specificeres det konkrete kontor, der har ansvaret for varetagelsen af opgaverne i tilknytning til anvendelsen af denne forordning. Hver medlemsstat sender straks Kommissionen og forvaltningsmyndigheden en liste over disse myndigheder og eventuelle ændringer hertil, **i tilfælde af ændringer, senest 30 dage efter at listen er blevet ændret.** Forvaltningsmyndigheden offentliggør den konsoliderede liste i Den Europæiske Unions Tidende. Når der er ændringer til denne, offentliggør forvaltningsmyndigheden én gang hvert år en ajourført konsolideret liste.

Torsdag, den 7. maj 2009

3. Kun oprindelsesmedlemsstaten har ret til at ændre de oplysninger, som den har videregivet til det centrale system, ved at berigtige, supplere eller slette dem, bortset fra sletning i henhold til artikel 8 eller artikel 12, stk. 1.

4. *Har* en medlemsstat eller forvaltningsmyndigheden || grund til at formode, at oplysninger, som er registreret i det centrale system, er ukorrekte, meddeler den hurtigst muligt dette til oprindelsesmedlemsstaten.

Har en medlemsstat || grund til at formode, at oplysninger er registreret i det centrale system i strid med denne forordning, meddeler den hurtigst muligt dette til Kommissionen og oprindelsesmedlemsstaten. Oprindelsesmedlemsstaten kontrollerer de pågældende oplysninger og *rette* eller sletter dem omgående, om nødvendigt.

5. Forvaltningsmyndigheden må ikke for så vidt angår oplysninger, der er registreret i det centrale system, overføre disse eller stille dem til rådighed for myndighederne i et tredjeland, medmindre den får en særlig tilladelse hertil inden for rammerne af en fællesskabsaftale om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse.

Artikel 21

Føring af registre

1. Forvaltningsmyndigheden fører registre over alle behandlinger af oplysninger i det centrale system. Disse registre skal vise formålet med adgangen, datoen og tidspunktet, de oplysninger, der er videregivet, de oplysninger, der er anvendt til søgningen, og navnet på både den enhed, der har indlæst eller fremfundet oplysningerne, og de ansvarlige personer.

2. Disse registre må kun bruges til kontrol med lovligheden af behandlingen af oplysningerne i database-skyttelsesøjemed samt til at garantere oplysningernes sikkerhed i overensstemmelse med artikel 19. Registerne **beskyttes** med de nødvendige foranstaltninger || mod uautoriseret adgang og skal slettes efter en periode på et år efter udløbet af den lagringsperiode, der er omhandlet i artikel 8 og i artikel 12, stk. 1, hvis de ikke er nødvendige for kontrolprocedurer, som allerede er indledt.

3. Hver medlemsstat træffer i relation til sit nationale system de nødvendige foranstaltninger for at nå de mål, der er omhandlet i stk. 1 og 2. Desuden fører hver medlemsstat registre over de personer, som er ansvarlige for at indlæse eller hente oplysningerne.

Artikel 22

Erstatningsansvar

1. Enhver person eller medlemsstat, der har lidt skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er i strid med bestemmelserne i denne forordning, har ret til erstatning fra den medlemsstat, der er ansvarlig for skaden. Den pågældende medlemsstat fritages helt eller delvis for erstatningsansvar, hvis den kan bevise, at den ikke er skyld i den begivenhed, der medførte skaden.

2. *Volder* en medlemsstats manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne forordning || skade på det centrale system, kendes den pågældende medlemsstat ansvarlig for skaden, medmindre forvaltningsmyndigheden eller en anden medlemsstat ikke har taget rimelige skridt til at forhindre skaden i at ske eller til at begrænse dens omfang.

Torsdag, den 7. maj 2009

3. Skadeserstatningskrav mod en medlemsstat, der fremsættes efter stk. 1 og 2, behandles efter den sagsøgte medlemsstats nationale ret.

Artikel 23

Den registreredes rettigheder

1. En person, der er omfattet af denne forordning, skal af oprindelsesmedlemsstaten skriftligt og i givet fald mundtligt på et sprog, som vedkommende **forstår eller** med rimelighed kan **formodes** at forstå, orienteres om følgende:

- a) den registeransvarliges og eventuelt dennes repræsentants identitet
- b) formålet med at behandle ■ oplysninger **vedrørende vedkommende** inden for Eurodac, herunder en beskrivelse af målsætningerne for Dublin-forordningen i overensstemmelse med samme forordnings artikel 4
- c) modtagerne af oplysningerne
- d) i forbindelse med en person, der er omfattet af artikel 6 eller 10, pligten til at lade sine fingeraftryk optage
- e) at **den** pågældende har ret til at få indsigt i oplysninger om **sig** selv og til at kræve, at ukorrekte oplysninger ■ berigtiges, eller at ulovligt lagrede oplysninger ■ slettes, **samt** til at få **indsigt i** procedurerne for udøvelse af disse rettigheder, **herunder** kontaktoplysninger for **den registeransvarlige og** de nationale tilsynsmyndigheder, som er omhandlet i **artikel 24**, og som skal behandle krav om beskyttelse af personoplysninger.

I forbindelse med en person, der er omfattet af artikel 6 eller 10, gives de oplysninger, der er nævnt i første afsnit, når dennes fingeraftryk optages.

I forbindelse med en person, der er omfattet af artikel 13, gives de oplysninger, der er nævnt i første afsnit, senest på det tidspunkt, hvor oplysningerne om denne person videregives til det centrale system. Denne pligt gælder ikke, hvis det viser sig umuligt at tilvejebringe oplysningerne, eller det vil indebære en uforholdsmæssig stor indsats.

Når **den person, der er omfattet af denne forordning**, er mindreårig, giver medlemsstaterne disse oplysninger på en måde, der tager hensyn til ansøgerens alder.

2. En registreret kan i alle medlemsstater udøve de rettigheder, der er omhandlet i artikel 12 i direktiv 95/46/EF, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer.

Den registrerede vil ud over de øvrige oplysninger, vedkommende i henhold til artikel 12, litra a), i direktiv 95/46/EF skal have udleveret, få meddelelse om, hvilke oplysninger der er registreret i det centrale system om vedkommende selv, og om, hvilken medlemsstat der har videregivet oplysningerne til det centrale system. En sådan indsigt i oplysningerne kan kun gives af en medlemsstat.

3. Enhver person kan i alle medlemsstater anmode om, at ukorrekte oplysninger berigtiges, eller at oplysninger, der er registreret ulovligt, slettes. Berigtigelsen og sletningen foretages inden for en rimelig frist af den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, i overensstemmelse med medlemsstatens love, administrative bestemmelser og procedurer.

Torsdag, den 7. maj 2009

4. Udøves retten til berigtigelse og sletning ¶ i en anden medlemsstat end den eller dem, der har videregivet oplysningerne, kontakter denne medlemsstats myndigheder myndighederne i de(n) videregivende medlemsstat(er), så de kan kontrollere, at oplysningerne er korrekte, samt at videregivelsen og registreringen af dem i det centrale system er lovlig.

5. Viser det ¶ sig, at oplysninger, der er registreret i det centrale system, er ukorrekte eller ulovligt registreret, berigtiger eller sletter den medlemsstat, der har videregivet dem, oplysningerne i overensstemmelse med artikel 20, stk. 3. Den pågældende medlemsstat skal inden for en rimelig frist skriftligt bekræfte over for den registrerede, at den har taget skridt til at berigtige eller slette oplysningerne om vedkommende.

6. Anerkender den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, ikke ¶, at oplysninger, der er registreret i det centrale system, er ukorrekte eller ulovligt registreret, skal den skriftligt uden overdreven forsinkelse forklare over for den registrerede, hvorfor den ikke er villig til at berigtige eller slette oplysningerne.

Den pågældende medlemsstat skal også orientere den registrerede om, hvilke skridt **vedkommende** kan tage, hvis **vedkommende** ikke kan acceptere den forklaring, der er givet. Denne orientering skal indeholde oplysninger om, hvordan den registrerede kan anlægge sag ved eller i givet fald indgive klage til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder eller domstole, og hvilken økonomisk eller anden bistand der kan ydes i henhold til den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer.

7. Anmodninger efter stk. 2 og 3 skal indeholde alle de nødvendige oplysninger til identifikation af den registrerede, herunder fingeraftryk. Oplysningerne anvendes udelukkende, når en registreret gør rettigheder efter stk. 2 og 3 gældende, og tilintetgøres straks derefter.

8. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne skal samarbejde aktivt med henblik på straks at imødekomme de i stk. 3, 4 og 5 omhandlede rettigheder.

9. Når en person anmoder om oplysninger om sig selv i overensstemmelse med **stk. 2**, opbevarer den kompetente myndighed skriftlig dokumentation for, at en sådan anmodning blev indgivet, og gør straks denne dokumentation tilgængelig for de nationale tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i **artikel 24**, når de anmoder herom.

10. Den nationale tilsynsmyndighed i hver medlemsstat skal i overensstemmelse med artikel 28, stk. 4, i direktiv 95/46/EF bistå den registrerede med at udøve **vedkommendes** rettigheder.

11. Den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, og den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor den registrerede opholder sig, skal bistå og på anmodning rådgive den pågældende, når **vedkommende** gør sin ret til at få berigtiget eller slettet oplysninger gældende. Begge de nationale tilsynsmyndigheder skal samarbejde herom. Anmodninger om bistand kan rettes til den nationale tilsynsmyndighed i bopælsmedlemsstaten, som sender anmodningen videre til myndigheden i den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne.

12. I hver medlemsstat kan enhver i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer anlægge sag ved eller i givet fald indgive klage til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder eller domstole, hvis vedkommende nægtes den ret til indsigt, der er omhandlet i stk. 2.

13. Enhver kan i overensstemmelse med de love, administrative bestemmelser og procedurer, der gælder i den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, anlægge sag ved eller i givet fald indgive klage til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder eller domstole vedrørende de oplysninger om vedkommende, der er registreret i det centrale system, med henblik på at udøve sine rettigheder i henhold til stk. 3. De nationale tilsynsmyndigheders pligt til at bistå og på anmodning rådgive den registrerede i overensstemmelse med stk. 11 gælder under hele denne proces.

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 24

Tilsyn ved den nationale tilsynsmyndighed

1. Hver medlemsstat drager omsorg for, at den eller de nationale tilsynsmyndigheder, der udpeges i henhold til artikel 28, stk. 1, i direktiv 95/46/EF, i fuld uafhængighed og i overensstemmelse med det pågældende medlemsstats nationale ret overvåger, at den pågældende medlemsstats behandling af personoplysninger i overensstemmelse med denne forordning, herunder videregivelsen af oplysninger til det centrale system, foregår på lovlig vis.
2. Hver medlemsstat sørger for, at den nationale tilsynsmyndighed eller myndigheder har adgang til rådgivning fra personer med tilstrækkeligt kendskab til fingeraftryksoplysninger.

Artikel 25

Tilsyn ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kontrollerer, at forvaltningsmyndighedens behandling af personoplysninger sker i overensstemmelse med denne forordning. De opgaver og beføjelser, der er omhandlet i artikel 46 og 47 i forordning (EF) nr. 45/2001, finder tilsvarende anvendelse. ***Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan anmode forvaltningsmyndigheden om enhver oplysning, som måtte være nødvendig for udførelsen af de opgaver, som Den Europæiske Tilsynsførende har fået pålagt i henhold til nævnte forordning.***
2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sikrer, at der foretages en audit af forvaltningsmyndighedens behandling af personoplysninger i overensstemmelse med internationale standarder for audit mindst hvert fjerde år. En rapport om en sådan audit sendes til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, forvaltningsmyndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder. Forvaltningsmyndigheden skal have mulighed for at fremsætte bemærkninger, inden rapporten vedtages.

Artikel 26

Samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. De nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der hver især handler inden for deres respektive beføjelser, samarbejder aktivt inden for rammerne af deres ansvarsområder og sikrer et samordnet tilsyn med Eurodac.
2. Idet de hver især handler inden for deres respektive beføjelser, udveksler de relevante oplysninger, bistår hinanden med at gennemføre audit og inspektioner, undersøger vanskeligheder med fortolkningen eller anvendelsen af denne forordning, undersøger problemer med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller i forbindelse med udøvelsen af den registreredes rettigheder, udarbejder harmoniserede forslag til fælles løsninger på eventuelle problemer og fremmer bevidstheden om databeskyttelsesrettigheder alt efter behov.
3. De nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mødes med henblik herpå mindst to gange om året. Udgifter og service i forbindelse med disse møder påhviler Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Forretningsordenen vedtages på det første møde. De øvrige arbejdsmetoder udvikles i fællesskab efter behov. En fælles aktivitetsrapport sendes til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og forvaltningsmyndigheden hvert andet år.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 27

Udgifter

1. Udgifterne i forbindelse med oprettelse og drift af det centrale system og kommunikationsinfrastrukturen afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget.

Torsdag, den 7. maj 2009

2. Udgifterne til de nationale enheder og udgifterne til deres tilslutning til det centrale system afholdes af hver medlemsstat.

Artikel 28

Årsrapport: kontrol og evaluering

1. Forvaltningsmyndigheden forelægger en gang om året Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om det centrale systems virksomhed. Årsrapporten skal omfatte oplysninger om forvaltningen af Eurodac og dets resultater sammenholdt med på forhånd fastlagte kvantitative indikatorer for de i stk. 2 omhandlede mål.
2. Forvaltningsmyndigheden sørger for, at der oprettes procedurer til overvågning af, hvorledes det centrale system fungerer set i forhold til målene vedrørende resultater, omkostningseffektivitet og tjene-sternes kvalitet.
3. Med henblik på den tekniske vedligeholdelse, rapportering og statistik har forvaltningsmyndigheden adgang til de nødvendige oplysninger vedrørende behandlingsprocesserne i det centrale system.
4. Hvert andet år forelægger forvaltningsmyndigheden Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om det centrale systems tekniske funktion, herunder dens sikkerhed.
5. Tre år efter at denne forordning er bragt i anvendelse som omhandlet i artikel 33, stk. 2, og hvert fjerde år derefter, forelægger Kommissionen en samlet evaluering af Eurodac, hvori den gennemgår de opnåede resultater set i forhold til målene, vurderer om de grundlæggende principper fortsat skal anvendes, vurderer anvendelsen af denne forordning for så vidt angår det centrale system og tager stilling til eventuelle konsekvenser for den fremtidige virksomhed. Kommissionen sender evalueringen til Europa-Parlamentet og Rådet.
6. Medlemsstaterne sender forvaltningsmyndigheden og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde de i stk. 4 og 5, nævnte rapporter.
7. Forvaltningsmyndigheden sender Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at foretage de overordnede evalueringer, der er omhandlet i stk. 5.

Artikel 29

Sanktioner

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver anvendelse af oplysninger, der er indlæst i det centrale system, i strid med formålet med Eurodac, jf. artikel 1, stk. 1, pålægges sanktioner, herunder administrative og/eller strafferetlige sanktioner i overensstemmelse med national ret, som er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning.

Artikel 30

Geografisk anvendelsesområde

Denne forordning finder ikke anvendelse på de områder, hvor *Dublin-forordningen* ikke anvendes.

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 31

Overgangsbestemmelse

For oplysninger, der er blokeret i det centrale system i overensstemmelse med artikel 12 i || forordning (EF) nr. 2725/2000 ophæves blokeringen, og oplysningerne mærkes i overensstemmelse med artikel 14, stk.1, i denne forordning på den dato, der er omhandlet i artikel 33, stk. 2.

Artikel 32

Ophævelse

|| Forordning (EF) nr. 2725/2000 || og || (EF) nr. 407/2002 || ophæves med virkning fra den dato, der er omhandlet i artikel 33, stk. 2 i *denne forordning*.

Henvisninger til de ophævede forordninger *betragtes som henvisninger til denne forordning* og læses efter sammenligningstabellen i *bilag III*.

Artikel 33

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

2. Denne forordning finder anvendelse fra den dag, der er anført i en meddelelse, som Kommissionen offentliggør i Den Europæiske Unions Tidende, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) hver medlemsstat har meddelt Kommissionen, at den har truffet de nødvendige tekniske foranstaltninger til videregivelse af oplysninger til det centrale system i overensstemmelse med denne forordning og
- b) Kommissionen har truffet de nødvendige tekniske foranstaltninger for, at det centrale system kan indlede sit virke i overensstemmelse med denne forordning.

3. Medlemsstaterne meddeler det til Kommissionen, så snart de i stk. 2, litra a), omhandlede foranstaltninger er truffet, *hvilket* under alle omstændigheder *sker* senest 12 måneder at regne fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

4. I den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, betragtes henvisninger i denne forordning til forvaltningsmyndigheden som henvisninger til Kommissionen.

|| Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i ||

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Torsdag, den 7. maj 2009

BILAG I

Dataformat for udveksling af fingeraftryk

Der fastlægges følgende standard for udvekslingen af fingeraftryk:

ANSI/NIST-ITL 1a-1997, Ver.3, juni 2001 (INT-1) og eventuelle senere udgaver af denne standard.

Standard for medlemsstaternes kendingsbogstaver

Der anvendes følgende ISO-standard: ISO 3166 - kode med to bogstaver.

BILAG II

Ophævede forordninger

(jf. artikel 32)

Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000

(EFT L 316 af 15.12.2000, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 407/2002

(EFT L 62 af 5.3.2002, s. 1.)

BILAG III

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 2725/2000	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, første afsnit	Artikel 3, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, andet afsnit	Artikel 3, stk. 4
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, stk. 2
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 3
Artikel 3, stk. 3	Artikel 5
Artikel 3, stk. 4	—
Artikel 4, stk. 1	Artikel 6, stk.1
Artikel 4, stk. 2	—
Artikel 4, stk. 3	Artikel 6, stk. 4
Artikel 4, stk. 4	Artikel 6, stk. 5

Torsdag, den 7. maj 2009

Forordning (EF) nr. 2725/2000	Denne forordning
Artikel 4, stk. 5	Artikel 6, stk. 6
Artikel 4, stk. 6	Artikel 17, stk. 4
Artikel 4, stk. 7	—
Artikel 5	Artikel 7
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 11
Artikel 10	Artikel 12
Artikel 11, stk. 1-4	Artikel 13, stk. 1-4
Artikel 11, stk. 5	—
Artikel 12	Artikel 14
Artikel 13	Artikel 15
Artikel 14	Artikel 19
Artikel 15	Artikel 20
Artikel 16	Artikel 21
Artikel 17	Artikel 22
Artikel 18	Artikel 23
Artikel 19	Artikel 24
Artikel 20	Artikel 25
Artikel 21	Artikel 27
Artikel 22	—
Artikel 23	—
Artikel 24	Artikel 28
Artikel 25	Artikel 29
Artikel 26	Artikel 30
Artikel 27	Artikel 33
—	Bilag II
Forordning (EF) nr. 407/2002	Denne forordning
Artikel 1	—
Artikel 2	Artikel 16
Artikel 3	Artikel 17
Artikel 4	Artikel 18
Artikel 5, stk. 1	Artikel 3, stk. 3
Bilag I	Bilag I
Bilag II	—

Torsdag, den 7. maj 2009

Oprettelse af et europæisk asylstøttekontor ***I

P6_TA(2009)0379

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor (KOM(2009)0066 - C6-0071/2009 - 2009/0027(COD))

(2010/C 212 E/54)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0066),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, artikel 63, stk. 1 og 2 og artikel 66, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0071/2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Budgetudvalget (A6-0279/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. understreger, at bestemmelserne i punkt 47 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA) finder anvendelse på oprettelsen af Det Europæiske Asylstøttekontor; understreger, at Europa-Parlamentet, såfremt den lovgivende myndighed beslutter sig for at oprette et sådantagentur, vil indlede forhandlinger med den anden af budgetmyndighedens to parter for i tide at nå til enighed om en aftale om finansiering af detteagentur i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i IIA;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Torsdag, den 7. maj 2009

P6_TC1-COD(2009)0027

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 1, artikel 63, nr. 2, og artikel 66,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ||,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med Fællesskabets politik vedrørende et fælles europæisk asylsystem er ifølge Haagprogrammet at oprette et fælles asylområde ved at indføre en effektiv harmoniseret procedure baseret på EU's værdier og humanitære tradition.
- (2) Takket være indførelsen af fælles minimumsstandarder er der de senere år gjort store fremskridt med henblik på indførelsen af det fælles europæiske asylsystem. Der er imidlertid fortsat store forskelle mellem medlemsstaterne, når det drejer sig om indrømmelse af international beskyttelse og de former, denne beskyttelse antager.
- (3) Kommissionen meddelte i sin strategiske plan på asylområdet ||, der blev vedtaget i juni 2008, at den dels ville arbejde for at udvikle det fælles europæiske asylsystem ved at foreslå en revision af de eksisterende retlige instrumenter for at sikre en større harmonisering af de gældende standarder, dels øge støtten til det praktiske samarbejde mellem medlemsstaterne, bl.a. ved at fremlægge et lovgivningsforslag om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor, der skal give mulighed for at øge samordningen af det operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne og sikre en effektiv gennemførelse af de fælles regler.
- (4) Det Europæiske Råd mindede ved vedtagelsen i september 2008 af den europæiske pagt om indvandring og asyl || højtideligt om, at enhver udlænding, der er udsat for forfølgelse, har ret til at få hjælp og beskyttelse på Den Europæiske Unions område i medfør af Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 og andre tilknyttede traktater. Der er desuden i Det Europæiske Råd udtrykkeligt opnået enighed om, at der i 2009 skal oprettes et europæisk asylstøttekontor, der skal have til formål at lette udvekslingen af oplysninger, analyser og erfaringer mellem medlemsstaterne og udvikle det konkrete samarbejde mellem de administrationer, der har til opgave at behandle asylansøgninger.

⁽¹⁾ EUT C ||

⁽²⁾ EUT C ||

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 7.5.2009.

Torsdag, den 7. maj 2009

- (5) Formålet med det praktiske samarbejde på asylområdet er inden for de europæiske retlige rammer at forbedre konvergens **og kvaliteten** i medlemsstaternes beslutningsprocedurer på dette område. Der er i de senere år allerede blevet iværksat et betydeligt praktisk samarbejde, navnlig en fælles tilgang for så vidt angår oplysninger om hjemland og indførelse af et fælles europæisk uddannelsesprogram på asylområdet.
- (6) I forbindelse med medlemsstater, hvis nationale asylsystem er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres navnlig som følge af disse landes geografiske placering eller befolkningsmæssige situation, *bør* asylstøttekontoret *støtte* gennemførelsen af **bindende** solidaritetsmekanismer med henblik på **■** at fremme en bedre *omfordeling fra* disse medlemsstater til andre medlemsstater *af personer under international beskyttelse, under anvendelse af faste, gennemsikkelige og utvetydige regler*, samtidig med at kontoret påser, at asylstøttesystemerne ikke misbruges.
- (7) For at fremme og udvikle disse *mekanismer* er det nødvendigt at oprette et specifikt organ i form af et europæisk asylstøttekontor (|| asylstøttekontoret), der har til opgave at støtte og koordinere foranstaltningerne.
- (8) Asylstøttekontoret bør for at kunne opfylde sit mandat på bedst mulig vis være uafhængigt rent teknisk og have juridisk, administrativ og økonomisk selvstændighed. Med henblik herpå bør asylstøttekontoret være et fællesskabsorgan, der har status som juridisk person, og som udøver de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges det ved denne forordning.
- (9) For at nyde godt af ekspertise og støtte fra *De Forenede Nationers Flygtningehøjkommissariat (|| UNHCR ||)* **og ikke-statslige organisationer** bør asylstøttekontoret handle i tæt samarbejde med **disse**. Med henblik herpå bør UNHCR's **og de ikke-statslige organisationers** rolle fuldt ud anerkendes, og **de** bør fuldt ud inddrages i asylstøttekontorets arbejde. Asylstøttekontoret bør desuden handle i tæt samarbejde med medlemsstaternes kompetente instanser, som udfører opgaver på asylområdet, med nationale indvandrings- og asylmyndigheder eller andre forvaltningsorganer og anvende *sådanne myndigheders* kapacitet og ekspertise samt med Kommissionen. Medlemsstaterne bør samarbejde med asylstøttekontoret, for at det kan opfylde sin funktion.
- (10) Asylstøttekontoret bør være et europæisk ekspertisecenter på asylområdet og have til opgave at lette, koordinere og styrke de mange aspekter af det praktiske samarbejde mellem medlemsstaterne på asylområdet. Asylstøttekontorets mandat bør omfatte tre store opgaver, nemlig støtte til det praktiske samarbejde på asylområdet, støtte til medlemsstater, der er udsat for særligt pres, og bidrag til gennemførelsen af det fælles europæiske asylsystem.
- (11) Asylstøttekontoret bør ikke have direkte eller indirekte beføjelser i forbindelse med de beslutninger, medlemsstaternes myndigheder træffer, om individuelle ansøgninger om international beskyttelse.
- (12) For at yde hurtig og effektiv operationel støtte til medlemsstater, der er udsat for stort pres på deres asylsystemer, bør asylstøttekontoret koordinere udsendelsen af asylstøtte team bestående af eksperter på området til medlemsstater, der anmoder om det. *Sådanne teams* bør navnlig yde ekspertise inden for tolkning, kendskab til oplysninger vedrørende hjemlande og til behandling og forvaltning af asylsager. Asylstøtte teamordningen bør være omfattet af denne forordning for at sikre, at teamene indsættes, hvor det er effektivt.
- (13) Asylstøttekontoret bør udføre sin funktion på en sådan måde, at det kan tjene som referencegrundlag i kraft af sin uafhængighed, den videnskabelige og tekniske kvalitet af den støtte, det yder, og de oplysninger, det videregiver, som følge af den åbenhed, til medlemsstater, der anmoder om det, der er forbundet med dets procedurer og virkemåde, og i kraft af dets omhu ved udførelsen af de opgaver, det er pålagt.

Torsdag, den 7. maj 2009

- (14) Kommissionen og medlemsstaterne bør være repræsenteret i bestyrelsen, så de kan føre effektiv kontrol med asylstøttekontorets virksomhed. Bestyrelsen bør om muligt bestå af de operative chefer for de nationale myndigheder, der har ansvaret for asylopolitikken, eller deres repræsentanter. Den bør have de nødvendige beføjelser til at fastlægge budgettet, kontrollere dets gennemførelse, vedtage passende finansielle bestemmelser, fastlægge gennemsigtige procedurer for asylstøttekontorets beslutningstagning og udpege den administrerende direktør. For fuldt ud at inddrage UNHCR i asylstøttekontorets arbejde og i lyset af organisationens ekspertise på asylområdet bør UNHCR være medlem af bestyrelsen uden stemmeret. **I betragtning af asylstøttekontorets opgaver og den administrerende direktørs rolle, bør Europa-Parlamentet inddrages ved udvælgelsen af de kandidater, der foreslås til denne stilling.**
- (15) For at sikre en hurtig og effektiv forvaltning af asylstøttekontoret bør det bistås af et forretningsudvalg bestående af medlemsstaternes repræsentanter, som har til opgave at rådgive asylstøttekontorets administrerende direktør og afgive udtalelser til bestyrelsen.
- (16) For at sikre asylstøttekontoret fuld selvstændighed og uafhængighed bør det råde over et selvstændigt budget, hvor indtægterne hovedsagelig kommer fra et fællesskabsbidrag. **Finansieringen af kontoret bør finde sted på grundlag af en aftale med budgetmyndigheden som fastlagt i punkt 47 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarelig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾.** Fællesskabets budgetprocedure bør gælde for så vidt angår Fællesskabets bidrag og enhver støtte, der ydes over Den Europæiske Unions almindelige budget. Revisionen af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten.
- (17) For at asylstøttekontoret kan opfylde sin funktion, og for så vidt det er nødvendigt for at udføre dets opgaver, bør det samarbejde med andre fællesskabsorganer, navnlig Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex), der blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 ⁽²⁾ og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, der blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 ⁽³⁾. Det bør desuden samarbejde med de kompetente myndigheder i tredjelande, internationale organisationer, der er kompetente på de områder, der er omfattet af denne forordning, og tredjelande inden for rammerne af arbejdsaftaler, der er indgået i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten **med henblik på at sikre, at de internationale og fællesskabsretlige standarder på asylområdet overholdes.**
- (18) For at asylstøttekontoret kan opfylde sin funktion, bør det være åbent for deltagelse af lande, som har indgået aftaler med Fællesskabet, i henhold til hvilke de har indført og anvender fællesskabsretten på de områder, der er omfattet af denne forordning, såsom || Norge, Island og Schweiz. Asylstøttekontoret kan desuden efter aftale med Kommissionen **og med henblik på at sikre, at de internationale og fællesskabsretlige standarder på asylområdet overholdes,** indgå samarbejdsaftaler med andre tredjelande end dem, der har indgået aftaler med Fællesskabet, i henhold til hvilke de har indført og anvender fællesskabsretten. Asylstøttekontoret bør dog under ingen omstændigheder udvikle en selvstændig udenrigspolitik.
- (19) **Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁴⁾ (finansforordningen), og i særdeleshed artikel 185 heri, bør finde anvendelse på kontoret.**
- (20) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽⁵⁾, bør finde ubegrænset anvendelse på asylstøttekontoret, som bør tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 53 af 22.2.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

Torsdag, den 7. maj 2009

- (21) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾ bør finde anvendelse på asylstøttekontoret.
- (22) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾, bør finde anvendelse på asylstøttekontorets behandling af personoplysninger.
- (23) De nødvendige bestemmelser vedrørende asylstøttekontorets lokaler og faciliteter i værtsmedlemsstaten samt de særlige regler, der skal finde anvendelse på kontorets samlede personale og deres familiemedlemmer, bør fastsættes i en hjemstedsaftale. Endvidere bør værtsmedlemsstaten sikre de bedst mulige vilkår for, at asylstøttekontoret kan fungere efter hensigten, herunder med hensyn til børnenes skolegang og transport, så kontoret kan tiltrække højt kvalificeret personale fra så stort et geografisk område som muligt.
- (24) Målene for denne forordning, nemlig at lette og styrke det praktiske samarbejde mellem medlemsstaterne på asylområdet samt bidrage til en bedre gennemførelse af det fælles europæiske asylsystem, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går nærværende forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (25) I henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ¶ ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.
- (26) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og principperne i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og forordningen bør anvendes i overensstemmelse med artikel 18 vedrørende retten til asyl -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL 1

OPRETTELSE AF ET EUROPÆISK ASYLSTØTTEKONTOR OG DETS FUNKTION

Artikel 1

Oprettelse af et europæisk asylstøttekontor

Der oprettes et europæisk asylstøttekontor (¶ asylstøttekontoret ¶) for derved at bidrage til gennemførelsen af det fælles europæiske asylsystem og styrke det praktiske samarbejde mellem medlemsstaterne på asylområdet.

Artikel 2

Det Europæiske Asylstøttekontors funktioner

1. Asylstøttekontoret letter, koordinerer og styrker de mange aspekter af det praktiske samarbejde mellem medlemsstaterne på asylområdet for derved at bidrage til en bedre gennemførelse af det fælles europæiske asylsystem, herunder de aspekter, der vedrører forbindelserne med tredjelande.
2. Asylstøttekontoret yder operationel støtte til medlemsstater, der er udsat for stort pres på deres asylsystemer, bl.a. ved at koordinere asylstøtte team bestående af eksperter på asylområdet.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

Torsdag, den 7. maj 2009

3. Asylstøttekontoret yder videnskabelig og teknisk bistand til Fællesskabets politik og lovgivning på alle de områder, der har direkte eller indirekte indflydelse på asylspørgsmål, for derved fuldt ud at kunne støtte det praktiske samarbejde på asylområdet og udføre sine opgaver på bedste vis. Det udgør en uafhængig informationskilde, hvad angår spørgsmål, der vedrører disse områder.

4. Asylstøttekontoret udfører sin funktion på en sådan måde, at det kan tjene som referencegrundlag i kraft af sin uafhængighed, den videnskabelige og tekniske kvalitet af den bistand, det yder, og de oplysninger, det videregiver, som følge af den åbenhed, der er forbundet med dets procedurer og virkemåde, og i kraft af dets omhu ved udførelsen af de opgaver, det er pålagt, og ved hjælp af de databærere, der er nødvendige for opfyldelsen af dets mandat.

5. Asylstøttekontoret udfører sine opgaver, uden at det har indflydelse på de opgaver, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder er pålagt, og arbejder tæt sammen med agenturet og med UNHCR.

6. Asylstøttekontoret har ingen direkte eller indirekte beføjelser i forbindelse med de beslutninger, som medlemsstaternes myndigheder træffer angående individuelle ansøgninger om international beskyttelse.

KAPITEL 2

DET EUROPÆISKE ASYLSTØTTEKONTORS OPGAVER

Afsnit 1

Støtte til det praktiske samarbejde på asylområdet

Artikel 3

Udveksling af oplysninger og god praksis

Asylstøttekontoret tilrettelægger, fremmer og koordinerer alle foranstaltninger, der gør det muligt at udveksle oplysninger og indkredse og udveksle god praksis mellem medlemsstaterne på asylområdet.

Artikel 4

Oplysninger om hjemlande

Asylstøttekontoret tilrettelægger, fremmer og koordinerer foranstaltninger vedrørende oplysninger om hjemlande, navnlig følgende:

- a) indsamling ved brug af alle relevante informationskilder, både statslige og ikke-statslige *organisationer, samt internationale organisationer og EU-institutioner*, af *relevante, pålidelige, præcise og aktuelle* oplysninger om hjemlande for asylansøgerne og de personer, der ansøger om international beskyttelse, *på en gennemsigtig og upartisk måde*
- b) forvaltning og udvikling af en portal til indsamling af oplysninger om hjemlande og vedligeholdelsen heraf, *samt sikring af dens tilgængelighed og gennemsigtighed*
- c) udarbejdelse af et fælles format og en fælles metode til præsentation, kontrol og anvendelse af oplysningerne vedrørende hjemlande
- d) *upartisk* analyse af oplysningerne om hjemlande og udarbejdelse af rapporter om disse lande *i overensstemmelse med litra a), på vej mod fælles vurderingskriterier.*

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 5

Støtte til overførsel inden for Fællesskabet af personer, der har fået international beskyttelse

I forbindelse med medlemsstater, hvis nationale asylsystem er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres navnlig som følge af disse landes geografiske placering eller befolkningsmæssige situation, koordinerer asylstøttekontoret udvekslingen af oplysninger og alle andre foranstaltninger i forbindelse med gennemførelsen af instrumenter og mekanismer til *overførsler* inden for Fællesskabet af personer, der har fået international beskyttelse i EU **1**.

Artikel 6

Støtte til uddannelse

1. Asylstøttekontoret fastlægger og udvikler **i nært samarbejde med UNHCR og relevante ikke-statslige organisationer** uddannelser for *de ansatte* i alle nationale administrationer og retsinstanser samt nationale forvaltningsorganer **eller andre organer, der** i medlemsstaterne **formelt er inddraget i asylproceduren**.

2. Asylstøttekontoret forvalter og udvikler *en europæisk læseplan for asylområdet, der som et minimum omfatter undervisning i internationale asylretlige og menneskeretlige standarder samt gældende fællesskabsret om asyl*.

3. De uddannelser, asylstøttekontoret tilbyder, kan være generelle, men også specifikke eller temabase-rede.

4. De specifikke **eller tematiske** uddannelser skal bl.a. omfatte:

- a) spørgsmål vedrørende behandlingen af asylansøgninger fra mindreårige, udsatte personer og personer med særlige behov
- b) genkendelse af tegn og symptomer på tortur
- c) samtaleteknikker
- d) anvendelse af lægerapporter og juridiske ekspertudtalelser i asylprocedurer
- e) spørgsmål i forbindelse med fremskaffelse og anvendelse af oplysninger om hjemlandene
- f) specifikke juridiske spørgsmål eller spørgsmål vedrørende retspraksis.

5. Uddannelserne skal bl.a. have til formål at sikre en høj kvalitet af de berørte aktørers uddannelse og fastlægge en række nøgleprincipper og god praksis, der kan tjene som eksempel til efterfølgelse, for derved at bidrage til at skabe større ensartethed i praksis, de administrative metoder og retspraksis i medlemsstaterne.

6. Asylstøttekontoret giver de eksperter, som er en del af asylindsatsholdet, jf. **artikel 15**, de specialuddannelser, der er relevante for deres opgaver og beføjelser, og afholder regelmæssige øvelser med de pågældende eksperter i overensstemmelse med den tidsplan for specialuddannelser og øvelser, som er fastlagt i asylstøttekontorets årlige arbejdsprogram.

7. Asylstøttekontoret kan tilrettelægge uddannelsesaktiviteter i samarbejde med medlemsstaterne **og ikke-statslige organisationer** på disse områder.

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 7

Støtte til de eksterne aspekter af asylpolitikken

Hvad angår forbindelserne til tredjelande, koordinerer asylstøttekontoret efter aftale med Kommissionen udvekslingen af oplysninger og alle andre foranstaltninger i forbindelse med spørgsmål i tilknytning til gennemførelsen af instrumenter og mekanismer vedrørende den eksterne dimension af det fælles europæiske asylsystem.

Asylstøttekontoret koordinerer udvekslingen af oplysninger og alle andre foranstaltninger i forbindelse med genbosættelse af flygtninge inden for EU, **under iagttagelse af principperne om solidaritet og byrdefordeling.**

Asylstøttekontoret kan inden for rammerne af sit mandat og i overensstemmelse med *artikel 49 fremme* tredjelandes kapacitet i forbindelse med programmer for regional beskyttelse.

Afsnit 2

Støtte til medlemsstater, der er udsat for særligt pres

Artikel 8

Særligt pres

Asylstøttekontoret koordinerer og støtter alle fælles foranstaltninger til fordel for medlemsstater, der er udsat for særligt pres, bl.a. som følge af deres geografiske placering eller befolkningsmæssige situation, eller i situationer, hvor der pludselig ankommer et meget stort antal tredjelandstatsborgere, som kan have behov for international beskyttelse.

Artikel 9

Indsamling og analyse af oplysninger

1. For at kunne evaluere behovene i de medlemsstater, der er udsat for særligt pres, indsamler asylstøttekontoret på grundlag af bl.a. oplysninger, medlemsstaterne, UNHCR **og andre relevante organisationer** har sendt det, alle oplysninger, der er nyttige i forbindelse med indkredsningen, forberedelsen og fastlæggelsen af nødforanstaltninger med henblik på at klare det særlige pres, bl.a. inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 af ... [om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne] ⁽¹⁾.

2. På grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne *indsender*, foretager asylstøttekontoret **|| en systematisk opgørelse over og analyse af, hvilke strukturer og personaleressourcer, der er til rådighed til navnlig oversættelse, tolkning og bistand til en første indsamling af oplysninger til støtte for medlemsstaternes fastsættelse af flygtningenes status, samt medlemsstaternes kapacitet til at modtage asylansøgere ||** for derved at fremme en gensidig, hurtig og pålidelig informering af de forskellige nationale myndigheder, der er ansvarlige på asylområdet.

Artikel 10

Foranstaltninger til støtte af medlemsstaterne

Asylstøttekontoret koordinerer foranstaltninger til at støtte medlemsstater, der er udsat for særligt pres, bl.a. følgende:

- a) det etablerer et system til tidlig varsling med henblik på at gøre medlemsstaterne **og Kommissionen** opmærksom på, hvis der vil komme mange personer, der vil ansøge om international beskyttelse

⁽¹⁾ EUT L ...

Torsdag, den 7. maj 2009

- b) *det implementerer, på forslag fra Kommissionen og efter høring af UNCHR, en bindende solidaritetsmekanisme, hvorefter personer under international beskyttelse fra medlemsstater, hvis nationale asylordning er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres, omfordes efter faste, gennemskuelige og utvetydige regler*
- c) det koordinerer alle foranstaltninger til fordel for medlemsstater, der er udsat for pres, for derved at lette den første gennemgang af asylansøgningerne, der behandles af de kompetente nationale myndigheder
- d) det koordinerer alle foranstaltninger, der gør det muligt for den medlemsstat, der er udsat for pres, hurtigt at etablere passende modtagelsesfaciliteter, navnlig nødbolde, transportmidler og lægelig bistand
- e) det koordinerer asylstøtteholdene, der fungerer som fastsat i kapitel 3 i denne forordning.

Afsnit 3

Bidrag til gennemførelsen af det fælles europæiske asylsystem

Artikel 11

Indsamling og udveksling af oplysninger

1. Asylstøttekontoret tilrettelægger, koordinerer og fremmer udvekslingen af oplysninger mellem de nationale asylmyndigheder indbyrdes og mellem Kommissionen og de nationale asylmyndigheder om gennemførelsen af alle retsakter, der henhører under de fællesskabsretlige regler på asylområdet. Det kan med henblik herpå oprette databaser, der bygger på faktuelle og retlige oplysninger samt oplysninger om retspraksis vedrørende retsakter om asyl på nationalt, europæisk og internationalt plan.
2. Asylstøttekontoret indsamler navnlig følgende oplysninger:
 - a) || nationale administrationers og myndigheders behandling af ansøgninger om international beskyttelse
 - b) || de nationale lovgivninger på asylområdet og udviklingen heraf, herunder retspraksis.

Artikel 12

Asylstøttekontorets rapporter og andre dokumenter

1. Asylstøttekontoret udarbejder hvert år en rapport om situationen på asylområdet i EU. I rapporten evaluerer asylstøttekontoret bl.a. resultaterne af de foranstaltninger, der er gennemført som følge af denne forordning og foretager en samlet sammenlignende analyse for derved at sikre medlemsstaterne et bedre kendskab til gældende god praksis og forbedre kvaliteten og effektiviteten af og ensartetheden i det fælles europæiske asylsystem. **Rapporten forelægges for Europa-Parlamentet og Kommissionen.**
2. Asylstøttekontoret kan på anmodning af Kommissionen, efter udtalelse af det forretningsudvalg, der er omhandlet i artikel 32, og i tæt samarbejde med sine arbejdsgrupper og Kommissionen udarbejde tekniske dokumenter om gennemførelsen af fællesskabsretsakter på asylområdet, såsom retningslinjer og operationelle manualer. **UNHCR bør indtage en ledende rolle ved udviklingen af EU's retningslinjer for at sikre, at de er i overensstemmelse med internationale standarder. På områder hvor der allerede eksisterer UNHCR-retningslinjer, bør disse danne udgangspunkt for et praktisk samarbejde for at mindske forskellene i praksis.**
3. **På foranledning af Europa-Parlamentet kan kontoret udarbejde rapporter om de specifikke aspekter af gennemførelsen af gældende fællesskabsret på asylområdet, der vedrører international beskyttelse.**

Torsdag, den 7. maj 2009

KAPITEL 3

ASYLSTØTTETEAM

Artikel 13

Koordinering

1. **Den** eller de medlemsstater, der er udsat for et særligt pres, **kan anmode asylstøttekontoret om at få udsendt et** asylstøtteteam. **Den eller de anmodende medlemsstater skal navnlig give en beskrivelse af situationen, angive formålet med og de forventede betingelser for udsendelsen, jf. artikel 18, stk. 1.**

2. **Foranlediget af en sådan anmodning kan kontoret koordinere den nødvendige tekniske og operationelle bistand til medlemsstaten eller medlemsstaterne samt den tidsbegrænsede udsendelse af asylstøtteteamet til den eller de anmodende medlemsstaters område på grundlag af en operativ plan, jf. artikel 18.**

Artikel 14

Teknisk assistance

Asylstøtteteamene yder **den ekspertise, der er aftalt i den operative plan, jf. artikel 18**, navnlig ekspertise, hvad angår tolketjenester, kendskab til oplysninger om hjemlandene og kendskab til behandlingen og forvaltningen af asylsager inden for rammerne af de støtteforanstaltninger, asylstøttekontoret gennemfører i medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 10.

Artikel 15

Asylindsatsreserve

1. Asylstøttekontorets forretningsudvalg træffer på forslag af dets administrerende direktør og med tre fjerdedeles flertal blandt medlemmerne afgørelse om profilerne for og det samlede antal af eksperter, der skal stilles til rådighed til at indgå i asylstøtteteamene (herefter benævnt »asylindsatsreserven«). Samme procedure anvendes ved alle senere ændringer af profilen for og det samlede antal af eksperter i asylindsatsreserven.

2. Medlemsstaterne bidrager til asylindsatsreserven gennem udnævnelse af eksperter, der svarer til de ønskede profiler, fra en national ekspertpulje etableret i overensstemmelse med de forskellige profiler, der er defineret.

Artikel 16

Udsendelse af asylstøtteteam

1. Medlemsstaterne meddeler på anmodning af asylstøttekontoret straks antallet af, navnene på og profilerne for de eksperter fra deres nationale pulje, som de kan stille til rådighed inden for fem dage til oprettelse af et asylstøtteteam. Medlemsstaterne stiller på anmodning af asylstøttekontoret eksperter til rådighed, medmindre de står i en usædvanlig situation, der i alvorlig grad påvirker udførelsen af nationale opgaver. Oprindelsesmedlemsstatens autonomi med hensyn til udvælgelse af personale og varigheden af deres indsættelse berøres ikke.

2. **Kan medlemsstaterne ikke bidrage med den ekspertise, der skønnes nødvendig for dets indsats, kan kontoret tage de nødvendige skridt til med det rådgivende forums hjælp at indhente den fornødne hjælp fra relevante eksperter og organisationer.**

3. Når asylstøttekontorets administrerende direktør fastlægger sammensætningen af et asylstøtteteam med henblik på udsendelse, tager han hensyn til den specifikke situation, som den medlemsstat, der har anmodet om bistand, står i. Asylstøtteteamet sammensættes i overensstemmelse med den operative plan, der er omhandlet i artikel 18.

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 17

Proceduren for beslutning om udsendelse af asylstøtteteam

1. En anmodning om udsendelse af asylstøtteteam, jf. artikel 16, stk. 1, skal indeholde en beskrivelse af situationen, eventuelle mål og forventede behov i forbindelse med udsendelsen. Om nødvendigt kan den administrerende direktør udsende eksperter fra asylstøttekontoret for at vurdere situationen i den medlemsstat, der anmoder om bistand.
2. Den administrerende direktør informerer straks forretningsudvalget om udsendelsen af asylstøtteteam.
3. Den administrerende direktør træffer beslutning om anmodningen om udsendelse af asylstøtteteam hurtigst muligt og senest fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af anmodningen. Den administrerende direktør underretter samtidig skriftligt den medlemsstat, der har anmodet om bistand, og forretningsudvalget om beslutningen, og anfører i den de vigtigste grunde for den.
4. Beslutter den administrerende direktør ¶ at udsende et eller flere asylstøtteteam, udarbejder asylstøttekontoret og den medlemsstat, der har anmodet om bistand, straks en operativ plan i henhold til artikel 18.
5. Så snart den operative plan er godkendt, underretter den administrerende direktør de medlemsstater, hvis eksperter skal sættes ind i asylstøtteteamene, om det nødvendige antal og de ønskede profiler. Disse oplysninger skal sendes skriftligt til de nationale kontaktpunkter, der er omhandlet i artikel 19, og skal angive den dato, hvor udsendelsen skal finde sted. Der fremsendes også en kopi af den operative plan.
6. Er den administrerende direktør ¶ fraværende eller forhindret, træffes beslutningerne om udsendelse af asylstøtteteamene af den stedfortrædende kontorchef.

Artikel 18

Operativ plan

1. Den administrerende direktør og den medlemsstat, der har anmodet om bistand, fastlægger en operativ plan, hvori de præcise betingelser for udsendelsen af asylstøtteteamene fastsættes. Den operative plan skal indeholde følgende:
 - a) en beskrivelse af situationen med angivelse af fremgangsmåde og formål med udsendelsen, herunder det operative mål
 - b) den forventede varighed af udsendelsen af asylstøtteteamene
 - c) det geografiske ansvarsområde på de steder, hvor asylstøtteteamene vil blive sat ind, i den medlemsstat, der har anmodet om bistand
 - d) en beskrivelse af opgaver og særlige instrukser, herunder om de databaser, medlemmerne af asylstøtteteamene kan foretage søgninger i, og det udstyr, de kan anvende i værtsmedlemsstaten
 - e) asylstøtteteamenes sammensætning.
2. Alle ændringer og tilpasninger af den operative plan skal godkendes af både den administrerende direktør og medlemsstat, der anmoder om bistand. Asylstøttekontoret sender straks en kopi af den ændrede eller tilpassede operative plan til de deltagende medlemsstater.

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 19

Nationale kontaktpunkter

Hver medlemsstat udpeger et nationalt kontaktpunkt med henblik på kommunikation med asylstøttekontoret om alle spørgsmål vedrørende asylstøtteteamene. Det nationale kontaktpunkt skal kunne kontaktes til enhver tid.

Artikel 20

Kontaktpunkt på fællesskabsplan

1. Den administrerende direktør udpeger en eller flere af asylstøttekontorets eksperter, der skal fungere som kontaktpunkt på fællesskabsplan med ansvar for koordineringen. Den administrerende direktør underretter værtsmedlemsstaten om udpegelsen.

2. Kontaktpunktet på fællesskabsplan tager sig på vegne af asylstøttekontoret af alle spørgsmål vedrørende udsendelsen af asylstøtteteam. Det er bl.a. ansvarligt for:

- a) at fungere som forbindelsesled mellem asylstøttekontoret og værtsmedlemsstaten
- b) at fungere som forbindelsesled mellem asylstøttekontoret og medlemmerne af asylstøtteteamene og yde bistand på vegne af asylstøttekontoret i alle spørgsmål vedrørende betingelserne for udsendelsen af asylstøtteteam
- c) at overvåge, at den operative plan gennemføres korrekt
- d) at rapportere til asylstøttekontoret om alle spørgsmål vedrørende udsendelsen af asylstøtteteam.

3. Asylstøttekontorets administrerende direktør kan give kontaktpunktet tilladelse til at bidrage til bilægelsen af uenigheder vedrørende gennemførelsen af den operative plan og udsendelsen af asylstøtteteam.

4. Kontaktpunktet på fællesskabsplan tager ved varetagelsen af sine opgaver kun imod instrukser fra asylstøttekontoret.

Artikel 21

Civilretligt erstatningsansvar

1. *Erstatningsansvaret for skader, som asylstøtteteamets medlemmer forårsager i forbindelse med deres virksomhed i en værtsmedlemsstat, påhviler værtsmedlemsstaten i henhold til dennes nationale lovgivning.*

2. *Er skader forvoldt ved grov uagtsomhed eller forsætligt, kan værtsmedlemsstaten søge de beløb, som den har udbetalt til ofrene, eller til personer, der er indtrådt i deres krav, refunderet hos oprindelsesmedlemsstaten.*

3. *Bortset fra de tilfælde, hvor der foreligger grov uagtsomhed eller forsæt, giver en medlemsstat over for værtsmedlemsstaten eller enhver anden medlemsstat afkald på erstatningskrav for skader, medlemsstaten har lidt, dog med forbehold for eventuelle krav mod tredjemand.*

4. *Twistigheder mellem medlemsstater om anvendelsen af stk. 2 og 3 i denne artikel, som ikke kan bilægges ved forhandling, forelægges De Europæiske Fællesskabers Domstol i henhold til traktatens artikel 239.*

5. *Bortset fra de tilfælde, hvor der foreligger grov uagtsomhed eller forsæt, afholder asylstøttekontoret udgifterne i forbindelse med skader på asylstøttekontorets udstyr opstået under udsendelsen, dog med forbehold for eventuelle krav mod tredjemand.*

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 22

Strafferetligt ansvar

For så vidt angår strafbare handlinger, der begås af asylstøtteamets medlemmer, eller som de udsættes for, under deres udsendelse, er teamets medlemmer stillet på samme måde som værtsmedlemsstatens tjenestemænd.

Artikel 23

Udgifter

Asylstøttekontoret dækker alle nedenstående udgifter, som medlemsstaterne afholder, når de stiller deres eksperter til rådighed med henblik på udsendelse af asylstøtteam:

- a) rejseudgifter fra oprindelsesmedlemsstaten til værtsmedlemsstaten og fra værtsmedlemsstaten til oprindelsesmedlemsstaten
- b) udgifter til vaccinationer
- c) udgifter som følge af særlige forsikringsbehov
- d) udgifter til sundhedsydelser
- e) dagpenge, herunder til dækning af udgifter til indkvartering
- f) udgifter i forbindelse med asylstøttekontorets tekniske udstyr.

KAPITEL 4

ASYLSTØTTEKONTORETS STRUKTUR

Artikel 24

Asylstøttekontorets organer

Asylstøttekontorets ledelses- og forvaltningsstruktur består af:

- a) en bestyrelse
- b) en administrerende direktør og dennes personale
- c) et forretningsudvalg
- d) et rådgivende forum.

Artikel 25

Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen består af et medlem udpeget af hver enkelt medlemsstat og to medlemmer udpeget af Kommissionen.
2. En suppleant kan repræsentere eller ledsage hvert bestyrelsesmedlem. Når suppleanten ledsager et medlem, deltager den pågældende uden at have stemmeret.

Torsdag, den 7. maj 2009

3. Medlemmerne af bestyrelsen udpeges på grundlag af deres erfaring og kompetence på højt niveau på asylområdet.
4. UNHCR er automatisk medlem af bestyrelsen uden stemmeret.
5. Bestyrelsens medlemmer udnævnes for tre år. Mandatet kan forlænges. Ved udløbet af deres mandat og ved udtræden fortsætter medlemmerne deres hverv, indtil der er truffet foranstaltning til genudnævnelse eller afløsning.

Artikel 26

Bestyrelsens formandskab

1. Bestyrelsen vælger blandt sine medlemmer en formand og en næstformand. Næstformanden afløser formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.
2. Formanden og næstformanden vælges for tre år, og mandatet kan forlænges én gang. *Ophører* en formand eller næstformand || med at være medlem af bestyrelsen under deres mandatperiode som formand eller næstformand, ophører mandatperioden dog automatisk samtidig.

Artikel 27

Bestyrelsesmøder

1. Bestyrelsen indkaldes til møde af formanden. Asylstøttekontorets administrerende direktør deltager i drøftelserne.
2. Bestyrelsen afholder mindst to ordinære møder om året. Den træder desuden sammen på formandens initiativ og efter anmodning fra en tredjedel af medlemmerne. Formanden indkalder til yderligere møder efter anmodning fra mindst en tredjedel af medlemmerne af bestyrelsen.
3. Bestyrelsen kan indkalde enhver, hvis udtalelser kan være af interesse, til at deltage i dens møder som observatør.
4. Bestyrelsens medlemmer kan med forbehold af forretningsordenens bestemmelser bistås af rådgivere eller eksperter.
5. Bestyrelsens sekretariat varetages af asylstøttekontoret.

Artikel 28

Afstemningsregler

1. Bestyrelsen træffer beslutning med absolut flertal af de stemmeberettigede medlemmer. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme. Hvis et medlem ikke er til stede, har suppleanten stemmeret.
2. Asylstøttekontorets administrerende direktør *skal ikke være berettiget til at deltage* i afstemningen.
3. Formanden deltager i afstemningen.
4. Medlemsstater, der ikke fuldt ud deltager i de *fællesskabsretten* på asylområdet, deltager ikke i afstemningen, når bestyrelsen skal træffe afgørelse inden for rammerne af sine beføjelser til forvaltning af asylstøttekontoret, jf. artikel 29, på grundlag af fællesskabsretsakter, disse medlemsstater ikke deltager i.

Torsdag, den 7. maj 2009

5. I bestyrelsens forretningsorden fastlægges afstemningsreglerne, herunder reglerne for, at et medlem kan handle på et andet medlems vegne, samt om nødvendigt reglerne om beslutningsdygtighed.

Artikel 29

Bestyrelsens opgaver

Bestyrelsen sikrer, at asylstøttekontoret udfører de opgaver, det har fået overdraget. Den er asylstøttekontorets planlægnings- og overvågningsorgan. Den har bl.a. til opgave:

- a) at fastsætte sin forretningsorden
- b) at udnævne den administrerende direktør på de betingelser, der er fastsat i *artikel 30*; at udøve disciplinærmyndighed over den administrerende direktør og om nødvendigt suspendere eller afskedige den pågældende
- c) at vedtage den almindelige årsberetning om asylstøttekontorets virksomhed og sende den senest den 15. juni i det følgende år til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, og *Revisionsretten*; beretningen offentliggøres
- d) hvert år inden den 30. september på grundlag af et forslag fra *den* administrerende direktør og efter udtalelse fra Kommissionen, med et flertal på tre fjerdedele af sine stemmeberettigede medlemmer, at vedtage asylstøttekontorets arbejdsprogram for det kommende år og sende det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen; arbejdsprogrammet vedtages i overensstemmelse med Fællesskabets årlige budgetprocedure og lovgivningsprogram inden for det område, der er relevant for asylspørgsmål
- e) at udøve sine funktioner i tilknytning til asylstøttekontorets budget, jf. kapitel 5
- f) at vedtage de praktiske foranstaltninger til gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001, jf. *artikel 43* i nærværende forordning
- g) at fastsætte asylstøttekontorets sprogordning, jf. *artikel 42*
- h) at fastsætte asylstøttekontorets organisatoriske struktur og vedtage dets personalepolitik under overholdelse af bestemmelserne i *artikel 39*
- i) efter at have anmodet om en udtalelse fra Kommissionen at vedtage en flerårig plan for personalepolitikken
- j) at træffe alle beslutninger med henblik på gennemførelsen af asylstøttekontorets mandat som defineret i denne forordning
- k) at træffe alle beslutninger vedrørende indførelsen og om nødvendigt udviklingen af de informationssystemer, der er fastsat i denne forordning, bl.a. den informationsportal, der er omhandlet i *artikel 4*, litra b)
- l) at træffe alle beslutninger vedrørende etableringen og om nødvendigt udviklingen af asylstøttekontorets interne arbejdsstrukturer
- m) at udøve disciplinærmyndighed over for den administrerende direktør
- n) at vedtage forretningsordenen på grundlag af et udkast, der er forelagt af den administrerende direktør, efter at Kommissionen har afgivet udtalelse herom.

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 30

Udnævnelse af den administrerende direktør

1. Asylstøttekontorets administrerende direktør udnævnes af bestyrelsen for en periode på fem år **i henhold til den i denne artikel omhandlede samarbejdsprocedure. Den administrerende direktør udnævnes på grundlag af dennes personlige kvalifikationer og erfaringer på asylområdet samt dennes administrative og ledelsesmæssige kompetencer. Samarbejdsproceduren forløber således:**

a) efter et stillingsopslag og en gennemskuelig udvælgelsesprocedure udarbejder Kommissionen en liste over ansøgere, som inden udnævnelse vil blive anmodet om at præsentere sig for Rådet og det eller de kompetente udvalg i Europa-Parlamentet og besvare deres spørgsmål

b) Europa-Parlamentet og Rådet tilkendegiver derefter deres holdning og foretrukne rækkefølge

c) bestyrelsen udnævner den administrerende direktør under hensyntagen til nævnte holdninger.

I de sidste ni måneder af denne femårsperiode foretager Kommissionen en evaluering af navnlig:

— den administrerende direktørs resultater

— asylstøttekontorets opgaver og behov i de kommende år

2. Bestyrelsen kan på forslag af Kommissionen under hensyntagen til evalueringsrapporten forlænge den administrerende direktørs mandat én gang med højst tre år, men kun ¶, hvor en sådan forlængelse kan begrundes i asylstøttekontorets opgaver og behov.

3. Bestyrelsen underretter Europa-Parlamentet, hvis den har til hensigt at forlænge den administrerende direktørs mandat. Inden for en måned inden forlængelsen af mandatet **opfordres** den administrerende direktør ¶ til at afgive en erklæring over for Europa-Parlamentets kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne.

Artikel 31

Den administrerende direktørs funktioner

1. Asylstøttekontoret ledes af den administrerende direktør, som varetager sit hverv i uafhængighed. Den administrerende direktør aflægger referat om sine aktiviteter til bestyrelsen.

2. Med forbehold af Kommissionens og bestyrelsens beføjelser må den administrerende direktør hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ.

3. Europa-Parlamentet og Rådet kan opfordre den administrerende direktør til at aflægge rapport om udførelsen af sine opgaver.

4. Den administrerende direktør er asylstøttekontorets befuldmægtigede.

5. Den administrerende direktør kan bistås af en eller flere kontorchefer. Hvis den administrerende direktør er fraværende eller forhindret, træder en af kontorcheferne i hans sted.

Torsdag, den 7. maj 2009

6. Den administrerende direktør er ansvarlig for:
- a) at sikre den daglige ledelse af asylstøttekontoret
 - b) at udarbejde forslag til asylstøttekontorets arbejdsprogrammer, efter at Kommissionen har afgivet udtalelse
 - c) at gennemføre arbejdsprogrammerne og de beslutninger, der træffes af bestyrelsen
 - d) at udarbejde de rapporter om hjemlande, der er nævnt i artikel 4, litra d)
 - e) at udarbejde et udkast til de finansielle bestemmelser for asylstøttekontoret, der vedtages af bestyrelsen, jf. *artikel 38*, samt gennemførelsesbestemmelser hertil
 - f) at udarbejde et udkast til overslag over asylstøttekontorets indtægter og udgifter samt gennemførelse af dets budget
 - g) at udøve de i *artikel 39* nævnte beføjelser over for asylstøttekontorets personale
 - h) alle personalespørgsmål; at træffe alle beslutninger vedrørende forvaltningen af de informationssystemer, der er fastsat i denne forordning, bl.a. den informationsportal, der er omhandlet i artikel 4, litra b)
 - i) at træffe alle beslutninger vedrørende forvaltningen af asylstøttekontorets interne administrative strukturer.

Artikel 32

Forretningsudvalget

1. Asylstøttekontoret opretter for at kunne arbejde effektivt og hurtigt et forretningsudvalg bestående af otte medlemmer udpeget blandt medlemmerne af bestyrelsen.
2. Kommissionen er medlem af forretningsudvalget. Asylstøttekontorets bestyrelse fastsætter reglerne for udnævnelsen af de øvrige medlemmer af forretningsudvalget.
3. Forretningsudvalget mødes regelmæssigt efter indkaldelse fra den administrerende direktør eller efter anmodning fra mindst en tredjedel af dets medlemmer mindst fire gange om året. Procedurene for dets virksomhed fastsættes i asylstøttekontorets forretningsorden og offentliggøres.
4. Varigheden af mandatet for forretningsudvalgets medlemmer er den samme som for medlemmerne af bestyrelsen.
5. Forretningsudvalget holder om nødvendigt møder om særlige emner.
6. Forretningsudvalget har til opgave at rådgive asylstøttekontorets administrerende direktør og afgive udtalelser til bestyrelsen, enten på *bestyrelsens* anmodning eller på eget initiativ, om asylstøttekontorets arbejdsprogram og alle dets aktiviteter og i alle de situationer, hvor asylstøttekontoret *skal* træffe hurtige beslutninger, navnlig i forbindelse med kapitel 3 om udsendelse af asylstøtteteam i medlemsstater, der er udsat for særligt pres.
7. Asylstøttekontoret yder forretningsudvalget den nødvendige tekniske og logistiske bistand og varetager sekretariatsfunktionen i forbindelse med møderne.

Torsdag, den 7. maj 2009

8. Repræsentanter fra UNHCR kan deltage i forretningsudvalgets møder uden stemmeret efter anmodning fra forretningsudvalget.
9. Forretningsudvalget kan indbyde enhver, hvis udtalelser kan være af interesse, til at deltage i dets møder.

Artikel 33

Arbejdsgrupper

1. Asylstøttekontoret kan inden for rammerne af sit mandat, således som det er fastsat i denne forordning, nedsætte arbejdsgrupper bestående af eksperter fra de kompetente instanser i medlemsstaterne, der er aktive på asylområde, herunder specialiserede dommere. Suppleanter, som udpeges samtidig med eksperterne, kan træde i stedet for disse.
2. Kommissionen deltager altid i arbejdsgrupperne. UNHCR's repræsentanter kan helt eller delvis deltage i møderne i asylstøttekontorets arbejdsgrupper afhængig af arten af, hvilke spørgsmål der behandles.
3. Arbejdsgrupperne kan indkalde alle, hvis udtalelser kan være af interesse, til at deltage i møderne, bl.a. repræsentanter for ikke-statslige organisationer, der er aktive på asylområdet.

||

KAPITEL 5

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 34

Budget

1. Alle asylstøttekontorets indtægter og udgifter skal anslås for hvert regnskabsår og optages i asylstøttekontorets budget.
2. Indtægter og udgifter på budgettet skal balancere.
3. Med forbehold af andre indtægter omfatter asylstøttekontorets indtægter:
 - a) et bidrag fra Fællesskabet, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget
 - b) eventuelle frivillige bidrag fra medlemsstaterne
 - c) beløb, der opkræves for publikationer, uddannelse og andre ydelser leveret af asylstøttekontoret
4. Asylstøttekontorets udgifter omfatter bl.a. aflønning af personalet, udgifter til administration og infrastruktur, driftsudgifter og udgifter i tilknytning til de aftaler eller kontrakter, asylstøttekontoret indgår.

Artikel 35

Opstilling af budgettet

1. Hvert år opstiller den administrerende direktør et udkast til overslag over asylstøttekontorets indtægter og udgifter for det følgende år, der omfatter stillingsfortegnelsen, og sender det til bestyrelsen.

Torsdag, den 7. maj 2009

2. Bestyrelsen opstiller på grundlag af udkastet et overslag over asylstøttekontorets indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår.
3. Udkastet til overslaget over asylstøttekontorets indtægter og udgifter sendes senest den 10. februar til Kommissionen. Bestyrelsen sender senest den 31. marts det endelige overslag, der bl.a. omfatter en foreløbig stillingsfortegnelse, til Kommissionen.
4. Kommissionen fremsender overslaget til Europa-Parlamentet og Rådet (herefter kaldet »budgetmyndigheden«) sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.
5. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der ydes over det almindelige budget i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget, som forelægges for budgetmyndigheden i overensstemmelse med traktatens artikel 272.
6. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne i form af tilskud til asylstøttekontoret.
7. Budgetmyndigheden vedtager asylstøttekontorets stillingsfortegnelse.
8. Budgettet vedtages af asylstøttekontorets bestyrelse. Det bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Den Europæiske Unions almindelige budget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.
9. Bestyrelsen underretter snarest muligt budgetmyndigheden om eventuelle projekter, som den har til hensigt at gennemføre, og som kan få væsentlige finansielle følger for finansieringen af budgettet, navnlig projekter, som vedrører fast ejendom, såsom leje eller køb af bygninger. Den underretter desuden Kommissionen herom.
10. Hvis en af budgetmyndighedens parter meddeler, at den agter at afgive udtalelse om et projekt, videresender den denne til bestyrelsen inden seks uger fra underretningen om det pågældende projekt.

Artikel 36

Gennemførelse af budgettet

1. Den administrerende direktør gennemfører asylstøttekontorets budget.
2. Den administrerende direktør forelægger hvert år budgetmyndigheden alle relevante oplysninger om resultaterne af evalueringsprocedurerne.

Artikel 37

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. Asylstøttekontorets regnskabsfører sender senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår det foreløbige årsregnskab ledsaget af en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i henhold til artikel 128 i *finansforordningen*.

Torsdag, den 7. maj 2009

2. Senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår sender Kommissionens regnskabsfører asylstøttekontorets foreløbige årsregnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Revisionsretten. Beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning sendes tillige til Europa-Parlamentet og Rådet.
3. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til asylstøttekontorets foreløbige årsregnskab opstiller den administrerende direktør, i henhold til artikel 129 i *finansforordningen*, på eget ansvar asylstøttekontorets endelige årsregnskab og sender det til bestyrelsen med henblik på udtalelse.
4. Bestyrelsen afgiver udtalelse om asylstøttekontorets endelige årsregnskab.
5. Den administrerende direktør sender senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår det endelige årsregnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
6. Det endelige årsregnskab offentliggøres.
7. Den administrerende direktør sender senest den 30. september Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Dette svar sendes ligeledes til bestyrelsen.
8. Hvis Europa-Parlamentet anmoder om det, forelægger den administrerende direktør det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, jf. artikel 146, stk. 3, i *finansforordningen*.
9. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år $n + 2$ den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsår n .

Artikel 38

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for asylstøttekontoret vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. De må kun afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 § af 19. november 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾, hvis det er nødvendigt på grund af de særlige forhold, der karakteriserer asylstøttekontorets drift, og Kommissionen på forhånd giver sit samtykke.

KAPITEL 6

BESTEMMELSER VEDRØRENDE PERSONALE

Artikel 40

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber og de regler, som *EU-institutionerne* sammen har vedtaget om anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, finder anvendelse på asylstøttekontorets personale, herunder den administrerende direktør.
2. Bestyrelsen vedtager i samråd med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber.

⁽¹⁾ EUT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

Torsdag, den 7. maj 2009

3. Asylstøttekontoret udøver over for sine ansatte de beføjelser, som vedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og de beføjelser, som ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte tillægger den myndighed, der er beføjet til at indgå kontrakter.

4. Bestyrelsen kan vedtage bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til asylstøttekontoret.

Artikel 40

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for asylstøttekontoret.

KAPITEL 7

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 41

Retlig status

1. Asylstøttekontoret er et fællesskabsorgan **oprettet i overensstemmelse med finansforordningens artikel 185**. Det har status som juridisk person.

2. Asylstøttekontoret nyder i hver medlemsstat den mest vidtgående retsevne som national ret tillægger juridiske personer. Det kan herunder erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og kan optræde som part i retssager.

3. Asylstøttekontoret repræsenteres af sin administrerende direktør.

4. Asylstøttekontoret har hjemsted i [...].

Artikel 42

Sprogordning

1. Bestemmelserne i forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der gælder for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område ⁽¹⁾, finder anvendelse på asylstøttekontoret.

2. Medmindre der træffes bestemmelse om andet i henhold til traktatens artikel 290, skal den almindelige årsberetning om asylstøttekontorets virksomhed og kontorets årlige arbejdsprogram, jf. *artikel 29, litra c) og d)*, udarbejdes på alle Fællesskabets officielle sprog.

3. De oversættelsesopgaver, der er påkrævet i forbindelse med asylstøttekontorets virksomhed, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

4. Bestyrelsen fastsætter de praktiske foranstaltninger vedrørende gennemførelsen af sprogordningen.

⁽¹⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

Torsdag, den 7. maj 2009

Artikel 43

Aktindsigt

1. **Kontoret udvikler en god administrativ praksis, så der sikres størst mulig åbenhed vedrørende dets aktiviteter.** || Forordning (EF) nr. 1049/2001 || finder anvendelse på asylstøttekontorets dokumenter.
2. Bestyrelsen vedtager de praktiske foranstaltninger til gennemførelse af forordning (EF) nr. 1049/2001 senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.
3. Der kan klages til ombudsmanden over de beslutninger, som asylstøttekontoret træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, eller de kan indbringes for Domstolen for De Europæiske Fællesskaber på de i traktatens artikel 195 og 230 fastsatte betingelser.
4. Asylstøttekontorets behandling af personoplysninger er omfattet af || forordning (EF) nr. 45/2001 ||.

Artikel 44

Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede oplysninger og ikke-klassificerede følsomme oplysninger

1. Asylstøttekontoret anvender principperne for sikkerhed i Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden ⁽¹⁾. Dette omfatter blandt andet bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af klassificerede oplysninger.
2. Asylstøttekontoret anvender desuden sikkerhedsprincipperne for behandling af ikke-klassificerede følsomme oplysninger, således som || Kommissionen har vedtaget og gennemført dem.

Artikel 45

Bekæmpelse af svig

1. **Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1073/1999 finder ubegrænset anvendelse i forbindelse med bekæmpelse af svig, korruption og andre retsstridige handlinger.**
2. **Asylstøttekontoret tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 og indfører straks passende bestemmelser, som finder anvendelse på hele asylstøttekontorets personale.**
3. **I finansieringsafgørelserne samt enhver aftale eller ethvert instrument til gennemførelse heraf fastsættes det udtrykkeligt, at Den Europæiske Revisionsret og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagere af midler fra asylstøttekontoret og de organer, der fordeler dem.**

Artikel 46

Ansvarsordning

1. Asylstøttekontorets ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.
2. Domstolen for De Europæiske Fællesskaber har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til voldgiftsklausuler i de aftaler, asylstøttekontoret indgår.
3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold, skal asylstøttekontoret i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af dets tjenestegrene eller af dets ansatte under udførelsen af deres hverv.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

Torsdag, den 7. maj 2009

4. De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i stk. 3 omhandlede skadeserstatninger.
5. De ansattes personlige ansvar over for asylstøttekontoret fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

Artikel 47

Evaluering og revision

1. Senest tre år efter *asylstøttekontoret bliver operationelt jf. artikel 54*, lader asylstøttekontoret foretage en uafhængig ekstern evaluering af sine resultater på grundlag af det mandat, bestyrelsen har givet det efter samråd med Kommissionen. Denne evaluering vedrører asylstøttekontorets indvirkning på det praktiske samarbejde på asylområdet og det fælles europæiske asylsystem. Der ses i evalueringen bl.a. nærmere på, om der er et behov for at ændre eller udvide asylstøttekontorets opgaver, herunder på de finansielle følger af en sådan eventuel ændring eller udvidelse. Evalueringen omfatter endvidere en undersøgelse af, hvorvidt forvaltningsstrukturen er hensigtsmæssig for udførelsen af asylstøttekontorets opgaver. I evalueringen tages der hensyn til de berørte parter synspunkter, både på fællesskabsplan og på nationalt plan.
2. Bestyrelsen træffer efter samråd med Kommissionen afgørelse om tidsplanen for fremtidige evalueringer under hensyntagen til den evaluering, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 48

Administrativ kontrol

Asylstøttekontorets virke er underlagt ombudsmandens tilsyn i overensstemmelse med traktatens artikel 195.

Artikel 49

Samarbejde med associerede tredjelande

1. Lande, som har indgået aftaler med Fællesskabet, der indebærer, at de har indført og anvender fællesskabsretten på de områder, der er omfattet af denne forordning, kan deltage i asylstøttekontorets arbejde. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i sådanne aftaler træffes der foranstaltninger til nærmere fastsættelse af bl.a. arten og omfanget af og betingelserne for disse landes deltagelse i asylstøttekontorets arbejde. Dette omfatter bl.a. bestemmelser om deltagelse i initiativer, der iværksættes af asylstøttekontoret, og om finansielle bidrag og personale. Hvad angår personaleanliggender, skal disse aftaler under alle omstændigheder være i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd || og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber.
2. Hvad angår spørgsmål, der henhører under asylstøttekontorets aktiviteter, skal asylstøttekontoret **inden for rammerne af dets mandat**, såfremt det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver og efter samråd med Kommissionen, fremme det operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande inden for rammerne af EU's politik for forbindelser med tredjelande, og kan tillige i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten samarbejde om tekniske aspekter med de kompetente myndigheder i tredjelande på de områder, der er omfattet af denne forordning inden for rammerne af arbejdsaftaler indgået med disse myndigheder.

Artikel 50

Asylstøttekontorets samarbejde med UNHCR

Asylstøttekontoret samarbejder med UNHCR på de områder, der er omfattet af denne forordning, inden for rammerne af de arbejdsaftaler, der indgås med UNHCR.

Torsdag, den 7. maj 2009

Asylstøttekontoret kan yde tilskud til UNHCR. Sådanne tilskud skal have til formål at finansiere foranstaltninger med henblik på, at asylstøttekontoret drager nytte af UNHCR's ekspertise på asylområdet på et stabilt og bæredygtigt grundlag. Foranstaltningerne skal indgå i de privilegerede samarbejdsrelationer mellem asylstøttekontoret og UNHCR som fastsat i denne artikel og i artikel 2, stk. 5, artikel 9, stk. 1, artikel 25, stk. 4, artikel 32, stk. 8, artikel 33, stk. 2, og artikel 51, stk. 4. I medfør af artikel 75 i forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 finder de relevante bestemmelser i finansforordningen samt gennemførelsesbestemmelserne hertil anvendelse.

Artikel 51

Det rådgivende forum

1. Asylstøttekontoret arbejder tæt sammen med institutioner i civilsamfundet og de relevante kompetente organer, der er aktive inden for asylpolitik på lokalt, regionalt, nationalt, europæisk eller internationalt plan og opretter med henblik herpå et rådgivende forum.
2. Lokale myndigheder, der spiller en vigtig rolle og besidder stor ekspertise inden for det asylpolitiske område, skal indgå i det rådgivende forum.
3. Det rådgivende forum tjener til udveksling af oplysninger og samling af viden. Det sikrer et tæt samarbejde mellem asylstøttekontoret og de relevante berørte parter.
4. Det rådgivende forum er åbent for alle berørte kompetente parter, jf. stk. 1. Asylstøttekontoret retter henvendelse til medlemmerne af det rådgivende forum, hvis der er et særligt behov i forbindelse med de områder, der er fastslået som prioriterede arbejdsområder for kontoret.

UNHCR er fast medlem af det rådgivende forum.

5. Asylstøttekontoret anmoder navnlig det rådgivende forum om:
 - a) at fremsætte forslag til bestyrelsen vedrørende det årlige arbejdsprogram, der skal vedtages i henhold til artikel 29, litra d)
 - b) at give bestyrelsen tilbagemeldinger, og foreslå foranstaltninger som opfølgning på den årsberetning, der er omhandlet i artikel 29, litra c), samt årsrapporten om situationen på asylområdet i EU, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, samt
 - c) at underrette den administrerende direktør og bestyrelsen om resultaterne af og anbefalingerne fra konferencer, seminarer og møder vedrørende asylstøttekontorets arbejde.
6. Den administrerende direktør har beføjelse til at koordinere det rådgivende forums arbejde.
7. Det rådgivende forum holder møde mindst to gange om året.

Artikel 52

Samarbejde med Frontex, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder og andre fællesskabsorganer samt internationale organisationer

Asylstøttekontoret samarbejder med fællesskabsorganer, hvis virksomhed er knyttet til dets aktivitetsområde, navnlig Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder samt internationale organisationer på de områder, der er omfattet af denne forordning, inden for rammerne af arbejdskontrakter, der indgås med disse organer i overensstemmelse med EF-traktatens bestemmelser og bestemmelserne vedrørende disse organers kompetence.

Torsdag, den 7. maj 2009

Samarbejdet skal gøre det muligt at skabe synergi mellem de berørte organer og undgå overlapninger af det arbejde, der udføres i henhold til disse forskellige organers mandater.

Artikel 53

Hjemstedsaftale og vilkår

De nødvendige bestemmelser vedrørende de lokaler og faciliteter, der skal stilles til rådighed for asylstøttekontoret i værtsmedlemsstaten, samt de særlige regler i værtsmedlemsstaten, der finder anvendelse på asylstøttekontorets administrerende direktør, bestyrelsesmedlemmerne, asylstøttekontorets personale og deres familiemedlemmer fastsættes i en hjemstedsaftale mellem asylstøttekontoret og værtsmedlemsstaten, der indgås, efter at bestyrelsen har godkendt den. Asylstøttekontorets værtsmedlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at asylstøttekontoret kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 54

Påbegyndelse af asylstøttekontorets virksomhed

Asylstøttekontoret skal senest være operationelt et år efter denne forordnings ikrafttræden.

Kommissionen har ansvaret for asylstøttekontorets oprettelse og indledende drift, indtil det har operationel kapacitet til at gennemføre sit eget budget.

Med henblik herpå:

- kan en tjenestemand i Kommissionen fungere som midlertidig direktør og varetage asylstøttekontorets administrerende direktørs funktioner, indtil den administrerende direktør indtræder i sit embede, efter at bestyrelsen har udnævnt den pågældende i henhold til i *artikel 30*
- kan Kommissionens tjenestemænd under den midlertidige direktørs eller den administrerende direktørs ansvar udføre de opgaver, der er pålagt asylstøttekontoret.

Den midlertidige administrerende direktør kan anvise alle betalinger, der er omfattet af asylstøttekontorets bevillinger, når bestyrelsen har godkendt dem, og kan indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når asylstøttekontorets stillingsfortegnelse er vedtaget.

Artikel 55

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på [...]dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ||

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Torsdag, den 7. maj 2009

Bilaterale aftaler vedrørende lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontraktforhold *I**

P6_TA(2009)0380

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en procedure for forhandling og indgåelse af bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tredjelande om sektorspørgsmål vedrørende lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontraktforhold (KOM(2008)0893 – C6-0001/2009 – 2008/0259(COD))

(2010/C 212 E/55)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0893),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 61, litra c), artikel 65 og artikel 67, stk. 5, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0001/2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0270/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0259

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om indførelse af en procedure for forhandling og indgåelse af visse aftaler mellem medlemsstater og tredjelande vedrørende lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontraktforhold

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. 662/2009).

Torsdag, den 7. maj 2009

Program for audiovisuelt samarbejde med branchefolk fra tredjelande MEDIA Mundus *I**

P6_TA(2009)0381

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om oprettelse af et program for audiovisuelt samarbejde med branchefolk fra tredjelande MEDIA Mundus (KOM(2008)0892 - C6-0011/2009 - 2008/0258(COD))

(2010/C 212 E/56)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0892),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 150, stk. 4 og 157, stk. 3, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0011/2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A6-0260/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0258

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2009/EF om oprettelse af et program for audiovisuelt samarbejde med branchefolk fra tredjelande MEDIA Mundus

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, afgørelse nr. 1041/2009/EF).

Torsdag, den 7. maj 2009

Fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne *I**

P6_TA(2009)0382

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 95/93 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne KOM(2009)0121 - C6-0097/2009 - 2009/0042(COD)

(2010/C 212 E/57)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0121),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 80, stk. 2, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0097/2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51 og artikel 43, stk. 2 og 3,
 - der henviser til betækning fra Transport- og Turismeudvalget (A6-0274/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2009)0042

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om ændring af forordning (EØF) nr. 95/93 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. 545/2009).

Torsdag, den 7. maj 2009

Bilaterale aftaler om domme og retsafgørelser i ægteskabssager samt vedrørende forældreansvar og underholdspligt *

P6_TA(2009)0383

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Rådets forordning om indførelse af en procedure for forhandling og indgåelse af bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tredjelande om sektorspørgsmål vedrørende retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af domme og retsafgørelser i ægteskabssager, forældreansvar og underholdspligt samt lovvalgsregler i forbindelse med underholdspligt (KOM(2008)0894 - C6-0035/2009 - 2008/0266(CNS))

(2010/C 212 E/58)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0894),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 61, litra c), artikel 65, artikel 67, stk. 2 og artikel 67, stk. 5, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0035/2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Retsudvalget (A6-0265/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 54 Forslag til forordning Titel

Forslag til Rådets forordning Nr. den [...] om indførelse af en procedure for forhandling og indgåelse af **bilaterale** aftaler **mellem medlemsstater og tredjelande** om **sektorspørgsmål vedrørende** retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af domme og retsafgørelser i ægteskabssager, forældreansvar og underholdspligt samt lovvalgsregler i forbindelse med underholdspligt

Forslag til Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om indførelse af en procedure for forhandling og indgåelse af aftaler om retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af domme og retsafgørelser i ægteskabssager, **sager om** forældreansvar og **sager om** underholdspligt samt lovvalgsregler i forbindelse med underholdspligt

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 55
Forslag til forordning
Betragtning 1

(1) Afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende »EF-traktaten«) fastsætter retsgrundlaget for vedtagelse af fællesskabslovgivning om civilretligt samarbejde.

(1) Afsnit IV i **tredje del af** traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende »EF-traktaten«) fastsætter retsgrundlaget for vedtagelse af fællesskabslovgivning om civilretligt samarbejde.

Ændring 56
Forslag til forordning
Betragtning 2

(2) Det civilretlige samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande har generelt været reguleret i aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande.

(2) Det civilretlige samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande har generelt været reguleret i aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande. **Disse aftaler, hvoraf der findes et stort antal, afspejler ofte særlige bånd mellem en medlemsstat og et bestemt tredjeland og tager sigte på at tilvejebringe passende retlige rammer for at opfylde de berørte parter særlige behov.**

Ændring 57
Forslag til forordning
Betragtning 3

(3) Ifølge EF-traktatens artikel 307 **skal** enhver uoverensstemmelse mellem den gældende fællesskabsret og internationale aftaler, der er indgået af medlemsstater **og** tredjelande, **fjernes**. Dette kan gøre det nødvendigt at genforhandle disse aftaler.

(3) Ifølge EF-traktatens artikel 307 **bringer medlemsstaterne alle egnede midler i anvendelse med henblik på at fjerne** enhver uoverensstemmelse mellem den gældende fællesskabsret og internationale aftaler, der er indgået af medlemsstater **med** tredjelande. Dette kan gøre det nødvendigt at genforhandle disse aftaler.

Ændring 58
Forslag til forordning
Betragtning 4

(4) **Det** kan også **være nødvendigt** at indgå nye aftaler med tredjelande på civilretlige områder, der henhører under afsnit IV i EF-traktaten.

(4) **Med henblik på at tilvejebringe passende retlige rammer for at opfylde en given medlemsstats særlige behov i dens forbindelser med et tredjeland kan der også være et åbenbart behov for** at indgå nye aftaler med tredjelande på civilretlige områder, der henhører under afsnit IV i **tredje del af** EF-traktaten.

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 59
Forslag til forordning
Betragtning 5

(5) **EF-domstolen** bekræftede i sin udtalelse 1/03 af 7. februar 2006 om indgåelsen af den nye Lugano-konvention, at Fællesskabet har erhvervet **ekstern** enekompetence til at **forhandle og indgå internationale aftaler** med tredjelande **om en række vigtige spørgsmål, der er omhandlet i EF-traktatens Afsnit IV. Domstolen bekræftede navnlig, at Fællesskabet har erhvervet enekompetence til at indgå internationale aftaler med tredjelande** om spørgsmål, som berører de regler, der **bl.a.** er fastsat i forordning (EF) nr. 44/2001 (»Bruxelles I«-forordningen), **herunder navnlig for** retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

(5) **De Europæiske Fællesskabers Domstol** bekræftede i sin udtalelse 1/03 af 7. februar 2006 om indgåelsen af den nye Lugano-konvention, at Fællesskabet har erhvervet enekompetence til at indgå **en international aftale som f.eks. Lugano-konventionen** med tredjelande om spørgsmål, som berører de regler, der er fastsat i **Rådets** forordning (EF) nr. 44/2001 **af 22. december 2000** om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ (»Bruxelles I«-forordningen).

⁽¹⁾ **EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.**

Ændring 60
Forslag til forordning
Betragtning 6

(6) I henhold til EF-traktatens artikel 300 tilkommer det **derfor** Fællesskabet at indgå **sådanne** aftaler mellem Fællesskabet og et tredjeland, **hvad angår Fællesskabets kompetence.**

(6) I henhold til EF-traktatens artikel 300 tilkommer det Fællesskabet at indgå aftaler mellem Fællesskabet og et tredjeland **om spørgsmål, der henhører under Fællesskabets enekompetence.**

Ændring 61
Forslag til forordning
Betragtning 7

(7) Medlemsstaterne skal i henhold til EF-traktatens artikel 10 lette gennemførelsen af Fællesskabets opgaver og afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der kan bringe virkeliggørelsen af traktatens målsætning i fare. Denne pligt til **reelt** samarbejde finder anvendelse generelt og afhænger ikke af, om Fællesskabet har enekompetence eller ej.

(7) Medlemsstaterne skal i henhold til EF-traktatens artikel 10 lette gennemførelsen af Fællesskabets opgaver og afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der kan bringe virkeliggørelsen af traktatens målsætning i fare. Denne pligt til **loyalt** samarbejde finder anvendelse generelt og afhænger ikke af, om Fællesskabet har enekompetence eller ej.

Ændring 62
Forslag til forordning
Betragtning 8

(8) **Der er behov for en vurdering af, om Fællesskabet på nuværende tidspunkt har tilstrækkelig interesse i at erstatte alle eksisterende eller planlagte bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande med fællesskabsaftaler. Der bør derfor fastlægges en procedure med to mål. Det første er at gøre det muligt for Fællesskabet at vurdere, om Fællesskabet har en sådan tilstrækkelig interesse i at indgå en given bilateral aftale. Det andet er at bemyndige medlemsstaterne til at indgå den pågældende aftale, hvis Fællesskabet ikke har en øjeblikkelig interesse i at indgå en sådan aftale.**

udgår

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 43

Forslag til forordning
Betragtning 9

(9) Der bør fastlægges en kohærent og gennemsigtig procedure for at give **medlemsstaterne** bemyndigelse til at ændre eksisterende **aftaler med tredjelande** eller til at forhandle og indgå **nye aftaler under særlige omstændigheder**, navnlig hvor Fællesskabet ikke selv har angivet at have til hensigt at anvende sin eksterne kompetence til at indgå **aftalen**. Denne procedure berører ikke Fællesskabets enekompetence og bestemmelserne i EF-traktatens artikel 300 og 307. **Eftersom den foreslåede procedure indebærer en undtagelse fra den regel, at Fællesskabet har enekompetence til at indgå internationale aftaler om disse spørgsmål**, skal den betragtes som en særlig foranstaltning og begrænses for så vidt angår anvendelsesområde og tid.

(9) **Med hensyn til aftaler med tredjelande om bestemte civilretlige spørgsmål, der henhører under Fællesskabets enekompetence**, bør der fastlægges en kohærent og gennemsigtig procedure for at give **en medlemsstat** bemyndigelse til at ændre **en** eksisterende **aftale** eller til at forhandle og indgå **en ny aftale**, navnlig hvor Fællesskabet ikke selv har angivet at have til hensigt at anvende sin eksterne kompetence til at indgå **en aftale i form af et allerede eksisterende forhandlingsmandat eller et foreslået forhandlingsmandat**. Denne procedure berører ikke Fællesskabets enekompetence og bestemmelserne i EF-traktatens artikel 300 og 307. Den skal betragtes som en særlig foranstaltning og begrænses for så vidt angår anvendelsesområde og tid.

Ændring 44

Forslag til forordning
Betragtning 9 a (ny)

(9a) Forordningen bør ikke finde anvendelse, hvis Fællesskabet allerede har indgået en aftale med det eller de pågældende tredjelande om samme spørgsmål. To aftaler bør kun anses for at vedrøre samme spørgsmål, hvis og i den udstrækning de i det væsentlige regulerer samme specifikke retlige spørgsmål. Bestemmelser, hvori der blot tilkendegives en almindelig vilje til at samarbejde om sådanne emner, bør ikke betragtes som vedrørende samme spørgsmål.

Ændring 65

Forslag til forordning
Betragtning 9 b (ny)

(9b) Visse regionale aftaler, som der henvises til i eksisterende fællesskabsretsakter, bør være omfattet af denne forordning.

Ændring 46

Forslag til forordning
Betragtning 9 c (ny)

(9c) Kommissionen bør fastlægge prioriteter med henblik på at udvikle Fællesskabets eksterne forbindelser inden for civil- og handelsretligt samarbejde i overensstemmelse med retningslinjer, som Rådet måtte vedtage i fremtiden.

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 66
Forslag til forordning
Betragtning 10

(10) Nærværende forordning bør begrænses til aftaler om sektorspørgsmål vedrørende retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af domme og retsafgørelser i ægteskabs-sager, forældreansvar og underholdspligt og lovvalgsregler i forbindelse med underholdspligt.

udgår

Ændring 67
Forslag til forordning
Betragtning 11

(11) For at sikre, at en aftale, der planlægges indgået af en medlemsstat, ikke gør fællesskabslovgivningen ineffektiv og underminerer den korrekte anvendelse af den ordning, der er fastsat ved dens regler, bør der kræves bemyndigelse til både at indlede eller fortsætte forhandlinger **og til** at indgå en aftale. **Det vil** gøre det muligt for Kommissionen at vurdere de forventede konsekvenser af **det eventuelle resultat** af forhandlingerne **om fællesskabsret. Kommissionen kan i relevante tilfælde foreslå forhandlingsdirektiver eller anmode om indføjeelse af særlige klausuler i de planlagte aftaler.**

(11) For at sikre, at en aftale, der planlægges indgået af en medlemsstat, ikke gør fællesskabslovgivningen ineffektiv og **ikke** underminerer den korrekte anvendelse af den ordning, der er fastsat ved dens regler, **så vel som for at sikre, at den ikke underminerer Fællesskabets politik for eksterne forbindelser som vedtaget af Fællesskabet**, bør der kræves, **at den pågældende medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om, at den har til hensigt at indhente bemyndigelse til både at indlede eller fortsætte formelle forhandlinger såvel som at indgå en aftale. En sådan meddelelse bør forelægges skriftligt eller ad elektronisk vej. Den bør indeholde alle relevante oplysninger og dokumentation, der gør det muligt for Kommissionen at vurdere de forventede konsekvenser for fællesskabsretten af resultatet af forhandlingerne.**

Ændring 47
Forslag til forordning
Betragtning 11 a (ny)

(11a) Der bør foretages en vurdering af, hvorvidt Fællesskabet har en interesse i at indgå en bilateral aftale mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland, eller om Fællesskabet i givet fald er interesseret i at erstatte en eksisterende bilateral aftale mellem en medlemsstat og et tredjeland med en fællesskabsaftale.

Alle medlemsstater bør med henblik herpå informeres om enhver meddelelse, som Kommissionen har modtaget om en given medlemsstats foreslåede aftale, for at gøre det muligt for dem at tilkendegive deres interesse for at deltage i den notificerende medlemsstats initiativ. Hvis der på grundlag af denne udveksling af oplysninger skulle opstå en interesse hos Fællesskabet, bør Kommissionen overveje at foreslå et forhandlingsmandat med henblik på indgåelse af en aftale mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland.

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 69

Forslag til forordning
Betragtning 11 b (ny)

(11b) Hvis Kommissionen anmoder en medlemsstat om yderligere oplysninger i forbindelse med dens vurdering af, hvorvidt den pågældende medlemsstat skal have bemyndigelse til at indlede forhandlinger med et tredjeland eller med tredjelande, bør en sådan anmodning ikke indvirke på længden af den periode, indenfor hvilken Kommissionen skal træffe en begrundet beslutning vedrørende den pågældende medlemsstats ansøgning om at måtte indlede sådanne forhandlinger.

Ændring 70

Forslag til forordning
Betragtning 11 c (ny)

(11c) Når Kommissionen giver bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger, bør den i givet fald være i stand til at foreslå forhandlingsdirektiver eller anmode om indføjeelse af særlige klausuler i den foreslåede aftale. Kommissionen bør underrettes i fuld udstrækning på alle de forskellige forhandlingsstadier, for så vidt angår spørgsmål, som falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, og kan få tilladelse til at deltage som observatør i forbindelse med disse spørgsmål.

Ændring 48

Forslag til forordning
Betragtning 11 d (ny)

(11d) Når medlemsstater underretter Kommissionen om, at de har til hensigt at indlede forhandlinger med et tredjeland, skal de underrette Kommissionen om de dele, som er af betydningen for den vurdering, som den skal foretage. Kommissionens bemyndigelse og eventuelle retningslinjer for forhandlingerne eller i givet fald Kommissionens afslag bør kun vedrøre de spørgsmål, som falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.

Ændring 49

Forslag til forordning
Betragtning 11 e (ny)

(11e) Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne bør informeres om alle de underretninger, som Kommissionen modtager vedrørende foreslåede eller forhandlede aftaler, og om enhver begrundet beslutning truffet af Kommissionen i henhold til denne forordning. Sådanne informationer bør imidlertid være i fuldstændig overensstemmelse med alle gældende krav til fortrolighed.

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 73

Forslag til forordning
Betragtning 11 f (ny)

(11f) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør sikre, at enhver oplysning, der er angivet som værende fortrolig, behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Ændring 74

Forslag til forordning
Betragtning 11 g (ny)

(11g) I situationer, hvor Kommissionen på grundlag af sine vurderinger ikke agter at give bemyndigelse til indledning af formelle forhandlinger eller indgåelse af en forhandlet aftale, bør den, inden den forelægger sin begrundede beslutning, afgive en udtalelse til den pågældende medlemsstat. I tilfælde af indgåelsen af en forhandlet aftale bør udtalelsen rettes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Ændring 75

Forslag til forordning
Betragtning 12

(12) For at sikre, at **aftalen** ikke udgør en hindring for gennemførelsen af Fællesskabets eksterne politik for civil- og handelsretligt samarbejde, bør det i aftalen fastsættes, at den skal opsiges, **når der indgås en fællesskabsaftale med** det samme tredjeland om **de** samme spørgsmål.

(12) For at sikre, at **den forhandlede aftale** ikke udgør en hindring for gennemførelsen af Fællesskabets eksterne politik for civil- og handelsretligt samarbejde, bør det i aftalen fastsættes, at den **enten** skal opsiges **delvist eller fuldstændigt i tilfælde af en efterfølgende aftale mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater** og det samme tredjeland om **det** samme spørgsmål **eller om direkte erstatning af de relevante bestemmelser med bestemmelserne i en sådan efterfølgende aftale.**

Ændring 76

Forslag til forordning
Betragtning 13

(13) Der bør fastsættes overgangsbestemmelser for de situationer, hvor **medlemsstater** på tidspunktet for denne forordnings ikrafttrædelse er i færd med at forhandle med et tredjeland eller har afsluttet forhandlinger, men endnu ikke har erklæret sig indforstået med at være bundet af aftalen.

(13) Der bør fastsættes overgangsbestemmelser for de situationer, hvor **en medlemsstat** på tidspunktet for denne forordnings ikrafttrædelse er i færd med at forhandle med et tredjeland eller har afsluttet forhandlinger, men endnu ikke har erklæret sig indforstået med at være bundet af aftalen.

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 77

Forslag til forordning
Betragtning 13 a (ny)

(13a) For at sikre, at der er indhentet tilstrækkelige erfaringer om anvendelsen af denne forordning, bør Kommissionen tidligst forelægge sin rapport otte år efter dens vedtagelse. I rapporten bør Kommissionen under udøvelsen af sine beføjelser bekræfte denne forordnings midlertidige karakter eller undersøge, om forordningen bør erstattes af en anden forordning, som omhandler samme emner eller inkluderer andre emner, der falder ind under Fællesskabets enekompetence og er omfattet af andre fællesskabsinstrumenter.

Ændring 78

Forslag til forordning
Betragtning 13 b (ny)

(13b) Hvis Kommissionens rapport bekræfter denne forordnings midlertidige karakter, bør det også efter forelæggelsen af rapporten være muligt for en medlemsstat at give Kommissionen meddelelse om igangværende eller allerede bebudede forhandlinger med henblik på at opnå tilladelse til at indlede formelle forhandlinger.

Ændring 79

Forslag til forordning
Betragtning 14

(14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med i Rådets afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen. udgår

Ændring 80

Forslag til forordning
Betragtning 15

(15) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dens mål.

(15) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dens mål.

Ændring 81

Forslag til forordning
Betragtning 16

(16) I medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, **deltager** Det Forenede Kongerige og Irland i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning, **for så vidt som de tog del i vedtagelsen og anvendelsen af de forordninger, der er omfattet af denne forordning, eller har tiltrådt de tidligere forordninger efter deres vedtagelse.**

(16) I medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, **har** Det Forenede Kongerige og Irland **meddelt, at de ønsker at deltage** i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 82

Forslag til forordning

Artikel 1 – stk. 1

1. Med denne forordning indføres der en procedure for bemyndigelse af en medlemsstat til at ændre en eksisterende **bilateral** aftale **mellem den pågældende medlemsstat og et tredjeland** eller til at forhandle og indgå en ny **bilateral** aftale på de betingelser, der er fastsat i nedenstående bestemmelser.

1. Med denne forordning indføres der en procedure for bemyndigelse af en medlemsstat til at ændre en eksisterende aftale eller til at forhandle og indgå en ny aftale på de betingelser, der er fastsat i nedenstående bestemmelser.

Denne procedure berører ikke Fællesskabets og dets medlemsstaters respektive beføjelser.

Ændring 83

Forslag til forordning

Artikel 1 – stk. 2

2. Denne forordning finder anvendelse på **bilaterale** aftaler **mellem medlemsstater og tredjelande** om **sektorspørgsmål** vedrørende retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af domme og retsafgørelser i ægteskabssager, forældreansvar og underholdspligt samt lovvalgsregler i forbindelse med underholdspligt.

2. Denne forordning finder anvendelse på aftaler om **spørgsmål, som helt eller delvis henhører under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ og forordning (EF) nr. 4/2009 ⁽²⁾, for så vidt som disse emner falder ind under Fællesskabets enekompetence.**

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1).

Ændring 84

Forslag til forordning

Artikel 1 – stk. 2 a (nyt)

2a. Forordningen finder ikke anvendelse, hvis Fællesskabet allerede har indgået en aftale med det eller de pågældende tredjelande om det samme spørgsmål.

Ændring 85

Forslag til forordning

Artikel 2 – stk. 1

1. Ved »aftale« forstår i denne forordning en bilateral aftale mellem en medlemsstat og et tredjeland.

1. I denne forordning forstår ved »aftale«:

a) en bilateral aftale mellem en medlemsstat og et tredjeland

b) de regionale aftaler, der henvises til i artikel 59, stk. 2, litra a) i forordning (EF) nr. 2201/2003, uden at dette berører artikel 59, stk. 2, litra c) og artikel 59, stk. 3, i samme forordning, samt artikel 69, stk. 3, i forordning (EF) nr. 4/2009.

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 86

Forslag til forordning
Artikel 2 – stk. 2

2. Ved »medlemsstat« forstås i denne forordning *enhver anden medlemsstat end* Danmark.

2. I denne forordning forstås ved »medlemsstat« *medlemsstaterne med undtagelse af* Danmark.

Ændring 87

Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 1

1. Hvis en medlemsstat har til hensigt at indlede forhandlinger *med et tredjeland* om ændring af en eksisterende aftale eller om indgåelse af en ny aftale, som falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, meddeler den Kommissionen dette skriftligt.

1. Hvis en medlemsstat har til hensigt at indlede forhandlinger om ændring af en eksisterende aftale eller om indgåelse af en ny aftale, som falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, meddeler den Kommissionen dette skriftligt *hurtigst muligt inden den planlagte indledning af de formelle forhandlinger*.

Ændring 88

Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 2

2. Denne meddelelse skal indeholde en kopi af den eksisterende aftale *eller* aftaleudkastet eller *eventuelt tredjelandets* udkastforslag og enhver anden relevant dokumentation. Medlemsstaten redegør for *målet* med forhandlingerne og angiver nærmere, hvilke spørgsmål der skal tages op, eller bestemmelser i den eksisterende aftale, der skal ændres, *og fremlægger* alle andre relevante oplysninger.

2. Denne meddelelse skal *i givet fald* indeholde en kopi af den eksisterende aftale, aftaleudkastet eller *forslagsudkastet* og enhver anden relevant dokumentation. Medlemsstaten redegør for *genstanden* for forhandlingerne og angiver nærmere, hvilke spørgsmål der skal tages *op i den planlagte aftale*, eller hvilke bestemmelser i den eksisterende aftale der skal ændres. *Medlemsstaten kan fremlægge* alle andre *yderligere* oplysninger.

Ændring 89

Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 3

3. *Meddelelsen gives mindst tre måneder inden den planlagte indledning af formelle forhandlinger med det pågældende tredjeland.*

udgår

Ændring 90

Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 1

1. *Kommissionen foretager* efter modtagelsen af meddelelsen *en vurdering af*, om medlemsstaten kan *fortsætte forhandlingerne med det pågældende tredjeland. Har Fællesskabet allerede indgået en aftale om det samme spørgsmål med det pågældende tredjeland, afslås medlemsstatens ansøgning uden videre af Kommissionen.*

1. Efter modtagelsen af meddelelsen *vurderer Kommissionen*, om medlemsstaten kan *indlede formelle forhandlinger*.

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 91

Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 2 – indledning

2. *Har Fællesskabet endnu ikke indgået en aftale med det pågældende tredjeland, undersøger Kommissionen først ved sin vurdering, om der forventes indgået en relevant fællesskabsaftale med det pågældende tredjeland inden for den nærmeste fremtid. Hvis det ikke er tilfældet, kan Kommissionen give bemyndigelse, når følgende to betingelser er opfyldt:*

2. *Kommissionen undersøger først ved denne vurdering, om der særligt påtænkes et relevant forhandlingsmandat med henblik på indgåelse af en fællesskabsaftale med det eller de pågældende tredjelande inden for de næste 24 måneder. Hvis det ikke er tilfældet, kontrollerer Kommissionen, at alle de følgende betingelser er opfyldt:*

Ændring 92

Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 2 – litra a

a) den pågældende medlemsstat har *godtgjort*, at den har en særlig interesse i at indgå *en bilateral sektoraftale med tredjelandet, hvilket navnlig skyldes* økonomiske, geografiske, kulturelle eller historiske bånd mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland, *og*

a) den pågældende medlemsstat har *forelagt oplysninger om*, at den har en særlig interesse i at indgå *aftalen som følge af* økonomiske, geografiske, kulturelle, historiske, *sociale eller politiske* bånd mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland

Ændring 93

Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 2 – litra b

(b) *Kommissionen finder, at den planlagte aftale har begrænset indvirkning på den ensartede og konsekvente anvendelse af de gældende fællesskabsregler og en korrekt anvendelse af den ordning, der er indført ved disse bestemmelser.*

b) den planlagte aftale *ser på grundlag af de oplysninger, medlemsstaten har fremsendt, ud til ikke at gøre fællesskabslovgivningen ineffektiv og ikke at undergrave* en korrekt anvendelse af den ordning, der er indført ved *dens* bestemmelser, *og*

Ændring 94

Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 2 – litra b a (nyt)

ba) den planlagte aftale vil ikke skade genstanden for og formålet med Fællesskabets politik for eksterne forbindelser som fastlagt af Fællesskabet.

Ændring 95

Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 2 a (nyt)

2a. *Hvis de oplysninger, medlemsstaten har fremsendt, ikke er tilstrækkelige til at foretage vurderingen, kan Kommissionen anmode om yderligere oplysninger.*

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 96

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 1 – afsnit 1

1. **Konkluderer Kommissionen, at der ikke er hindringer for aftalens indgåelse under hensyn til** de betingelser, der er omhandlet i **artikel 4, kan den give en medlemsstat** bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale med det pågældende tredjeland. Kommissionen kan om nødvendigt foreslå forhandlingsdirektiver og anmode om indføjeelse af særlige klausuler i den planlagte aftale.

1. **Hvis den foreslåede aftale opfylder** de betingelser, der er omhandlet i **artikel 4, stk. 2, giver Kommissionen medlemsstaten** bemyndigelse til at indlede **formelle** forhandlinger om en aftale med det pågældende tredjeland. Kommissionen kan om nødvendigt foreslå forhandlingsdirektiver og anmode om indføjeelse af særlige klausuler i den planlagte aftale.

Ændring 97

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 1 – afsnit 2

2. Aftalen skal indeholde en klausul om, **at den opsiges, hvis Fællesskabet indgår en aftale med det samme tredjeland om det samme spørgsmål.**

2. Aftalen skal indeholde en klausul om **enten:**

a) **fuld eller delvis opsigelse af aftalen, hvis der senere indgås en aftale mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater og det eller de samme tredjelande om det samme spørgsmål, eller**

b) **direkte erstatning af de relevante bestemmelser i aftalen via bestemmelser i en senere aftale mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater og tredjelandet/tredjelandene om det samme spørgsmål.**

Aftalen skal indeholde følgende klausul: »(medlemsstatens navn) opsiges **aftalen**, når Det Europæiske Fællesskab indgår en aftale med (**tredjelandets navn**) om **det** civile retlige spørgsmål, der er omhandlet i nærværende aftale.«

Den i litra a) omtalte klausul skal affattes i overensstemmelse med følgende linjer: »(medlemsstatens navn) opsiges **denne aftale helt eller delvis, hvis og** når Det Europæiske Fællesskab eller Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater indgår en aftale med (**navnet på det eller de pågældende tredjelande**) om **de samme** civile retlige spørgsmål **som dem**, der er omhandlet i nærværende aftale.«

Den i litra b) omtalte klausul skal affattes i overensstemmelse med følgende linjer: »Aftalen/bestemmelserne (præciseres) ophører med at finde anvendelse den dag, hvor en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab eller Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og (navnet på det eller de pågældende tredjelande) træder i kraft for de spørgsmåls vedkommende, der er omhandlet af aftalen/bestemmelserne.«

Kommissionen træffer begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 90 dage efter modtagelsen af meddelelsen i artikel 3.

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 98
Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 3

3. Kommissionen træffer afgørelse om den bemyndigelse, der er omhandlet i stk. 1 og 4, efter proceduren i artikel 8, stk. 2. udgår

Kommissionen træffer afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest seks måneder efter modtagelsen af meddelelsen i artikel 3.

Ændring 50
Forslag til forordning
Artikel 5 a (ny)

Artikel 5a

Afslag på bemyndigelse til indledning af formelle forhandlinger

1. Hvis Kommissionen på grundlag af sin vurdering, jf. artikel 4, ikke agter at bemyndige indledningen af formelle forhandlinger om den foreslåede aftale, udarbejder den en udtalelse til den pågældende medlemsstat senest 90 dage efter modtagelsen af den i artikel 3 omtalte meddelelse.

2. Inden for en frist på 30 dage efter afgivelsen af Kommissionens udtalelse kan den berørte medlemsstat anmode Kommissionen om at indlede drøftelser med sig med henblik på at finde frem til en løsning.

3. Hvis den berørte medlemsstat ikke anmoder Kommissionen om at indlede drøftelser med sig inden for den i stk. 2 fastlagte frist, eller hvis Kommissionen afviser at indlede drøftelser, skal Kommissionen træffe en begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 130 dage efter modtagelsen af den i artikel 3 omtalte meddelelse.

4. Såfremt der afholdes drøftelser som omtalt i stk. 2, skal Kommissionen træffe en begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 30 dage efter afslutningen af drøftelserne.

Ændring 100
Forslag til forordning
Artikel 6

Kommissionen kan deltage i forhandlingerne mellem medlemsstaten og tredjelandet som observatør. Deltager Kommissionen ikke som observatør, underrettes den om forløbet og resultaterne i de forskellige forhandlingsfaser.

Kommissionen kan deltage i forhandlingerne mellem medlemsstaten og tredjelandet som observatør *i forbindelse med spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde*. Deltager Kommissionen ikke som observatør, underrettes den om forløbet og resultaterne i de forskellige forhandlingsfaser.

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 101

Forslag til forordning

Artikel 7 – stk. 1

1. Inden **paraferingen af aftalen** meddeler den pågældende medlemsstat Kommissionen **forhandlingsresultaterne** og fremsender aftaleteksten **til denne**.

1. Inden **undertegnelsen af den forhandlede aftale** meddeler den pågældende medlemsstat Kommissionen **resultatet af forhandlingerne** og fremsender aftaleteksten.

Ændring 102

Forslag til forordning

Artikel 7 – stk. 2

2. Kommissionen vurderer efter modtagelsen af meddelelsen, om den forhandlede aftale **er i overensstemmelse med dens første vurdering. Kommissionen undersøger i forbindelse med denne yderligere vurdering, om den planlagte aftale opfylder de krav, der er stillet af Kommissionen, navnlig hvad angår indføjelser af de klausuler, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, og om indgåelsen af den planlagte aftale vil gøre fællesskabsretten ineffektiv og underminere korrekt anvendelse af den ordning, der er indført ved dens bestemmelser.**

2. Kommissionen vurderer efter modtagelsen af meddelelsen, om den forhandlede aftale:

a) opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 2, litra b)

b) opfylder betingelsen i artikel 4, stk. 2, litra ba), for så vidt som der er nye og særlige omstændigheder i tilknytning til denne betingelse, samt

c) opfylder kravet i artikel 5, stk. 2.

Ændring 103

Forslag til forordning

Artikel 7 – stk. 3

3. **Finder Kommissionen, at forhandlingerne har ført til en aftale, som ikke opfylder de krav, der er omhandlet i stk. 2, bemyndiges medlemsstaten ikke til at indgå aftalen.** **udgår**

Ændring 104

Forslag til forordning

Artikel 7 – stk. 4

4. **Finder Kommissionen, at** forhandlingerne har ført til en aftale, som opfylder de krav, der er omhandlet i stk. 2, **kan** medlemsstaten bemyndiges til at indgå aftalen.

4. **Hvis** forhandlingerne har ført til en aftale, som opfylder de krav, der er omhandlet i stk. 2, **skal** medlemsstaten bemyndiges **af Kommissionen** til at indgå aftalen.

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 105

Forslag til forordning
Artikel 7 – stk. 5 – afsnit 1

5. Kommissionen træffer afgørelse om den bemyndigelse, der er omhandlet i stk. 3 og 4, efter proceduren i artikel 8, stk. 3. udgår

Ændring 106

Forslag til forordning
Artikel 7 – stk. 5 – afsnit 2

Kommissionen træffer afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest **seks måneder** efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i stk. 1.

5. Kommissionen træffer **begrundet** afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest **90 dage** efter modtagelsen af meddelelsen i artikel 1.

Ændring 51

Forslag til forordning
Artikel 7 a (ny)

Artikel 7a

Afslag på bemyndigelse til at indgå aftalen

1. Hvis Kommissionen på grundlag af sin vurdering, jf. artikel 7, stk. 2, ikke agter at give bemyndigelse til indgåelse af den forhandlede aftalen, udarbejder den en udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet senest 90 dage efter modtagelsen af den i artikel 7, stk. 1, omtalte meddelelse.

2. Inden for en frist på 30 dage efter afgivelsen af Kommissionens udtalelse kan den berørte medlemsstat anmode Kommissionen om at indlede drøftelser med sig med henblik på at finde frem til en løsning.

3. Hvis den berørte medlemsstat ikke anmoder Kommissionen om at indlede drøftelser med sig inden for den i stk. 2 fastlagte frist, eller hvis Kommissionen afviser at indlede drøftelser, skal Kommissionen træffe en begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 130 dage efter modtagelsen af den i artikel 7, stk. 1, omtalte meddelelse.

4. Såfremt der afholdes drøftelser som omtalt i stk. 2, skal Kommissionen træffe en begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 30 dage efter afslutningen af drøftelserne.

5. Kommissionen meddeler sin afgørelse til Europa-Parlamentet og Rådet senest 30 dage efter, at den har truffet den.

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 108
Forslag til forordning
Artikel 8

Artikel 8**udgår****Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen består af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF, jf. samme afgørelses artikel 7.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF, jf. samme afgørelses artikel 7.
4. Tidsrummet i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, er på tre måneder.

Ændring 52
Forslag til forordning
Artikel 8 a (ny)

Artikel 8a

Information af Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne

Kommissionen tilsender Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne de meddelelser, den har modtaget i henhold til artikel 3 og 7, og om nødvendigt de ledsagende dokumenter samt alle sine begrundede afgørelser i henhold til artikel 5, 5a, 7 og 7a, under overholdelse af fortrolighedskravene.

Ændring 53
Forslag til forordning
Artikel 8 b (ny)

Artikel 8b**Fortrolighed**

1. Ved fremsendelse til Kommissionen af oplysninger, jf. artikel 3, artikel 4, stk. 2a, og artikel 7, kan den berørte medlemsstat angive, om nogle af de fremsendte oplysninger skal betragtes som fortrolige, og om de må videregives til andre medlemsstater.
2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at enhver oplysning, der er angivet som værende fortrolig, behandles i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1049/2001.

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 111

Forslag til forordning

Artikel 9 – stk. 1

1. Har en medlemsstat allerede indledt forhandlinger om en aftale **med et tredjeland** på tidspunktet for denne forordnings ikrafttrædelse, finder **artikel 3, stk. 1 og 2, samt artikel 4-7** anvendelse.

Hvis det er muligt i den pågældende fase af forhandlingerne, kan Kommissionen foreslå forhandlingsdirektiver eller indføjeelse af særlige klausuler som omhandlet i **artikel 5, stk. 1**.

1. Har en medlemsstat allerede indledt forhandlinger om en aftale på tidspunktet for denne forordnings ikrafttrædelse, finder **artikel 3 til artikel 7a** anvendelse.

Hvis det er muligt i den pågældende fase af forhandlingerne, kan Kommissionen foreslå forhandlingsdirektiver eller indføjeelse af særlige klausuler som omhandlet i **artikel 5, stk. 1 og 2**.

Ændring 112

Forslag til forordning

Artikel 9 – stk. 2

2. Har en medlemsstat allerede afsluttet forhandlingerne på tidspunktet for denne forordnings ikrafttrædelse, men ikke indgået aftalen, finder **artikel 3, stk. 1 og 2, og artikel 7, stk. 2-5**, anvendelse.

2. Har en medlemsstat allerede afsluttet forhandlingerne på tidspunktet for denne forordnings ikrafttrædelse, men ikke indgået aftalen, finder **artikel 3**, artikel 7, stk. 2-5, **og artikel 7a** anvendelse.

Når Kommissionen træffer afgørelse om, hvorvidt den skal give bemyndigelse til indgåelse af aftalen, vurderer den også, om der er hindringer for aftalen under hensyn til de betingelser, der er omhandlet i artikel 4.

Ændring 113

Forslag til forordning

Artikel 10

Kommissionen forelægger senest **den 1. januar 2014** Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning, **eventuelt ledsaget af et passende lovgivningsforslag**.

1. Kommissionen forelægger senest **otte år efter datoen for vedtagelse af denne forordning** Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning.

2. Denne rapport skal enten:

a) **bekræfte, at det er hensigtsmæssigt, at forordningen udløber på den dato, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 1, eller**

b) **henstille, at forordningen fra denne dato erstattes af en ny forordning.**

3. Hvis rapporten henstiller, at forordningen erstattes, jf. stk. 2, litra b), skal den ledsages af et passende lovgivningsforslag.

Torsdag, den 7. maj 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 114

Forslag til forordning

Artikel 10 a (ny)

Artikel 10a

Udløbsdato

1. Denne forordning udløber tre år efter, at Kommissionen har forelagt den i artikel 10 omtalte rapport.

Denne periode på tre år løber fra den første dag i måneden efter den sidste forelæggelse af rapporten enten for Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Uanset forordningens udløb på den i overensstemmelse med stk. 1 fastsatte dato, vil alle forhandlinger, der er igangværende på denne dato, og som en medlemsstat har indledt under denne forordning med henblik på at ændre en eksisterende aftale eller forhandle og indgå en ny aftale, kunne fortsætte og afsluttes på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

Ændring 115

Forslag til forordning

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes til den 31. december 2014.

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 212 E/17	Madagaskar Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om situationen i Madagaskar	111
2010/C 212 E/18	Venezuela: Sagen om Manuel Rosales Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om sagen vedrørende Manuel Rosales i Venezuela	113

HENSTILLINGER

Europa-Parlamentet

2010/C 212 E/19	Udvikling af et EU-område for strafferetspleje Europa-Parlamentets henstilling af 7. maj 2009 til Rådet om udvikling af et EU-område for strafferetspleje (2009/2012(INI))	116

UDTALELSER

Europa-Parlamentet

Tirsdag, den 5. maj 2009

2010/C 212 E/20	Støtte til Special Olympics i Den Europæiske Union Europa-Parlamentets erklæring om støtte til Special Olympics i Den Europæiske Union	123

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag, den 5. maj 2009

2010/C 212 E/21	Anmodning om beskyttelse af Aldo Patriciellos immunitet og privilegier Europa-Parlamentets afgørelse af 5. maj 2009 om anmodning om beskyttelse af Aldo Patriciellos immunitet og privilegier (2009/2021(IMM))	124

2010/C 212 E/22	Anmodning om beskyttelse af Umberto Bossis immunitet og privilegier Europa-Parlamentets afgørelse af 5. maj 2009 om anmodning om beskyttelse af Umberto Bossis immunitet og privilegier (2009/2020(IMM))	125

Onsdag, den 6. maj 2009

2010/C 212 E/23	De stående udvalgs sagsområder Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om de stående udvalgs sagsområder	126

2010/C 212 E/24	Antallet af interparlamentariske delegationer, delegationer til de blandede parlamentariske udvalg, delegationer til parlamentariske samarbejdsudvalg og til multilaterale parlamentariske forsamlinger Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om antallet af de interparlamentariske delegationer, delegationerne til de blandede parlamentariske udvalg, delegationerne til de parlamentariske samarbejdsudvalg og delegationer til multilaterale parlamentariske forsamlinger	136
2010/C 212 E/25	Proceduren for andragender (ændring af forretningsordenen) Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om revision af forretningsordenens bestemmelser om proceduren for andragender (2006/2209(REG))	140
2010/C 212 E/26	Generel revision af forretningsordenen Europa-Parlamentets afgørelse af 6. maj 2009 om en generel revision af Europa-Parlamentets forretningsorden (2007/2124(REG))	145

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Tirsdag, den 5. maj 2009

2010/C 212 E/27	Handelsnormer for fjerkrækød * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2009 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, for så vidt angår handelsnormer for fjerkrækød (KOM(2008)0336 - C6-0247/2008 - 2008/0108(CNS))	162
2010/C 212 E/28	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2009)0150 - C6-0115/2009 - 2009/2033(ACI))	165
	BILAG	166
2010/C 212 E/29	Genvinding af benzindampe ved benzinpåfyldning af motorkøretøjer ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fase II-genvinding af benzindampe ved benzinpåfyldning af personbiler på servicestationer (KOM(2008)0812 - C6-0470/2008 - 2008/0229(COD))	168
	P6_TC1-COD(2008)0229 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om fase II-genvinding af benzindampe ved benzinpåfyldning af motorkøretøjer på servicestationer	168

2010/C 212 E/30

Handel med sælprodukter ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om handel med sælprodukter (KOM(2008)0469 - C6-0295/2008 - 2008/0160(COD)) 169

P6_TC1-COD(2008)0160

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om handel med sælprodukter 169

2010/C 212 E/31

Beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål (KOM(2008)0543 - C6-0391/2008 - 2008/0211(COD)) 170

P6_TC1-COD(2008)0211

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål 170

BILAG I 201

BILAG II 202

BILAG III 202

BILAG IV 203

BILAG V 219

BILAG VI 219

BILAG VII 226

BILAG VIII 226

BILAG IX 227

2010/C 212 E/32

Forurening fra skibe og sanktioner for overtrædelser ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2005/35/EF om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (KOM(2008)0134 - C6-0142/2008 - 2008/0055(COD)) 228

P6_TC1-COD(2008)0055

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om ændring af direktiv 2005/35/EF om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser 229

2010/C 212 E/33	Energimærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdning) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdning) (KOM(2008)0778 - C6-0412/2008 - 2008/0222(COD))	229
	P6_TC1-COD(2008)0222 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdning)	230
	BILAG I	242
	BILAG II	243
2010/C 212 E/34	Overslag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2010 Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2009 om overslag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2010 (2009/2006(BUD))	244
	Onsdag, den 6. maj 2009	
2010/C 212 E/35	Ophævelse af et direktiv og 11 forældede beslutninger og afgørelser om den fælles fiskeripolitik * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Rådets beslutning om ophævelse af direktiv 83/515/EØF og 11 forældede beslutninger og afgørelser om den fælles fiskeripolitik (KOM(2009)0088 - C6-0094/2009 - 2009/0022(CNS))	249
2010/C 212 E/36	Ophævelse af 14 forældede forordninger om den fælles fiskeripolitik * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Rådets forordning om ophævelse af 14 forældede forordninger om den fælles fiskeripolitik (KOM(2009)0089 - C6-0095/2009 - 2009/0024(CNS))	249
2010/C 212 E/37	Støtte fra ELFUL til udvikling af landdistrikterne * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (KOM(2009)0038 - C6-0051/2009 - 2009/0011(CNS))	250
2010/C 212 E/38	Ændringsbudget nr. 4/2009 Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 4/2009 for regnskabsåret 2009, sektion III - Kommissionen (9126/2009 - C6-0156/2009 - 2009/2039(BUD))	258
2010/C 212 E/39	Ændringsbudget nr. 5/2009 Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5/2009 for regnskabsåret 2009, Sektion III - Kommissionen (9127/2009 - C6-0157/2009 - 2009/2040(BUD))	259

2010/C 212 E/40

Elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, beskyttelse af privatlivets fred og forbrugerbeskyttelse ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (16497/1/2008 – C6-0068/2009 – 2007/0248(COD)) 260

P6_TC2-COD(2007)0248

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse 261

BILAG 261

2010/C 212 E/41

Elektroniske kommunikationsnet og -tjenester ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (16496/1/2008 – C6-0066/2009 – 2007/0247(COD)) 262

P6_TC2-COD(2007)0247

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester 263

BILAG 307

2010/C 212 E/42

Europæiske tilsynsmyndigheder inden for elektronisk kommunikation ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nedsættelse af Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Telekommunikation (GERT) (16498/1/2008 – C6-0067/2009 – 2007/0249(COD)) 309

P6_TC2-COD(2007)0249

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor 309

2010/C 212 E/43

Frekvensbånd til mobilkommunikation ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 87/372/EØF om de frekvensbånd, der skal stilles til rådighed for samordnet indførelse af offentlig fælleseuropæisk digital celleopbygget landmobilradiokommunikation i Fællesskabet (KOM(2008)0762 – C6-0452/2008 – 2008/0214(COD)) 310

P6_TC1-COD(2008)0214

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om ændring af Rådets direktiv 87/372/EØF om de frekvensbånd, der skal stilles til rådighed for samordnet indførelse af offentlig fælleseuropæisk digital celleopbygget landmobilradiokommunikation i Fællesskabet 310

2010/C 212 E/44

Ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af direktiv 86/613/EØF (KOM(2008)0636 - C6-0341/2008 - 2008/0192(COD)) 311

P6_TC1-COD(2008)0192

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF 312

2010/C 212 E/45

Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (KOM(2008)0867 - C6-0518/2008 - 2008/0267(COD)) 320

P6_TC1-COD(2008)0267

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen 320

2010/C 212 E/46

Økonomisk genopretningsplan: energiprojekter ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet (KOM(2009)0035 - C6-0049/2009 - 2009/0010(COD)) 321

P6_TC1-COD(2009)0010

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet 322

BILAG 322

2010/C 212 E/47

Kapitalkravsdirektiver ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF om banker tilsluttet centrale organer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (KOM(2008)0602 - C6-0339/2008 - 2008/0191(COD)) 323

P6_TC1-COD(2008)0191

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring 323

2010/C 212 E/48

Finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision (KOM(2009)0014 – C6-0031/2009 – 2009/0001(COD)) 324

P6_TC1-COD(2009)0001

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2009/EF om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision 325

BILAG 325

2010/C 212 E/49

Beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Rådets forordning om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet (KOM(2008)0553 - C6-0451/2008 - 2008/0180(CNS)) 326

Torsdag, den 7. maj 2009

2010/C 212 E/50

Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 for så vidt angår inddragelse af finansieringen af visse fællesskabsforanstaltninger og ændring af finansieringsloftet (KOM(2009)0067 - C6-0070/2009 - 2009/0026(COD)) 347

2010/C 212 E/51

Minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere (omarbejdning) ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (omarbejdning) (KOM(2008)0815 - C6-0477/2008 - 2008/0244(COD)) 348

P6_TC1-COD(2008)0244

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om fastlæggelse af minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (omarbejdning) 349

BILAG I 365

Bilag II 366

BILAG III 367

2010/C 212 E/52

Ansøgning om international beskyttelse fra tredjelandsstatsborgere eller statsløse (omarbejdning) ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (KOM(2008)0820 - C6-0474/2008 - 2008/0243(COD)) 370

P6_TC1-COD(2008)0243

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (*omarbejdning*) 371

BILAG I 401

BILAG II 401

2010/C 212 E/53

Oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk (*omarbejdning*) ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EF) nr. [...] [om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs] (*omarbejdning*) (KOM(2008)0825 - C6-0475/2008 - 2008/0242(COD)) 404

P6_TC1-COD(2008)0242

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EF) nr. .../2009 [om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs] (*omarbejdning*) 405

BILAG I 426

BILAG II 426

BILAG III 426

2010/C 212 E/54

Oprettelse af et europæisk asylstøttekontor ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor (KOM(2009)0066 - C6-0071/2009 - 2009/0027(COD)) 428

P6_TC1-COD(2009)0027

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor 429

2010/C 212 E/55

Bilaterale aftaler vedrørende lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontraktforhold ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en procedure for forhandling og indgåelse af bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tredjelande om sektorspørgsmål vedrørende lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontraktforhold (KOM(2008)0893 - C6-0001/2009 - 2008/0259(COD)) 453

P6_TC1-COD(2008)0259

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om indførelse af en procedure for forhandling og indgåelse af visse aftaler mellem medlemsstater og tredjelande vedrørende lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontraktforhold 453

2010/C 212 E/56

Program for audiovisuelt samarbejde med branchefolk fra tredjelande MEDIA Mundus ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om oprettelse af et program for audiovisuelt samarbejde med branchefolk fra tredjelande MEDIA Mundus (KOM(2008)0892 - C6-0011/2009 - 2008/0258(COD)) 454

P6_TC1-COD(2008)0258

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2009/EF om oprettelse af et program for audiovisuelt samarbejde med branchefolk fra tredjelande MEDIA Mundus 454

2010/C 212 E/57

Fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 95/93 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne KOM(2009)0121 - C6-0097/2009 - 2009/0042(COD) 455

P6_TC1-COD(2009)0042

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. maj 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om ændring af forordning (EØF) nr. 95/93 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne 455

2010/C 212 E/58

Bilaterale aftaler om domme og retsafgørelser i ægteskabssager samt vedrørende forældreansvar og underholdspligt *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. maj 2009 om forslag til Rådets forordning om indførelse af en procedure for forhandling og indgåelse af bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tredjelande om sektorspørgsmål vedrørende retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af domme og retsafgørelser i ægteskabssager, forældreansvar og underholdspligt samt lovvalgsregler i forbindelse med underholdspligt (KOM(2008)0894 - C6-0035/2009 - 2008/0266(CNS)) 456

Tegnforklaring

*	høringsprocedure
**I	samarbejdsprocedure (førstebehandling)
**II	samarbejdsprocedure (andenbehandling)
***	samstemmende udtalelse
***I	fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
***II	fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
***III	fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrenene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA